
ADNAN HARUN YAHYA
ÜST AKIL
İNGİLİZ
DERİN
DEVLETİNİN
İÇYÜZÜ
2. CİLT

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, İngiliz derin devleti adı verilen Deccal Komitesi'nin nasıl şekillendiği ve özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nu, çeşitli entrikalar, ajanlar ve yancılar yoluyla nasıl yıkıma götürdüğünden bahsetmiştik.

Elinizdeki bu 2. cilt, İngiliz derin devletinin II. Dünya Savaşı'ndan itibaren, çeşitli uluslararası kurumlar, dernekler, düşünce kuruluşları yoluyla dünya çapında nasıl bir hakimiyet ve sömürü düzeni geliştirdiğini gözler önüne sermektedir. Kitapta, pek çok devletin iç ve dış politikalarının, liderlerinin, ekonomilerinin nasıl İngiliz derin devletine ait kurumlar tarafından şekillendirildiği anlatılmaktadır. Sömürülmek ve zayıflatılmak istenen ülkeler üzerinde oynanan oyunlar, sözde "özgürlük mücadelesi" olarak lanse edilen "renkli devrimler" ve suni olarak çıkarılan iç savaşların nasıl Deccal Komitesi tarafından organize edildiği delillendirilmektedir. Halkların milli ve manevi değerlerini zayıflatmak amacıyla geliştirilen suni ve tehlikeli ideolojiler tanıtılmakta, İngiliz derin devletinin bu konuda yaptığı çirkin manipülasyon yöntemleri deşifre edilmektedir.

Önemli bir hatırlatma: İngiliz Hükümeti, devleti ve halkı, İngiliz derin devleti ile yapılan tüm tanımlamalardan münezzehtir. İngiliz halkı değerli bir dostumuzdur. İngiliz derin devletine yönelik deşifre politikası, İngiliz yönetimini ve halkını da bu vebadan kurtarmak içindir.

Entrikaları ne kadar büyük olursa olsun, dünyaya şiddet, zulüm, sevgisizlik ve parçalanma getirmiş olan Deccal Komitesi'nin ömrü tamamlanmak üzeredir. Kendisini daima güçlü gören Deccal Komitesi, Yüce Rabbimiz'in Kudreti karşısında ne kadar zayıf, aciz ve güçsüz olduğunu çok yakında görecektir.

ÜST AKIL

İNGİLİZ DERİN DEVLETİNİN İÇYÜZÜ

2. CİLT

Adnan Harun Yahya

Birinci Baskı: Ekim 2017

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK
Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul / Tel: (0216) 6600059

Baskı: Doğa Basım İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad.
Çelik Yenal Endüstri Merkezi No: 117/ 2A-2B
İkitelli - İstanbul / Tel: (0212) 4070900

i n g i l i z d e r i n d e v l e t i . n e t

ÜST AKIL

İNGİLİZ DERİN DEVLETİNİN İÇYÜZÜ

2. CİLT

Adnan Harun Yahya

İçindekiler

GİRİŞ

Deccal Komitesi

Deccal Komitesi'nin Sinsi Stratejisi

Dünya hayatı, Yüce Rabbimiz tarafından, iyiler ile kötülerin ilmi, akli ve bilimsel anlamda mücadele içinde olduğu bir sınav ortamı olarak yaratılmıştır. Bu sınav gereğince dünyada, tarih boyunca Deccal'in de; gönderilen peygamberlerin de taraftarları olmuştur. Bu mücadele tarih sahnesinde hep var olmuş ve içinde bulunduğumuz dönemde daha çetin bir hal almıştır. Bunun nedeni, içinde bulunduğumuz dönemin, dünya hayatının sonuna yaklaştığımız ahir zaman olmasıdır.

Deccal ve onun taraftarları, yıllar boyunca bu özel dönem için hazırlık yapmış ve Hz. Mehdi (as)'ın zuhurunu engellemeye çalışacaklarını sanmışlardır. Oysa Mehdiyet hiçbir surette engellenemez. Bunun en önemli delillerinden bir tanesi, Deccal'in, Hz. Mehdi (as)'ın çıkış yeri olan Türk topraklarını parçalama siyasetinin hiçbir surette başarıya ulaşamamış olmasıdır.

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, İngiliz derin devleti kimliği ile ortaya çıkan deccali sistemin, Türkler ve Türk toprakları üzerinde oynadığı oyunlar sergilenmiş ve tüm bu oyunlara rağmen ortaya çıkan Müslüman Türk iradesi gözler önüne serilmiştir. Kitabın 1. cildi, İngiliz derin devletinin, ortaya çıkışından, I. Dünya Savaşı sonrasına kadarki dönemde nasıl bir sinsi politika dahilinde hareket ettiğini, dünya genelinde savaşlar, sömürge imparatorlukları, finans egemenliği ve entrikalarla nasıl dehşet saçtığını detaylarıyla sunmaktadır.

Elinizdeki 2. cilt ise, II. Dünya Savaşı'ndan günümüze, İngiliz derin devletinin entrika ve sinsi eylemlerini nasıl yoğunlaştırdığını ve dernekler, bankalar, düşünce kuruluşları, ajanlar, siyasi piyonlar ve daha nice derin yapılanmalar yoluyla dünya çapında nasıl hakimiyet kazandığını gözler önüne sermektedir. Bu kitapta, İngiliz derin devletinin, darbeler, turuncu devrimler, ayaklanmalar ve iç savaşlar organize ederek devletleri parçalara ayırdığı; dünyayı, kolaylıkla hakimiyet kuracağı istikrarsız bir savaş alanı haline getirmeye çalıştığı anlatılacaktır.

Bu sinsi derin güç, "Deccal Komitesi" şeklinde organize olmuştur ve dünyayı etkileyecek hemen her konuda görev başındadır. Sosyal hayattan eğitim sistemine, siyasetten sanata kadar geniş bir etki ağına sahiptir. Gençler, İngiliz derin devletinin belirlediği eğitim sistemine bağımlı olarak eğitilmekte, İngiliz derin devletinin uygulamaya koyduğu dejenerasyon politikasının bir parçası haline getirilmekte, egoistliğe, amaçsızlığa, sevgisizliğe yönlendirilmektedirler. İngiliz derin devleti, dünyada, hükümet, eğitim, din ve aile politikalarını belirleyen sinsi bir üst akıl şeklinde hareket etmektedir. Onun belirlediği bu sinsi politika, yine sinsi yöntemlerle insanların hayatına empoze edilmektedir.

Deccal'in en büyük hilesi, insanları "kendisinin var olmadığı"na inandırmaktır. İşte bu nedenle İngiliz derin devleti, daima kapalı kapılar ardındadır. İlk planda görünür olmasa da, deccali her girişimin ardında daima İngiliz derin devleti vardır. Elinizdeki kitap, gizlenmiş durumdaki bu deccal yapılanmasını deşifre etmektedir.

İngiliz derin devleti konusunu işlerken sık sık hatırlattığımız önemli bir husus vardır. İngiliz derin devleti, devlet içinde yapılanmış mafyavari bir mekanizmadır. Dolayısıyla İngiliz halkı ve İngiliz devleti, bu mafya sisteminden tam anlamıyla uzaktır. Hatta İngiliz derin devletinin sinsi faaliyetleri, İngiliz halkını ve İngiliz devletini de oldukça olumsuz etkilemektedir. İngiliz halkı, değerli bir millettir ve bizim dostumuzdur. Buradaki eleştirilerin muhatabı değildir. Amacımız, tüm dünya milletlerini olduğu gibi, İngiliz halkını da bu sinsi yapılanmanın olumsuz etkilerinden uzaklaştırabilmek, güçlenmelerini ve daha da güzelleşmelerini sağlamaktır.

İngiliz derin devleti, tarihin her döneminde toplumlara felaket getirmiş bir Deccal Komitesi'dir. Ancak İngiliz Devletini, Hükümetini ve halkını, bu derin yapılanma ile karıştırmamak, mutlaka ayrı tutmak gerekmektedir. İngiliz Hükümeti ve halkı, İngiliz derin devletine yöneltilen tüm eleştirilerden münezzehtir. Hedefimiz, onların da bir an önce bu Deccal Komitesi'nin baskılarından kurtulmaları ve refaha kavuşmalarıdır.

Yüce Rabbimiz'in ahir zamanla ilgili çok büyük bir müjdesi vardır: Mehdi taraftarları mutlaka galip geleceklerdir. İyilerin ittifakı kazanacak, Deccal Komitesi'nin planları mutlaka bertaraf olacaktır. Elinizdeki bu kitap ile deccaliyete karşı gösterilen çaba, bu galibiyetin ilk adımıdır. Deşifre edilmiş batıl bir hareket, mutlaka yok olup gidecektir.

Yüce Allah, Kuran'da şöyle buyurur:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendirdiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

BÖLÜM I

II. Dünya Savaşı'nda İngiliz Derin Devleti

Büyük Savaşlar ve Dünya Hakimiyeti

Savaşlar, genellikle, belli çevrelerin iktidar ve güç alanlarını genişletme ve hedeflenen bölgelerin hazinelerine sahip olma amacını taşır. Bu, savaşların bilinen yüzüdür. Pek bilinmeyen şey ise, kimi zaman savaşların, kasıtlı, planlı ve özel bir amaca yönelik olarak geliştirildiğidir.

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, dev bir yıkıma yol açan I. Dünya Savaşı planının İngiliz derin devleti tarafından nasıl kasıtlı olarak kurgulandığını anlatmıştık. Savaşa yaklaşırken Osmanlı'ya dost görünen İngiltere'nin, derin devlet planları dahilinde nasıl bir anda karşı tarafta yer aldığını ve Osmanlı'yı parçalama planını nasıl bu savaş ile hayata geçirdiğini delillendirmiştik. Nitekim, izlenen bu politika neticesinde, I. Dünya Savaşı sonunda tek galibin İngiltere olması da şaşırtıcı değildir. İtilaf Devletleri, savaşın galibi gibi görünseler de asıl payı İngiltere kapmış, stratejik bölgelere hakim olmuş, müttefiklerini kullanmış ve Musul gibi, ilerisi için kurguladığı derin planların ana merkezlerini ele geçirmiştir. 600 yüzyıllık dev Osmanlı İmparatorluğu ise, aynen İngiliz derin devletinin planladığı şekilde yıkılmıştır.

Tarihin akışına baktığımızda, dünya üzerinde meydana gelen tüm diğer savaş, iç çatışma ve bölünmelerin arkasında yine İngiliz derin devletini buluruz. Genel anlamda bakıldığında, söz konusu savaş ve çatışmaların kazananı daima İngiliz derin devleti olmuştur. İngiliz derin devleti, hedeflediği şekilde İngiliz hegemonyasını genişletmiş, zenginleşmiş, sömüreceği topraklar ve işgücü olarak kullanacağı insan toplulukları elde etmiştir.

II. Dünya Savaşı, bir İngiliz derin devleti projesidir. Resimde II. Dünya Savaşı'nda İngiliz savaş uçakları görülüyor.

Dünyada en geniş topraklara sahip imparatorluk olan Britanya İmparatorluğu, aslında yıkılıp yok olmamış; sadece günümüze uyarlanmıştır. Neo-sömürgecilik sistemi, İngiliz derin devletinin dünyaya hakimiyetini sağlamıştır. Bunu tetikleyen başlıca unsur ise savaşlar olmuştur.

II. Dünya Savaşı, bu savaşlardan biridir.

Hatırlanacağı gibi, I. Dünya Savaşı sonrasında sadece Osmanlı değil, yenilen diğer devletler üzerinde de İngiliz derin devletinin dediği olmuş ve Almanya, Versailles Antlaşması'yla neredeyse tüm varlığını İngilizlere teslim etmiştir. Versailles Antlaşması, ağır şartları ile Alman varlığına, ekonomisine ve halkına büyük bir darbe vurmuş, bu büyük devleti ciddi şekilde yaralamıştır. Bunun kaçınılmaz sonucu olarak Almanya'da Nazi Partisi güçlenmiş ve beklenmedik şekilde iktidara gelmiştir. Artık bu aşamadan sonra II. Dünya Savaşı'nın ayak sesleri duyulmaya başlamıştır.

II. Dünya Savaşı'nın Gerçek Sebebi

I. ve II. Dünya Savaşları, pek çok tarihçi ve yorumcu tarafından, "İngiltere'nin menfaati için çıkarılmış dünya savaşları" olarak tanımlanmıştır. Alman İmparatoru II. Wilhelm, İngiltere Kraliçesi Victoria'nın en büyük torunu idi; fakat İngiltere Almanya'ya iki defa savaş ilan etti. Şu durumda akla gelen soru şudur: "*Britanya'nın Almanya'ya karşı ilan ettiği I. ve II. Dünya Savaşları gereklilik miydi yoksa seçim miydi?*"[1] Döneme şahit olan pek çok devlet adamı, dünya savaşlarının aslında bir gereklilik **olmadığı** konusunda hemfikirdir.

ABD'li yorumcu ve yazar Patrick J. Buchanan'ın, *Churchill, Hitler and the Unnecessary War* (Churchill, Hitler ve Gereksiz Savaş) isimli kitabı için yazılmış bir inceleme makalesinde bu konu şöyle özetlenir:

> *20. yüzyıla girerken İngiltere, Batı'nın en güçlü milletiydi ve Batı da dünyanın hakimiydi. Buchanan, kitabında, "Çağdaş dünyanın imparatorlukları arasında İngilizler en büyüktü –öyle ki, Roma'dan beri en büyük imparatorluk olarak dünya yüzeyinin ve halklarının dörtte birini hakimiyeti altına almıştı" diyor. Ama İngiltere, aslında, iki bölgesel Avrupa savaşının, bütün Batı medeniyetini paramparça hale getiren iki dünya savaşına çevrilmesinden de sorumluydu.*[2]

Dünyaya hakim bir imparatorluk olmasının bir sonucu olarak İngiltere, daima dünyanın en büyük donanmalarına sahip olmuştur. Donanma gücü

İngiltere için önemlidir; öyle ki İmparatorluk, tarih boyunca kendisinden sonra gelen dünyanın en güçlü ikinci donanmasının on katı bir güce sahip olmak gibi bir sert kural edinmiştir. Ancak tarih 1939'u gösterdiğinde, güçlü Alman donanması, İngiltere'nin karşısına beklenmedik bir tehdit olarak çıkmış ve her an Kuzey Denizi'ndeki İngiliz hakimiyetine meydan okuyabilecek bir güç haline gelmiştir. Bu, İngiliz derin devleti için kabul edilemez bir meydan okumadır.

Pek çok tarihçiye göre Almanya'nın İngiltere ile savaşma gibi bir arzusu yoktur. İngiliz tarihçi Profesör Niall Ferguson'a göre, Almanlar güçlü bir donanmaya sahip olmalarına rağmen bölgede daima İngiltere ile uzlaşma istemiş; uzlaşmaz tutum içinde olan ise İngiltere olmuştur.[3]

İngiliz derin devleti, özellikle 17. yüzyıldan sonra yaptığı çeşitli sinsi ataklarla dünya hakimiyetini oldukça geniş bir alana yaygınlaştırmıştır. Osmanlı gibi tehdit olarak gördüğü imparatorlukları yıkmış, ticaret yollarına el koymuş, doğal kaynaklara sahip ülkeleri finans sistemi ile kuşatmıştır. Dünya hakimiyetini büyük ölçüde ele geçirmeye başladığı 20. yüzyılda bu planların bozulması, İngiliz derin devleti için kabul edilemez bir şeydir.

II. Dünya Savaşı öncesinde Alman Ordusu güçlüydü ama yine de savaşma gibi bir arzusu yoktu. Churchill, bir İngiliz hayranı olan Hitler ile uzlaşabilirdi. Ama bu yolu tercih etmedi.

İngiliz derin devletinin derin isimlerinden Winston Churchill, bu bakış açısını 1938 yılında Lord Londonderry'e şu şekilde açıklamıştır:

> *400 yıldır İngiliz politikası, belayla baş edebilecek kadar güçlü olan diğer ülkeleri bir araya getirerek, Avrupa'nın en büyük güçlerine karşı gelmek olmuştur. Bazen bu İspanya olur, bazen Fransız Monarşisi, bazen Fransız İmparatorluğu, bazen Almanya. Şu anda bunun kim olacağı konusunda hiç şüphem yok. Ama eğer Fransa Avrupa'nın en büyük gücü olarak ortaya çıkmaya kalkarsa, onlara da tüm gayretimle karşı koyarım. Çünkü biz, yüzyıllar boyunca özgürlüğümüzü bu şekilde koruduk, yaşamımızı ve gücümüzü böyle devam ettirdik.*[4]

Churchill'in bu ifadeleri, İngiltere eski Başbakanı Lord Palmerston'un 1856 yılında sarf ettiği şu sözleri anımsatmaktadır: "*İngiltere'nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez menfaatleri vardır.*"[5] Görülebildiği gibi "İngiltere'nin menfaatleri" konusunun sekteye uğraması, İngiliz derin devleti için dostlarını bile harcamayı gerektirmektedir. Yıllardır İngiltere ile ittifak içinde olmuş olan Fransa bile, İngiliz derin devleti için gerektiğinde hemen "düşman" kategorisine sokulabilecektir. İngiliz derin devleti, bu uğurda müttefiklerinin kanını akıtmaktan dahi çekinmeyecek bir yapıdadır.

II. Dünya Savaşı sırasında Almanya'nın sadece donanması değil kara gücü de oldukça güçlüdür. Söz konusu kara gücü karşısında İngiltere ve Fransa ciddi şekilde çözümsüz kalmış, yenilgiyle burun buruna gelmiştir.

II. Dünya Savaşı kaçınılmaz hale geldikten sonra Almanya, Avrupa ve Baltık'ta üsler edinmeye başlamıştır. Bu işgaller hızla yayılmış ve Almanya'nın kara gücü karşısında İngiltere ve Fransa çözümsüz kalmıştır. Fransa'nın da Almanya tarafından işgal edilmesi ise İngiltere'yi tümüyle yalnız bırakmış ve İngiltere, kendisine destekçi olacağını umduğu güç odakları araştırmaya başlamıştır. Bunların başında ise, Yeni Türkiye Cumhuriyeti vardır.

İngiltere'nin Türkiye'yi Savaşa Dahil Etme Çabaları

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'nın yaklaşmasıyla, Türkiye'yi savaşa dahil etmeye çalışmıştır. I. Dünya Savaşı sırasında Osmanlı Devleti'ni kendinden uzaklaştırmaya ve onu parçalamak amacıyla karşı cepheye yakınlaştırmaya çalışan İngiliz derin devleti, bu defa çıkarları gereği Türkiye'ye yanaşmıştır.

II. Dünya Savaşı başlayınca hemen Donanma Bakanlığı'na getirilen Churchill, ilk iş olarak Türkiye'yi İngiltere'nin yanında savaşa sokma hazırlıklarına başladı. 31 Ocak 1941 tarihinde Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'ye bir mektup göndererek, Almanya'nın ilerlemesini durdurmak için İngiliz uçaklarını ve uçaksavar toplarını Türkiye'ye göndermeyi önerdi. Bu önerinin tek bir anlamı vardı: Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'na dahil olması.

İsmet İnönü bu teklifi reddettiğinde, Churchill, üstü kapalı tehditlere başvurmayı ihmal etmedi. Savaşa katılmaması durumunda, Türkiye'nin, savaş sonunda oluşacak uluslararası düzende yerini alamayacağını ve mutlaka zararlı çıkacağını iddia etti.[6]

Churchill, Türkiye'nin savaşa girmesi ihtimali ortadan kalktığında başka bir plan daha ortaya koydu. Bu görüşe göre müttefikler Türkiye'nin topraklarından yararlanmalı ve buradan Romanya petrol sahalarının bombalanması sağlanmalıydı. Bu amaçla 26 Kasım 1942'de Türkiye'den Türk Boğazlarının açılması talep edilmiştir. Bu talebe Amerika da destek vermiştir. Ardından Churchill, 30 Ocak 1943 tarihinde konuyu görüşmek üzere Adana'ya gelmiş,

Churchill, Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'na girmesini çok istemişti. İkna turlarından biri, 30 Ocak 1943 tarihinde Adana'da Beyaz Vagon adlı trende gerçekleşti.

dönemin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, artık Başbakanlık koltuğunda oturan Churchill'i Adana'da Yenice İstasyonu'nda "Beyaz Vagon" adı verilen bir trende kabul etmiştir. Söz konusu görüşme, tarihte "Sağırlar Diyaloğu" olarak da adlandırılmıştır. Bunun nedeni, Churchill ve İnönü'nün taban tabana zıt fikirlerle görüşmelere katılması ve görüşme sonrasında iki tarafın da istediğini elde etmiş bir görünüm vermesidir. Oysa daha sonra ortaya çıkan tabloya göre, Winston Churchill, bu görüşmeden istediğini alamadan ayrılmıştır.

Türkiye'nin tarafsız kalma ısrarı sonucunda İngiliz Büyükelçisi Hughe Knatchbull-Hugessen, Başbakan Şükrü Saraçoğlu'na, Türkiye'nin "yakında savaşa girmek ya da savaş sonrası dünyasında yalnız kalmak" seçeneklerinden birini seçmek zorunda kalacağını söylemiştir. Churchill ise, savaş sonrasında toplanacak olan barış konferansına katılmanın ana şartının savaşa fiilen katılmak olduğunu vurgulayarak Türkiye üzerinde baskı kurmaya çalışmıştır. Ancak İngilizlerin çabaları sonuç vermemiştir.

Aynı yılın sonlarına doğru Sovyetler Birliği, Türkiye'nin tarafsızlığının Almanya'nın işine yaradığını iddia etmiş ve Türkiye'nin savaşa dahil edilmesinde ısrarcı olmuştur. Bunun üzerine Ekim 1943'te toplanan Moskova Konferansı'nda, 1943 yılı sona ermeden Türkiye'nin savaşta yer almasının sağlanmasına karar verilmiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanı Anthony Eden (ortada) 1943 yılında Kahire'de Türk Dışişleri Bakanı ile görüşmüş, fakat o da Türkiye'yi savaşa girmeye razı edememiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanı Anthony Eden, bu kararı bildirmek üzere, 5-6 Kasım 1943 tarihinde Türk Dışişleri Bakanı ile Kahire'de görüşmüştür. Türk tarafı bu konferansta kararını yenilemiştir. Eden, olumsuz cevabın Türk–İngiliz ilişkilerini gerginleştireceğini söylese de Türk tarafı kararında ısrarcı olmuştur. 28 Kasım 1943 Tahran Konferansı'nda Sovyetler Birliği, Türkiye'nin savaşta yer alması konusunda ısrarcı olmuş, bunun üzerine 4-6 Aralık 1943 tarihinde II. Kahire Görüşmeleri gerçekleştirilmiştir. Churchill ve İsmet İnönü görüşmesi sonrasında prensipte bazı sözler verilse de, pratikte bunlar uygulanmamış ve Türkiye hiçbir şekilde II. Dünya Savaşı'na dahil olmamıştır.

Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'nda yer almaması, kuşkusuz İngiliz derin devletinin planlarını büyük ölçüde altüst etmiştir. Bu konuda, İngiliz derin devletinin doğrudan himayesi altında hareket eden ve I. ve II. Dünya Savaşları'nda sürekli olarak sahnede olan Churchill'in tavırlarını yakından incelemekte fayda vardır. Hatırlanacağı gibi Churchill, I. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında Türk düşmanlığını açıkça dile getirmiş ve hatta (necip Türk milletini tenzih ederiz) "insan sayılmadıkları için" Türklere karşı kimyasal gaz kullanılmasını savunacak kadar dahi ileri gitmiştir. Bu zihniyetteki bir insanın, II. Dünya Savaşı sırasında tutum değiştirmesi düşündürücüdür. İngiliz derin devletinin çıkarları gereği Türklere yaklaşmış, istediği olmayınca da tehditler savurmuştur. Bu, İngiliz derin devletinin klasik bir taktiğidir.

Ayrıca Churchill'in, Boğazlar konusundaki ihtirasını da dikkate almak gerekmektedir. I. Dünya Savaşı sonrasında Boğazlara göz koyan Churchill, II. Dünya Savaşı sırasında da, Türkiye'nin ayrılmaz müttefiki görünümüne bürünüp Boğazlarda serbest dolaşım elde etmeye çalışmıştır. Churchill'in I. Dün-

ya Savaşı sırasında alışkanlık edindiği parçalama siyaseti, II. Dünya Savaşı sırasında da devam etmiş, Ekim 1944'te, savaşın bitmesine yedi ay kala Moskova'da, parçalanmış bir Avrupa haritasını Stalin'e sunmuştur. Buna göre İngiltere Yunanistan'ın %90'ı; Sovyetler Birliği ise Romanya'nın %90'ı, Bulgaristan'ın %75'i üzerinde söz sahibi olacak; Macaristan ve Yugoslavya, İngiltere ile Rusya arasında %50-50 esasına göre paylaşılacaktır.[7] İngiliz derin devletinin "parçala ve yut" siyaseti, bir dünya savaşında daha gözler önündedir. Yüce Allah, Türkiye'yi II. Dünya Savaşı'ndan uzak tutarak, İngiliz derin devletinin sinsi planlarından korumuştur. Dikkat edilirse Çanakkale hezimetinden itibaren Yüce Allah, ülkemizde İngiliz derin devletine geçit vermemiştir. İngiliz derin devletinin tüm gücüne rağmen, Allah'ın planı daima üstün gelmiştir:

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar... (Bakara Suresi, 257)

Tarihe baktığımızda, ülkemiz üzerindeki planların hep başarısız olduğunu görürüz. Türkiye'nin kaderinde teslim olmak asla yoktur.

II. Kahire Konferansı, Churchill, Stalin ve Roosevelt'in İsmet İnönü'yü ikna turlarından bir diğeridir. Ancak buradaki karşılıklı görüşmeler de Müttefik Güçler açısından sonuç vermemiş ve Türkiye, II. Dünya Savaşı'na dahil olmamıştır.

ABD'nin Savaşa Sürüklenmesi

Babamın (Winston Churchill) odasına çıktım... "Otur sevgili oğlum ... sanırım nasıl yapacağımı buldum." dedi. Tıraşına devam ediyordu. Şaşırdım, şöyle dedim, "Yani yenilmekten kurtulabilir miyiz demek istiyorsun?" –ki bu inandırıcıydı–, "yoksa o alçakları yenebileceğimizi mi söylüyorsun?" –bu ise hiç inandırıcı değildi. İki yana sallanarak şöyle dedi: "Elbette onları yenebiliriz demek istiyorum". Ben: "Bu konuda tamamen seninleyim. Ama bunu nasıl yapabileceğini anlayamıyorum." Yüzünü kuruladı, bana döndü ve büyük bir kararlılıkla şöyle dedi: "ABD'yi savaşın içine çekeceğim."[8] *(Winston Churchill'in oğlu Randolph Churchill)*

Winston Churchill'in oğlu Randolph Churchill

Churchill'in oğlu Randolph Churchill'in bu önemli açıklaması, ABD'nin neden II. Dünya Savaşı'nda yer aldığının ve bu savaşın nasıl milyonlarca sivilin katledildiği bir kabusa dönüştüğünün özetidir.

Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü kitabının 1. cildinde, İngiliz derin devletinin I. Dünya Savaşı'ndan itibaren ABD'ye yönelik çok kapsamlı bir propaganda harekatı başlattığı delillerle belgelendirilmişti. Öyle ki, ABD'nin I. Dünya Savaşı'na katılımını sağlayacak şekilde bir kara propaganda başlatılmıştı. ABD'ye giden istihbarat ve haberler, İngiliz derin devletinin süzgecinden geçmiş, uydurma ve provoke edici bilgilerle Amerikan hükümeti ve Amerikan kamuoyuna yönelik bir dezenformasyon tekniği uygulanmıştı. Söz konusu kara propaganda, Amerika'nın 1917 yılında I. Dünya Savaşı'na katılmasını sağlamış ve 1918 Kasım ayında Almanya, yenilgiyi kabul ederek ateşkes istemiştir. ABD'nin savaşa katılımı, I. Dünya Savaşı'nın tümüyle seyrini değiştirmiş ve yenilmek üzere olan İngiltere, bir anda savaşın galibi olmuştur.

Aynı strateji, II. Dünya Savaşı sırasında da izlenmiştir. İngiliz derin devleti, İngiltere'nin bu büyük savaştan zafer ile çıkamayacağının farkındadır. Kendisi için hareket edecek büyük bir güce ihtiyacı vardır. Bu güç, ABD'dir. Amerika'nın savaşa dahil olmasıyla tüm seyrin değişeceğinden o kadar emindir ki,

derin isimlerden Churchill, mutlak yenilgi alacak gibi görünmesine rağmen, Hitler ile anlaşmayı reddetmiş; savaşa devam etmiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson, göreve gelir gelmez Churchill ile ilgili bir kitap yazmıştır. İngiltere ve ABD'de iktidara gelenlerin Churchill'i yad edecek bir girişimde bulunmaları adeta bir gelenek halini almıştır. Bu, söz konusu liderliğin İngiliz derin devletinin himayesinde olduğunun bir damgası gibidir.

Johnson, *The Churchill Factor, How One Man Made History* (Churchill Faktörü, Bir Adam Tarihi Nasıl Değiştirdi) isimli kitabında Churchill'in "savaşta kazanan taraf olacağını bildiğini" ifade etmiştir. Johnson'un anlattıklarına göre Fransa'dan sürekli kötü haberler gelmekte, Alman güçleri Paris'te son derece rahat ilerlemekte, Fransız savunmasını aşmaktadırlar. İngiliz güçleri de saldırıya geçtikleri her an Almanlar tarafından geri püskürtülmektedirler. Avusturya'nın savaşa dahil edilmesi, Çekoslovakya'nın adeta yok edilmesi, Polonya'nın ezilmesi Norveç ve Danimarka'nın Hitler'in eline geçmesi, Hollanda ve Belçika'nın teslim olması İngiltere için yenilgiyi işaret etmektedir. Johnson, durumu şu şekilde özetlemiştir: "Amerikan kolonilerinin kaybedilmesinden sonra bu, İngilizlerin en küçük düşürücü yenilgisi olacak gibi görünüyordu." Johnson, herkesin Churchill'i Hitler'le anlaşmaya zorladığını, Fransızlardan, İtalyanlardan hatta Hitler'in kendisinden bile bu yönde haberler geldiğini, İngiliz politikacılarının ve İngiliz medyasının da Hitler yanlısı konuşmalara başladığını belirtmiştir.[9] Karşı koyan sadece Churchill'dir. Çünkü İngiliz derin devletinin garantisini almıştır; ABD ile anlaşma planının sonuç vereceğini bilmektedir.

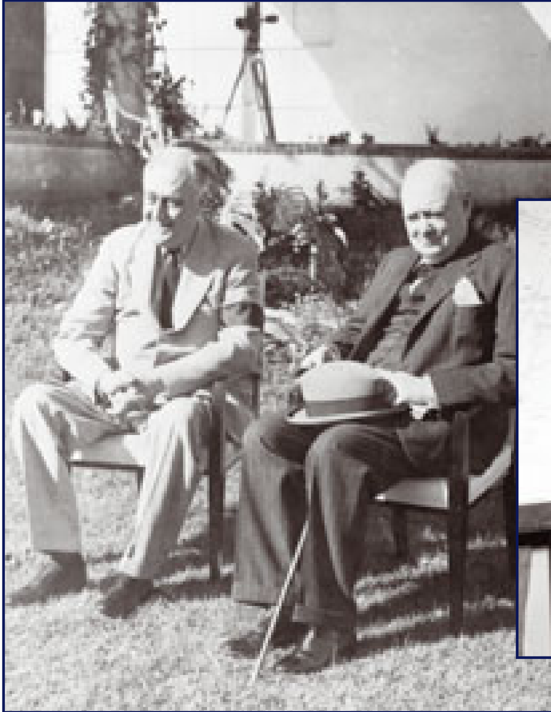

İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson ve Churchill'e övgüler yağdırdığı *The Churchill Factor* (Churchill Faktörü) isimli kitabı

Dönemin ABD Başkanı Roosevelt, aslında savaşa girme ve İngilizlere yardımcı olma konusunda zaten istekliydi. Ama Amerikalıların %80'i savaşa katılmayı istemiyordu. Dahası, ABD genelinde İngiliz aleyhtarlığı yoğundu.

Churchill'in görevi, ABD'yi İngiltere yanında savaşa girmeye ikna etmekti. Bu ise, çeşitli propaganda yöntemleri ve elbette İngiliz derin devletinin bilindik yöntemi olan ajanlar vasıtasıyla yapılacaktı. Bunu sağlamak için Churchill, Amerika'da, "İngiltere Güvenlik Koordinasyon Ofisi"ni kurdu.[10] İngiltere Güvenlik Koordinasyon Ofisi, Roosevelt'in ve dönemin FBI başkanı J. Edgar Hoover'ın bilgisi dahilinde Manhattan'daki Rockefeller binasında kuruldu. Fakat Amerika'da hiç kimse, bu ofisin gerçek hedefini bilmiyordu.

Aslında başlarda tarafsız olan ABD, İngiliz derin devletinin kurmuş olduğu söz konusu istihbarat ve propaganda biriminin yoğun provokasyonlarına maruz kalmış ve Almanya'nın ABD'yi işgal edeceği söylentileri geniş bir alana yayılmıştı. Amerika'nın bu savaşa dahil olmaması gerektiğini düşünenlere Nazi yanlısı yakıştırması yapılıyor ve bu kişi ve kurumlar, aleyhte ve küçük düşürücü yayınlarla sindirilmeye çalışıyordu. Amerikan basınında İngiltere yanlısı yayınlar çoğalmıştı. Amaç, İngiltere'ye şüphe ile bakan Amerikan halkının telkin yoluyla bakış açısını değiştirebilmekti.

Churchill, ABD'yi II. Dünya Savaşı'na dahil etmek için Roosevelt'le görüşmeler yapmıştır. (Altta) ABD Başkanı Roosevelt, ABD halkını savaşa ikna etmek için düzenlenmiş sahte harita üzerinde değerlendirmeler yaparken.

1941 Ekim ayında güya bir Alman istihbaratçının çantasında bir harita ele geçirildi. Haritaya göre Hitler, yakında Amerika'nın güney sınırına gelebilirdi. 27 Ekim 1941 tarihinde Roosevelt şu açıklamayı yaptı: "*Bu harita Nazi planını ortaya koyuyor, yalnızca güney Amerika değil aynı zamanda Amerika Birleşik Devletleri'ni de hedef alıyorlar.*" Roosevelt, Hitler Hükümeti'ne ait bir başka belge daha ele geçtiğini söylemiş, bu belgede de, eğer Hitler kazanırsa, Nazi güçlerinin tüm dinleri ortadan kaldıracağına dair planın yer aldığını iddia etmişti. Buna göre tüm kiliselere el konacak, tüm dini semboller ortadan kaldırılacak, din adamları ise toplama kamplarında cezalandırılacaklardı. Söz konusu kiliselerin yerine Nazi kiliseleri kurulacaktı. Kiliselere İncil'in yerine Hitler'in *Kavgam* kitabı konulacak, dini sembollerin yerini ise gamalı haç alacaktı.[11]

İngiliz derin devleti, Amerikan halkına, çok hassas bir noktadan yaklaşmıştı: Din. Bu mafyavari sistem, Amerikan halkının dindar olduğunu ve onları, ancak ve ancak dinlerine bir zarar geleceğini düşündükleri zaman kendi tarafına çekebileceğini gayet iyi biliyordu. Bu hassas nokta kullanılmış, iyi niyetli Amerikan halkı, Alman Hükümeti'nin kiliselerine ve dini inançlarına saldıracağından ciddi şekilde endişe duymaya başlamıştı. Ne de olsa bunu, kendi devlet başkanları söylüyordu.

Alman hükümeti, Roosevelt'in bu konuşmalarını keskin bir dille hemen reddetti. Adı geçen sözde gizli dokümanların, "en acemi ve en yüzsüz olanından sahtekarlık" olduğunu belirtti. Resmi açıklama şöyle devam ediyordu: *"Güney Amerika'nın Almanya tarafından işgal edilmesi ve dünyadaki kiliselerin ortadan kaldırılıp yerine Nasyonal Sosyalist kilisesinin getirilmesi öylesine saçma ve absürttür ki, bu iddialara Alman Hükümeti tarafından cevap verilmesi bile anlamsızdır."* Dönemin propaganda Bakanı Joseph Goebbels ise gönderdiği yazılı açıklamada: *"Amerikan Başkanı'nın absürt suçlamalarının, Amerikan kamuoyunu tahrik etmek için tasarlanmış büyük bir sahtekarlık"* olduğunu belirtiyordu.[12]

Bir gün sonraki basın toplantısında, bir gazeteci Başkan'dan söz konusu gizli haritanın bir kopyasını istedi. Roosevelt bu talebi geri çevirdi; fakat böyle bir haritanın var olduğu ve bunun "oldukça güvenilir bir kaynaktan geldiği" konusunda ısrarcıydı.[13]

İngiliz derin devletinin etkisi ile hazırlanan propaganda posterleri, tümüyle ABD'yi İngiltere'nin yanında savaşa dahil etme amaçlıydı.
(Sağda) ***"İngiltere'ye Yardım Et, Amerika'yı Koru"*** **(Altta)** ***"Almanya'da biri seninle aynı işi yapıyor. Yen Onu!"***

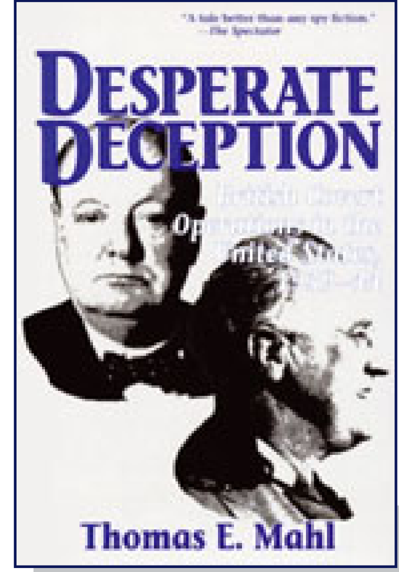

Harita ve söz konusu "güvenilir kaynak" ile ilgili gerçekler, Amerikan halkının korkunç savaşa sürüklenmesinden ve milyonlarca insanın anlamsız bir savaş ile yaşamını yitirmesinden çok sonra anlaşılacaktı. Böyle bir harita vardı; fakat bu harita, İngiliz istihbaratının Kanada'daki gizli "Station M" teknik servisinde üretilmiş sahte bir haritaydı. Kuzey Amerika'daki İngiliz istihbarat operasyonları şefi William Stephenson (kod ismi "Intrepid"), bunu Amerikan İstihbarat Şefi William Donovan'a ulaştırmıştı. Onun da son durağı Başkan Roosevelt'in ofisi olmuştu. 1984 yılında yayınlanan bir biyografide, savaş döneminde İngiliz ajanı olan Ivar Bryce, "gizli harita" entrikasını planlayan kişi olarak itibar talebinde bulunmuştur. Roosevelt tarafından tanıtılan ve tüm dinlerin Hitler tarafından ortadan kaldırılacağını iddia eden diğer dokümanın da aynı şekilde sahte olduğu ortaya çıkmıştır.[14]

ABD Deniz Kuvvetleri Amirali J. O. Richardson, Roosevelt ile savaşın gidişatına dair yaptığı bir görüşmeyi şöyle değerlendiriyordu:

Başkan görünürde ne derse desin, kendisi tekrar seçilene kadar İngiltere dayanabilirse, ABD'yi savaşa sokmaya kesin kararlı olduğu izlenimini edindim.[15]

Hollywood da propaganda için kullanılan merkezlerden biri olmuştu. Yazar Thomas E. Mahl, *Desperate Deception* (Çaresiz Aldatmaca) isimli kitabında bu durumu şu şekilde açıklamıştır:

Yazar Thomas E. Mahl'ın, İngiliz derin devletinin ABD'ye yönelik oyunlarını anlattığı *Desperate Deception* (Çaresiz Aldatmaca) isimli kitabı

(Amerikan film prodüktörlerinden Walter) Wanger çok yönlü biriydi, Versay'da ateşeydi, aynı zamanda Paramount Stüdyoları'nda sinema yönetmeniydi. Filmlerin halkı eğitmek için önemli bir araç olduğunu düşünüyordu. O kadar güvenilirdi ki, Lord Lothian tarafından İngiliz ajan John Wheeler-Bennett kendisiyle İngiliz taraftarı filmlerin yapılması konusunda görüşmek için Hollywood'a gönderilmişti. 1940 yazında Wagner, açıkça Nazi karşıtı olan iki film yaptı. İngiliz yönetmen Alfred Hitchcock ile birlikte Foreign Correspondent (Yabancı Muhabir) isimli filmi yaptılar. Bu film Hitler'in Dr. Goebbels'i tarafından 'propagandanın başyapıtı' olarak adlandırıldı.

Yani BSC'nin (British Security Coordination – İngiltere Güvenlik Koordinasyonu) Amerika'da siyaset, haber ve eğlencenin tam merkezinde bulunan kullanılabilir, istekli ve güçlü ajanları, yardımcı ajanları ve işbirlikçileri vardı.[16]

ABD'yi temsil eden Sam Amca ve İngiltere'yi temsil eden John Bull'un resmedildiği İngiliz yapımı *"Bir Araya Gelelim"* isimli propaganda şarkısının tanıtımı

II. Dünya Savaşı öncesinde İngiliz derin devletinin ABD'nin savaşa dahil olmasını sağlamak için hazırlattığı propaganda posterleri

(Solda) "Birleşmiş Milletler Özgürlük için Savaşıyor"
(Sağda) "İngiltere'ye yardım et, işi bitir!"

(Sağda) "İngiltere ve Amerika bugün, 1942'de olduğundan iki milyon ton daha fazla nakliyat yapıyor."
(Solda) "Birlikte Güçlüyüz, Birlikte Kazanacağız"

Yapılan anketlerle Amerikan halkının gitgide savaş yanlısı olduğuna dair izlenim yaratılmaya çalışılıyordu. Oysa özellikle 1939 ve 1942 yılları arasında Amerika'da yapılan kamuoyu anketlerinin tümü İngiliz istihbaratının, dostlarının, çalışanlarının ve ajanlarının kontrolünde gerçekleştirilmiş sahte anketlerdi.[17]

Mahl, bu konuyla ilgili olarak da şu bilgilere ulaşmıştır:

Halk bilmiyordu ama Gallup, Hadley Cantril, Market Analysts Inc., ve Roper şirketleri tarafından yapılan anketlerin tamamı Amerika'nın savaşa girmesini isteyen çevreler tarafından ve İngiliz istihbarat ajanlarının etkisi altında yapıldı. Ayrıca bu anketler üzerinde kapsamlı bir denetim yapılmasını ya da bunların diğer anketlerle karşılaştırılmasını da istemiyorlardı.

Gizli "BSC Hesapları", ... Gallup anketleri ile alakalı üç noktayı şöyle belirtiyor: İngiliz istihbaratı Gallup kuruluşunun içine sızdı, Roosevelt yönetiminin de Gallup içinde Hadley Cantril isminde bir adamı vardı ve Gallup İngiltere aleyhinde olabilecek anketlerin yayınlanmasından alıkonuldu.[18]

Ağustos 1945'te İngiliz Dışişleri Bakanlığı'ndan J. G. Donnelly, İngiliz istihbaratının Amerikan kamuoyu üzerindeki etkisini şöyle özetledi: "*Amerikalılar haberleri bile olmadan, dünyayı büyük ölçüde İngiliz penceresinden görmek zorunda bırakıldılar.*"[19]

İngiliz ajanları, Beyaz Saray'a, hatta Başkan'ın kendisine bile çok yakındılar. İngiliz ajanı David K. Niles, İngiliz Güvenlik Koordinasyon Ofisi'nin ve BSC Fight for Freedom (BSC Özgürlük Savaşı) cephesinin Beyaz Saray kontağıydı. Senarist Robert Emmet Sherwood ise BSC'nin başındaki William Stephenson ile çok yakın çalıştı. Hatta Başkan Roosevelt'in konuşma metinlerini, konuşma yapılmadan önce Stephenson'a gösteriyordu.[20]

İngiliz derin devletinin propagandaları ve sahte haberleri, ABD genelinde beklenen etkiyi yaratmıştı. Kamuoyu büyük ölçüde kazanılmıştı. Öyle ki Churchill, müttefik kuvvetlerin ortak komutanlığının Londra'da değil Washington'da olmasını ve kararların Washington'da alınmasını teklif etmiş ve böylelikle ABD'nin savaşa daha yakın olmasını istemişti. Ama ABD'nin aktif olarak savaşa girmesi için daha sarsıcı bir uyarıcı gerekiyordu. Bu uyarıcı, Pearl Harbor saldırısı olacaktı.

Almanya'nın ABD'yi işgal edeceğine dair sahte harita, İngiliz istihbaratından William Stephenson tarafından ABD istihbaratına ulaştırılmıştır. (Üstte) William Stephenson'a başarı madalyası verilirken.

ABD, söz konusu propaganda-nın etkisiyle savaşta İngiltere ve Fransa'nın yanında yer aldı. (Sağda) Fransızca bir propaganda posteri: *"Birleşmiş Milletler'in Zaferi Artık Kesin"*

ABD, söz konusu propagandanın etkisiyle ve savaşın şiddetini artırmasıyla İngiltere ve Fransa'nın yanında yer aldığını ve askeri anlamda bu ülkelere her türlü yardımı yapacağını belirterek tarafını belli etmiştir. Daha önce tarafsızlık anlaşması yaptığı Japonya'dan gelen 7 Aralık 1941 tarihli Pearl Harbor saldırısı ise bütün dengeleri değiştirmiştir. Bu "beklenmedik" saldırı, gerçekte yalnızca Amerikan halkı için "beklenmedik"tir. Bunun bir İngiliz derin devleti planı olduğu ve ABD Başkanı Theodore Roosevelt'in saldırıdan bir ay önce haberi olduğu, eski istihbaratçı Dr. John Coleman tarafından belgelenmiştir. Dr. Coleman uzun zamandır savaşa İngiltere'nin yanında girmek isteyen Roosevelt'in Pearl Harbor saldırısına izin verdiğini ve bunu savaşa girmede önemli bir koz olarak kullandığını belirtmiştir. Dr. Coleman, İngiliz Doğu Hindistan Şirketi ve 300'ler Komitesi'ne bağlı olan Pasifik İlişkileri Enstitüsü'nün, 7 Aralık 1941 yılında Japonlarca gerçekleştirilen Pearl Harbor saldırısını finanse ettiğini belirtmektedir.[21]

Pearl Harbor saldırısının daha ürkütücü detayları da vardır. Araştırmacı yazar James Perloff, Pearl Harbor ile ilgili az bilinen ürkütücü bir gerçeği şu şekilde açıklamıştır:

Arizona Zırhlısı, Pearl Harbor saldırısı sırasında 1400 mürettebatı ile ikiye ayrılarak batan Amerikan Donanması'na ait bir gemidir. Gemide 1177 asker yaşamını yitirmiştir. Geminin enkazı savaştan sonra anıt mezar ilan edilmiştir ve halen sergilenmektedir.

25 Kasım'da Japon uçakları Hawaii'ye doğru yola çıktıktan bir saat sonra ABD donanması bir emir yayınlayarak ABD ve müttefik gemilerinin Kuzey Pasifik'ten geçişini yasakladı. Tüm okyanus ticari gemi trafiği de Güney Pasifik'e aktarıldı. Bu emir, ABD'nin batı sahillerine demirlemiş olan Rus gemilerine bile uygulandı. Amaç netti. Eğer bir ticari gemi yanlışlıkla Japon gücüne rastlarsa, Pearl Harbor'a haber verebilirdi. 1941 yılında Donanma Savaş Planları yetkilisi Amerikalı Richmond K. Turner'in açıkça söylediği gibi: "Savaşın yakın olduğunu düşündüğümüzde trafiği başka yönlere aktarmaya hazırdık. Trafiği Torres Boğazı'na gönderdik, böylece Japon görev gücünün önünde bir trafik olmayacaktı."[22]

Alınan bu önlem ile, Pearl Harbor'daki askeri üsse doğru giden gemi trafiği kasıtlı olarak durdurulmuş ve Japon saldırısını önceden görüp haber verecek tüm unsurlar elenmişti. Böylece Pearl Harbor üssündeki askerler bu saldırı ile apansız karşılaşacak ve zayiatın büyük olması sağlanacaktı. İngiliz derin devletine göre küçük bir eylem, halk nezdinde ABD'nin savaşa girmesini o kadar kolay sağlamayabilirdi.

Amerikalı yazar ve tarihçi John Willard Toland, Roosevelt'in ABD ordusundaki en üst düzey subaylarının bazılarının Pearl Harbor'dan bir gece önce aniden ortadan kaybolduğunu ve kendilerine ulaşılamadığını yazmıştır. Bu kişiler daha sonra verdikleri ifadede, defalarca, "nerede olduklarını hatırlamadıklarını" söylemişlerdir.[23] Toland'ın belgelerine göre saldırıdan iki hafta sonra Donanma, tüm belgeleri "çok gizli" sınıfına sokmuş ve Donanmanın iletişimden sorumlu müdürü de tüm kumandanlara saldırılarla ilgili notları ve belgeleri imha etme emrini vermiştir. Radyo operatörleri ve şifre çözücüler ise çeşitli tehditler altında susturulmuşlardır.[24]

2.403 Amerikan askeri ve 68 sivilin hayatını kaybettiği Pearl Harbor saldırısının, ABD'yi savaşa sokmak için İngiliz derin devleti tarafından planlandığı ve Roosevelt'in bilgisi dahilinde olduğu artık belgelenmiş durumdadır.

İngiliz derin devleti için, harcanan canların, akan kanın, yaşanan trajedilerin önemi yoktur. Hedefe ulaşmak için kendi vatandaşını da, müttefikini de katletmekten çekinmeyen söz konusu acımasız yapı, dünyadaki tüm kanlı eylemlerini bu deccali bakış açısıyla organize etmiştir.

Planlanmış Bir Sivil Katliamı: Dresden Bombardımanı

ABD'nin, Müttefik Kuvvetlerle birlikte savaşa katılması, kuşkusuz savaşın seyrini değiştirmiştir. II. Dünya Savaşı, çok daha kanlı bir hal almış, hatta İngiliz derin devletinin yönlendirmesiyle ABD Kuvvetleri, şehir merkezlerini yani sivilleri hedef almaya başlamıştır. 1945 yılının Şubat ayında iki İngiliz ve bir Amerikan filosunun yangın bombalarıyla Almanya'nın Dresden şehir merkezine yaptığı büyük hava taarruzu sonucunda 135 bin sivil hayatını kaybetmiştir (Bu rakamın, 250 bini aştığına dair bilgiler de vardır. Cesetlerin bir kısmı tamamen yok olduğu için kesin ölü sayısı belirlenememiştir. Ayrıca o sırada şehirde yüzbinlerce mülteci bulunmaktadır. Bu durum, bu tahminlerin doğruluk olasılığını artırmaktadır).[25] Kullanılan fosfor bombası nedeniyle Dresden şehri, günler boyunca yanmıştır. 28.410 binadan 24.866 tanesi yok olmuştur. Erimiş caddeler kaçmaya çalışanları yakmış, arabalar yangınlardan dolayı kor haline gelmiştir.

Dresden Bombardımanı, İngiliz derin devletinin sivilleri özellikle hedef alan vahşi ve insanlık dışı bir bombardımanıdır. Müttefik Hava Kuvvetleri Komutanı İngiliz Charles Portal, sivillere yönelik yapılacak bir bombardıman neticesinde, 18 ay içinde 900 bin kişinin öleceğini, 1 milyondan fazlasının ciddi şekilde zarar göreceğini, 6 milyon evin yok olacağını ve 25 milyon evin yaşanmaz hale geleceğini hesaplamış; bunun da bir insanlık krizi oluşturacağını ve dolayısıyla savaşın bitişini hızlandıracağını düşünmüştür. Sivilleri hedef almanın savaş hukukuna, Cenevre Sözleşmeleri'ne ve daha da önemlisi vicdana aykırı olması ise İngiliz derin devletini her zaman olduğu gibi ilgilendirmemiştir.

Sivillerin özellikle hedef alınması, hem savaş sırasında hem de sonrasında İngiliz derin devletinin karşısına önemli bir sorun olarak çıkacağından, bombardımanın altında askeri bölge olduğu yalanı hızla yaygınlaştırılmıştır. Oysa Dresden şehrinde askeri bir garnizon mevcut değildir ve endüstri tesisleri ise bombardımanın ana hedefi olan şehir merkezinde değil, şehrin dışındadır.[26] Kasım 1941'de, İngiltere'nin Bombardıman Komutanlığı Başkomutanı, sözde askeri hedef olarak gösterilen bölgelerde aslında bir yıl boyunca kasıtlı olarak sivilleri bombaladıklarını şöyle itiraf etmiştir:

Bunları anlatıyorum çünkü uzun bir süredir (İngiliz) Hükümeti, ... tüm dünyanın, bizim hala biraz da olsa vicdanımızın olduğunu düşünmesini istedi. Ayrıca sadece, insanların "askeri hedef" olarak nitelendirilmekten hoşlandığı yerlere saldırdığımıza inanmasını yeğledi. Sizi temin ederim ki, beyefendiler, biz vicdana hiç tahammül etmeyiz.[27]

"Biz vicdana hiç tahammül edemeyiz"... İşte bu beş kelimelik itiraf, Dresden'de masum sivillere ölüm yağdıran İngiliz derin devletinin deccali iç sesini çok iyi özetlemektedir.

Almanya'nın Dresden şehri, bombalama sonrası tanınmaya-cak hale gelmiştir.

Dresden katliamı, 22 Ocak 1945'te Kraliyet Hava Kuvvetleri Bombardıman Operasyonu Yöneticisi Tuğgeneral Sidney Osborne Bufton tarafından, Mareşal Sir Norman Bottomley'e gönderilen bir not ile başlamış[28] ve birçok askeri kademede onaylandıktan sonra 25 Ocak'ta İngiliz İstihbaratınca da desteklenmiştir.[29] Katliamın baş sorumlusu ise, Winston Churchill'dir.[30] Churchill, katliam öncesinde "*ülkesinin ağır bombacılarının Nazi yurduna yönelik gerçek anlamda yıkıcı, imha edici saldırılar gerçekleştirmelerini"* istemiş ve hatta bunları *"terör bombardımanı"* olarak tanımlamıştır.[31]

Churchill'in "Nazi yurdu" olarak tanımladığı yer, içinde milyonlarca masum çocuk, kadın ve erkeğin yaşadığı Alman şehirleridir. Churchill'in bu şehirlerde hedefi daima siviller olmuştur. Hatta II. Dünya Savaşı sırasında sivilleri ilk bombalayan Churchill'dir. Derin devletin bu derin ismi, savaşın henüz başlarında, Başbakanlığa getirilmesinin hemen ertesi günü, Mönchengladbach'ı bombaların hedefi yapmış ve binlerce sivil yaşamını yitirmiştir.[32]

İngiliz Hava Kuvvetleri Mareşali Charles Portal, Churchill'e, *"devasa bir yıkımın, ancak tüm saldırının tek bir büyük şehre yöneltilmesi halinde mümkün olacağını, eğer bu şehir o ana kadar nispeten zarar görmemiş bir şehirse, etkinin daha büyük olacağını"* söylemiştir.[33] "İmha edici bir terör bombardımanı" isteyen Churchill ve avanesi, buradan yola çıkarak bombardıman sırasında çifte vuruş olmasına karar vermişlerdir. Önce birinci dalga bombardıman yapılacak, bu ilk vuruştan 3 saat sonra, yerleşim yerlerine kurtarma ekipleri varır varmaz, bombardımanların ikinci dalgası başlayacaktır.[34] Bu taktik, operasyonun amacının mümkün olduğunca çok sivili katletmek olduğunun açık delillerinden biridir. Yalnız taktik değil, mühimmat da sivil katliamı için özel olarak seçilmiştir. Bombardımanda yüksek infilak etkisine sahip bombalara öncelik verilmiş, ardından yangın bombaları kullanılmıştır.

800 kadar uçağın katıldığı bombardımanın ilk gününde 1.400 tondan fazla infilaklı bomba şehre düşmüştür. Aynı gün şehre düşen yangın bombası miktarı ise 1.100 tondan fazladır.[35] Dresden'e atılan yangın bombalarının miktarının 650 bin civarında olduğu belirtilmektedir. Bu rakam, şehirdeki her bir vatandaş için bir bomba atılması anlamına gelmektedir.[36]

Su şebekelerinin de zarar görmesi, yangınların söndürülmesini adeta imkansız hale getirmiştir. Böylelikle şehrin tamamı devasa bir alev fırtınası ile kaplanmış ve Dresden yanıp kavrulmuştur. Bombardıman başladıktan kısa bir süre sonra şehirdeki insanlar için kaçacak hiç bir yer kalmamış, alev rüzgarları insanları kaçtıkları her yerde takip etmiştir. Yangın bombalarının etkisiyle sıcaklık 1.500 dereceye çıkmış, binalarda bulunanlar ya yanarak ya da dumandan zehirlenerek yaşamını yitirmiştir. Dışarıda bulunanların bedenleri kısa sürede kavrularak kömüre dönüşmüş, hatta yok olmuştur.

Saldırı sonrasında tarihi Dresden şehrinin enkaz haline gelmiş hali

Arnhem'de Almanlara esir düştükten sonra Dresden'e götürülen İngiliz paraşütçülerden Victor Gregg, bombardımanda şahit olduğu korkunç manzaraları BBC'ye anlatmıştır. Gregg bombardımandan 7 saat sonra Altstadt'taki bin kişilik bir sığınağa ulaşabildiğini söylemiştir. Gregg ve beraberindekiler sığınağa ulaştıklarında, burada hayatta kalan tek bir kimseyi dahi bulamamışlardır. Hatta bildikleri anlamda cesetler dahi yoktur. Cesetler sığınakta erimiştir. Üç yaşının altındaki çocuklar ise adeta buharlaşmışlardır.[37]

Gazeteci Alexander McKee, Amerikan Hava Kuvvetleri'nin raporunda bahsedilen Dresden'deki hedef listesine dikkat çekmiştir. Raporda hedef olarak listelenen askeri kışlalar şehir dışındadır ve saldırılar sırasında hedef alınma-

Bombardıman sırasında Dresden şehrine 1.400 tondan fazla infilaklı bomba, 1.100 tondan fazla yangın bombası atılmıştır. Bombaların etkisiyle binalarda sıcaklık 1.500 dereceye çıkmıştır.

mıştır. Raporda yine askeri hedef olarak bahsedilen "baraka kampları"nın ise gerçekte hiçbir askeri niteliği yoktur. Bu barakalarda askerler değil, doğudaki SSCB Ordusu'ndan kaçan mülteci Almanlar yaşamaktadır.[38]

McKee, Dresden Bombardımanı ile ilgili kanaatini ise şöyle açıklamaktadır:

> *Bombardıman komutanları gerçekte askeri ya da ekonomik hedeflerle ilgilenmiyorlardı, çünkü Dresden hakkında çok az şey biliyorlardı; İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetleri şehrin gerçek haritasına bile sahip değildi. İlgilendikleri, yakabilecekleri büyük bir yerleşim alanıydı ve Dresden de bu ölçülere tam uyuyordu.*[39]

Bu sivil katliamlarını "terör bombardımanı" olarak niteleyen ABD'li tarihçi yazar Patrick J. Buchanan "*Terör bombalamalarını Churchill başlattı, Amerika mükemmelleştirdi*" ifadesini kullanmakta ve sözlerine şöyle devam etmektedir, "*Churchill, Batı insanının barbarlığa dönmesine öncülük etmiştir*".[40]

Şüphesiz ki Churchill demek "İngiliz derin devleti" demektir ve bu çok yerinde tespitler, Dresden katliamını gerçekleştiren deccali ruhun vahşiliğini somut biçimde ortaya koymaktadır.

İngiliz derin devletinin hain bir planı olan Dresden katliamı, Hiroşima ve Nagazaki'dekine benzer şekilde şehri bir anda alev topuna çevirmiş ve hatta atılan iki atom bombasından daha fazla can almıştır. Fakat başrolde doğrudan Churchill olduğu için daha az gündeme getirilmektedir.

İngiliz Derin Devletinin Hiroşima ve Nagazaki'deki Kanlı Ayini

II. Dünya Savaşı'nın sonlarına yaklaşırken ABD'nin savaşa dahil olmasıyla şartlar değişmiş ve önce İtalya, ardından Almanya teslim olmuştur. Uzakdoğu'da devam eden savaş ise, yüzbinlerce sivilin katledildiği Tokyo bombardımanları, Nagoya, Yokohoma, Osaka ve Kobe Bombardımanları ve ardından gelen iki atom bombasıyla son bulmuştur. Saniyeler içinde Hiroşima'da 140 bin, Nagazaki'de ise 70 bin sivil hayatını kaybetmiştir. Radyasyondan etkilenip yaşamını yitiren veya sakat kalanların sayısı ise bundan çok daha fazladır.

Uzakdoğu'da yaşanan bu kapsamlı vahşet, görünürde ABD'nin elinden çıksa da, arka planda İngiliz derin devleti vardır. Yüzbinlerce kişinin yaşamını yitirdiği Tokyo Bombardımanı, İngiliz derin devleti tarafından planlanmış ve derin devletin ABD'deki kurmayları tarafından hayata geçirilmiştir.

Dünya siyasetini dizayn eden bu mekanizma bugün de aynı şekilde çalışmaktadır. Londra merkezli planlar ABD'lilere uygulatılmakta, bunun neticesinde dünyanın dört bir yanında vahşi katliamlar yaşanmaktadır. Yani hiçbir şey değişmemiştir.

Derin devletin sadık elemanlarından Amerikalı general Curtis LeMay, Tokyo Bombardımanındaki ürkütücü sonuçla, şu korkunç sözleri kullanarak kendince övünmektedir:

(Sol sayfada) Kobe'ye bombalar atılırken (Üstte ve ortada) Tokyo Bombardımanı (Altta sağda) Kobe Bombardımanı sonrası ayakta kalan bir cami

9-10 Mart gecesinde, biz Tokyo'da, aslında Hiroşima ve Nagazaki toplamında buharlaşarak yok olanlardan daha çok insanı yaktık, kaynattık ve pişirdik.[41]

İngiliz Yüzbaşı Liddell Hart, 1938 yılında İngiltere'de basılan *Propaganda in the Next War* (Gelecek Savaştaki Propaganda) adlı kitabında, Amerika'nın Avrupa'daki savaşa, Amerikan halkının çoğunluğunun istememesine rağmen kasıtlı olarak çekildiğini belirtmiştir. Yazar George Armstrong, *Rothschild Money Trust* (Rothschild Para İmparatorluğu) isimli kitabında *Propaganda in the Next War* ile ilgili olarak şöyle demektedir:

Belli ki bu kitap, İngiliz Hükümetinin yarı resmi kitaplarından biriydi. Kitabın kopyalarının yok edilmesi ise muhtemelen Savaş Bakanı Hoar-Balisha'nın emriyleydi.[42]

Görülebildiği gibi ABD'nin savaşa kasıtlı olarak çekilmesi ve İngiliz derin devletinin kirli oyunlarıyla atom bombaları vahşetinin yaşanması ile ilgili gerçekler hızla ortadan kaldırılmıştır. İngiliz derin devletinin güdümündeki çeşitli üst düzey bürokratlar ve siyasetçiler, bu belgelerin o dönemde yaygınlaşmaması için geniş çaplı bir sansür uygulaması başlatmışlardır.

Savaş neredeyse bitmiş olmasına rağmen ardı arkasına gelen bombardımanlar ve atılan iki atom bombası, şu anda da pek çok kesim tarafından sorgulanmaktadır. Ele geçen belgeler, İngiliz ve Amerikan istihbaratının, Truman'ın Hiroşima'ya atom bombası atmasından aylar önce, Japonların teslim olma yolları aradığına dair deliller ortaya koymuştur. Bu durumun, Başkan Truman'ın tam bilgisi dahilinde olduğu da söz konusu deliller arasındadır.

1980'lerde ortaya çıkarılan istihbarat verileri, II. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Uzakdoğu'ya geniş çaplı bir ABD müdahalesinin gereksiz olduğunu kanıtlamaktadır. Bilgilere göre Japonya, Nisan 1945 gibi erken bir tarihten itibaren Moskova Büyükelçisi kanalıyla barış müzakereleri için çabalamaktadır. Japon Başbakanı Kantaro Suzuki 9 Ağustos 1945'te yaptığı bir konuşmayla Sovyetler Birliği'nin savaşa girmesinin kendilerini tamamen çaresiz bir konuma ittiğini ve savaşın sürmesinin anlamsız olduğunu söylemiştir. Truman bu gelişmeleri bilmektedir, zira ABD, Japon kodunu yıllar önce kırmış ve bu yöndeki tüm yazışmaları yakından takip etmiştir. 13 Temmuz 1945 tarihinde Japonya Dışişleri Bakanı Shigenori Tōgō, "Koşulsuz teslim olma (bütün ege-

II. Dünya Savaşı'nda ABD'nin Japonya'ya saldırmada kararlı olduğunu gösteren propaganda afişi: *"Sonraki Sensin! İşi Bitireceğiz!"*

menlikten feragat etme, özellikle İmparator'un tahttan indirilmesi) barışın önündeki tek engeldir" demişti.[43]

Yapılacak şey, İmparator'un başta kalmasına olanak verip, diplomasi yoluyla savaşı tamamen bitirmekti. Yüzbinlerce sivilin katledilmesi gerekmeyecekti. Bu makul taviz, mantıksız bir şekilde, Roosevelt ve Churchill arasında 1943'te yapılan Casablanca Konferansı'nda ve daha sonra da Truman, Churchill ve Stalin arasındaki Potsdam Konferansı'nda reddedildi. Bu aşamada bile, Japonlar hala, müzakereler yoluyla bir barış aramaya devam ediyorlardı.

Kısacası savaşın, zaten bomba atılmasa da bitmiş olduğu o tarihlerde ABD ve İngiltere tarafından da kabul edilmiştir. Churchill, Avam Kamarası'nda yaptığı bir konuşmada savaşı bitirenin atom bombası olduğunu öne sürdüğünde, İngiliz Amiral Henry George Thursfield, *The Times*'a mektup yollayarak savaşların yalnızca yıkımla bitirilemeyeceğini söylemiş ve Churchill'i yalanlamıştır.[44]

Amerikan Savaş Bakanı Henry L. Stimson konuyla ilgili şunları söylemiştir:

Esas soru, bomba kullanılmadan teslim olmanın sağlanıp sağlanamayacağı değil; farklı bir diplomatik ve askeri yolun daha erken tarihte teslim olmayı sağlamasının mümkün olup olmadığıydı. 1945 baharında Japon Kabinesi'nin büyük bir kısmı, nihai olarak üzerinde anlaşılan koşulları gerçekten kabul etmeye hazırdı.[45]

Açıkça görüldüğü gibi ABD'nin Savaş Bakanı Stimson bile, ABD'nin savaşı gereksiz yere uzattığını düşünüyordu.

Atom bombalarının atılması ve Japonya'nın teslim olmasının ardından ABD Başkanı MacArthur, Japon İmparatoru'nun, Japonya'nın ruhani lideri olarak kalmasına izin verdi. Oysa bu koşul, atom bombalarına zemin hazırlayan, daha önce ABD ve İngiltere tarafından kabul edilmeyen tek koşuldu. Açıkça görülebildiği gibi barışa engel olan sebep, İmparatorun başta kalma şartı değildi. İngiliz derin devleti ve -bilerek veya bilmeyerek- onun himayesinde bulunan ABD Başkanı, ibret verici kanlı bir son için bahane arıyorlardı.

Başkan Truman'ın Baş Askeri Yardımcısı Amiral William Leahy ise, *I Was There* (Oradaydım) başlıklı hatıralarında şunları söylüyordu:

> *Benim kanaatimce Hiroşima ve Nagazaki'de bu barbarca silahın kullanılmasının Japonya'ya karşı savaşımızda hiçbir maddi desteği yoktu. Japonlar zaten yenilmişti ve etkili deniz ablukası ve konvansiyonel silahlarla yapılan başarılı bombalamalar nedeniyle teslim olmaya hazırlardı. Kişisel fikrime göre, biz bu silahı ilk kullananlar olarak, Karanlık Çağların barbarlarında olan etik standardı benimsedik.*[46]

General Dwight D. Eisenhower ise, 1963 yılında *Newsweek*'e verdiği bir röportajda şunları söylemişti:

NAGAZAKi

Onları o korkunç şeyle vurmak gerekli değildi… müzakereler için çaba bile göstermeden atom bombası kullanmak, sivilleri öldürmek ve terörize etmek, çifte suçtu.[47]

Görülebildiği gibi II. Dünya Savaşı sırasında atom bombaları, tam olarak Japonya'nın teslim olmaya karar verdiği ve müzakere yolları aradığı bir dönemde atılmıştır. İngiliz derin devleti, söz konusu müzakere çabasını gayet iyi bilmektedir; buna rağmen atom bombalarının atılmasını organize etmiştir. Çünkü onun hain planında Japonya ile anlaşma yoktur; Japonya'da –özellikle sivil halkın– yıkılıp yok edilmesi ve dengelerin İngiliz derin devleti lehine değişmesi vardır. İşte deccali sistem, milyonlarca masum insanın canını saniyeler içinde alabilecek kadar zalim ve hain bir sistemdir.

Saniyeler İçinde Gelen Felaket

Japonya, Uzakdoğu'da ticaret yollarına hakim fakat sıradan bir ülke konumundayken, İngiliz-Japon ittifakı istikrarlı bir şekilde devam etmişti. I. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında İngiltere Başbakanı Lloyd George ve Dışişleri Bakanı Lord Curzon, Japonya ile anlaşmanın yenilenmesini istemişlerdi. Çünkü Japonya, gücünü artırmaktaydı ve Japonya ile bir anlaşmazlık durumunda Avrupa kendini koruyamayacaktı. Bu ise, en fazla, İngiltere'nin Uzakdoğu'daki sömürgelerini etkileyecekti.

HİROŞİMA

II. Dünya Savaşı'na doğru yol alırken Churchill'in isteği ise, İngiliz-Japon anlaşması yerine İngiliz-ABD anlaşmasıdır. Bu anlaşma dahilinde ABD'den, İngiltere'nin Pasifik ve Asya'daki sömürgelerini koruması için garanti istenecektir.

Amerika, İngiltere'yi koruma yönünde bir garanti vermemiştir ama 1922'de İngiltere, Fransa ve Japonya ile Washington Antlaşması'nı imzalamıştır. Bu antlaşma, I. Dünya Savaşı sonrasında gitgide hızlanan silahlanma yarışını kısıtlamak amacıyla yapılmıştır ve imza sahibi ülkelerin donanmalarını belli bir ölçünün üzerinde büyütmesini engellemektedir. Ancak II. Dünya Savaşı'na doğru giderken bu antlaşmayı bozan taraf Japonya, bundan şiddetli tedirgin olan ise İngiliz derin devleti olmuştur. Japonya, kendi donanmasını genişletmiş, İngiltere ise arkasında ABD garantisi olmadığından, Uzakdoğu'da Çin, Japonya ve Rusya karşısında yalnız kalmıştır.

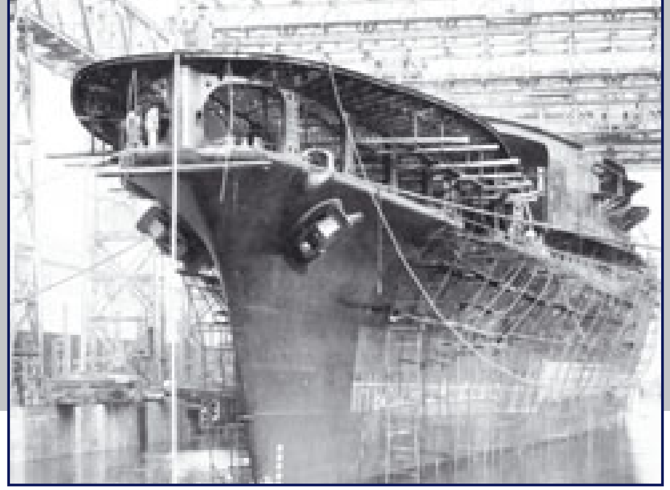
II. Dünya Savaşı'na gelindiğinde, İngiltere'nin 4 uçak gemisine karşılık Japonya'nın 10 uçak gemisi, İngiltere'nin 159 uçağına karşı Japonya'nın 400 uçağı vardır. Savaşa Japonya'nın dahil olması İngiliz derin devleti için büyük bir risk olacaktır. Ancak beklenen olmuş, Japonya savaşa dahil olmuştur. İngiliz derin devleti, İngiltere'nin askeri açıdan Japonya'yı yenemeyeceğini çok iyi bilmektedir. Dahası, Japonya o dönemde, Çin'in elinde bulunan İngiliz sömürgesi Hong Kong'u işgal etmiştir. İngiliz derin devletinin himayesindeki isimlerden Churchill, Hong Kong'un askeri yöntemlerle geri alınamayacağını şu sözlerle ifade etmiştir:

II. Dünya Savaşı'na yaklaşırken, İngiltere'nin 4 uçak gemisine karşılık Japonya'nın 10 uçak gemisi, İngiltere'nin 159 uçağına karşı Japonya'nın 400 uçağı vardır. Japoya'nın savaşa dahil olması bu yüzden İngiltere için tehdit sayılmıştır.

II. Dünya Savaşı'nda oldukça güçlü olan Japon Donanması ve uçak gemileri

Bunların hepsi mahzurlu. Eğer Japonlar bize savaş açarsa, Hong Kong'u elimizde tutma veya orayı boşaltma konusunda en ufak bir imkanımız kalmaz. Orada zayiat vererek kayıpları artırmak oldukça akılsızca olur. Askeri karargahları artırmak yerine onları sembolik bir orana gelecek şekilde azaltmalıyız... Savunulamaz pozisyondaki kaynaklarımızı ziyan etmekten kaçınmalıyız. Japonya çok önceden İngiliz İmparatorluğu'na savaş açmayı düşünecektir ve Hong Kong'da iki tabur da olsa, altı tabur da olsa, Japonya'nın seçimi konusunda bir değişiklik olmayacaktır. Keşke orada daha az taburumuz olsaydı, ama herhangi bir şekilde harekete geçmek dikkat çekici ve tehlikeli olacaktır.[48]

Görülebildiği gibi Churchill, Japonya'ya karşı güçsüz olduklarını açıkça kabul etmektedir. Japonya'yı yenebilecek yegane güç, elinde nükleer imkanları olan ABD'dir. Entrikalarla savaşa çekilen ABD, İngiliz derin devletinin bu kirli işini halledecektir. Plan budur.

ABD, ilk atom bombasını, 6 Ağustos 1945 sabahı Enola Gay isimli bir bombardıman uçağı ile Japonya'nın Hiroşima şehrine attı. 3 gün sonra, 9 Ağustos 1945 günü ise ikinci atom bombası, Bockscar isimli uçaktan Nagazaki'ye atıldı. Japon şehirleri, bu iki bomba ile silinip gitti; içindeki yüz binlerce masum insan ile birlikte.

Atom bombalarına giden süreç gibi atom bombalarının korkunç sonuçları da İngiliz derin devleti ve o dönemde derin devlet himayesinde olan ABD komutanları tarafından ısrarla gizlenmiştir. Amerikalı General Douglas MacArthur'un, bombanın atıldığı bölge ile ilgili detaylı bir sansür uygulaması getirdiği bilinmektedir. Japonya vekilliği görevini aldıktan sonra ilk yaptığı şey, Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombaların korkunç sonuçlarını belgeleyen bütün fotoğraf kanıtlarına el koymak ve onları yok etmek olmuştur. Neyse ki, günümüze ulaşan belli sayıda resim, o dönemde yaşanan trajediye bir nebze de olsa ışık tutmuş ve bu felaketin dünyadan gizli kalmasını önleyebilmiştir. Fakat getirilen sansür, kuşkusuz o döneme ait pek çok gerçeğin gizli kalmasına yol açmıştır.[49]

1995 yılında Smithsonian Enstitüsü, atom bombalarıyla ilgili tarihi belgeleri gözler önüne seren bir sergi açmak istemiştir. Ancak İngiliz derin devletinin yoğun baskıları sonucunda Smithsonian, atom bombası trajedisinin içerik bakımından önemli kısımlarının hepsini sansürlemek zorunda kalmıştır. Kuşkusuz sansürlü bölümlerin ortaya çıkması, atom bombasının verdiği tahribatı gözler önüne serecek ve bu durum, beraberinde atom bombası kararının sorgulanmasını getirecektir. İngiliz derin devleti, bu sorgulamaya 70 yıldan fazla bir zamandır izin vermemiştir. Bundan sonra da engellemek için elinden geleni yapacaktır.

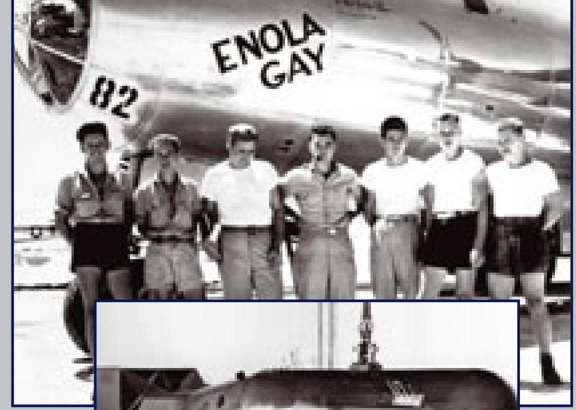
Amerikalı doktor ve yazar Gary G. Kohls, bu konuyu şöyle özetlemiştir:

Elbette Smithsonian tarihçilerinin başına silah dayanmıştı, ancak arbedede şirket kontrollü ana akım medya –ve dolayısıyla kamuoyu– şu önemli tarihsel noktayı öğrenemedi: Savaş 1945 ilkbaharında, yazın atılan atom bombaları olmadan bitebilirdi; dolayısıyla binlerce Amerikan deniz piyadesi ve askeri için Okinawa kan banyosu olmayabilirdi. Aynı zamanda Amerika'nın Japonya'ya kara müdahalesi gerçekleştirmesine – bu, uluslararası savaş suçu ve in-

sanlığa karşı suç tanımına denk gelecek şekilde savunmasız sivil nüfusa karşı atom bombalarının kullanılmasını meşrulaştıran propaganda kampanyasının temelidir – gerek olmazdı.[50]

(Solda) Hiroşima'yı hedef alan ilk atom bombasını atan Enola Gay isimli bombardıman uçağı ve pilotu

Hiroşima'ya atılan atom bombasının adı Fat Man, Nagazaki'ye atılan bombanın ise adı Little Boy (sağda) idi. (Üstte sağda) Binlerce masumun katledilmesinden hemen önce Enola Gay önünde hatıra fotoğrafı çektiren ABD askerleri (Altta) Hiroşima'ya bombanın atılma anı

(Sol üst ve ortada) Japonya'nın Nagazaki şehrinin bomba atılmadan önceki ve sonraki hali
(Altta) Japonya'nın Hiroşima şehrinin bomba atıldıktan sonraki hali

İngiliz derin devletinin II. Dünya Savaşı sırasındaki ve sonrasındaki politikası, tüm karanlık işleri için "ABD'yi ön plana çıkarma" şeklinde olmuştur.

İngiliz derin devleti gerçeğinin farkında olmayan bir kısım tarihçi ve yazarlar, II. Dünya Savaşı'ndan sonra güç dengelerinin değiştiği ve dünyaya hükmeden İngiltere'nin artık yerini ABD'ye bıraktığı şeklinde hatalı bir analiz yaparlar. Oysa güç dengeleri değişmemiştir. O tarihte ve sonrasında da arka plandaki derin güç daima İngiliz derin devletidir. İngiliz derin devleti, ön plana ABD'yi çıkarmak istemiş, böylelikle savaşan, zayiat veren, suçlanan tarafın, kendisi yerine ABD olmasını istemiştir.

Dikkat edileceği gibi, ABD'nin himayesi altına aldığı her yer, asıl olarak İngiliz derin devleti tarafından sömürülmektedir. İngiliz derin devleti, kendince ustaca bir stratejinin ardına gizlenmiştir. Tarihin bundan sonraki bölümünde ABD "tek suçlu" görünümüne bürünmüştür. Elbette bu konuda, İngiliz derin devletinin himayesindeki ABD Başkanları ve devlet adamları da -bilerek ya da bilmeyerek- büyük rol oynamışlardır.

Rusya, İngiliz derin devleti tarafından her zaman büyük bir tehdit olarak görülmüştür. Bunun sebebi İngiliz derin devletinin, klasik "böl, parçala, yönet" stratejisine dayalı emperyalist hedeflerinin önündeki en büyük engel olarak Rusya'yı görmesidir.

Nitekim İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'nda sözde müttefiki olan Rusya'yı her bakımdan yenilgiye uğratma arayışı içine girmiştir. Atom bombası, bu konuda da İngiliz derin devletine bir güç kazandırmıştır. İngiliz derin devleti, Rusların 8 Ağustos tarihinde Japonya'ya karşı savaş ilan edeceğini ve bunun sonucunda da galip hale geleceğini bilmektedir. Hong Kong başta olmak üzere, Japonya'dan alınacak olan savaş ganimetlerini Rusya'ya kaptırmak gibi bir niyeti yoktur. İlk atom bombasının atılışı, işte bu nedenle 6 Ağustos tarihinde gerçekleşmiştir; yani Rusların savaş ilan edecekleri tarihten iki gün önce... Böylelikle bu pay, Ruslara teslim edilmemiştir.

Winston Churchill, *The Second World War* (İkinci Dünya Savaşı) isimli kitabında Japonya'ya atom bombası atılacak olmasının Sovyetler Birliği'nden gizli tutulduğunu ve saldırının hızla yapılmasının sebebinin, Japon anakarasına Sovyet saldırısını engellemek olduğunu kabul etmiştir.[51]

Rusya'ya karşı kullanılan bu inisiyatif, sonraki yıllarda ABD-Rusya arasında başlayacak ve nükleer tehditleri içerecek Soğuk Savaş'ın da başlangıç noktasıdır aslında. İngiliz derin devleti bu yolla, ellerini hiçbir şeye bulaştırmadan, iki süper gücü karşı karşıya getirmiştir. ABD'nin Rusya'ya aldığı tavır, sonraki yıllarda İngiliz derin devletinin Rusya tehdidinden korunmasını sağlayacaktır. Çünkü süper güç ABD, artık İngiliz derin devletinin elinin altındadır.

Burada, İngiliz derin devletinin ABD'yi, sürekli olarak "Rusya'ya karşı atom bombası kullanma" konusunda teşvik ettiğini de önemle belirtmek gerekir. Son dönemde ortaya çıkan FBI kayıtlarına göre, derin devletin önemli piyonu Churchill, eğer Kremlin bir atom bombasıyla silinip giderse, bu durumun "Rusya'nın dengesini ele almayı" kolaylaştıracağını belirtmiştir. Churchill, bu konuda ABD'yi kullanarak, Rusya problemini her zamanki zalimane yöntemleriyle ortadan kaldırmayı planlamıştır. Bunun için özel olarak Başkan Harry Truman'ı ziyarete giderek onu ikna etmeye çalışmıştır. İki atom bombasını İngiliz derin devletinin teşvikleriyle tereddütsüz olarak Japonya'ya atma kararı veren Truman, neyse ki bu defa akılcı davranarak, teklifi reddetmiştir.[52]

Hiroşima'ya atılan atom bombasında tahminlere göre 140 bin sivil hayatını kaybetti. Yüzbinlerce kişi de, acı verici yanıklar, radyasyon hastalıkları, kan kanseri, anemi nedeniyle ağır ağır öldü ve tedavi edilemez enfeksiyonlar kalanların da ömrünü kısalttı. Sonraki nesiller ise korkunç radyasyon kaynaklı hastalıklardan, kanserden ve erken ölümlerden etkilendi ve bu, günümüzde bile devam ediyor.

II. Dünya Savaşı'nın bedeli ağırdır. 53 milyondan fazla kişi hayatını kaybetmiştir. Bunların %60'ını siviller oluşturmaktadır. Bu savaş, sivil katliamların rahatça yapıldığı ve bu katliamları kimsenin sorgulamadığı dehşetli bir akıl tutulmasıdır. II. Dünya Savaşı sonrasında 40 milyon insan yaşadığı yerleri terk ederek mülteci ve göçmen durumuna düşmüştür. Savaşın toplam maliyetinin 1996 yılı değerleriyle 8 trilyon dolar olduğu hesaplanmıştır. Şehirler yakılmış, yıkılmış, halklar perişan edilmiş; soykırımlar, toplu katliamlar yaşanmış; dünya, daha önce görmediği bir dehşeti yaşamıştır. Bu felaketlerin odağında ise, delillerini saydığımız şekilde İngiliz derin devleti vardır.

Japonya'ya atılan atom bombaları, anında yüzbinlerce insanın canını almış, hayatta kalanlar ise acı verici yanıklar, radyasyon hastalıkları, kan kanseri ve anemi nedeniyle ağır ağır yaşamlarını yitirmişlerdir. Halkın geri kalanı, tedavi edilemez enfeksiyonlarla ve oldukça çileli hastalıklarla boğuşmak zorunda kalmıştır.

Savaş sonrası dünya, tam olarak İngiliz derin devletinin planladığı bir şekle gelmiştir. O dönemde adeta İngiliz derin devletinin idaresinde olan Milletler Cemiyeti kurulmuş, İngiliz derin devleti için oldukça önemli görülen Rusya tehdidi, ABD'nin devreye girmesiyle dizginlenmiştir. Sağlanan bu altyapı, "Yeni Sömürgecilik" mekanizmasını başlatmıştır. İngiltere, artık bir imparatorluk değildir; fakat yeni sömürgecilik, İngiliz derin devletine istediğini fazlasıyla verecektir.

II. Dünya Savaşı Sırasında Ortadoğu

II. Dünya Savaşı, sadece savaşan devletlere değil, savaşta tarafsız kalmış olan Ortadoğu ülkelerine bile yıkım getirmiştir.

Mayıs 1941'de Irak, İngiltere tarafından; Haziran 1941'de Suriye, Fransız-İngiliz ortak gücü tarafından; İran da, İngiltere ve SSCB ortak gücü tarafından işgal edilmiştir. İran, II. Dünya Savaşı'nda tarafsızlığını ilan etmiştir. Fakat buna rağmen SSCB ve İngiltere, Hitler'in İran yönetiminden istihbarat desteği aldığı gerekçesiyle 26 Ağustos 1941'de İran topraklarına girmiştir. 4 yıl süren işgal süresince binlerce İranlı hayatını kaybetmiş ve göçe zorlanmıştır. Ahmedinejad'ın yardımcılarından olan Hamid Begai, Rusya ve İngiltere'nin II. Dünya Savaşı sırasında İran'ı 5 yıl süreyle işgalinin ülkeyi 50 yıl geriye götürdüğünü ve bu ülkelerin İran'ı işgal ederek faciaya neden olduklarını söylemiştir.[53]

II. Dünya Savaşı, sadece savaşan ülkelere değil Ortadoğu'ya da yıkım getirmiştir. 1941'de Irak; İngiltere ve Fransa tarafından işgal edilmiştir.

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'nı, Ortadoğu'da yarım kalmış planlarını sürdürmek için bir fırsat olarak görmüş ve işgallere başlamıştır. (Üstte) İngiliz ve Amerika birlikleri Cezayir'de (Sağda) Kasım 1942 tarihinde Fas'a çıkarma yapan Amerikan birlikleri

Kasım 1942'de İngiliz orduları, Amerikalıları yanlarına alarak Fas ve Cezayir'i işgal etmişlerdir. Savaş sonrası duruma bakıldığında, İngiltere eskiden hakim olduğu bölgelere yine hakimdir.

Daha önceki satırlarda da belirttiğimiz gibi Soğuk Savaş, İngiliz derin devletinin ürettiği bir kavramdır. Nitekim Soğuk Savaş yıllarında ortam, tam İngiliz derin devletinin planladığı şekilde olmuş, İngiltere, ABD tarafından Rus tehdidinden korunurken aynı zamanda dünyada İngiliz derin devletinin lehine gelişmeler olmuştur. Soğuk Savaş sırasında Batı'nın Arap dünyasındaki siyasal ve stratejik çıkarlarını koruma sorumluluğunu da İngiliz derin devleti üstlenmiştir. Elbette bu çıkarlar, sadece İngiliz derin devletine hizmet etmektedir. Ortadoğu petrolü, pazarları, ticaret yolları ve yatırımları sadece İngiliz derin devleti için çalışmıştır. İngiliz derin devleti tarafından hiçbir zaman izin verilmeyecek olan sözde Arap bağımsızlığı ve birliği, görünürde desteklenmiş ve bunun için sahte bir altyapı hazırlanmıştır. Bugün Ortadoğu'ya baktığımızda söz konusu altyapının nasıl korkunç sonuçlar verdiğini daha yakından görebilmekteyiz. İngiliz derin devleti tarafından suni olarak ortaya çıkarılan Arap Baharı hareketleri, bugün Ortadoğu'nun kan gölüne dönüşmesine neden olmuştur. Halka demokrasi vaat edilmiş, fakat halka yıkım gelmiştir. Bunu organize eden ve bundan en fazla çıkar sağlayan ise İngiliz derin devleti olmuştur. Bu konuya, ilerleyen bölümlerde detaylı yer verilecektir.

Arap Baharı, İngiliz derin devleti tarafından başlatılmış olan Ortadoğu'yu sömürme ve parçalama stratejisinin parçasıdır.

Şu gerçek unutulmamalıdır: Planlar her ne kadar büyük görünse de, dünya üzerinde bozgunculuk çıkaranlar Yüce Rabbimiz'den gizlenemezler. Allah, onlara yalnızca süre tanımaktadır.

Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin bozgunculuk çıkaranları daha iyi bilir. (Yunus Suresi, 40)

Churchill'in Irkçı Dünyası

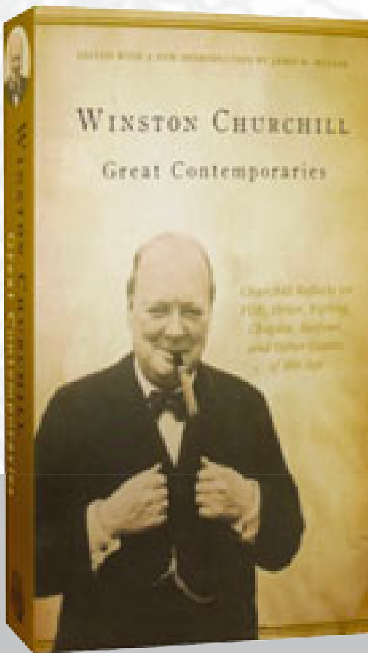
ABD'li tarihçi yazar Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler and the Unnecessary War* (Churchill, Hitler ve Gereksiz Savaş) isimli eserinde, Churchill'in savaşlarda özellikle sivillere karşı uyguladığı gaddarlığın, kendi yaşam felsefesinden kaynaklandığını belgelemektedir.

Hayat arkadaşı Violet Bonham Carter, Churchill'in, hayatının son dönemlerinde umutsuz bir ateist haline geldiğini belirtmiştir. Ona göre ölüm, tamamen bir yok oluş ve sonsuzluk ise kabul edilmeyecek bir olasılıktır.[54]

Kuşkusuz ateist olmak, doğrudan gaddarlık anlamına gelmemektedir; dünya üzerinde dünyaya güzellik getirmek isteyen ateistler de elbette vardır. Ayrıca her insan istediği şekilde inanmak veya inanmamak özgürlüğüne sahiptir. Burada yapmak istediğimiz vurgu, İngiliz derin devletinin acımasız bir elemanı olan Churchill'in yaşam felsefesinin onu toplu katliamlarda başrol oynayacak hale getirmiş olmasıdır.

Tarihçi Buchanan, Churchill'in görüşlerinin Hitler'e benzer bir çizgide olduğunu ve Churchill'in, kitabı *Great Contemporaries*'de (Büyük Çağdaşlar) gönülsüzce Hitler'e olan hayranlığını itiraf ettiğini belirtmektedir.

Churchill'e göre, toplumda zayıf kişiler elenmelidir. Onun için, enerjik, üstün ve güçlü sınıfların çoğalması önemlidir.[55] Bu Darwinist bakış açısı, I. ve II. Dünya Savaşları'nda oluk oluk kan dökülmesinin alt yapısını hazırlamıştır. Churchill ve yandaşları, kendilerince "zayıf ve gereksiz" olarak niteledikleri insan topluluklarının topluca öldürülmesinde hiçbir insani, ahlaki, felsefi veya hukuki sakınca görmemişlerdir. Özellikle II. Dünya Savaşı'nda ürkütücü düzeyde sivil katliamların gerçekleştirilmesindeki temel sebep budur. Arka planda da hep Churchill ve onun derin yandaşları vardır.

Churchill, kendi yazdığı *Great Contemporaries* isimli kitapta Hitler'e olan hayranlığını gizlememiştir. Nitekim ırkçı uygulamaları da, bu hayranlığı belgeler niteliktedir.

Churchill, sözde "üstün ırkın korunması ve güçsüz bireylerin toplumdan uzaklaştırılarak elimine edilmesine" yönelik İngiliz Hükümeti'ne bir program sunmuştur. Bu program, Hitler'in Almanya'da uygulamaya geçirdiği faşist programdan hiç de farklı değildir.

İngiliz derin devletinin başlattığı ve 4 milyondan fazla insanın ölümüne yol açan Bengal Kıtlığı'nda Churchill yine başrollerdedir.

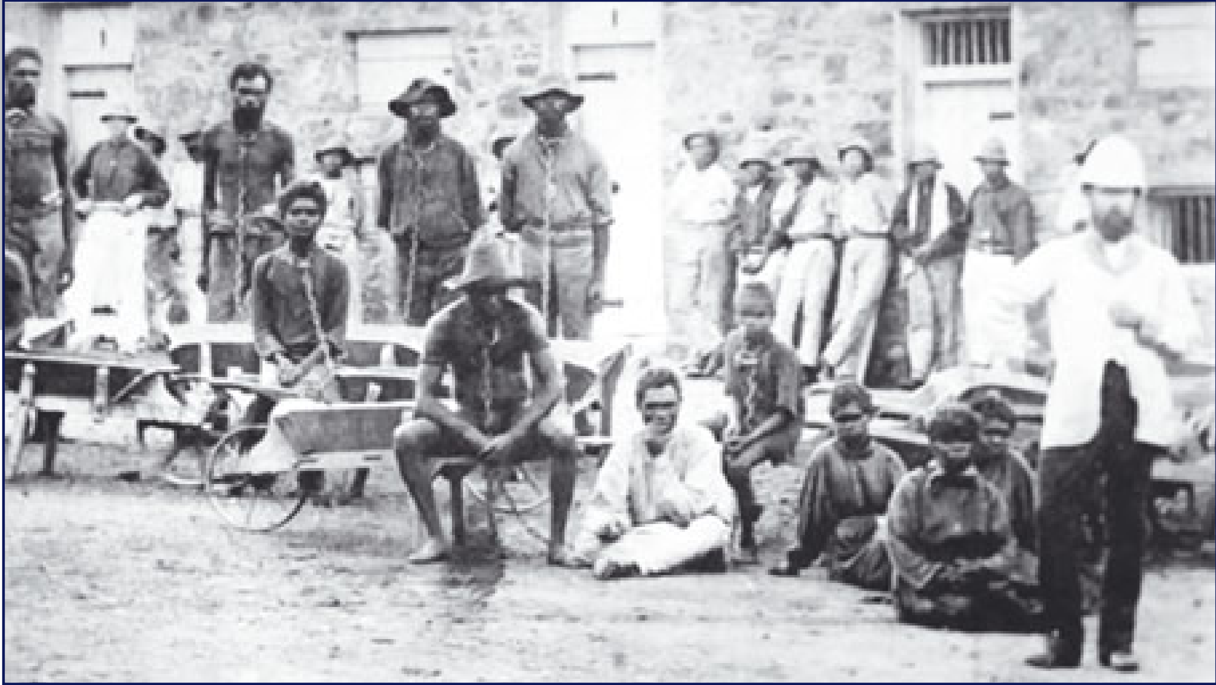
Churchill, tıpkı Darwin gibi, Arapları, zencileri, Aborijinleri, Uzakdoğu'daki sarı ırkı kendince "aşağı ırk" olarak nitelemiştir.[56] "Kızılderililer ve Aborijinlere kötülük yapıldığını kabul etmediğini, yaşananların sadece üstün ırkın gelip her şeye el koyması olduğu"nu söylemiştir.[57] (Adı geçen ırkları tenzih ederiz) İngiliz derin devletinin bizzat uygulamaya geçirdiği Bengal kıtlığında, 4 milyonun üzerinde insan hayatını kaybetmiştir. Churchill'in bu konuda, dönemin Hindistan'dan sorumlu bakan İngiliz Leo Amery'e yaptığı yorum şöyledir: "*Artık tavşanlar gibi doğuramayacaklar*".[58] (Değerli Hintli kardeşlerimizi tenzih ederiz) Amery, bu konuşmadan bir yıl sonra, bakış açısı olarak Churchill'in Hitler'den pek farkı olmadığını söyleyecektir.[59] Amery ve Hint Valisi, Bengal'de gıda stoklarının serbest bırakılması için Churchill'e talepte bulunduklarında, Churchill, bir telgraf ile *"madem öyle Ghandi henüz niye ölmedi"* şeklinde cevap vermiştir.[60]

Churchill, Afganistan'da köylerin yakılması emrini vermiş ve tek bir köyün dahi ihmal edilmemesini ve direnenlerin derhal öldürülmesini söylemiştir. Şu sözler Churchill'e aittir: "*Peştunların bir derse ihtiyacı var ve bizim de oldukça zalim insanlar olduğumuz konusunda hiçbir şüphe yok.*" Churchill'e göre böyle bir ders verilmesi "hayatidir"; çünkü ona göre Peştunların "beyaz ırkın üstünlüğünü anlamaları" gerekmektedir.[61] (Değerli Afgan kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Aborijinlere yapılanlar, İngiliz derin devletinin kurgulayıp uygulamaya geçirdiği "aşağı ırk" saçmalığının getirdiği vahşeti anlamak açısından önemli bir örnektir. Churchill ise, Aborijinlere yapılan zulmün bir kötülük değil, sözde "üstün ırkın her şeye el koyması" olduğunu savunmuştur.

İngiliz derin devletinin, İngiliz mandası altındaki Filistin topraklarını parçalama planının gündeme getirildiği 1937 tarihli Peel Komisyonu'nda ise Churchill Filistin halkı için şu cümleleri kullanmıştır: "*İçinde ne kadar uzun zaman yaşıyor olursa olsun, köpek kulübesi hakkında son kararı, kulübenin içinde yaşayan köpeklerin vermesini kabul edemem.*"[62] (Değerli Filistinli kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Karayipler'deki İngiliz sömürgelerinden İngiltere'ye göçmen geçişini engellemek için ise Churchill bir slogan başlatmıştır. Bu slogan ise "Keep England White" (İngiltere'yi beyaz tutalım) şeklindedir.[63] 1930 yılındaki Japon-Çin Savaşı ile ilgili olarak ise "sarı insanların kavgalarıyla ilgilenmediğini" söylemiştir.[64]

"İngiltere'yi beyaz olarak muhafaza etmek" isteyen ve ülkesinde sadece güçlü bireylerin barınmasını isteyen Churchill, kendince "aşağı ırk veya zayıf" olarak gördüğü insanları diğer kolonilerdeki toplama kamplarına göndermiştir.

Churchill,"İngiltere'yi beyaz olarak muhafaza edelim" sloganını ortaya atmış, bu ürkütücü slogan İngiltere'de ırkçılığın şiddetlenmesine neden olmuştur.

Hatırlanacağı gibi I. Dünya Savaşı'nda Türk askerine karşı gaz kullanılmasını savunan, yine aynı ırkçı zihniyete sahip olan Churchill'dir. Gaz kullanmanın insanlık suçu olduğunu kabul etmekte, ancak Türk halkının "insan" sayılmayacağını iddia edecek kadar ileri gitmektedir. (Necip Türk Milletini tenzih ederiz) Konunun detaylarına kitabın 1. cildinden ulaşabilirsiniz.

Churchill, bakış açısı olarak kuşkusuz faşist Hitler'den farklı değildir. Ancak gaddarlık bakımından, 20. Yüzyıl'ın en acımasız katili olan Hitler'i dahi geçmiştir. Hitler, 6 milyon kişinin hayatını kaybetmesinden sorumluyken, Churchill, 1899-1965 arasındaki 66 yıl boyunca, sömürge topraklarında gerçekleşen katliamlar da dahil olmak üzere çok daha fazla kişinin ölümüne sebep olmuştur. Churchill yönetimindeki İngilizler, Asya, Afrika ve Latin Amerika'da 7000 toplama kampı kurmuşlardır. Churchill, yaptığı vahşeti kendi diliyle itiraf edenlerdendir; şöyle demiştir: "*Çok zalim insanlar olduğumuza hiç şüphe yok.*"[65]

Klasik bir Darwinist faşist görünüm veren Churchill, İtalyan faşist Mussolini'ye şu sözlerle övgülerde bulunmuştur:

> *Faşizm tüm dünyaya büyük bir hizmette bulunmuştur... Eğer bir İtalyan olsaydım eminim ki baştan itibaren senin yanında olurdum.*[66]

Churchill, tıpkı dönemin Darwinist faşistleri gibi, kendince aşağı gördüğü ırkları ortadan kaldırabilmek için savaşın gerekliliğine inanıyordu. "*Savaş, en iyi uyarıcıdır*"[67] sözü Churchill'e aittir ve döneminde neden bu kadar savaş ve katliam yaşandığının da bir açıklamasıdır. Churchill ayrıca, savaş dönemlerinde, en mutlu zamanlarını yaşadığını söyleyecek kadar sadist ruhlu bir kişiliktir. İngiliz yazar David Irving, Churchill'in yaşadığı dönem boyunca her zaman yıkıcı işlere imza attığını belirtmekte ve şehirleri, anıtları, sanat eserlerini, halkları, sınırları, monarşileri ve sonunda da kendi ülkesinin imparatorluğunu yıktığına" dikkat çekmektedir. Irving, şöyle devam eder:

> *Bombalama politikaları, Hollanda, Fransa, Belçika, Çekoslovakya, Almanya ve İskandinavya'da bir milyon sivilin ölümüne neden olmuştur. Bu duruma üzüldüğü ise pek söylenemez. Aksine, yirmi beş yıl önce Parlamento Meydanı yakınındaki gizli örgüt savaş karargahında yapılan bir tur sırasında, Dresden'in yıkımının stereoskopik fotoğraflarının, savaş zamanı gelen ziyaretçiler için ha-*

zırlanmış olan daimi gurur köşesinde sergilendiğini gördüm. Bu, tıpkı, Hitler'in Auschwitz veya Buchenwald'daki renkli fotoğrafları, gelen ziyaretçiler için duvara iğnelemesi gibi bir şeydi.[68]

Churchill'i ve uygulamalarını incelerken nasıl ürkütücü ve faşist bir zihniyete sahip olduğunu iyi tahlil etmek gerekmektedir. Bu deccali zihniyet, İngiliz derin devletine aittir. Kitlelere karşı duyulan bu büyük nefret, İngiliz derin devletine kitle katliamları yaptırmış, atom bombaları attırmıştır. Bu sinsi sistemi iyi tanımak, sınırlarını iyi bilmek ve doğrudan Deccal adına ortaya çıktığını hiçbir zaman unutmamak gerekmektedir. Onu yenecek olan, yalnızca Mehdi hareketi olacaktır.

İngiliz derin devleti tarafından suni olarak oluşturulan Bengal kıtlığı, 20. yüzyılın en büyük vahşetlerinden biridir. Churchill'in ırkçı zihniyeti, bu kıtlığın altyapısını oluşturmuştur.

Churchill ve II. Dünya Savaşı'nda İngiliz Ajanları

Elinizdeki kitabın I. cildinde, İngiliz derin devletinin tarih boyunca ajanları ve yancıları kullandığını ve genellikle ele geçirmek veya istifade etmek istediği topraklar üzerinde ajan faaliyetlerine ağırlık verdiğini detaylarıyla anlatmıştık.

Hatırlanacağı gibi Osmanlı'yı yıkma kararı veren İngiliz derin devleti, başta Gertrude Bell ve T. E. Lawrence olmak üzere, Osmanlı topraklarına gönderdiği çeşitli ajanlar yoluyla içten içe kara propaganda yaymış ve isyanlar organize etmiştir. Bu konuda Osmanlı içindeki yancılarını da kullanmış, bu faaliyetler neticesinde koca bir İmparatorluğu yıkım aşamasına getirmiştir. İngiliz derin devleti, sinsice organize edilen ajan faaliyetlerinin daima kendi lehine sonuç verdiğini çok defa tecrübe etmiştir. İngiliz derin devletinin aktif bir elemanı olan Churchill, bu tecrübeyi, II. Dünya Savaşı sırasında da kullanmıştır. Özellikle Hitler'e yenileceğini anlayınca ABD'yi savaşa dahil etmek için 3 bin ajandan oluşan bir birim kurmuştur.

İngiliz derin devleti, daima ajanlarıyla faaliyet yürütmüştür. Osmanlı'nın parçalanmasına altyapı hazırlayan Gertrude Bell ve T. E. Lawrence bunların başlıcalarıdır. (Solda) Bell ve Lawrence, Churchill ile birlikte

Bu ajanların görevleri farklıdır. Kimisi işgal edilen topraklara bizzat gitmiş, kimisi düşman topraklarındaki kilit isimleri baştan çıkarmış, kimisi telsizin başında görev yapmış, kimisi de kara propaganda yaymakla görevlendirilmiştir. İngiliz derin devletinin yöntemleri çoktur; bu nedenle İngiliz derin devletinin ajan stratejisine elinizdeki kitabın ilerleyen bölümlerinde daha geniş yer verilecektir.

Burada ise, özellikle II. Dünya Savaşı sırasında ve hemen sonrasında görev yapmış olan ajan yazarlar ve kadın ajanlar üzerinde durulmuştur. İngiliz derin devleti içinde bir kısım ajanların tecrübelerini farklı isimler altında kitaplaştırmaları bir gelenektir ve bu yöntemle halkları provoke etme ve psikolojik yönlendirme stratejisi uygulanmaktadır. Kitaplar, çoğu zaman okul ve üniversitelerde ders kitabı halini almakta, kimi zaman da filmleştirilerek geniş bir kesime ulaşmaktadır. Amaç, mesajı olabildiğince çok insana ulaştırabilmektir.

İngiliz derin devletinin ikinci önemli geleneği ise, kilit görevlerdeki ajanlarını kadınlardan seçmesidir. Bu iki önemli konuda öne çıkan isimleri inceleyelim:

İngiliz Ajan Yazarlar

James Bond Kitabının Yazarı Ian Fleming

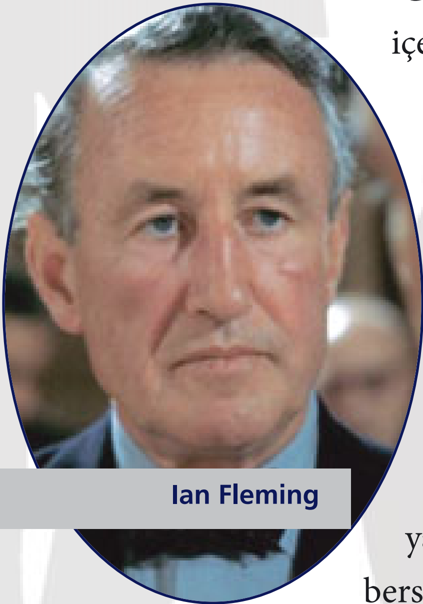
MI6 gizli servis ajanı James Bond, yeteneklerini ustaca kullanan, neredeyse hiçbir zaman hata yapmayan ve ülkesini mutlaka başarıya ulaştıran bir film karakteri olarak ünlenmiştir. Bu karakter, aslında II. Dünya Savaşı sırasında İngiliz Deniz Haber Alma Ajansı'nda görev yapmış olan Ian Fleming'e aittir. Fleming, daha sonra MI6 için çalışmaya başlamıştır.

Ian Fleming'in görevi sadece II. Dünya Savaşı ile sınırlı olmamıştır. Savaş sonrasında Fleming'in görev alanı, İngiliz derin devletinin daima hedefinde bulunan Türk toprakları olmuştur. İngiliz derin devleti, yine azınlıkları hedef almış, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde derin bir yara olan 6-7 Eylül 1955 olayları bu şekilde patlak vermiştir. Hatırlanacağı gibi 6 Eylül 1955 tarihinde, Atatürk'ün evinin bombalandığına dair ortaya atılan provokatif yalan haber sonucunda bir kısım halk ve derin devlet yancıları sokağa dökülerek azınlıkların

ev ve dükkanlarını yağmalamaya başlamıştır. Bu, tam da Londra'da, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye arasında yapılan Kıbrıs müzakerelerinin devam ettiği bir dönemdir. Türk tarihinde kara leke olarak kalan bu olayın, daha sonra İngiliz ajanı Ian Fleming tarafından organize edildiği ve söz konusu haberi yayan *İstanbul Ekspres Gazetesi*'nin de bu amaçla kullanıldığı anlaşılmıştır. Normal tirajı 20 bin olan *İstanbul Ekspres*, 6 Eylül günü 290 bin basılmıştır. Hızla basılan gazete, o dönemde kurulmuş olan Kıbrıs Türk'tür Derneği üyelerince bütün İstanbul'da satılmış ve halkı galeyana getirmek için kullanılmıştır.

İstanbul Ekspres Gazetesi'nin sahibi Mithat Perin, yıllar sonra verdiği bir röportajda 6-7 Eylül Olayları'nı tetikleyen yalan haberin basımı sırasında yaşadığı anormal olayları şöyle anlatmıştır:

> *Gazete, Tan Matbaası'ndaydı. Ben Merkez Han'daydım. Gökşin (Sipahioğlu) bana telefon açtı. Böyle böyle bir haber var dedi. "İkinci baskı yapalım" dedi. "Yapmayalım" dedim. "Hava da kötü, elde kalıyor" dedim. "Peki" dedi. Biraz sonra bayi telefon açtı. Gazetelerin parasını peşin vereceğim dedi. ... Fuat Büke. Başbayi. Matbaaya girdiğimde 180 bin basılmış bile. Haberim yok. "Kağıt nereden buldunuz?" dedim. "Bulduk" dediler. Kağıdımız çok kısıtlıydı. Anormal bir şey olduğunu anladım. Gittim rotatifte kağıdı kestim. "Ne yapıyorsun?" dediler. Kağıdı kestim ama kalıpları kesmek aklıma gelmedi. "Bundan sonra basmayın" dedim. "Peki" dediler. Ben oradan çıktıktan sonra yine bağlamışlar kağıdı.*[69]

Ian Fleming

Görüldüğü gibi, gazetenin provokatif yalan haberini içeren nüshasının basımını, gazete patronunun müdahalesini bile engellemiş olan gizli bir el yönetmiştir. O gizli el de İngiliz derin devletinin ajanı Ian Fleming'den başkası değildir.

Söz konusu provokatif haber, doğrudan Ian Fleming tarafından kurgulanmış ve İngiliz derin devleti tarafından "kiralanmış" söz konusu gazete ve dernek tarafından yayınlaştırılmıştır (Söz konusu dernek ve gazetede samimi olarak görev yapan, İngiliz derin devletinin kirli oyunlarından habersiz kardeşlerimizi tenzih ederiz).

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Ian Fleming, 6-7 Eylül tarihlerinde, kendi oluşturduğu kargaşanın tam göbeğinde, Beyoğlu İstiklal Caddesi'ndedir. İstanbul'a, Atatürk'ün evinin bulunduğu Selanik üzerinden gelmiştir.

Fleming bunu hiç saklamamıştır. O tarihte, İngiltere Denizaşırı İstihbarat Teşkilatı adına İstanbul'da yapılan bir Interpol toplantısına güya katıldığını ve bu esnada söz konusu kalabalığın ortasında kaldığını söylemiştir. İşin daha ilginç yanı ise, Fleming'in söz konusu Interpol toplantısına gerçekte hiçbir zaman katılmamış olmasıdır. Orada bulunmasının tek sebebi provokasyondur.

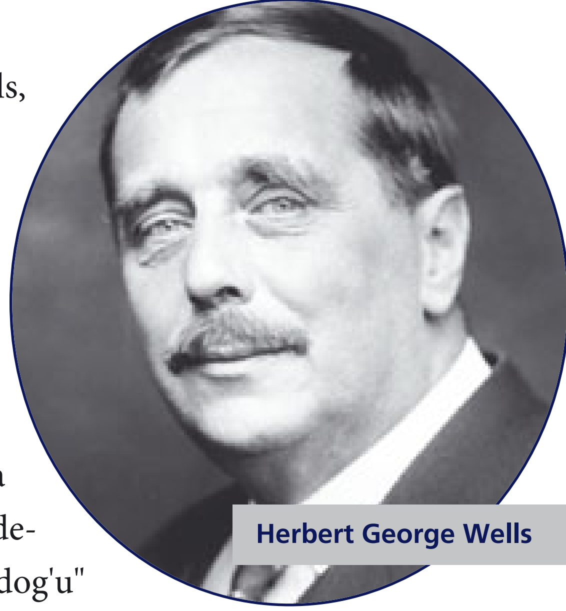
6-7 Eylül olaylarının hemen ertesinde İngiliz *Sunday Times Gazetesi'*nde "İstanbul'da Büyük Ayaklanma" başlıklı, tümüyle görgü tanıklığına dayanan ve olayları neredeyse naklen anlatan bir haber çıktı. Nedendir bilinmez, bu büyük haberi yazan kişinin adı yoktu. Ian Fleming, çok yakından tanık olduğu 6-7 Eylül olaylarından iki yıl sonra James Bond'u ve kendisini bir anda dünyaya tanıtacak olan *From Russia With Love* (Rusya'dan Sevgilerle) kitabını yazdı. Kitapta, ilginç bir şekilde, maceranın tamamı Türkiye'de İstanbul'da geçiyordu.[70]

İngiliz derin devletinin geçmişten beri hedefi, içinde pek çok etnik kökeni barındıran, her görüşten insanı ve bütün dinleri barış içinde bir arada tutan Türk Devletini paramparça hale getirebilmek ve nihayetinde ortadan kaldırabilmek olmuştur. Osmanlı'nın yıkılış döneminde bu oyun fazlasıyla oynanmış, bizim milletimizin unsurları olan Araplar, Hintliler, Kürtler, Ermeniler İngiliz derin devleti tarafından kışkırtılmıştır.

Bu oyun, her ne kadar Osmanlı'nın yıkımına yol açtıysa da, İngiliz derin devletinin Türk Devleti'ni külliyen yok etme stratejisi başarıya ulaşamamıştır. Çünkü karşılarında Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarını bulmuşlardır.

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin bu hain stratejisi, Cumhuriyet'in kuruluşunun sonrasında da devam etmiş ve Türk Milleti'ne asla yakışmayan 6-7 Eylül hadisesi, çok milletli, çok kardeşli bu ülke üzerinde derin yaralar açmıştır. İngiliz derin devleti, bu kara propaganda sonrasında her yönden devreye girmiş ve gelişen tüm olaylar 1960 darbesini hazırlamıştır. Darbeler bölümünde söz konusu detaylar üzerinde durulacaktır.

Herbert George Wells

Herbert George Wells

Bir başka MI6 ajanı olan H. G. Wells, İngiliz derin devletinin himayesinde kurulmuş olan Yuvarlak Masa (Round Table) üyesidir. Bu kişi, "dünyayı yönetecek olan dev bir gizli örgüt stratejisinin oluşturulmasını" sağlayanlar arasındadır.

Wells, 1880'lerin ikinci yarısında Fen Bilimleri eğitimi veren bir okula devam etmiş ve burada "Darwin'in Bulldog'u" olarak tanınan Thomas Huxley ile tanışmıştır. Wells, Huxley'nin Darwinist görüşlerinden fazlasıyla etkilenmiştir. Evrimci görüşleri romanlarında açıkça ortaya çıkmıştır. Malthus yanlısı görüşlerin de destekçisi olmuştur. Tek dünya ve beyin kontrolü fikirleriyle İngiliz istihbaratına hizmet vermiştir.

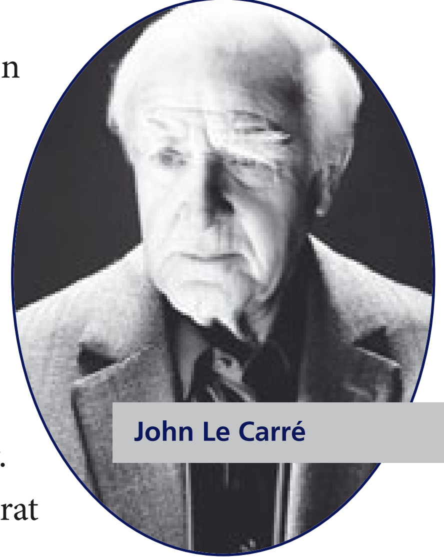
H. G. Wells, *Time Machine* (Zaman Makinesi) isimli kitabında *"uyuyanlar daha da uyutulacak, belki bir kısmı imha edilecektir; kalanların şekilleri değiştirilecek, mağara adamı (troglodyte) olacaklar ve yeraltında çalışma kamplarına alınacaklardır"* ifadelerinde bulunmuştur.

H. G. Wells, *The Outline of History* (Tarih Taslağı) adlı kitabında ise, Milletler Cemiyeti'nin bir çeşit "hükümetler cemiyeti" olduğunu söyleyerek, dünyanın asıl olarak bir "insanlar cemiyeti"ne ihtiyacı olduğunu savunmuştur. Egemenliği tek tek devletlerden merkezi otoriteye aktaran bir "Dünya Anayasası"na sahip bir "Dünya Birleşik Devletleri"nin kurulması gerektiğinden bahsetmiştir. Söz konusu merkezi otorite de İngiliz derin devleti olacaktır.

Wells'in, *Time Machine* (Zaman Makinesi), *The Invisible Man* (Görünmez Adam), *The War of the Worlds* (Dünyalar Savaşı) ve tümüyle evrim propagandasının yapıldığı *The Island of Dr. Moreau* (Dr. Moreau'nun Adası) kitapları, tipik bir İngiliz istihbaratı propaganda merkezi ürünleridir. *Wells'in The Open Conspiracy* (Açık Komplo) isimli kitabı İngiliz derin devletinin tek dünya düzeni amacını kurgulamak üzere yazılmıştır.

Söz konusu kitaplar, sanki önemli edebi eserlermiş gibi, adeta klasikler serisi içine dahil edilmiştir ve ülkemiz de dahil olmak üzere pek çok ülkede üniversitelerde seçme kitaplar arasında okutulmaktadır. İngiliz derin devletinin bilinçaltı kurgulama yöntemleri oldukça sinsi metotlarla özellikle genç nesillerin zihinlerine enjekte edilmektedir.

John Le Carré (David John Moore Cornwell)

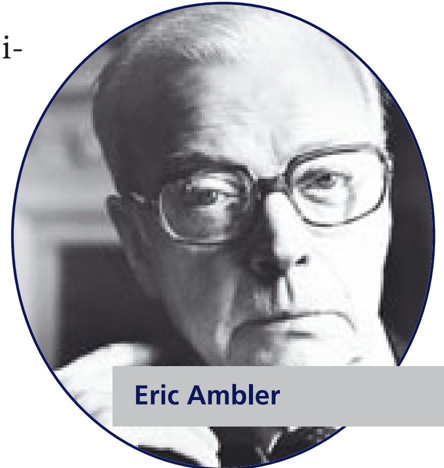

John Le Carré

II. Dünya Savaşı sonrasında, Soğuk Savaş'ın en hararetli dönemlerinde İngiliz istihbaratında görev yapmıştır. İngiliz istihbarat geleneğine uyarak bir yandan da edebiyatla uğraşmıştır. Le Carré, o yıllarda yarattığı George Smiley adlı sakin yaradılışlı, abartılı meziyetleri olmayan baş karakterinin etrafında dönen çeşitli romanlar yazmıştır.

Asıl adı, David John Moore Cornwell'dir. Bern'de üniversite öğrenimi sırasında İngiliz istihbarat örgütüne katılmıştır.

İlk romanı *Call For the Dead*'i (Ölüyü Çağırmak) 1961'de yazmıştır. Romanını MI6'e okutarak onayını almış, ancak kendisinden takma isimle yazması istenmiştir. İngiliz ajanı olduğunu ilk günden beri reddeden yazar, BBC'nin 2000 yılı yapımı *The Secret Center* (Gizli Merkez) isimli belgeselinde ajan olduğunu itiraf etmiştir.

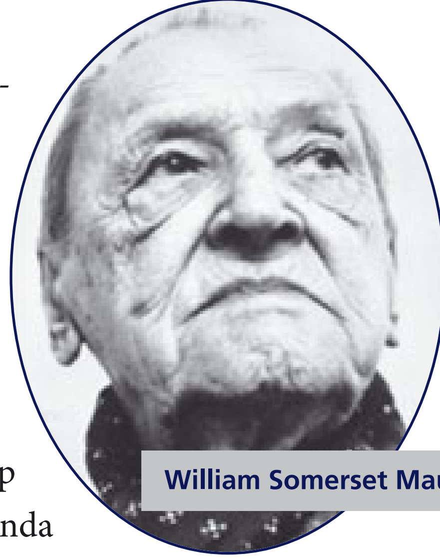
Eric Ambler

Eric Ambler

MI6'de çalışmıştır. *The Mask of Dimitrios* (Dimitrios'un Maskesi) ve *Journey Into Fear* (Korkuya Yolculuk) isimli ilk romanlarında mekan olarak Türkiye'yi kullanmıştır. *The Light of the Day* (Gün Işığı) adlı kitabından uyarlanan Topkapı filmi bir dönemin en önemli sinema klasikleri arasında gösterilmiştir. Topkapı filmi de, pek çok İngiliz istihbaratçısının filmleri gibi İstanbul'da çekilmiştir.

William Somerset Maugham

Ian Fleming, Eric Ambler gibi, İngiliz istihbarat birimi MI6'da görev yapan bir başka yazar ise William Somerset Maugham'dır. I. Dünya Savaşı'nda İngiliz istihbarat birimine girmiştir. 1917 yılında MI6 tarafından Bolşevik devrimini engellemek için Moskova'ya gönderilmiştir.

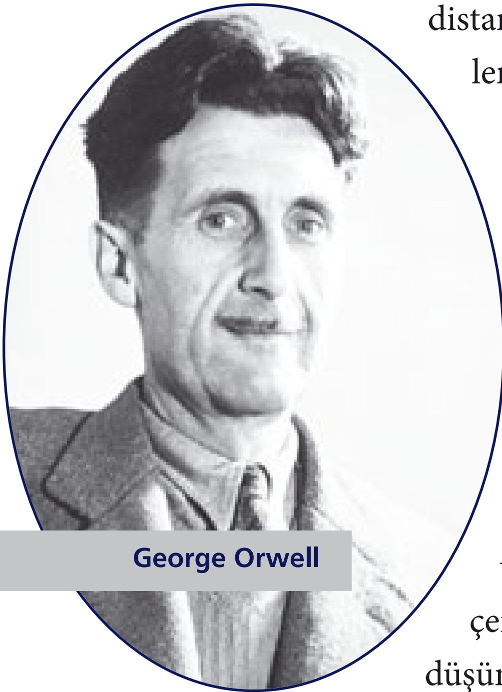

William Somerset Maugham

1928'de Fransız Rivierası'ndan bir ev alıp sadece yazıyla ilgileneceğini söylemiştir. Aslında amaç, tüm diğer istihbaratçı yazarlar gibi romanları yoluyla derin devlet politikalarını yaygınlaştırmaktır. II. Dünya Savaşı sırasında hikayelerini, Hollywood'da sinemaya aktarmıştır.

George Orwell

Asıl ününü *Animal Farm* (Hayvan Çiftliği) ve *1984* adlı kitaplarıyla yapan George Orwell gençliğinde sömürge polisiydi. Daha sonra yazar ve sosyalist oldu. Yaşamının son dönemlerinde ise İngiliz gizli servisinin muhbiriydi.

Asıl adı Eric Arthur Blair olan George Orwell, Hindistan sömürge yönetiminde görevli bir İngiliz ailenin çocuğu olarak 1903 yılında Hindistan'da doğdu. Orwell, sömürgecilikten nefret ettiğini belirten açıklamalarda bulunmuş olsa da, yerli halka karşı öfke duyduğunu da açıkça belirtmeden edememiştir.

George Orwell

Orwell, II. Dünya Savaşı başlayınca İngiliz derin devletinin himayesindeki bir yayın kuruluşu olan BBC'nin Hindistan yayınları bölümünün başına getirildi. İngiliz ve Amerikan gizli servisleriyle bağlantıya geçen Orwell, onlara tehlikeli eğilimler taşıdığını düşündüğü muhalif aydınların bir listesini sundu.

Animal Farm ve ardından derin devletin şifrelerini anlattığı 1984 kitabı ile bu kitaplardan yararlanılarak yapılan filmler, Soğuk Savaş'ın kültür alanındaki en büyük operasyonlarından biri olarak CIA'nın desteğiyle bütün dünyaya dağıtıldı. Bu iki roman, ülkemizde, Boğaziçi Üniversitesi başta olmak üzere pek çok okulun hazırlık sınıfında ders kitabı olarak okutulmaktadır.

Orwell, *Animal Farm* isimli romanında, *"Başka bir dünyanın mümkün olduğunu düşünmenin, özgürlük ve eşitlik peşinde koşmanın, düzeni değiştirmek istemenin, beyhude bir çaba olduğu"* mesajını vermektedir. Ona göre; "Ortaklaşa eylemle yeni bir dünya kurulması mümkün değildir. Efendiler ve köleler, sömürücüler ve sömürülenler, yönetenler ve yönetilenler hep olacaktır; bundan kaçış yoktur."

İngiliz eleştirmen ve yazar Raymond Williams, Orwell'in kitabında yoksulları hayvanlara benzetmesindeki hıza dikkat çekerek, bu mecazla yoksul halkın hayvanlar gibi güçlü ama bilinçsiz sayıldığını belirtmiştir. Orwell, güçlerinin bilincine varamayacakları için hayvanların da, yoksulların da sömürülmeye mahkum olduğunu iddia etmiştir. Orwell'in ürkütücü mantığına göre, hayvanlar nasıl bilinçlenemezse, yoksullar da bilinçlenemezler; dolayısıyla gerçek bir değişimin imkansız olduğu iddia edilir.

Orwell, yoksulları küçümseyici bakış açısını açıkça dile getirmekten çekinmemiştir:

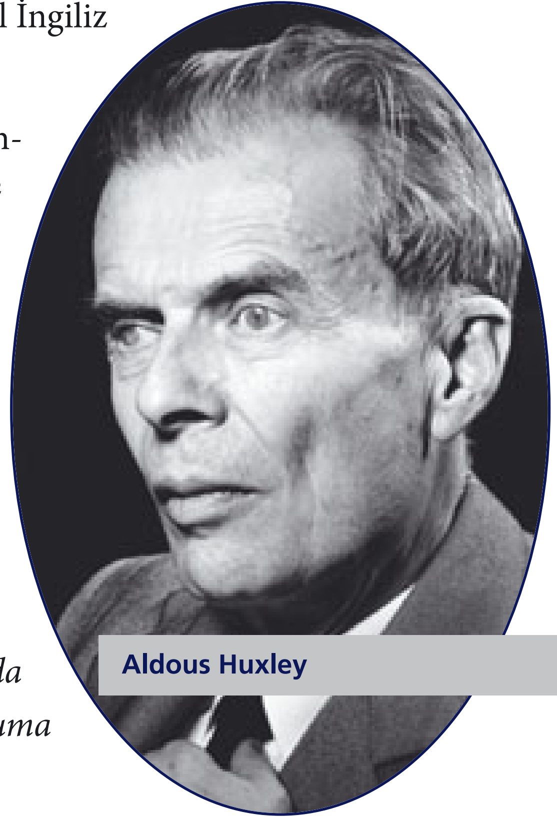
> *Çocukluğumun ilk yıllarında, benimkine benzer bütün ailelerin çocuklarının hemen hepsi gibi, ben de "sade" insanları neredeyse insan-altı bir tür sayardım. Okul yıllarımda da, işçi sınıfına mensup kişilerin insan olduğuna ilişkin hiçbir kavram edinmemiştim. Uzaktan baktığımda onlara acırdım; ama ne zaman onların yakınına gelsem, yine onlardan nefret eder, yine onları küçük görürdüm.*[71]

Aldous Huxley

Aldous Huxley, "Darwin'in Bulldog'u" olarak tanınan evrimci Thomas Henry Huxley'in oğludur. Kardeşi Julian Huxley, Kraliyet Akademisi'nden (Royal Society) Darwin Madalyası sahibi bir evrimcidir. Kuruluş dönemindeki diğer Kraliyet Akademisi üyeleri gibi Aldous Huxley de homoseksüeldir. (De-

taylı bilgi için bkz: Adnan Harun Yahya, Üst Akıl İngiliz Derin Devletinin İçyüzü, 1. Cilt, 3. Baskı, s. 69)

Aldous, tıpkı kardeşi Julian gibi, Oxford'ta İngiliz ajanı H. G. Wells tarafından eğitilmiştir.[72] 1932 yılında yayınlanan *Brave New World* (Cesur Yeni Dünya) isimli romanında, tüm dünyaya egemen olacak totaliter bir yönetimi, yani tek hakimi olan bir dünya devletini anlatmıştır. Bu sistemde insanlar, düzen tarafından itaat etmeye programlanmışlardır. Huxley, kitabının 1946 yılında yayınlanan önsözünde bu konuya dikkat çekmiş ve *"etkin bir baskı düzeninde kitlelerin zor kullanmadan yönlendirilip denetim altında tutulacağını, çünkü insanların köleliği sever duruma geleceklerini"* yazmıştır.

Aldous Huxley

Brave New World'de bu "gönüllü itaat"in sağlanması için kullanılan bazı önemli yöntemler vardır: Öncelikle tarih tamamen yok edilmiştir. Dünya Devleti'ni yöneten bir iki üst düzey yöneticiden başka kimse tarihi bilmemektedir. Bu durumda insanlar, dünyada var olmuş tek toplum modelinin, içinde bulundukları toplum olduğunu sanmaktadırlar. Bu yüzden de içinde yaşadıkları düzeni başka düzenlerle kıyaslama imkanına sahip değildirler. Gerçek özgürlük bilinmediği için, yaşanan köleliğin de farkına varamamaktadırlar.

Brave New World'de itaati sağlamak için kullanılan bir başka yöntem de, toplumun düşünmemesini sağlamaktır. Bunun için de iki çare bulunmuştur: Serbest ve sınırsız cinsellik ve "soma" adı verilen bir tür keyif verici, uyuşturucu madde. İnsanlar günün belli vakitlerinde Dünya Devleti'nin istediği biçimde çalışmakta, kalan zamanlarını ise cinsel ilişki ve soma ile geçirmektedirler. Ayrıca, Dünya Devleti'nin resmi ideolojisini zihinlere enjekte etmek için kullanılan "duyu-film" denen bir tür sinema vardır. Yeni Dünya'nın insanları, serbest cinselliğin temeli olan "herkes herkese aittir" prensibini koruduklları ve kendilerine "soma" dağıtıldığı sürece mutlu olduklarını sanmakta

ve düzene itaatte kusur etmemektedirler. Romanın bir yerinde, Dünya Devleti'nin bir "denetçisi", toplum için şu ifadeleri kullanmaktadır:

Berbat mı? Hayır, hiç de böyle bulmuyorlar. Tam tersine hoşlarına gidiyor. Son derece hafif ve çocukça basit. Zihinde veya kaslarda hiçbir baskı yok. Yedi buçuk saat hafif, yorucu olmayan iş. Sonra herkesin soma payı, oyunlar, sınırsız ölçüde çiftleşme, duyu-filmleri. Daha ne isteyebilirler ki? ... Bugün dünya istikrarlı. İnsanlar mutlu; istediklerine sahip olabiliyorlar, sahip olamayacaklarını ise hiç istemiyorlar. ... Öyle koşullandırılmışlardır ki, bugünkü davranış biçimlerinden başka türlü davranmaları ellerinde değil. Bu arada ters giden bir şey varsa o zaman da soma var.[73]

Huxley'in tüm bu tasvirleri görünüşte bir kurgudur. Ama aslında İngiliz derin devleti himayesinde gizli, totaliter bir devletin nasıl işleyeceği hakkında bir modeldir. Modele göre, gizli bir totaliterizm uygulayan Dünya Devleti üç yöntem kullanmaktadır: Tarihi değiştirmek, serbest cinsellik yoluyla ahlakı yok etmek ve insanlara beyin yıkayıcı, uyuşturucu zevkler sunarak onları duygusuz, düşüncesiz, pasif varlıklar şekline sokmak. Bu yöntemle insanların beyinleri susturulmakta ve uyutulmuş beyinlerin itaati kendiliğinden oluşturulmaktadır.

Wells ve onun dönemindeki pek çok yazar gibi Huxley de, kendince nüfus artışından endişe duymuş ve oluşmakta olan sözde "fazlalık kitlenin" elimine olması veya eğer bu sağlanamazsa, kontrol edilmesi gerektiğini iddia etmiştir. Kitleleri psikolojik olarak koşullandırılmış bir makine haline getirerek bu "sorunun" ortadan kalkacağını iddia etmiştir. İngiliz derin devleti, işte böylesine karanlık zihinlerin ürettiği korkunç fikirleri empoze ederek, hedeflediği dünya düzenini oluşturmayı amaçlamıştır.

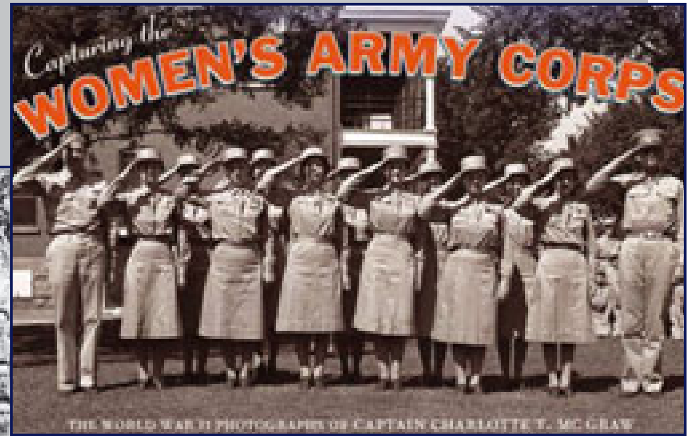
II. Dünya Savaşı'nda Kadın Ajanlar

Kadın ajanlar, İngiliz derin devleti için her zaman önemli birer koz olarak kullanılmıştır. İngiliz derin devleti, özellikle I. Dünya Savaşı başlarından itibaren, sadece istihbarat yönünden değil, toplumları kargaşalara, isyanlara hatta bölünmelere sevk etmesi yönünden de kadın ajanları kullanmıştır. Daha sonra Amerika'da da bu modelden esinlenilerek Women's Army Corps – WAC (Kadınlar Ordusu Kurumu) kurulmuştur.

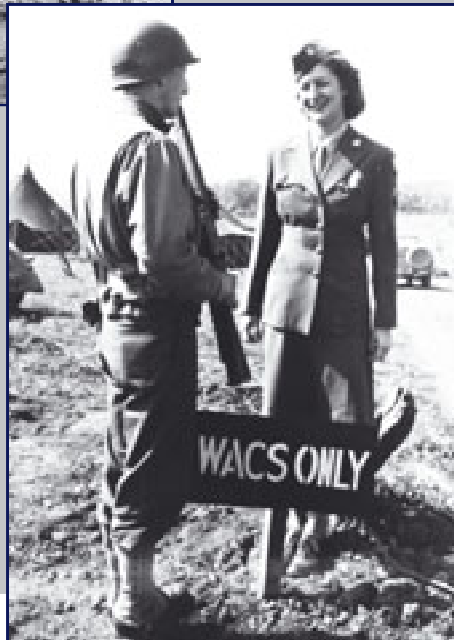

Kadın ajanlar, İngiliz derin devleti için hep önemli bir kozdur. Amerika'da kurulan Women's Army Corps – WAC (Kadınlar Ordusu Kurumu), İngiliz modelinden esinlenerek oluşturulmuştur.

The Special Operation Executive - SOE (Özel Operasyonlar Birimi), Churchill tarafından kurulmuş ve kurum kapsamında pek çok kadın ajan faaliyet göstermiştir. Kadınlar özel olarak eğitilmiş, acımasız katiller haline getirilmişlerdir.

II. Dünya Savaşı, kuşkusuz kadınların İngiliz derin devleti tarafından daha etkin kullanıldığı bir dönem olmuştur. Churchill, istihbarat faaliyetleri için özel bir birim kurmuş ve buna "Özel Operasyonlar Birimi" (The Special Operation Executive – SOE) adını vermiştir. Tarihçi John Smith, bu birim ile ilgili olarak şu açıklamada bulunur:

> *Churchill, ordunun, donanmanın ve hava gücünün yanı sıra dördüncü bir gücün de olmasını istemişti. Bu grup, Almanları yıkıma uğratacak ve rahatsız edecek ve müttefiklerin kazanma ihtimalini artıracaktı. SOE bu görevi gerçekten yapmıştır.*[74]

Virginia Hall (alt solda) ve diğer kadın ajanlar adeta acımasız robotlara dönüştürülmüşlerdir. Pek çoğu, görevleri bitince İngiliz derin devleti tarafından katledilmiştir.

Bu görev için kadınlar özellikle eğitildiler. Sert eğitimli ve erkeksi görünümlü bir kısım kadınlar, itici, bir o kadar da şaşırtıcı bir acımasızlık duygusu içinde, derin devletin ajanı haline getirildiler. Adam öldürme, bombalama gibi eylemleri tereddüt etmeden yerine getirdiler. Her ajan, yanında "L pill" adı verilen ve içildiğinde kişiyi birkaç dakika içinde öldürebilen arsenik kapsülleri bulunduruyordu. Bu kapsüller giysilerinin içine dikilmekteydi; herhangi bir yakalanma durumunda, ajanın "konuşturulma" ihtimaline karşı bunu içerek intihar etmesi isteniyordu. Özellikle telsiz operatörlerinin yaşam süresi 6 haftayı geçmemekteydi.[75]

Ajanlar, patlayıcı yerleştirmek, hırsızlık, sahtecilik, sabotaj ve sessizce öldürme üzerine eğitilmişlerdi.

Savaştan sonra her binası yıkılıp yok edilen, dolayısıyla yıllar boyunca varlığı gizli kalan İngiliz Özel Operasyonlar Birimi ile ilgili bilgiler, yakın zamanda bir TV belgeseli ile gözler önüne serilmiştir. Savaş sırasında ve sonrasında burada 3000 kadar ajanın eğitildiği bilinmektedir.[76]

İngiliz derin devletinin eğitim kamplarında özel olarak eğitilen ajanlar veya bunların çeşitli ülkelerde yetiştirdikleri yancılar, tam anlamıyla İngiliz derin devletinin himayesine girmişlerdir. Yazar Banu Avar, söz konusu kadınları şu şekilde tarif etmiştir:

Küresel sırtlanlar, "kadın"a özel bir önem verirler. Kadın bir toplumun itici gücüdür. Yani vatanına, milletine bağlı kadın cinsi, formatı koyanlar için çok "tehlikeli"dir. Küresel çete için hedef ülkelerin, kadını "kimliksizleştirmek", "milletsiz kadın" formatını dayatmak ya da "küresel çıkarlar" için uğraşan "kadın robotlar" yaratmak ilk görevidir.[77]

"Kadın robotlar", İngiliz derin devleti himayesindeki söz konusu kadınları tanımlamak için çok yerinde bir ifadedir. Çünkü İngiliz derin devletinin himayesindeki kadın ajanlar, bu görevlerini kendi ülkelerinin istikrarı için değil, İngiliz derin devletinin himayesinde oldukları için yapmışlardır. Nitekim birazdan göreceğimiz kadın ajanların büyük bölümü İngiliz değildir; ama İngiliz istihbaratı için hizmet vermişlerdir. Çeşitli ülkeler içinden seçilmiş yancılar ise, bu sözlerde açıkça vurgulandığı gibi, kendi vatanına ve milletine adeta düşman olan, menfaat ile kandırılmaya ve İngiliz derin devletinin yönlendirmesine oldukça açık olan kişilerdir.

İşte bütün bu sebeplerle İngiliz derin devletinin, özellikle yakın tarihte ajanlar edinmesi, bu ajanların da bir kısmının kadınlardan oluşturması, hiç zor olmamıştır.

SOE'nin yetiştirdiği kadın ajanların en önemli özellikleri erkeksi görünümleri, kısa saçları ve donuk bakışlarıdır.

(Sağda) İngiliz kadın ajanlardan Nancy Wake, kendi hayatının konu edildiği Charlotte Gray filminin galasında Prens Charles ile (Ortada sağda) SOE ajanları bir anma töreninde (Ortada solda) İngiliz derin devletinin kullanıp ardından ölüme gönderdiği kadın ajanlar, daha sonra sözde kahramanlaştırılmış, onlar adına anıtlar dikilmiştir. Almanlara teslim edilerek idam ettirilen, sonra adına anıt dikilen Violette Szabo, bu kişilerden yalnızca biridir. (Altta) George Cross madalyası sahibi Wake ve diğer ajanlar İngiltere Kraliçesi tarafından ağırlanırken

CARTE D'IDENTITÉ

Nom CARLIER

Prénoms Lucienne Suzanne

Profession

Nationalité Française

Né le

à

Domicile

SIGNALEMENT

Taille Cheveux

Bouche Yeux

Visage Teint

Signes particuliers

Signature du Titulaire.

Empreintes Digitales

Etabli à

Le 18 FEV 1942 19

Le Maire ou le Commissaire,

Enregistré sous le N° 318

13 FRANCS

CHANGEMENTS SUCCESSIFS DE DOMICILE

İngiliz derin devleti için, "kadın" toplumun itici gücü olarak kullanılmalı ve bu da kadın robotlar üreterek gerçekleştirilmelidir. II. Dünya Savaşı'nda ajanların robotlaştırılmış kadınlardan seçilmesinin nedeni budur.

Anne-Marie Walters

Yarı İsviçreli yarı Fransız olan Anne-Marie Walters, Cenevre'de büyümüştür. Özellikle II. Dünya Savaşı sırasında İngiltere'de yapılandırılan WAAF (Women Auxilary Air Force – Yardımcı Kadın Hava Gücü) içinde faaliyete başlamış ardından Churchill'in Özel Operasyonlar Birimi'ne henüz 19 yaşındayken girmiştir. II. Dünya Savaşı sırasında aktif görev yapmıştır; kod adı Colette'tir. Yıllar sonra Almanya'ya yönelik casusluk faaliyetlerini *Moondrop to Gascony* (Gascony'e Ay Damlası) isimli kitabında yayınlamıştır.[78]

Anne-Marie Walters

Christine Granville

Christine Granville

Churchill'in "gözde ajanı" olarak bilinen Christine Granville, gerçekte Polonyalıdır. Asıl ismi Maria Krystyna Janina Skarbek'tir. Hitler'in Polonya'yı işgali döneminde İngiliz gizli servisi tarafından görevlendirilmiştir. Görevi, direniş güçleri kurup Almanların güçlerini kırmak ve önemli yerlere gerilla saldırıları düzenletmektir. Görevi boyunca pek çok komutanı baştan çıkarma görevini üstlenmiş ve açıkça İngiliz gizli servisi tarafından kullanılmıştır. Görevini bitirmesinin ardından Granville, bir otel odasında yine İngiliz derin devletinin elemanları tarafından bıçaklanarak öldürülmüştür.[79]

Vera Atkins

İngiliz derin devletinin kadın ajanlarından biri olan Vera Atkins, yine II. Dünya Savaşı sırasında görev yapmıştır. Ian Fleming'in James Bond serisindeki Miss Moneypenny'nin bu kişiden esinlendiği söylenmektedir. Atkins, gerçekte Romanya doğumludur; 1933 yılında Londra'ya taşınarak soyadını değiştirmiş

Vera Atkins

ve İngiliz istihbaratı adına çalışmaya başlamıştır. O da, Churchill'in Gizli Ordusu olarak bilinen İngiliz Özel Operasyonlar Birimi için görev yapmaya başlamıştır. Churchill'in ABD'yi savaşa dahil etme çabaları sırasında Roosevelt, o dönemde CIA'in başı olan William Donovan'ı tetkik için Avrupa'ya göndermiştir. Churchill'in Vera Atkins'ten talebi ise, William Donovan ile mümkün olduğu kadar fazla zaman geçirmesi şeklinde olmuştur.[80]

Virginia Hall

Amerikan vatandaşı olan Virginia Hall, II. Dünya Savaşı sırasında İngiliz Özel Operasyonlar Birimi için görev yapmış, sonra görevine CIA'de devam etmiştir. Gestapo, Hall'u, II. Dünya Savaşı sırasında "müttefiklerin en tehlikeli ajanı" olarak tanımlamıştır.

Virginia Hall

Noor Inayat Khan

Noor Inayat Khan, İngiliz istihbaratı adına çalışmış olan Hint kökenli bir ajandır. Babası Sufi lider Hazrat Inayat Khan, Batı'da Sufiliğin yayılmasını sağlamış olan bir Müslümandır. Noor Inayat, II. Dünya Savaşı sırasında Londra'da Churchill'in kurduğu Özel Operasyonlar Birimi'nde ajan olmuştur. 1944 yılında Almanların eline düştüğü ve Dachau toplama kampında idam edildiği belirtilmiştir. Fakat daha sonra, Nur Inayat'ın İngiliz derin devleti tarafından özellikle Almanlara verildiği ve kasıtlı olarak ölüme gönderildiği anlaşılmıştır.[81] İngiliz derin devleti, kendi kirli operasyonlarını

Noor Inayat Khan

gizli tutmak için, kendi adamını harcamaktan her zamanki gibi çekinmemiştir. Durumun örtbas edilmesi için ise ölümünden sonra Noor Inayat'a, İngiltere ve İngiliz Milletler Topluluğu'nun sivillere verdiği en büyük madalya olan George Cross madalyası verilmiştir. Ardından İngiltere'de Gordon Meydanı'nda Noor Inayat'ın büstü yaptırılmış ve bir kahraman olarak tanıtılmıştır.

Nancy Wake

Yeni Zelanda doğumlu olan Nancy Wake de, Churchill'in Özel Operasyonlar Birimi'nde ajan olarak çalışmış kadınlardan biridir. İngilizler tarafından casusluk ve sabotaj üzerine eğitilmiştir. Savaşın son aylarında, Normandiya Çıkarması sırasında 7000 savaşçının silahlanmasına yardım etmiş ve onlara liderlik etmiştir. İşgal altındaki Fransa'da defalarca silah, para ve kod pusulaları dağıtmış, defalarca yakalanmaktan son anda kaçmıştır. Müthiş kaçma yeteneği nedeniyle Naziler tarafından, "la Souris Blanche" (Beyaz Fare) olarak adlandırılmış, daha sonra kendi hayatını yazdığı romana da bu ismi vermiştir. Biyografi yazarı Peter Fitz Simons'a göre, Gestapo tarafından en fazla aranan isimlerin başındadır. Wake, *"Bence en iyi Alman ölü Almandır ... Çok fazla Alman öldürdüm, daha fazla öldürmediğim için ise çok üzgünüm"* şeklindeki ifadesiyle ünlüdür.[82]

Nancy Wake

Violette Szabo

Violette Szabo

Fransa doğumlu olan Violette Szabo da, aynı şekilde Churchill'in Özel Operasyonlar Birimi'nde ajan olarak çalışmıştır. Szabo'nun da savaş sırasında Naziler tarafından yakalanıp toplama kampına götürüldüğü ve orada idam edildiği belirtilmiştir. Ancak daha sonra, onun da, kirli operasyonlarını gizli tutmak

amacıyla İngiliz derin devleti tarafından Almanlara teslim edildiği anlaşılmıştır. George Cross madalyası verilen nadir kadın ajanlardan biridir. Tıpkı bu ödülü ilk alan Noor Inayat Khan gibi Violette Szabo da bu ödülü ölümünden sonra almıştır. İngiliz derin devletinin, Almanlara yakalatıp ölümüne sebep olduğu kadın ajanları, daha sonra en yüksek derecelerle ödüllendirme alışkanlığını burada hatırlamak gerekmektedir.

Cecile Pearl Witherington Cornioley

Cecile Pearl
Witherington Cornioley

İngiliz bir aileden gelen Pearl Cornioley Fransa'da büyümüştür. Savaş sırasında İngiliz Özel Operasyonlar Birimi'ne katılmıştır. Görevi kuryelik yapmak olan Cornioley, kendisi hiç makyaj yapmamasına ve son derece erkeksi bir görünümü tercih etmesine rağmen kozmetik ürünler satıcısı olarak kendini tanıtarak gerekli her yere ulaşabilmiştir. Cornioley, gerilla savaşında uzmandır. Bir süre ormanlık alanda yaşamış ve patlayıcıların tedarik edilmesini sağlamıştır. Almanlar, yakalandığı takdirde 1 milyon Frank ödülün verileceğini vaat ettikleri posterlerini her yere dağıtmışlardır.[83]

Odette Sansom Hallowes

Odette Sansom Hallowes

Fransa'da doğan Odette Hallowes, daha sonra İngiltere'ye gelmiş ve İngiliz istihbaratı için çalışmaya başlamıştır. George Cross ödülü verilen kadın ajanlardan biridir. II. Dünya Savaşı sırasında, İngiltere'ye istihbarat sağladığı ortaya çıktığı için, Gestapo tarafından yoğun işkencelere maruz kalmıştır. Konuyla ilgili kendi ifadeleri şöyledir: "*Gestapo karargahından ayrıldığımda ayak parmaklarımda hiç tırnak yoktu. Ama yine de konuşmadım.*"[84]

Noreen Baxter

Noreen Baxter

II. Dünya Savaşı sırasında Churchill'in gizli ordusunda bulunan isimlerden bir diğeri de Noreen Baxter'dır. Baxter'ın görevi, tehlikeli görevlere gönderilmeden önce gizli ajanları eğitmektir. Baxter, bu ajanların eğitiminde büyük rol oynamıştır. Kendi deyimiyle bu kişiler, bir kişiyi rahatça öldürebilecek, kodları çözebilecek ve patlayıcılar konusunda uzman hale gelebilmektedirler. Bu kişilerin büyük bölümü işgal altındaki Avrupa'ya gönderilmiş ve neredeyse yarısı geri dönmemiştir.

Baxter, söz konusu ajanları eğitmek için, kimi zaman onları baştan çıkarmak için gönderilen bir sevgili şeklinde kullanıldığını da anılarında anlatmıştır. Eğitim verdiği bölümden Fransa'ya ajan olarak gönderilenlerin sayısı 400'dür; bunların 39'u kadındır.[85]

Amy Elizabeth Thrope (Betty Pack)

Amy Elizabeth Thrope

Kod adı Cynthia olarak bilinen Thrope, Amerika doğumludur ve İngiliz istihbaratı için görev yapmıştır. İngiliz Konsolosluğu ikinci katibi ile evlenmiş ve İngiliz vatandaşlığı da almıştır. Elde ettiği istihbarat bilgileri arasında, Almanların tüm mesajlarını kodladığı Enigma isimli cihazın detaylarını öğrenmek olmuştur. Genellikle Alman ve Polonyalı üst düzey görevlileri baştan çıkarmak için kullanılmış, öldüğünde Time dergisi onun için "*yatak odasını, James Bond'un Baretta'sını kullanır gibi kullanıyordu*" ifadelerine yer vermiştir. Thrope, *"iki eski meslek olan casusluk ve fahişeliği birleştirmekten hiçbir pişmanlık duymadığını"* belirtmiş ve *"savaşlar saygıdeğer yöntemlerle kazanılamaz"* demiştir.[86]

İngiliz derin devletinin II. Dünya Savaşı sırasında özellikle kadın ajanlar kullandığını detaylarıyla belirtmemizin sebebi, derin devletin bu geleneği günümüzde de devam ettirmesidir. İngiliz derin devleti, hali hazırda ülkeler içinde karışıklık çıkarmak istediğinde, devletleri ve hükümetleri gebe bırakmaya karar verdiğinde, şantaj ve tehdide başvurmak istediğinde genellikle kendisine yancılık yapan kadın ajanları tercih etmektedir. Oldukça küçük menfaatlere tamah eden ve genellikle İngiliz hayranı olan söz konusu yancılar, kendi milli, manevi ve ahlaki değerlerini tereddütsüz şekilde harcayacak kadar ucuz ve basit insanlardan oluşmaktadır. Günümüzde bu kompleksli ajanları tanımak aslında çok zor değildir. Çünkü bunlar İngiliz derin devletine bağlılıklarının bilinmesinden hastalıklı bir haz duymaktadırlar. Bu çirkin sadakatlerini, konuşmalarında, paylaşımlarında, yazılarında Churchill ve İngiltere hayranlığını, Rumilik ve homoseksüellik savunuculuğunu vurgulayarak veya fil gibi sembollere sık sık yer vererek göstermeye çalışırlar. İngiliz derin devleti, böyle insanları teşhis etmeyi gayet iyi bilmekte, kendi menfaatleri için kullanmakta ve çoğu zaman da, menfaatleri bittiği anda onları harcamaktadır. II. Dünya Savaşı'nın kadın ajanları, bunun canlı bir örneği olmuştur.

SOE'den Gladio'ya

Rus tehdidine ve muhtemel bir Varşova Paktı saldırısına karşı, cephe gerisinde direniş başlatmak amacıyla İtalya'da kurulduğu ifade edilen Gladio, her ne kadar kontr-gerilla şeklinde örgütlendiyse de, gerçekte gerilla eğitimi almış militanlardan oluşan mafyavari bir yapılanmadır.

Gladio, aslında II. Dünya Savaşı'nda doğmuştur. Churchill, savaş sırasında kurduğu gizli ordusu İngiliz Özel Operasyonlar Birimi'ni (SOE) devam ettirmek istemiş ve bunu bir paralel örgütlenme olarak yaşatmıştır. Görülebildiği gibi Churchill'in, sadece savaş sırasında değil, savaş sonrasında da gizli bir ordusu vardır. Bu ordunun Soğuk Savaş'ı dindirmek için mi, yoksa Soğuk Savaş'ı alevlendirmek için mi kurulduğu sorusunun cevabı ise belirsizdir. Rus kuvvetini sürekli elimine etmek isteyen ve bu nedenle iki dev güç arasında Soğuk Savaş'ı suni olarak başlatan Churchill'in, bu tehlikeli gerilimi sürdürmeye çalışması şaşırtıcı değildir; nitekim böyle de olmuştur.

Pek çok kişi Gladio'nun bir NATO projesi olduğunda hemfikirdir. Gladio gerçekten de NATO kapsamında geliştirilmiştir; fakat tümüyle İngiliz derin devleti projesidir, mimarı da Churchill'dir. Gladio'nun İngiliz derin devleti tarafından NATO bünyesinde geliştirilmesi konusu kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı anlatılmaktadır. Gladio ile İngiliz derin devleti, görünürde, Batı Avrupa'daki komünist hareketleri hedeflemiştir. "Komünizm karşıtı" görünüm İngiliz derin devletinin pek çok açıdan işine yaramış, bu şekilde ABD bu mücadeleye dahil edilebilmiştir. ABD'nin devreye girmesiyle bir iş bölümü yapılmıştır: Fransa, Belçika, Hollanda, Portekiz ve Norveç'teki operasyonlardan İngiltere; Finlandiya, İsveç ve Türkiye'nin dahil olduğu diğer ülkelerden ABD sorumludur.

Bu göz boyama, komünizme daima karşı olmuş olan ABD için oldukça caziptir kuşkusuz. Fakat İngiliz derin devletinin hedefi hiçbir zaman komünizm olmamıştır. Hatta tam tersine, dünyaya getirmeye çalıştığı düzen, asıl olarak hayali komün sistemini esas almaktadır. İngiliz derin devleti, "komünizm karşıtlığını" sadece ABD'yi kullanarak Rus tehdidinden kurtulma hedefi için kullanmaktadır. Nitekim II. Dünya Savaşı sırasında Churchill'in gizli ordusu SOE, Hitler'e karşı, Yunanistan Komünist Partisi'ni lojistik olarak desteklemiş ve silahlandırmıştır. Fakat savaş sonrasında Churchill, sadece bu desteği kesmekle kalmamış, Yunanistan içinde kanlı bir komünist avı başlatmıştır. Bu ikinci hamle, İngiliz derin devletinin, ABD'ye kendisini iyi bir müttefik olduğunu göstermesi bakımından fayda sağlarken aynı zamanda Yunanistan içinde de planlanan ayaklanma zeminini oluşmuştur.

Yunanistan'ın, tıpkı Türkiye gibi, İngiliz derin devletinin güçlenmesini istemediği ülkeler arasında bulunduğunu unutmamak gerekmektedir. Nitekim bütün bu gelişmelerin ardından 3 Aralık 1944 tarihinde Atina'da, Syntagma Meydanı'nda Parlamento Binası önünde, içinde kadın ve çocukların da bulunduğu bir "barışçıl" gösteri, İngiliz derin devletinin organize ettiği bir katliam ile kana bulanmış, halka makineli tüfeklerle ateş açılmıştır.

Bu kirli güç gösterisi sonrasında İngiliz derin devleti, tam olarak istediği şekilde kendi denetimindeki lideri başa getirmiştir. Yunanistan'da bundan sonraki liderler de, tam olarak İngiliz derin devletinin himayesindeki liderler olacaktır. İngiliz derin devleti, Yunanistan'daki olaylara gücünün yetmediğini

3 Aralık 1944'te Syntagma Meydanı'nda yapılan gösterinin kana bulanmasıyla, İngiliz derin devleti Yunanistan üzerinde kontrolü ele almıştır. Yunan liderlerini derin devlet geçmiş, Truman Doktrini, Yunanistan'ın finansal olarak da himaye edilmesine neden olmuştur. Yunanistan 1952'de NATO'ya kabul edildiğinde, Gladio'su hazır durumdadır.

anladığı bir anda, 1947'de, ABD'yi yardıma çağırmış ve o dönemde Yunanistan'ın ve Türkiye'nin İngiliz derin devletinin finansal anlamda himayesine girmesini sağlayacak olan Truman doktrini hayata geçirilmiştir. Yunanistan 1952'de NATO'ya kabul edildiğinde Gladio'su hazır durumdadır.

27 Ocak 1949 tarihinde, dönemin MI6 Başkanı Stewart Menzies, dönemin Belçika Başbakanı Paul-Henri Spaak'a bir mektup göndererek, "*savaş süresinde başlamış olan gizli servislerinin işbirliklerinin devam etmesine karar vermiş olmalarının her iki ülkenin de çıkarına olduğunu*," söylemiş ve "*bu mektubun ABD dahil hiç hiçbir yere açıklanmaması*"nı rica etmiştir. Bu, söz konusu ittifak dahilinde kurulmuş olan Gladio'nun devam ettirilmesine yönelik üstü kapalı bir ricadır. Bu talep, aynı zamanda, İngiliz derin devletinin ABD'yi bir yandan koruyucu kalkan olarak kullanırken, bir yandan da gizli işlerinde devreden çıkarmak istediğini gözler önüne sermiştir. Spaak, bu öneriye cevaben, *"ABD olmadan olmayacağını, böyle bir durumda Belçika istihbaratının oldukça hassas ve tehlikeli hale geleceği"* cevabını vermiştir.[87]

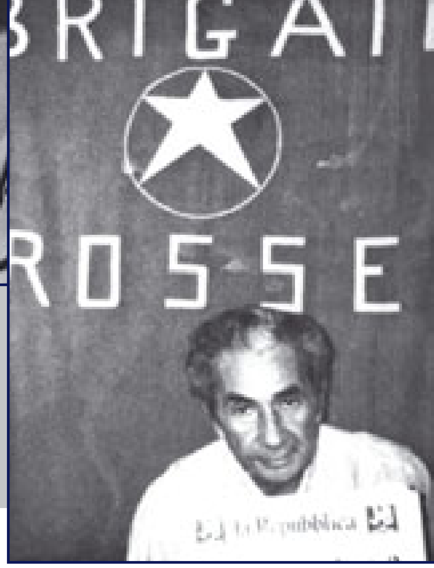
Bu anlaşmanın ardından İngiliz, ABD ve Belçika istihbaratları, en üst düzey yöneticileri arasındaki görüşmeler sonucunda, Gladio'nun ilk temelleri olan Stay-Behind gizli ordusunun koordinasyonunu yapacaklardır. Bu toplantılar "Tripartite Meeting Brussel" (Brüksel'de Buluşan Üçlü) adı altında şekillenmiştir ve bu üçlünün aldığı kararlar hala bilinmemektedir.

Belçika'da, doğrudan İngiliz derin devletinin oluşturduğu Glaive adındaki Belçika Gladio'su, özellikle seksenli yıllarda sorumlusu belli olmayan terörist eylem ve darbelerin gerçekleşmesine neden olmuştur.

İsviçre'de ise bir yeraltı ve provokasyon örgütü olarak çalışan ve varlığından İsviçre Federal Parlamentosu'nun dahi haberdar olmadığı gizli terör ordusu P-26 ve buna bağlı olarak çalışan gizli haber alma teşkilatı P-27 kanlı eylemler gerçekleştirmiştir. Zaman içinde, söz konusu örgütlerin Gladio'nun uzantıları olduğu ve bu yapılanma tarafından fişlenen kişiler hakkında İngiltere'nin, İsviçre Federal Parlamentosu'ndan bile daha fazla bilgiye sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Bunun ardından edinilen bilgi ise daha ilginçtir: Söz konusu yeraltı yapılanmalarının elemanları, sürekli olarak İngiltere'de eğitilmektedir.[88] Örgütün liderlerine ise, İngiltere tarafından her yıl 100 bin Pound ödenmektedir.[89]

(Solda) Kendisine yönelik darbe girişiminin Gladio'nun işi olduğunu anlayan De Gaulle, NATO'yu Fransa'dan çıkarmıştır.
(Altta) İtalya Başbakanı Aldo Moro'nun kaçırılıp öldürülmesi olayı İngiliz derin devleti himayesindeki Gladio'nun bir eylemidir.

Gladio, zamanla "düşman" tanımını oldukça genişletmiş, "demokrasiyi tehlikeye düşürdüğünü" iddia ettiği herkesi hedefi yapmıştır. İşte bu nedenle geniş çaplı devlet terörlerinden, kanlı darbelere kadar hemen her kirli işte parmağı olmuştur. İngiliz derin devleti ile Gladio'nun ortaklaşa yaptıkları Fransa Cumhurbaşkanı Charles De Gaulle'e yönelik darbe girişimi bunlardan biridir. Darbe girişimi başarısız olunca De Gaulle NATO'yu Fransa'dan kovmuştur. İtalya Başbakanı Aldo Moro'nun kaçırılıp öldürülmesi olayı da İngiliz derin devleti himayesindeki Gladio'nun bir eylemidir.

Büyük Savaşlardan Gizli Örgütlenmelere

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin büyük savaşlar çıkarma ve bu yolla dünya çapında bir denetim kurma siyaseti, II. Dünya Savaşı sonrasında şekil değiştirmiştir. İngiliz derin devleti, pek çok açıdan dünya savaşlarının kanlı ve pahalı sonuçlarını kaldıramaz hale gelmiştir. Gitgide güçlenen ülkeler de bu konuda önünde büyük bir set oluşturmuştur.

İşte bu nedenle bundan sonra İngiliz derin devleti, bir strateji değişikliğine gitmiştir. Churchill'in II. Dünya Savaşı sırasında oluşturduğu Özel Operasyonlar Birimi kimliği, sonraki yıllarda sadece ajan yetiştirme konusunda değil, propagandalar yoluyla ülkelere etki edebilme stratejisine dönüşmüştür. Artık dünyada karışıklık çıkarmak ve ülkeleri İngiliz derin devletinin himayesi altına sokabilmek için, ülkeler içten fethedilecektir. Sloganlar geliştirilecek, kara propagandalar yayılacak, belirli kimlikler ön plana çıkarılacak, gençler propagandalara uygun şekilde yönlendirilecek ve "demokrasi" ve "özgürlük" kelimeleri bol bol kullanılacaktır. Sokaklar hareketlendirilecek, geçmişte olduğu gibi özellikle azınlık kartı oynanacak, provokasyon ayyuka çıkacak, kanlı protestolar, isyanlar, iç savaşlar yoluyla ülkelerde yönetimler değişecek veya ülkeler istikrarsızlığa sürüklenecektir. Bunu sağlamak için çeşitli düşünce kuruluşları, vakıflar, dernekler perde arkasında devrede olacak; gerekli propagandayı, parayı ve ortamı sağlayacak; bir kısım medya, ajanlar ve yancılar yoluyla istenen sonuç kısa sürede alınacaktır. Ülkeler ekonomik krizlere sürüklenerek gitgide güçsüzleşecek, İngiliz derin devletinin hakimiyetindeki finans merkezlerine gebe bırakılacaklardır. Ekonomik ve siyasal çöküşler ülkelerin kısa zamanda sonunu getirecektir.

İngiliz derin devleti için artık kapsamı geniş ve oldukça maliyetli savaşlara gerek kalmamıştır. Ülkelerin, kendilerini kendi içlerinden yıkan sistemlerini organize etmek hem kolay hem de maliyetsiz olmaktadır. Ayrıca perde arkasında kalmak, durum alenileştiğinde ABD'yi ön plana çıkarmak, İngiliz derin devletine oldukça geniş bir faaliyet alanı da sunmaktadır. Bütün bunların detayları ilerleyen bölümlerde aktarılacaktır.

İngiliz derin devleti, büyük savaşların kanlı ve pahalı sonuçlarını kaldıramaz hale geldiğinde, ülkeleri içten fethetme stratejisine yönelmiştir. Bunun için ise ajanlar ve propaganda kullanılmıştır.

Dünya, siyasi, mali ve sinsi güçleri elinde bulunduranların hakimiyeti altında görünebilir. Kimi zaman bu güçler, milyonların kanını akıtacak korkunç savaşların mümessili olacak kadar azgınlaşabilir; kimi zaman sinsi propaganda ve soykırımlarla tarih sahnesine gelebilirler. Devletlerin, milletlerin ve kurumların çoğu, böyle güçlerin gözü dönmüşlüğünü, sinsiliğini ve yenilmezliğini gerekçe göstererek kendilerini bu güçlere teslim ediyor olabilirler. Oysa asla unutulmamalıdır ki, tüm kuvvet ve kudret yalnızca Yüce Allah'a aittir. Rabbimiz dilemedikçe, sinsi güçlerin hiçbir gücü yoktur. Onlar, Deccal ve Mehdi taraftarlarının ayırımı için bu dünyada özel olarak yaratılmışlardır. Görevleri de, güç ve iktidarda kalacakları süre de Allah'ın Katında bellidir.

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (Enam Suresi, 123)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (Araf Suresi, 48

BÖLÜM II

Sömürge İmparatorluğundan İngiliz Milletler Topluluğu'na

Kuzey Atlantik Bildirisi ve Birleşmiş Milletler'in Kuruluşu

II. Dünya Savaşı devam ederken, ABD Başkanı Roosevelt ile İngiltere Başbakanı Churchill, dünyada gelişen olayları görüşmek üzere Atlantik'te, New Foundland'ın Placentia Koyu'ndaki Prince of Wales (Gallerin Prensi) isimli bir savaş gemisinde buluştular. Bu görüşmeler sonucunda 14 Ağustos 1941 tarihinde "Atlantik Bildirisi" yayınlandı. Bu bildiriyle ABD ve İngiltere, topraklarını genişletmek istemediklerini, her ulusun yönetim şeklini seçme hakkına uyacaklarını, global anlamda bir ekonomik işbirliği istediklerini beyan ettiler. Aralarındaki anlaşmaya göre, bütün devletler denizlerde engelsiz dolaşabileceklerdi.

Atlantik Bildirisi, Birleşmiş Milletler'in bir başlangıç noktasıdır. Hatırlanacağı gibi Birleşmiş Milletler'e benzer bir girişim I. Dünya Savaşı sonrasında gerçekleştirilmiş ve İngiltere'nin, ABD'yi himayesi altına alarak yeni sömürgecilik düzeni oluşturmayı planladığı Milletler Cemiyeti kurulmuştu.

Bir Yuvarlak Masa (Round Table) planı olan Milletler Cemiyeti, İngiliz derin devleti açısından başarısız bir plandı. Dönemin ABD Başkanı Woodrow Wilson'un güçlü bir İngiliz hayranı olmasına ve tüm anayasal düzeninin İngiliz modelindeki gibi olması gerektiğini savunmasına rağmen ABD, Milletler Cemiyeti'ne katılmamıştır. Ardından gerçekleşen II. Dünya Savaşı da, Milletler Cemiyeti'nin kuruluş amacını tamamen ortadan kaldırmış ve bu kurum, İngiliz derin devletinin başarısız bir planı olarak tarihe gömülmüştür. Konuyla ilgili detaylı bilgiyi kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.

ABD Başkanı Roosevelt ile İngiltere Başbakanı Churchill, New Foundland'ın Placentia Koyu'ndaki Prince of Wales isimli savaş gemisinde buluşarak Atlantik Bildirisi'ni imzaladılar.

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı sonrasında benzer bir girişimde bulunmuş ve yine ABD ile el ele vermenin yollarını aramıştır. Çünkü İngiliz derin devleti her zaman Anglosakson bir dünya düzeni kurma peşinde olmuştur. Bu hedefini ise, özellikle 20. yüzyılda, ABD'nin varlığı ile daha kolay gerçekleştirebileceğine inanmıştır.

Hatırlanacağı gibi Milletler Cemiyeti'nin İngiliz derin devleti açısından kuruluş sebeplerinden biri, sömürgeci sistemin adını değiştirmek ve mandater sistemi dünyaya hakim edebilmekti. Ölü doğan Milletler Cemiyeti yoluyla gerçekleştirilemeyen bu plan, bir başka örgütlenme adı altında rahatça gerçekleştirilebilirdi. Dahası, II. Dünya Savaşı, İngiltere ile ABD'yi doğal müttefik haline getirmişti.

Üstelik ABD, II. Dünya Savaşı sırasında atom bombalarını atan taraftı. Bir şekilde "tekrar savaş istemediğini" vurgulama, kendisine barışçıl bir görünüm verme ihtiyacı içindeydi. Dolayısıyla, "dünya barışı"nı isteyen bir örgütlenmeden ABD'nin tekrar uzak durması mümkün gözükmüyordu.

Eski istihbaratçı Dr. John Coleman, Chatham House'da şekillendirilen Milletler Cemiyeti'nin tekrar aktif hale getirilmesi emrinin, 1941 yılında yine Chatham House tarafından verildiğini belgelemektedir. Coleman'ın araştırmalarına göre bu talimat, ABD Dışişleri Bakanı Cordell Hull'a doğrudan Chatham House tarafından verilmiştir.[90] İşte bu nedenledir ki, eski bir ABD milletvekili olan John Rarick, Birleşmiş Milletler'i "gizli bir hükümet oluşumu" olarak isimlendirmiştir.[91] Nitekim Birleşmiş Milletler'in kuruluş aşamaları oldukça kavgalı ve şaibelidir. Kurulacak olan Birleşmiş Milletler örgütünde İngiltere ve ABD başta olmak üzere büyük devletlere oldukça geniş yetkiler tanınmaktadır. Bu durum, diğer üyeleri sürekli olarak tedirgin etmiş, anlaşmazlıkların kaynağı olmuştur.

Şunu önemle belirtmek gerekmektedir: Birleşmiş Milletler, bugünkü görünümü ile çeşitli ülkeler ve bölgelerde yardım faaliyetleri gerçekleştirmekte ve pek çok alanda çözüme yönelik girişimlerde bulunmaktadır. Bu açıdan Birleşmiş Milletler'in ve BM çatısı altında toplanan hayırsever kesimlerin gösterdiği çaba takdire şayandır. Ayrıca dünyada, milletleri aynı çatı altında birleştirmiş böyle birliklerin olması bir güzelliktir; iyilerin ittifakı daima teşvik ettiğimiz bir konudur. Devletler ve milletler, sürekli olarak birlik ve beraberlik içinde olmalı ve mümkün olan her imkanda aynı çatı altında toplanabilmelidirler. Birleşmiş Milletler kurumu, dünya savaşlarına karşı bir misyon edinmiş olması nedeniyle de ayrıca önemli bir yapılanmadır. Sorunların savaşlarla değil, diplomasi yoluyla çözülebileceği fikri üzerine geliştirilmiştir. Bu konuda her zaman başarı sağlanamasa da "barış" adı altında kurumlaşmak rahatlatıcıdır.

Burada eleştiri noktamız, söz konusu kurumun kuruluş aşamasında İngiliz derin devletinin himayesinde bulunması ve "yeni sömürgecilik" kavramının bu kurumun arkasına saklanarak yaygınlaştırılmasıdır.

Kurumun günümüzdeki işleyişi de çoğu zaman eleştirilere hedef olmaktadır. Bilindiği gibi Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, günümüzde çok ba-

şarılı kararlar alamamakta ve acil çözüm bekleyen konuları çoğu zaman çözümsüz bırakmaktadır. Tarafların ortak bir noktada buluşamamaları, bu kurumu sorunlara çözüm olmaktan her geçen gün daha fazla uzaklaştırmaktadır. Bunun en büyük sebeplerinden biri, kuşkusuz İngiliz derin devletinin çıkarlarının daima ön planda olması ve onun himayesindeki devletlerin derin devleti desteklemek dışında çıkar yol bulamamalarıdır.

Birleşmiş Milletler, İngiliz derin devleti için "sömürge" mekanizmasını daha masum isimler altında devam ettirmek için bir yoldur. İngiliz derin devleti, İngiliz İmparatorluğu'nu günümüze uygun bir versiyon dahilinde devam ettirmek istemiştir. Bunun için, II. Dünya Savaşı'ndan çok kısa bir zaman sonra "İngiliz Milletler Topluluğu" oluşacaktır. Fakat bundan önce, İngiliz derin devletinin oldukça uzun bir geçmişe dayanan sömürge tarihi olduğunu unutmamak gerekir. Bu sömürge tarihini hatırlayalım.

Tarihten günümüze, BM Barış Gücü şemsiyesi altında çok fazla katliam yaşanmış, binlerce masum insan yaşamını yitirmiştir. Srebrenitsa katliamı bunlardan sadece bir tanesidir. Resimlerde yaşamını yitiren masumların anıt mezarları görülmektedir.

İngiliz Derin Devleti ve Sömürgecilik Zulmü

Genel olarak "başkalarına ait kaynakları haksız yere kullanmak" anlamına gelen sömürgeciliğin geçmişi, çok eskilere kadar uzanır. Ancak sömürgecilik, özellikle denizciliğin gelişiminden sonra İngiltere ve diğer bazı Avrupa ülkeleri tarafından dünyanın hemen her yanına yönelik uygulanmıştır. İngiltere ve diğer sömürgecilerin, dünyanın çeşitli yerlerindeki zenginlikleri ve insan gücünü keşfetmesi ve bunu ilhak ve işgale dönüştürmesi ile sömürgecilik, yeni bir boyut kazanmıştır.

İspanyollar ve Portekizliler daha çok altın ve gümüş yağmalama amacıyla sömürgeciliğe girişmişlerdir. Ancak bunu bir idare biçimine dönüştüren İngilizler olmuştur.

İngilizlerin sömürgecilik girişimleri kolay ve haksız kazanç amacıyla başlamıştır. Bu haksız kazanç çabası, İngiliz derin devletinin dünya hakimiyeti arzusunun bir başlangıç noktasıdır. Kaynaklara ve insan gücüne hakim olmak, yeni köle milletler ve devletler elde etmek, İngiliz derin devletinin hayal ettiği tek dünya imparatorluğunun önemli bir yolu olarak görülmüştür. 16. yüzyıl İngiliz denizci ve yazarlarından Walter Raleigh, İngiliz derin devletinin temel hedefini, "*Denize hakim olan ticarete de hükmeder; ticarete hakim olan ise dünya zenginliklerine hükmeder, yani dünyaya hakim olur...*"[92] sözleriyle ortaya koymuştur.

1486'da Londra'da *Fellowship of Merchant Adventurers*'ın (Maceraperest Tüccarlar Birliği) kurulması bu hedefe yönelik yapılan ilk girişimlerden biridir. Merchant Adventurers'ın kuruluş amacı, İngiltere'nin dışarıya satabileceği yegane ürün olan tekstilin ihracatını artırmaktı. Kraliyet, Merchant Adventurers'a, "bilinmeyen ve alışılmış denizyollarının dışında kalan kara uzantıları, kara parçaları, adalar, mülkler ve malikaneler" keşfetmesi için ruhsat vermişti. Kuruluş, "Moskova Şirketi" adını alarak Rusya'nın ve Rusya'ya komşu ülkelerin tekelini ele geçirmeyi başarmıştı.[93] Bu yöntem, sonraki yıllarda İngiliz derin devletinin dünya hakimiyeti sağlama çabasında kullandığı önemli bir yöntem haline gelecekti.

İngiliz derin devleti, "Moskova Şirketi" deneyimindeki başarıyı görünce, bu aşamadan sonra ticari olarak imkanlarından istifade edeceği bölgeler arayışını hızlandırdı. Ele geçireceği topraklarda hükmedebileceği bir insan topluluğunun bulunması İngiliz derin devleti için önemliydi. Kendi sahte kriterlerine göre "aşağı ırk" kabul ettiği toplumlar, İngiliz derin devletinin hedef kitlesi haline geliyordu. İngiliz derin devleti, söz konusu bölgelere "beyaz adam" hükümranlığında ayak basıyor, halkı köleleştirerek toprağın tüm imkanlarına el koyuyordu. Halk ise, İngiliz derin devletine göre, Anglosakson soyuna hizmet etmek için var olmuş "değersiz" topluluklardı. (Tüm sömürge halklarını tenzih ederiz)

İngiliz derin devletinin sömürge politikasını başlattığı Fellowship of Merchant Adventurers'ın üyelerinin temsili resmi ve logosu

İngiliz derin devletinin sömürge konusunda temel stratejisi şuydu: Sömürülecek uygun topraklar tespit edildikten sonra buraya İngilizlerden oluşan kalıcı yerleşimciler transfer ediliyordu.[94] Yerleşimcilerin geldiği topraklara koloni adı veriliyor ve okyanusun diğer ucunda dahi olsalar, bu toprakların İngiltere ile siyasi ve ekonomik bağı devam ettiriliyordu.[95] Zaman içinde İngiliz derin devleti, İngiltere'nin dilini, dinini, kültürünü bu bölgelere hakim ederek bir bakıma bu bölgeleri hizmetçisi haline getiriyordu. İngiliz derin devletine göre söz konusu bölgeler hiçbir zaman İngilizleşemeyeceklerdi; dolayısıyla onlara sözde "aşağı ırk" oldukları ve İngilizlere hizmet etmeleri gerektiği her zaman hatırlatılıyordu. Bir kısmı İngiliz derin devletine yancılık yapmak üzere görevlendiriliyor, bir kısmı köleleştiriliyordu.

İngiliz derin devletinin sömürerek gerçekleştirdiği bu alan hakimiyeti, günümüzde kolonyalizm (kolonileştirme) olarak isimlendirilmektedir. Ticaret görünümü altında gerçekleştirilen bu hakimiyet askeri yöntemlere oranla çok daha kolay, masrafsız, risksiz ve avantajlı olduğu için İngiliz derin devleti uluslararası politika stratejisini bunun üzerine kurmuştur.

Kolonyalizmin fikir babası, milletvekili ve aynı zamanda da bir asker olan Humphrey Gilbert'tır. Fransız Tarihçi Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi* isimli kitabında Gilbert'i şu şekilde tanıtır:

Gilbert doktrinini bir kez geliştirdikten sonra, Newfoundland'da ilk yerleşim bölgesini kurdurdu: İngiltere buraya işsiz güçsüz takımını gönderdi, ürünlerini sattı ve oradan yiyeceğini sağladı.[96]

Bu ilk adımdı; 16. yüzyılın sonundan itibaren İngiliz derin devleti, dünyaya yayılmak için hızla yeni koloniler edinmeye ve buralarda hem deniz üsleri hem de ticaret bölgeleri oluşturmaya başladı.

İngilizlerin 17. ve 18. yüzyıllarda Amerika ve Asya'da yoğunlaştırdıkları sömürge faaliyetleri ticari ve ekonomik ağırlıklıydı ve ticari organizasyonlar aracılığı ile gerçekleştiriliyordu. Bu dönemde sömürge toprakları, bir yandan İngiltere pazarının ihtiyacı olan ham madde ve baharat, tütün, şeker gibi tüketim malzemelerini sağlarken, diğer yandan İngiliz ürünlerinin pazarı haline getirilmiştir. Bu politikanın güdülmesindeki en büyük amaç, İngiltere'ye para ve kaynakların mümkün olduğunca fazla girmesi ve İngiltere'den mümkün olduğunca da az çıkması olmuştur.

Kolonyalizmin fikir babası olan Humphrey Gilbert ve sömürge politikasını şekillendirdiği, kendi çizimi olan dünya haritası

Başlangıçta ekonomik gerekçelere dayandırılan kolonyalizm, zaman içinde çok ciddi toplumsal ve hatta sorunlu biyolojik sonuçlar doğurmuştur. Örneğin İngiliz derin devletinin Hindistan'da pamuk ekimini engelleyerek, daha çok kar getirdiği için haşhaş ekimi yaptırması ve bunu da Çin'e satması bu konudaki en bilindik örneklerdendir. Uyuşturucu madde yapımında kullanılan haşhaşın ekimi Hindistan topraklarını ziyan ettiği gibi, Çin halkı üzerinde de korkunç bir psikolojik ve manevi yıkım meydana getirmiştir. Benzeri uygulamalar sömürgecilik tarihinin anlatıldığı bir üniversite ders kitabında şöyle anlatılmaktadır:

Başlangıçta neredeyse tamamen ticaret ve para kazanma arzusu gibi ekonomik faktörlere bağlı olan bu gelişme, esas itibarıyla başka bir ülkenin hammadde kaynaklarını ve para edecek ürünlerini o ülke dışına çıkarma esasına bağlı bir

ekonomik yapı kurmuştur. Bu sebeple sömürge ülkelerinde toprağın doğal yapısı ve dönüşümüne bağlı bir tarım yerine daha çok para edecek şeker kamışı, kahve, kakao gibi ürünler üzerinde ısrar edilerek uzun vadede pek çok Asya ve Afrika toprağının çoraklaşmasına zemin hazırlanmıştır.[97]

İngiliz derin devleti, idareyi ele geçirdiği ülkelerde çoraklaştırıcı tarımsal yöntemler dayatmış, bununla da kalmamış yerel halka zulmederek büyük katliamlar gerçekleştirmiştir. Bu katliamlar kimi zaman ateşli silahlarla doğrudan can alma şeklindeyken, kimi zaman yaşam koşullarının kasıtlı olarak ölümcül düzeye düşürülmesiyle yaşanmıştır.

Tarımı ve insanları helak etmek, bu yolla toplum düzenini dejenere etmek deccali bir yöntemdir. Bu deccali yöntemi, Kuran'da Yüce Rabbimiz şu şekilde tanıtmıştır:

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (Bakara Suresi, 205)

Kuran-ı Kerim'de "bozgunculuk" olarak nitelendirilen ve kesin olarak yasaklanan bu çirkin yöntemleri İngiliz derin devleti benimsemiş, sistemleştirmiş, dünyanın her yanına yaymıştır.

İngiltere'de kolonilerden elde edilen gelirler, çıkartılan özel kanunlarla koruma altına alınmıştır. İngiltere ve sömürgeler arasındaki taşımacılığın İngiliz gemileriyle yapılması şartı getirilmiş, yani sadece ürünlerde değil taşımacılıkta da yalnızca İngiltere'nin kar etmesi sağlanmıştır. Sömürgelerin tüm ihtiyaçlarını İngiltere'den satın alması zorunlu tutulmuş, bu ülkelerde yalnızca İngiliz mallarının ithalatına izin verilmiştir. Hintli yazar Prof. Ania Loomba, kolonilerdeki ticari işleyişi şöyle açıklamaktadır:

Modern sömürgecilik işgal edilen ülkelerden para, mal ve zenginlik almaktan fazlasını yapmıştır. Bu ülkelerin ekonomilerini yeniden yapılandırmış ve bunları sömürgeci ülkeyle sömürülen ülke arasında insan ve doğal kaynak akışı olacak şekilde kompleks bir ilişki içine sokmuştur..... ama insanlar ya da ürünler ne yönde hareket ederse etsin, kar her zaman sözde "anavatana" akmıştır..[98]

İngiliz derin devletinin sömürgecilik politikası, toplumların büyük bir bölümüne azap ve zulüm getirmiştir.

Şüphesiz ki "anavatan", öncelikle İngiltere'dir.

Sömürülen topraklar, çeşitli aşamalarla İngiliz derin devletinin egemenliği altına girmiştir. Sömürgelerdeki toprak düzeni ise, yine İngiliz derin devletinin ihtiyacına göre yeniden şekillendirilmiş, sömürülen topraklarda yerli sanayinin gelişmesi önlenerek İngiliz ürünlerinin tüketilmesi zorunlu kılınmıştır.

19. yüzyıl, İngiliz sömürgeciliğinin oldukça geniş bir alana yayıldığı dönemdir. Yüzyılın başlarında Birleşik Krallık; Avustralya, Kanada, Hindistan, Afrika'daki bazı devletler, Karayip Adaları ve Hong Kong gibi dünyanın büyük bir kısmına yayılan dev bir sömürge imparatorluğunu yönetmektedir. İngiltere'ye yönelik "üzerinde güneş batmayan imparatorluk" yakıştırması da gerek kölelik gerekse doğal kaynakların bolluğu nedeniyle ülkenin sömürge altına aldığı toprakların genişliğinden gelmektedir. Bu sömürgelerin bazıları 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında "sözde" bağımsızlıklarını kazanmışlardır.

Yüzyılın başlarında Birleşik Krallık önderliğinde çeşitli ülkeler, dünyanın büyük bir kısmına yayılan dev bir sömürge imparatorluğunu yönetmektedirler. Kontrol, tümüyle İngiliz derin devletinin elindedir.

Çeşitli ülkelere gönderilen ve İngiliz derin devleti tarafından görevlendirilen İngiliz valiler, sömürge ülkelerinde Beyaz Adam'ın sözde üstünlüğü iddiasıyla ortaya çıkmış ve büyük zulümler yaşatmışlardır.

Fakat o aşamaya gelene kadar İngiliz sömürge tarihinde, altında İngiliz derin devletinin imzası bulunan ve İngiliz derin devletinin deccali yöntemlerini ele veren çok fazla kara leke vardır.

İngiltere I. Dünya Savaşı'nın sonunda İmparatorluğun en geniş sınırlarına ulaşmıştır. 1929-1930 Dünya Ekonomik Buhranı büyük ölçüde İngiltere'yi de etkilemiştir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra ise dengeler tamamen değişmiş, İngiltere pek çok denizaşırı sömürgesini "görünürde" terk etmiştir. Gerçekte bu sömürgeler ve daha fazlası, "yeni sömürgecilik" adı altında halen İngiltere'nin güdümündedir.

Anglosakson Irkçılığı ve Sözde Bilimsel Kılıfı

Irkçılık, geçmiş tarihlerden beri var olmuş ve genellikle ülkeler ve milletler üzerinde hegemonya arayışındaki kesimler tarafından bir araç olarak kullanılmış sahte bir inanç biçimidir.

Kaynağı ise, yine sahte ve çok eski bir inanç olan evrim teorisidir. Sümerler döneminden beri var olan bu sahte bilim, temelinde, insanların sözde hayvanlardan türediği ve bazılarının çok, bazılarının ise az geliştiği gibi basit, bir o kadar da sahte iddiaya dayanır.

Evrim düşüncesinin ürünü olan insanın güya "gelişmekte olan bir hayvan" olduğu iddiası yaygınlaşınca insan hayatı değersizleştirilmiş, "bazı insanların diğerlerinden daha fazla geliştiği" iddiasıyla da, bir kısım hastalıklı beyinlerde, çeşitli ırklar üzerinde hakimiyet arzusu pekişmiştir.

Sümerlerden bu yana var olan evrim inancı, eski Mısır'da da kendini göstermiştir. Hz. Musa (as) ile mücadele içinde olan Firavun (II. Ramses) bu sebeple kendisini ilahlaştırmış ve İsrailoğullarına karşı üstünlük iddia etmiştir. Firavun'un bu üstünlük iddiası, Kuran'da şu şekilde tarif edilmiştir:

Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz? Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o, aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir." (Zuhruf Suresi, 51-52)

Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdi. (Zuhruf Suresi, 54)

Hiçbir bilimsel delili olmayan evrim fikrini ortaya atan ve tarih boyunca da kesintisiz olarak bir üstünlük iddiası adına kullanan ise elbette İngiliz derin devletidir.

Oysa evrim iddiası tümüyle bir aldatmaca, tarihin en büyük bilim sahtekarlığıdır. Canlılar evrimleşmemiş, yaratılmışlardır. Bilim dallarının tümü, canlıların aniden, mükemmel özellikleriyle ortaya çıktıklarını göstermektedir. Mikrobiyoloji ve genetik, tek bir proteinin dahi kendi kendine meydana gelemeyeceğini açıkça ortaya koyarken, 700 milyondan fazla fosil canlıların evrimleşmediklerini ilan etmiştir. 700 milyon fosilin arasında tek bir tane bile

ara geçiş fosili yoktur. Bu fosillerin tümü, canlıların milyonlarca yıl önce bugünkü görünümleriyle var olduklarını ispatlamıştır.

Dolayısıyla insan, hayvandan türemiş olan başıboş, amaçsız, şuursuz ve sorumsuz bir varlık değildir. İnsan, Allah'tan bir ruh ile yaratılmıştır, dünyada bir imtihan ortamındadır ve yaptıklarından sorumludur. İnsanın Allah'ın ruhunu taşıdığı ayetlerde şöyle belirtilmiştir:

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer (insan) yaratacağım. Ona bir biçim verdiğimde ve ona Ruhum'dan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın." (Hicr Suresi, 28-29)

Evrim düşüncesi, eski Mısır'dan beri var olan bir sahte inançtır. Firavun da kendisini ilahlaştırmış ve İsrailoğullarına karşı üstünlük iddia ederek onları köle olarak kullanmıştır.

Yaratılmış ilk insan olan Hz. Adem (as)'dan bu yana, tüm insan toplulukları, kendilerine doğruyu getiren peygamberleri ve medeniyetleriyle birlikte var olmuşlardır. "İlkel insan" hiçbir zaman olmamıştır; bu bir safsatadır. Her ırk, Hz. Adem (as)'ın soyundandır. Dolayısıyla, bir ırkın diğeri üzerinde üstünlük iddia etmesinin ne mantığı ne de vicdani bir haklılığı vardır. Asıl önemlisi bu iddia, Allah'ın Katında tümüyle geçersizdir.

İngiliz derin devleti, işte bu gerçeğe savaş açmış olduğundan, evrim teorisini, bilim tarafından tamamen yalanlanmasına rağmen tarihin en eski dönemlerinden bu yana kendi kirli stratejisi için bir koz olarak kullanmıştır.

Eski Sümerler ve Mısırlılardan beri var olan bu Deccal yalanı, özellikle 19. yüzyılda, İngiliz derin devleti tarafından daha organize bir şekle dönüştürülmüştür.

Bu dönem, İngiliz derin devletinin sömürgeler yoluyla dünya hakimiyetini en güçlü hale getirdiği dönemdir. İngiliz derin devletinin kolonilerde gerçekleştirdiği katliamlar, işkenceler, eziyetler ve diğer insanlık dışı eylemler 1800'lerin ilk yarısında İngiliz kamuoyunda büyük tepkiler oluşturmaya başlamıştır. Sağduyu sahibi İngilizler bu vahşetleri sorgulamaya başlamış ve itiraz sesleri gitgide yükselmiştir.

Ancak İngiltere'nin ekonomik ve askeri gücünü tüm dünyaya yaymasının ana kolu olan sömürgecilik düzeninin devamı İngiliz derin devleti için yaşamsal öneme sahip olduğu için İngiliz kamuoyunu yatıştıracak çözümler bulma zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

İşte İngiliz kolonilerindeki vahşi katliamların ahlakdışı bir yönü bulunmadığını savunmak için İngiliz derin devleti önce Malthus Nüfus Teorisi'ni ortaya attırmıştır. Bu teorinin temeli olan "insan nüfusunun geometrik olarak, besin maddelerinin ise aritmetik olarak arttığı, açlığı önlemek için insan nüfusunu sınırlamak gerektiği" tezine dayanarak kolonilerdeki katliamları savunmaya çalışmıştır. Bunun İngiliz kamuoyunu sakinleştirmeye yeterli olmaması üzerine bu defa "evrim" yalanı gündeme getirilmiştir. İngiliz derin devleti, bu büyük yalanı güya "bilim" gibi pazarlayarak sömürgelerdeki insanların ilkel türler olduğunu, bunları katletmenin başka bir hayvanı katletmekten farklı olmadığını savunmuştur. Gladstone'dan Churchill'e derin devletin bütün sözcüleri bu yalanı tekrarlamıştır.

İngiliz kolonilerinde, İngiliz derin devleti himayesi altında uygulanan ırkçılık, vahşete dönüşmüştür.

Şu an tüm dünya ülkelerinin okullarında ve üniversite kürsülerinde okutulan evrim teorisi sahtekarlığı, işte bu stratejinin bir ürünüdür. Konuyla ilgili detaylı bilgileri, kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.

Charles Darwin, *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında, insan ırklarının sözde evrimin farklı basamaklarını temsil ettiğini ve bazı insan ırklarının, diğer insanlara göre daha çok evrimleşmiş ve ilerlemiş olduğunu iddia etmişti. Öyle ki Darwin, bazı ırkların, neredeyse maymunlarla aynı düzeyde olduğunu iddia etmişti. Irklar arasındaki bu sözde farklılık ise, Darwin'in meşhur, bir o kadar da yanlış inancı olan "yaşam mücadelesi" ile aşılabilirdi. Darwin, sözde "gelişmiş" olan insan ırklarının, sözde "gelişmemiş" olanlar üzerinde baskın olması gerektiğini savunuyordu. Böylelikle "güçlüler" sözde kayırılırken, "güçsüzler" sözde elenecekti.

Darwin'in bu çarpık zihniyetine göre kayırılmış ırklar Avrupalı beyazlardı. Asyalı ya da Afrikalı ırkların ise yaşam mücadelesinde "geri kalmış" olduklarını iddia ediyordu. Darwin daha da ileri giderek, bu ırkların, dünya üzerindeki "yaşam mücadelesi"ni yakın zamanda tamamen kaybederek yok olacaklarını ileri sürmüştü:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da ... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki ***zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan*** *babun türü maymunlar kalacaktır.*[99]

Hiçbir bilimsel temele dayanmayan ve tümüyle sömürü sistemini savunmak için ortaya atılan Darwin'in teorisi ve onun ırkçı yönü, 19. yüzyılın ikinci yarısında, kendine çok elverişli bir zemin buldu ve teori İngiltere'de etki oluşturdu.

Bu etkinin bir örneğini, Londra Etnoloji Derneği üyesi Dr. James Hunt'ın Newcastle'da yaptığı bir konuşmada görmek mümkündür. Hunt 1863'te Britanya Bilimi İlerletme Derneği'nin bir toplantısında "zenci"nin maymun ile "Avrupa insanı" arasında kalan ayrı bir insan türü olduğunu ileri sürmüş, ayrıca siyahilerin ancak "Avrupalıya doğal bağlılık halinde daha insani hale gelebileceğini" iddia etmişti. Konuşmasında vardığı sonuç ise "Avrupa uygarlığının zencinin karakterine uygun olmadığı" yönünde olmuştu.[100]

Bu mantığa göre madem ki zencilerin medenileşmesi için Avrupa'ya gelmeleri uygun değildi, o zaman İngiltere Afrika'ya giderek onları medeniyetle tanıştırabilirdi. Bu, sözde "medenileşmemiş" tüm ırklar için geçerliydi. Bu zihniyet İngiliz derin devletine, Avustralya'dan Hindistan'a, Afrika'dan Güney Amerika'ya kadar dünyanın pek çok yerinde hak iddia etme yetkisi vermişti. Mafya sistemi, aradığı sahte bilimsel temeli bulmuştu. (Tüm zencileri ve adı geçen diğer ırkları tenzih ederiz)

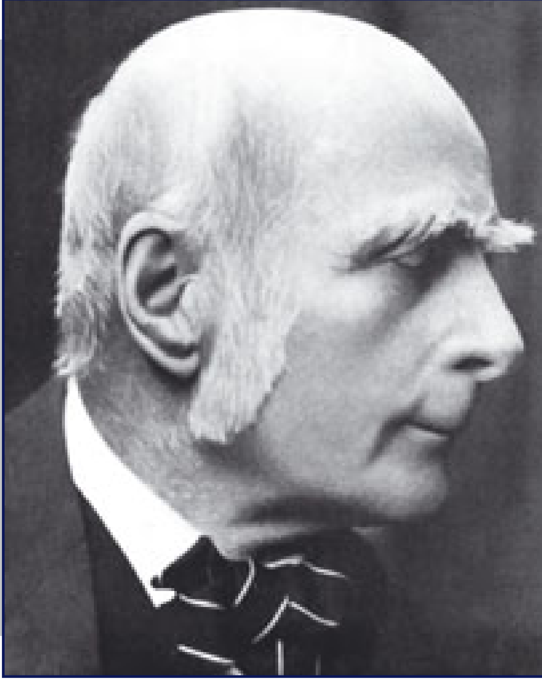

İngiliz derin devletinin başlattığı sömürge ve zulüm politikası, Amerika gibi diğer ülkelere de sirayet etmiştir. Darwinizm'in ırkçı zihniyetinin yaygınlaştırılması, dehşet verici soykırımlara yol açmıştır.

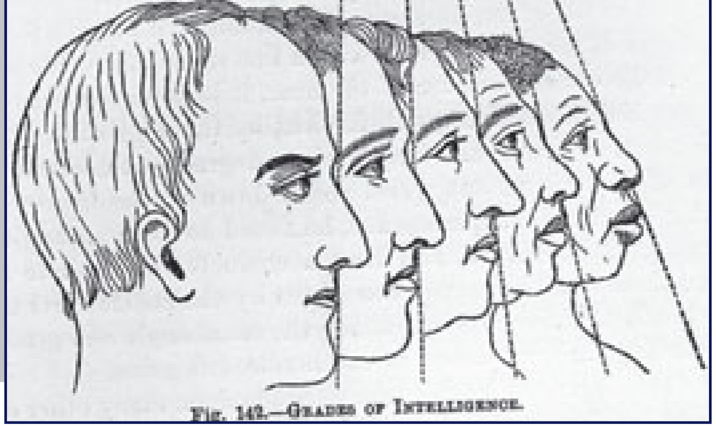
İngiliz derin devleti açısından bu meşrulaştırmayı tam olarak sağlayacak ırkçı yaklaşım Darwin'den sonra, 1883 yılında Darwin'in kuzeni Francis Galton'dan geldi.[101] Galton, yaklaşımını, Darwin'in evrim teorisi ve doğal seçilim iddialarına bağlı kalarak oluşturdu.[102]

1869 yılında *Hereditary Genius* (Kalıtsal Deha) adlı kitabında Galton, "insanın doğal yeteneklerinin kalıtsal kökenli olduğunu", "eşit donanımlı iki tür hayvan içinde en zeki olanın yaşam kavgasında üstün çıkmasının kesin olduğunu" iddia etmişti. Daha da ileri gitmiş ve 16 puanlı bir ırksal zeka ölçeğinde bir "zencinin bir İngiliz'den iki kademe aşağıda olduğu" iftirasını atmıştı.[103]

Aynı dönemde çeşitli felsefeciler de devreye girmiş, Herbert Spencer ve John Stuart Mill gibi materyalistler, toplumu, kendine özgü doğa yasalarının işleyişiyle evrim geçiren bir organizma şeklinde tanımlamışlardı. Önerdikleri aslında, Sosyal Darwinist bir toplum örneğiydi. Adam Smith ve Marks'ın kendisine kaynak olarak aldığı materyalistlerden David Ricardo, Thomas Malthus, Charles Darwin ve Herbert Spencer İngiliz derin devletinin yaptığı zulümlere

Darwin'in kuzeni Francis Galton, *Hereditary Genius* (Kalıtsal Deha) isimli kitabındaki sahte çizimlerle, sözde aşağı ırk inancını yaymaya çalışmıştır.

toplum nezdinde sözde meşruiyet kazandırmışlardı. Bu sahte bilim dininin temelleri ise, hatırlanacağı gibi, İngiltere'de Kraliyet Akademisi (Royal Society) bünyesinde atılmıştı.

Bu ırkçı zihniyetin sonuçları elbette korkunç oldu. İngiliz derin devleti, ülkeleri hem sömürdü, hem de bu ülkelerde dehşet yaşattı.

İngiliz Derin Devleti ve Sömürü Stratejisi

Avustralya'da Aborijinler, Afrika'da yerliler, ABD'de Kızılderililer, Asya'da Hintliler, Ortadoğu'da Araplar, İngiliz derin devletinin geliştirdiği ve insanlık üzerine empoze ettiği Darwinist mantık yüzünden dehşetli katliamlara maruz kaldılar.

Katliamlar ve savaşlar, "Anglosakson ırkının üstünlüğü" gibi bir sahtekarlığı ortaya atan İngiliz derin devleti tarafından sürekli olarak teşvik ediliyor ve güya meşrulaştırılıyordu. Öyle ki, 1911'de London University College'da Galton Öjenik Kürsüsü'nün başına geçen Profesör Karl Pearson, diğer pek çok sosyal Darwinist gibi hayatın bir kavga olduğunu bu nedenle de savaşın doğal seçilimin bir biçimi olduğunu savunmaktaydı. Pearson "devlet eliyle" yapılacak bir savaşın makul olduğunu, çünkü böylelikle sözde üstün ırkın galip gelip yaygınlaşacağını iddia etmişti:

Ulusal ilerleme ırksal zindeliğe bağlıdır ve bu zindeliğin en yüksek ölçüsü savaştır. Savaşlar bittiğinde insanoğlu artık ilerleyemez; çünkü düşük soydan gelenlerin doğurganlığını önleyecek hiçbir şey kalmaz.[104]

Pearson, 1912 yılında yaptığı "Darwinism, Medical Progress and Parentage" (Darwinizm, Tıbbi İlerleme ve Ebeveynlik) başlıklı konuşmasındaki, "*Yaşama hakkı her insanın kendi soyunu sürdürme hakkı anlamına gelmez*" şeklindeki savı ile zayıf, sözde "aşağı ırktan" olan bir kişinin hayatta kalmasını sağlamanın kabul edilemeyeceğini savunmaktaydı.[105]

Darwinist sahtekarlığı baz alarak üretilen bu düşünce şekli, İngiliz derin devletinin başlatmak istediği savaşlara ve yapmak istediği insanlık dışı katliamlara gerekli olan bahaneyi fazlasıyla sağlamıştır. İngiliz derin devletinin yaydığı tüm sapkınlıklar ve getirdiği tüm belalar için, daima önceden bir ideolojik altyapı hazırlama arayışında olduğu bilinmelidir. İngiliz derin devleti, sahte ideolojilerle önce beyinleri köreltmekte, ardından empoze ettiği ideolojiyi uygulamaya geçirmektedir. İngiliz derin devletinin tutuşturduğu ve şu an halen devam eden terör ve savaşlar da, işte bu sapkın altyapı ile zemin bulmuştur.

ABD'de gerçekleşen Kızılderili katliamları, yine İngiliz derin devletinin organize ettiği soykırım örneklerinden biridir. Kıtaya gelen Anglosaksonlar, "üstün ırk" yalanından hareketle büyük bir felakete imza atmışlardır.

İngiliz derin devletinin "ilkel" veya "medenileşmemiş" yakıştırmalarındaki kelime oyunlarına da dikkat etmek gerekmektedir. Tarihin her döneminde medeniyetle iç içe yaşamayı tercih eden veya doğal bir yaşam düzeni oluşturmayı isteyen insanlar olmuştur. Fakat bu, insanların bir kısmının diğerlerinden "ilkel" olmalarından kaynaklanmamaktadır. "İlkel toplum" yakıştırması, İngiliz derin devletinin kurguladığı bir senaryodur. Topluma sunulan görseller, çizilen resimler ve anlatılan hikayelerle bu senaryo pekiştirilmiştir. Bu özel bir stratejidir; keza İngiliz derin devleti, "medenileşmemiş ilkel toplumları medenileştirme" kılıfı altında sömürü politikasını sorgusuz sualsiz uygulamıştır. Önce toplum üzerinde bu sapkın fikrin ideolojik altyapısı oluşturulmuş, sonra yapılan vahşi uygulamalara hiç itiraz gelmemesi sağlanmıştır.

Yapılan tüm "ilkel Afrika" propagandalarının büyük bir göz boyama olduğunu, İngiliz tarihçi Niall Ferguson şu şekilde açıklamıştır:

> *Afrika aslında sandıkları kadar ilkel olmaktan bir hayli uzaktı. Sahra altı Afrika, ilk İngiliz gezginlerinden birinin ifadesiyle "haşin bir karmaşa" içinde olmak şöyle dursun, çok sayıda devleti ve ülkeyi barındıran bir bölgeydi. Bunlardan bazıları aynı dönemin Kuzey Amerika'daki veya Avustralya'daki koloni öncesi toplumlarına göre ekonomik bakımdan bir hayli ileriydi. Bugün Mali'deki Timbuktu ve Nijerya'daki Ibadan gibi oldukça zengin şehirlerde, altın ve bakır madenleri, hatta bir dokuma sanayi vardı.*[106]

Ferguson kitabında, İskoç misyoner ve gezgin David Livingstone'un gözlemlerini şöyle aktarmıştır:

> *(Livingstone) şöyle diyordu: "(Afrikalılar), beyaz komşularından çoğu zaman daha bilgeler ... Birkaç istisna dışında bana hep nazik davrandılar; hatta daha merkezi kabileler o kadar medeni bir tavra sahipti ki … sıradan bir sağduyu ve saygı anlayışına sahip bir misyonerin onlardan saygı göreceğine hiç şüphem yok." Yine "Afrikalıların zihin ya da gönül olarak yetersiz olduğuna" inanmadığını ve Afrikalıların en medeni insanlardan "farklı bir tür" olduğu tezini destekleyecek hiçbir neden görmediğini de belirtiyordu.*[107]

Buna karşın İngiliz derin devleti, "medenileştirme" iddiası ile Afrika'yı ve dünyanın çeşitli yerlerini istila etmiştir. Dünyanın dört bir tarafında gerçekleştirdiği vahşi işgallerle yerel halklara karşı acımasız imha savaşları ve çatışmalar yürütmüştür.

1878 yılında Avustralya'yı ziyaret eden İngiliz Romancı Anthony Trollope'nin şu anlatımı, sömürgecilerin yerli halka bakış açısını açıkça göstermektedir:

[Bir yargıca] ortamın baskısıyla çalılıkta siyah bir adamı vurmak zorunda kalırsam ... bana ne yapmamı tavsiye edeceğini sordum. En yakın polis karakoluna mı gitmeliydim?... Yoksa sanki ölümcül bir yılanı öldürmüşçesine ... sevinerek yoluma devam mı etmeliydim? ***Tavsiyesi açık ve dehşet vericiydi: "Bir aptal dışında hiç kimse bu konuda sana bir laf etmez.*** *"*[108]

İngiliz derin devleti tarafından kamuoyuna sunulan görseller ile "Dünyayı biz medenileştireceğiz" imajı verilmeye çalışılmıştır. Oysa sömürülen topraklarda sadece acı ve aşağılanma vardır.

Sömürgelerde İngiliz Hayranları

Sömürülen ülkelerin halkları, kuşkusuz İngiliz derin devleti için bir sorundur. Buralarda gelişen milliyetçi fikirler sürekli olarak İngiliz derin devletinin karşısına çıkmakta, "beyaz adamın" vahşetinden kurtulmak isteyen vicdanlı topluluklar, sömürü sistemine başkaldırmaktadır. Dahası halkın içinde, kendi ülkelerini haksızca sömürmek için gelen kişilere karşı yoğun bir nefret vardır. Ancak sömürü imparatorluğunun uzun ömürlü olabilmesi için, halkın kısa sürede İngiliz taraftarı bir hale getirilmesi ve "beyaz adamı" bir efendi gibi görmesi hedefi vardır.

Bunun sağlanması için İngiliz derin devletinin başvurduğu temel yöntem yine provokasyon ve şiddet olacaktır. Beyinleri sahtekarlıklarla provoke etme işlemi için de özel bir eğitim gerekecektir.

Önce milliyetçi fikirler ortadan kaldırılmalıdır. Kitabın birinci bölümünde tanıttığımız, İngiliz istihbaratçı yazar Aldous Huxley'in *Brave New World* (Cesur Yeni Dünya) isimli romanını hatırlayalım. Bu romanda Huxley, tamamen yeni bir hayat biçimi kurgulamış ve robot haline getirilen halkın kolayca yönlendirilebilir olması için ilk olarak tarih yok edilmiştir. Tarihte neler yaşandı-

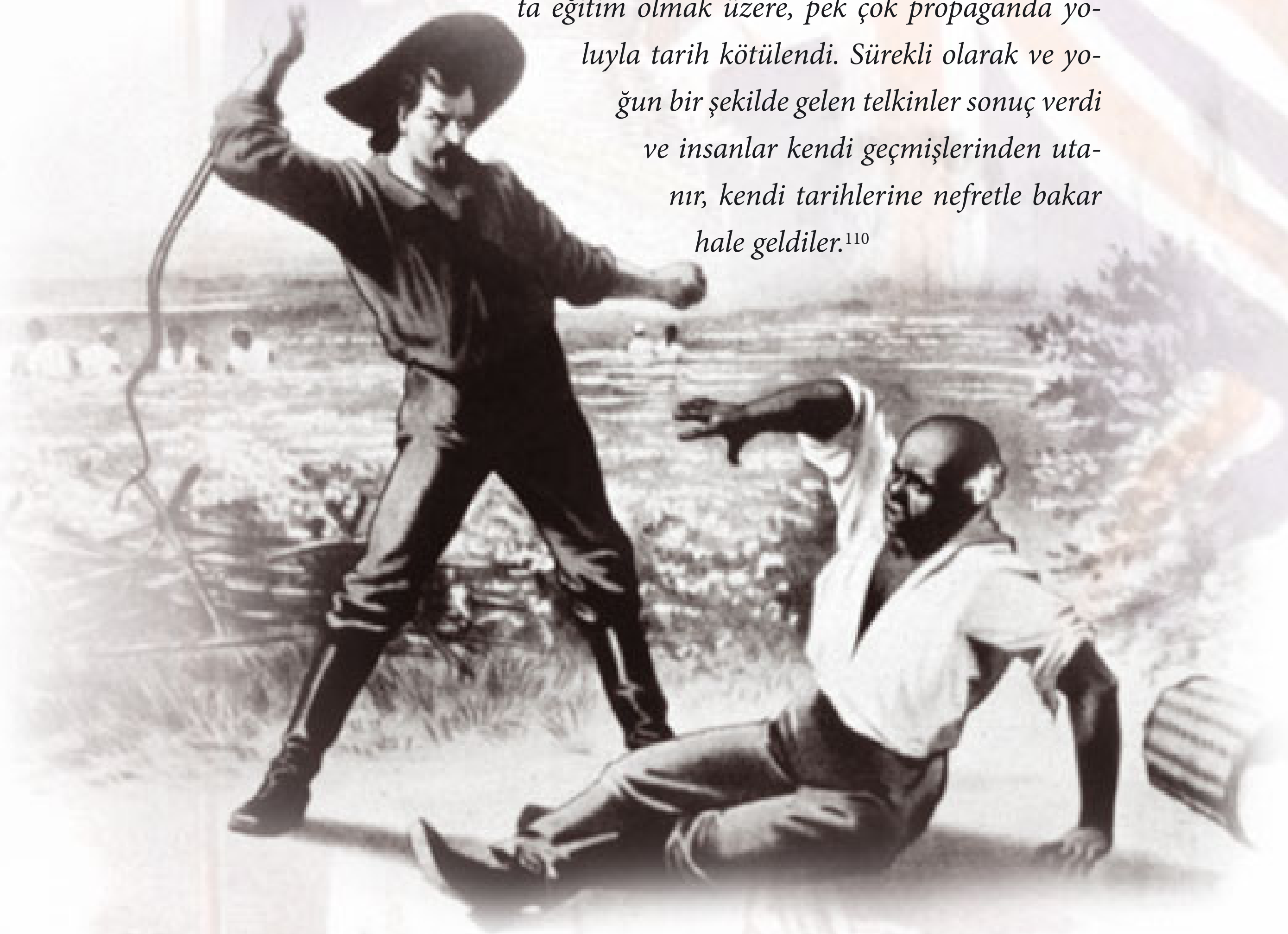
Sömürü altında yaşamak istemeyen vicdanlı topluluklar, İngiliz derin devleti için bir sorundur. Bu nedenle sömürge ülkelerinde, halkın kısa sürede İngiliz taraftarı haline getirilmesi ve köleleştirilmesi hedefi vardır.

ğını hiç bilmeyen bu insanların uğruna mücadele edebilecekleri bir devlet ve milletleri de olmamakta ve bu insanlar, dünyada var olmuş tek toplum modelinin, içinde bulundukları toplum olduğunu zannetmekte ve yalnızca buna saygı duymaktadırlar.

İngiliz derin devleti, bu istihbarat tüyosunu sömürge birimlerinde uygulamaya geçirmiş ve toplumları, adeta geçmişleri olmayan veya kendi geçmişlerinden nefret eden, sadece kendisine bağımlı olan halklar haline getirmiştir. Bu yolla, toplumların, kendilerine özgü bir kültür oluşturma fikrinin de önüne geçilmiştir. Sömürge öncesi döneme geri dönme arzusu, bu yolla toplumlardan arındırılmıştır.[109]

Araştırmacı yazar Yardımcı Doç. Dr. Veli Sırım, bu asimilasyon stratejisini şu şekilde tarif etmiştir:

Hindistan'daki bu sistem (sömürü sistemi) ortaya konulurken temel bir hedef belirlenmişti: Hint tarihi. İngilizlerin Hindistan'daki yerleşik kültürü istedikleri şekilde değiştirme gayretleri öncelikle tarihin unutturulmasına odaklandı. Başta eğitim olmak üzere, pek çok propaganda yoluyla tarih kötülendi. Sürekli olarak ve yoğun bir şekilde gelen telkinler sonuç verdi ve insanlar kendi geçmişlerinden utanır, kendi tarihlerine nefretle bakar hale geldiler.[110]

Sömürge halklarına milli tarihleri unutturulduğunda, bunun yerine İngiliz dili, kültürü ve yaşam felsefesi konmuştur. İngiliz derin devleti bunu, Macaulayizm olarak adlandırılan bir eğitim sistemiyle gerçekleştirmiştir.

Macaulayizm ya da Macaulay Formülü, ismini Hindistan'ı, "daha üst eğitimin sağlanması" için İngilizce ile tanıştıran Baron Thomas Babington Macaulay'dan almıştı. Bu planın hedefinde, sömürge halklarının milli değerleri yok edilerek, bunun yerine İngiliz dili, yaşam felsefesi ve kültürünün yaygınlaştırılması; bunu yaparken de bir yandan "üstün İngiliz" fikrinin empoze edilmesi vardı. Plana göre, sömürge ülkeleri, kendilerinden sözde çok daha üstün bir ırk tarafından yönetildiklerine kanaat getirecek, onların kültürlerine özenecek ve onlara itaat edecekti.

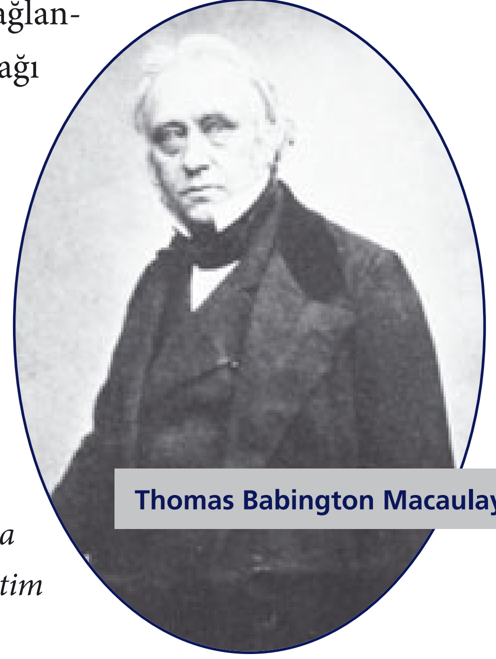
Bu yanlı eğitim, onları kolaylıkla İngiliz derin devletinin yönlendirebileceği bir piyon topluluk haline getirebilecekti. İngiliz derin devletinin sömürgelerdeki varlığının bu şekilde devam ettirilmesi planlanmıştı. *Sömürgecilik Tarihi* isimli kitapta bu strateji, şu şekilde tarif edilmiştir:

…Sömürge topraklarında kalıcı olabilmek ve mahalli bürokratik ihtiyacı karşılayabilmek için geleneksel eğitim kurumlarının tahrip edilerek sınırlı sayıdaki insana verilen Avrupai eğitim sonucu ortaya çıkan asimile edilmiş aydın tipi (Macaulayizm) oluştu. Böylelikle uzun bir süreçte İngilizcenin yerleştirilmesi, yeni ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal altyapının tamamen İngiltere'ye bağlı olmasına yol açmıştır.[111]

Şunu belirtmek gerekir: İngiliz dili, kibar ve güzel bir dildir. Dünya çapında öğrenilmesinin teşvik edilmesi ve İngilizce kültür kaynaklarından faydalanılabilmesi oldukça önemlidir. İngiliz halkı ise genel anlamda saygıyı ve görgüyü iyi bilen; kalite ve sanattan hoşlanan; kadına, estetiğe ve bilime değer veren nezih insanlardır. Onların nezih ve seçkin kültürünün diğer toplumlarda da görülmesi ve yaşatılması aslında bir güzelliktir. Bu, her zaman teşvik edeceğimiz, güzel bir kültürel atak olacaktır.

Fakat burada kastettiğimiz ve eleştirdiğimiz asimilasyon ya da daha somut ifadeyle "İngilizleştirme", bunun ötesinde bir kavramdır. Burada toplumların, kendi milli benliklerini kaybetmeleri ve sözde "üstün İngiliz" kültürüne hayran kalmaları beklenmektedir. Bu hayranlığın oluşturulma amacı, bu toplumların

kendilerini "aşağı ırk" olarak hissetmelerinin sağlanması ve böylelikle İngiliz derin devletinin bir uşağı haline gelmeleridir.

Thomas Babington Macaulay

Macaulayizm fikrinin babası tarihçi Thomas Babington Macaulay, 1835 yılında yazdığı *Hindistan'daki Eğitim Üzerine Rapor* adlı ünlü denemesinde, bu yöntemle İngilizleşen Hintlilerin üstleneceği görevi şöyle anlatmıştır:

> *İngilizce öğrenimi, "kan ve deri rengi bakımından Hintli" olan yerlileri "beğeni, kanaat, ahlak ve zeka bakımından İngiliz" haline getirecek şekilde eğitim verecektir.*[112]

Sömürgelerdeki İngiliz eğitim sistemi, yerli halkı ve onların kültürlerini küçük görmüş, hatta kendince aşağılamıştır. Kolonyalizm konusunda uzman olan Hintli Profesör Ania Loomba bir kitabında bu kültürel aşağılamayı şöyle aktarmaktadır:

> *…yerli düşünsel üretim ya tamamen küçük görülmüş (Afrika'da olduğu gibi) ya da asırlık bir geçmişin niteliği olarak görülmüştür (Hindistan'da olduğu gibi). Kolonileştirilmiş olan toplumların, kendilerine ait bir kültür mirasının olduğu kabul edilsin ya da edilmesin, bunlar, bağımsız bir çizgide gelişim göstermeyi hak eden birer toplum olarak görülmemişlerdir.*[113]

Kastedilen olmuş, İngiliz derin devletinin asimilasyon politikalarıyla İngilizleştirilen bir kısım sömürge insanı, İngiliz çıkarları uğruna kendi kültürüne ve ülkesine ihanet eder hale gelmiştir. Bu sorun, sömürge döneminde de var olmuştur; şu anda da aynı hızda devam etmektedir. İngiliz derin devleti, geçmişte kurguladığı bu yöntemle, tarihin her döneminde çeşitli ülkelerden devşirebileceği yancılar bulabilmiştir. Bu yancılar, kimi zaman kendi ülkelerinin yakılıp yıkılmasında, kanlı darbelerde, kimi zaman da ülkelerinin ekonomik anlamda çökertilmesinde başrolü oynamışlardır. Bu konuya ilerleyen bölümlerde detaylı olarak değinilecektir.

Sömürgelerde Darwinist Eğitim

Toplumları, daha önce bilmedikleri sınıf mücadelesi, ırkçılık ve üstün ırk gibi sahte kavramlara alıştırabilmek için, derhal Darwinizm yalanı devreye sokulur. Darwinizm sahtekarlığı bir kere zihinlere yerleştirildiğinde, bunun "reddedilemez bir bilim" olduğu iddia edildiğinde ve bu sahtekarlık İngiliz derin devletinin kurumları tarafından adeta dayatmalar yoluyla korunduğunda, toplumlar bu zehrin etkisi altına çabuk girmektedirler.

İngiliz derin devletinin stratejisi bellidir: Tek yanlı eğitim. İnsanların "bilim" adına karşılaştıkları tek şey Darwinizm olmaktadır. Bunu reddetmek, suç sayılmaktadır. Darwinist eğitimle yetişen toplumlar, sosyal Darwinizm'in de bir "yaşam şekli" olduğu telkinini aldıklarında, kendilerini gelişmemiş bir ırk olarak kabul etmekte sakınca görmemeye başlarlar. Bir toplum için en sakıncalı bakış açısı işte budur. Kendisini aşağı gören bir toplum, artık tamamen sömürülmeye açıktır ve İngiliz derin devletinin himayesine girmiş demektir.

Sömürgelerde Darwinizm fikrinin benimsetilmesinde İngiliz etnologları (geçmişte yaşamış ve halen yaşamakta olan kültürleri inceleyen bilim insanı) ve antropologları kilit bir rol oynamışlardır. Onlar sayesinde sömürge yöneticileri, yerel beyaz yerleşimciler ve İngiltere'deki kamuoyu, ırksal üstünlük

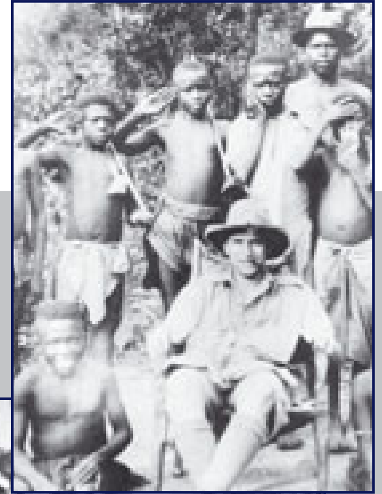
Sahte evrim teorisinin iddiası olan, maymun benzeri canlıdan insana geçiş, hiçbir zaman yaşanmadı.

iddiasını kolaylıkla benimsemiştir. Özellikle 1863 yılında Londra Etnoloji Derneği'nden ayrılarak Londra Antropoloji Derneği'ni kuranlar, zencilerin sözde doğuştan aşağı bir ırk olduğunu ve ayrı bir kökenden geldiğini savunmuşlardır.[114] Derneğin üyeleri, türlerin fiziksel ölçümü (bu yöntem bugün kafatasçılık olarak nitelendirilmektedir) ve sınıflandırmalar yapan araştırmalar yürütmüşlerdir. Bu araştırmalar, sömürge idarecilerinin ırkçı politikalarının savunuculuğunu yapmalarına yol açmıştır.[115]

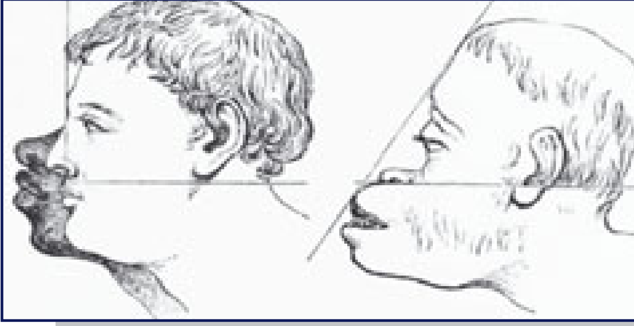
1871 yılında, iki antropoloji topluluğu da Büyük Britanya ve İrlanda Antropoloji Enstitüsü adıyla tek çatı altında birleşmiştir. Bu kuruluşun günümüzdeki adı Royal Anthropological Institute – RAI'dir (Kraliyet Antropoloji Enstitüsü).[116] Enstitü, bugün hala farklı türlerin varlığını güya evrim teorisine dayandırmaktadır ve Darwinist görüşü savunanları ödüllendirmektedir. 2006 yılında ödüllendirilen Prof. Leslie Aeillo'nun "*Diyet, enerji ve insanın evrimi*" başlıklı çalışması bunlardan sadece biridir.

Royal Anthropological Institute, bugün hala farklı türlerin varlığını sahte evrim teorisine dayandırmaktadır. İnternet sayfası, geçmişteki korkunç ırkçılık örnekleriyle doludur.

İngiliz derin devletinin sözde "üstün ırk" provokasyonları, çeşitli görsellerle servis edildi. Orangutan, zenci ve Avrupalı kafataslarının kıyaslandığı bu tarz çizimler, sözde Anglosaksonların üstünlüğü iddiasını yaygınlaştırmak için sahte bir altyapı sağladı.

Söz konusu İngiliz etnologlar ve antropologlar sömürgelere gitmiş, burada çalışmalar yapmışlardır. Bu çalışmalarda yerlilerin varlıkları ve toplumsal düzenleri kayıt altına alınmıştır. Antropologlar gittikleri yerlerde araştırmalarının yanı sıra idari bir görev de üstelenmişlerdir. Bu görev, sömürge yöneticilerine yerel halklarla ilgili edindikleri bilgileri aktararak onları "eğitmektir".[117] Bu eğitim, Darwinizm temelli bir eğitim olacaktır. Bu amaçla gerek yerel yöneticilere gerekse Londra'daki merkezi hükümete çok sayıda rapor sunmuşlardır. Sosyolog ve aynı zamanda bir ekonomist olan Gana Devlet Başkanı Kwame Nkrumah, bu raporların amacını şöyle açıklamıştır:

> *Afrika çalışmaları uzmanları yazılarının içeriğini ve yönünü değiştirdiler; Afrika toplumu hakkında sömürgeciliği bir uygarlık vazifesi olarak mazur kılmak için kullanılan raporlar vermeye başladılar. Bu yazıların en övgü dolu olanları bile nesnellik ve gerçeklikten uzaktı.*[118]

Antropolog sömürgeciler, İngiliz derin devleti açısından önemli olan iki vazifeyi yerine getirmişlerdir. Bunlardan ilki; sömürgeciliği, Anglosaksonların uygarlığı yayma çabası olarak meşrulaştırmış ve bu sayede yerlilerin, İngiliz derin devletine itaatini sağlamışlardır. İkincisi ise; raporlarını evrimci anlayış ile hazırladıkları için, bu belgeler, sözde "üstün Anglosakson ırkı" inancını destekleyen birer malzeme olmuştur. Bu sayede İngiliz derin devletinin ortaya attığı "üstün ve uygar olan Anglosakson soyunun aşağı-ilkel insanları yönetmeye yetkili olduğu" şeklindeki iftira niteliğindeki iddiası, güya bilimsel bir zemine oturtulmuştur. İngiliz derin devleti için sömürge ülkeleri üzerindeki hakimiyet, bundan sonra çok daha kolay olmuştur.

İngiliz derin devletinin siyahileri köle olarak sattığı bir dönemde Osmanlı'da böyle bir sahte ırk mücadelesi asla yoktu. (Solda) Osmanlı'da, dünyanın ilk siyahi pilotu Ahmet Ali Efendi

Eğitim Yoluyla Devşirilen Sadık Hizmetkarlar

"Sınıf mücadelesi" fikri, Darwinist eğitimin en önemli sosyal felaketlerinden biridir. İngiliz derin devleti, Darwinist ideolojiyi sömürge ülkelerinde güçlü kılabilmek için, "üstünlük" kavramının, sadece İngilizlerle sömürülen ülkeler arasında değil, sömürülen ülkelerin kendi içinde de olduğu fikrini yaygınlaştırmıştır. Bu, iki sonuç vermiştir. Birincisi; halk, Darwinist ideolojiye bağlılığını güçlendirmiş ve bunun sosyal hayatta uygulanabilirliği olduğuna inanmıştır. İkincisi ise; toplumlar parçalanmış, birbirlerine düşmüş ve sınıf mücadelesi, toplumların kendilerini içten çökertmelerine zemin hazırlamıştır. Bu, deccali sistem olan İngiliz derin devletinin en bilindik oyunudur.

İngiliz derin devleti, sömürge toplumlarında kurduğu eğitim sistemi ile yerli halkın içinde zengin ve elit bir kesim oluşturmuştur. Elit kesim zenginliğini ve toplum içindeki elit konumunu, İngilizlere borçlu olduğuna inanarak bu durumunun bozulmaması için onlara sadakat göstermeye devam etmiştir. Hatta bu sınıf, sömürge içinde, İngiliz derin devletinin hakimiyetini sarsacak gelişmelerin önünde gönüllü bir biçimde set oluşturmuştur.

İngiliz tarihçi Niall Ferguson, sömürgelerde eğitim yoluyla seçkin bir tabaka yaratmanın İngiliz İmparatorluğu'na sağlayacağı faydaları şöyle anlatmıştır:

Britanya yanlısı bir Hint elit tabakasının çıkışının anahtarı eğitimdi. Britanyalıların Hintlilere ilk başta kararsız olmalarına karşın, birçok Hintli –özellikle de yüksek kasta mensup Bengalliler– yeni efendilerinin dilini konuşmanın ve kültürünü anlamanın yararlarını çabuk sezdi. Daha 1817'de Kalküta'da Batı eğitimine hevesli Bengalliler tarafından bir Hindu Yüksek Okulu kuruldu; Avrupa tarihi, edebiyat ve doğa bilimleri dersleri veren okul, aynı türden birçok kurumun öncüsü oldu.[119]

İngiliz tarihçi Alfred Comyn Lyall, Hindistan'da görevli iken İngiliz İçişleri Bakanlığı'na yazdığı bir mektupta, bu eğitim seferberliğinden beklentilerini şöyle açıklamıştır:

…daima İmparatorluğumuzun olası geleceğini düşünüyorum ve onu, günümüzün mekanik süreci yoluyla okullar ve misyoner toplulukları kurarak, muazzam bir milleti, uygarlaştırabilecek şekilde tasarlamaya çalışıyorum. Aynı

İngiltere Kralı 5. George ve Kraliçe Mary'nin, taç giyme törenine katılmak üzere Delhi'ye varışları sırasında, kendilerine hizmet eden kişiler, İngiliz derin devletinin sadık hizmetkarlarından seçilmişti. İngiliz derin devleti, ülkede, halkın Darwinist ideolojiye bağlılığını güçlendirmeye ve aşağı ırk safsatasına onları inandırmaya çalışıyordu. O zaman halkın, köleliği daha rahat kabul edeceğine inanıyordu.

zamanda onları (sömürge halklarını) ***uygarlaştırıp*** *özgürlüğün ve Avrupa bilimlerini kullanmanın faydalarını onlara öğrettikten sonra,* ***onları nasıl boyunduruğumuz altında tutacağımızı ve yönetimin tüm yüksek kademelerini kendimizde saklı tutmanın onların kendi iyilikleri için olduğuna nasıl inandıracağımızı bulmaya çalışıyorum.***[120]

Londra'daki School of Oriental and African Studies'da (SOAS – Oryantal ve Afrika Çalışmaları Okulu) öğretim üyeliği yapmış olan Prof. Stephan Feuchtwang, *The Colonial Formation of British Social Anthropology* (Britanya Sosyal Antropolojisinin Sömürgeci Oluşumu) isimli çalışmasında, "*Amaç yerli otoritesi içerisinde kontrol edilen ama güçlü, zengin ve halinden memnun olan, bağlı ve bağımlı bir müttefik yaratmaktır*"[121] diyerek İngiliz derin devletinin sömürgelerdeki eğitim stratejisinin amacını açıklamıştır.

Sömürgelerde zenginleşen elit tabaka, İngiliz derin devletinin tüm isteklerini yapmak üzere görevlendirilmişti. Ülkeleri üzerindeki İngiliz hakimiyetini gölgeleyecek çabalara gönüllü olarak set olmuşlardı. Kendi halkları, İngiliz derin devleti tarafından aşağılanırken ve kendi toprakları sömürülürken, halinden memnun bu elit kesimin İngiliz derin devletine sadakati devam etti.

Sierra Leone'de İngiliz yönetimi tarafından görevlendirilen yerel idareciler, İngiliz derin devletinin destekçisi ve savunucusu haline getirilmişlerdir.

Aslında sömürgelerdeki söz konusu devşirme yöntemi, İngiliz derin devleti için bir bakıma geleceğe yatırımdır. İngiliz derin devletinin, hedeflerini hep sonraki on yılları da içine alan bir proje dahilinde geliştirdiğini belirtmiştik. İşte bu zihniyet, sömürge toplumlarının, sonraki yıllarda da İngiltere'ye ve özellikle İngiliz derin devletine hizmet etmelerini sağlamıştır. *Sömürgecilik Tarihi* kitabında bu gerçek, şöyle ifade edilmiştir:

> *Bu durum, sömürge ülkelerini, bağımsızlıklarını kazandıktan sonra da İngiltere eksenli bir ekonomik, siyasal ve kültürel hayata zorlamaya devam etmektedir. İngiliz sömürgeciliği, keza bağımsızlığını elde eden ülkelerden ayrılırken bıraktığı siyasal ve ideolojik mirasla, bu ülkelerin milli birlik oluşturma potansiyellerini büyük ölçüde devre dışı bırakmış ve örneğin Güney Asya ve Orta Doğu'da olduğu gibi uzun vadede çözülemeyecek pek çok siyasi, dini, etnik problemi geride bırakarak nüfuzunun devamını amaçlamıştır.*[122]

Bu, oldukça gerçekçi bir analizdir. Pek çok kesim, İngiltere'nin sömürgelerden çekilmesiyle sömürgeciliğin sona erdiği yanılgısına düşmüştür. Fakat İngiliz derin devletinin sömürgelerden çekilmesi ve söz konusu ülkelerin elde ettiği "bağımsızlık", sadece bir göz boyamadır. İngiliz derin devleti, bağımsızlığını kazanmış ülkeleri farklı yollardan sömürmeye devam etmişti. Yeni sömürgecilik, eskisinden de çok zulüm getirmiş müthiş bir vicdansızlık ve adaletsizlik sistemidir.

İngiliz Derin Devletinin Sömürge İmparatorluğu

İrlanda

İngilizler ile İrlandalıların etnik kökenleri farklıdır. İngilizler, Anglosakson kökenli; İrlandalılar ise Kelt kökenlidir. Keltler, Britanya adalarının tarihindeki en eski yerli halktır. Anglosaksonlar ise Germenlere bağlı bir halktır ve Britanya adasına 5. yüzyıldan sonra göç etmeye başlamışlardır.[123] Bu göç ile birlikte Anglosaksonlar, Keltler üzerinde hakimiyet kurmaya başlamışlardır. Yani İrlandalılar, adanın en eski yerleşimcileri olmasına rağmen, İngilizlerin ilk sömürgesidir. Buna rağmen İrlanda, diğer kolonilerin 1880'lere doğru kazandığı haklara en son kavuşmuştur.[124]

İngilizler adaya geldiklerinde Britanya'nın yerli dili olan Gaelic'i benimsememiş, yerine daha sonra İngilizce olacak olan Anglosaksonca'yı kullanmışlardır.[125] İrlandalılar ise büyük ölçüde dillerini ve kimliklerini korumuşlardır. İngiliz derin devleti, bu nedenle İrlandalıları ilk baştan beri hasım olarak görmüştür.

İngilizlerin çoğu Protestan, İrlandalıların çoğu Katolik'tir; dolayısıyla bu iki milletin sadece soyları ve dilleri değil, mezhepleri de başkadır.[126]

İngiliz derin devleti için, kendi dininin hakimiyetine alamadığı bir topluluğun varlığı daima sorun teşkil etmiştir. Kuşkusuz İngiliz derin devleti için bu konu, kendi dinini kutsal görmesinden çok, bir topluluğu her bakımdan hakimiyeti altına alması anlamında önemlidir. İngiliz derin devleti için "Protestan olmak", bir dinden çok, sözde "üstün ırkı" temsil etmektedir.

Evrim teorisinin yaygınlaştırılması ile ırkçılığın zirve yaptığı dönemde, bu aşağı görme politikası son derece artmıştır; öyle ki, İngiliz derin devletinin telkini ile İrlandalılar sözde "beyaz maymunlar" olarak tanımlanmışlardır. (İrlanda ırkını tenzih ederiz)

Özellikle 16. ve 17. yüzyıllarda İngiltere Krallığı, İrlanda plantasyonlarına el koymuş ve bu bölgelere İngiliz yerleşimciler yerleştirilmiştir. (Plantasyonlar, bir bölgedeki çiftlik sahibinin mutlak egemenliğinde yönetilen, köle işçilerin çalıştırıldığı ekonomik ve siyasi kurumlardır.) Artık bu tarihten sonra İrlanda plantasyonlarında İrlandalılar serf olarak, yani bir nevi köle olarak çalıştırıl-

maya başlanmıştır. Bir başka deyişle İrlandalılar, kendi topraklarında köle konumuna getirilmişlerdir.

Plantasyonlar, 18. yüzyılda bitse de İrlandalıların kölelik döneminden beri gelen fakirlikleri sona ermemiştir. İngiliz derin devleti, plantasyon düzeni bitmeye başlarken, yani 17. yüzyıldan itibaren, bu bölgelerde Protestan bir yönetici sınıf oluşturmuşlardır. Yüzyıllarca köle olarak kalmış olan Katolik İrlandalılar ise, İngiliz derin devletinin bu uygulamaları neticesinde toplumun en alt sınıfı haline getirilmişlerdir.

İrlandalılar, 1829 yılında, üzerlerindeki kısıtlamaların büyük ölçüde kaldırıldığı "Emancipation Act" Serbesti Yasası yürürlüğe girene kadar Birleşik Krallık içinde ikinci sınıf insan muamelesi görmüşlerdir. Toprak edinememiş, okul açamamış ve Parlamento'ya girememişlerdir. Kısacası Birleşik Krallık, İrlandalıların öz toprakları olmasına rağmen, burada onlara tamamen sömürge vatandaşı muamelesi yapılmıştır. Yasadan sonra ülke içindeki ekonomik sınıflar bir anda değişmemiştir. İrlanda halkı, zengin İngiliz toprak sahiplerinin işçileri olarak yoksul bir biçimde yaşamaya devam etmiştir.

İrlanda halkı, kendi topraklarında sömürge vatandaşı olarak yaşamış ve suni oluşturulan kıtlıklarla boğuşmuştur.

Kıtlığa Terk Edilen İrlandalılar

Önceki bölümde vurguladığımız gibi, Thomas Malthus'un, sözde nüfus kontrolüne dayanan ve gerçekte hiçbir bilimsel dayanağı olmayan tezini ortaya atmasının sebebi, İngiliz derin devletinin sömürgelerde yaptığı katliamlara ve açtığı savaşlarda yaşanan sivil kayıplara meşruiyet kazandırma çabasıdır.

Malthus'un mantığa göre, bir tarihten sonra sözde dünyadaki besin kaynakları insanlara yetmeyecek duruma gelecektir. Bu bilimsellikten uzak tezden yola çıkarak Malthus, insanların sürekli olarak kıyasıya bir yaşam mücadelesi içinde olmaları gerektiğini savunmuştur.

Malthus, bu sahte iddiadan yola çıkarak, dünyada bir mücadele ortamının şart olduğunu, bu sayede insan nüfusunun azalacağını ve böylelikle kaynaklarla insan sayısının dengeleneceğini öne sürmüştür. Darwinist Malthus'a göre çatışma, doğanın bir mekanizmasıdır. İngiliz derin devletinin sömürgelerinde ve savaşlarında yaşanan can kayıplarının, bu nüfus-besin dengesine katkı sağlaması anlamında sözde yararlı ve meşru olduğunu söylemeye çalışmıştır.

Malthus'un sahte fikirleri doğrultusunda masum insanlar, kaynakları ellerinden alınarak ölüme terk edilmişlerdir.

Oysa, ne çatışma doğanın vazgeçilmez bir mekanizmasıdır ne de dünya kaynaklarının oranı dünya nüfusu ile oransızdır. Malthus'un insan nüfusu ve besin kaynakları konusundaki saçma teorisinin hiçbir bilimsel geçerliliği olmadığı bugün kanıtlanmış durumdadır.

Henüz hiç nüfus sayımı yapılmamış bir toplulukta nüfus artış oranının hesaplanması imkansızdır. Bu hesaplama için birkaç sene aralıkla en az iki nüfus sayımı yapılmış olması gerekir ki kıyaslanarak artış oranı tespit edilebilsin. (Gerçekçi bir analiz için sadece iki yılın kıyası da yeterli olmayacaktır) Dolayısıyla Malthus'un döneminde böylesine bilimsel bir analizin yapılmış olması mümkün değildir. İnsan nüfusunun artış oranı ile besin kaynaklarının artış oranındaki orantısızlık iddiası, görülebildiği gibi, sadece İngiliz derin devletinin iğrenç katliamlarını mazur gösterebilmek için ortaya atılmış bir yalandır. Keza şu an yapılan değerlendirmeler, yeryüzü besin kaynaklarının, dünyanın şu anki nüfusunun neredeyse iki katına dahi yetecek oranda olduğunu gözler önüne sermiştir.[127]

Dahası, böyle bir sorun baş göstermiş olsaydı bile, bunun çözümünün kıyasıya katliamlarda değil, karşılıklı yardımlaşmada olduğu açıktır. Kıtlık ve yoksulluk bir bencillik sorunudur. Kitleler ellerindeki para ve malları kilit altında tuttuklarında, ekonomi donmakta ve bu kilitlenmişlik topluma bir ekonomik felaket olarak yansımaktadır. İnsanlar kendi ellerinde saklamayıp paylaştıklarında, dağıttıklarında ve bütün imkanlarını açıp Allah'a şükrettiklerinde ekonomi canlanmakta, üretim ve tüketim sürmekte, kıtlık ve yoksulluğun iktisadi zemini ortadan kalkmaktadır. Yüce Allah bu dünyayı, bu kanuna göre yaratmıştır.

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (Bakara Suresi, 261)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size artırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir. (İbrahim Suresi, 7)

Yüce Rabbimiz, cimrilik edenlere ise bolluğun değil, zorlukların dokunacağını belirtmiştir:

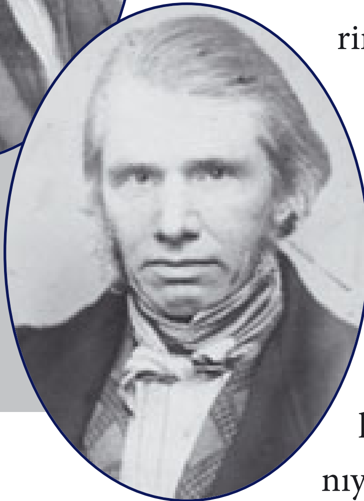
Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir. (Al-i İmran Suresi, 180)

İşte bu bilinçten yoksun olan kesimleri çeşitli materyalist laf oyunlarıyla aldatmak kolay olmuştur.

İşte 19. yüzyılda İrlanda'da kıtlık yaşanırken Malthus'un fikirleri, başta İngiliz derin devletinin himayesindeki politikacılar olmak üzere, oldukça geniş bir kitle tarafından benimsenmişti. Nitekim 19. yüzyılın ilk yarısında, Avrupa'da yönetici sınıfın üyeleri, yeni keşfedilen bu sahte "nüfus artışı problemi"ni tartışmak ve fakirlerin ölüm oranlarını artırmak için, Malthus'un fikirlerini uygulama yöntemlerini planlamak üzere bir araya geldiler. Vardıkları sonuç özetle şöyleydi:

Fakirlere temizliği tavsiye etmek yerine tam tersi alışkanlıklara teşvik etmeliyiz. Şehirlerimizdeki sokakları daha dar yapmalıyız, daha fazla insanı evlere doldurmalıyız ve vebayı getirmeye çalışmalıyız. Ülkemizde köylerimizi durgun sulara yakın yapmalıyız, onları bataklıklarda yaşamayı teşvik etmeliyiz...[128]

(Üstte) Thomas Malthus
(Sağda) Charles Trevelyan

İngiltere'de 19. yüzyılda uygulanan "fakirleri ezme" programı ile sözde yaşam mücadelesinde güçlü olanlar zayıf olanları ezmiş ve bu şekilde sözde hızla artan nüfus da dengelenmiş olacaktı. Malthus'un teorik olarak gerekli bulduğu "yaşam mücadelesi", İrlanda'da sebepsiz yere milyonlarca fakir insanın ölümüne veya sıkıntı dolu bir hayat sürmelerine sebep oldu.

Londra'nın görevlendirdiği İrlanda koloni yöneticisi Charles Trevelyan da, Malthus'un acımasız fikirlerini takip etti. Trevelyan, devletin hiçbir şekilde serbest piyasa ekonomisine müdahalede bulunmaması gerektiğine tutkuyla inanıyordu. Dolayısıyla açlıktan kıvranan

İrlandalılara da yiyecek dağıtılmasına karşı çıktı. Bunun yerine, tahıl satın alabilecek parayı kazanmaları için insanları anlamsız yol inşaatlarında öldüresiye çalıştıran bir kamu programı uyguladı. Tahıl fiyatlarına müdahale etmeyi reddettiği için, fiyatlar yol inşaatçılarının karşılayamayacağı düzeye fırladı ve bir milyon insan yaşamını yitirdi.[129]

İngiliz derin devleti, halk arasında bu acımasız zihniyetin kabul görmesi için gerekli telkinlerde bulundu. Trevelyan, İrlandalıların, "içinde bulundukları durumu hak eden tembel insanlar oldukları" safsatasını empoze etmeye başladı. Bu telkinler neticesinde, İngiltere'de iş arayan İrlandalı göçmenler, aniden kendilerini işe alınmayan ve hatta şiddete maruz kalan kişiler olarak buldular. Geride bıraktıkları evlerinde ölümüne açlık çeken aileleri ve yakınları olduğu halde...[130]

Oysa ki İrlandalılar, İngiliz derin devletinin lanse ettiği şekilde tembellik yüzünden kıtlık çekiyor değillerdi. Bu halk, kendi besin kaynaklarına bulaşan mantar mikrobu yüzünden bu hale gelmişti. İrlanda virüsle boğuşurken, İngiliz derin devleti, İrlandalılara yardım gitmesini engellemiştir.

İrlanda halkının yüzleşmek zorunda kaldığı kıtlık, bir milyon insanın yaşamını yitirmesine neden olmuştur. İrlanda halkı kıtlıkla boğuşurken, İngiliz derin devleti, İrlandalılara yardım gitmesini engellemiştir.

Malthus'un "yaşam mücadelesi" safsatası, ilerleyen yıllarda Darwin'in bilimdışı öğretileri ile daha da güçlendi. İrlandalılara karşı sevgisiz, acımasız yaklaşımlar da aynı oranda arttı. Darwin hayranı İngiliz tarihçi ve Kraliçe'nin Başpiskopos Yardımcısı olan Charles Kingsley'in İrlandalılar konusundaki sözleri, bu konuda önemli bir örnektir:

İrlanda kıtlığı sonucunda yaşamını yitirenlerin yanı sıra, oldukça fazla sayıda kişi ülkesini terk ederek göçmen konumuna gelmiştir.

İrlanda'da kıtlıktan kaçan göçmenler anısına dikilen meşhur Gorta Mór Heykeli. İrlandaca olan Gorta Mór, Büyük Açlık anlamına geliyor.

Yüzlerce mil uzayıp giden dehşet verici bir ülkede gördüğüm insan kılıklı şempanzeler gözümün önünden gitmiyor ... Ama beyaz şempanzeler görmek çok korkunç bir şey. Derilerinin rengi siyah olsa o kadar sorun olmazdı; ama güneşin altında çok durmanın tesiriyle oluşan bronzlaşmaların dışında bu yaratıkların derileri en az bizimki kadar beyaz.[131]

Darwinizm, İngiliz derin devletinin etkisiyle öyle şuursuzca benimsenmişti ki bir sözde bilim adamı, şu sözleri söyleyebilecek raddeye dahi gelmişti:

…Bir bilim adamı, patates kıtlığından sonra İrlanda halkının çenesinin "daha ziyade bir zenci çenesine benzemeye başladığını" anlatır.[132]

Bu zorbaca uygulamalar, İngiliz derin devletinin deccali zihniyetini tüm açıklığıyla göstermektedir. Yeryüzünde kendini güç sahibi zanneden İngiliz derin devleti ve onun idaresindeki kişiler, tarih boyunca her türlü haksızlığı pervasızca uygulayabileceklerini zannetmişlerdir. Oysa güç sahibi olmadıklarını anlayacakları bir zaman vardır. Yüce Allah, yeryüzünde kendisini imkan ve güç sahibi zannederek büyüklenen müstekbirleri "sevmediğini" ayetinde haber vermiştir:

Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez. (Nahl Suresi, 23)

İrlanda'da Kıtlık ve Osmanlı Padişahı Abdülmecid

Phytophthora infestans isimli bir mantar türü, İrlanda'da, 1845 yılında başlayan ve 1852 yılına kadar devam eden kitlesel kıtlığın yaşanmasına neden olmuştu. İrlandaca'da *Gorta Mór* yani **Büyük Açlık** olarak anılan kıtlık nedeniyle bir milyona yakın İrlandalı hayatını kaybetmiş, 2 milyon İrlandalı ise yurdundan göç etmek zorunda kalmıştı.[1]

Kıtlığın etkisini en şiddetli biçimde gösterdiği 1847 yılında, Osmanlı Padişahı Abdülmecid Han, zor durumdaki İrlanda'ya yardımda bulunmaya karar verdi. Padişah'ın, İrlanda halkı için 5 bin Pound yardımda bulunmak istediği, İngiliz Hükümetine bildirildi; ancak bu talep İngiliz Hükümeti tarafından reddedildi. Reddin gerekçesi olarak, "İngiltere Kraliçesi'nin yapmış olduğu yardım miktarı 2.000 Pound iken Osmanlı Padişahı'nın bundan daha büyük bir miktarı İrlanda halkına layık görmesinin uygun olmadığı" söylendi. Bunun üzerine Osmanlı yönetimi nakdi yardımı 1.000 Pound olarak belirledi ve bunun yanında 4 bin Pound değerinde gıda taşıyan gemiler hazırladı.

Dublin Limanı'na yanaşan Osmanlı gemileri burada yüklerini indirme izni alamayınca, daha kuzeyde bulunan Drogheda Limanı'na demirledi ve erzaklar burada karaya çıkarıldı.

Bu vaktinde yapılmış hayırlı davranış, pek çok İrlandalıyı ferahlatmış ve ölümden kurtarmıştır.

(Üstte) Osmanlı yardım gemilerinin temsili resmi (Solda) Gemilerin güzergahı

İrlanda Cumhurbaşkanı Mary McAleese, 2010 yılındaki Türkiye ziyaretinde bu olayı hatırlatmış ve "*Sultan Abdülmecid üç yiyecek dolu gemiyi İrlanda'ya gönderdi. O tarihte birçok İrlandalı önde gelen ismin ve din görevlilerinin imzaladığı teşekkür mektubu, sizin devlet arşivlerinizde bulunmaktadır. Bu gemi Drogheda limanında yükünü boşalttı ve o tarihten bu yana, insanlarımızın ısrarı üzerine, sizin ülkenizin ay yıldızı bu kasabanın arması olarak kullanıldı. Türk nezaketinin bu sembolleri bugün de Drogheda futbol takımının armasında kullanılmaktadır*", diyerek şükranlarını dile getirmiştir.[2]

Bu yardım ile ilgili olarak İrlanda Cumhurbaşkanı'nın teşekkür konuşmasının dışında, dönemin İrlanda asilzadelerinin Osmanlı Padişahı Abdülmecid'e gönderdikleri ve Topkapı Sarayı Müzesi arşivinde muhafaza edilen bir teşekkür mektubu vardır. Fakat İngiliz arşivlerinde söz konusu yardımın hiçbir belgesine rastlanmamaktadır. Drogheda Belediyesi eski Başkanı Frank Godfrey buna şaşırmadığını belirterek şunları söylemiştir: "*İngilizler böyle bir yardımın Osmanlılar tarafından İrlandalılara ulaştırılmasını ispat edecek bir delilin olmasını istemezler.*"[3]

Şunu belirtmek gerekir: Yardımı yaptığı yıllarda Osmanlı Devleti, İngiliz derin devletinin hain planları sonucunda maddi anlamda eskisi kadar güçlü bir devlet değildir; hatta borçlarla boğuşmaktadır. İngiliz Krallığı ise tarihinin en kudretli ve zengin yıllarını yaşamaktadır. Dolayısıyla, İngiliz derin devleti tarafından engellenen İngiliz yardımı, imkansızlıklardan kaynaklanmamaktadır. İngiliz derin devletinin buradaki hedefi, kendinden aşağı ırk olarak gördüğü İrlandalıları ölüme terk etmek olmuştur.

(Solda) İrlanda'nın Drogheda futbol takımı, bir minnettarlık ifadesi olarak, bayrağımızdaki ayyıldız sembolünü kendi flamalarına taşımıştır.

SULTAN

IRELAND

(Sağda) İrlanda asilzadelerinin Sultan Abdülmecid'e gönderdikleri teşekkür mektubu

1. Joseph R O'Neill, The Irish Potato Famine, ABDO Pub. Co., 2009, s. 1. ISBN 978-1-60453-514-3.
2. İrlanda'da Patates Kıtlığı ve Sultan Abdülmecid, Akademik Perspektif, 27 Haziran 2015, http://akademikperspektif.com/2015/06/27/irlandada-patates-kitligi-ve-sultan-abdulmecid/
3. A.g.m

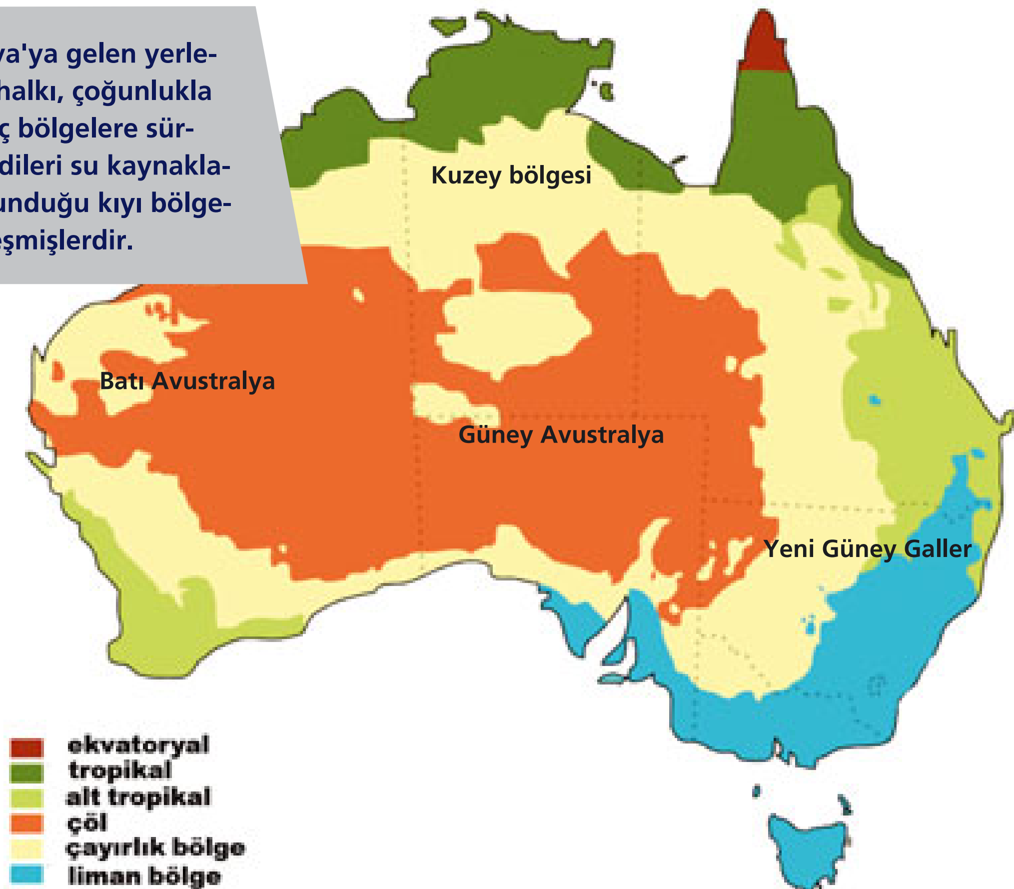
Avustralya

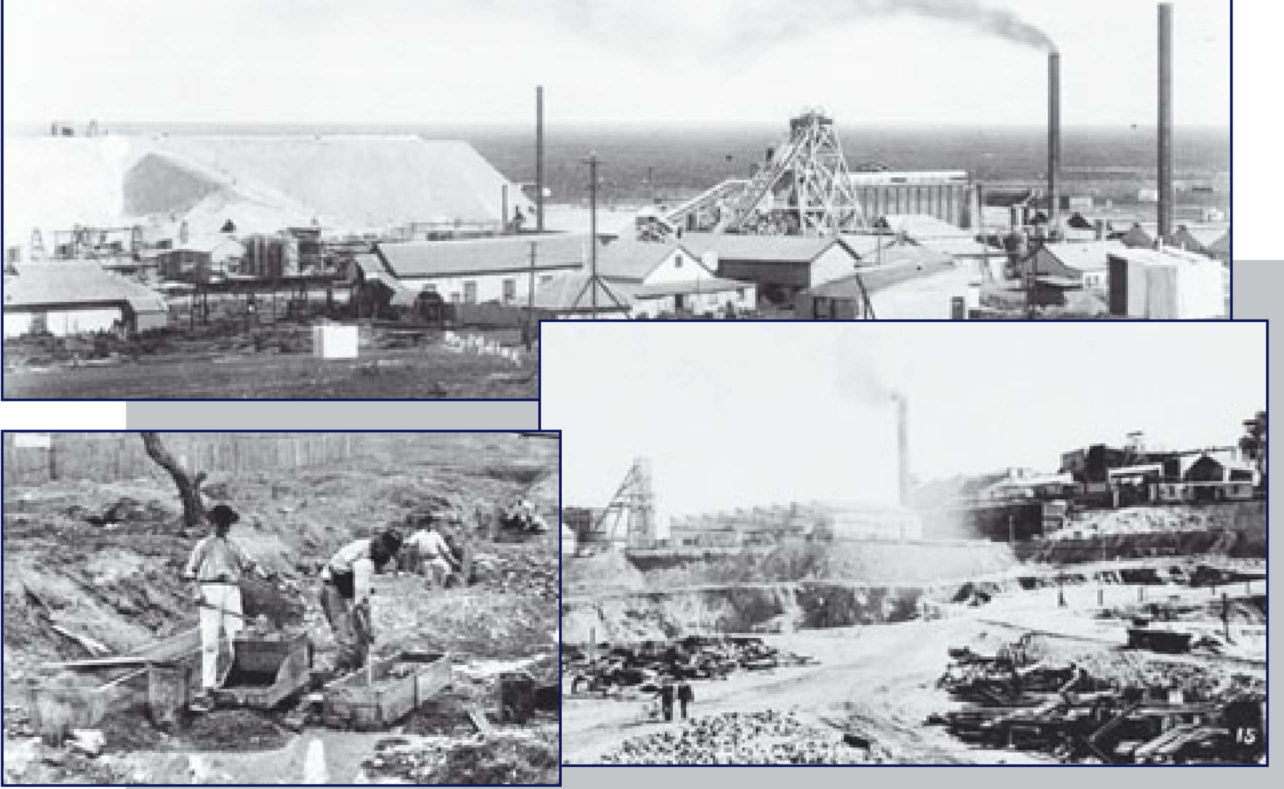
İngiliz derin devletinin Avustralya'yı sömürgeleştirme hareketi esas olarak 1788 yılında başlamıştır. 1803 yılında Avustralya'nın güneyinde yer alan Tazmanya Adası'na ilk İngiliz yerleşimciler gelmiştir. Yeni gelen yerleşimciler, kıtada yeni bir tarım ceza kolonisi kurmak isteyen asker ve hükümlülerden oluşmaktadır.[133]

İngiltere'den gönderilen yerleşimciler adaya gelir gelmez, buranın yerli halkı olan Aborijinlerin kendi kaynaklarına el koymaya başlamışlardır. Yerlilerin arazileri ile birlikte yiyecek kaynakları da yok edilmiştir. Sonra bu soykırım, Aborijinlere yönelik olarak uygulanmaya başlanmıştır.

Çoğunluğu hapishanelerden sevk edilmiş, cinayet başta olmak üzere çeşitli suçlardan sabıkalı olan İngiliz yerleşimciler, ilk önce verimli sahil bölgelerine ve su kaynaklarının bulunduğu alanlara yerleşmişlerdir. Avustralya kıtası zaten büyük ölçüde çöl olduğu için sahil bölgelerinde yaşamak bir lüks değil, hayati önemi olan bir gerekliliktir. Yerlilerin bu bölgelerden iç kesimlere sürülmesi, onları ölüme terk etmek anlamına gelmiştir.

Avustralya'ya gelen yerleşimciler, halkı, çoğunlukla çöl olan iç bölgelere sürmüş, kendileri su kaynaklarının bulunduğu kıyı bölgelere yerleşmişlerdir.

Avustralya'da madenler çıkarılmaya ve işletilmeye başlayınca, işgal ve sömürü politikasının da çapı genişlemiş, köleleştirme artmıştır.

Yaşam alanlarının sürekli yok edilmesi yerliler ile yerleşimcileri sık sık karşı karşıya getirmiştir. Yerleşimcilerin nüfusunun hızla artması adada tahribatı arttırmış ve bu durum yerlilerin zor duruma düşmesine neden olmuştur.

Adada madenler çıkmaya ve işletilmeye başlayınca işgal ve yerleşim iyice genişlemiştir. Toprakları ellerinden alınan, yaşam alanları yağmalanan ve köle olarak çalıştırılmak istenen Aborijinlerin bütün bu haksızlıklara tepkisi, İngiliz derin devletinin Aborijin soykırımı için de bir başlangıç olmuştur. İngiliz derin devletinin Ada'ya gönderdiği yağmacılar, Aborijinlere yönelik korkunç bir katliam başlatmıştır.

Nitekim 1800'lü yılların başlarında, soykırım ve terör gittikçe yoğunlaşmıştır. Sömürge yönetiminin 1826 yılında çıkardığı askeri bir kanunla, yeni yerleşen beyaz sömürgeci topluluğa bir yerlinin herhangi bir şekilde yaklaşması dahi o yerli için ölüm nedeni sayılmıştır.[134]

Sosyal Antropolog ve Etnolog olan Sefa M. Yürükel bir eserinde İngiliz derin devletinin Avustralya yerlileri ile ilgili politikasını şöyle değerlendirmiştir:

İngiliz yönetimi … Avustralya yerlilerini de siyah, zayıf ve en alt ırki kesim olarak tanımlamaktaydı. Hatta sömürgecilerin yerlileri, hayvani bir ırk olarak görmesi münasebetiyle, yerlilere karşı her türlü aşağılama ve yok etme uygulamalarını, kendilerine göre yapılması gereken bir görev olarak sayıyorlardı. Çünkü Avustralya, İngiliz sömürgecileri için, bir Terra Nullius (sahipsizler ülkesiydi) idi. Yani İngilizler, kendilerinden önce binlerce yıldır var olan bu topluluğun/halkın haklarının ve hukuklarının, bu yeni İngiliz sömürgesi üzerinde hiçbir hakkı olmadığını iddia ediyorlardı ve yerlileri insan olarak saymıyorlardı. Esasında bu sömürgeci anlayışla, İngilizler kendi icat ettikleri ve sürekli kendilerine yonttukları Terra nullius doktriniyle kendilerini ahlaken haklı çıkarmak istiyorlardı. Bu anlayış, İngilizlerin huzur içinde, yerlileri insan olarak görmek istememelerinden ve yerlilere her türlü eziyeti yapmak için bahane bulmaktan başka bir şey değildi. İngiliz sömürgeciler Terra nullius doktriniyle hareket ettiklerinden dolayı bir bakıma kendi mantıklarına göre, kendi haklı adaletlerini savunuyor görünümündeydiler. Bundan da hiçbir huzursuzluk ve rahatsızlık duymadılar. İngiliz sömürge doktrinine göre, nasıl hayvanların yüzyıllardır yaşadıkları yerlerde nesiller boyunca hakları yoksa, İngilizler tarafından hayvan ırkı seviyesinde görülen Avustralya yerlilerinin de tabi ki aynı şekilde yaşadıkları topraklarda hiçbir hakkı yoktu.[135]

İngiliz derin devletinin Avustralya'da en çok kullandığı yöntem Ada'daki yerel yönetim tarafından fiili durum yaratılıp, sözde güvenlik gerekçesiyle hayvan avına çıkar gibi yerli insan avına çıkılmasıdır. Avda yakalanan yerlilerin kafaları kesilip torbalara konulmuştur. Avın başarılı geçtiğinin bir delili olarak kesilen yerli kafaları sömürge yönetimine delil olarak herkesin görebileceği bir ortamda, yerli insan avına katılanlar tarafından gösterilmiştir. Bu tür olayların açıklamalarına, 1883 yılında İngiliz Hükümeti Yüksek Komiseri olan Hamilton Gordon'nun şahsi dostu da olan zamanın Başbakanı William Gladstone'a yazdığı raporlarda da yer verilmiştir.[136]

İngiliz yerleşimciler ile onları destekleyen askerlerde modern ateşli silahlar; tüfekler ve tabancalar vardır ve "bul ve yok et taktiği" ile tam bir kara savaşı yürütmüşlerdir. Yerleşimciler, 1829 Mayıs ayında yerlilere yönelik bir "av" bile düzenlemişlerdir.[137]

Avustralya'daki Aborijinler, İngiliz yerleşimciler tarafından adeta bir hayvan gibi avlanmış, sömürülmüş, köle olarak çalıştırılmışlardır. Bu korkunç uygulamaların alt yapısı, "aşağı ırk" safsatasının çıkış noktası olan Darwinizm'dir.

4 Eylül 1880 tarihli *The Queenslander* gazetesinde yayımlanan başyazıda, İngiliz sömürgecilerin gerçekleştirdiği korkunç katliamın gerekçesi şu şekilde mazur gösterilmektedir:

> *Beyaz adamın yerküredeki gelişmesinde,* ***Avustralya yerlilerinin acı çekmesinin ve bunlara eziyet edilmesinin önüne geçilemez****. Biz bu siyah insanları (yerlileri)* ***korkutarak yıldırmalıyız*** *ve bu insanlara* ***yeni ev sahiplerine karşı direnmenin faydasızlığını öğretmeliyiz.***

Avustralya'da İngiliz derin devletinin himayesindeki basın, sürekli Aborijinlerin sözde aşağı ırk olduğunu ve köleleştirilmeleri gerektiğini yazıyor; korkunç katliamlara kendilerince gerekçe üretiyorlardı.

Avustralya yerlilerine yönelik ırkçı görüşler, 1883 yılında, The Normanton Herald gazetesinde de görülüyordu. Gazetenin yayınladığı bir makalede; "… *Yarı uygarlaşmış zenciler aşağılık zavallılardır ve onları yeryüzünden silmek bir suç değil, aslında bir merhamet göstergesidir*"[138] denmekteydi. Bu durum sömürgeci yönetimin, yerlilerin bu dünyada var olma hakkına karşı tahammülsüzlüğünü ve sömürgecilerin ürettikleri insanlık dışı soykırım yöntemlerinin hangi anlayışla gerçekleştirildiğini gözler önüne sermektedir.

Avustralya'yı ziyaret eden ünlü İngiliz edebiyatçı Anthony Trollope, İngiliz sömürgecilerin Avustralya yerlilerine uyguladıkları vahşeti şöyle anlatmıştır:

> *Biz onların (yerlilerin) topraklarını (vatanını) ellerinden aldık, yiyeceklerini yok ettik, onları, alışkanlıklarına ve geleneklerine ters olan kanunlara uymaya mecbur ettik. Nefret ettikleri zevklerimize tahammül etmek zorunda bıraktık. Kendilerini ve varlıklarını savunduklarında onları katlettik ve onlara efendileri olduğumuzu kabul etmeyi ağır savaş taktikleriyle zorla öğrettik.*[139]

Avustralya yerlilerinin söz konusu kıyım ve haksızlığa başkaldırıları ise çok sert bir karşılık gördü. İngiliz sömürge yönetimi, bu direnişlerde ölen her beyaz karşılığında, ceza olarak yerlilerden 50'sini katletti.[140]

Tarihçi Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi* adlı eserinde, İngilizlerin Avustralya'daki tutumlarından şöyle söz etmiştir:

> *Sömürgeci yerleşimciler siyahları vahşi hayvanlar olarak görüyorlardı. Onları tüfekle avlayıp öldürüyorlardı. Avustralyalının doğa yasaları dışında yer aldığını kanıtlamak için hukukçuların otoritelerine başvuruluyordu. Hatta Sydney gazetelerinde bunlardan kurtulmanın kesin bir yöntemi öneriliyordu: Onları kitlesel olarak zehirlemek. "(...) Geniş çaplı katliamlar örgütlenmişti ve pek çok kabile tümüyle yok olmuştu." Jules Verne Mrs. Branican'da, Tazmanya ve Avustralya hakkında (1891) şunları ekler: "Sömürgeci ilerlemenin son sözü bir ırkın yok edilmesi ise, İngilizler eserlerini çok iyi bir şekilde gerçekleştirdikleriyle övünebilirler."*[141]

İngiltere'den atanan Avustralya valisi Arthur Phillip'in 1797'de kıtaya geldiği dönemde, Aborijinlerin sayısı tahminen 300 bin ile 400 bin arasındadır. 1900'lü yıllara gelindiğinde ise Aborijin nüfusunun %90'ı hayatını kaybetmiştir.[142]

İngiliz derin devleti, Tazmanya Adası'na ilk yerleşimcileri 1803 yılında yerleştirmiştir. Bu sırada adada 15 bin kadar yerlinin olduğu tahmin edilmektedir.[143] 75 yıl boyunca devam eden vahşet politikası sonucunda binlerce Tazmanya yerlisi katledilmiştir.[144]

Avustralya'da sık yaşanan olaylardan biri de Aborijin çocuklarının kaçırılarak köleleştirilmesidir. Yerleşimciler sadece işte çalıştırmak için değil, bazen de kendilerince "evcil hayvan" olarak besleme gözüyle bakarak Aborijinler'in çocuklarını çalmışlardır.

Avustralya Soykırımının Ardındaki Kirli İdeoloji: Darwinizm

Darwin'in, Avustralya yerlilerini kendince babun maymunlarıyla eşit tuttuğu zihniyet, Avustralya'daki dehşetli soykırımın temel sebebidir. Darwinist ideolojinin 1859'da yaygınlaştırılmasının hemen ardından şu vahşet örnekleri çoğalmıştır:

■ 1866'da Bowen-Queensland'ın Belediye Başkanı olan Korah Wills, sözde bilimsel bir numune edinmek amacıyla, 1865 yılında bir yerliyi nasıl parçalayarak öldürdüğünü açık bir şekilde, çizimlerle anlatmıştı.

■ Sydney'deki Avustralya Müzesi'nin Müdürü Edward Ramsey, Aborijinleri "Avustralya hayvanları" olarak adlandırdığı bir müze kitapçığı yayınladı. Kitapçıkta aynı zamanda henüz öldürülmüş yerli cesetlerinin nasıl "bir Avustralya hatırası olarak" satın alınacağı ve üzerlerindeki kurşun yaralarının nasıl kapatılacağı konusunda da talimatlar yer alıyordu. Birçok kafatası koleksiyoncusu onun tavsiyelerine göre çalıştı. Bungee zencilerinin kafataslarını istedikten dört hafta sonra, genç bir bilim öğrencisi ona iki kafatası yolladı ve bu kafataslarının kabilelerinin son iki üyesi olduğunu ve yeni vurulduklarını söyledi.[145]

■ Alman evrimci Amalie Dietrich, Avustralya'ya gelmiş ve Aborijinleri öldürüp derilerinin içini doldurarak saklamak için izin istemişti. Ürkütücü olan, bu talebi olumsuz karşılanmamış, kısa süre sonra kendi evine elde ettiği örneklerle dönmüştü.

Darwinist ideoloji kafatasçılığa dayandığından, Avustralya'yı işgal eden Darwinistler, bölgede Aborjinlerin kafataslarını ölçmüş ve faşist ideolojileri için sahte gerekçeler oluşturmuşlardır.

■ Bir Güney Galler misyoneri, Aborijin erkek, kadın ve çocuklardan oluşan bir grubun atlı polisler tarafından katledilişine tanık olarak dehşete düşmüştü. Bu olayın ardından cesetlere ait 45 kafatası kaynatılmış ve aralarından "en iyi" olarak nitelendirilen 10 kafatası denizaşırı ülkelere gönderilmişti.[146]

Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabının yayınlanmasından sonra bazı hevesli Darwinistler, insanın sözde evrimindeki sözde "kayıp halkaları" aramaya başladılar. Irkçı evrimciler, Avustralyalı Aborijin yerlilerinin insanın evrimindeki ilkel aşamalardan biri olduklarını iddia ettiler. Üstelik bu iddialarını kendilerince kanıtlamak için yaşayan Aborijinleri canlı olarak kafeslerde incelemek, laboratuvarlarda öldürmek gibi vahşi uygulamalardan önce, cesetlerini mezarlarından kaçırmaya, Amerika ve Avrupa'daki müzelere satmaya başladılar.

1991 yılında Avustralya'da yayınlanan haftalık *The Bulletin* dergisinde David Monaghan imzası ile şok edici bilgiler yayınlandı.[147] Monaghan 18 ay bu konu üzerinde çalışmış, Londra'da araştırmalar yapmış ve 8 Ekim 1990 tarihinde İngiltere'de yayınlanan *Darwin's Body-Snatchers* (Darwin'in Mezar Hırsızları) isimli bir belgesel hazırlamıştı. Gazeteci Monaghan'ın, The Bulletin'da yayınlanan yazısında verilen bilgilerden bazıları şöyleydi:

■ İngiliz ve Amerikalı evrimciler, sözde "aşağı insan" örnekleri toplama işini oldukça genişletmişlerdi. Washington'daki Smithsonian Enstitüsü'nde farklı ırklardan 15 bin insana ait kalıntı vardı. Elbette topladıkları bu örnekler, hiçbir şekilde onların iddia ettikleri gibi aşağı ırktan insanlar değildi. Bunlar, farklı fizyolojik yapılara sahip farklı etnik köken ve ırka ait olan insanlardı.

■ Müze müdürlerinin yanı sıra, İngiliz biliminin önde gelen isimleri de bu mezar hırsızlığı ticaretine karışmışlardı.[148] Anatomist Richard Owen, antropolog Sir Arthur Keith ve Darwin'in kendisi bu kişilerin arasındaydı. Darwin, bir mektubunda, eğer bu isteği onları kızdırmazsa, dört tam kan Tazmanyalı Aborijin'in kafatasını istediğini söylüyordu. Müzeler sadece iskeletlerle değil, derilerle de ilgileniyorlardı. Bunları, sergilenecek ilginç malzemeler olarak görüyorlardı.

■ Tuzlanmış Aborijin beyinlerine de büyük bir rağbet vardı, bu beyinleri kendilerince Aborijinlerin aşağı ırk olduklarını kanıtlamak için istiyorlardı.

■ Aborijinlere ait kafataslarının, bu insanların kasıtlı olarak öldürülmeleriyle elde edildiğine dair hiçbir şüphe bulunmamaktadır.

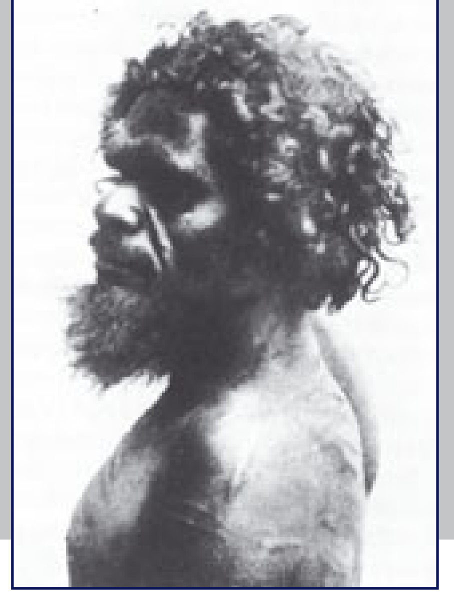
Unutulmamalı ki, burada kafeslere koyulan, laboratuvarlarda üzerlerinde deneyler yapılan, beyinleri tuzlanıp sergilenen, kafatasları koleksiyon haline getirilen Aborijinleri anlatırken, aileleri, hayatları olan Allah'ın ruhundan üflediği normal insanlardan bahsedilmektedir. Bu durum, İngiliz derin devletinin sömürmeyi makul göstermek için türettiği politikaların ve ideolojilerin ne kadar sakıncalı ve ürkütücü olduğunu göstermektedir.

Aborijinlere uygulanan katliamları ve kötü muameleyi belgeleyen bir başka çalışma ise, Avustralya Çevre ve Kültür Mirası eski Bakanı Sharman Stone tarafından yazılan *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973* (Avustralyalı Aborijinlere Yönelik Resmi Politikayı Etkileyen Yaklaşımların Dokümanter Tarihi, 1697-1973) adlı kitaptır. Yazarın birkaç yorumu dışında kitap, Parlamento tutanakları, mahkeme kayıtları, editörlere gelen mektuplar, antropolojik raporlar gibi resmi belgelerden oluşmaktadır.

David Monaghan, Darwin's Body-Snatchers (Darwin'in Mezar Hırsızları) isimli belgeselde, Aborijinlerin, kafatasları ve derileri için özel olarak öldürüldüklerini belgelemiştir.

Sharman Stone, kitapta, Darwin'in teorisi ile Aborijinlerin katledilmesi arasında şöyle bir bağlantı kurmaktadır:

1859'da, Charles Darwin'in kitabı Türlerin Kökeni ile birlikte biyolojik (ve dolayısıyla sosyal) evrim, halkın anlayabileceği şekilde anlatılmaya başladı. Eğitimli kişiler kendi aralarında medeniyetin tek doğrusal süreç olduğunu ve ırkların bu doğrunun üzerinde aşağı ya da yukarı hareket ettiğini tartışmaya başladılar. Avrupalı adam "hayatta kalmaya en uygundu..." (Aborijinler ise) doğa kanunu gereği dinozorlar ve dodo kuşu gibi eninde sonunda yok olacaklardı. Ellerindeki olaylarla destekledikleri bu teori, siyah ırkın çoğaldığının fark edildiği 20. yüzyılın belli bir bölümüne kadar kabul görmeye ve anılmaya devam etti. Bu zamana kadar, ihmal ve cinayeti haklı göstermek için kullanılabiliyordu.[149]

Stone'un da belirttiği gibi, bazı Avrupalı Darwinistler, Aborijinlerin sürekli ölmesini, bu ırkın güya "doğa kanunlarının bir gereği olarak" yok olmaya mahkum olduklarının sözde delili olarak gösteriyorlardı. Ancak bu, bilimdışı bir iddia olduğu gibi mantığa da son derece aykırıydı. Çünkü Aborijinlerin ölme nedenleri doğa kanunları değil, yapılan katliamlardı.

1861 yılında, bir soruşturma sırasında bir polis memurunun verdiği cevaplar, Aborijinlere kötü muamelenin Darwinist ve ırkçı temellerini ve o dönemde bunun son derece doğal karşılandığını görmek açısından önemlidir. Bu görevli şöyle demektedir:

"Eğer siyahları cezalandırmazsak, bu bir zayıflık göstergesi olarak mı görülür?" "Evet tam olarak böyle düşünüyorum. Bu hangi ırkın en güçlü olduğu ile ilgili bir soru: Eğer onlara boyun eğersek, bu yüzden bizi küçük görürler mi?"[150]

Londra menşeli *Anthropological Review* dergisinden evrimci antropolog Friedrich Max Müller, 1870'de insan ırkını yedi kategoriye ayırmıştır; Aborijinler en altta yer almaktadır ve Avrupalı beyazların soyu olan Aryan ırkı en üst sıradadır. Ünlü bir sosyal Darwinist olan H. K. Rusden ise Aborijinler hakkında 1876 yılında şöyle bir açıklamada bulunmuştur:

En uygunların yaşaması, kuvvetin haklı olduğu anlamına gelir. Bu nedenle aşağı ırk olan Avustralyalıları ve Maori ırkını yok ederken acımasız ve değişmeyen doğal seleksiyon kanunlarını yerine getiririz ... ve mirasını soğukkanlılıkla kabul ederiz.[151]

Tazmanya *Royal Society*'nin Başkan Yardımcısı olan James Barnard ise 1890'da; "yok etme işlemi evrim ve en uygunların yaşama kanununun bir aksiyonudur" demiş ve "bu nedenle Avustralyalı Aborijinleri öldürme konusunda suçlamayı hak eden herhangi bir sebep yoktur" diye devam etmiştir.[152]

1880 yılında yayınlanan bir gazete haberi ise şöyledir:

Yapabileceğimiz hiçbir şey, bu dünyadaki gelişimimizi yöneten gizemli ve değişmez kanunları değiştirmeyecektir. Bu kanunlar sayesinde Avustralya'nın yerli ırkı, beyaz adamın oraya varışı ile birlikte ölüme mahkum olmuştur. Bize düşen ve yapmamız gereken tek şey ise bunların oluşmasına olabilecek en az vahşeti kullanarak yardımcı olmaktır. Siyahları korku ile yönetmeliyiz...[153]

Bu satırlar, sosyal Darwinist bakış açısının temelinde yer alan acımasızlığı bir kez daha gözler önüne sermektedir. Yalnızca derilerinin renkleri farklı olduğu ve birtakım farklı fizyolojik özelliklere sahip oldukları için bu insanları, kendilerince bir tür hayvan olarak görmeleri ve bu insanlara yönelik hayvanlara dahi layık görülmeyecek bir muamelede bulunmaları, sosyal Darwinistlerin zalimliğinin delillerinden yalnızca biridir. Yine 1880 yılında bir gazeteye yazılan mektupta, sosyal Darwinistlerin Aborijinlere yaptığı zulüm şöyle anlatılmaktadır:

Resimdeki aileler, aynı medeniyet içinde yaşayan, deri rengi, ırksal ve sosyal bazı değişiklikler dışında fizyolojik hiçbir farkı olmayan topluluklardır. Farklı insan ırkları, Allah'ın yaratmasındaki bir güzelliktir. Fakat Deccal Komitesi, toplumları sömürmek için evrim safsatasını kullandığından, bu sömürü sistemi beraberinde vahşet ve şiddet getirmiştir.

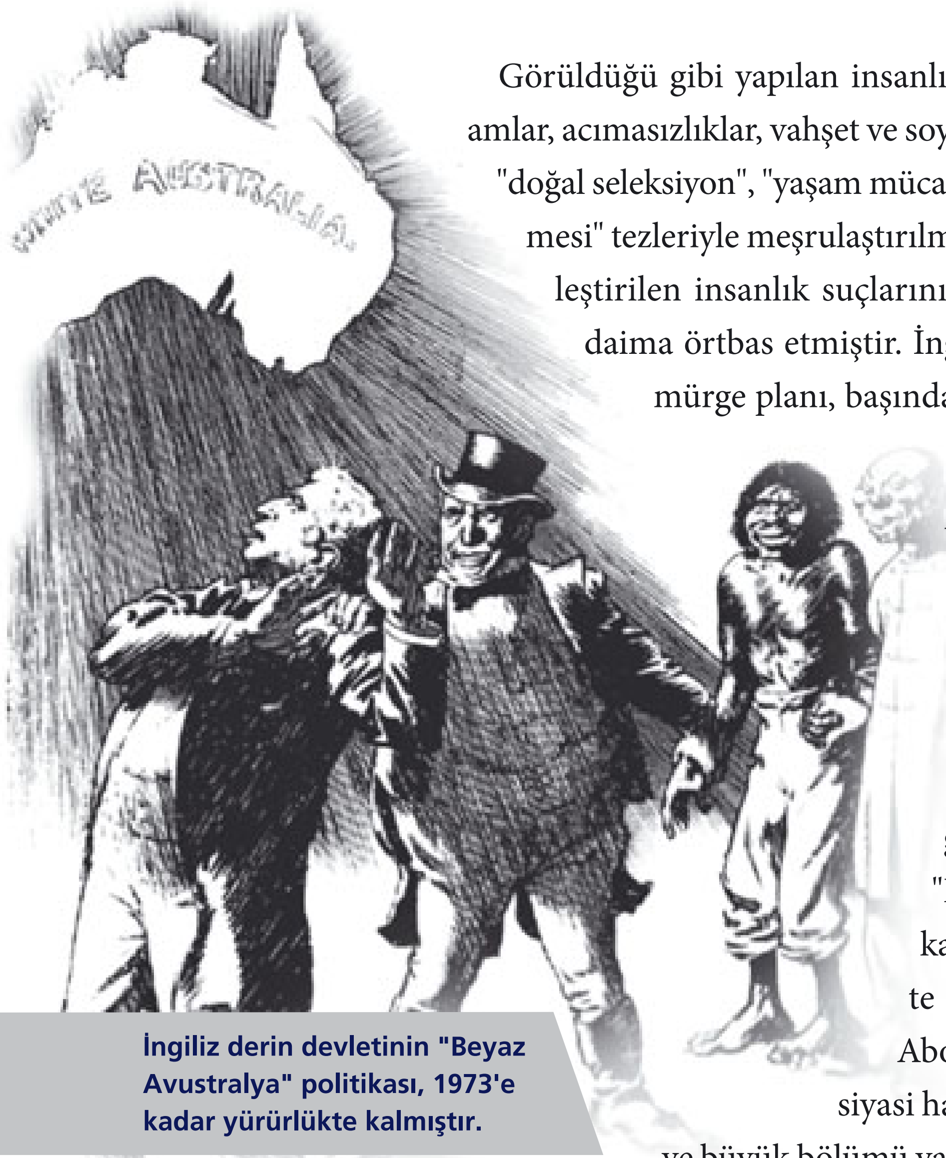

İngiliz derin devleti kurmayları tarafından acımasızca zincire vurulan bu insanlar, tarihin en büyük aşağılamalarından biri ile muhatap olmuşlardır. Oysa Aborijinler, bugün yaşayan 5 temel ırktan birini temsil ederler. Onlar da, diğer ırklar gibi Hz. Adem (as)'ın evlatlarıdır.

Açıkça söylemek gerekirse, bu bizim Aborijinlerle nasıl mücadele ettiğimizi gösteriyor: Aborijin yerlilerinin oturdukları yeni bölgeleri işgal ettikten sonra, onlara o bölgede rastlanabilecek vahşi hayvanlar ya da kuşlar gibi davrandık. Yaşamları ve malları, ağları ve kanoları, Avrupalılar tarafından, tamamen kendi istekleri doğrultusunda kullanılmak üzere ellerinden alındı. Yiyecekleri alındı, çocukları zorla çalındı, kadınları tamamen beyaz adamların kaprisi nedeniyle götürüldü. En küçük bir direnişe silahlarla karşılık verildi... Eğlenmek isteyenler, yerli siyahları hiçbir engellemeye maruz kalmaksızın öldürdüler, onlara tecavüz ettiler ve onları soydular. Bunlar kontrolden çıkmıştı ve sömürge yönetimi, onları, işledikleri suçların sonuçlarından kurtarmak için her zaman yanı başlarındaydı.[154]

İngiliz derin devletinin "Beyaz Avustralya" politikası, 1973'e kadar yürürlükte kalmıştır.

Görüldüğü gibi yapılan insanlık dışı muameleler, katliamlar, acımasızlıklar, vahşet ve soykırım, hep Darwinizm'in "doğal seleksiyon", "yaşam mücadelesi", "zayıf olanın elenmesi" tezleriyle meşrulaştırılmaya çalışılmıştır. Gerçekleştirilen insanlık suçlarını ise İngiliz derin devleti daima örtbas etmiştir. İngiliz derin devletinin sömürge planı, başından itibaren budur.

İngiliz derin devletinin Avustralya'da tatbik ettiği ırkçı yaklaşım, sömürge yıllarından sonra bile etkisini devam ettirmiştir. O kadar ki; beyaz olmayanların Avustralya'ya göç etmesini engelleyen "Beyaz Avustralya" politikası 1973'e kadar yürürlükte kalmıştır. Avustralyalı Aborijinler 1960'lara dek eşit siyasi haklardan yararlanamamış ve büyük bölümü vatandaş olmaya uygun görülmedikleri için de seçimlerde oy kullanamamıştır.[155]

Yeryüzünde zayıf bırakılıp haksızlığa uğratılanlar, Allah'ın adaletinin mutlaka tahakkuk edeceğine inanmalıdırlar. Yüce Allah bu konuda Firavun kıssasını örnek vermiştir:

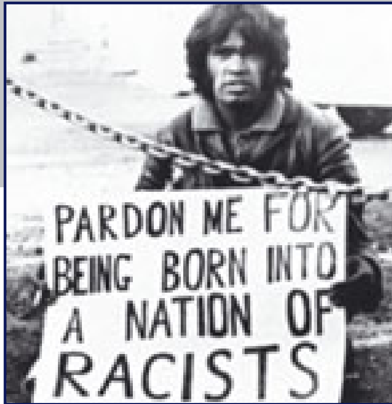
Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozguncülardandı. Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (Kassas Suresi, 4-6)

Beyaz Avustralya politikası, çeşitli propaganda yöntemleri ve İngiliz derin devletinin himayesindeki medya aracılığıyla yaygınlaştırılmıştır.

Aborijinler 1960'lara dek siyasi haklardan yararlanamamışlardır. Resimlerde Aborijin hakları için yapılan gösteriler görülüyor.

Aborijin aileleri kaçırılmalarının hesabını soruyor

Avustralya'nın terk edilmiş Kuzeybatı çöllerinde yaşayan Aborijinler, çocuklarının devletin sağlık yetkilileri tarafından alınmaması için, açık renk derili olanları kömür ile boyuyorlardı.

Kaçırılan çocuklardan biri yıllar sonra şöyle diyordu: "*Yetkililer buldukları anda bizi alıp götürüyorlardı, halkımız bizi saklıyor, kömürle derilerimizi boyuyorlardı.*"

Çocukken kaçırılmış bir işçi; "*Moola Bulla'ya götürüldüğümde sadece 5 ya da 6 yaşındaydım.*"

Onun hikâyesi, "çalınan nesil" ile ilgili soruşturma başlatan Avustralya İnsan Hakları ve Eşit Fırsatlar Komisyonu tarafından dinlenen binlerce ifadeden yalnızca birisiydi. 1910 yılından 1970'lere kadar Aborijin ailelerden 100 bin kadar çocuk kaçırılmıştı. Açık tenli Aborijin çocuklar ailelerinden kaçırılarak, evlatlık olarak beyaz ailelere veriliyordu. Kara derili olanlar öksüzler yurduna yerleştiriliyordu.[1]

Yerlilere uygulanan baskı ve şiddet ile sadece yaşamlarına kast edilmemiş, kültürel soykırım da uygulanmıştır. Tazmanya yerlilerinin kendi dillerindeki adları önce olabildiğince İngilizceye çevrilmiş ya da yerlilere kısaltılmış popüler Britanyalı adlar verilmiştir. En sonunda yerli isimleri tamamen Britanyalı kişi adlarıyla değiştirilmiştir.[2]

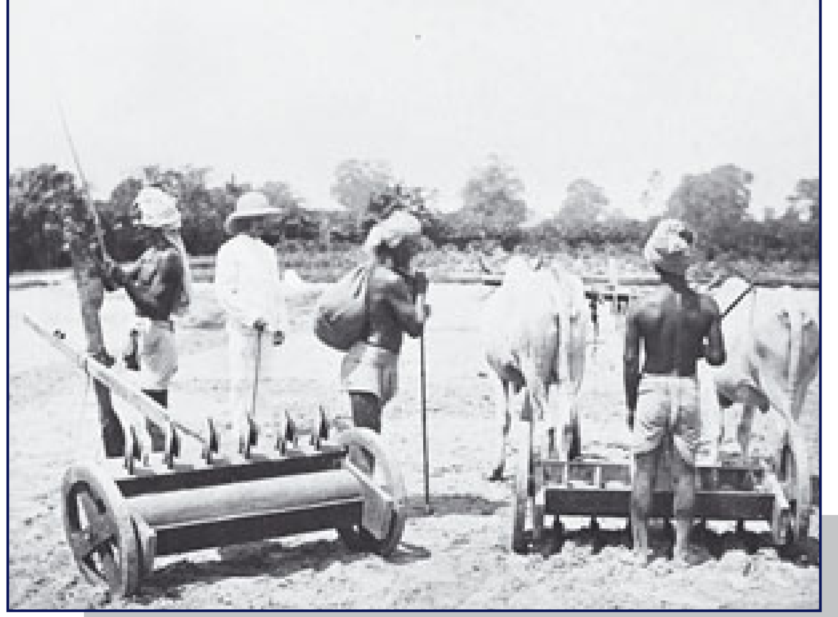
Bunun yanında köle olarak kullanılan yerliler İngilizlerin kıyafetlerini giymeye ve onların kültürlerindeki gibi yaşamaya zorlanmıştır. Bunlar sadece hizmetkâr ve işçi olarak kullanılmış, hemen hemen hiç vasıflı bir iş edindirilmemişlerdir.

İngiliz yerleşimcilerin, köle olarak çalıştırmak için 5-6 yaşlarındayken kaçırdığı Moola Bulla

1. *Philadelphia Daily News*, 1 Nisan 28
2. Angela Melville, Cultural Genocide in Tasmania, http://www.slideshare.net/iisl/cultural-genocide-in-tasmania

Hindistan

İngiliz derin devletinin en şiddetli sömürü politikası Hindistan üzerinde olmuştur. Resimde İngilizlerin emrindeki Hintli işçiler görülüyor.

İngiliz derin devletinin Hindistan planı ve bununla birlikte gelişen Hintlilere yönelik zulüm, elinizdeki kitabın 1. cildinde kapsamlı olarak işlenmişti. Bu kitapta okumakta olduğunuz bölümün konusu İngiliz derin devletinin sömürgecilik tarihi olduğundan, Hindistan konusunda daha önce değinilmeyen bazı detaylar üzerinde durulacaktır. Bu detaylar, İngiliz derin devletinin ırkçı faşist anlayışını, başka ırklara karşı yürüttüğü şiddet ve aşağılama politikasını daha iyi anlamak için gereklidir.

Hatırlanacağı gibi İngiliz derin devleti Hindistan'a ilk çıkarmasını, 1600 yılında Doğu Hindistan Şirketi (East India Company) ile yapmıştır. Hindistan'da İngiliz derin devletinin ele geçirdiği ilk sektör, Hindistan'ın büyük bir kar elde ettiği dokumacılık sektörü olmuştur. Hindistan, kendi sattığı ham pamuğu dokunmuş kumaş olarak satın alma zorunluluğuyla karşılaşmıştır. Bunun sonucunda sattığı kendi mamulünü daha pahalıya satın almanın zararıyla karşılaşmıştır. Ayrıca makineli imalatın sağladığı kolaylık nedeniyle ucuz olan İngiliz kumaşı karşısında Hint kumaşı satılamaz hale geldiği için üretim de durmuştur.

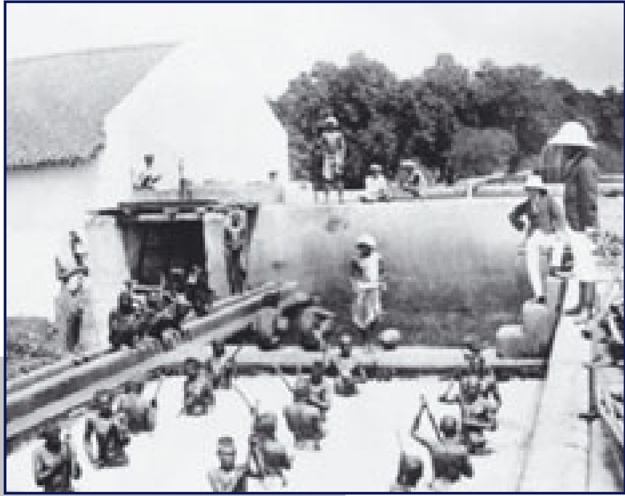
Hintli yazar Prof. Ania Loomba, İngiliz derin devletinin Hindistan'daki dokuma sektörünü nasıl yok ettiğini şu cümleler ile anlatmıştır:

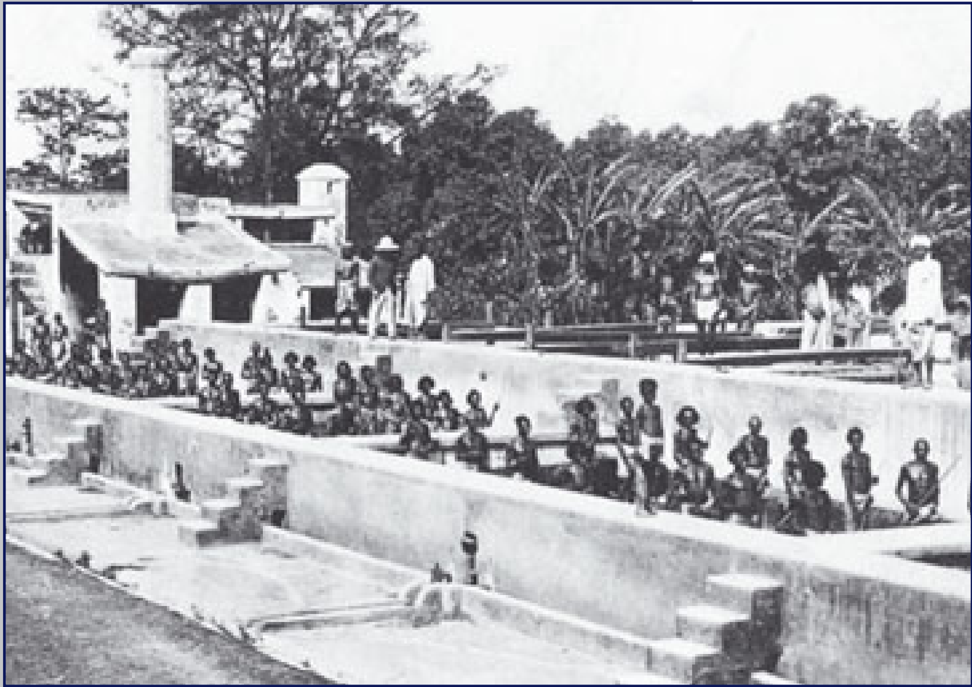
> *Hindistan'da üretilen ham pamuk, elbise yapımında kullanılmak üzere İngiltere'ye aktarıldı, bu mamul malların daha sonra Hindistan'a satılmasıysa sonuçta bu ülkenin giysi üretimine zarar verdi. İnsanlar ve malzemeler hangi yönde akarsa aksın, kârlar daima "anayurda" (İngiltere'ye) akıyordu.*[156]

Hatırlanacağı gibi Doğu Hindistan Şirketi, kısa süre içinde Hindistan'ın büyük bir kısmında yönetimi altına almış, ismi İngiliz Doğu Hindistan Şirketi şeklinde değişmiş ve Hindistan, neredeyse tamamen İngiliz derin devletinin kontrolüne geçmiştir.

Şirket'in Hindistan Genel Valisi, Dalhousie Lordu James Broun-Ramsay tarafından ortaya konulan "Doctrine of Lapse" (Hak Kaybetme Doktrini) bunlardan biridir. Bu düzenleme ile ülkedeki veraset usulleri değiştirilmiştir. Şirket'in "üst hükümdar" olarak kabul edildiği yerlerde, Hintlilerin kendi veraset usulleri uygulaması sona ermiş ve haklar İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin eline geçmiştir.

Hindistan'daki pirinç tarlalarında indigo denen dokuma maddesi yetiştirilmeye başlandı. Bu tarlalarda, İngiliz yerleşimcilerin idaresi altında Hintli işçiler çalıştırılmakta, indigo sanayinden elde edilen kazanç da İngiltere'ye akmaktaydı.

Şirket bu yeni doktrini kullanarak prenslik devletleri olan Satara; Jaipur ve Sambalpur; Nağpur ve Jhansi; Thanjavur Maratha Krallığı; Arcot; ve Udaipur devletlerini ilhak etmiştir.[157] Ayrıca, Avadh devletini, hükümdarının idare gücünü kötüye kullandığını iddia ederek "Hak Kaybetme Doktrini" kapsamında 1856'da işgal edip ilhak etmiştir.[158]

Tarihçi ve sömürgecilik uzmanı olan Marc Ferro, İngiliz derin devletinin himayesindeki Hindistan'ı şöyle tarif eder:

Afgan ve Moğol İmparatorlar, en azından, topladıkları ağır vergileri yine Hindistan'da harcıyorlardı, sarayları ve orduları bakım istiyordu, bu da Hintli zanaatkarların beslenmesine ve yaşamalarına yarıyordu. Yapılan çalışmalar hükümdarların boş işlerle uğraştıklarını gösterse de, vergi gelirleri ülkeyi verimli bir hale getiriyordu. Oysa Doğu Hindistan Şirketi'nin hakimiyetinin kurulmasıyla bu düzen yok oldu... Ülkenin kârlarını İngiltere çekti... Hindistan değil.[159]

1857 yılında Hindistan'da, İngilizlere karşı Sepoy (Hint askeri birliği) ayaklanması denen büyük bir isyan başlamıştır. Hindistan Ordusu içinde başlayarak Kuzey Hindistan'a yayılan bu isyan sonraki milliyetçi kuşaklar için örnek teşkil edecek ve "İlk Hindistan Bağımsızlık Savaşı" olarak kabul edilecektir.[160]

Fakat İngiliz derin devletinin bu isyana cevabı oldukça sert olmuştur.

UCLA üniversitesi profesörlerinden Jenny Sharpe, 1857 yılında İngilizlere karşı başlatılan ayaklanmalar konusundaki analizinde, isyancılara uygulanan ceza ve denetim mekanizmalarının gizli kapaklı ve sinsice işlediğini belirtir. Hatta bunun da ötesinde kolonyal yetkililerin, isyan eden Hintlileri ölçüsüz, ritüelleştirilmiş ve kutlama tarzında cezalandırdıklarını anlatır.[161] O dönem *The Times* Gazetesi'nde çıkan haberler ve bazı İngiliz askerlerinin açıklamaları Jenny Sharpe'ın katliamlarla ilgili tespitini şöyle doğrulamaktadır:

*The Times Gazetesi "Oradaki her ağaç ve her kalkan duvarının üstüne bir isyancının leşinin" asılmasını talep etmişti. Yürüyüş yolları boyunca ağaçlara asılı halde bıraktıkları sayısız cesetlerle Britanyalıların misilleme güzergahını izlemek gerçekten mümkündü. Teğmen Kendal Coghill'in ifadesi şöyleydi: "**Önümüze çıkan her köyü yaktık ve tutsaklarımıza kötü davranmış olan bütün köylüleri astık, ta ki her ağacın bütün dalları sallanan alçaklarla kaplanıncaya kadar.**" Misillemeler doruğuna çıktığında, Kanpur'da hala duran koca bir banyan ağacında 150 ceset çiçek zincirleri gibi asılıydı. İsyanın meyveleri hiç kuşkusuz acıydı.*[162]

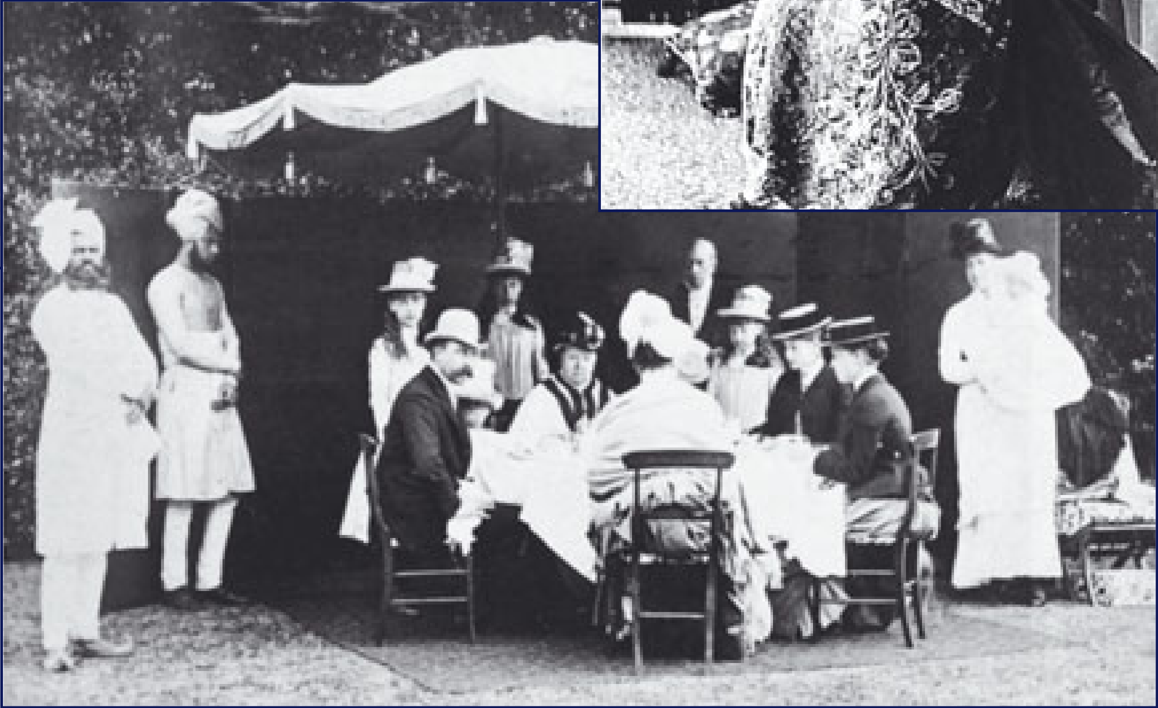

Bu hatıra portrenin altında, *"Zarif Majesteleri, Hindistan İmparatoriçesi, Kraliçe Victoria"* açıklaması yer almaktadır.

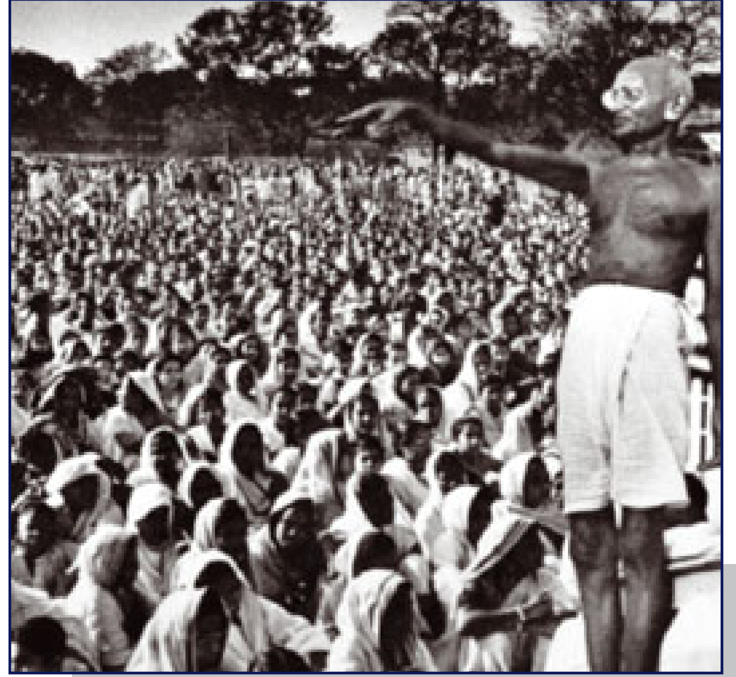
İngiltere Kraliçesi Victoria döneminde Hindistan tam anlamıyla sömürge haline geldi. Resimlerde Kraliçe, Hintli hizmetkarlarıyla görülüyor.

İsyandan sonra Hint halkına yönelik acımasız katliamların başlamasının haricinde, ikinci büyük değişim Hindistan'ın idare şeklinde olmuştur. İsyanın bastırılmasının hemen ardından Britanya Kraliyeti, Hindistan'ı doğrudan yönetmeye başlamıştır. Kraliçe Victoria, Hindistan İmparatoriçesi olarak kabul edilmiştir.[163]

Amritsar Katliamı

Mahatma Gandhi'nin yaptığı boykot ve pasif direniş çağrılarının ardından, Hindistan'ın çeşitli bölgelerinde İngiliz sömürüsüne karşı gösteriler başladı.

20. yüzyılın başlarında Hintlilerin, Hindistan'da İngiliz sömürgecilerin bulunmasından duydukları hoşnutsuzluk yeniden artmıştır ve çeşitli toplumsal tepkilere yol açmıştır.

1919 yılında Pencap eyaletindeki İngilizler, Hintlilerin İngiliz yönetimini devirmesinden korkmaya başlamışlardır. Bunun nedeni Mahatma Gandhi'nin yaptığı boykot ve pasif direniş çağrılarının bazı bölgelerde gösterilere dönüşmesidir. İngiliz yetkililerini endişelendiren bir başka husus da gösterilerdeki Müslüman ve Hintli dayanışmasıdır.[164]

Gösteriler çoğalınca göstericilere doğrudan ateş açılmış ve bu da olayların büyümesine sebep olmuştur. Olayların büyümesi üzerine, her ikisi de İngiliz olan Pencap Vali Yardımcısı Sir Michael Francis O'Dwyer ve Jalandhar'daki Piyade Tugay Komutanı Reginald Edward Harry Dyer, 11 Nisan'da garnizon birliklerine halka karşı misilleme yapılması yönünde talimat vermiştir.[165]

Hintliler, 13 Nisan 1919'da Pencaplıların hem dini hem kültürel festivali olan yıllık Baisakhi kutlamalarına katılmak için Jallianwala bahçelerinde toplandılar. İnsanların büyük bir kısmı kutlamalar için şehir dışından gelmişti. Halkın toplandığı 6-7 dönümlük alanın etrafı yüksek duvarlarla örülüydü ve 5 giriş kapısı vardı. Giriş kapıları, biri hariç olmak üzere oldukça dardı. Geniş olan 5. kapının kullanımı, silahlı askerler ve makineli tüfekli iki zırhlı araba tarafından engellenmişti. Dyer, halkın alanda toplanmasını müteakip birliklerine ateş emrini verdi. Birlik, silahlarındaki mermilerin tamamı bitene kadar ateşe devam etti.[166] Ateş yaklaşık 10 dakika boyunca kesintisiz devam etti.[167]

İngiliz Albay Dyer, zaman zaman silahının hedefini kontrol etmiş ve kalabalığın en yoğun olduğu yerlere yöneltmiştir; çünkü amacı kalabalığı dağıtmak değil, aksine "oraya toplandıkları için" Hintlileri cezalandırmaktır.[168]

Olaydaki bir diğer korkunç yön, açılan ateşin insanların kaçtığı çıkış kapılarına doğru yöneltilmesidir. Kurşunlar duvardaki dört küçük çıkış kapısına yığılan insanların üzerine yağmıştır, kendini korumak için yere kapananlar bile ateşe maruz kalmıştır. Kurşunlardan ölmeyenler izdiham nedeniyle kalabalığın ayakları altında kalmış ve ezilerek ölmüşlerdir.[169]

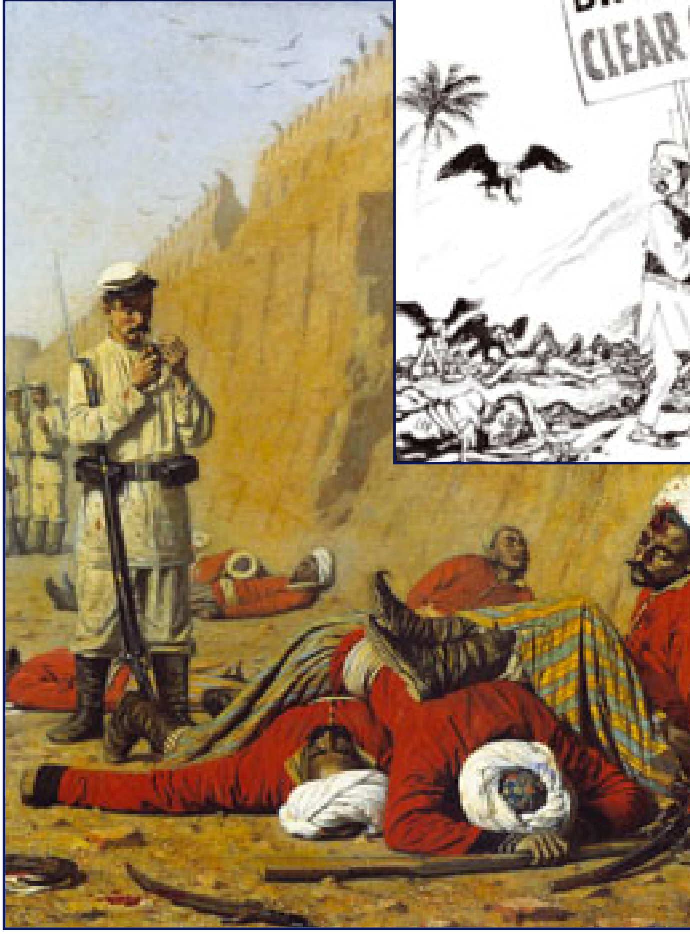
Olayla ilgili açılan kamu soruşturmasında ölü sayısının 1000'in üzerinde olduğu belirtilmiştir.[170] Amritsar'da görev yapan İngiliz Doktor Smith ise 1800'den fazla kayıp olduğunu beyan etmiştir.[171]

Katliamın tetikçisi İngiliz subay Dyer'in olaydan bir gün sonra, 14 Nisan 1919 günü Amritsar'daki halka yönelik yaptığı bildiri şöyledir:

Amritsar katliamı, İngiliz derin devletinin Hintlilere yönelik gerçekleştirdiği en zalimce katliamlardan biridir.

İngiliz derin devleti, Hindistan'da soykırımlar ve planlı kıtlıklar gerçekleştirmiştir. Darwinist zihniyet, Hindistan'a büyük çaplı felaketler getirmiştir. Yanda ve üstte, bu konuyla ilgili çizilen temsili resimler görülmektedir.

Sizler, benim bir Sepoy (Hint Askeri Birliğine bağlı) ve asker olduğumu iyi biliyorsunuz. Savaş mı istersiniz yoksa barış mı? Eğer savaşmak isterseniz, Hükümet buna hazırdır ve eğer barış istiyorsanız, öyleyse emirlerime uyun ve tüm dükkanlarınızı açın; yoksa ateş edeceğim ... Aksi takdirde dükkanlar zorla ve askeri birliklerle açılacaktır. Badmash'i (köylü militanları) bana rapor etmeniz gerekecek. Onları vuracağım. Emirlerime uyun ve dükkanları açın. Savaşmak istiyorsanız açıkça konuşun? İngilizleri öldürerek kötü bir eylemde bulundunuz. İntikam, sizden ve çocuklarınızdan alınacak.[172]

Olaydan sonra kalabalığa dağılmaları için herhangi bir uyarıda bulunmadığını itiraf eden[173] Dyer, birliklerine ateş emri verdiğine dair hiçbir pişmanlık ifadesinde de bulunmamıştır.[174] Dyer, yaptığı katliamın ahlaki gerekçeleri olduğunu ölene kadar savunmuşsa da bu olay, İngiliz derin devletinin vahşi deccali zihniyetini gösteren gerçeklerden biri olarak tarihe geçmiştir.[175]

Planlı Bengal Kıtlığı

İngiliz derin devleti, İngiliz yönetimine itiraz seslerini yükselten Hindistan halkını cezalandırmak ve diz çöktürmek için kasıtlı kıtlık meydana getirmiştir. Bunun sonucunda milyonlarca Hintli hayatını kaybetmiştir.

Kıtlıklar, kötü doğa koşullarında yeterli ürün sağlanamaması durumunda yaşanır. Ancak Hindistan'da yaşanan kıtlıkların sebebi doğa koşulları değildi. Burada yaşanan kıtlıktan, genellikle İngiliz Doğu Hindistan Şirketi sorumlu olmuştur. Nobel ödülünü kazanan Hintli Ekonomist Amartya Sen, 18. yüzyılın öncesinde Hindistan'da herhangi bir kıtlığa rastlanmadığını ve Hindistan'da "insan yapımı bir kıtlık" yaşandığını belirtmiştir.[176]

Bölgede arazilerin kontrolü Doğu Hindistan Şirketi'nin denetimi altına girdiğinde, tarımsal alanda toplanan vergi %10'dan %50'ye çıkarılmıştır.[177] Verginin nakit olarak değil, ürün olarak da toplanması köylülerin yeterli gıda stoklamasına engel olmuştur. Ayrıca pirincin depolanması da yasaklandığı için, halk verimsiz geçen sezonları stok ile telafi edememiş ve milyonlarca kişinin ölümüne neden olan kıtlık kendisini göstermiştir.[178]

Resimde, Bengal kıtlığı sırasında, tren ile taşınan tahıllardan dökülenleri toplamak için trenlerin etrafında dolaşan Bengalli çocuklar görülüyor.

İngilizler gelmeden önce geçimlik ve ihtiyaca yönelik olan üretim, zorla ihraç amaçlı üretim halini alarak, Hindistan nüfusu, ürünleri, dünya pazarı için üretmek durumunda bırakılmıştır. Bu aşamadan sonra üretim, İngiliz derin devletinin planladığı şekle dönüştürülmüştür.

İngiliz Doğu Hindistan Şirketi bölgede pirinç yerine haşhaş ve kumaş boyası yapımında kullanılan "indigo" adlı bitkilerin ekilebilmesini istemiştir. Bunun için Bengal'deki pirinç ekilen tarım alanları tümüyle imha edilmiş, bu da Hintlilerin erzak stoklarını yok etmiş ve kıtlığa neden olmuştur.[179]

Çin'e uyuşturucu ticareti İngiliz derin devletine çok büyük karlar getirdiği için, İngiliz tüccarlar Hindistan'da yetiştirdikleri kenevir ve diğer bitkilerden elde edilen uyuşturucuyu Çin'e ihraç etmişlerdir.

Bu durum, 1769-1773 yıllarında yaşanan ve yaklaşık on milyon insanın –yani bölge nüfusunun üçte birinin– ölümüne neden olan Bengal Kıtlığı'nı doğurmuştur.[180] Milyonlarca insanı etkileyen benzer kıtlıklar daha sonra da tekrarlanmıştır.

İngiliz derin devleti, Hindistan'da afyon üreticiliğine ağırlık vermiş ve verimli tarlalar, uyuşturucu üretimi için harcanmıştır.

İngiliz derin devletinin gerçekleştirdiği planlı Bengal kıtlığının korkunç sonuçları

Akademisyen Yücel Bulut, söz konusu felaketin İngiliz derin devleti eliyle gerçekleştiğini şöyle açıklamıştır.

İngilizlerin her ne pahasına olursa olsun mümkün olan en kısa sürede en fazla servet birikimi yapma doğrultusunda vahşi bir sömürü güdüsüyle hareket ederek Hindistan'ın tüm üretim, ticaret ve paylaşım sistemini darmadağın eden siyasetleri 1769-1770 yıllarındaki meşhur Bengal kıtlığını doğurmuştu.[181]

Şirket, yaşanan kıtlık hakkında detaylı raporlara ulaştığı halde, bu durumu telafi etmeye yönelik hiçbir girişimde bulunmamıştır. Kıtlık ile ilgili İngiliz yönetimine gelen raporlar dehşet verici durumu açıkça ortaya koymuştur:

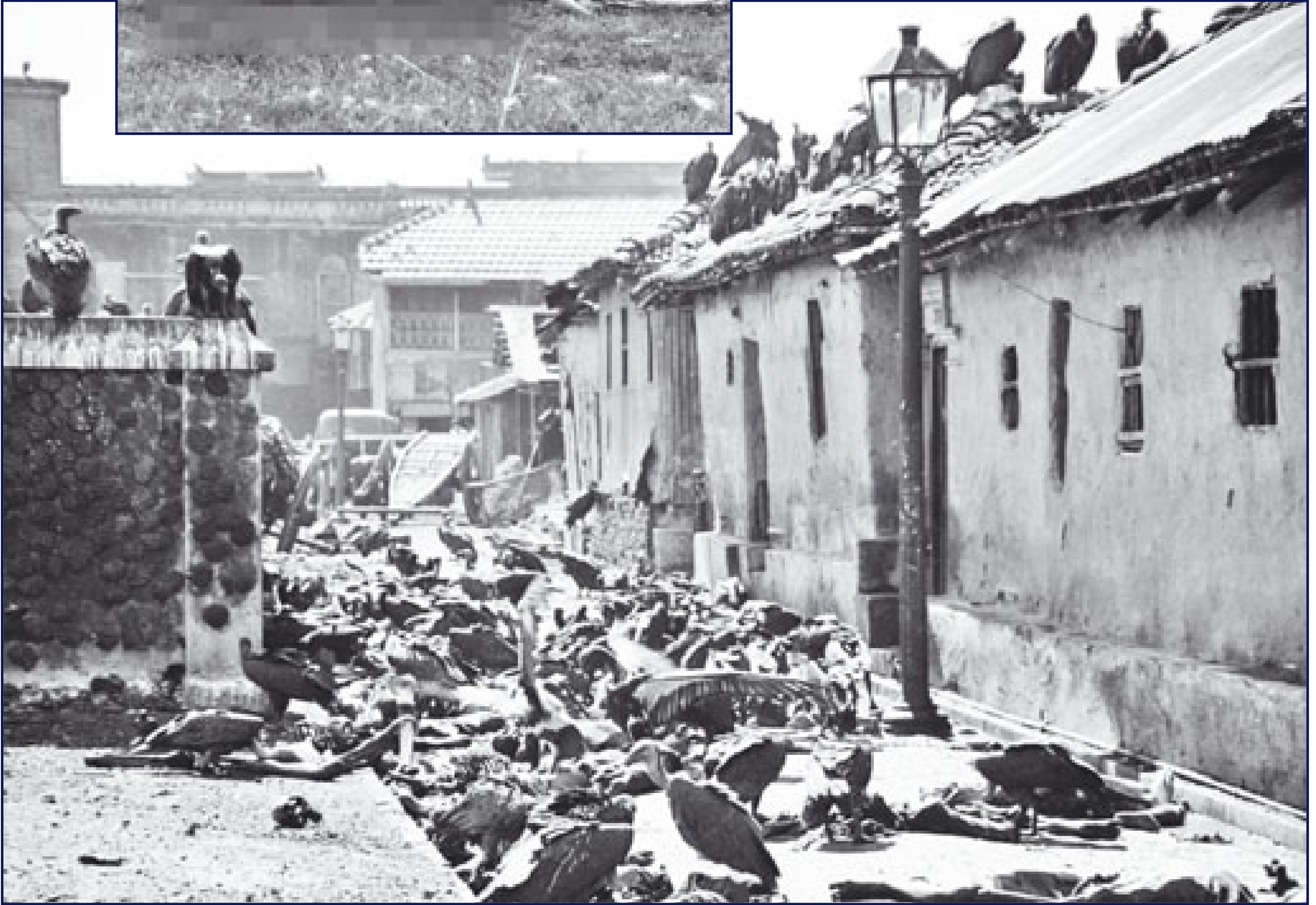
Bu sabah, Lapwing Packet'in amiri Yüzbaşı Gardner, bahsi geçen paketin Bengal'den Falmouth'a güvenle ulaştığı haberi ile Doğu Hindistan Parlamentosu'na geldi. Bengal yerlileri arasında korkunç yıkımlar yapan büyük kıtlık ile ilgili rapor getirdi; yaklaşık iki milyon kişi ölmüş; bu nedenle ölüleri gömmeye yetecek kadar insan kalmamıştı.[182]

Bu raporun gelmesinden ve iki milyon kişinin ölümünden hemen sonraki yıllarda kıtlık daha da artış göstermiş ve ölü sayısı on milyona çıkmıştır.

Ancak yaşanan kıtlıktan haberdar olmasına rağmen İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin tek ilgilendiği şey, Hindistan üzerinden sağladığı kârını arttırmaktı. Kıtlığın yaşandığı yıl boyunca tarımdan sağlanan gelir %14 azaldıysa da sonraki senelerde vergiler daha da arttırılarak gelir yükseltildi. Yaşanan kıtlığa rağmen Şirket tarafından kazanılan gelir 1771'de 1768'den yüksekti.[183] Küresel olarak, şirketin kârı 1765 yılında 15 milyon Rupiden 1777'de 30 milyona yükseldi.[184]

Milyonlarca kişinin hayatını kaybettiği planlı Bengal kıtlığı, tarihin en büyük soykırımlarından biridir. Bunun sorumlusu ise İngiliz derin devletidir.

1900'lü yıllardan sonra da Hindistan'da kıtlıklar yaşanmaya devam etmiştir. 19. yüzyılın sonunda Hindistan'da bir verimsiz sezon daha yaşanmış, tahmini olarak 15 milyon kişinin hayatını kaybettiği geniş çaplı kıtlıklar meydana gelmiştir. 1873-1874 yıllarında Bihar'da yaşanan kıtlıktan 21.5 milyon insan etkilenmiş,[185] Madras'ta 1876-1878 yıllarında yaşanan kıtlıkta ise 5.5 milyon insan açlıktan yaşamını yitirmiştir.[186]

Madras kıtlığında, İngiliz asıllı Hindistan Valisi Lord Lytton'un emri ile rekor sayılacak miktarda buğday ihraç edilmesi (320 bin ton) ölümlerin fazla olmasının başlıca sebebidir.[187] Hindistan'da her sezonun aynı verimlilikte geçmediğini bilen halk, buğday ve pirincini stok yaparak kıtlıktan korunurdu. Ancak daha fazla ihracat yapabilmek için tarım alanlarının hatalı kullanılması ve halkın stok yapmasına izin verilmemesi kıtlıkları kaçınılmaz kılmıştır.

Tüm bu kar odaklı ekonomi ve tarım politikaları ile İngiliz derin devleti bilerek ve isteyerek Hintlileri açlığa ve ölüme terk etmiştir. Çünkü İngiliz derin devleti için, Hintli halkın bir değeri yoktur; bu mafyavari zihniyet, ihraç edilecek ürünün gelirini, oradaki insanlardan daha kıymetli görmektedir.

1943 yılında İngiliz derin devletinin etkisi ile Bengal'de yeni büyük bir kıtlık afeti daha yaşanmıştır. Bu kıtlıkta 1.5 ila 4 milyon kişi, yetersiz ya da kötü beslenmeden ötürü yaşamını yitirmiştir.[188] Yaşanan açlık, aynı zamanda, büyük ekonomik ve sosyal bozulmaya neden olmuş ve milyonlarca aileyi mahvetmiştir.[189]

Yapılacak dış yardımlarla kıtlığın durdurulması ve insanların kurtarılması mümkün olabilecekken, İngiliz derin devleti bunu gerçekleştirmemiştir. Hatta aksine yardımları engellemiştir. Nitekim dönemin İngiltere Başbakanı Churchill, 1943 yılında Hindistan'a gemilerle yiyecek götürülmesine izin vermemiştir.[190] Zaten Churchill Ocak 1943'te, İngiltere'ye yiyecek ve hammadde stoklamak için Hint Okyanusu'nda faaliyet gösteren ticari gemilerin çoğunu Atlantik'e taşımıştır; bu nedenle Hindistan'a nakliye yapılamamıştır.[191] Amerikan ve Kanada Hükümetlerinin gıda yardımı teklifleri de İngiliz Hükümetince reddedilmiştir.[192]

2010 yılında *Scientific American*'ın eski editörü Madhusree Mukerjee, *Churchill's Secret War* (Churchill'in Gizli Savaşı) isimli kitabında, kıtlığın planlı olduğunu ve milyonların ölümünün Churchill tarafından kasıtlı olarak tasarlandığını çeşitli belgelerle ortaya koymuştur. Mukerjee'nin kitabında geçen Churchill'in kıtlıktaki rolü, "10 Evil Crimes of British Empire" (İngiliz İmparatorluğu'nun 10 Korkunç Suçu) isimli makalede şöyle derlenmiştir:

Churchill, savaş koşullarının buna müsaade etmediğini söyleyerek, bolca malzemesi bulunan İngiliz birliklerinden malzemelerin aktarılmasını reddetti. Sadece bundan ibaret olsaydı çok tahrip edici olmazdı; ama aynı zamanda, iddiaya göre Kanada ve Amerika'nın Hindistan'a yardım gemilerini de engelledi. Hindistanlıların kendi başlarının çaresine bakmalarına da müsaade etmedi: Sömürge hükümeti, açlıktan kıvranan kitlelere yardım amacıyla ülkenin kendi gemilerinin ya da döviz rezervlerinin kullanılmasını yasakladı. Bu sırada Londra, son derece şişirilmiş alımları ile tahıl fiyatlarını, muhtaç ve ölmekte olan insanların satın alamayacağı kadar yukarı itti. İnsanın kanını en donduran şey; Delhi hükümeti kendisine telgrafla insanların ölmekte olduğunu haber verdiğinde, iddiaya göre Churchill sadece Gandi'nin neden hala ölmediğini sordu.

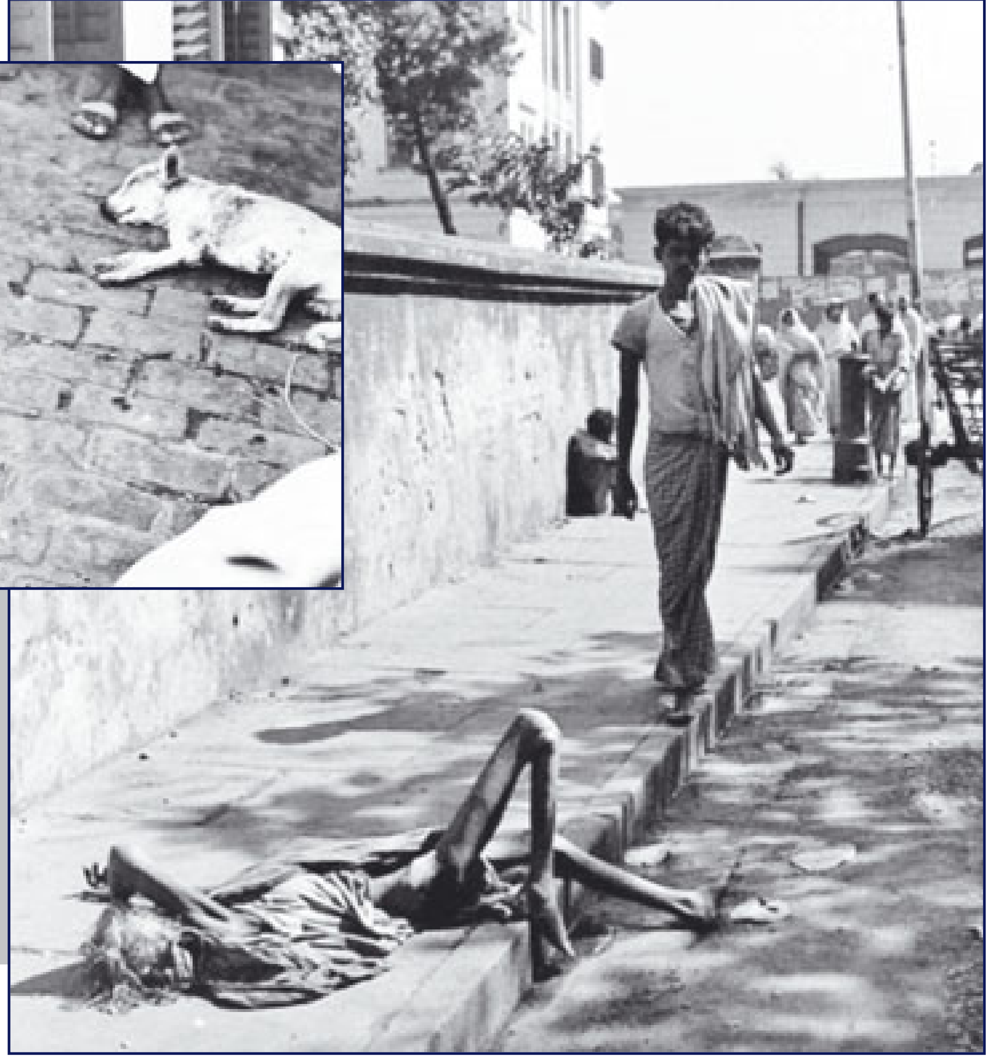
Tüm bunlar doğruysa –ki belgelerle destekleniyor– "Nazilerin karşısında duran İngiliz savaş kahramanı" Winston Churchill, Stalin'in Ukrayna'da yaptığı soykırım gibi çok sayıda masum insanın açlıktan ölmesine neden oldu.[193]

Bu acımasız uygulamalar, İngiliz derin devletinin sömürgesi altındaki ülkelere yönelik insanlık dışı davranışlarının ne noktaya varabileceğini göstermesi bakımından ibret vericidir. Sömürgesi altındaki ülkelerin halkına değer vermeyen, yalnızca ekonomik kâr odaklı düşünen ve hatta vahşet uygulamaktan zevk alan İngiliz derin devleti, yüzyıllar boyunca dünyanın dört bir yanında acıların yaşanmasına neden olmuştur.

İngiliz derin devletinin etkisindeki yazarlardan Türk düşmanı Charles Dickens, Barones Burdett Coutts'a yazdığı 4 Ekim 1857 tarihli mektupta, İngiliz derin devletinin ırkçı zihniyetini şu sözleriyle itiraf etmiştir:

Keşke Hindistan'da ben yetkili olsaydım ... Bu ırkı ortadan kaldırmak için elimden geleni yapardım.[194]

Bengal Kıtlığı sonucunda, bölgedeki insanlar, hatta hayvanlar, yiyecek bulamadıkları için sokaklarda yaşamlarını yitirmişlerdir.

İngiliz derin devletinin hakimiyeti altına girmiş siyasetçilerden Hindistan'ın ilk Başbakanı Cevahirlal Nehru'nun şu sözleri, derin devletin planlı bir strateji izlediğinin ve yönetimi kendi destekçilerine bıraktığının açık kanıtıdır:

*"…birey olarak, İngilizlere karşı hiçbir kötü duygu beslemiyordum. Hatta benliğimin derinliklerinde, bu ırka hayrandım bile ... **Britanya Majestelerine karşı tam bir bağlılık duygusuyla, onun ayakkabı bağcıklarını dahi çözmeye kendimizi layık görmüyorduk**."*[195]

Hintliler, İngilizler tarafından yalnız Hindistan'da değil Afrika'da da köle gibi çalıştırılmıştır. Tarihçi Eric Williams'a göre 1833 ve 1917 yılları arasında İngilizler Trinidad'a 145 bin, Guyana'ya 238 bin, Guadeloupe'a 39 bin Hintliyi çalıştırmak için getirmişlerdir.[196]

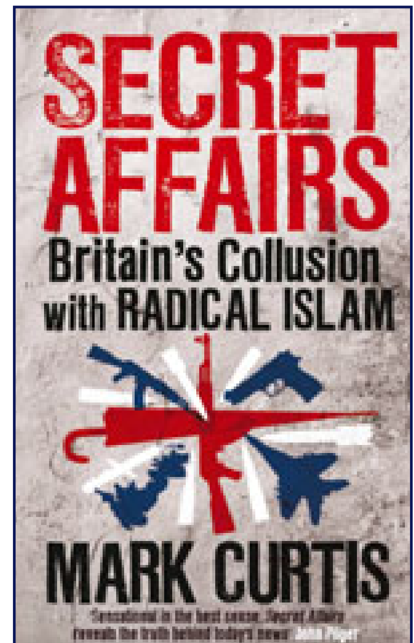

İngiliz derin devleti, köle olarak gördüğü Hintlileri, işçi olarak Afrika'nın çeşitli ülkelerine de göndermiştir. Hintli halk, sadece Hindistan'da değil İngiltere sömürgelerinin tümünde İngiliz derin devletinin zulmüne uğramıştır.

İngiliz Derin Devletinin Hindistan'ı Bölme Planı

Hindistan'ın İngiliz derin devletinin istediği şekli alması, bölünmesi ve bir tarafta kullanılacak Hintlilerin, bir yanda da ezilecek Müslümanların bırakılması çok eski bir plandır. İngiliz tarihçi Mark Curtis bu gerçeği, *Secret Affairs: Britain's Collusion with Radical Islam* (Gizli İlişkiler: İngiltere'nin Radikal İslam İle Gizli Anlaşması) isimli kitabında şöyle anlatmıştır:

İngilizlerin Hindistan hakkında oluşturduğu bilgilerin, ki buna akademik araştırmalar da dahil, kasten mezhep ayrılığına dayandırıldığı, Müslümanlar ve Hintliler arasındaki farklılıkların özellikle ön plana çıkarıldığı uzun zamandır birçok kişi tarafından dile getirilmiştir. Örneğin 1895-1904 arası Genel Vali olan Lord Curzon'a yazan Hindistan'dan Sorumlu Devlet Bakanı George Francis Hamilton, Lord Curzon'a şu önerileri vermiştir: "Ders kitaplarını öyle hazırlamalısınız ki topluluklar arasındaki farklılıklar daha da güçlenmeli ... Eğer eğitimli Hintlileri tamamen farklı düşüncelere sahip iki bölüm olarak ayırabiliyorsak, bunu yapmalıyız. Bu farklılık, eğitimin, hükümet sistemimize yöneltceği saldırıya

karşı elimizi güçlendirecektir." Bombay'ın 19. yüzyıl Valisi William Elphinstone da "'böl ve yönet' Romalıların sloganıydı, bizim de olmalı" demiştir. Bu görüş İngiltere'nin Hindistan hakimiyetinin önemli bir parçası olmuştur. Devlet Bakanı Wood, 1862-63 arası Hindistan'ın genel valisi olan Lord Elgin'e yazdığı bir mektupta şöyle diyordu: "Hindistan'daki gücümüzü bir grubu diğer gruba karşı kışkırtarak koruduk. Bu şekilde yapmaya devam etmeliyiz. Dolayısıyla insanların ortak bir hissiyata sahip olmasını engellemek için elinden gelen her şeyi yap." Hindistan'ın diğer bir eyalet sekreteri Vikont Cross da, Vali Lord Dufferin'a şöyle demişti: "Bu dini farklılık bizim çok avantajımıza".[197]

İngiliz derin devleti, I. Dünya Savaşı sırasında gündeme getirdiği Hindistan'ın bölünme planlarını II. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla ertelemek zorunda kalmıştır. II. Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra bu konuyu tekrar, daha güçlü bir şekilde gündemde tutmuştur. Hindularla Müslümanlar arasında ciddi ayrılıklar çıkarmış ve iki topluluğun bölünerek farklı devletler oluşturmalarının "kendi yararlarına" olacağı telkinini yapmıştır. Bunun için kendi etkisinde tutabileceği kişiler tayin etmiş, bu kişilerin, kendi topluluklarını provoke etmelerini sağlamıştır. Plan ise şudur: Britanya Hindistan'ında Hindu nüfusun fazla olduğu bölgelerde Hindulara ait bir Hindistan devleti, Müslüman nüfusun fazla olduğu bölgelerde ise Müslümanlara ait bir Pakistan devleti kurulması.

İngiliz derin devleti Hindistan'a ayak basmadan önce, bu iki topluluk arasında hiçbir anlaşmazlık bulunmamaktadır.[198] Dahası, o tarihlerde Müslümanların egemenliği ve zenginliği söz konusudur. Ancak daha sonra İngiliz derin devletinin etkisi ile Hindular ve Müslümanlar arasındaki fark hızla Müslümanların aleyhine bozulmuştur. Fransız tarihçi Marc Ferro bu değişimi şöyle anlatır:

İngilizlerin sayesinde Müslümanlar önce hakimiyet, sonra da egemenlik konumlarını yitirerek, iktidardaki konumlarından süpürülmüşlerdi. Daha sonra da, geleneğin yeniden değerlendirilmesiyle, kendilerini her türlü öncelikten saf dışı edilmiş bulmuşlardı. Son olarak da, iş dünyasının büyük hareketlerine katılanlar ve başlarda önemsiz olup da sonraları gerçek bir ekonomik ve politik güç haline gelen zenginliğiyle kapitalist yerli burjuvazinin içinde yer alanlar, artık yalnızca Hindular idi.[199]

İngiliz derin devleti, Hinduları hızla siyasete ve Hindistan'ın yönetimine dahil etmiş ve onların Müslümanlara karşı daha üstün bir statü kazanmaları için çalışmıştır.[200] İngiliz derin devleti, Allahabad şehrinde Müslümanlar için ayrı, Hindular için ayrı seçimler uygulayarak ayrılıkçılığı resmen teşvik etmiştir.[201] Tüm bu politikaların sonucu Hindular ile Müslümanlar arasındaki çekişmenin, şiddetli çatışmalara dönüşmesi sağlanmıştır.

II. Dünya Savaşı'nın da etkisiyle İngiltere için Hindistan'daki varlığını devam ettirmenin maliyeti çok yükselmiş, ülke bir külfet haline gelerek tüm cazibesini yitirmiştir. Tüm bu koşullar İngiltere'nin –sadece fiili olarak– Hindistan'ı terk etmesine yol açmıştır.

15 Temmuz 1947'de Birleşik Krallık Parlamentosu Hindistan'ın Bağımsızlık yasasını kabul ederek İngiliz yönetiminin bir ay sonra sona ermesini öngörmüştür. Son Hindistan Genel Valisi olan Lord Mountbatten, 14 Ağustos 1947'den itibaren Hindistan'ın bağımsız olduğunu; ancak Hindistan ve Pakistan olarak ikiye bölündüğünü ilan etmiştir.

The Hindustan Times

INDIA INDEPENDENT : BRITISH RULE ENDS

CONSTITUENT ASSEMBLY TAKES OVER

MOUNTBATTEN'S APPOINTMENT AS GOVERNOR-GENERAL ENDORSED

COLOURFUL CEREMONY MARKS BIRTH OF NATION

NEW STAR RISES IN THE EAST

LEADERS TELL NATION OF TASKS AHEAD

Governors Sworn In As Free India Is Born

THE PLEDGE

Gazete başlıkları Hindistan'ın bağımsızlığını müjdelemiştir. Fakat uygulamada bu bağımsızlık asla gerçekleşmemiştir.

The Statesman

TWO DOMINIONS ARE BOR

Political Freedom For One-Fifth Of Human Rac

POWER ASSUMED BY INDIANS

WORK FOR COMMON PROSPERITY

Joyful Scenes In Calcutta

5 Ağustos 1947'de bağımsızlık konuşması yapan Hindistan Başbakanı Jawaharlal Nehru, bağımsızlık sonrası İngiliz derin devletinin himayesinden kurtulamamıştır.

Bu kararla Hindistan'ın içindeki yönetimsel yapılar ve bölgeler, ilan edilen iki devletten birine bağlanma ya da bağımsızlık kararı verme noktasına gelmiştir. Ancak hem İngiliz Hükümeti hem de Hinduları temsil eden Kongre Partisi bunların Hindistan'a bağlanmaları yönünde propaganda yapmıştır.[202] Şüphesiz bunda Hindistan'daki Kongre Partisi'nin aslında İngilizler tarafından kurulmuş olmasının etkisi büyüktür.[203]

Kamuoyuna Pakistan'ın Müslümanların ülkesi, Hindistan'ın da Hinduların ülkesi olacağı duyurulmuştur. Ancak İngiliz Hindistan'ında Müslümanlarla Hinduların yaşadıkları yerler birbirinden kolaylıkla kopabilecek ayrık bölgeler şeklinde değildir. Çünkü iki toplum yüzlerce yıl birbirine geçmiş bir halde yaşamıştır.

Haziran 1947'de hangi ülkeye hangi bölgelerin verileceğini belirlemek üzere Sir Cyril Radcliffe başkanlığında Bengal ve Pencap için iki ayrı komisyon oluşturulmuştur.

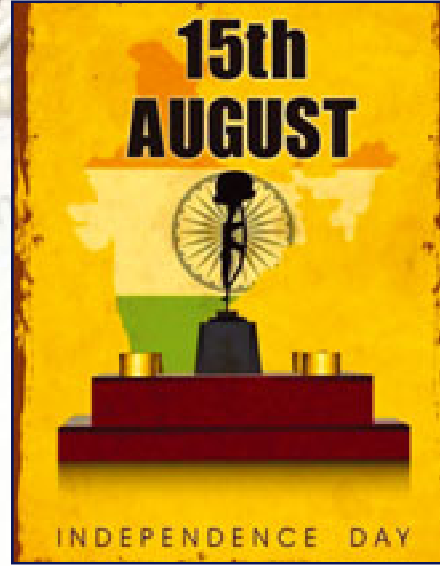
Radcliffe, görevine atanmadan önce Hindistan'ı hiç ziyaret etmemiştir. Hindistan hakkındaki bilgisi ve deneyimi oldukça yetersizdir. Radcliffe ve komisyon üyeleri, üstlendikleri bu görev için gereken uzmanlığa sahip değildirler. Bölgeler ile ilgili istatistiki bilgileri toplamak için bile zamanları yoktur. Üstelik, bir sınır çizmek için gerekli olan prosedürleri ve detaylı bilgileri kendilerine verecek danışmanları da yoktur. Ancak bunlara rağmen söz konusu kişilerden görevlerini hemen yapmaları istenmiştir. Görev ise, Hindistan'ı bölmek ve ülkede kargaşa çıkarmaktır.[204]

Komisyonların, 5 hafta gibi kısa bir sürede yüz milyonlarca insanı etkileyecek bir çalışma yapması gerekiyordu. Ancak Hindistan'a özgü coğrafi ve etnik koşullarda bu oldukça zordu. Üstelik Müslüman ve Hinduların arasında üçüncü bir toplum olarak Sihler de vardı. Dolayısıyla Pencap'ta Müslümanlar ve Hindularla birlikte Sih topluluğunu da göz önünde bulunduran bir sınır çizilmeliydi.

General Hastings Lionel Ismay, Sihler söz konusu olunca devreye girmiş ve Hint Ordusu için binlerce asker sağlayarak İngiltere Krallığına hizmet ettikleri için Sihlerin kayırılmasını istemiştir. İngiliz derin devletinin kışkırtmasıyla Sihler de bir tarafta kalmayı değil, kendi devletlerinin kurulmasında ısrarcı olmuşlardır.[205]

İngiliz derin devleti Hindistan'ı terk ederken, geride kanlı bir Hindistan-Pakistan gerilimi bıraktı. Derin devlet, görünürde bağımsızlık vermiş; ama toprakları bölerek, kardeşi kardeşe kırdırmıştır.

Ülkenin, Hindistan ve Pakistan olarak ayrılmasının ardından Bangladeş de, Doğu Pakistan adıyla ayrıldı. Hindistan'ın elinde kalan topraklar bu iki Pakistan'ı birbirinden ayırıyor ve bağlantıyı kesiyordu. Ayrıca Doğu Pakistan olarak kalan toprakların, İngiliz işgalcilerin özellikle ihmal ettiği topraklar olması, zaman içinde çeşitli problemlere yol açtı. Burası, İngiliz derin devleti tarafından cazip görülmeyen alanlardı. Dolayısıyla içindeki insanlarla birlikte bu toprakların izole bir yerde bulunmalarında bir sakınca görülmüyordu. (Bengalli kardeşlerimizi tenzih ederiz) Doğu Pakistan Devleti'nin resmi dili konusunda da bir anlaşmazlık çıktı. Çünkü Doğu Pakistan halkı çoğunlukla Bengalce, Batı Pakistan halkı ise Urduca konuşuyordu. Bu ve benzeri problemler, İngiliz derin devletinin teşviki ile 1971'de iki Pakistan'ı bir iç savaşa götürdü. Savaşa, çok sayıda Hindu'nun ülkesine geçmesini bahane eden Hindistan da müdahale etti. Hindistan müdahalesi Pakistan yönetimini zor durumda bıraktı. Dolayısıyla Pakistan kuvvetleri daha fazla direnemedi ve 16 Kasım 1971'de Doğu Pakistan'ı kendi haline bıraktı. Bu tarihten sonra iki Pakistan arasındaki savaşa müdahale etmiş olan Hindistan kuvvetleri Batı Pakistan'dan ayrılan Bangladeş'i Mart 1973'e kadar işgal altında tuttular.

İşte, İngiliz derin devletinin tetiklediği kardeş kavgaları, bugün hala süren Hindistan-Pakistan gerilimini, Pakistan-Bangladeş kavgasını ve iç acıtıcı idamlarla gündeme gelen Bangladeş İç Savaşı'nı doğurmuştur. İngiliz derin devleti girdiği bir yere daha anarşi, terör, savaş, kan, vahşet, yokluk, kıtlık getirmiştir.

İngiliz derin devletinin sömürgelerinde işlediği suçları konu alan bir çalışmada, Radcliffe Hattı olarak isimlendirilen sınırın belirlenmesi konusunda yaşananlar şöyle anlatılıyor:

1947'de Britanya İmparatorluğu'nun bir memuru olan Radcliffe, tarihte tek bir kalem hareketiyle en fazla insanı öldüren kişi olmasıyla bilinir. Kendisini hazırlaması için neredeyse hiç zamanı olmayan Radcliffe, Hindistan ve yeni kurulmuş Pakistan arasındaki, bu kıta parçasının sonsuza dek sürecek dini ayrımını belirleyecek olan sınırların çizilmesiyle görevlendirilmişti. Bu, dikkatle yapılsa bile yoğun şekilde göçe ve etnik çatışmalara neden olma potansiyeli olan zor bir görevdi. Radcliffe'ten, bir de en önemli kararları tek bir öğle yemeği sırasında alması beklendi.

Pakistan kuvvetlerinin teslim olması sonucunda 16 Aralık 1971'de Bangladeş'in bağımsızlığı için imza atıldı. Bu parçalanma, bölge halkına daha büyük belalar getirdi.

(Üstte) 1971 Bangladeş bağımsızlık savaşı sırasında bölgeden ayrılmak zorunda kalan mülteciler Parçalanma, Hindistan, Pakistan ve Bangladeş'e, izleri hala devam eden acılar vermiştir.

Sonuç, ne etnik ne de coğrafik açıdan mantığı olmayan bir sınır oldu. Yanlış tarafta kalmanın dehşetine kapılmış olarak, modern Pakistan'daki Hindular ve modern Hindistan'daki Müslümanlar ellerine sopaları alıp koşmaya başladılar. Sonuç, 30 milyon insanın çaresizce bir ülkeden ya da diğerinden kaçmaya çabalamasıydı; zihin-uyuşturan ani bir şiddet sarmalı doğdu.[206]

Radcliffe işini bitirip Hindistan'dan ayrılmadan önce bölüşüm ile ilgili tüm belgeleri yok etti.[207] Ardında 500 bin kişinin ölmesine ve on milyonlarca insanın göç etmesine yol açacak sınırları bırakarak İngiltere'ye döndü. Yaptığı bu sözde hizmetin ödülü, İngiliz derin devletinin en merkezi kurumu olan Privy Konseyi'ne üyelik oldu.[208]

Parçalama ve yerel halkları birbirine düşürme, İngiliz derin devletinin çok iyi bilinen bir taktiğidir. Bunun en acı örneklerinden bir tanesi Hindistan üzerinde uygulanmıştır. Halen devam eden çatışmalar, kardeş iki halk olan Müslümanlarla Hindular arasındaki anlaşmazlıklar, hep İngiliz derin devletinin ürünüdür. İngiliz derin devleti, çok iyi bilindiği gibi, kendi yancılarını devreye soktuktan ve kargaşa ortamını oluşturduktan sonra, söz konusu ülkelerden fiilen ayrılmaktadır. Bu taktiksel ayrılış, hiçbir zaman gerçekleri yansıtmamaktadır. İngiliz derin devletinin eli, gerek askeri, hukuki ve siyasi anlamda, gerekse yancılar bakımından halen, ayırıp parçaladığı bu devletlerin üzerindedir.

Yemen

Akdeniz ile Hint Okyanusu arasındaki güzergahta, Yemen'in en önemli körfez şehri olan Aden, ticari öneminin yanında, son derece stratejik bir konuma da sahiptir. Çünkü Aden'e hükmeden, Bab'ül Mendep boğazına, dolayısıyla Hint Okyanusu ve Akdeniz arasındaki tüm deniz trafiğine hükmedebilmektedir. İşte bu nedenle 18. yüzyılın sonlarından itibaren Aden, büyük bir deniz gücüne sahip olan İngiliz derin devletinin ilgisini çekmiştir.

İngiliz derin devleti, Aden'in kontrolü için İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'ni kullanmıştır. Bu şirketin, gemilerini bu bölgeye getirip götürmeye başlaması, ilerleyen zamanlarda İngilizlerin buraya ilgisinin artacağının işareti olmuştur.[209]

SUUDİ ARABİSTAN

YEMEN

ADEN KÖRFEZİ

Aden Körfezi, ticari öneminin yanı sıra, stratejik öneme de sahiptir. Bu nedenle İngiliz derin devletinin her zaman gözdesi olmuştur.

İngiliz derin devleti, çeşitli entrikalar ve rüşvet yoluyla uzun zaman boyunca Aden'i ele geçirmeye çalışmıştır. İngiliz derin devletinin bu teşebbüsleri sonuç vermeyince, Arap korsanların İngiliz ticaret gemilerine engel oldukları bahanesi kullanılmış ve şehir, İngilizler tarafından tam anlamıyla gasp edilmiştir. İngiliz Kaptan Stafford Bettesworth Haines, 19 Ocak 1839 tarihinde Sultan ve ailesini şehri terk etmek zorunda bırakarak işgali tamamlamıştır.[210]

İngilizler Aden'i aldıktan sonra Aden çevresindeki bağımsız sultanlar ile bağlantı kurmuşlardır. Yemen İmamı'nın karşı çıkmasına rağmen bölgedeki sultanlar ile dostluk ve koruma anlaşmaları yapmışlardır. Bu anlaşmalarla Yemen'in 1840 yılında ikiye bölünmesini sağlamış ve Güney Yemen'i idare altına almışlardır.[211]

İngiliz derin devletinin Yemen'i ele geçirmek için kullandığı başlıca yöntem rüşvet olmuştur. İngiliz derin devleti, Yemen'de geniş topraklar üzerinde yetkisi olan şeyhleri, "kira" adı altında ödenecek rüşvetler yoluyla kendi otoritesine biat etmeye ikna etmiştir. Bazı şeyhler bu küçük düşürücü rüşvete tamah ederek İngiliz derin devletinin yancıları haline gelmiş ve Osmanlı'ya savaş açmışlardır.[212]

(Solda) 1940 yılında İngiliz kuvvetleri Yemen sokaklarında (Altta) Aden Körfezi'nde İngiliz gemileri

Yemen'deki ticari faaliyetler İngiliz derin devletinin gücüne güç katmasını sağlamış ve Aden, Kraliçe Victoria'nın tahta çıkmasından sonra İngiliz İmparatorluğu'na eklenmiştir.[213] Aden, 1937 yılına kadar İngiliz derin devletinin Hindistan'daki mensuplarınca Aden Kolonisi adı altında yönetilmiştir.

1960 yılında Aden'in idaresi konusunda, İngiliz derin devletine bağlı güçler ile Yemenliler arasında büyük bir mücadele gerçekleşmiştir. İngilizler, isyanı bastırmak için, açtıkları işkence merkezlerini kullanmışlardır. İngiliz derin devletinin sömürgelerinde işlediği büyük insanlık suçlarına yer verilen bir internet sitesinde, Yemen'de yaşananlar şöyle anlatılmıştır:

Sert ve acımasız; bu merkezler, Kim Jong-Un'un bile gördüğünde fenalaşacağı kadar korkunç bir tür vahşete ev sahipliği yaptı. Tutuklular, çırılçıplak soyuldu ve donma ve zatürreye yol açacak şekilde buzdolabı hücrelerinde tutuldu. Gardiyanlar, sigaralarını mahkumların derileri üzerinde söndürürlerdi ve dayak çok yaygındı. Ama belki de en kötüsü cinsel aşağılamalardı. Gözaltındaki yerliler, cinsel organlarının gardiyanlar tarafından ezilmesini ya da metal bir çubuğa çıplak şekilde oturmaya zorlanmayı bekleyebilirlerdi.

1966 yılı itibariyle, bu tacizlere ilişkin bir Af Örgütü Raporu küresel boyutta öfkeye neden oldu. Uluslararası kınama ile karşı karşıya kalan İngiltere, özür diledi. Sonra işkence merkezlerini bir sene boyunca kullanmaya aynen devam etti.[214]

Yemen tarihi, İngiliz derin devletinin kullandığı yöntemleri anlamak bakımından tam bir kılavuz niteliğindedir. Tehdit, şantaj, rüşvet, aşağılama, kışkırtma, haraç alma, sömürme, gasp etme İngiliz derin devleti için vazgeçilmez yöntemlerdir. Bu konunun en büyük mağdurlarından biri Yemen olmuştur. Bunun nedeni, Yemen'in parçalanmasının ve Osmanlı'ya başkaldırmasının, hem Osmanlı'yı zayıflatacağı hem de İngiliz derin devletinin en büyük korkularından biri olan İslam Birliği'ni engelleyeceğinin düşünülmesidir.

Yemen'de ve Kızıldeniz kıyılarında görev yapmış bir İngiliz subayı olan G. Wyman Bury anılarını yazdığı kitabında Müslümanların birlik olmasından duyulan korkuyu şöyle aktarmıştır:

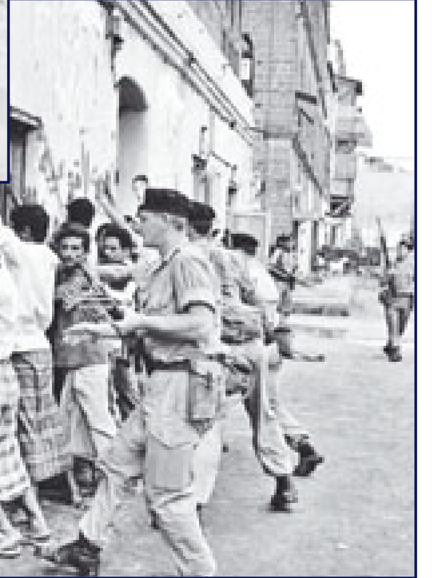
Biz İngilizler Pan-İslam hareketini sinsi ve çok tehlikeli kabul ediyorduk ve köküne inerek yayılmasını önlemeye çalışıyorduk.

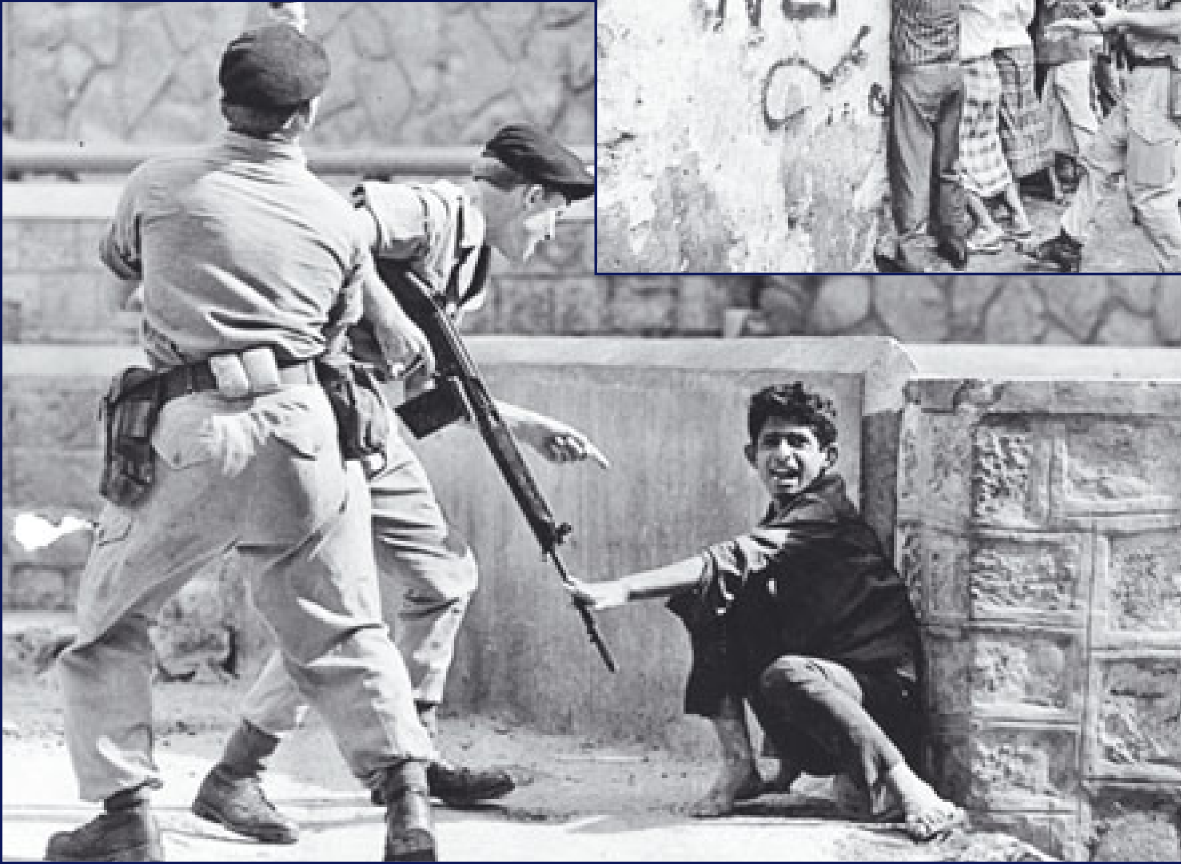
… biz İngilizlerin saldırganlıkları karşısında ortaya çıkacak gerçek bir Pan-İslam hareketi ise başımıza büyük bir problem çıkarabilir.[215]

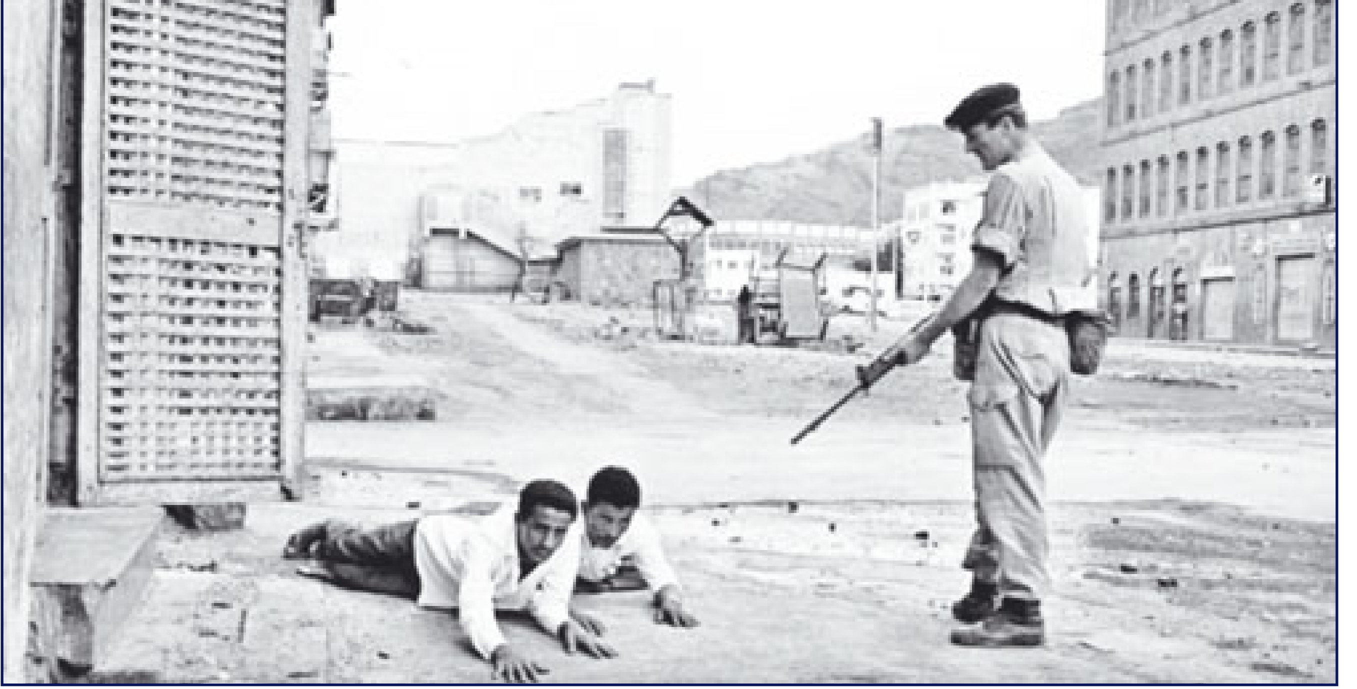
İslam Birliği, İngiliz derin devleti için daima büyük bir korku sebebi olmuştur. Çünkü İslam Birliği, İngiliz derin devletinin acımasız uygulamalarını durduracak ve dünyaya barış ve esenlik getirecek bir güzelliktir. İslam Birliği, İngiliz derin devletinin saldırganlığına ve fitnelerine karşı kesin çözüm olacaktır. İşte bu nedenle, o dönemde de, şimdi de, derin devletin mensupları asıl olarak bu birlikteliğe savaş açmıştır.

1960 yılında, İngiliz derin devletinin zulmüne karşılık Yemen'de, yerli halk direniş göstermiş, İngiliz birliklerinin bu direnişe karşılığı çok sert olmuştu. Akla hayale gelmeyecek vahşet sahneleri, o tarihte Yemen'de gerçekleşti.

İslam Birliği, mutlaka gerçekleşecektir. Müslümanlar sadece birbirleriyle değil, dünyadaki bütün iyilerle birleşecek ve kötülüğü bu dünyadan kaldıracaklardır. Bu da, Hz. Mehdi (as) vesilesi ve önderliği ile olacaktır. İngiliz derin devleti, geçmişten beri bu gerçeğin farkında olduğundan, tarih boyunca bütün çabası, Müslüman ittifakını önleme yolunda olmuştur. Çabası, Allah'ın izni ile boşa çıkacaktır.

Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir:

Allah içinizden iman edenlere ve salih amelde bulunanlara vaat etmiştir: "Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir..." (Nur Suresi, 55)

İngiliz Derin Devletinin Yemen'e Mirası: Gat Belası

İngiliz derin devletinin Yemen'de işlediği tek suç işgal ve sivil katliamı değildir. Ülkede yaygın bir biçimde kullanılan ve uyuşturucu etkisi ile tanınan gat bitkisi ("kat" olarak da bilinir) İslam tarihçisi ve Yemen uzmanı Prof. Dr. İhsan Süreyya'nın tespitine göre İngiliz derin devleti tarafından İngiltere'nin bir başka sömürgesi olan Habeşistan'dan buraya getirilmiştir.[216]

Gat, İngiliz derin devleti tarafından Yemen'de yaygınlaştırılmış ve halk, hem bu maddenin bağımlılığı altına girmiş hem de ekili alanlarını bu maddeye ayırmıştır. (Solda) Aden'e gat taşıyan bir kervan

Gat, hem kullananlarda hem de Yemen'in üzerinde büyük tahribatı olan bir uyuşturucu maddedir. Nüfusunun %45'i yoksulluk sınırının altında bulunan Yemen'de, her üç erkekten ikisinin günde 5 Dolarlık gat kullandığı düşünülecek olursa, bu bitkinin ülkeye maliyetinin oldukça büyük olduğu kolayca anlaşılabilir. Öyle ki, bazı araştırmacılar, Yemen'de gata harcanan paranın gıdaya harcanan paradan daha fazla olduğunu bile iddia etmişlerdir.

Gat kullanan Yemenlilerde zihinsel faaliyetlerde yavaşlama ve tembelleşme görülmektedir. Bu nedenle Yemenlilerin çalışma saatleri kısalmıştır. Bu da zaten zor durumda olan Yemen'in ekonomisine inen ayrı bir darbedir.

Gatın bir başka zararı da tarım üzerindedir. Yemen'de köylüler, karlı olduğu için topraklarında meyve, sebze veya tahıl yerine gat yetiştirmektedirler. Gat, tarım alanlarının önemli bir kısmını kaplayarak, ülkede zaten kısıtlı olan su kaynaklarının çok daha verimsiz bir biçimde tükenmesine neden olmaktadır. Yemen'de tarımsal sulamanın %40'ı, hatta bazı kaynaklara göre %60 kadarı gat bitkisi için yapılmaktadır. Gat üretiminin her yıl %10'dan fazla arttığı düşünülecek olursa, yol açtığı su tüketiminin ne kadar hassas bir konu olduğu da kolayca anlaşılabilmektedir. Gat bitkisi suya ihtiyacın çok fazla olduğu kurak iklimli Yemen'de susuzluğun her geçen gün daha şiddetli bir biçimde hissedilmesine neden olmaktadır.

İngiliz derin devletinin sömürgesi altında olduğu dönemde, Yemen'de gat maddesini yaygınlaştırmasının temel nedeni –Amerika'dan Avrupa'ya tütün ya da Hindistan'dan Çin'e afyon satışında olduğu gibi– kolay yoldan büyük paralar kazanma ihtirası ve yerel halkı pasifize etme stratejisidir.

Afrika

İngiliz derin devletinin sömürge zulümlerinden bahsederken Afrika kıtasındakilere de özel bir yer vermek gerekir. Çünkü Afrika, %90 oranında sömürge altına girmiş bir kıtadır ve en büyük pay İngiltere'ye aittir. 16. yüzyıldan itibaren sömürülmeye başlayan bu kıta, 1884-85 Berlin Konferansı'yla birlikte Avrupalı güçler tarafından paylaşılmıştır.[217]

Afrika, 1884-85 yılları arasında gerçekleşen Berlin Konferansı sırasında Avrupalı güçler tarafından paylaşılmış, en büyük pay İngilizlerin olmuştur.

Avrupa'da 1756-1763 yıllarında yaşanan Yedi Yıl Savaşları, Afrika kıtasındaki sömürgelerin paylaşılamaması nedeniyle çıkmış ve özellikle Fransa ile İngiltere arasında çok şiddetli geçmiştir. İngiltere'nin zaferiyle sonuçlanan savaştan sonra İngiltere, Fransa'nın ve Hollanda'nın Afrika'daki topraklarını da almıştır.

İngiltere, 1843-1899 yılları arasında Gambiya, Sierra Leone, Fildişi Sahilleri, Çad ve dünyanın en büyük altıncı petrol ihracatçısı olan Nijerya'yı işgal etti.[218] Süveyş Kanalı nedeniyle jeopolitik önemi çok yüksek olan Mısır'ı işgal ettiğinde tarih 1882 idi. Bunun ardından, uzun bir mücadele ile Sudan'ı 1899'da işgal etti. Gana ve diğer çok sayıdaki ülke de İngiltere tarafından işgal edilen Afrika ülkeleri arasındaki yerini aldı.

İngiliz derin devleti, Zimbabwe, Zambiya ve Malavi'de ise farklı bir yöntem izleyerek buraları "serbest ticaret bölgesi" ilan etti; bu aşamadan sonra bu ülkeleri artık İngiliz derin devletinin özel şirketleri yönetiyordu.

Son olarak Güney Afrika Savaşı'nı da İngiliz derin devleti kazandı. I. Dünya Savaşı'ndan sonra ise, İngiltere, Osmanlı Devleti ve Almanya'nın elindeki bazı toprakları da alarak Kamerun'un bir kısmı ile birlikte Togo ve Tanganika'yı işgal etti.[219]

Afrika'daki sömürgelerin paylaşılamaması nedeniyle başlayan, 1756-1763 yılları arasında devam eden Yedi Yıl Savaşları'nın temsili resmi

Somali, İngiliz Somalisi ve İtalya Somalisi olarak ikiye ayrıldı.[220] 1941'de ise, İngiltere İtalya'nın elindeki toprakları da aldı. Uganda, Kenya ve Bechuanaland (Botswana) da artık İngiltere'nin işgali altındaki Afrika ülkeleriydi.[221]

İngiliz derin devletinin Afrika'da gerçekleştirdiği bu işgallerde yaşananlar, Niall Ferguson'un, *İmparatorluk: Britanya'nın Modern Dünyayı Biçimlendirişi* isimli kitabında şu şekilde tarif edilmiştir:

> *Kabile şefleri kandırıldı, kabileler yurtlarından edildi, miraslar bir parmak damgasıyla ya da titrek bir çarpı işaretiyle insanların elinden alındı ve her türlü direniş Maxim makineli tüfeğiyle biçildi. Afrika toplumları birbiri ardı sıra boyunduruk altına alındı. Zulular, Matabeleler, Maşonalar, Nijer krallıkları, Kano'nun İslam emirliği, Dinkalar ve Masailer, Sudanlı Müslümanlar, Benin ve Bechuana. Yeni yüzyıla girilirken bölüşüm tamamlandı.*[222]

İngiliz derin devleti, her zaman olduğu gibi Afrika'daki sömürü politikasını da vahşet ile başlatmıştır. Afrika'nın, İngiliz derin devleti tarafından keşfedilmesi için ilk görevlendirdiği isimlerden biri olan Henry Morton Stanley, henüz teknesinden inmeden vurmuş olduğu Afrikalılar ile ilgili olarak şu sözleri günlüğüne yazmıştır: "*Şamatayı susturmak için altı atışla dört ceset yetti*".[223]

"Merak etme Afrika. İşimiz bitince gideceğiz."

Resimlerde, İngiliz derin devletinin idaresi altında, başta İngiltere olmak üzere tüm Avrupa ülkelerinin Afrika'yı sömürmelerini tasvir eden çeşitli temsili çizimler görülmektedir.

Tarım üzerine kurulu bir kültürel yapısı olan Afrika'da toprakların halkın elinden alınması, insanların yaşadıkları yerlerden sürülmeleri ve köle işçi olarak çalıştırılmaları, tüm sosyal hayatı alt üst etmiştir. Koloni sonrası dönem çalışmalarıyla ünlü antropolog Talal Asad, bu dönemi şöyle özetlemiştir:

Toplumsal ve siyasal eşitlik şöyle dursun, dinsel eşitliğe bile izin vermedik.[224]

Tarihçi Mark Curtis, İngiliz derin devleti himayesi altındaki bir kısım İngiliz büyüklerinin Afrika hakkındaki düşüncelerini ise şöyle ifade etmiştir:

İşçi Partisi'nden Dışişleri Bakanı Ernest Bevin 1948 yılında temel ihtiyacın "Afrika kıtasının… kaynaklarını herkese açmak" olduğunu söylüyordu. 1947'de Feldmareşal Montgomery "İngiliz Afrika'sında sınırsız gelişim olanakları olduğunu ve bu gelişimin, Büyük Britanya'nın yaşam standartlarını korumasına ve hayatta kalmasına olanak sağlayacak şekilde kullanılmasından" bahsediyordu ve "bu topraklar ihtiyaç duyduğumuz her şeye sahip" diyordu. Ayrıca İngiltere'nin kıtayı geliştirmesi gerektiğini bunun için "büyük bir tasarım" olması gerektiğini, çünkü Afrikalıların "tamamen vahşi olduklarını ve kendikendilerini geliştiremeyeceklerini" söylüyordu.[225] *(Tüm Afrikalıları tenzih ederiz)*

İngiliz derin devleti, işte bu düşüncelerle Afrika'daki sömürü politikasını genişletmiş, bölgede hem kendi vahşet yöntemini kullanmış hem de halkları birbirine düşman etme yönündeki klasik politikasını da uygulamıştır. Bu yöntemle Afrika'da binlerce yıldır birlikte yaşayan kabileler birbirine düşmüş, halen devam eden iç savaşlar başlamıştır. Bu durum, İngiliz derin devletinin "böl, parçala ve sömür" stratejisini burada kolaylıkla uygulamasını sağlamıştır. Bu suni bölünmenin yarattığı trajedi, Afrika'da halen son bulmuş değildir.

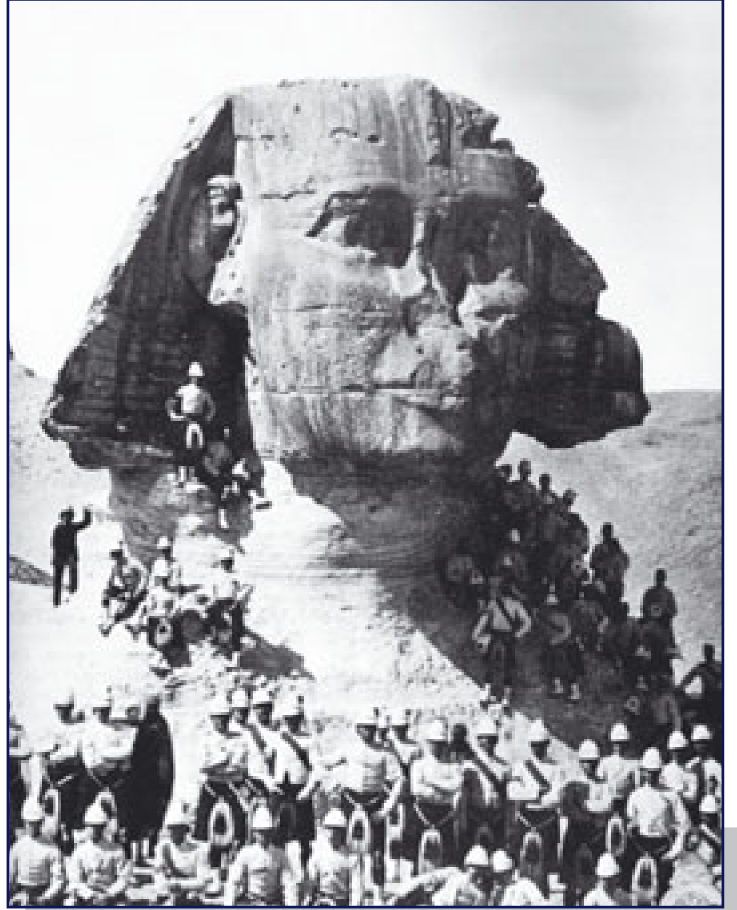
İngiliz derin devletinin Afrika'daki hakimiyetini çeşitli ülkelerden örnekler vererek inceleyelim.

Afrika'da, ölmek üzere olan bir çocuğun başında bekleyen akbabayı gösteren Pulitzer ödüllü bu resim, bölgedeki vahim durumun özetidir.

Mısır

1870'li yıllarda Hindistan, ithalatının % 80'ini İngiltere'den yapmaktaydı. Bu nedenle o dönemin ünlü İngiliz diplomatı Lord Cromer, Hindistan'a giden deniz yolunun geçtiği Süveyş Kanalı'nın ve dolayısıyla Mısır'ın daima İngiliz işgali altında tutulmasını istemiş ve savunmuştur. 1883'de İngiltere, Mısır üzerinde kendi idaresini kurmuş ve atadığı Başkonsolos Cromer ile İngiliz yönetimini burada kalıcı olarak tesis etmiştir.[226]

Mısır'ın tarihi kalıntıları üzerinde İngiliz askerleri

Mısır, resmen İngiliz kolonisi olarak ilan edilmemiş olmasına rağmen, teoride Osmanlı toprağı olan ve hidivlerle yönetilen bu bölgenin ekonomik ve politik yapısı tamamen İngiliz derin devleti tarafından kontrol edilmiştir.[227] Yöneticilerin üzerindeki tüm denetim her zaman İngiliz valilerin ya da yüksek komiserlerinin elinde olmuştur.[228] Ortadoğu'da Siyaset adlı akademik bir yayında Mısır'daki durum şu şekilde ifade edilmiştir:

Mısır, İngiliz işgali altında bulunduğu sürece İngiliz endüstrisi için pamuk yetiştiren bir ülke haline getirilmiştir. Mısır'ın siyasi, askeri ve kültürel (eğitim) yapısı da aynı şekilde bütünüyle İngiliz çıkarlarına göre biçimlendirilmiştir. Görünüşte Mısırlı bürokratlar tarafından yönetilen ülkede danışman sıfatıyla binlerce İngiliz görevli bulunmuştur.[229]

Bu noktada İngiltere'nin, aslında Osmanlı toprağı olan Mısır'a ticari bahanelerle girip, aşama aşama yönetimde söz sahibi olduğunu ve sonra bölgeyi ilhak ettiğini hatırlamak gerekmektedir. Söz konusu ilhak süreci, İngiliz derin devletinin zihniyetini ve Mısır üzerindeki planları anlamak bakımından önemlidir. Bu konu, elinizdeki kitabın 1. cildinde detaylı olarak işlenmiştir.

İngiltere, 1914 yılının Aralık ayında Mısır'da protektora kurduğunu ilan etmiştir.[230] (İngilizler, tek taraflı bir karar ile koruma ve denetim altına aldıkları devletlerde kullandıkları hukuksal rejimi "protektora" olarak isimlendirmişlerdir.) Buna göre, Mısır'daki yüzlerce dönüm verimli toprak, fabrikalar, madenler, demiryolları ve sulama tesislerinin çoğu, İngiliz derin devletinin denetimi altına girmiştir.

Bu bölgedeki stratejik açıdan en kritik noktalardan biri olan Süveyş Kanalı Şirketi'nin ise %45 hissesi, İngiliz hükümetinin eline geçmiştir. İngiliz bankalarının, Mısır'a verdiği borçların yalnız yıllık faizleri dahi 4 milyon Pound'u bulmaktadır. İngiliz derin devleti yancıları olan bir kısım feodal toprak ağaları ile Mısır'ın bazı ileri gelenleri haricinde tüm halk mağduriyet içinde kalmıştır.[231]

İngiltere'nin 1922 yılında Mısır'a bağımsızlık verdiğini açıklamasına rağmen, uygulamada İngiliz işgal kuvvetleri, danışmanlar ve temsilciler olduğu gibi kalmıştır. 1923'te, Mısır Anayasası'nı İngiltere belirlemiştir. Kurulan hükümetler, daima İngiliz derin devletinin onayından geçen hükümetler olmuştur. Kurala uymayanlar ise İngiliz derin devleti tarafından darbelerle indirilmiştir.[232]

1936'da İtalya'nın Etiyopya'yı işgali ile bölgede dengeler kritik bir hal alınca, İngiltere, Mısır ile "İttifak Anlaşması" imzalayarak, limanlar ve havaalanları dahil tüm ulaşım araçlarını, doğrudan kendi emrine almıştır. Anlaşmada, 1882 yılından beri zaten İngiliz derin devletinin hakimiyetinde olan Süveyş Kanalı da hukuken İngiltere'nin emrine verilmiştir. Süveyş Kanalı'nda 10 bin İngiliz kara askeri, 400 pilot ve 4000 sivil personel vardır ki herhangi bir tehlike durumunda bu kuvvetlerin arttırılabileceği de Antlaşma'da belirtilmiştir.[233]

Ortadoğu'da Siyaset isimli yayında Mısır'daki bu yeni durum şu şekilde açıklanmıştır:

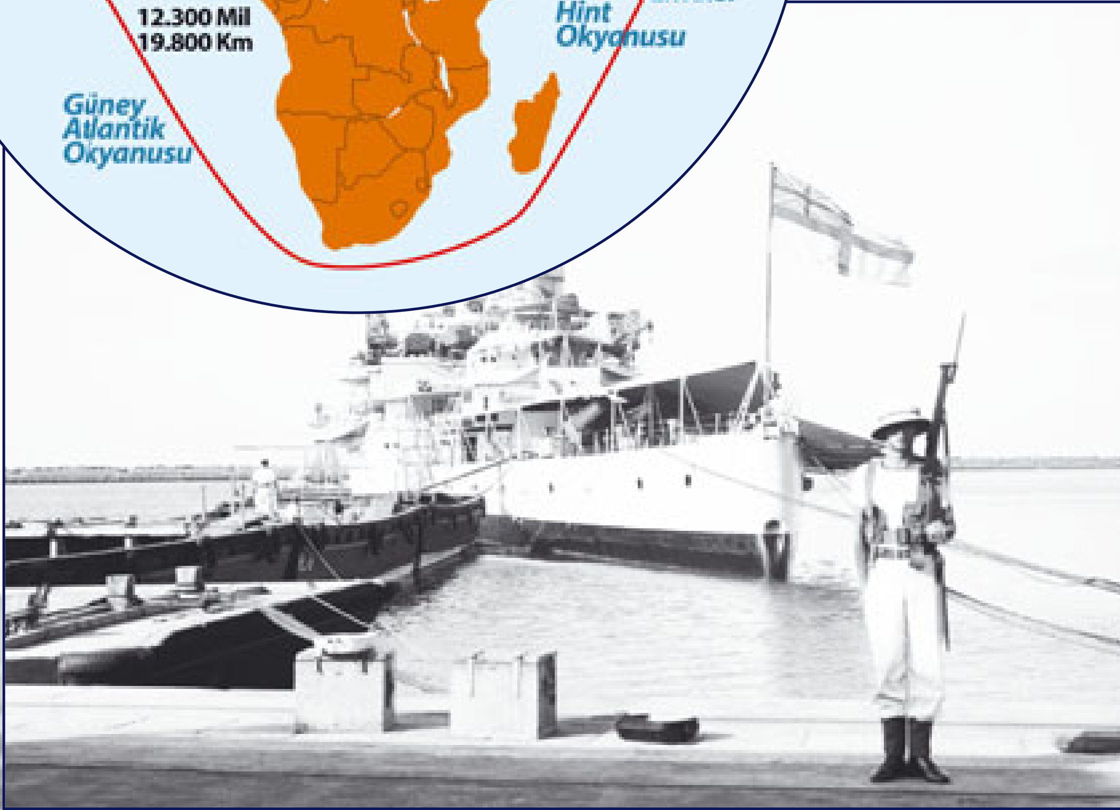
> *Mısır'ın işgalinin sona erdiğini bildiren 1936 Antlaşması, aslında İngiliz varlığını hukukileştiriyordu. Mısır daha 1922'de bağımsız ve egemen bir devlet olarak ilan edilmişti. Ama İngiltere'nin bu bağımsızlığı ciddi biçimde sınırlayan dört şartı, İngiltere'nin, yabancıları Mısır'ın içişlerine karışmaktan menetmeleri ve kapitülasyonların devam edecek olması bir bağımsızlık sözünü özden mahrum etmiş, Mısır bir çeşit protektora olmaktan kurtulamamış ve Mısır'ın de jure (hukuki) statüsü ile de facto (pratikte uygulanma) durumu arasında önemli farklar sürüp gitmişti.*[234]

Mısır'da yaşananlar, İngiliz derin devletinin, kendi çıkarlarını korumak için bir ülkenin içyapısına ne denli sızabildiğini göstermektedir. İngiliz derin devleti, Mısır'da bugün halen etkindir. İngiltere eski Başbakanı Tony Blair'in Mısır'da bir darbe ile ele geçiren General Sisi'nin danışmanı olması bunun işaretlerinden biridir.[235]

Süveyş Kanalı ile seyahatler 45 saatten 15 saate inmiştir, bu da Kanalı dünyanın en önemli deniz geçitlerinden biri haline getirmiştir.

İngiliz derin devleti, Mısır'ı İngiltere ile bir ittifak anlaşmasına zorlamış ve bu anlaşma sonunda Süveyş Kanalı, hukuken İngiltere'nin eline geçmiştir. Böylelikle İngiltere, tüm ticaret yollarına hakim olabilmiştir.

Nijerya

İngiliz derin devleti, 1905 yılında işgal ettikten sonra kuzey ve güney olarak ikiye böldüğü Nijerya'nın güneyinin sömürülmesinde "eğitim" taktiğini kullanmıştır. Güney Nijerya'da açılmış olan çok sayıdaki Hıristiyan misyoner okulundan mezun olanlar, idari kadrolarda görevlendirilmişlerdir. Tamamen İngiliz derin devletinin güdümünde olacak şekilde yetiştirilmiş olan bu insanlar, elde ettikleri imkanları kaybetmemek için, kendi halkına karşı sömürgeci yönetimi destekleyen sözde "aydın" bir azınlık grubu oluşturmuşlardır.

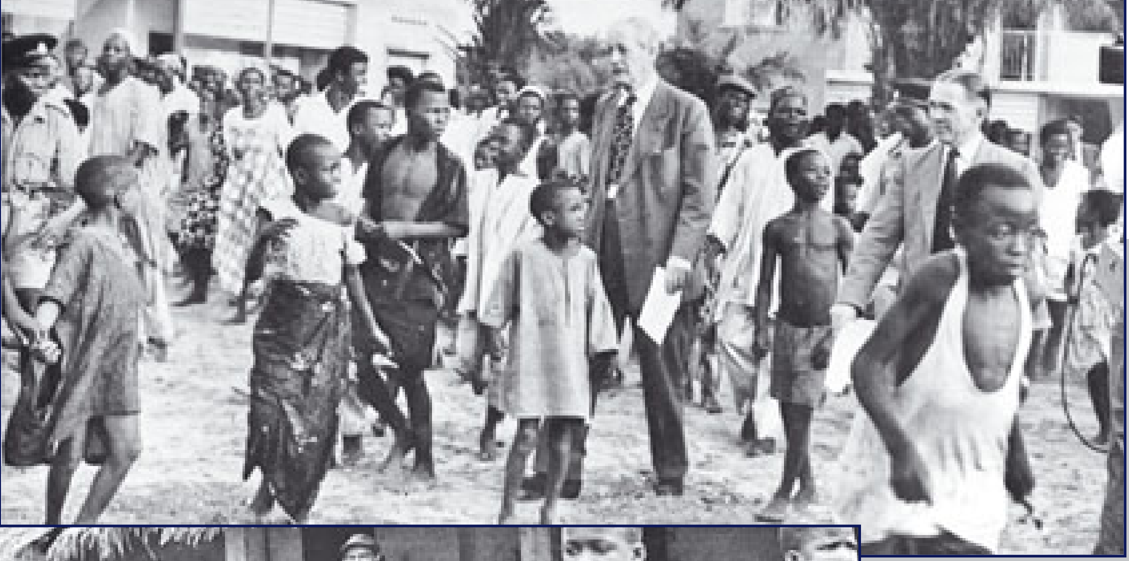
Şu an Nijerya'yı kana bulayan Boko Haram terör örgütü, "Batı eğitimi haram" anlamına gelen isminden de anlaşılacağı üzere, söz konusu eğitim sistemine karşı bir hareket olarak doğmuştur. Fakat, sömürü altındaki ülkelerde ortaya çıkan tüm diğer terör örgütlerinde olduğu gibi bu örgütün de çıkış ve destek noktası, İngiliz derin devletidir. Bu konu, terör örgütlerinin konu alındığı bir sonraki ciltte detaylı işlenecektir.

İngiliz Koloni Yöneticisi Frederick Lugard tarafından işgal edilen Kuzey Nijerya'da ise İngiliz derin devleti, çok farklı bir taktik uygulayarak "dolaylı yönetim" denen bir sömürge sistemi yerleştirmiştir. Bu bölgedeki yerel yöneticiler, kendilerine gönderilmiş olan "Atama Mektupları"nda belirtilen direktiflere uymak zorunda tutulmuşlardır.[236] Bu mektuplar doğrudan İngiliz derin devleti tarafından gönderilmiştir.

Nijerya, İngiliz Koloni Yöneticisi Frederick Lugard tarafından işgal edilmiş ve bölgede yerel yöneticiler, atama mektuplarıyla kendilerine verilen direktifleri uygulamışlardır.

Nijerya petrolünün büyük kısmı Biafra bölgesindedir. Bölgede çocuklar dahi açlık çekerken, bölgeyi yöneten İngilizler, gelirin tümüne el koymaktadırlar.

Eski sömürge politikalarının etkisi ile Nijerya'nın Biafra bölgesinde ayrılıkçı bir hareket ortaya çıkmıştır. İngiliz derin devleti hem bu hareketin ortaya çıkmasında hem de merkezi hükümetin bu hareketi bastırmasında büyük bir rol oynamıştır. Böyle ikili bir rol oynamak, bilindiği gibi, İngiliz derin devletinin sıkça kullandığı bir taktiktir.

Bu oyunda İngiliz derin devletinin tarafını belirleyen ana etken, bölgedeki petrol rezervleri olmuştur. Nijerya petrolünün büyük kısmı Biafra bölgesinde yer almaktadır. Bölgedeki en önemli üretici şirket ise İngiltere Hükümeti'ne aittir.

İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı'ndan sonra resmi olarak Afrika'daki hakimiyetini sonlandırmışsa da fiili hakimiyetini sürdürmüştür. Afrika sömürüsü, gerek suni olarak çıkarılan iç çatışmalarla, gerekse finansal hakimiyet yöntemleriyle hala devam ettirilmektedir. Afrika toprakları, bugün de İngiliz derin devleti tarafından sömürülmekte; doğal kaynaklar bakımından zengin Afrika, hala açlıkla boğuşmaktadır.

Güney Afrika Cumhuriyeti

İngiliz derin devleti, gerek Hindistan ve Avustralya'ya giden deniz yolu üzerindeki önemli konumu, gerek zengin tarımsal imkanları, gerekse kıymetli madenleri nedeniyle Güney Afrika'ya özel bir önem vermiştir. Ayrıca Mısır'dan Güney Afrika'ya kadar inen kuşağı ele geçirmek İngiliz derin devletinin en büyük hedeflerinden biri olmuştur. Ne var ki Afrikaner ya da Boer olarak da isimlendirilen Hollanda kökenlilerin Güney Afrika'da kendi devletlerini kurması İngiliz derin devletinin hedeflerini sekteye uğratmıştır.

Afrika'nın, haritada da görüldüğü şekilde sahip olduğu olağanüstü zenginlik, İngiliz derin devletinin daima dikkatini cezbetmiştir. Kara kıta, işte bu nedenledir ki, Deccal Komitesi'nin sömürüsünden, tarihin hiçbir döneminde kurtulamamıştır.

(Solda) Lord Kitchener
(Yukarıda) Boerlere karşı acımasız uygulamalarıyla tanınan Lord Kitchener, Güney Afrika'da diğer İngiliz kurmaylarla birlikte

19. yüzyılın sonlarında Güney Afrika'da yeni kurulmuş olan Boer Cumhuriyetleri'nde altın ve elmasın keşfiyle birlikte bir yandan İngiliz maden arayıcıları bölgeye akın ederken, diğer yandan ülkede İngiltere işgaline karşı güçlü bir direniş ortaya çıkmıştır. Boer otoriteleri bu İngiliz yabancılara (kendi deyimleriyle "uitlander"lara) siyasi haklar vermeyi reddedince, De Beers Madencilik Şirketi'nin kurucusu Cecil Rhodes ve diğer İngiliz müteşebbisler, Boer Savaşı'nda yer almak üzere İngiliz yerleşimci milisleri silahlandırmışlardır.[237]

Yeni İngiliz yerleşimciler ve Boerler arasındaki çarpışmalar, yıllarca gerilla savaşları biçiminde sürmüştür. Sonunda bölgedeki İngiliz kuvvetlerine komuta eden Lord Kitchener'in acımasız uygulamaları karşısında Boerler, İngilizlere boyun eğmek zorunda kalmışlardır. Bu uygulamalardan biri İngilizlerin Boerler için kurduğu toplama kamplarıdır. Pretoria ve Bloemfontein'da ilk iki kampın kurulmasından sonra ardı sıra kurulan kamplar birer "İngiliz olmayanları toplama merkezine" dönüşmüştür. Bu dönüşüm 21 Aralık 1900'de Lord Kitchener'ın imzaladığı mutabakat zaptı ile sağlanmıştır.

Bu kamplarda tutulanlar işkenceden, yargısız infaza kadar pek çok insanlık dışı muameleye maruz kalmışlardır. Bu muamelelerden bazıları ile ilgili detaylar şöyledir:

Hepimiz toplama kamplarının dehşetini biliriz, ama Boer Savaşları boyunca on binlerce masum insanın toplanması ve kamplarda alıkonması (İngiltere açısından) dahiyane bir hareket gibi görünüyordu. İngiltere, Güney Afrika halkını kontrol altında tutmalıydı ve onları alıkoyacak insan gücüne ve imkanlara sahipti. Bunda ne mahzur olabilirdi ki?

Oysa hemen her şey mahzurluydu. Kavurucu sıcaklıktaki güçlü Afrika güneşinin altına yerleştirilmiş, sineklerle dolu olan kamplar, kapasitesinin üstünde kalabalıktı ve kuşatma altındaydı; dolayısıyla ölümcül hastalıkların salgın şeklinde yayılmasına çok müsaitti. Besin tedariki neredeyse sıfırdı ve acımasız muhafızlar suç kabul ettikleri en ufak bir durumda insanların zaten yetersiz olan erzaklarında kesinti uygulayabiliyorlardı. Sonuç: Hastalıklar ve ölüm, orman yangını gibi yayıldı, binlerce kadın ve on binlerce çocuk öldü. Tek bir yıl içinde, Boer nüfusunun %10'u İngiliz kamplarında öldü. Bu oranın, 22 bin çocuğu kapsadığını öğrendiğinizde durumun ne kadar kötü olduğunu daha iyi fark edersiniz.

Ama vahşet bu kadarla kalmadı. İngilizler Boerleri baskılayıp kontrol altına aldıktan sonra, karşılaştıkları her siyah Afrikalıyı gözaltına almaya karar verdiler; 20 bini köle işçi olarak kamplarda ölümüne çalıştırıldı. Neticede, savaş esnasındaki İngiliz politikaları, 48 bin sivilin ölümüne neden oldu. Bu, iki tarafın asker kayıplarının toplamından 18 bin daha fazlaydı.[238]

Emily Hobhouse

18 Haziran 1900 tarihine kadar çeşitli kampları gezen Emily Hobhouse, gördüğü insanlık dışı koşulları ve yaşananları bir rapor haline getirerek Güney Afrika Felaket Fonu'na (South Africa Distress Fund) sunmuştur. Buna rağmen Lord Kitchener, 26 Haziran'da Cape Valisi Alfred Milner'e çektiği telgrafta, kamplara kadın ve çocukların dahil edilmesini savunmuştur.

İngilizler tarafından Boerler için kurulan toplama kampları, bir süre sonra "İngiliz olmayanları toplama merkezlerine" dönüşmüştür. (Sol üstte) Emily Hobhouse, toplama kampındaki Boer bir çocuk ile birlikte

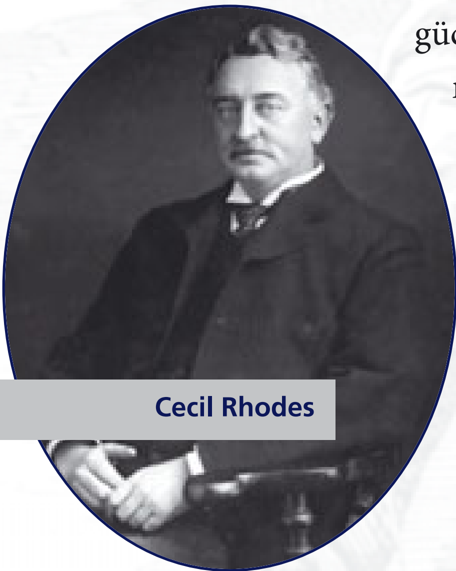
Sağlığının bozulmasına rağmen kampları gezerek yaşananları ifşa etme çabasını devam ettiren Emily Hobhouse, 31 Ekim'de 1900 tarihinde sıkıyönetim yönetmeliği uyarınca sürgün edilmek üzere Roslin Kalesi'ne götürülmüştür. Burada Kitchner ve Milner'ı yaşananlardan sorumlu tuttuğu suçlayıcı birer mektup yazmıştır.[239] Buna rağmen kamplar varlığını devam ettirmiş ve her geçen gün buralarda ölenlerin sayısı giderek artmıştır.

Nihayet İngilizler ile Boerler arasında 31 Mayıs 1902'de imzalanan barış antlaşmasından sonra toplama kamplarındaki Boerler yavaş yavaş serbest bırakılmaya başlanmıştır. Elbette antlaşma, bölgenin İngiliz hakimiyetine girmesi üzerine kuruludur. 1909'da da Transvaal, Güney Afrika Birliği'ne girerek resmen İngiliz hakimiyetine dahil olmuştur.

İngiltere'nin Almanya Büyükelçisi Sir Neville Henderson, yıllar sonra Nazi toplama kampları hakkında Alman Goering'e eleştirilerini iletirken, Goering kitaplığının raflarından bir Alman ansiklopedisindeki kamplarla ilgili maddeyi okumuş; "*Konzentrationslager* (toplama kampları)… Önce İngilizlerce Güney Afrika Savaşı'nda Boerlere karşı kullanılmıştır" demiştir.[240] Görülebildiği gibi Hitler ve onun kontrolündeki Nazi Almanya'sı, kendi vahşetini mazur gösterebilmek için İngiliz derin devletinin uygulamalarını örnek vermektedir.

İngiliz derin devleti, Güney Afrika'da doğrudan kendi yönetimini kurmaktansa halk arasında azınlık olarak kalmış olan beyaz yerleşimcilerin hükümet kurmasını sağlamanın çok daha kârlı olduğunu görmüştür.[241] "İçsel kolonyalizm" adı verilen bu sömürü yönteminde İngiliz derin devleti, Güney Afrika'da Apartheid (aşırı ırkçılık) rejiminin oluşmasına önayak olmuştur. Bu yönetim üzerinden de yerli halkı sürekli olarak baskı altında tutmuştur.[242]

De Beers Birleşik Madencilik Şirketi'nin kurucusu olan Cecil Rhodes'a dikkatle baktığımızda, Apartheid rejiminin İngiliz derin devleti ile yakın bağlantısını daha iyi görürüz. Cecil Rhodes, 1870'de Güney Afrika'da Natal'a göç etmiş olan bir İngiliz'dir. Irkçı dünya görüşü, acımasız uygulamaları ve hatta homoseksüel olmasıyla İngiliz derin devleti mensuplarının tüm tipik özelliklerine sahiptir. Ayrıca, Rothschild ailesi tarafından finanse edilmektedir.[243] Agresif bir biçimde İngiltere'nin kolonyal alanını genişletme çabası içinde olan Rhodes kısa süre içerisinde İngiliz emperyalizminin en güçlü sembolü haline gelmiştir.[244] Cecil Rhodes ve Güney Afrika'daki ürkütücü uygulamaları ile ilgili detayları, kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.

Cecil Rhodes

De Beers Maden Şirketi'nin kurulmasından sadece iki yıl sonra 1890'da Cape Town'da Başbakan olan Rhodes, kendi adını verdiği Rodezya devletini kurmuştur. Kurucusu olduğu İngiliz Güney Afrika Şirketi ise, bölge halkına yönelik sömürü düzeninde kilit noktada olan bir şirkettir.

Afrika'da İngiliz silahı istemiyoruz

Güney Afrika, Cecil Rhodes'un öncülüğünde Apartheid (aşırı ırkçılık) politikasının acımasızlığını uzun yıllar yaşadı. Güney Afrika'ya bulaşan bu veba, binlerce insanın ölümüne neden oldu.

Rhodes, Afrika'da kurduğu şirketi ile en başından itibaren, İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin Hindistan'da sağladığı İngiliz hakimiyetine benzer şekilde bir sömürü hakimiyeti hedeflemiştir. Rothschild'e yazdığı mektuplarda da kendi şirketini "yeni bir Doğu Hindistan Şirketi" olarak tanımlamıştır. Üstelik bu şirket, Hindistan'da olduğundan çok daha hızlı ilerlemiş, halkı daha hızlı sömürmüştür.[245]

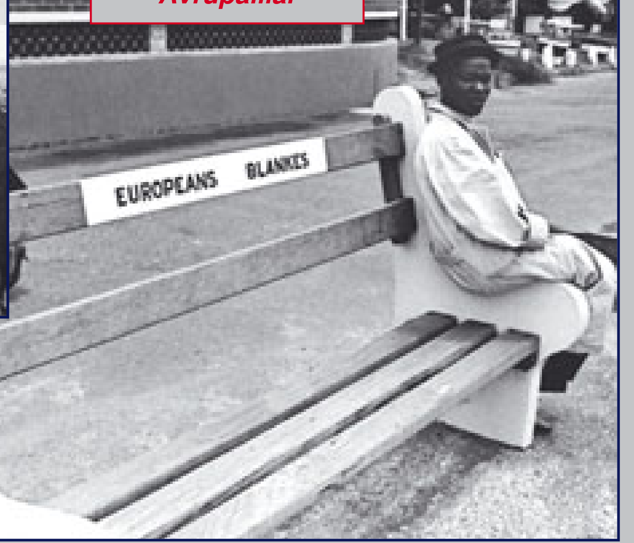
Toplum Bilimleri Uzmanı Marc Ferro, Cecil Rhodes'un işçilere bakış açısını kitabında şöyle anlatmıştır:

Cecil Rhodes'un yığmak istediği şey topraktı ... yerli değil. (Rhodes): "Üstün bir ırk çoğalırken Afrika'yı Pigmelere bırakacak değiliz ya ... Betchuanaland'dan ta Mankoarane'a kadar olan toprakları almakta bence hiçbir sakınca yok ... bu yerliler bizim hakimiyetimiz altına girmeye mahkumlar ... Yerliye bir çocuk gibi davranmalıyız ve ona alkolü yasakladığımız gibi seçme ve seçilme hakkını yasaklamalıyız." Rhodes, aynı nedenle, Strop Bill'in, resmi görevlilere yerlileri kırbaçlama hakkını tanıyan tasarısını desteklemişti.[246]

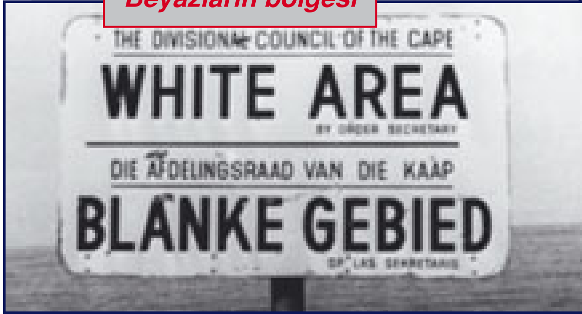
Native Land Act (Yerel Toprak Yasası) adlı antlaşmanın 1913 tarihinde imzalanmasıyla siyah ve beyaz insanlara ait olan topraklar belirlenmiştir. Çeşitli İngiliz yayınlarında Güney Afrika'da siyahlara da topraklar verilmesi sözde demokratik bir üslupla anlatılsa da gerçekler çok farklıdır. Ülkenin

(Sol sayfada) Native Land Act yasası, demokratik bir üslupla anlatılsa da, gerçekte siyahilere çok az miktarda ve verimsiz topraklar bırakan bir yasaydı.
(Üstte) Güney Afrika'da Apartheid'ın acımasızlığını gösteren tabelalar her yerdeydi.
(Üst sol ortadaki tabela) ***"Yerliler, Hintliler ve siyahiler. Eğer bu mülklere gece girerseniz, kayıp olarak listeleneceksiniz. Silahlı gardiyanlar sizi gördükleri yerde vuracaklar ve vahşi köpekler cesedinizi bir çırpıda parçalayacaklar. UYARILDINIZ!"***

nüfus yoğunluğu ağırlıklı olarak siyah yerlilerden oluşmasına rağmen beyaz yerleşimcilere ait olduğuna hükmedilen toprak oranı %82'dir. Buna karşılık siyahilere, sadece tamamen verimsiz olan topraklar verilmiştir. Siyahlar ekmekte oldukları arazileri yitirmişler, zorla göç ettirilmişlerdir. Bir milyonun üzerinde insan kendi toprağından, yurdundan, evinden olmuş; pek çoğu beyazlara hizmet etmek zorunda bırakılmıştır. Topraksız kalan işçiler canları pahasına madenlerde çalışmak zorunda kalmışlardır.[247]

Kenya

İngiliz derin devleti, Kenya'da da benzer yöntemlerle Afrikalıların topraklarına el koymuştur. Bu bölgede, halkın, el konulan arazilerde işçi olarak çalıştırılması ve işçi olmayı kabul etmeyenlerin gaddarca cezalandırılması için yerli halk arasından "şef" adı verilen kişiler belirlenmiştir.[248]

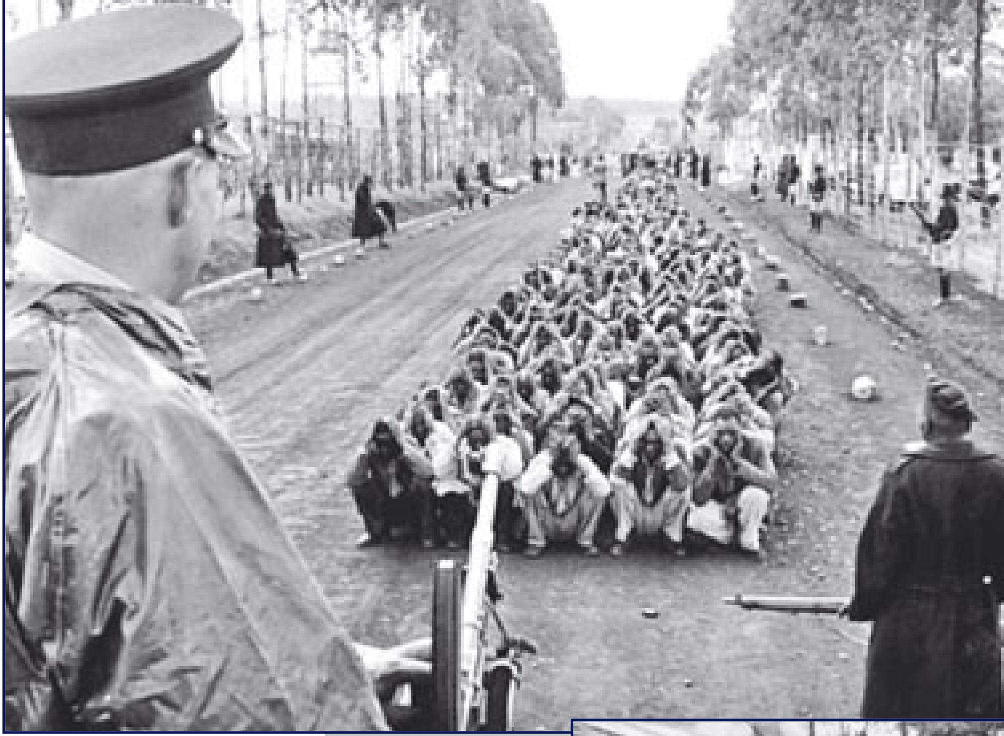
Afrikalı gruplar ve kabileler arasında -kendi emrinde olan- bir takım yöneticiler oluşturulması, İngiliz derin devletinin yöntemlerinden biridir. Böylelikle İngiliz derin devleti, hem söz konusu toprakları kendisi idare etme külfetinden kurtulmuş hem de halkı kendi içinde sınıflara ayırarak aralarında beklediği çatışma ortamlarını oluşturmuştur.

İngiliz yöneticiler, tüm sömürgelerde olduğu gibi Kenya'da da baskı ve zulümle ülkedeki otoritelerini ve kazançlarını artırmaya çalışmışlardır. Bu uygulamalar Kenyalılarda tepkiye neden olmuştur. 1950 yılında Kenya halkının İngiliz derin devletinin baskıcı uygulamalarına tepkisi had safhaya ulaşmıştır. Bundan sonra olanlar, İngiliz derin devletinin işlediği suçların incelendiği bir kaynakta şöyle anlatılıyor:

İngilizler ülke çapında bir isyandan endişe ederek, 1.5 milyon insanı topladılar ve toplama kamplarına yerleştirdiler. Bu kamplarda yaşananlar, midenizi bulandıracak.

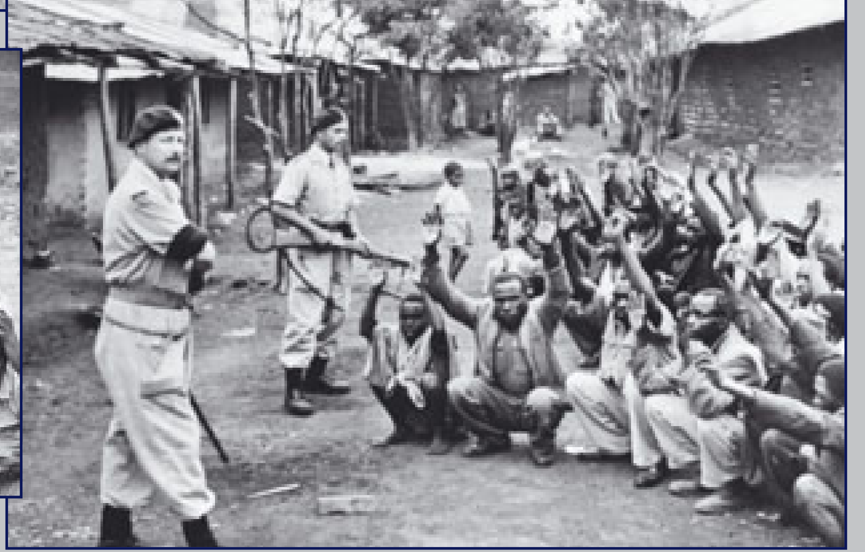
Tutsaklar, "iş ve özgürlük" gibi sloganlar eşliğinde, toplu mezar kapama işinde, adeta köle işçi gibi ölümüne çalıştırıldı. Rastgele infaz nadir bir uygulama değildi ve işkence çok yaygındı. Erkekler bıçakla anal olarak tecavüze uğradı. Kadınların göğüsleri kesildi ve kopartıldı. Gözleri oyuldu, kulakları kesilip kopartıldı ve derileri dikenli tel sarılarak yırtıldı. İnsanlar gardiyanlar tarafından tecavüze uğradıktan sonra pense ile hadım edildiler. Sorgulamalar, bayılana ya da ölene dek tutuklunun boğazına bastırılmasını ve ağzının çamurla doldurulmasını içeriyordu. Kurtulanlar bazen canlı canlı yakılıyordu.

Resmi ceset sayımları 2 binin altında ama daha güvenilir tahminler toplam ölü sayısının on binlerce ya da yüz binlerce kişi olduğunu belirtiyor. Çoğu sivil ya da çocuk, isyancılara yardım etmek gibi belirsiz ve uydurma suçlamalarla gözaltına alındı. Hepsi de bir hiç uğrunaydı.[249]

İngiliz derin devletinin Kenya'da yaşattığı zulüm içler acısıdır. Toplama kampları adeta ölüm kampları halini almıştır. İnsanlar, kendi topraklarında esir ve köle haline getirilmişlerdir. İngiliz askerlerinin gözetiminde aşağılanan halkın yaşadığı acı yüzlerinden okunmaktadır.

ABD'nin 44. Başkanı Barack Obama'nın babası da, Kenya'daki bu kamplarda işkence gören kişiler arasındadır. Bu gerçeğe rağmen Obama, yıllar sonra ABD başkanlık koltuğunda, İngiliz derin devletinin yönlendirmesinden kaçamamıştır.

Kenya'nın 1963 yılında bağımsızlığını ilan etmesi ile İngilizler ülkeden resmen çekilmişlerdir. Ancak Kenya'da sömürge döneminde gerçekleşen olaylar, İngiltere sömürgecilik tarihinin en dehşet verici uygulamalarından biri olarak tarihe geçmiştir.

Ancak bu çekilme elbette, İngiliz derin devletinin, Kenya'nın ve diğer Afrika ülkelerinin peşini bıraktığı anlamına gelmemektedir. Pek çok İngiliz sömürgesinin yönetiminde olduğu gibi Kenya'nın yönetiminde de doğrudan ya da dolaylı olarak rol oynayan isimler, İngiliz derin devleti ile olan ilişkilerini devam ettirmişlerdir.

Bu kişiler, Kenya adına, sözde ticari ve sosyal alanda kalkınmak amacıyla İngiltere'den çok yüklü miktarda borç aldıkları için ülke İngiltere'ye bağımlı hale gelmiştir. Bu borçları karşılamaları mümkün olmadığı için de bağımsızlıkları adeta ipotek altına girmiştir.[250]

Aldıkları borçlar herhangi bir sosyal ya da ekonomik kalkınma da sağlamamıştır. Afrika ülkeleri sanayileşememiş, ayrıca eğitim ve sağlık gibi temel sektörlerde de yatırım yapamamıştır. Alınan borçlar zarardan başka bir etki oluşturmazken kıtadaki doğal kaynaklar sömürüldüğü için bölge halkı bunları kendisi için hiç kullanamamıştır.

Sudan

Sudan'ı ele geçiren İngiliz derin devletinin bu bölgedeki en büyük saldırısı, bu ülkede yaşayan Müslümanların inançlarına yönelik olmuştur. Afrika'daki fethi en zor ülkelerden biri olan Sudan'da İslam'ın engellenmesi ve iç karışıklıkların artması için yapılanlar ibret vericidir.

Sudan'ın, İngiliz askeri birlikleri tarafından ele geçirilmesiyle Müslüman halka büyük zulüm başlamıştır.

Sudan'ın orta ve kuzey bölümünde Arap-İslam kültürü etkinken, güney bölümünde geleneksel Afrika dinleri ve Hıristiyanlık yaygındır. Sudan'da, daha önce bu dinsel çeşitliliği baskılayan bir merkezi yönetim olmamıştır. İngiliz derin devletinin devreye girmesiyle, Arap-Afrikalı ayrımı çıkmış ve bu gitgide pekiştirilmiştir. Ülkenin işine yarayacak bölümlerine gözünü diken İngiliz derin devleti, Sudan'ın güney bölgelerini ayırmak için ülkedeki etnik bölünmeyi kışkırtmıştır.[251]

İngiliz derin devleti, Müslüman kuzey kesimden ayrımını kesinleştirmek istediği Güney Sudan'ı 1922'de "Kapalı Bölge" ilan etmiş ve giriş çıkışlar için pasaport ve vize işlemleri uygulamaya koymuştur.

Toplumsal huzurun kasıtlı ve planlı şekilde bozulduğu Sudan'da, sömürge döneminin sona erdiği bağımsızlık sonrasında dahi milli birlik tam olarak sağlanamamıştır. Sudan, halen iç karışıklıklarla karşı karşıyadır.

Örneğin İngiliz sömürgesi altındaki Sudan'da, sömürgeci yönetimin uyguladığı vahşete yönelik yaptığı ibret verici savunma, bir kitapta şu şekilde açıklanmıştır:

> *"Zenci, tembel bir hayvan", dedi Sudan'dan Sir Rudolph Slatin, "çalışmaya zorlanmalıdır –hükümet tarafından zorlanmalıdır-". Nasıl olacağının sorulması üzerine, şöyle yanıt verdi: "Sopa ile".[252] (Sudanlı kardeşlerimizi tenzih ederiz)*

Zulüm Bitmedi

Yukarıda saydığımız bazı Afrika ülkelerindeki olaylar, İngiliz derin devletinin Afrika'ya getirdiği zulmün çok küçük bir bölümünü yansıtmaktadır. İngiliz derin devleti, Afrika'da bu sayılanların dışında da pek çok ülkede dehşet saçmıştır.

Sömürgeci İngiliz derin devleti zenginleşirken, Afrika kıtası sahip olduğu toprakları, doğal kaynakları, kültürlerini ve yaşama hakkını kaybetmiştir. Bugün hala Afrika kıtasında açlık sınırının altında yaşam süren kitlelerin var olması, İngiliz derin devletini bu kıtaya ne denli büyük bir zarar verdiğinin bir göstergesidir. Avrupa kıtası bolluk içinde yaşarken, Afrika'da fakirlik, salgın hastalıklar, iç savaşlar ve kıtlık hakimdir.

Afrika Sömürü Sisteminde Kölelik

Afrikalı köle ticareti adı altında milyonlarca masum insan, İngiliz derin devleti tarafından Afrika'daki topraklarından alınıp Amerika'ya götürülmüştür. Bir o kadar insan da, içinde bulunduğu zor koşullardan dolayı yola çıkmadan önce ya da yolda yaşamını yitirmiştir. *Sömürgecilik Tarihi* adlı kitapta bu gerçeğe şöyle dikkat çekilmiştir:

> *Sadece 1486-1641 yılları arasında, yılda ortalama dokuz bin hesabıyla, sadece Angola'dan 1.389.000 köle getirilmişti. 1580'le 1680 arasındaki yüz yıl içinde, siyahi taşıyan Liverpool Limanı'nın gemileri, Yeni Dünya'ya üç yüz binden fazla köle getirdiler. Üç buçuk yüzyılda Afrika'dan milyonlarca ve milyonlarca siyahi taşındı. Bu miktara yola çıkmadan önce ölenler de eklenince, akıl almaz toplamlara varılmaktadır.*[253]

Afrikalılar ölüm ile köle olmak arasında tercih yapmak zorunda kaldılar. Bu insanların geçimlerini sağladıkları tarlalar ve sürüler de talan edildi. İngiliz derin devletinin yancıları, köle olmaya elverişli görmedikleri insanları ise acımasızca katlettiler.

Afrika'da köle ticareti uygulamaları sonucunda can kaybının en az yüz milyonu bulduğu tahmin edilmektedir. Pek çok tarihçi ve bilim adamına göre bu rakam oldukça iyimser bir yaklaşımdır. Gerçek rakamın bundan çok daha fazla olması muhtemeldir. Çünkü asırlarca devam eden ve bir buçuk milyar insana karşı girişilen bir soykırım söz konusudur.[254] Yaşanan vahşeti sosyolog Werena Rosenke şu şekilde özetlemiştir:

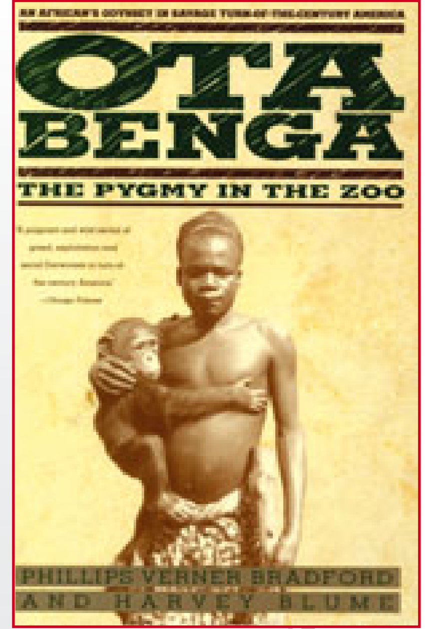
Zengin bir İngiliz, bir başka insanı, sırf deri rengi farklı olduğu için kölesi ilan etmekte ve dilediği zaman onu kırbaçlayacak kadar kendinden aşağı görmektedir. Resimdeki gibi görüntüler, İngiliz sömürgeciliğinin yaygın olduğu dönemlerde sık rastlanan olaylardandır.

En fazla kazanç sağlayan, 15 ile 25 yaş arası erkek ve kadınlarla yürütülen ticaretti. Bu insanları ele geçirmek için çoğu kez köylerin diğer sakinleri soğukkanlı bir şekilde öldürülüyordu. On binlerce insan, iç kesimlerden sahil şeridine doğru zoraki yürüyüş konvoylarında can vermekteydi.[255]

Afrika'dan getirilen kölelerin çektiği eziyet bununla sınırlı değildi. Yetersiz beslenme, sağlıksız koşullarda barınma ve çok çalıştırılma pek çok kölenin Amerika'daki ömrünün kısa sürmesinin başlıca nedenleri olmuştur. Az çalıştığı düşünülen ya da itaat etmeyen köleler ağır biçimde cezalandırılmış, kırbaç cezalarına maruz kalmışlardır. Kaçmaya çalışanların ya ayakları kesilmiş ya da infaz edilmişlerdir. Fransız yazar Marc Ferro, kölelerin yaşadıklarını şu cümleler ile anlatmıştır:

Bu zencileri Gine Sahili'nden satın alacağız (…). Bundan otuz yıl önce, güzel bir zenci için elli lira öderdik, yağlı bir öküzün beşte biri fiyatına ... Onlara insan olduklarını söylüyoruz ... sonra da onları koşum hayvanı gibi çalıştırıyoruz. Onları hayvandan beter besliyoruz. Kaçmak isteseler, bir bacaklarını kesip yerine tahta bir bacak takarak şekerkamışı ezme değirmenini kollarıyla çevirmelerini istiyoruz. Ve bütün bunlardan sonra, insan haklarından söz etme cüretinde bulunuyoruz![256]

Darwinist Vahşetin Canlı Örneği: "İnsanat Bahçeleri" ve Ota Benga

İngiliz derin devletinin ortaya atarak yaygınlaştırdığı Darwinist felsefe, sadece İngiliz derin devletinin Afrika, Avustralya ve Asya'yı sömürme siyasetiyle bitmemiş; akla, insanlığa ve vicdana sığmayacak çeşitli uygulamaların da öncüsü olmuştur.

Başta İngiltere olmak üzere çeşitli ülkelerde ardı arkasına açılan ve isimlerine pervasızca "Human Zoo" (İnsanat Bahçesi) denilen alanlar, bu kabusun vardığı son noktalardan biridir. Afrika ve Avustralya'dan getirilen, evi, ailesi, işi ve medeni bir hayatı olan çeşitli kabilelerden insanlar, bu insanat bahçelerinde hayvan muamelesi altında sergilenmişler, insanlar para ödeyerek bu bahçelere ziyarete gelmiştir. Afrikalı ve Avustralyalı normal insanlar, İngiliz derin devletinin "üstün ırk" yalanını yaygınlaştırabilmek için tel örgüler ardında teşhir edilmişler ve dönemin çoğu aristokratı bu sahtekarlığa aldanarak bu insanlık vahşetine alet olmuştur.

Söz konusu insanat bahçelerinin hikayesi ise şöyledir:

1800'lerin sonları ve 1900'lerin başlarında İngiltere ve diğer bazı Avrupa ülkelerinde, dünyanın dört bir yanından getirilen yerliler, "insanat bahçesi" adı verilen yerlerde sergileniyorlardı. Afrikalı, Kızılderili, Aborijin topluluklarından tutsak edilen insanlar, Avrupalılar tarafından sanki birer hayvanmış gibi hapsedilerek seyrediliyordu.1889'da Paris'te yarı çıplak şekilde sergilenen çoğunluğu Afrikalı 400 tutsağı, 18 milyon insan ziyaret etmişti. Kısa süre sonra Kuzey Amerika da Avrupa gibi bu kervana katıldı. İnsanlık ayıbı burada da devam ediyordu.

Tüm bu tutsaklar arasında belki de en çok aşağılanıp rencide edilen ise Ota Benga adlı bir Afrikalı pigmeydi.

Ota Benga, 1904 yılında, Samuel Verner adlı evrimci bir araştırmacı tarafından Kongo'dan getirildi. Adı, kendi dilinde "dost" anlamına gelen yerli, evli ve iki çocuk babasıydı. Bir gün çıktığı avdan köyüne döndüğünde karısının ve iki çocuğunun, kabilesinin çoğuyla birlikte öldürüldüğünü gördü. Daha sonra yakalanarak bir hayvan gibi zincirlendi, kafese kondu ve ABD'ye götürüldü. Buradaki evrimciler, St. Louis Dünya Fuarı'nda onu çeşitli maymun türleriyle birlikte kafese koyarak "insana en yakın ara geçiş formu" diye teşhir ettiler. Ziyaretçiler, Afrika'nın saf yamyamlarından biri diye lanse edilen Ota Benga'nın kendisini görmek için 25 cent, bir de dişlerini görmek için fazladan 5 cent para ödüyorlardı.

İki yıl sonra ise Benga, New York'taki "Bronx Hayvanat Bahçesi"ne götürüldü. Burada yaşanan insanlık vahşeti çok daha büyüktü; keza bir insan hayvanat bahçesinde sergilenmekteydi. Onu, birkaç şempanze, Dinah adı verilen bir goril ve Dohung adı verilen bir orangutan ile birlikte aynı kafese koyarak, hepsini "insanın eski ataları" adı altında sergilediler.

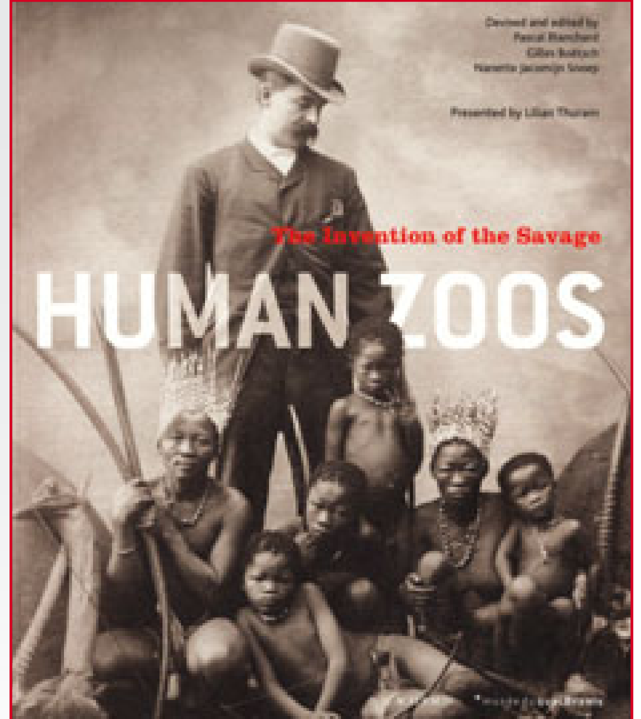
Kafesinin önündeki tabelaya adeta bir hayvanı tanıtır gibi şunlar yazılmıştı:

Afrika Pigmesi, "Ota Benga"
Yaş: 23 Yıl
Boy: 1.49 metre
Ağırlık: 46 kg
Kasai Nehri, Kongo Özgür Devleti, Güney Orta Afrika'dan
Dr. Samuel P. Verner tarafından getirildi.
Eylül ayı boyunca her öğleden sonra sergilenecektir.

Ota Benga, burada maymunları kucaklayıp oynamaya ve orangutanlarla güreşmeye zorlanıyordu. Hayvanat bahçesinin evrimci müdürü Dr. William T. Hornaday, "bu sözde nadide ara geçiş formuna sahip olmanın kendisine verdiği gurur" hakkında uzun konuşmalar yapmış, ziyaretçiler de kafese konan Ota Benga'ya sıradan bir hayvan gibi davranmışlardı.

New York Times gazetesinin o dönemde yayınlanan bir nüshasında ziyaretçilerin tavrı şöyle aktarılıyordu:

Parkta 40 bin ziyaretçi vardı. Bu kalabalıktaki hemen hemen her erkek, her kadın ve her çocuk parktaki Afrikalı vahşi adamı görmek için maymun kafesini ziyaret ediyordu. Uluyarak, alay ederek, bağırıp çağırarak pigmeyi rahatsız ediyorlardı...[1]

New York Journal gazetesinin 17 Eylül 1906 tarihli nüshasında ise, bu uygulamanın evrimi kanıtlamak için yapıldığı, ancak büyük bir haksızlık ve zulüm olduğu şöyle vurgulanıyordu:

Bu insanlar düşüncesizce ve akılsızca bir maymun kafesinin içerisinde Afrika'dan getirilen küçük bir insanı sergilemişlerdi.

Onların düşüncesi muhtemelen evrimdeki bazı derin dersleri insanlara öğretmekti. Aslında başarılan tek sonuç, bu ülkenin beyazlarından, en azından sempati ve nezaketi hak eden Afrika ırkının, vahşet gösterilerine maruz kalması, ardından da hor görülmesidir.

Aynı güç tarafından yaratılan, hepimizi aynı yere yerleştiren, aynı hisleri ve aynı ruhu lütfeden Allah'a karşı ... bir insanı maymunlarla bir kafese kapatmak ve bunu alay konusu edinmek çok ayıp ve iğrençtir...[2]

Kısa sürede ziyaretçi rekoru kıran hayvanat bahçesi yönetimi diğer taraftan insan hakları savunucularının artan baskılarına dayanamadı ve Ota Benga'yı bir süre sonra serbest bıraktı. Serbest kalınca İngilizce öğrenip bir tütün fabrikasında iş bulan Ota Benga fiziksel olarak serbest olsa da zihninden yaşadıklarını atamadı ve 1916'da kalbine ateş ederek intihar etti.

Ota Benga, Kongo'da yaşadığı çevrede oldukça insan canlısı bir kişilik olarak tanınırdı. Kuşkusuz ki intihar, İngiliz derin devletinin getirdiği vahşi sisteme karşı başvurulacak bir yöntem değildir. Fakat bu örnek, Darwinist sistemin getirdiği vahşeti, dehşeti ve korkunç sonuçları görmek bakımından önemlidir.

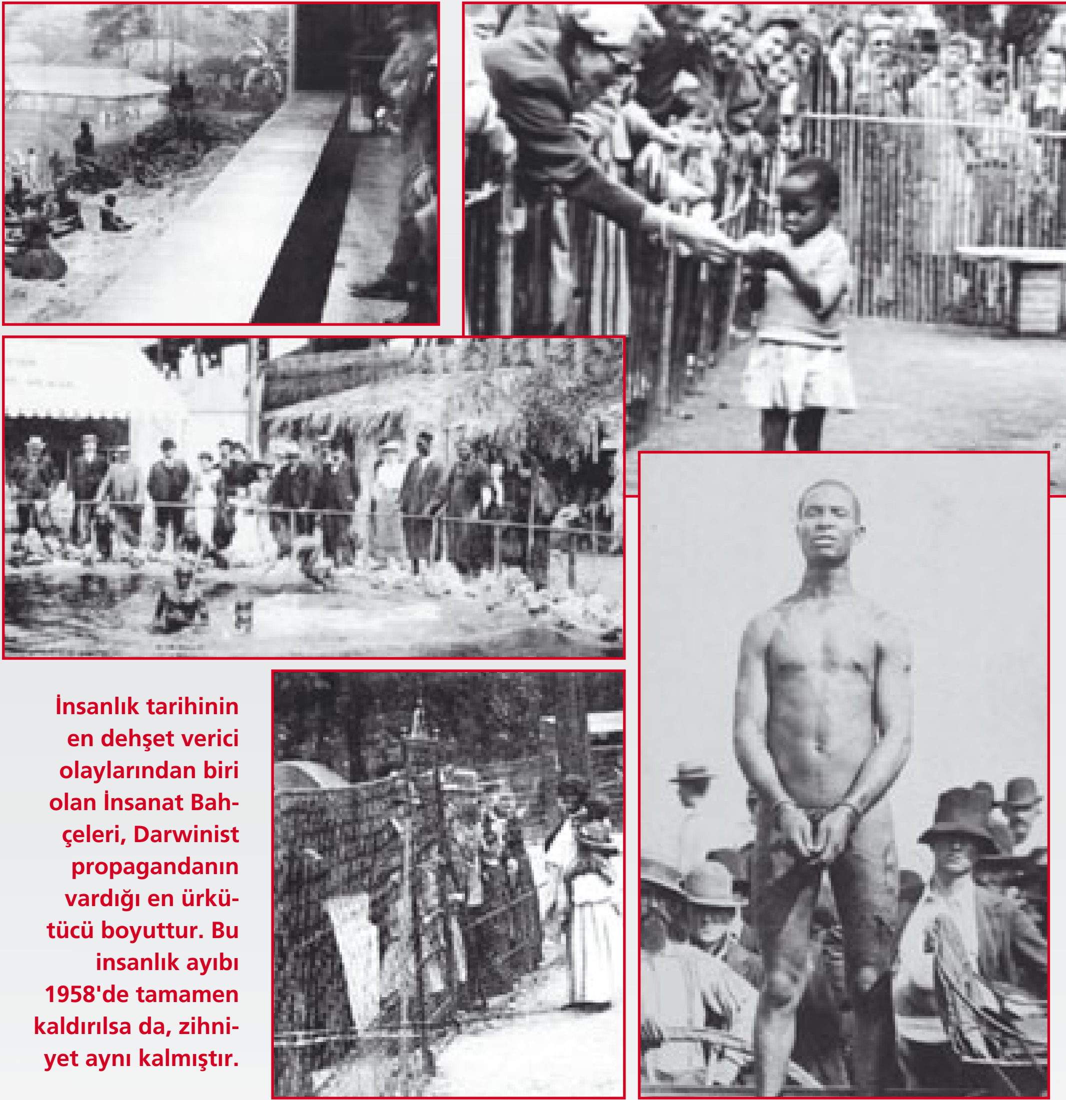
İlginç olan bu trajedinin İngiliz derin devleti üzerinde hiçbir baskıya sebep olmamış olması ve zulmün bu olaydan sonra da yıllarca devam etmesidir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da insanat bahçeleri azaldı. Kalan son insanat bahçesi de 1958 yılında Belçika'da kapandı. Fakat zihniyet değişmedi. İngiliz derin devleti, korkunç Darwinist sahtekarlığı, sistematik olarak yaygınlaşmaya ve kitlelere empoze etmeye devam etti.

Bugün insanlar hayvanat bahçelerinde kafese kapatılmasalar da, bir kısım insanların "gelişmemiş" olduğuna dair ürkütücü zihniyet, kimi çevrelerde yoğun olarak devam etmektedir. Evrim teorisinin bir sahtekarlık olduğuna dair açıklamalarımız ve verdiğimiz bilimsel deliller, bu konuda pek çok zihni aydınlatsa da, bu konuda çabaların devam etmesi şarttır. Tüm insanların Yaratıcımız Allah tarafından yaratıldığı, evrim diye hayali bir sürecin asla yaşanmadığı ve her birimizin Hz. Adem (as)'ın çocukları olduğumuz gerçeği ısrarla ve bilimsel delilleriyle anlatılmalıdır. Farklı ırklar, Rabbimiz'in yarattığı çeşitliliğin bir parçasıdır ve bir güzelliktir. Allah, bu gerçeği ayetinde şöyle belirtmiştir:

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

Bir başka ayette ise Rabbimiz, tüm insanların Hz. Adem (as) ve eşinden geldiğini belirtmekte ve çeşitliliğin, insanların birbirleri ile tanışması için yaratılan bir güzellik olduğunu belirtmektedir. Aynı ayette Allah, üstünlüğün ırk veya soya değil takvaya bağlı olduğunu belirtmektedir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

İnsanlık tarihinin en dehşet verici olaylarından biri olan İnsanat Bahçeleri, Darwinist propagandanın vardığı en ürkütücü boyuttur. Bu insanlık ayıbı 1958'de tamamen kaldırılsa da, zihniyet aynı kalmıştır.

1. Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga: The Pygmy in the Zoo,* Canada, Ekim 1993, s. 269

2. Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Oto Benga: The Pygmy in the Zoo,* Canada, Ekim 1993, s. 267

İngiliz Derin Devleti ve Yeni Sömürgecilik

II. Dünya Savaşı yılları, dünyada dengelerin büyük ölçüde değiştiği bir dönemdir. II. Dünya Savaşı sonrasında İngiltere, savaştan zaferle çıkmış olsa da, ekonomik ve askeri yönden büyük bir kayba uğramıştır. Üstelik I. Dünya Savaşı'ndan beri sömürgelerde özgürlük mücadelelerinin başlamış olması, İngiliz İmparatorluğu'nun sıkıntı çekmesine neden olmuştur. İngiliz derin devleti sömürgeler üzerinde doğrudan yönetimin maddi ve manevi külfetinden kaçınmak, ancak kontrolünü de tamamen kaybetmemek gayesindedir. Savaş sonrası çökme noktasına gelmiş olan sömürgelerdeki ekonomilerin toparlanabilmesi için, ülkelerin kendi topraklarındaki ekonomilerin doğrudan İngiliz derin devleti yararına kullanılması planına başvurmuştur.

Dahası İngiltere, iki dünya savaşına katılmış bir ülke olarak, dünyaya "barış yanlısı" bir görünüm vermeyi tercih etmektedir. Gerçekleşen insanlık suçları ve Churchill'in idaresi, kapalı kapılar ardında büyük eleştirilerin konusudur. İngiliz derin devleti, artık zulüm sistemini gizleyememektedir. İletişim yolları gelişmiş, dünya küçülmüş ve "insan hakları" sorgulanır olmuştur. Artık farklı bir stratejiye geçme zamanı gelmiştir.

İngiliz derin devleti, 20. yüzyılın ortalarından itibaren, kendisini büyük ölçüde yer altına çekmiştir. Yasadışı uygulamalarını farklı piyonlar kullanarak gerçekleştirme stratejisine yönelmiştir. Savaşlar ve iç çatışmalarda ABD'yi ön plana çıkarmış, sömürü sistemlerinde ajanlarını ve yancılarını kullanmıştır. Ülkelerin finans sistemlerine "legal" görünümlü faiz kurumlarını kullanarak hakim olmuş; ülkeler içinde, genetiğiyle oynanmış hibrit üretimlere ağırlık vererek tarımı tüketmiştir. Eğitim sistemine el atmış ve sömüreceği ülkeler üzerinde ırkçılık, sınıf ayrımı gibi suni terimleri bilimsel bir kılıfa sokarak sosyal Darwinizm'i yaygınlaştırmıştır. Söz konusu eğitim sisteminin bir sonucu olarak milli bilinci yok etmiştir. Dejenerasyonu ve ahlaki çöküntüyü yaygınlaştırarak, din, maneviyat, aile gibi manevi değerleri gitgide toplumlardan uzaklaştırmıştır. İngiliz derin devletinin yeni sömürge stratejisi, toplumları temel değerlerinden uzaklaştırarak bozguna uğratma ve sonra himaye altına alma şeklindedir. Bunda da tam planladığı şekilde başarı sağlamıştır.

Bu yeni sistemin adı "Yeni Sömürgecilik"tir. Yeni sömürgecilik, "Özgürlük" ve "demokrasi" gibi göz boyayıcı bazı terimlerle birlikte ortaya çıkmış; fakat gerçekte bu terimleri kendi sinsi amacı için kullanmıştır. Özgürlük ve demokrasi, elbette toplumlar için oldukça önemli ve bir toplumun var olması için şart olan kavramlardır. Bu kavramlar daima savunulmalı, geliştirilmeli ve güçlendirilmelidir. İngiliz derin devletinin yeni sömürgecilik stratejisinde bu kavramlara başvurmasının amacı ise başkadır. İngiliz derin devleti, bu terimlerin ardına sığınarak, ülkeleri içten içe sömürmüş, özgürlük vaat ederek toplumları daha fazla pranga altına almıştır.

Askeri bir darbe ile devrilene kadar 10 yıl boyunca Gana'nın bağımsızlık sonrası dönemde ilk başkanlığını yapan Kwame Nkrumah da buna dikkat çekenlerdendir. Nkrumah, sömürgeciliği sürdürmek için yapılan modern girişimler ile eş zamanlı olarak "özgürlükler"den bahsetmeyi, yenisömürgecilik olarak kabul etmektedir.[257] Bu yöntemle sömürülen ülkeler, özgürlük ve bağımsızlık kavramlarının altında sömürüldüklerinin farkında dahi olmamışlardır. İngiliz gazetesi *The Guardian* bu gerçeği, "*İngiltere, Afrika'nın kaynaklarının soygununda asıl rolü oynuyor*" diyerek açıkça dile getirmiştir.[258]

Gazetenin yayınladığı rapora göre, Afrika'ya giriş yapan ve Afrika'dan çıkan toplam kaynak miktarı ölçülmüş ve şöyle bir sonuç elde edilmiştir: Afrika her yıl 192 milyar Pound kaybederken, kıtaya sadece 134 milyar Pound giriş yapmaktadır. Bu da Afrika'da her yıl net 58 milyar Pound'un kaybedildiği gerçeğini ortaya koymaktadır.[259]

Burada ilginç olan, kıtanın özellikle yeraltı kaynakları ve bazı bölgelerdeki tarım alanları bakımından dünyanın en zengin anakarası olmasıdır. Afrika, tüm zenginliğine rağmen hala yoksulluk –hatta açlık– çekmektedir. Zengin kıtayı sömüren İngiliz derin devleti, bu sömürü sistemini çeşitli yöntemlerle de gizlemeye çalışmaktadır.

Bağımsız Gana'nın ilk Başkanı Kwame Nkrumah, "Yeni Sömürgecilik" tanımını ilk yapanlardandır.

Yapılan gösteriş yardımları ve bu uğurda ön plana çıkarılan isimler, çoğunlukla senaryonun bir parçasıdır. *The Guardian*, 15 Temmuz 2014 tarihinde yayınlanan "Aid to Africa: Donations From West Mask 60bn Looting' of Continent" (Afrika'ya Yardım: Batı'nın Bağışları, Kıtanın 60 Milyar Dolarlık Yağmalanmasını Maskeliyor) başlıklı yazıda bunun nedenini şöyle açıklamaktadır:

STK'lara göre, İngiltere ve zengin devletler, şirketlerinin, Afrika'nın kaynaklarını yağmalamalarına izin verirken aynı zamanda yardımlarla yaptıkları cömertliklerinden zevk alıyor.[260]

The Guardian'daki yazıda bütün bunların İngiliz şirketlerince yapıldığı söylenirken, Health Poverty Action yöneticisi Martin Drewry İngiliz derin devletinin yaptığı "soygunun" merkezinin Londra olduğunu şöyle aktarmaktadır:

Genel anlayış, İngiltere'nin Afrika'ya yardımlarla "destek olduğu". Fakat gerçekte bu yardımlar, çıkarılan milyarlar için bir sis perdesi görevi görüyor. Hadi daha gerçekçi bir dil kullanalım: Bu yapılan şey çapulculuktur; cömertliğin tam tersidir. Şunu da kabul etmeliyiz ki uluslararası olarak işletilen bu finansal sistemin kalbi Londra'dır."

The Guardian'daki bir diğer yazıda ise İngiltere'nin kendisine "yoksulların kahraman koruyucusu" imajı vermeye çalıştığı belirtilirken durumun çok daha farklı olduğu şöyle aktarılıyor: "*Gerçek şu ki: İngiltere, Afrika'ya yardımda verdiklerinden daha fazlasını ondan alıyor. Biz Afrika'ya değil, onlar bize para yatırımı yapıyor*".[261]

İngiliz The Guardian **gazetesi, *"Biz Afrika'ya değil, onlar bize para yatırımı yapıyor*" diyerek Afrika gerçeğini tasvir etmiştir.**

Afrika'ya Avrupa'dan yapılan devlet bazında yardımlar, gerçekte çoğunlukla göz boyamadır. Yapılan yardımların çok daha fazlası, sömürü yoluyla geri alınmaktadır.

İngiliz yazar Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order* (Büyük Aldatmaca: Anglo-Amerikan Gücü ve Dünya Düzeni) isimli kitabında, İngiliz derin devletinin büründüğü "yardımsever" görünümü altında, Afrika ülkelerini nasıl sömürdüğünü şu cümlelerle anlatmıştır:

> *1967-69 tarihlerinde İngiltere'nin Yurtdışı Gelişmeden Sorumlu Bakanı görevini yapan Reg Prentice şöyle diyordu: "Yardım programımız, kendi yurtdışı pazarlarımıza bir yatırım olarak görülebilir. Bu durum tüm donör ülkeler için geçerlidir ... Şu anda global yardım akışının yüzde 7.5'ini biz sağlıyoruz ama gelişmekte olan ülkelerden ithal edilen mallar için gelişmiş ülkelerden gelen siparişlerin yüzde 12'sini biz alıyoruz. Yardım programımız ödeme dengemize yardımcı oluyor ... Dolaylı etkileri (yardımın ardından ticaret) ve diğer ülkelerin yardım programlarından aldığımız siparişleri düşününce* ***son durum bizim lehimize oluyor.*** *1978-1984 arasında 1 milyon Pound'luk yardım 3.2 milyon Pound'luk ihracata yol açtı. 1982-91 arasında İngiltere'nin sağladığı her 1.00 Pound'luk yardım için, İngiliz şirketler 1.20 Pound aldı. Oxfam'ın bir raporuna göre Afrika, 1987'den beri 100 milyar dolardan fazla borç ödemesine rağmen borç seviyesi ¼ oranında arttı. 1995 yılında sadece İngiliz hükümeti (bankalar değil) gelişmekte olan ülkelerden borç servisi adında 262 milyon Pound aldı.*[262]

Resmi rakamlara bakıldığında İngiltere, bütün bu ülkelere bağış ya da yardım adı altında para akıtan bir ülke gibi görünmektedir. Kuşkusuz hem İngiltere Hükümeti nezdinde hem de İngiltere'de sivil toplum kuruluşlarında bu yardımı vicdani bir görev olarak yapan ve gerçekten Afrika'nın ve diğer zorluk içindeki ülkelerin kalkınmasını isteyen kişiler çoktur. Ancak şu anki mevcut sistem, tüm iyi niyetli insanların çabalarına rağmen, İngiliz derin devletinin himayesinde işlemektedir. Bu sistemden İngiliz Hükümeti'nin kendisi dahi çıkamamaktadır. İngiliz derin devleti, her zamanki sinsi politikasını burada da uygulamakta, doğrudan sömüren taraf olarak görünmek yerine, Afrika'ya yardım sağlayan bir "dost" görünümünde ortaya çıkmaktadır. Rakamlara vurulduğunda ise durumun hiç de böyle olmadığı açıktır.

Elbette iyi insanların çabaları ses getirir. İyi insanlar, kendi vicdanlarına uyarak, şartlar ne olursa olsun, güç kimin elinde görünürse görünsün doğru olanı daima yapmakla yükümlüdürler. Fakat aynı zamanda iyiler, iyiliğin yaygınlaşabilmesi için İngiliz derin devleti gibi sinsi bir yapılanmayı da deşifre etmekle yükümlüdürler. Çünkü İngiliz derin devletinin gizli stratejileri, dünya çapında hala can yakmakta, bu mekanizmanın gizli kalması ise, zararı artırmaktadır. Deşifre ettikçe ve dünyaya hakim deccali yapının İngiliz derin devleti olduğu dile getirildikçe, bu sistemin de gücü kırılacak ve Deccal Komitesi, insanları aldatmanın bu kadar kolay olmadığını anlayacaktır.

Dünyada hiç kimse, acı ve yoksulluk çekmeye mahkum olarak bırakılamaz. Zavallı duruma getirilmiş her kişi ve her millet, vicdanlı insanların sorumluluğu altındadır. Hele ki bu insanlar, Deccal'in basit aldatmacaları sonucunda bu hallere düştüyse, bunu ortadan kaldıracak hamleler yapmak şarttır. Allah, iyilerin çabasını elbette görecek ve deccali sistemi ortadan kaldırıp, zayıf bırakılmışları refaha erdirecektir. Bunun için bize düşen, çaba ve duadır.

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Bağımsızlık Adı Altında Sömürü

Yeni dünya düzeni, "yeni sömürgecilik" sisteminin uygulanması için oldukça müsait hale gelmiştir. II. Dünya Savaşı sonrasında kurulmuş olan Birleşmiş Milletler, çeşitli bildirgelerle sömürge döneminde gerçekleşen bazı eylemleri "insanlığa karşı suçlar" olarak tanımlamıştır. Uluslararası Ceza Mahkemesi, Roma Statüsü'nün savaş suçlarını açıklayan 8. Maddesi ile insanlığa karşı suçları tanımlayan 7. Maddesi, sömürgeciliği "insanlığa karşı suç" olarak kabul etmiştir.

Sömürge ülkelerine bağımsızlık verilmesinin hemen sonrasında BM, bağımsızlık kazanan sömürge ülkelerini bünyesine kabul etmeye başlamış, bu durum İngiliz derin devleti nezdinde önemli rahatsızlıklara sebep olmuştur.

İngiliz Tarihçi Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order* (Büyük Aldatmaca: Anglo-Amerikan Gücü ve Dünya Düzeni) isimli kitabında bu durumu şöyle tarif etmiştir:

Haziran 1950 tarihli bir Dışişleri notunda şu ifadeler yer alıyor: "'Bir devlet-bir oy' sistemi kapsamında, küçük ülkelerin gereksiz bir etki gücüne sahip hale gelmesi, İngiltere ve İngiliz Milletler Topluluğu'nun temel menfaatlerini, BM müdahalesinden koruma imkanını kısıtlayabilir." Başbakan Harold Macmillan da benzer bir ifadede bulunuyor ve Soğuk Savaş'ın bir probleminin "Afrika-Asya kamplarında son derece önemsiz ülkelerin eline ciddi bir şantaj kozu vermesi" olduğunu söylüyordu. İngiltere'nin, İngiliz Milletler Topluluğu'na yönelik demokrasi hakkındaki düşünceleri de benzerdi. Örneğin 1953 tarihli bir

memorandumda şöyle deniyordu: "İlkel insanların yaşadığı bu küçük ülkeler şu anda 'yetişkin ülke' olmak için gereken zihinsel yetkinliğe sahip değiller." İngiltere'nin İngiliz Milletler Topluluğu Bakanı da, yeni bağımsızlık kazanmış bölgelere tam Milletler Topluluğu statüsü vermenin "rahatsız edici" olacağını, ... ve "en baştan itibaren ... bizim etki alanımızda kalmalarının sağlanması gerektiğini" söylemişti ... İngiltere "BM'nin, İngiltere'nin kolonileri üzerindeki etkisini zayıflatmasını engellemek" istiyor ve bunu sadece savaş sonrası yıllarda değil "dekolonizasyon" sürecinde de devam ettiriyordu. Örneğin 1960 BM Genel Kurul kararı "tüm yetkinin acilen ve herhangi bir koşul olmadan [sömürge] halklarına devredilmesini" söylüyordu. İngiltere bu kararda oy kullanmadı ve bu beyanı hiçbir zaman resmi olarak kabul etmedi. Ayrıca uzun yıllar, komitenin, kararın uygulanmasını denetlemek için görevlendirdiği delegelerin, bölgelerini ziyaret etmesine izin vermedi. 1970'teki Genel Kurul kararı 1960 tarihli kararın uygulanması yönünde tekrardan çağrıda bulununca, İngiltere protesto için bu kararı hazırlayan komiteden istifa etti.[263]

İngiliz derin devleti, sömürgecilik sisteminde artık pek çok uygulamanın suç kapsamına girdiğini biliyordu. Bu nedenle, yine aynı toprakları sömürecek ama yeni kanunlara göre suç sayılmayacak sinsi bir sömürü politikası arayışı içine girdi. "Yeni sömürgecilik" buna çok uygundu. Yeni sömürgecilik sisteminde, ülkeler yine İngiliz derin devletinin sömürüsü altında olacaktı; fakat uygulama o kadar kitabına uygun şekilde yapılacaktı ki, işlenen suçlarla ilgili değil suçlama, kınama dahi söz konusu olmayacaktı.[264] Hatta tümüyle bir insanlık suçu olan köle ticareti, tamamen farklı görünüm altında işlemeye devam edecek ve farklı görünüm almış olmasından dolayı da herhangi bir suç kapsamına dahil edilmeyecekti.

Özellikle mali yardımlar adı altında gerçekleştirilen ekonomik yaptırımlar, söz konusu sömürge ülkelerinde siyasi gücü ikinci plana itmekte, hukuki sistemi yok etmekte ve askeri gücü ise tamamen sömüren toplumun hakimiyetine bırakılacaktı. Görünürde toprakların fiziki işgali söz konusu değildi, fakat pratikte topraklar siyasi, sosyal, kültürel, askeri ve mali bakımdan tümüyle sömürgecilerin yönetimi ve kontrolü altında olacaktı. Kanun koyucular sömüren ülkeler olduğundan, söz konusu sömürü sisteminin kanunlarda bir karşılığı bulunmayacaktı.

Sömürgelerin İngiltere'nin himayesinden ayrılarak bağımsızlıklarını kazanmaları, maddi anlamda büyük bir boşluğa girmelerini de beraberinde getirmiştir. O vakte kadar bütün üretimlerine İngiliz derin devleti tarafından el konulmuş, üretim yapamamışlardır. İngiliz derin devletinin oyunları sonucunda tarımı büyük ölçüde terk etmek zorunda kalmış, sanayileşme sistemlerine ulaşamamışlardır. Dolayısıyla sözde "bağımsızlık"la birlikte müthiş bir yoksulluk ile karşı karşıya kalmışlardır. Zaten plan da budur. İngiliz derin devleti, sömürgelerin legal yollarla İngiliz hakimiyeti altına gireceği alt yapıyı zaten çoktan hazırlamıştır. Söz konusu fakir devletler, kaçınılmaz olarak İngiltere'nin yardımına ihtiyaç duyacaklardır. İngiliz derin devletinin "yardım" adı altında yaptığı ekonomik hamleler de gerçekte o ülkeyi tümüyle İngiliz derin devletine bağımlı hale getirecektir.

Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Ticaret Örgütü (WTO), ihtiyaç içindeki bazı ülkelere fon sağlamakla görevli kurumlardır. Bu finans kurumlarının yaptığı yardımlar söz konusu ülkenin "yararına" gibi görünse de, gerçekler çok başkadır. Bu fonlar karşılığında girilen hukuki, ekonomik ve siyasi yükümlülükler nedeniyle söz konusu ülke, artık tümüyle İngiliz derin devletinin himayesinde bulunan kurumlara teslim olmaktadır.

Bu aslında, sadece eski sömürge ülkeleri için geçerli değildir. Türkiye dahil Ortadoğu ülkeleri, Asya ülkeleri ve pek çok gelişmekte olan ülke bu sistemin tehdidi altına girmiştir.

Allah'a şükür, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın akılcı ekonomik politikaları neticesinde ülkemiz, IMF boyunduruğundan kurtulmuş durumdadır. Fakat şu anda pek çok ülke hala boyunduruk altındadır.

Söz konusu kurumların idaresi altında "yardım alan" eski sömürgelerden, bu yardımlar karşılığında çeşitli beklentiler vardır. Ülkenin, "liberalleşme" adı altında, sermaye piyasasını yabancı şirketlere açmaya yönelik düzenlemeler yapması istenmektedir. Yabancı şirketlerin o ülkenin doğal kaynaklarını ve zenginliklerini yöneten mekanizmalarda söz sahibi olmaları ile yeni sömürü düzeni başlar.

Şunu unutmamak gerekir: İngiliz derin devleti, gerçekte hiçbir ülkenin demokratikleşmesinden veya liberalleşmesinden yana değildir. Keza demokratikleşme, İngiliz derin devleti için büyük bir risktir. Derin devlet, halkı yönlendirebilmektedir ama halkın seçimini her zaman kontrol edemeyebilir. İngiliz derin devletinin aradığı sistem, tamamen kendi kontrolü altında olan bir sistemdir. Dolayısıyla söz konusu ülkelerde "demokratikleşme" teriminin bu kadar fazla kullanılması, demokratikleşme özlemi değildir. Aksine ülke üzerine uygulanacak yaptırımlar için bir kılıftır.

İngiliz derin devleti, genellikle sihirli kelime "demokratikleşme"yi ön plana çıkararak, bu talebe uyan ve kendi kontrolünde olan bir lideri ülkenin başına getirmektedir. Bu sözde demokrasi sistemi, aslında İngiliz derin devletinin tasvip etmediklerini susturma siyasetidir. Yani bir bakıma, İngiliz derin devletinin liderliğinde bir diktatörlük sistemidir.

Antropolog Bronisław Malinowski, İngiliz derin devletinin Afrika'yı sözde "medenileştirdiği" iddiaları ile ilgili olarak şu gerçeklere dikkat çekmiştir:

> *"Biz" onlara, siyasal hakimiyetin araçlarını vermiş değildik, tıpkı iktisadi zenginlik ve avantajlarının özünü onlarla paylaşmadığımız gibi.*[265]

İngiliz derin devletinin himayesindeki hiçbir kurumun maddi "yardımları" karşılıksız yapmayacağı mutlaka akılda tutulmalıdır. Yardımlar yoluyla hem söz konusu ülkeler her açıdan hakimiyet altına alınmakta, hem de verilen yardımlar aslında yüksek faizli borçlar şeklinde olmaktadır. Borçların sadece faizleri ödenebilmekte ve söz konusu ülkeler daima bu borç batağı altında İngiliz derin devletinin himayesinde kalmaktadırlar.

Kanadalı siyaset bilimi uzmanı Robert Cox, "hegemonik devlet" olabilmek için bir devletin evrensel görünen bir dünya düzeni kurması gerektiğini ileri sürer. Cox, bu dünya düzeninin özelliğini ise, "*hakim olan devlet diğerlerini sömürürken, sömürülen ülkelerin, mevcut durumun kendi çıkarları doğrultusunda olduğunu sanmaları*" şeklinde tanımlar.[266] Şu an hali hazırdaki durum tam olarak budur.

Postkolonyal (sömürge sonrası) çalışmaların önemli ismi Hintli Akademisyen Partha Chatterjee, *Nationalist Thought and the Colonial World* (Mil-

liyetçi Düşünce ve Kolonyal Dünya) adlı kitabında bu gerçeği şu cümlelerle okuyucularına aktarmaktadır:

> *…bizim adımıza yalnızca kolonyal aydınlanma ve sömürü senaryosunu tasarlamakla kalmamış, aynı zamanda bizim antikolonyal (koloni karşıtı) direnişimizi ve postkolonyal (koloni sonrası) sefaletimizi de planlamıştır. Tahayyüllerimiz bile sonsuza kadar kolonileştirilmiş durumda kalmak zorundadır.*[267]

1960'lı yıllarda sömürgecilik kağıt üzerinde sona erdikten sonra, İngiliz derin devleti, sömürge bölgelerindeki sınırları yeniden çizmiştir. Afrika'daki sınırların cetvelle çizilmiş gibi durmasının nedeni, bunların siyasi hesaplamalara uygun olarak gerçekten cetvelle çizilmiş olmalarıdır. Bir başka deyişle sömürge ülkeleri, İngiliz derin devleti tarafından aynı politika dahilinde sömürülmeye devam edecektir.

Bazı analistler, yeni sömürge döneminin varlığını inkar etmemekle birlikte, yeni sistemde en azından insanların öldürülmediği iddiasını ortaya atarak yeni sistemin savunuculuğunu yaparlar.

Yeni sömürgecilikte en azından insanların öldürülmediği iddiası gerçekçi değildir. Görünürde, sadece yöntem değişmiştir; zulüm devam etmektedir.

Oysa bu iddia gerçekdışıdır. Çünkü İngiliz derin devleti, idareden hoşnutsuz olduğu zamanlarda çeşitli isyanlar körükleyerek, iç savaşlar çıkararak, gerektiğinde askeri müdahaleler yaparak, halen söz konusu ülkelerde kanlı eylemlere imza atmaktadır.

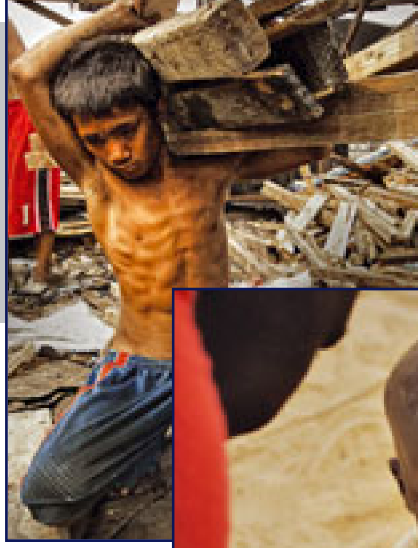
Ayrıca şunu unutmamak gerekir ki, insan gücünün ortadan kalkması zaten sömürgecilikle çatışan bir kavramdır. Çünkü insan sömürüsü, İngiliz derin devleti açısından önemli bir konudur. İngiliz derin devleti, önce sömürdüğü toplumlarındaki insanları kendi istediği şekle dönüştürmekte, sonra da onları, oldukça ucuz bir işgücü haline kullanmaktadır. İşte İngiliz derin devletinin insana bakış açısı ve sinsi stratejisi budur.

Nitekim bazı kişiler kölelik sisteminin 21. yüzyılda artık kalmadığını iddia etseler de durum böyle değildir. Günümüzde insan kaçakçılığı, kaçak işçiler, çocuk ticareti köleliğin örtülü şekildeki türlerindendir. Kölelik yasaklanmıştır; ama gerçekte bugün, sayıları milyonlarla ifade edilecek kadar köle bulunmaktadır. "Köle" teriminin günümüzde açıkça kullanılmaması insanları yanıltmamalıdır. Kölelik, karşılığı ödenmeden zorla çalıştırma veya emek sömürüsü olarak tanımlanıyorsa, şu anda dünyada bu tanımlara uyan milyonlarca insan olduğunu bilmek gerekmektedir. Özellikle son zamanlarda, İngiliz derin devletinin karışıklık ve isyan çıkardığı bölgelerden gerçekleşen göçler, durumun vahametini artırmıştır.

Kölelik sistemi resmi olarak yasaklansa da, şu an dünyada bu tanıma uyan milyonlarca insan vardır.

İngiliz Milletler Topluluğu

İngiliz derin devletinin uluslararası politikayı yönlendirme ve yönetmede kullandığı ana manivelalarından biri İngiliz Milletler Topluluğu'dur.

Bu topluluk, adından da anlaşılacağı gibi, merkezinde İngiltere'nin bulunduğu uluslararası bir organizasyondur. Çoğu, İngiltere'nin eski sömürgeleri, işgal ettiği ülkeler ve müttefiklerinden oluşan 49 ülke ve 29 bölge istihbarattan ekonomiye, ticaretten savunmaya birçok alanda İngiltere'nin koordinasyonu altında ortak hareket etmektedirler.

Dünyanın dört bir yanına yayılmış olan ve 2.4 milyarlık nüfus ile 14 trilyon liralık bir GSMH'ya sahip olan bu dev güç, İngiltere'ye diplomasiden savunmaya çok geniş bir hareket alanı sağlamaktadır. İngiliz derin devleti, dünyanın herhangi bir yerinde kendi çıkarını ilgilendiren hadiseleri, İngiliz Milletler Topluluğu'nun olanaklarını kullanarak dilediği gibi dizayn etmektedir.

Örneğin, İngiliz derin devleti, Ortadoğu'nun iletişim ve haberleşmesine müdahale etmek istediğinde, Topluluk üyelerinden bu işlem için elverişli olan Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda ülkelerini bir araya getirip "Beş Göz" olarak bilinen istihbarat sistemini kurmuştur. Söz konusu ülkelerde teknik altyapıyı oluşturmuş, dinleme merkezini de Kıbrıs'taki üsse yerleştirerek tüm Ortadoğu ve bölge ülkelerini dinlemiştir. Bu konunun detaylarına ilerleyen satırlarda değinilecektir.

Topluluğun Doğuşu

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında, sömürgelerin görünürde bağımsızlıklarını kazanmalarının ardından İngiltere, bu sömürgelere tekrar hakim olma yolunu daha legal görünümlü olan ama özünde yine tehdit, baskı ve zorlama olan mafya yöntemleriyle uygulamıştır. Artık İngiliz hakimiyetinin adı, İngiliz İmparatorluğu değil; İngiliz Milletler Topluluğu'dur.

Örneğin, İngiliz Hazinesi'nin 1945 tarihli bir raporunda, ülkelerin, ekonomik baskılarla İngiltere'nin istediği yönde karar almaya zorlanacakları açıkça ifade edilmiştir:

Diğer ülkelerin iç kararlarına etki edebilmemize olanak sağlayacak teknikler geliştirmeliyiz. Bu bağlamda ülkeleri, "gelişimlerinin genel gidişatı konusunda tavsiyelerimizi dinlemeye" zorlayacak ekonomik tedbirler de düşünülebilir.[268]

Bu raporda geçen ifadelere göre hazırlanan Londra Bildirgesi'ne 1949'da imza atılmıştır. Londra Bildirgesi, modern İngiliz Milletler Topluluğu'nun ilk oluşumudur. Londra Bildirgesi'ne göre, daha önce İmparatorluğa bağlı olan ülkeler, yine İngiltere'ye bağlı bir "milletler birliği" oluşturacaklar ve üye ülkeler güya "özgür ve eşit" sayılacaklardır.

Kraliçe Elizabeth, 1953 yılında, İngiliz Milletler Topluluğu turunun ilk durağı olan Pasifik Adalarından Tonga'da karşılanırken

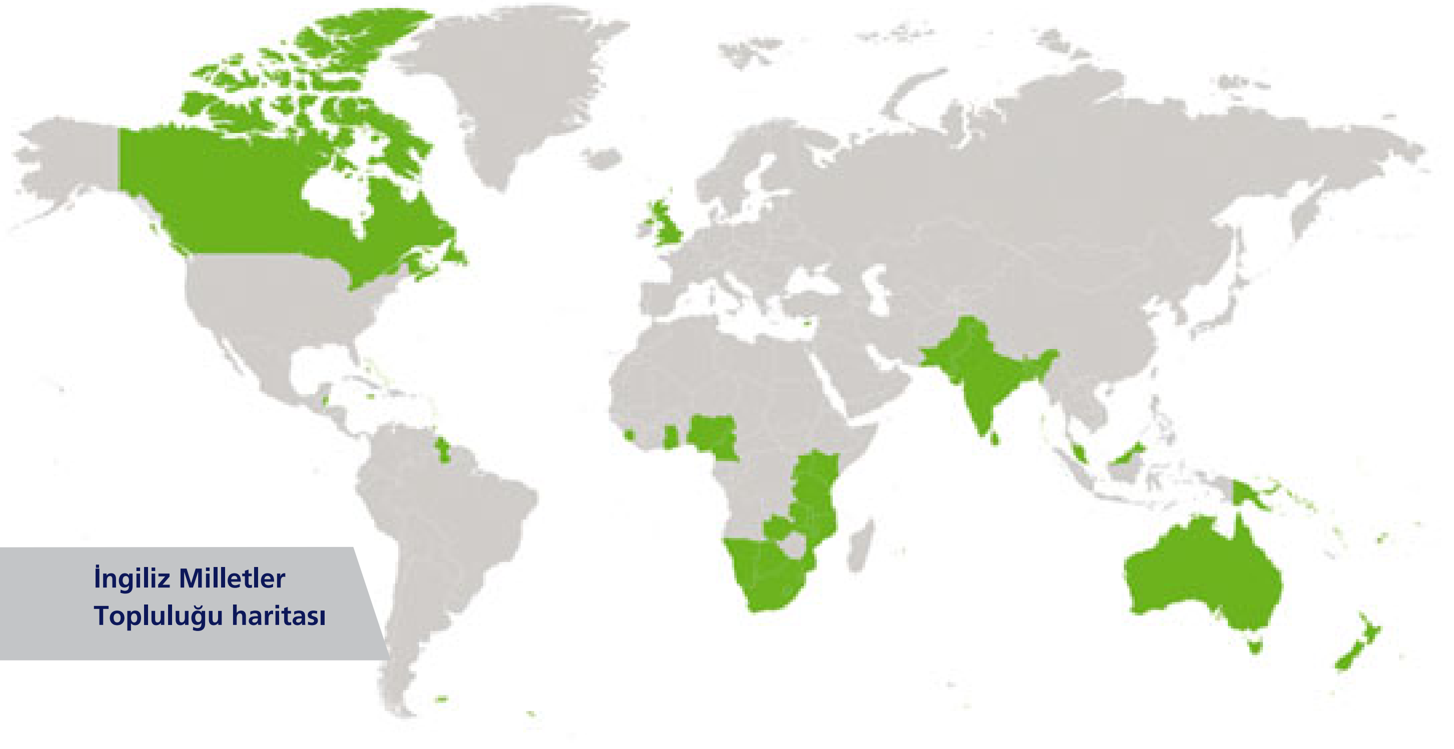
(Üstte) 1975 yılında İngiltere Kraliçesi liderliğinde Jamaika'da yapılan İngiliz Milletler Topluluğu Devlet Başkanları toplantısı
(Solda) 1957 yılında İngiliz Milletler Topluluğu'nun sadece 10 üyesi vardı. Şimdiki üye sayısı 53'tür.

Bunlar gerçekte asla özgür ve eşit değildir. Çünkü İngiliz Milletler Topluluğu'nun 31 üyesi cumhuriyetle yönetilmekte, 5'i ise farklı krallıkların idaresi altında monarşi ile idare edilmektedir. Fakat bunların tümü, ayrıntılarını sonraki satırlarda anlatacağımız üzere hukuken veya fiilen İngiltere Kraliçesi'ne bağlıdır.

İngiliz Milletler Topluluğu fikri, temelde, İngiltere'nin her şekilde bütün dünyaya hakim olması gerektiğine inanan Winston Churchill'e aittir. Churchill, eski sömürgelerden yararlanma amacını taşıyan bir strateji ortaya koymuş ve buna "üç daire" prensibi demiştir. Kısmen kesişen bu daireler, üç ayrı kategoriyi kapsamaktadır: 1. İngiliz Milletler Topluluğu; 2. Amerika Birleşik Devletleri ile stratejik ortaklık seviyesinde ilişkilerin kurulduğu Anglosakson ekseni ve 3. İngiltere'nin belirleyici bir rol oynamak istediği Avrupa.[269]

Dünyanın dört bir tarafına yayılan İngiliz Milletler Topluluğu'nun üyelerinin bölgelere dağılımı şöyledir:

Afrika: Botsvana, Kamerun, Gana, Kenya, Lesotho, Malavi, Mauritus, Mozambik, Namibya, Nijerya, Ruanda, Seyşeller, Siera Leone, Güney Afrika Cumhuriyeti, Svaziland, Uganda, Tanzanya, Zambiya

İngiliz Milletler Topluluğu haritası

Asya: Bangladeş, Brunei, Hindistan, Malezya, Maldivler, Pakistan, Singapur, Sri Lanka

Amerika ve Karayipler: Antigua ve Barbuda, Bahamalar, Barbados, Belize, Kanada, Dominik Cumhuriyeti, Grenada, Guyana, Jamaika, Saint Lucia, Saint Kitts ve Nevis, Saint Vincent ve Grenadinler, Trinidad ve Tobago

Avrupa: Kıbrıs Rum Kesimi, Malta, Birleşik Krallık

Büyük Okyanus: Avustralya, Fiji, Kiribati, Nauru, Yeni Zelanda, Papua Yeni Gine, Samoa, Solomon Adaları, Tonga, Tuvalu, Vanuatu

İngiltere, Avrupa Birliği içinde de imtiyazlı konumdadır. Diğer üye ülkelerin sahip olmadıkları ayrıcalıklı haklara sahiptir. Mesela Birlik kurallarına göre AB üyesi tüm ülkeler, Birlik dışındaki ülkeler ile olan ekonomik ilişkilerini AB'nin belirlediği sınırlar çerçevesinde şekillendirmek zorundadırlar. Fakat bu İngiltere için geçerli değildir; İngiltere, İngiliz Milletler Topluluğu'na üye olan tüm ülkelerle ayrıca ticaret yapma imtiyazına sahiptir.

İngiltere Kraliçesi, İngiliz Milletler Topluluğu'nun başı olarak tanınmaktadır. Kraliçe ayrıca Kanada, Yeni Zelanda ve Avustralya da dahil olmak üzere topluluk ülkelerinden 16'sının devlet başkanıdır. İngiliz Milletler Topluluğu ülkelerinde "devlet başkanı" sıfatı taşıyan "genel vali"ler Kraliçe tarafından atanmaktadır.[270]

Genel valiler genellikle emekli olmuş eski politikacılardır. Avam Kamarası ve Senato'nun çıkardığı kararnamelere Kraliyet onayını sağlamak, devlet belgelerini imzalamak, Parlamento toplantılarını resmen açıp kapatmak ve seçimler öncesi Parlamento'yu feshetmek gibi görevleri vardır.

Başka bir deyişle, genel valilerin kararlarını Kraliyet, Kraliyet'in kararlarını da İngiliz derin devleti belirlemekte, yani sonuçta tüm Topluluk derin devletin belirlediği kararlarla yönetilmektedir.

Kanada, Avustralya, Yeni Zelanda ve ABD dahil tüm diğer ülkelerde, İngiltere'ye özgü "Anglosakson modeli" denen hukuk sistemi kullanılmaktadır.[271] Bu sistem son sözü ve nihai kararı İngiliz kurumlarının vereceği şekilde kurgulanmıştır. Öyle ki 1980'li yılların sonuna kadar Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda gibi ülkelerin bile anayasalarında yaptıkları değişiklikler için İngiltere'nin onayını alma zorunluluğu vardı.[272] Kraliyet Danışma Kurulu Yargı Konseyi, halen Karayipler ve Pasifik'teki bazı eski kolonilerin en yüksek temyiz mahkemesidir.[273]

Bu ülkelerde dini inanış (Anglikanizm) bile İngiltere'deki ile aynıdır.

ABD'li sosyolog Immanuel Wallerstein, İngiliz Milletler Topluluğu üyesi ülkelerin politik ve ekonomik anlamda bağımlılıklarının hala sürdüğünü belirtmekte ve bağımlılığın, kolonilerde oluşturulan "yerel elitler" tarafından sürdürüldüğünü belirtmektedir.[274]

Bir başka deyişle İngiliz derin devleti, tıpkı koloni döneminde olduğu gibi, günümüzde de hakimiyeti altına almak istediği topraklarda, İngiliz çıkarlarını savunacak ve bilgi akışını sağlayacak çeşitli ajanlar ve yancılar edinmektedir. Bu kişiler, çoğu zaman devlet başkanlığı, bakanlık gibi kritik görevlerde dahi olabilmektedirler. Yerel yancılar, İngiliz derin devletinin her konuda devrede olmasını sağlamaktadır.

Sosyal Hayattan Hukuka İngiliz Hakimiyeti

İngiliz Milletler Topluluğu'na üye ülkelere harita üzerinde bakılacak olursa bu ülkelerin yeryüzünde çok geniş bir coğrafyaya yayıldıkları görülür. Bu, devasa bir insan kaynağı, doğal kaynak ve pazar anlamına gelmektedir.

İngiliz Milletler Topluluğu'na üye ülkeler ile yapılan ticaret, İngiliz Ekonomisi içerisinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Hatta bu örgütün henüz tam anlamıyla teşkilatlanamadığı ve üye sayısının çok az olduğu 1950'lerde bile, İngiltere'nin yaptığı ihracatın %54'ü ve ithalatının da %49'u İngiliz Milletler Topluluğu ülkelerine aittir.[275]

Kanada ve Avustralya gibi birkaç ülke dışında, topluluğun üyelerinin büyük bir kısmı az gelişmiş veya gelişmemiş ülkelerden oluşmaktadır. İngiliz ekonomisi, bu ülkelerin yanında devasa bir yapıya sahiptir. Dolayısıyla, İngiltere ile ticarete girdiklerinde kâr edenin İngiltere olacağı açıktır. İngiltere,

İngiliz Milletler Topluluğu'nu simgeleyen bir afiş

başta gümrükler olmak üzere çeşitli ticari sınırlamalardan muaf olarak bu ülkelerden istifade edebilmektedir. Tek bir asker ya da bir donanma bulundurmaya gerek olmadan imtiyazlı olarak ticaret yapabilmektedir.

Topluluk içinde toplam olarak 2.4 milyarlık bir nüfus ve pazar bulunmaktadır. Toplam 14 trilyon dolarlık GSMH ve kişi başı geliri 6500 Dolar olan bu topluluk İngiltere için AB'ye alternatif olan bir topluluktur. AB içinde "en ayrıcalıklı ülke" konumunda olan İngiltere, bu pazarı AB üyeleriyle paylaşmak istememektedir. Özellikle son zamanlarda AB'nin Avustralya, Hindistan gibi ülkelerle ikili anlaşmalar yapmayı hedeflemesi, özellikle Hindistan'da var olan İngiliz firmalarının pek hoşuna gitmemiştir.[276]

Görüldüğü gibi İngiliz derin devleti, eski sömürgelerini daima canlı tutmuştur. Siyasi ve askeri olarak kendilerine bağlı tutamadığını ise İngiliz Milletler Topluluğu adı altında ekonomik ve kültürel anlamda etkilemeyi sürdürmüştür. Kağıt üstünde yok olan İngiliz İmparatorluğu, perde arkasında ve İngiliz derin devletinin çabalarıyla devam etmiştir.

İşin ilginç yanı bu gerçek, uluslararası kamuoyundan gizlenmiştir. Akademisyen Göktürk Tüysüzoğlu'nun belirttiği gibi; "*İngilizler bu gerçeği uluslararası gündemden soyutlamayı başarmışlardır.*"[277]

İngiliz derin devleti, bugün Brexit ile AB'den vazgeçmekte tereddüt etmemiştir. Marmara Üniversitesi'nden Dr. Nuri Sevgen, bunun sebebini şu şekilde anlatmaktadır:

İngiltere'nin dominyonları (İngiliz Milletler Topluluğu ülkeleri) ile olan ticari ilişkisi AB standartları yüzünden zedelenmeye başlamış. "Yahu biz İmparatorluktuk. Ne demeye küçük devletler ile birliğe girdik ki?" serzenişleri yükselmeye başlamış. Çünkü ticaret ilişkisi olan dominyonların ticari derinliği AB'ne göre daha yüksek de ondan. 2011 yılı rakamları ile İngiliz Milletler Topluluğu olarak adlandırılan dominyonların bütünü nüfus olarak 2.2 milyar iken AB nüfusu 500 milyon. Her ne kadar AB, GSYİH büyüklüğü 15 milyar dolar ile dominyonlar topluluğunun iki katı olsa da, orada tek patron İngiltere. AB içinde Almanya ve Fransa'nın patronlukları, İngiltere'nin pek de arzu etmediği bir durum.[278]

İngiliz Deniz Aşırı Toprakları

İngiliz derin devletinin hiçbir engelle karşılaşmadan sözünü geçtiği coğrafya oldukça geniştir. Örneğin, denizaşırı topraklardaki İngiliz varlığı 2002 yılında, İngiliz Deniz Aşırı Toprakları Kanunu adı altında İngiliz Parlamentosu'nda kabul edilmiştir. Böylece Birleşik Krallık'a doğrudan bağımlı bölgeler "denizaşırı topraklar" olarak yeniden sınıflandırılmıştır.

Bu topraklar ve yer aldıkları yerler şunlardır:

Kayman Adaları, Virgin Adaları, Monserrat, Turks ve Caicos Adaları (Karayipler), Bermuda (Kuzey Atlantik Okyanusu), Falkland Adaları, Güney Georgia ve Güney Sandwich Adaları (Güney Atlantik Okyanusu), Cebelitarık (Avrupa), İngiliz Hint Okyanusu Bölgesi (Hint Okyanusu) İngiliz Antarktika'sı, Pitcairn (Büyük Okyanus), Saint Helena (Orta Atlantik Okyanusu), Agratur ve Dikelya (Kıbrıs).

Bu toprakların nüfus ve kaynak açısından zenginliği Milletler Topluluğu'nunkine kıyasla oldukça düşüktür. Ancak yine de bu toprakların İngiliz derin devleti için oldukça önemli bir anlamı vardır. Dünyanın dört bir tarafına yayılmış bu topraklarda İngiliz ordusunun askeri üsleri mevcuttur. Bu da İngiliz derin devletine, istenen her yerde hızlıca askeri operasyon yapma imkanı tanımaktadır.

Örneğin, 15 Temmuz 2016 tarihinde Türkiye'deki darbe girişiminde bu üslerin önemi gündeme gelmiştir. İngiliz *Daily Express* Gazetesi, İngiliz hükümetinin 15 Temmuz darbe girişimi nedeniyle Türkiye'ye yönelik askeri bir operasyon planladığını, hatta bu görevi gerçekleştirecek askerleri Güney Kıbrıs'ta bulunan İngiliz üssüne gönderdiğini yazmıştır. "SAS Troops Poised to EVACUATE Britons From Turkey Amid Fear of SECOND Military Coup" (İkinci Bir Askeri Darbe Korkusuyla İngilizleri Türkiye'den Tahliye Etmek İçin SAS Askeri Birlikleri Hazırdı) başlıklı yazıda şu ifadeler dikkat çekmektedir:

> *Acil durum planları hazırlayan savunma yetkilileri ve silah donanmış askerler, Özel Kuvvetler Destek Mangası'yla beraber gözde bölgelere uçarak turistleri ve aileleri evlerinde güven içerisinde tutmak için hazırlar.*[279]

Haberde İngiliz askerlerinin Türkiye'ye güya "İngiliz turistleri kurtarmak için" girecekleri yazılmıştır. Bu, İngiliz derin devletinin işgallerine kılıf olarak uydurduğu en eski bahanedir. İngiltere, daha önce de askerlerini Mısır'a aynı bahaneyle sokmuş, sonrasında Mısır'ı tamamen işgal edip bir daha çıkmamıştır. Aynı durum Kıbrıs için de geçerlidir. Elbette bu bilindik plan, İngiliz Hükümeti'ne değil, İngiliz derin devletine aittir. Şüphesiz ki, İngiliz derin devletinin bilgisi ve himayesi altında hareket eden darbeciler eğer başarılı olsalardı, söz konusu birlikler Türkiye'ye sokulacaklar ve darbeyi işgale dönüştüreceklerdir. Bu konunun detaylarına kitabın 3. cildinde geniş olarak yer verilecektir.

Nitekim bunun bir işgal girişimi olduğunu hatırlatmamızın hemen akabinde Türk basını bu gerçeğe dikkat çekmiş ve İngiltere'nin neden bir işgal planıyla ortaya çıktığını sorgulamaya başlamıştır. İngiliz derin devleti, bu stratejiyi, gözde ülkesi Türkiye üzerinde tereddütsüz uygulamaktan çekinmemiş, göz göre göre karşı kıyımızda bir askeri yığınak yapmıştır.

Sadece bu hadise bile İngiliz derin devletinin Türkiye'yi işgal planlarından asla vazgeçmediğini göstermektedir. İngiliz derin devleti dünyanın değişik yerlerindeki benzer işgal hareketleri için Kıbrıs'taki ve diğer yerlerdeki üsleri terk etmemektedir.

İngiliz derin devletinin dünya hakimiyeti ihtirasını incelerken, bu durumu hem maddi, hem askeri, hem de siyasi bakımlardan ele almak gerekir. İngiliz derin devleti, aslında dünyada küçüklü büyüklü pek çok ülkeyi ciddi anlamda hakimiyeti altına almış durumdadır. Türkiye gibi güç yetiremediklerini de çeşitli sinsi planlarla ele geçirme niyetindedir. Deccal Komitesi, tüm dünyayı, Deccal'in hakim olduğu bir isyan ve günah meydanına çevirmek niyetindedir. Şaşırtıcı bulduğu şey ise, adımını Türkiye topraklarına atmaya kalktığında, bu planının daima geri tepmesidir. İngiliz derin devletinin Türkiye üzerindeki her planı, bundan sonra da geri tepecektir. Çünkü Türkiye, Mehdi (as)'ın zuhurunun gerçekleşeceği, korunmuş bir ülkedir. İngiliz derin devleti, Türkiye'ye zarar veremediğini gördükçe Allah'a karşı güçsüz olduğunu da anlayabilecektir. Deccal Komitesi, asıl yenilgisini ise Mehdi (as)'ın çıkışı ile alacaktır.

Şu an Deccal Komitesi'nin elde ettiği başarı ve dünya çapındaki hakimiyeti aldatıcı olmamalıdır. Batıl, sinsi ve şeytani bir sistemin ilelebet barınma ve ayakta kalma imkanı yoktur.

BÖLÜM III

İngiliz Derin Devletinin Dünyayı Yönetme Düzeni

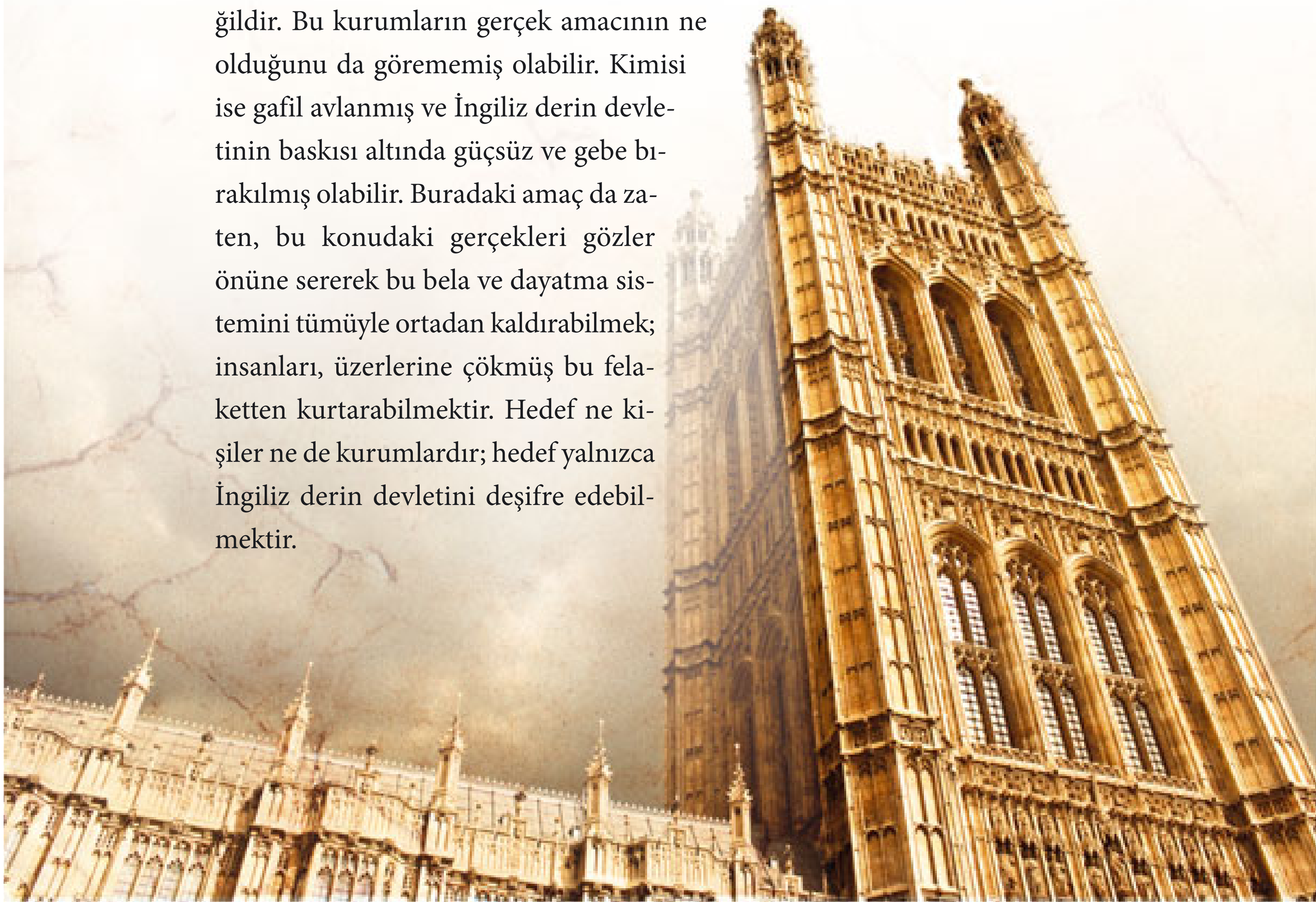
Kurumlar, Kişiler, Milletler Üzeri Üst Akıl

İnsanlar uzun zamanlar boyunca üst akla çeşitli isimler vermişlerdir. Kimisi bazı ülkeleri suçlamış, kimisi istihbarat kurumlarına yönelmiş, kimisi uluslararası finans kurumlarını hedef göstermiştir. Oysa, İngiliz derin devletini değerlendirirken, bunu, adı konulmuş tek bir kurum şeklinde düşünmek hata olur. İngiliz derin devleti, resmin tümü görüldüğünde ortaya çıkacak olan Deccal Komitesi'dir. Bu Komite, ülkeler, yönetimler, kurumlar ve ideolojiler üstüdür. Derin devlet, İngiltere'nin ve onun etkisindeki ülkelerin devasa askeri, ekonomik, siyasi, diplomatik ve istihbari potansiyelini kullanarak, dünyadaki güç odaklarının karar vericilerine etki edebilecek her mekanizmayı idare etmekte, hepsini yönlendirmektedir. Planları daima uzun vadelidir. Tüm planların zamanlaması, şiddeti ve oluşturacağı etki önceden kurgulanmıştır. Emrinde İngiliz Milletler Topluluğu'nun 2.5 milyar kişilik insan kaynağı, milyarlar dolarlık ekonomik gücü, olağanüstü büyüklükteki askeri gücü, tüm dünyayı saran medya imparatorluğu ve üniversiteleri vardır. Derin devlet mensuplarının ana ilkesi, zihinlerinin arkasındakini sezdirmemektir.

Söz konusu Deccal Komitesi, değişen durumlara göre hemen şekil alabilmektedir. Uzun vadeli planların gerçekleşmesini sağlayacak her türlü altyapıyı hazırlayabilmektedir. Deccal Komitesi, böylesine geniş alana yayılmış inisiyatifi kullanabilmek ve gerekli örgütlemeyi yapabilmek için bir emir komuta zincirine bağlıdır. Piramidin en başındaki Deccal, kimilerini kendi ordusu

haline getirmiş, kimileri bilmeden bu akıma kapılmış, kimileri ise küçük bir menfaat uğruna Deccal'in askerleri halini almıştır. Piramidin başı, Müslümanlar için Deccal, Hristiyanlar için Anti-christ, kimileri için dünya derin devletinin lideridir. Adı ne olursa olsun kalın perdeler ardında gizlenen, kötülükleri örgütleyen fakat ön planda olmayan bu üst akıl, iyilerin ilmi mücadelesinin ana hedefi olmalıdır.

İngiliz derin devleti adını verdiğimiz Deccal Komitesi'ni incelerken çok fazla kurum, kuruluş ve istihbarat örgütü karşımıza çıkacaktır. Okuyacağınız satırlarda da görebileceğiniz gibi, bu kurumların bir kısmı doğrudan İngiliz derin devleti himayesinde olsa da, bu kurumlarda derin devletin amaçlarına "bilinçsizce" veya "mecburiyet sonucu" hizmet etmek zorunda kalan kişiler de elbette vardır. Burada anlatılan ve deşifre edilen olaylarda söz konusu kurumlarda çalışan masum kişilerin hedef alınmadığı önemle belirtilmelidir. Kuşkusuz pek çok kişi, İngiliz derin devletinin sinsi projelerinin farkında değildir. Bu kurumların gerçek amacının ne olduğunu da görememiş olabilir. Kimisi ise gafil avlanmış ve İngiliz derin devletinin baskısı altında güçsüz ve gebe bırakılmış olabilir. Buradaki amaç da zaten, bu konudaki gerçekleri gözler önüne sererek bu bela ve dayatma sistemini tümüyle ortadan kaldırabilmek; insanları, üzerlerine çökmüş bu felaketten kurtarabilmektir. Hedef ne kişiler ne de kurumlardır; hedef yalnızca İngiliz derin devletini deşifre edebilmektir.

AB ve NATO'da İngiliz Derin Devleti

Avrupa Birliği, İngiliz Derin Devletinin Projesidir

İngiltere, "Brexit" adı verilen süreçle terk etmeye hazırlandığı Avrupa Birliği'nin gerçekte fikir babasıdır.

Avrupa Birliği'nin ilk kuruluşu Roma Antlaşması'dır. Roma Antlaşması'nın teorisyeni ise I. ve II. Dünya Savaşları'nın her aşamasında karşımıza çıkan, İngiliz derin devletinin denetimindeki en meşhur isim olan Winston Churchill'dir.

Churchill'in hayali, Avrupa Birleşik Devletleri'nin kurulmasıdır. Bu tanım ilk bakışta, çeşitli ülkelerin sınırlarının kalkması ve ortak milletlerin oluşması bakımından oldukça güzel bir talep gibi görülebilir. Fakat devreye Churchill ve onun temsil ettiği İngiliz derin devleti girdiğinde, bu talebin derinlerinde gizli planlar olduğu anlaşılabilmektedir.

Churchill, 1946 yılında yaptığı Zürih konuşmasında Avrupa Birleşik Devletleri tanımını ilk kez kullanmış ve *"bu ortaklığı kurmalıyız"* demiştir.[280] Churchill'in aynı yıl, Zürih konuşmasından birkaç ay önce, ABD'de Westminster College'da yaptığı bir konuşmada "Soğuk Savaş" ve "Demir Perde" tanımlarını ilk defa kullanmış olduğuna da dikkat çekmek gerekmektedir.[281] Keza kitabın 1. bölümünde de belirttiğimiz gibi "Soğuk Savaş" deyimi, Churc-

Curchill, Zürih konuşması sırasında Avrupa Birleşik Devletleri tanımını ilk kez kullanmıştır.

hill tarafından ortaya atılmış suni bir terimdir. Tüm dev güçlerin ciddi şekilde silahlanmalarının önünü açan bu suni mücadeleye Churchill öncülük etmiştir. Amaç ise, ABD ve Rusya gibi iki devi karşı karşıya getirip İngiltere'yi Rusya tehdidine karşı korumak ve ABD'yi, İngiliz derin devletinin kullanacağı bir piyon haline getirebilmektir.

İki terim kuşkusuz birbiri ile bağlantılıdır. Churchill, Rusya tehdidinin devre dışı kaldığı ve ortak paydanın İngiltere olduğu bir dünya düzeni kurabilmeyi hayal etmektedir. Bu amaçla, "Birleşik Avrupa", "İngiliz Milletler Topluluğu" ve "İngilizce konuşan dünya"nın mutlaka birbirini tamamlayacağını düşünmüştür. Birleşik Avrupa, Churchill'in gözünde daima İngiltere'nin öncülüğünde bir kurum olacaktır. Churchill'in beklentilerine göre bu federasyonun ikinci aşaması ise, İngiltere'nin öncülüğünde bir dünya devletidir.

Churchill'in Zürih'te yaptığı 19 Eylül 1946 tarihli ünlü konuşmasından bazı satırbaşları şöyledir:

- Avrupa, Batı dünyasının bütün büyük temel ırklarının evi olan, saygın bir kıtadır.

Churchill, Avrupa Birleşik Devletleri'nin, Babil'de bir kokpit olmakla kalmayıp sağlam bir birlik olması gerektiğini söyleyerek İngiliz derin devletinin önemli sembollerinden birine atıfta bulunmuştur. (Altta) Churchill'in Westminister College'deki konuşmasından bir kare

- Avrupa Birleşik Devletleri kurulmalıdır.

- Atom bombası, şu anda sadece dostumuzun (ABD'nin) elindedir. Fakat yakın bir gelecekte yaygınlaşacak ve muhalif milletler tarafından sadece medeniyeti sona erdirmekle kalmayacak, aynı zamanda dünyayı da parçalayacaktır. (Bu tanımlama, Rusya tehdidine bir atıf olarak kabul edilmiştir)

Churchill'in bu sözlerin öncesinde yaptığı Westminister College konuşmasında ise hedefteki bu Avrupa Birleşik Devletleri'nin, "Babil'deki bir kokpit olmakla kalmayıp, sağlam bir kaya üzerinde yapılanmış" bir topluluk olması gerektiğini söylemiştir.[282] (Babil Kulesi, İngiliz derin devletinin önemli sembollerinden biridir.)

Şunu önemle belirtelim: Barış adına gerçekleşen birlikler her zaman çok değerli ve önemlidir; daima teşvik ettiğimiz ve istediğimiz bir şeydir. Özellikle korkunç iki dünya savaşının ardından Avrupa'nın bir araya gelmesi ve birbirleriyle savaşan değil, birbirlerine destek olan bir birlik oluşturmaları takdire şayandır. Ayrıca Avrupa, kültürü, saygınlığı, sanata ve estetiğe yaklaşımı açısından da önem teşkil eden bir kıtadır. Böyle bir kıtanın, kıtayı oluşturan tüm ülkelerle birlikte kalkınması, kültürlerini birlikte geliştirmeleri ve özellikle özgürlükler, demokrasi ve insan hakları yönünden güçlü adımlar atması son derecede değerli atılımlardır.

Burada AB konusunu ele almamız ve özellikle bu konuda Churchill'in adını geçirmemizin sebebi, söz konusu birlikteliğin bir derin devlet planı olarak ortaya çıktığını gözler önüne sermek ve bu konuda İngiliz derin devletinin muhtemel tuzaklarına dikkat çekebilmektir. Nitekim şu anda, Avrupa'daki bu değerli birliktelik, çeşitli sebeplerle güçsüzleşmiş ve istikrarsızlaşmış durumdadır. Bunun temel sebebi, detaylarını daha sonra inceleyeceğimiz gibi, İngiliz derin devletidir.

Dileğimiz, Avrupa'nın daima bir birlik olarak kalması, daha da güçlenmesi, genişlemesi ve kalkınmasıdır. Birliklerin veya milletlerin çöküşü üzerinden başka ülkelerin kalkınması, hiçbir zaman tasvip edeceğimiz bir durum değildir. Dünya, tüm ülkelerin kalkınıp zenginleşeceği kadar büyük bolluklara sahiptir. Çöküşe uğraması gereken ve mutlaka uğrayacak olan deccali sistemdir. Buradaki ilmi mücadelemiz, bu sisteme karşıdır.

İngiltere'nin AB'deki Konumu

Churchill, Avrupa Birleşik Devletleri'ni oluşturma söylevleri verirken, bu birliğe İngiltere'nin girişi konusuna hiç değinmemiştir. Görünürdeki plan, İngiltere'nin öncülüğünde böyle bir birlik kurmak ama bu birliğin içine İngiltere'yi dahil etmemektir. Oysa Churchill, Birliğin kurulmasına dair ünlü konuşmasında sıklıkla "biz" ifadesini kullanmıştır. Churchill'in, "Avrupa Birleşik Devletlerini **kurmalıyız**", "Avrupa halklarının er-geç birliğe katılımını **amaçlamalıyız**", "Ülkeleri, Avrupa Birliği'ne katılmak için toplamalı ve kaynaştırmalıyız", "Avrupa ordusunu **kurmalıyız**"[283] gibi ifadeleri, kurulacak birliğin İngiltere'den bağımsız olmayacağının işaretidir. Ancak Churchill, kurulacak birliğin fikir babalığı yapmasına ve sıklıkla "biz" ifadesini kullanmasına rağmen, çeşitli yazılarında İngiltere'nin bu birliğin parçası olmayacağını da hatırlatmıştır. Bir yazısındaki şu ifadeler dikkat çekicidir:

Avrupa'yla birlikteyiz; ama onlardan değiliz. Onlarla bağlantılıyız ama onların bünyesine dahil değiliz. İlgiliyiz ve ilişkiliyiz; fakat özümsenmiş değiliz.[284]

Bu taktik, daha sonra İngiliz derin devletinin oldukça işine yarayacaktır. Avrupa Birliği ülkeleri, Churchill'in oluşturduğu zemin üzerinden bir birlik oluşturacaklar ve kısa zaman içinde bunun İngiltere olmadan gerçek bir birlik

olamayacağı kanaatini getireceklerdir. Bu kanaat, İngiltere'ye, Birliğe dahil olurken diğer hiçbir ülkeye tanınmamış çeşitli ayrıcalıklar sunacaktır. Bu ayrıcalıklar ise, İngiltere'yi dünyanın en zengin ülkelerinden biri haline getirecektir.

Avrupa Birliği'nin temelleri, 25 Mart 1957 tarihinde Fransa, Batı Almanya, İtalya ve Benelüks ülkelerini oluşturan Belçika, Hollanda ve Lüksemburg arasında imzalanan Roma Antlaşması ile atıldı. Bu anlaşma ile bu birlik, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu oluşturmuş oluyordu. İngiltere, bu yapılanmanın siyasi bir birlik yerine serbest ticari bölge oluşturacak bir birlik olmasından yanaydı. Birliğin ilk adının Avrupa Ekonomik Topluluğu olmasının temel sebebi budur. Birliğin kurulmasından iki sene sonra Stockholm Antlaşması imzalanmış ve bu antlaşma ile Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi (EFTA) kurulmuştur. İngiliz derin devletinin çabalarıyla gerçekleşen bu oluşumlar, İngiliz Hükümeti'ne, Avrupa Birliği'nden gelecek kazanımların yanı sıra, İngiliz Milletler Topluluğu ülkeleriyle olan ticari işbirliğini devam ettirme güvencesi de vermiştir. Bunun üzerine 1 Ocak 1973'te İngiltere'nin de Avrupa Birliği üyeliği başlamıştır.

25 Mart 1957'de, Fransa, Batı Almanya, İtalya ve Benelux tarafından imzalanan Roma Antlaşması ile Avrupa Birliği'nin temeli olan Avrupa Ekonomik Topluluğu oluştu.

İngiltere, en büyük gelirini İngiliz Milletler Topluluğu'ndan elde ediyordu. Churchill, hileli diplomasi ile, bu bağı koparmadan AB üyesi olmanın yollarını aramış ve bulmuştur. İngiltere, AB'nin tek ayrıcalıklı üyesidir.

Bu ayrıcalıklı üyelik kapsamında İngiltere, Avrupa Birliği'nin ortak para birimi olan EURO'ya geçmemiş, Sterlin'de kalmıştır. İngiltere, ayrıca Schengen vizesine de geçiş yapmamış, kendi vizesini özel tutmuştur. AB süreci boyunca İngiltere'nin imzalamadığı pek çok AB antlaşması vardır. Sonuç olarak İngiltere, daima Avrupa Birliği'nin "aykırı" ülkesi olmuştur.

Kuşkusuz İngiltere'nin İngiliz Milletler Topluluğu içindeki ticari çıkarı oldukça büyüktür; keza bu ülkeler doğrudan Kraliçe'nin hakimiyeti altındaki ülkelerdir ve ticari bütün bağlantılarının yolu İngiltere'ye çıkmaktadır. Ayrıca İngiltere, bu ülkeler içinde en büyük ekonomi konumundadır. İngiliz Milletler Topluluğu nüfusunun 2.5 milyar olduğu, Avrupa Birliği nüfusunun ise 500 milyon civarında bulunduğu da unutulmamalıdır.[285] Dolayısıyla İngiltere, AB şartlarına ve özellikle EURO bölgesine bağımlı kalmadan Avrupa Birliği'nden çıkar elde eden ülke konumundadır. Şu an dile getirilen Brexit söylemleri ise, AB'nin artık kazanç yerine İngiltere'ye zarar getirmeye başlaması nedeniyledir. Hatırlanacağı gibi İngiliz derin devletinin birliktelikleri, daima çıkarları zarar görene kadardır. İngiliz derin devletinin 19. yüzyıldaki etkili isimlerinden Lord Palmerston'un sözünü burada tekrar hatırlatmakta fayda vardır: "İngiltere'nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez menfaatleri vardır."[286]

AB İçin Hedeflenen Yönetim Şekli: Komünizm

İngiliz derin devleti, gerçekte AB'yi, kendi hakimiyetindeki bir dünya hükümeti için, bir model olarak tasarlamıştır. Bu şekilde ülkeler üstü bir yönetim öngörmüştür. Bu idare şekli, Sovyetler Birliği'nde, Çin'de, Küba'da, Kuzey Kore'de görmeye alıştığımız kapalı devre elit bir kadronun sözünün geçtiği bir yönetim modelidir. Bu nedenle AB için seçilen ideoloji de aslında komünizmdir. AB'nin merkez kadrolarındaki elitlerin adları genellikle sosyalist, sosyal demokrat ya da liberal sıfatlarıyla tanımlanmaktadır. Fakat gerçekte temel ideoloji, komünizmdir.

Komünist ideolojinin temellerinin atıldığı kıta, Avrupa'dır. Komünist ideoloji Fransa tarafından üretilmiş ve İngiliz derin devleti tarafından olgunlaştırılmıştır. Marks, Lenin gibi komünist ideologlar İngiltere'de yetişmişlerdir. Konuyla ilgili detayları sonraki bölümlerde bulabilirsiniz.

Marks ve Engels, fikirlerini İngiltere'de geliştirmiş, *Komünist Manifesto* İngiltere'de yayınlanmıştır. Marks ve Engels'in, Marks'ın kızları ile birlikte görüldüğü yandaki resim, İngiltere'de çekilmiştir.

Komünist Manifesto'nun hazırlandığı ve yayınlandığı yer İngiltere olmuştur. Marks ve Engels, Fransız Devrimi'nin radikal liderlerinden Maximilien Robespierre'den, İngiliz ekonomist David Ricardo'dan, yine Alman felsefeci Hegel'den derin etkilenmişlerdir. Lenin ve Stalin'in köylü devrimleri, Mao'nun kültür devrimi, Pol Pot'un Kamboçya ihtilali, Küba gerilla hareketleri, hep bu Avrupa merkezli "sınıf kavgası" teorileri üzerine bina edilmiştir. Komünizmin uygulamaları dünyanın dört bir yanına yayılsa da ideolojik temeli Avrupa'da atılmış, yeşertilmiş ve gerektiğinde zamana göre revize

Otto Bauer

edilmiştir. Kitleleri peşinden sürükleyen manifestolar hep Avrupa'da yazılmıştır. Komünizmin ilk teorisyenlerinden olan Rosa Luxemburg, Otto Bauer, Rudolf Hilferding, Karl Kautsky de Avrupa menşeili ideologlardır.

AB düşüncesi gerçekte ilk olarak Otto Bauer'ın planıdır. Bauer, Avrupa kapitalizminin kaçınılmaz olarak sosyalist bir Avrupa Birleşik Devletleri ile sonuçlanacağına inanmıştır. Yine komünizmin öncülerinden Leon Trotsky, Avrupa devletlerinin birleşmesinin komünist bir Avrupa'nın ilk aşaması olacağını birçok yerde dillendirmiştir.[287]

(Sol üstte) Engels'in İngiltere'deki evi (Sağ üstte) Marks'ın İngiltere'deki evi (En solda) Marks'ın İngiltere'deki mezarı (Solda) Marx Memorial Library (Marks Anıt Kütüphanesi)

(Üstte) İngiltere Sosyalist Parti delegelerinin 1905'te yapılan ilk yıllık toplantısı
(Solda) 1942 yılında İngiltere'de komünist gruplar, Karl Marks'ın evinin önünde gösteri yaparlarken
(Altta) 1951'de İngiltere'de komünist parti adayını destek için yapılan gösteri

(Üstte) 1936 yılında Londra'da komünizm yürüyüşü
(Solda) 1942 yılında, Londra Westminister Toplantı Salonu'nda, komünist görüşlü Daily Worker gazetesine getirilen yasağı protesto etmek üzere Komünist Parti'nin düzenlediği bir toplantı
Resimlerde de açıkça görülebileceği gibi, İngiltere'de komünist ideoloji geçmişten beri oldukça yaygındır.

1968 Paris Ayaklanması da, aslında Avrupa kıtasındaki tam teşekküllü bir komünist devrim denemesidir. Nitekim bu ayaklanmanın komünist kadroları, on yıllarca Avrupa siyasetini yönlendirmişlerdir. Daniel Cohn-Bendit ya da Fransa'daki Trotsky yanlısı hareketin lideri Alain Krivine gibi bu kalkışmanın önde gelen isimleri, halen Avrupa Birliği'nin etkili siyasi figürleri olarak politika yapmaya devam etmektedirler.[288]

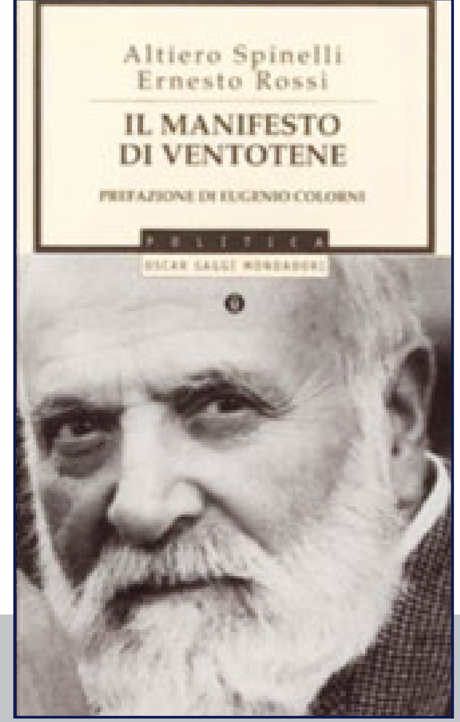
1968 yılında gerçekleşen Paris Ayaklanması, tam kapsamlı bir komünist devrim denemesidir.

Avrupa siyaseti, Marksist ideolojinin etkisinde kalan birçok siyasetçi görmüştür. Örneğin, Avrupa Birliği'ni kuran Maastricht Anlaşması'nın iki mimarından biri olan François Mitterrand ve İtalya'da 10 yıl Cumhurbaşkanlığı yapan Giorgio Napolitano, Marksist geçmişe sahiptir. AB'nin kurucuları arasında kabul edilen Sicco Mansholt, Paul-Henri Spaak ve Altiero Spinelli, Marksist ideolojinin takipçisi olan teknokratlardır. Spinelli'nin hapisteyken Ernesto Rossi ile yazdığı Ventotene Manifesto, AB'nin kuruluş belgesi olarak kabul edilir. Bugün de Avrupa'yı federalleştirmek amacını güden Spinelli Group hareketi, Cohn-Bendit ve Joschka Fischer gibi komünistler tarafından yönetilmektedir.[289]

Ernesto Rossi'nin Spinelli ile yazdığı Ventotene Manifesto, AB'nin kuruluş belgesi olarak kabul edilir.

Üstte, Vladimir Bukovsky Brüksel'de Avrupa Parlamentosu'nun en büyük binalarından ikisi, adlarını, ünlü komünist politikacılar Altiero Spinelli ve Paul-Henri Spaak'tan almıştır.

Bugün birçok çevrede AB'nin siyasi yapılanmasının ve yönetim kurallarının gün geçtikçe Sovyetler Birliği'ne benzediği seslendirilmektedir. Sovyetler Birliği toplama kamplarında ve akıl hastanelerinde 12 yıldan fazla kalmış olan Vladimir Bukovsky'nin başını çektiği bir grup, AB'yi komünizme yaklaşmakla eleştirmektedir. Öyle ki Bukovsky, Avrupa Birliği ve Sovyetler Birliği arasındaki tek farkın isimlerinde olduğunu iddia etmektedir. AB'nin aynı SSCB gibi sosyalist yönetimler altında birleşmiş ve bir grup seçkin bürokratik elit tarafından yönetilen federal bir yapı olduğunu anlatmaktadır.[290]

İngiliz Bağımsızlık Partisi yöneticilerinden Peter Reeve de İngiltere'nin AB'den çıkmasını savunurken, *"Henüz çıkabilirken çıkalım, çünkü samimi olarak AB'nin totaliter bir rejim haline geldiğine ve Marksist bir devrimin yaşanmakta olduğuna inanıyorum" demiştir.*[291]

Avrupa Komisyonu, Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi'nin aksine seçilmiş değil atanmışlardan oluşan bir kurum gibi hareket etmektedir. Komisyon'da en uzun dönem Başkanlık yapmış kişi olan Jose Manuel Barroso eski bir Maocudur.[292] Yine eski Başkanlardan Jacques Delors, Romano Prodi[293], Manuel Marín[294] hep sol eğilimli politikacılardır.

Avrupa'da Marksist yapılanmalar ve öğrenci federasyonları oldukça etkilidir. Avrupa Komisyonu Başkanları genellikle sol eğilimli politikacılardan seçilir. Komünizm, gerçekte Avrupa'da, açık ya da gizli, daima var olmuştur.

Avrupa'daki komünist gösteriler ve dağıtılan afişler, birleşik bir komünist Avrupa Birliği'nin kurulması amacını taşımaktadır.

"Nereli olduğun önemli değil. Hedefimiz bir. Birleşmeye EVET! Emperyalistlerin diktatörlüğüne HAYIR!"

Açıkça görüldüğü gibi İngiliz derin devletinin derin bir planı olan Avrupa Birliği, gerçekte Avrupa'yı hiç terk etmemiş olan komünizmi güçlendirme amacıyla oluşturulmuştur. Komünizm hiçbir zaman Avrupa'yı terk etmemiş, sadece zaman içinde dünyadaki uygulamalardan etkilenerek ideologları tarafından yenilenmiş ve şekil değiştirmiştir.

Şu an Avrupa'da sağ ideoloji yükselişte gibi görünmektedir. Muhafazakar partiler ardı ardına iktidara gelmekte ve bunun sonucunda da Avrupa'da görünürde bir değişim yaşanmaktadır. Bunun çeşitli nedenleri vardır. Avrupa'ya yönelik Afrika ve Ortadoğu'dan göç, İngiliz derin devletinin planlarına hiç uymamaktadır. Avrupa'daki göçü engellemek, o bölgede yerleşmiş olan yabancıları ve özellikle de Müslümanları yıldırmak ve yabancılaştırmak için yeni bir politikaya ihtiyaç duyulmuştur. Aşırı sağcı ve hatta ırkçı partilerin ön plana çıkarılmasıyla söz konusu gruplara karşı bir sindirme politikası başlatılmıştır. Komünist, sosyalist ve solcu kesimler, sözde en vicdanlı davrananlar olarak ortaya çıkmakta ve bu politikaya karşıt görüntü vermektedirler. Oysa ırkçı, hatta faşist uygulamaların çıkış noktası da yine İngiliz derin devletidir.

Avrupa'ya yönelik göç, İngiliz derin devletinin politikalarına hiç uymamaktadır. Göçe karşı sert politikalar geliştiren sağ partilerin ön planda olması ise, derin devletin işine yaramaktadır. Plana göre kitleler, zulmeden sağ partilerden uzaklaşarak sola yöneleceklerdir.

ПОЛИЦИЈА
ПОЛИЦИЈА

Unutulmamalıdır ki, İngiliz derin devletinin dünyada yaygınlaştırdığı ve tekrar hakim etmek istediği komünizmin önemli bir prensibi vardır. Lenin'in kitabına isim olarak verdiği bu taktik, "bir ileri, iki geri" şeklinde nitelendirilir. Bu taktiğe göre komünist ideoloji zaman zaman geri adım atmalı, diyalektik materyalizmin gereği olarak ortaya atılan çatışma ortamı sağlanmalı, ortam kapitalistlerin ve liberallerin baş edemeyeceği kadar karışık hale gelmeli ve komünizm bundan sonraki en büyük adımı atmalıdır. İşte şu an Avrupa'da izlenen yöntem budur. Ortam, muhafazakar görünümlü ırkçılara bırakılmış ve Avrupa pek çok yönden istikrarsızlaştırılmıştır. Çoğulcu demokrasisi ile övünen Avrupa'nın pek çok yerinde şu anda Müslümanlara ve yabancılara yaşam hakkı tanınmamaktadır. Yine İngiliz derin devletinin organize ettiği pek çok radikal saldırı, Avrupa insanını korkuya boğmuştur. Bu durum, yine aşırı ırkçı kesimi harekete geçirmiş ve nefret söylemleri ayyuka çıkmıştır. Siyasetteki bu olumsuzluklar, kaçınılmaz olarak halklara da yansımıştır. Dolayısıyla şu anda Avrupa halkı mutsuzdur, EURO batmaktadır, Avrupa ticareti kötüye gitmektedir.

Yunanistan ve Güney Kıbrıs başta olmak üzere pek çok Avrupa ülkesi çökme noktasına gelmiştir. İngiltere, Brexit konusunu tam bu döneme denk getirerek, AB'nin batmakta olan ülkelere karşı üstlenmesi gereken mali sorumluluktan uzaklaşmak istemektedir. Unutulmamalıdır ki, İngiliz derin devleti, hiçbir zaman zorda kalmış devletlere yardım etmez; onları yalnızca sömürür.

Brexit söylemleri, ekonomik krizin AB ülkelerini etkilemesinden hemen sonra gündeme gelmiştir. İngiltere, iflas eden Güney Kıbrıs gibi zaten himayesinde olan ülkelere, AB kapsamında para akıtmak istememiştir.

Euro üzerindeki kriz, Euro'ya bağımlı Yunanistan gibi bazı Avrupa ülkelerini iflas ettirdi. Euro'ya bağımlı olmayan İngiltere ise, iflas eden ülkelere yardım etmektense çözümü, kendisine artık bir yük haline gelen Avrupa Birliği'nden ayrılmakta buldu.

Avrupa Birliği'nin içine girdiği bu durum, Birliğin çeşitli bölgelerini hareketlendirmiştir. Önce İskoçya İngiltere'den ayrılmak için referanduma gitmiş, ardından İspanya'da Katalanlar, Belçika'da Flemenkler, yine İngiltere'de Galler, Fransa'da Korsika, İtalya'da Sicilya ve Sardunya gibi bölgeler kendi devletlerinden ayrılmak istemişlerdir. Hatırlanacağı gibi parçalanma, İngiliz derin devletinin devletleri ve sistemleri çökertme planının başlangıç noktasıdır. Ayrılık varsa, sevgisizlik vardır. Sevgisizlik ise İngiliz derin devletinin deccali planları için aradığı en uygun ortamdır.

Avrupa'nın, *The Economist* dergisinin ifade ettiği şekilde, "ileri derecede hasta" olarak tanımlanması, bir İngiliz derin devleti projesidir. İngiliz derin devleti, Avrupa'nın faşist sağcı ve kapitalist yapısının Birliği çöküşe götürdüğünü ileri sürerek ani ve dev bir komünist hamle yapmayı planlamaktadır.

***The Economist* dergisi, Avrupa ekonomisini, "ileri derecede hasta" olarak tanımlamıştır. Bu strateji, İngiliz derin devletine aittir.**

Sovyetler Birliği'nin muhalif aktivistlerinden Vladimir Bukovsky bir röportajında, "Avrupa Birliği'nin bir başka Sovyetler Birliği olma yolunda ilerlemesinden endişe duyduğunu" belirtmiştir. Bukovsky, davetli olarak gittiği Avrupa Parlamentosu'nda, kendisine, Rusya'da 1992 yılında okuma izni verilen özel dokümanları referans vererek, Avrupa Birliği'ni sosyalist bir organizasyon haline dönüştürmek için bir komplonun söz konusu olduğunu söylemiştir.

Bukovsky, sözlerine şöyle devam etmiştir:

İlk başlarda, sol görüşlü partiler ve Sovyetler Birliği, Avrupa'nın birleşmesine oldukça karşıydı çünkü bunu, kendi sosyalist hedeflerini engelleme yolu olarak algılamışlardı. Ancak 1985 ve sonrasında bu görüşleri tamamen değişti. Sovyetler, oradaki sol görüşlü partilerle bir anlaşma yapma kararı aldı. Eğer onlarla birlikte çalışırlarsa, Avrupa projesini tamamen gasp edebilir ve bunu tersine çevirebilirlerdi. Orayı bir açık pazardansa bir federal eyalete dönüştürebilirlerdi.[295]

Bukovsky, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Komünist Parti'nin işlediği suçları belgelemek üzere, okumasına izin verilen gizli dosyalara atıfta bulunarak sözlerine şöyle devam etti:

Örneğin Ocak 1989'da, Trilateral Komisyon'dan bir delege Gorbaçov'u görmeye geldi. Aralarında eski Japon Başbakanı Yasuhiro Nakasone, eski Fransa Cumhurbaşkanı Valéry Giscard d'Estaing, Amerikalı Bankacı David Rockefeller ve ABD Dışişleri eski Bakanı Henry Kissinger bulunuyordu. Güzel bir sohbet yaptılar ve bu sohbet sırasında Gorbaçov'a, Sovyet Rusya'nın, Gatt, IMF ve Dünya Bankası gibi dünyanın finans kurumlarına entegre olması gerektiğini açıklamaya çalıştılar.

Konuşmanın ortasında Giscard d'Estaing aniden sözü aldı ve şöyle dedi: Sayın Başkan, size tam olarak ne zaman olacağını söyleyemem –belki 15 yıl içinde– ama Avrupa federal bir eyalet haline gelecek; buna kendinizi hazırlamalısınız. Bizimle ve Avrupalı liderlerle birlikte çözüm üretmelisiniz: Buna tepkiniz nasıl olacak, diğer batı Avrupa ülkelerinin bununla etkileşimlerini nasıl karşılayacaksınız ya da bunun nasıl bir parçası olacaksınız? Buna hazırlıklı olmalısınız."

Bu konuşmanın tarihi Ocak 1989 idi; daha henüz Maastricht Antlaşması tasarı halinde bile değildi. Giscard d'Estaing, 15 yıllık zaman içinde neler olacağını nereden biliyordu? Ve, sürpriz, sürpriz üzerine, nasıl oldu da bu kişi 2002-2003 tarihleri arasında Avrupa Anayasası'nın yazarı haline geldi? Çok güzel bir soru. Oldukça komplo kokuyor değil mi?

Neyse ki, bu komplonun Sovyet tarafı erken çöktü ve Moskova'nın olaylara etki edeceği noktaya ulaşmadı. Ama orijinal fikir, Sovyetler Birliği'nin duru-

Trilateral Komisyon'dan bazı isimler, Ocak 1989'da Gorbaçov'u ziyaret etmiş ve ona "Sovyetler görünümünde bir Avrupa Birliği'ne hazırlıklı olmasını" söylemişlerdir. Ziyaretçiler arasında Henry Kissinger ve David Rockefeller de vardır.

mu yumuşatarak ve daha sosyo-demokrat hale gelerek ve Batı Avrupa'nın da sosyo-demokrat ve sosyalist hale gelerek, "kavuşma" adı verilen eylemin gerçekleşmesiydi. Bunun sonrasında bir kavuşma gerçekleşecekti. Yapılar birbirine uymalıydı. İşte bu nedenle Avrupa Birliği'nin sistemi başlangıçta Sovyet yapısına uymak üzere inşa edildi. Zaten bu nedenle oldukça benzer fonksiyon ve yapılar bulunuyor.[296]

Görülebildiği gibi Avrupa Birliği, henüz kurulmadan önce İngiliz derin devletinin etkisindeki kurumlardan biri olan Trilateral Komisyon'un bir projesiydi. (Trilateral Komisyon ile ilgili detayları kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.) Amaç ise, yeni bir Sovyetler Birliği oluşturabilmek ve komünizmi bu şekilde canlı kılabilmekti. Tüm ülkeler birleşerek bir federasyon oluşturacaklar ve kapitalizmin Avrupa'ya getirdiği başarısızlık, bu güzel kıtayı komünizme sürükleyecekti. Plan buydu.

İngiliz derin devletinin planı, birbirine bağlı hale gelen tüm Avrupa ülkelerinin, kapitalizmin getireceği başarısızlık sonucunda toplu olarak felakete sürüklenmesi idi. Bunun sonucunda ise bir neo-komünizm sistemine geçiş düşünülüyordu.

İngiltere ise, Birlikten fayda elde ettiği süre bittiğinde, bu oluşumdan uzaklaşacak ve tüm yükü diğer üye ülkelere bırakacaktı. Şu an karşımıza çıkan Brexit kararları da, aslında Avrupa Birliği kurulduğu zamandan beri verilmiş bir karardı. İngiltere, Avrupa'nın çöküşe yaklaştığı bir zamanda bu projeyi uygulamaya geçirecekti. Ekonomik çöküş, ırkçılık, yabancı karşıtlığı, Müslüman karşıtlığı ve Ortadoğu'da kasıtlı olarak çıkarılmış olan savaşlardan sürüklenip gelen göçmenler, Birliğin geri kalan ülkelerinin sorunu olacaktı. Öyle de oldu.

Avrupa Birliği'nde Ne Değişmeli?

İyilerin ittifakı, daima istediğimiz bir ülküdür. İyilik adına oluşmuş tüm birliktelikler daima takdire layıktır ve mutlaka güçlendirilmesi gerekir. Bu bakış açısıyla Avrupa Birliği'nin de ayakta kalması, birlik ruhunun güçlenmesi ve daha da geniş bir alana yayılması arzumuzdur. Çabamız; insanların, toplumların, devletlerin parçalanıp bölünmesinin önüne geçmek; insanların, toplumların ve devletlerin önündeki engelleri kaldırıp, onları birleştirebilmektir.

Avrupa Birliği'nin kuruluş hedeflerindeki bir kısım gerçekleri, burada deşifre etmemizin nedeni, gerçekleştirilmeye çalışılan kirli planı ortaya çıkarmaktır. Bu emellerin deşifre edilmesi, Birliğin, arka plandaki komploları görmesine olanak sağlayacak, daha sağlıklı ve huzurlu bir ittifak oluşmasına vesile olacaktır.

Birliği, demokratik bir oluşum şeklinde hayatta tutmak isteyenler, Avrupa Birliği'ni "komünistleştirme" çabalarının farkında olmalıdırlar. Birliği krize sokan her türlü unsurun bir plan dahilinde geliştiğini unutmamalılar. Düşmanlık politikalarının mutlaka toplumları ve ittifakları çöküşe götürdüğünü ve bu yüzden İngiliz derin devleti tarafından ön plana çıkarılmış kirli bir plan olduğunu dikkate almalılar. Eğer şu anda Avrupa Birliği, ırkçı, yabancı karşıtı, İslam düşmanı, göçmen karşıtı gibi sıfatlarla anılıyorsa, bunun, İngiliz derin devletinin kasıtlı olarak ön plana çıkardığı politikacılar ve politikalar vesilesiyle olduğunu görebilmeliler.

Avrupa Birliği'nin şu anda ırkçı, yabancı karşıtı, İslam düşmanı, gibi sıfatlarla anılmasının tek sebebi, İngiliz derin devletidir. Bu şekilde sağ kesim yıpratılacak, sol kesim ön plana çıkacaktır.

Avrupa Birliği tüm zorluklarından kurtulmalı ve güçlenmelidir. Bunun için, çıkarcı bir finans birliği olma ihtirasını bırakıp tüm toplumları demokrasi ve özgürlüklere taşıyacak bir kurtarıcı düsturu üstlenmelidir. Bunu yapabilmek için, anayasasında en fazla vurgu yapılan kavramı, yani insan haklarını ön plana almalıdır. İnsan haklarına sadece Avrupa insanlarının değil, tüm dünyadaki insanların sahip olduğunu unutmamalıdır. Herkese kalbini açan, herkesi bünyesinde barındırıp birlikte gelişip güçlenmeye önem veren bir Avrupa Birliği, kısa bir süre içinde tüm dertlerinden kurtulacaktır. Bunun için Birliğin, öncelikle, İngiliz derin devletinin kirli planlarının önüne set çekmesi elzemdir. Ayrıca bu yüzden, İngiliz derin devletinin bir projesi olan Darwinizm'in pençesinden kurtulması acildir. Darwinizm, Avrupa insanlarını yanlış yönlendirmekte, bir kısım Avrupalının diğer toplumlara değer vermesini engellemektedir.

İngiliz derin devletinin sömürge döneminden bu yana, devletleri ve milletleri kullanmaya yönelik politikaları olduğu ve hedefinde mutlaka dünya hakimiyeti bulunduğu unutulmamalıdır. İngiliz derin devleti için kullanılmayacak devlet veya ırk yoktur. Avrupa halkı, bundan müstesna değildir. Nitekim şu an karşımıza çıkan tabloda, Avrupa Birliği'nin kuruluş aşamasından itibaren İngiliz derin devleti tarafından kullanıldığı gözler önündedir. Dolayısıyla, İngiltere devleti başta olmak üzere, bu kirli planı tüm Avrupa ülkeleri görmeli, bu plan tersine çevrilmeli ve insanların, gerçekten özlem duydukları sevgi birliğinin temelleri hızla atılmalıdır.

Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık besledikleriniz arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Mümtehine Suresi, 7)

Avrupa halkı, şu anda sorunlarla boğuşmaktadır. Oysa olması gereken, bu güzel kıtanın güzel insanlarının rahat ve huzur içinde yaşamalarıdır. Bunun için Avrupa'nın önce, İngiliz derin devletinin dayattığı Darwinizm belasından kurtulması şarttır.

İngiliz Derin Devleti ve NATO

İngiliz derin devletinin İngiltere'yi dünyanın efendisi yapma projesinin önünde üç önemli engel vardı. Bunlar Alman İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu ve Rusya idi. Bunlardan ilk ikisini her iki dünya savaşları vasıtasıyla bertaraf etti. Ancak Rusya, dünya savaşları sonrasında İngiliz derin devletinin hedefi olmaya devam etti.

İşte "Soğuk Savaş" doktrini ve onun bir ürünü olan NATO, bu arayışın bir sonucudur. İngiliz derin devleti, tek başına yapamadığını, Atlantik'in iki yakasında bulunan müttefiklerini birleştirerek yapma planını yürürlüğe koydu.

Avrupa Birliği konusunda yaptığımız hatırlatmayı burada yineleyelim. NATO, II. Dünya Savaşı sonrasında dünya ülkelerinin yeniden böyle bir akıl tutulmasına girmelerini önleme ve tüm dünyada barışı inşa etme düsturu üzerine kurulmuş önemli bir birliktir. Resmi olarak 1959 yılında kurulan NATO'nun Antlaşma metninin ilk cümleleri şöyledir:

Bu Antlaşma'nın Tarafları, Birleşmiş Milletler Yasası'nın amaçları ve ilkelerine olan inançlarını ve bütün halklar ve bütün hükümetlerle barış içinde bir arada yaşama arzularını teyit ederler.

Ülkelerin tek çatı altında toplandığı NATO gibi paktlar elbette önemlidir. Sorun, İngiliz derin devletinin kirli hedefleridir.

Kuzey Atlantik Paktı, Nisan 1949'da Harry Truman tarafından imzalanmış, Ağustos 1949'da ABD Hükümeti tarafından onaylanmıştır. NATO'nun resmi kuruluşu ise 1959 yılında gerçekleşecektir.

Demokrasi, bireysel özgürlük ve hukukun üstünlüğü ilkeleri temelinde bütün halkların özgürlüklerini, ortak miraslarını ve uygarlıklarını korumakta kararlıdırlar.

Kuzey Atlantik bölgesinde istikrar ve refahın geliştirilmesini amaçlarlar.

Toplu savunma ve barış ile güvenliğin korunması için çabalarını birleştirmekte kararlıdırlar.

Bundan dolayı bu Kuzey Atlantik Antlaşması'nı kabul etmişlerdir.

Antlaşmanın 1. maddesi ise barışı güvence altına alan önemli bir maddedir:

Taraflar, BM Yasası'nda ortaya konduğu üzere, karışmış olabilecekleri herhangi bir uluslararası anlaşmazlığı, uluslararası barış, güvenlik ve adaleti tehlikeye sokmadan barışçıl yollarla çözmeyi ve uluslararası ilişkilerinde BM'nin amaçlarına aykırı olacak şekilde güç kullanımı ya da tehdidinden sakınmayı taahhüt etmektedirler.

Görülebileceği gibi NATO'nun kağıt üzerinde, oldukça ulvi bir kuruluş amacı vardır. Ülkeler arası sorunları barış yoluyla çözme gibi bir düstur üstlenmiştir. Hem ülkelerin birleşmesi hem de barışı sağlama hedefi nedeniyle NATO'nun varlığı güzeldir; bu birliğin barışçıl amacı mutlaka desteklenmelidir.

NATO konusunda eleştiri noktamız, tıpkı Avrupa Birliği'nde olduğu gibi bu birlikte de kuruluş hedeflerinin İngiliz derin devleti tarafından saptırılmasıdır. Her ne kadar barış düsturu üzerine kurulu olsa da en fazla askeri üs kuran ve en fazla silahlanan kurum bugün NATO'dur. Churchill'in geliştirdiği Soğuk Savaş stratejisini bugün Soğuk Savaş olmamasına rağmen çeşitli bahanelerle uygulamaya geçiren kurum yine NATO'dur. Denizlerde de silahlanma mücadelesi gün geçtikçe daha ürkütücü boyutlara gelmektedir. Soğuk Savaş'ın bittiğini söyleyen NATO, Rus sınırına sürekli olarak asker yığmakta, eski demir perde ülkelerini Rusya'dan uzaklaştıracak bir politika gütmektedir. Suriye savaşının amaçlarından birinin de Suriye'deki Rus üssüne bir misilleme olduğunu unutmamak gerekmektedir. Dolayısıyla NATO'nun barışı inşa etme yönündeki hedefi, bir silahlanma yarışına dönüşmüş görünümdedir. Bütün bunların sorumlusu ise, NATO'yu kullanarak Rusya'yı pasifize etmeye çalışan İngiliz derin devletidir.

İngiliz derin devletinin NATO'nun ve Pentagon'un politikalarını yönlendirmek için kullandığı aygıtların başında Atlantic Council (Atlantik Konseyi) gelmektedir. Bu Konsey'de benimsenen eylem planları, daha sonra NATO tarafından hayata geçirilmektedir.

Atlantic Council'den ve İngiliz derin devletinin himayesindeki diğer grup ve kurumlardan Rusya'ya karşı daha fazla silahlanmayı ve bu ülke üzerinde baskı kurmayı teşvik eden öneriler kesintisiz olarak gelmektedir. Atlantic Council'den (Atlantik Konseyi) Ariel Cohen'in ifadeleri bunu açıkça göstermektedir:

NATO Rusya'nın gittikçe artan saldırganlıklarına karşı üyelerini koruyacak önlemler almalıdır. Karadeniz bölgesinde hava, kara ve deniz güçlerini arttırmalı, uzaydan gözetleme sistemlerini güçlendirmeli, keşif ve istihbarat sistemleri yerleştirmelidir.[297]

Ariel Cohen

Oysa ki, Rusya'nın Ukrayna ve Suriye dışındaki bölgelere müdahilliği gözlemlenmemiştir. "Saldırganlık" kaygısından söz açıp da dünyadaki 212 ülkeden 193'ünü işgal etmiş olan İngil-

tere'den hiç bahsetmeyen Atlantic Council raporunda vurgulanan "Rusya'nın gittikçe artan saldırganlıkları" ifadesinin tanıdık bir İngiliz derin devleti propagandası olduğu görülebilmektedir.

Soğuk Savaş sona ermesine rağmen NATO'nun, Rusya'ya karşı Karadeniz'i bir savaş denizi haline getirmesi düşündürücüdür.

Bu provokasyon NATO kapsamında bazı kişilerin işine gelmekte, NATO'yu silahlandırma ve Karadeniz'i bir savaş denizi haline getirme planı uygulamaya konulmaktadır.

Bu projeyi dillendiren Atlantik Konseyi'ni yakından incelediğimizde, ilginç bağlantılar dikkat çekmektedir. Obama, 2009 yılında iktidara geldiğinde, Atlantik Konseyi Başkanı James Jones, Obama'nın Milli Güvenlik Danışmanlığı'na getirilmiştir. Yine Konsey'den Susan Rice Birleşmiş Milletler Büyükelçisi, Richard Hallbrooke da Afganistan ve Pakistan özel elçisi olarak atanmıştır. Konsey üyesi Anne Marie Slaughter ise ABD Dışişleri Bakanlığı'nda stratejik planlamanın başına getirilmiştir. Jones'un yerine Konsey Başkanı olan Senatör Hagel ise 4 yıl sonra Savunma Bakanlığı koltuğuna oturmuştur.

Obama'nın iktidarının ardından ABD yönetim kadrolarında Atlantik Konseyi'nden isimler yer almıştır. Bunlardan biri, Obama'nın Milli Güvenlik Danışmanı sıfatını alan Atlantik Konseyi Başkanı James Jones'tur.

Ortadoğu'daki felaketler, Deccal Komitesi'nin hazırladığı bir seri planın sonucudur. Geçmişte huzur içinde yaşayan halklar, şu an yıkılmış şehirlerinden kaçmaya çalışmaktadır.

Konsey'in politikalarının ABD devlet kurumlarının politikaları haline gelmesinden sonra ise Suriye, Yemen ve Ukrayna'da iç savaşlar patlak vermiştir. Irak, Libya ve Afganistan'daki savaş ortamı en üst düzeye çıkmış; IŞİD belirmiştir. Türkiye'deki darbe girişimini de unutmamak gerekmektedir. Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin himayesindeki gruplar, rahatlıkla ABD yönetimine hatta NATO'ya etki edebilmektedir. İngiliz derin devletinin hegemonyası altına aldığı sistemler, içine girdikleri felaketlerden uzaklaşamamaktadır. Yeni geliştirilen Soğuk Savaş stratejisinin de böyle bir oyun olduğu mutlaka akılda tutulmalıdır.

Atlantik Konseyi'nin politikaları sonucunda, Ortadoğu'da sonu gelmeyen savaşlar ve IŞİD gibi terör örgütleri ortaya çıkmıştır.

Putin'in, NATO'nun Silahlanmasına Karşı Uyarısı

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, 2016 yılında St. Petersburg Uluslararası Ekonomik Forumu'nda, Batılı Gazetecilere yönelik önemli bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmada, NATO'nun hiçbir tehdit ve geçerli hiçbir sebep olmamasına rağmen, çeşitli bahaneler öne sürerek silahlanmakta olduğunu şu sözlerle ifade etmiştir:

Füze savunma sistemine gelince. Bakın, bu masada hepimiz yetişkinleriz. Hepimiz deneyimli [profesyonelleriz]. Ama dediklerimi aynen aktaracağınızı umut bile etmiyorum...

[Silah üretimini kısıtlamak için] Amerikalı ortaklarımıza ne dediysek bizimle iş birliği yapmaya ikna edemedik ve hala kendi kendilerine hareket etmeye devam ediyorlar. Size açıklayamayacağım şeyler var, açıklarsam kabalık olur. Ama ister inanın ister inanmayın [silahlanma yarışını] durdurmak için gerçek çözümler sunduk. Sunduğumuz her çözümü reddettiler. Dolayısıyla bugün buradayız; ve şimdi de füze savunma sistemlerini Romanya'ya yerleştirdiler. Sürekli şunu söylüyorlar: "Kendimizi İran nükleer tehdidine karşı korumalıyız". Bu tehdit nerede? İran nükleer tehdidi diye bir şey yok. Onlarla anlaşmanız bile var ve bu anlaşmayı ABD istedi; biz de yardımcı olduk. Bunu destekledik...

Yani İran tehdidi yok. Ama füze savunma sistemleri konuşlandırılmaya devam ediyor. Bu da, "bize yalan söylüyorlar" dediğimizde haklı olduğumuzu gösteriyor. İran nükleer tehdidinden bahsederken doğru söylemiyorlardı. Bir kere daha bize yalan söylediler. Bu sistemi kurdular ve şimdi buna füze yüklüyorlar. Siz gazeteciler bu füzelerin kapsüllere yüklendiğini ve deniz-tabanlı, orta menzilli Tomahawk roket fırlatıcılarla kontrol edildiğini bilmelisiniz. Bunlara, 500 km uzağa gidebilecek "anti-füzeler" yükleniyor. Ama bu teknolojilerin geliştiğini biliyoruz. Hangi sene Amerikalıların yeni bir füze yapacağını ve bu füzelerin 1000 km, hatta daha ilerisine ulaşabileceklerini biliyoruz. O tarihten itibaren de Rusya'nın nükleer potansiyelini direkt bir şekilde tehdit edebilecekler. Her sene ne gelişme olacağını biliyoruz ve onlar da bizim bildiğimizi biliyorlar. Size hikayeler anlatıyorlar ve siz de bunlara inanıp bunu ülkenizde vatandaşlarınıza anlatıyorsunuz. Halklarınız da bu büyük tehlikeyi anlamıyorlar; bu da beni endişelendiriyor. Dünyanın dönüşü olmayan bir yola girdiğini nasıl anlamıyorsunuz? Sanki hiçbir şey yokmuş gibi davranıyorlar. Size artık nasıl laf anlatabilirim bilmiyorum. Ve buna "savunma" sistemi diyorlar; yani saldırı amaçlı değilmiş. "Saldırganlığı engelleyen sistemler" diyorlar. Bu kesinlikle doğru değil. Bir füze savunma sistemi, bir saldırgan askeri potansiyelin tümünün bir elementidir...

Romanya hükümeti bile neler olduğunu bilmiyor. Sizce Romanyalılara söz hakkı tanıdılar mı? Kimse ne yapıldığından haberdar olmayacak; Romanyalılar da Polonyalılar da bilmeyecek. Bu stratejileri bilmediğimi mi sanıyorsunuz? Benim gördüğüm kadarıyla büyük bir tehdit altındayız...

Tüm bunlar, dünyayı nereye götürecek bilmiyorum. Tek bildiğim kendimizi savunmamız gerektiği. Buna yine "Rusların saldırganlığı" diyecekler, biliyorum. Ama bu sadece sizin hareketlerinize karşı bizim tepkimiz. İnsanlarımın güvenliğini sağlamak istememden daha doğal ne olabilir? Sadece o da değil, gerekli stratejik dengeyi korumaya çalışmalıyız. Bu denge son 70 yılda ciddi bir global çatışmanın çıkmasını engelleyen ve dünyayı güvende tutan şeydi. ... Bunu bu kadar kolay nasıl ortadan kaldırıyorlar bunu anlamıyorum. Bunun çok tehlikeli olduğunu düşünüyorum. Hatta bundan eminim.[1]

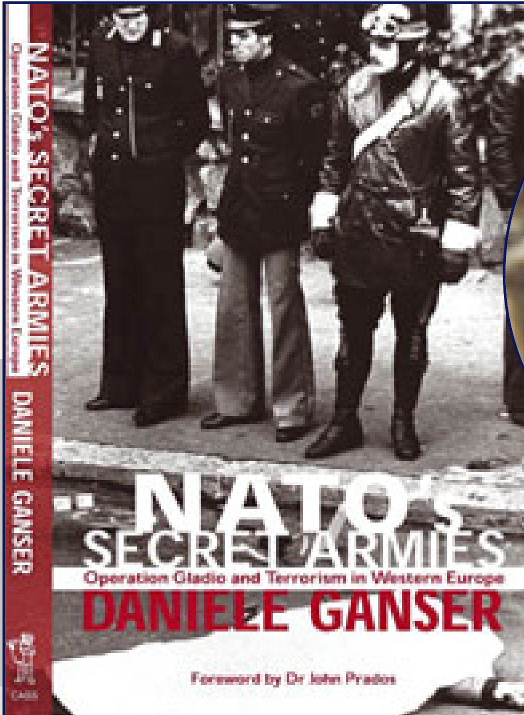
1. Putin's Warning: Full Speech 2016, https://www.youtube.com/watch?v=kqD8lIdIMRo

NATO'daki Gizli Ordu

İsviçreli tarihçi Daniele Ganser, NATO'nun Gizli Orduları isimli kitabında, özellikle İngiliz istihbarat örgütü MI6 tarafından Avrupa'nın 6 ülkesinde NATO tarafından kurulmuş olan ve ülkeler içinde Gladio operasyonlarından başka gizli eylemlere imza atan ürkütücü bir gizli ordunun hüküm sürdüğünü anlatmıştır. Ganser, bu özel ordunun, Churchill tarafından II. Dünya Savaşı sırasında kurulan "Özel Operasyonlar İdaresi'nin (SOE) doğrudan doğruya bir kopyası" olduğunu belirtmiştir.[298] Buradan da anlaşılabileceği gibi NATO gizli ordusu, bir İngiliz derin devleti planıdır.

Söz konusu gizli ordunun oluşturulma sebebi, herhangi bir Sovyet istilası yaşanması durumunda "ordunun düşman hatları gerisinde faaliyet göstermesini ve işgal kuvvetlerinin erzak yolları ile üretim merkezlerinin patlayıcılarla sabote edilmesi"ni içermektedir. Ancak bu hayali Sovyet istilası hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Zaten gerçek amaç da bu değildir.

Avrupa'da gerçekleşen gizli kapaklı eylemler, söz konusu gizli ordu tarafından gerçekleştiriliyordu. Bunun için de tanıdık bir bahane vardı; komünizm. Oysa daha önce de incelediğimiz gibi, İngiliz derin devletinin hedefi, komünizmi ortadan kaldırmak değil, bu bahane ile çeşitli ülkelerde çatışma ve huzursuzluk çıkartmaktı. Nitekim dünyada gerçekleşen pek çok darbe eylemi, söz konusu gizli ordu tarafından yürütülmüştü.

İsviçreli tarihçi Daniele Ganser, NATO gizli ordusunu ifşa ettiği kitabında, Gladio operasyonlarını MI6'in organize ettiğini belirtmiştir.

Fransa Cumhurbaşkanı De Gaulle, MI6 operasyonunun farkına varınca NATO askerlerini Fransa'dan çıkardı.

Bunun farkına varan liderlerden biri olan Fransa Cumhurbaşkanı Charles De Gaulle, NATO'nun birleşik komuta yapısı dışına çıkmaya karar vererek, ulusal egemenliğin ve bağımsızlığın korunması adına, NATO askerlerini Fransa'dan çıkarmıştı. NATO Avrupa karargahı alelacele Paris'ten Brüksel'e taşındı. Öyle ki, Fransa günümüzde NATO'dan tamamen çıkmayı tartışmaktadır. Marine Le Pen'in partisi Ulusal Cephe iktidara gelmesi halinde Fransa'yı NATO'dan çıkaracağını ve Fransız generallerine başkalarının emir vermesini engelleyeceğini resmi internet sitesinde açıkça duyurmaktadır.

NATO gizli ordusunun varlığının ortaya çıkması, askeri ittifakın sırlarının ilk olarak ifşa edildiği bir olaydı. Örtülü faaliyet araştırmacısı Philip Willan bu konuda şöyle demekteydi:

Altında imzası bulanan ülkelerin gizli servislerini, komünist partilerin iktidara gelmesini engellemeye dönük faaliyetler yürütmeye tabi tutan gizli NATO protokollerinin varlığı, ilk olarak 1966'da ortaya çıktı. Bu, Cumhurbaşkanı de Gaulle'ün Fransa'yı NATO'nun birleşik komuta yapısı dışına çıkarmaya karar vererek, ulusal egemenliğin korunması adına, protokollerin kaldırılacağını duyurması ile oldu.[299]

Aynı dönemde Muhafazakar Parti üyesi olan Rupert Allason, Associated Press'e telefonla verdiği bir demeçte, *"İngilizlerin, çeşitli şebekeleri kesinkes finanse ettiğini ve yönettiğini ve MI6 aracılığıyla, CIA'yle birlikte direkt olarak bu işlere bulaştığını"* açıkladı. Allason, 1949'dan sonra gölge orduların NATO özel Kuvvetler Komuta ve Kontrol Yapısı tarafından koordine edildiğini, İngiltere'nin Hava Servisi Özel Kuvvetleri'nin (SAS) bu yapı içinde stratejik bir rol oynadığını söylüyordu.[300]

İngiliz *BBC* Televizyonu, 4 Nisan 1991'de yayınlanan Newsnight (Gece Haberleri) programında, *"Avrupa genelinde gölge ordular kurulmasında İngiltere kesinlikle asli bir rol oynadı"* demişti. Newsnight sunucusu John Simpson, konuya ilgili tüm bilgileri sakladıkları için MI6 ve Britanya Savunma Bakanlığı'nı eleştirerek şöyle diyordu:

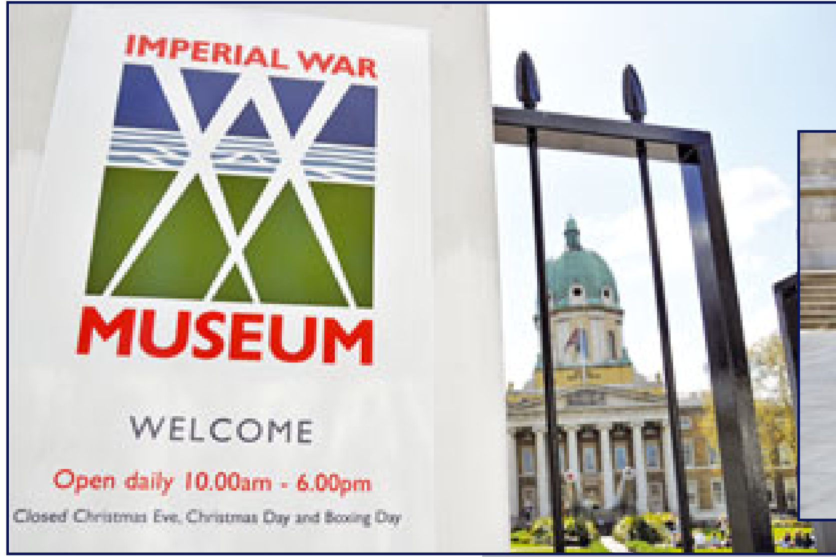
Gladio'nun varlığıyla ilgili itirafları izleyen dönemde, diğer Avrupa ülkelerinin gölge ordulara sahip olduğu ortaya çıktı. Hatta konu, tarafsız ülkeler olan İsveç ve İsviçre'de de aleni biçimde tartışılmakta. Bazı ülkelerde ise konuyla ilgili soruşturmalar açıldı. Ancak İngiltere'de hiçbir gelişme yok; Savunma Bakanlığı'nın, ulusal güvenlik meseleleri tartışılamaz şeklindeki mutat açıklaması hariç.[301]

Simpson, Gladio meselesinin nasıl bir NATO projesi olduğunu ise şu şekilde açıklıyordu:

NATO'nun en gizli servislerinin ortaklaşa günahlarıyla ilgili bilgiler, ancak şimdi ortaya çıkmaya başladı. İtalya'da olası Sovyet işgali karşısında direniş örgütlemek için devlet eliyle oluşturulmuş gizli bir ordunun faaliyetleri, kurulan bir meclis komisyonu tarafından araştırılıyor. Soruşturma, Avrupa genelinde benzer gizli kuvvetlerin açığa çıkmasına yol açtı. Gladio adıyla bilinen İtalyan grubu ise bir dizi terörist bombalamaya karışmak suçlamasıyla karşı karşıya.[302]

İsviçreli tarihçi Daniele Ganser, MI6'in bu meseleye dahil olduğuna dair doğrulamanın ancak yıllar sonra bir müze aracılığıyla mümkün olduğunu belirtir. Ganser'in belirttiğine göre, Temmuz 1995'de Londra'daki Imperial War Museum'da (İmparatorluk Savaş Müzesi) açılan "Gizli Savaşlar" başlıklı serginin kapısında *"Sergide görmek üzere olduğunuz şeyler yıllar boyu ülkenin en sıkı korunan gizlerinin bir parçasıdır. Bunlar ilk kez burada kamuoyuna sunulmaktadır. Hepsinden önemlisi bu, gerçekliktir... Gerçek, farz olunandan daha inanılmaz ve heyecan vericidir"* ifadeleri yer alıyordu. MI6'e ayrılan pencerelerden birinde ise itiraf niteliğindeki şu açıklama vardı:

MI6'in muhtemel bir III. Dünya Savaşı hazırlıkları arasında, Sovyetlerin Batı Avrupa'da ilerlemesi durumunda düşman hatları gerisinde faaliyet gösterecek "Stay Behind" (Gladio) gruplarının oluşturulması bulunmaktaydı.[303]

İngiltere'deki Imperial War Museum'da, Churchill'in savaş odaları sergilenmektedir. Aynı sergide, Gladio yapılanmasının MI6 tarafından oluşturulduğuna dair bilgiler yer almaktadır. Gladio yapılanmasının oluşturulması, MI6'in III. Dünya Savaşı hazırlıkları olarak tanımlanmıştır. Bu belge ile, Gladio yapılanmasının ardında MI6'in olduğu gerçeği ilk kez itiraf edilmiş olmaktadır.

Ganser, sergi açıldıktan birkaç ay sonra iki eski MI6 görevlisi ve Kraliyet Deniz Kuvvetleri askerleri olan Giles ve Preston'un, yazar Michael Smith'e bazı itiraflarda bulunduklarını belirtmiştir. Giles ve Preston, 1940'ların sonu ve 1950'lerin başı boyunca İngilizlerin ve Amerikalıların, beklenen Sovyet işgaline hazırlık amacıyla Batı Avrupa'da gölge birimler kurduklarını doğruladı. Bu dönemde Giles ve Preston, MI6'in SAS (Special Air Service – Özel Hava Servisi) ile birlikte gladyatörlere eğitim verdiği İngiltere Portsmouth yakınlarındaki Fort Monckton'a yollanmıştı. Kendilerine şifrelerle, silah kullanımıyla ve örtülü operasyonlarla ilgili eğitim verilmişti. Preston kendi eğitimini, *"Gecenin kör saatinde dışarıya çıkartılıp, istasyon şefi ya da taşıyıcılara görünmeksizin tren istasyonlarında trenleri havaya uçuruyormuş gibi hareket ediyorduk"* şeklinde anlatıyordu.[304]

Geçmişten günümüze
İngiliz SAS komandoları

İngiliz tarihçi John M. Mackenzie, bütün bu olayların ana merkezinde bulunan İngiliz derin devletini şöyle tarif etmişti:

Modern zamanların İngiltere'si daima sarsıcı yıkımların merkezi oldu; bu başkaları tarafından böylece bilindi, yalnız kendisi durumu böyle görmedi.[305]

BBC, 1980'lerde İngiliz ve Amerikan Özel Kuvvetleri arasındaki gizli işbirliğini gözler önüne seren *Unleashing of Evil* (Kötülük Azat Edildi) adlı bir belgesel yayınladı. Belgeselde SAS Özel Hava Servisi ve ABD Yeşil Berelilerinin son otuz yılda Kenya'dan Kuzey İrlanda'ya, Umman'dan Vietnam'a, Yemen'den Kıbrıs'a ve diğer ülkelere varan tüm büyük harekatlarda tutuklulara nasıl işkence yaptıkları teşhir ediliyordu. Unleashing of Evil belgeselinin İngiliz yapımcısı ve iki yıl sonraki Gladio skandallarının ünlü muhabirlerinden gazeteci Richard Norton Taylor, belgeseli şu yorumla bitiriyordu: *"İşkence bize varsaydığımızdan daha yakın ve daha yaygın."*[306]

1983'te İngiltere eski Başbakanı Margaret Thatcher, özel İngiliz birimi SAS'ı (Special Air Service – Özel Hava Servisi) Pol Pot kuvvetlerine eğitim vermeye yolladı. SAS kıdemli askerleri daha sonraları yaşadıklarını şöyle anlatacaklardı:

İlk önce 1984'te Tayland'a gittik. ... Kızıl Kmerler'e pek çok teknik konuda eğitim verdik. Başlangıçta, doğrudan köylere inip insanları kıyımdan geçirme düşüncesindeydiler. ... Pek çoğumuz, azıcık imkan tanınsa, taraf değiştirecektik. Sinirlerimiz öylesine bozulmuştu. Pol Pot'la ortaklaştırılmış olmaktan nefret ediyorduk.[307]

Görülebildiği gibi söz konusu gizli ordu, Pol Pot gibi kanlı komünistlerin ordularını dahi eğitme görevini üstlenmekteydi. Bu durum, İngiliz derin devletinin komünizm ile ne kadar içli dışlı olduğunun ve "komünizmle mücadele" düsturunun aslında sadece göz boyamadan ibaret olduğunun açık delilidir.

Ganser, NATO'nun gizli ve illegal ordularının 1990 sonlarında ortaya çıkması ve doğrudan İngiliz derin devletinin bu orduların kurgulanması ve faaliyetleri konusunda başrolü oynamasıyla ilgili olarak bir sessizliğin hakim olduğunu belirtmiştir. O dönemde İngiltere'de iktidarda olan John Major hükümetinin bu konuda herhangi bir adım atmayı veya malum olanı itiraf et-

How Thatcher and the British Government Gave Pol Pot a Hand.

1983 yılında İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher, özel İngiliz birimi SAS'ı, Pol Pot kuvvetlerine eğitim vermeye yolladı. Söz konusu gizli ordu, Pol Pot gibi kanlı komünistlerin ordularını dahi eğitiyordu. Dolayısıyla mücadele, görünenin aksine komünizme karşı değildi. Komünist gerillalara verilen bu destek konusunda, İngiliz Hükümeti çevrelerinde hep sessizlik hakim olmuştur.

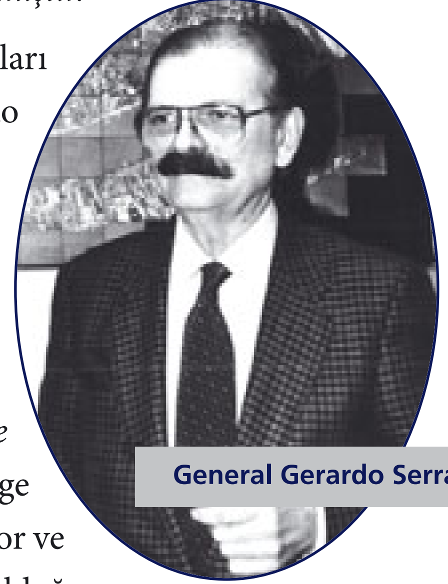

meyi reddettiğini ifade etmiştir. Başbakanlık sözcüleri ise İngiliz basınına günlerce, "korkarım güvenlik meselelerini tartışmayacağız" açıklaması yapmışlardır. İngiliz Parlamentosu konuyla ilgili bir basın toplantısı veya meclis araştırması yapmaktan kaçınmıştır. 1992'de İrlandalı gazeteci Hugh O'Shaughnessy, *"Britanya'nın merkezinde yer aldığı bir mesele hakkında, Beyazkoridor'da yaşanan sessizlik fazlasıyla dikkat çekici."* diyordu. BBC, 4 Nisan 1991 tarihli Newsnight yayınında, gizli ordulara atıfta bulunarak "Maske düştü, dehşetengiz olaylar göründü" diyordu. İtalyan Parlamenter Sergio de Julio kameralar önünde, *"Elimizde, Gladio'nun başlangıcından itibaren, askerlerin eğitim için İngiltere'ye gönderildiğini kanıtlayan belgeler var. Bunlar Gladio örgütünün temel çekirdeğini kurmakla görevliydiler," demiştir.*[308]

BBC muhabiri Peter Marshall, 1971-1974 yılları arası İtalyan Gladio'sunu yöneten General Gerardo Serravalle ile gerçekleştirdiği söyleşide, generale doğrudan İngilizlerin rolünü sordu. İtalyan general, İngilizlerle ciddi bir iş birliği içinde olduklarını doğruluyordu: *"Ben onları (İngilizleri) davet ettim; biz onların İngiltere'deki üslerini –gölge üslerini– ziyaret etmiştik ve iadeyi ziyaret bağlamında ben de onları davet ettim."* Gazeteci Marshall, "İngiliz gölge üssü nerede?" diye sorunca general gülmeye başlıyor ve soruyu şöyle yanıtlıyordu: "Üzgünüm size nerede olduğunu söylemeyeceğim, çünkü bu ülkenizin gizlilik alanı içerisine giriyor." Ardından Marshall, net yanıt alacağı bir soru soruyordu: "Ama İngilizlerden etkilendiniz?" Serravalle'nin cevabı şuydu: "Evet, öyle. Çünkü hayli verimli, iyi örgütlenmiş bir yapıydı ve kadro mükemmeldi".[309]

General Gerardo Serravalle

Bütün bu gelişmeler, Churchill'in kurduğu Britanya Özel Operasyonlar İdaresi'nin bir kopyası şeklinde kurulan bir NATO gizli ordusunun var olduğunu, bunun, Gladio ismindeki yeraltı yapılanmasının temeli olduğunu ve bütün bunların ana karargahının İngiltere, organizatörün ise İngiliz derin devleti olduğunu kanıtlıyordu. Söz konusu gizli ordu, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere çeşitli ülkelerde terör eylemleri ve sayısız ülkede askeri darbeler gerçekleştirmişti. Buna, hedefteki ülke Türkiye de dahildi.

Rus Sınırında NATO Silahları Kimin Planı?

II. Dünya Savaşı sonrasında, dünyanın aynı korkunç manzara ile tekrar karşılaşmasını önlemek iddiasıyla kurulmuş olan NATO, özellikle son zamanlarda çeşitli çekinceler öne sürerek benzer bir hareketlilik içine girmiştir. Bu hareketlilik, Avrupa'nın doğu sınırlarında başlamıştır ve çapı genişleyerek devam etmektedir. Rusya ile sınırı olan ülkelere neredeyse her gün yeni NATO birlikleri konuşlandırılmaktadır. Bu durum, sadece Soğuk Savaş'ın yaralarını yakın zamanda sarabilmiş olan Rusya için değil, bölge ülkeleri, hatta tüm dünya için bir endişe sebebidir.

Bugün, kuzey-güney hattı boyunca Estonya ve Baltık ülkelerinde, Polonya'da, Slovakya'da ve Romanya'da Rusya'yı tedirgin eden üsler kurulmuş durumda. Bu üslerde sadece askeri birlikler değil, kara savaşına yönelik A-10 Thunderbolt gibi tanksavar uçakları dahi konuşlandırıldı. NATO, bu hareketliliğin, Karadeniz'de üstünlüğü ele geçirme stratejisi olduğunu saklama gereğini bile duymuyor. Geçmişte yaşanan ve iki dünya savaşının çıkmasına sebep olan güç mücadelesi, adeta tekrar yaşanıyor.

ABD ve bölgeye asker ve mühimmat gönderen NATO ülkeleri, bu askeri yığınak için, Rusya'nın potansiyel agresif ve saldırgan tutumunu sebep gösteriyorlar. Oysa II. Dünya Savaşı'nda, bugünkü Polonya, Ukrayna, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Romanya, Bulgaristan ya da Kafkasya'yı yıkıp yakan Ruslar değildi. Bugün de Rusya'nın genel tutumunun, çatışma yerine diplomasiyi öne çıkarmak olduğu göze çarpıyor. Bu nedenle "Rusya'ya karşı tedbir" bahanesinin ardına sığınarak dünyayı askeri bir tesise dönüştürmek pek çok strateji uzmanı tarafından eleştiriliyor.

Peki birdenbire gelişen bu askeri savunma stratejisinin asıl sebebi ne?

Bölgede yaşanan gerilimin arka planında, İngiliz derin devletinin etkisindeki bazı düşünce kuruluşları bulunuyor. NATO'nun Rusya'yı askeri olarak kuşatma politikasının fikir babası Atlantic Council isimli bir düşünce kuruluşu. 1961'de kurulan konsey, siyasi analistler tarafından NATO ideolojilerinin belirlendiği bir kurum olarak nitelendiriliyor. Bölge ülkelerinde yaşanan ekonomik krizler sırasında ise sahnede yine İngiliz derin devletinin etkisindeki isimlerden dünyaca ünlü finans spekülatörü ve Açık Toplum Vakıflarının kurucusu George Soros'un ünlü Hedge fonu Quantum Fund var. Yine Soros'un idaresi altındaki Açık Toplum Vakıflarının, çeşitli ülkelerdeki renkli devrimlerden, Arap Baharı'na veya Türkiye'deki Gezi Olayları gibi müstakil hareketlere kadar pek çok olayda provokatif rol aldığı belirtilmekte. Konuyla ilgili detayları ilerleyen satırlarda okuyabilirsiniz.

Bu düşünce kuruluşları enternasyonalist ya da globalist olarak adlandırılan ideolojileri temsil etmekteler. Öyle ki, söz konusu politikalar, on yıldan daha kısa bir zamanda dünyayı Soğuk Savaş dönemindeki kutuplaşmaya götürmüş

Rusya'ya karşı silahlanma stratejisinin arka planında, Soros'un Hedge Fonu tarafından desteklenen devrimler ve bazı düşünce kuruluşlarının spekülasyonları vardır.

durumda. Bu politikalar sonucunda, büyük güçler arasında ne sıcak ne de soğuk savaş yaşanmamasına rağmen, Akdeniz ve Karadeniz savaş gemileri ile doldu. Elbette söz konusu vakıflar, bu kutuplaşmaların doğrudan sorumlusu değiller. Ama dünya çapında izlenen savaş, finans, doğal kaynaklar ve sömürü politikaları, toplumları çatışmaya sürükleyen nefret tohumları ekiyor. Bunun çıkış noktası ise, kuşkusuz İngiliz derin devleti ve onun himayesindeki söz konusu kurumların politikaları.

Elbette bu noktada, İngiliz derin devletinin çıkarları gereği daima dünyada kutuplaşmayı ve sıcak savaşı desteklediğini unutmamak gerek. Dolayısıyla dünyadaki savaşları veya krizleri incelerken, İngiliz derin devletinin çıkar politikalarını da yakından bilmek gerekiyor. II. Dünya Savaşı'ndan beri İngiliz derin devletinin politikalarına baktığımızda, Rusya'nın bir tehdit olmasının daima derin devlet için önemli bir çıkar malzemesi olduğunu görürüz. İngiliz derin devleti, suni olarak çıkardığı Soğuk Savaş'ın sona ermesini planlarına uygun bulmamış, kendisinin ve bir koruma kalkanı olarak yanı başında tuttuğu ABD'nin daha da silahlanmasını sağlayacak bahanelere ihtiyaç duymuştur. Küçük bir söylentinin bile ayaklanmalara neden olduğu bugünkü dünyada ise, "Rusya tehdidi"ni cazip ve taraftar bulabilecek bir konu olarak tercih etmiştir.

Şu anda ne ABD ne Rusya ne de NATO ülkeleri, savaş söylentilerinin peşinden gidecek kadar çılgın bir zihniyette değildir. Keza günümüzde savaş, nükleer başlıkların devreye girmesi ile eş anlamlıdır. Bu kabusu yaşamaya ve yaşatmaya elbette kimse gönüllü olamaz. Şu durumda savaş hazırlıkları söylentileri veya sınır tehditleri, o kadar gerçekçi görünmese de İngiliz derin devleti bu ortamdan nemalanmaktadır. İngiliz derin devletinin idaresindeki bir dünyada, derin devletin hakimiyetini geliştirmek, kendi denetimindeki silah pazarını güçlendirmek, kendi denetimindeki finans piyasasını hareketlendirmek ve daha fazla ülkeyi sömürge haline getirmek, ABD'yi ve NATO'yu kendisini koruyacak bir paralı asker gibi hazırda tutmak için söz konusu hayali tehditlerin varlığı gereklidir. İngiliz derin devleti, böylelikle dünyanın, tam olarak planladığı gibi bir çatışma ortamı haline gelmesini ve Deccal hakimiyetinin her yere yayılmasını istemektedir. İşin şaşırtıcı tarafı ise, boşa tehditlerle durmadan silahlanan dünya devletlerinin, İngiliz derin devletinin oyununa gelmiş olduklarını hala fark edememiş olmasıdır.

Herhangi bir gerekçe olmaksızın Romanya'da konuşlanan NATO füzeleri, Rusya tarafından ciddi tepkiyle karşılandı.

NATO Gizli Ordusu ve Darbeler

NATO gizli ordusu, hedefteki ülkelerdeki istenmeyen yönetimleri devirme misyonunu da üstlenmiştir. İngiliz derin devletinin hakimiyeti altındaki söz konusu gizli ordu, 1953'te İran'da petrol kazancının bir bölümünü halka dağıtmayı planlayan Musaddık Hükümetini devirdi.[310] Bunun ardından 1954 Guetamala darbesi ile devam eden darbeler hikayesi G. Amerika, Afrika ve Ortadoğu'daki çeşitli ihtilallerle devam etti.

Devrilen İran lideri Musaddık

Türkiye, bu darbe furyasına maruz kalan ülkelerin en başlıcalarındandı. İngiliz derin devletinin devreye soktuğu yancılar ve ajanlar bu konuda da faaliyet içinde olmuş ve ülkeyi çeşitli şekillerde darbelere hazır hale getirmişlerdi. 27 Mayıs darbesinden sadece iki gün sonra, 29 Mayıs 1960'ta İngiliz Dışişleri Bakanlığı, Türkiye'deki askeri yönetimin tanınmasına ilişkin bir yönerge gönderdi. Yönergeye göre, *"İngiliz hükümeti yeni rejimi ABD ile aynı anda tanımayı çok arzulamakta"* idi. Burada aslında İngiliz derin devleti bilinen bir taktiğini kullanmıştı: Tüm projenin arkasında olmasına rağmen ikinci plandaymış gibi bir tavır takınmaktaydı. Aynı günlerde Ankara'daki Kanada, Pakistan ve Hindistan büyükelçileri de İngiliz büyükelçisi ile yakın irtibatlarını sürdürüyorlardı ve kendi hükümetlerinin de Türkiye'deki darbe hükümetini tanımayı uzun süre geciktirmeyeceklerini belirtmişlerdi.

Dönemin İngiliz Hükümeti, darbe sonrası Türkiye ile "memnun edici düzeyde gelişen" ilişkilerden oldukça tatmin olduğunu belirtmiş ve ilişkilerin sürdürülmesini temenni etmişti.

AKŞAM

MENDERES İDAM EDİLDİ

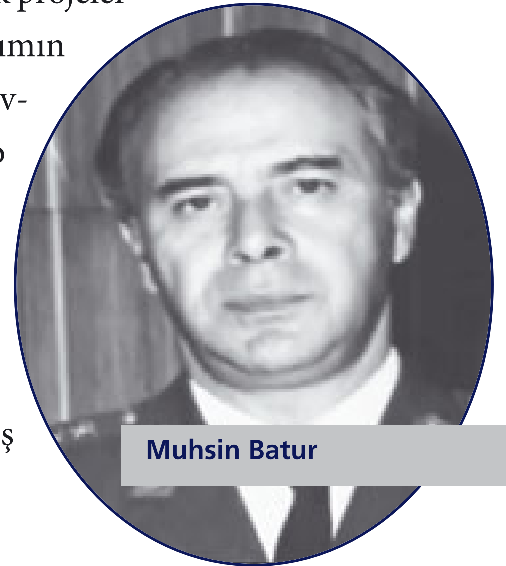
İDAMDAN ONCE 6 DOKTOR MENDERES İÇİN 'NORMAL, SAGLIK RAPORU VERDİ

A. Menderes'in hükmü saa
18 de İmralı'da infaz edild

Menderes'in geçirdiği uçak kazası da, ardından gerçekleşen darbe de İngiliz derin devleti tarafından gerçekleştirilmiştir. Derin devletin ajanları ve yancıları yine devrede olmuştur.

Elbette ki İngiliz Hükümeti ile Türk Hükümeti'nin ilişkileri sürekli olarak gelişerek güçlenmelidir. Burada eleştiri noktamız, tarihin her döneminde İngiliz Hükümetlerinin, işlerine geldiği için Türkiye'deki darbe hükümetlerine destek olmasıdır. Bunun da sebebi, İngiliz Hükümetlerinin her dönem, İngiliz derin devletinin etkisi altında faaliyet göstermek zorunda olmasıdır. Dolayısıyla asıl sorumlu İngiliz Hükümetleri değil, İngiliz derin devletidir.

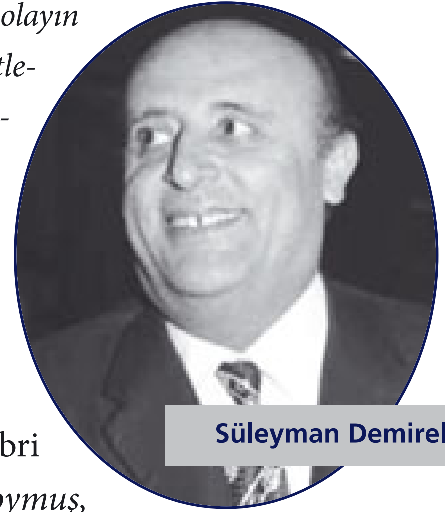
12 Mart 1971 darbesinde de benzer süreçler yaşanmıştır. Türkiye'nin yaşadığı ekonomik gelişmeler, hayata geçirilen büyük projeler ve bütün bu proje yatırımları için gereken yardımın SSCB'den gelmesi, Türkiye'yi yine İngiliz derin devletinin hedefi haline getirmişti. Tanıdık senaryo yine hayata geçirildi; Demirel Hükümeti, 12 Mart muhtırası ile istifa ettirildi.

Muhsin Batur

12 Mart muhtırasında imzası olan Orgeneral Muhsin Batur, *Anılar ve Görüşler* adlı kitabında, 12 Mart ortamının yaratılmasında bir kısım "dış faktörlerin" varlığını şöyle anlatmıştı:

12 Mart'tan sonra bazı siyasilerimiz ve düşünürlerimiz olayın oluşumunda dış etkenlerin ve hatta CIA gibi dış örgütlerin, haşhaş gibi konuların rolünün olduğundan bahsettiler. ... Bu yönlendirmede ajanlar, ajan provokatörler ve hepsinden önemlisi basın-yayın ve propaganda yolu ile istenilen ortamın oluşması sağlanabilir. Bu elemanlar 12 Mart ortamının yaratılmasında kullanılmış olabilir.[311]

Süleyman Demirel

Demirel Hükümeti'nin Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil bu dönemle ilgili olarak, *"CIA altımızı oymuş, haberimiz olmamış"* ifadelerini kullanmıştır. Oysa burada asıl rol, ne doğrudan CIA'in ne de doğrudan NATO'nundur. Bu darbeyi gerçekleştiren el, perde arkasındaki gizli ordularıyla dehşet saçan İngiliz derin devletidir. Ancak o dönemde de hiç kimse, bu gizli elin adını koyamamıştır.

1974'ten sonra durum biraz da olsa değişmiş, yeni kurulan CHP-MSP koalisyon Hükümeti, 1971 muhtırasıyla verilen tavizleri geri almaya başlamış, akabinde Kıbrıs müdahalesi gerçekleşmişti. Bunlar, İngiliz derin devletinin tasvip etmeyeceği türden şeylerdi. Bunların hemen sonrasında İngiliz derin devletinin emri ile ABD tarafından Türkiye'ye ambargo gelmiş ve üç yıl devam etmişti. Türkiye ise ABD üslerini kapatmış ve tekrar, Doğu'ya ve Sovyetlere yanaşmıştı. Gelişmelerden hoşlanmayan İngiliz derin devleti, hemen tekrar devreye girmişti.

12 Eylül 1980'de, Türkiye'de üçüncü kez darbe oldu. Darbe gerçekleştiği sırada üç bin Amerikan askeri Anvil Express tatbikatı için Türkiye'de bulunmaktaydı. Söz konusu askerler, gerçekte NATO'nun gizli orduları tarafından kullanılan piyonlar olduklarını muhtemelen bilmemekteydi. İngiliz derin devleti, karışıklık içinde bulunan ülkede, mutlaka gerçekleşmesi gereken darbeyi başarılı kılmak için kendince her türlü önlemi almıştı. Tıpkı 15 Temmuz darbe girişiminde yaptığı gibi, asker konuşlandırmak, bu tedbirlerin başında gelmişti.

İhsan Sabri Çağlayangil

İngiliz derin devletinin güdümünde gerçekleşen 1971 muhtırasının sonrasında Kraliçe Elizabeth'in Türkiye ziyareti

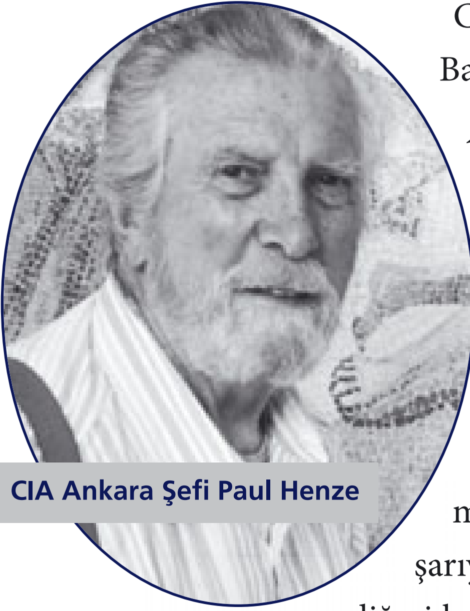

İngiliz ajanlarının devreye girmesiyle gerçekleşen 1980 darbesi, beraberinde büyük acılar getirdi.

CIA Ankara Şefi Paul Henze

CIA'in Ankara şefi Paul Henze'in, dönemin ABD Başkanı Jimmy Carter'a darbeyi *"bizim çocuklar yaptı"* sözleriyle haber vermesi bu dönemde çok dikkat çekmiştir. Darbe sonrası NATO, Türkiye'nin oldukça fazla bölgesinde askeri üs kurma ayrıcalığına kavuşmuştur.

Türkiye'nin dış politikasında farklı açılımlara yöneldiği ve bağımsızlaşmayı tercih ettiği dönemler daima darbelerle karşılık bulmuştur. Bunlardan biri, önceki üç darbe gibi başarıya ulaşan 28 Şubat 1997 post-modern darbesi; diğeri başarısızlıkla sonuçlanan 27 Nisan 2007 e-muhtırası ve sonuncusu ve en önemlisi ise 15 Temmuz 2016 tarihinde Türk Milletinin azmi sonucunda başarısızlıkla sonuçlanan hain darbe teşebbüsüdür. Türkiye'deki darbelerde İngiliz derin devletinin doğrudan oynadığı rol, kitabın 3. cildinde tüm detaylarıyla ele alınacaktır. Bu mafyavari yapılanma, sadece NATO'nun temel ilkesini engellemeye çalışmakla kalmamış, aynı zamanda başka ülkelerin de içişlerine karışarak onları kendi piyonu haline getirmiştir.

Eski Başbakan Bülent Ecevit, 28 Kasım 1990'da Milliyet Gazetesi'ne verdiği bir röportajında, ülkelerin içişlerinde NATO gizli ordusunun varlığını açıklayan şu sözleri sarf etmiştir:

> *1974'deki Başbakanlığım sırasında, zamanın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar, Başbakanlığın örtülü ödeneğinden acil bir ihtiyaç için birkaç milyon istedi. Benden istenen miktar, örtülü ödenekteki paranın tümüne yakındı. Genelkurmay'dan bu paranın ne amaçla istendiğini sormak zorunda kaldım. "Özel Harp Dairesi" için istiyoruz yanıtı geldi; öyle bir resmi dairenin o zamana kadar adını bile duymamıştım. "Şimdiye kadar bu Dairenin giderleri nereden karşılanıyordu?" diye sordum. O zamana kadar bu Dairenin tüm giderlerini bir gizli ödenekle ABD'nin karşıladığını; ancak artık ABD'nin bu parasal katkıyı kestiğini, o nedenle Başbakanlığın örtülü ödeneğinden para istemek zorunda kalındığı bana bildirildi. Özel Harp Dairesinin nerede bulunduğunu sordum. "Amerikan Askeri Yardım Heyeti ile aynı binada…" yanıtını aldım.*[312]

Gizli ordular, sinsi yapılanmalar her ne kadar perde arkasında olsalar da onları daima izleyen, gören, sinsi planlarından haberi olan üstün bir Güç vardır. O Güç, alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Onlar gizlediklerini zannederken, Allah onları görmektedir; onlar sinsi planlar yaptıklarını sanırken, Allah o planları duymaktadır. Onların, Allah'tan bağımsız nefes almaya dahi güçleri yoktur. Yanılgıları ise, tüm gücün kendilerinde olduğunu sanmaları; Allah'ın her şeye hakim olduğunu kavrayamamalarıdır.

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (Tevbe Suresi, 78)

Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir. (Taha Suresi, 7)

İngiliz derin devletinin ajanları yoluyla başarılı olan 1980 darbesi sonrası NATO, Türkiye'nin pek çok bölgesinde askeri üs kurma ayrıcalığına kavuşmuştur.

1. Müttefik Kara Komutanlığı
2. NATO Süratli İntikal Kolordusu
3. Barış Eğitim Merkezi Ortaklığı
4. Mükemmeliyet Merkezi- Terörizme Karşı Savunma
5. ABD Savunma İş Birliği Dairesi
6. Konya Hava Üssü. NATO AWACS uçakları tarafından kullanılıyor.
7. ABD ordusu tarafından kullanılan liman
8. İncirlik Hava Üssü. Farklı kullanım amaçları mevcut.
9. NATO Patriot füze bataryası
10. NATO Aster 30 Yerden-Havaya Füze Platformu/ Arazi bataryası
11. Kürecik Üssü. Füze savunma radarı yeri
12. Malatya (Erhaç) Hava Üssü. IŞİD'e karşı ABD'nin liderliğindeki koalisyon "acil kullanım" üssü
13. Füze savunma radarı için komuta merkezi
14. Diyarbakır Hava Üssü. IŞİD'e karşı ABD liderliğinde koalisyon güçleri tarafından kullanılıyor.
15. Batman Hava Üssü. IŞİD'e karşı ABD'nin liderliğindeki koalisyon "acil kullanım" üssü

İstihbarat Servislerinde Derin Devlet Bağlantıları

İstihbarat savunmanın ana şartıdır. Devletler, güçlü istihbarat zeminine sahip olmak zorundadırlar; aksi takdirde, kolaylıkla sömürülebilir, yönlendirilebilir, isyan ve saldırılara açık hale gelirler.

Günümüzün güvensizlik ortamında ise ülkelerin milli istihbarat kurumlarının başka odakların eline geçmesi büyük bir risk arz etmektedir. Ülkeler, kendi milli istihbaratlarına güvenemediklerinde ve milli istihbaratlar başka odaklar için çalışmaya başladıklarında ülkelerden darbeler, isyanlar, savaşlar eksik olmamaktadır.

Bugün yaşanan durum büyük ölçüde budur. Dünyada pek çok ülkenin istihbarat kurumları, İngiliz derin devletinin etkisi altında hareket etmek zorunda bırakılmıştır. Kimisinin kurucusu ise doğrudan İngiliz derin devletidir. Dolayısıyla istihbarat kurumları büyük ölçüde İngiliz derin devletine gebe kalmış durumdadır. Dünya üzerindeki pek çok eylemde bir kısım istihbarat kurumlarının adının geçmesinin temel sebebi budur.

İstihbarat kurumlarının temel yöntemlerini yakından incelediğimizde bu gerçeği daha iyi görebiliriz.

İngiliz İç ve Dış İstihbaratı: MI5-MI6

İngiliz gizli istihbarat servisi MI6, dünyanın ilk istihbarat teşkilatı olarak bilinen İngiliz Askeri Haber Alma Teşkilatı'nın 6. kısmını temsil etmektedir. Sadece Kraliçe'ye karşı sorumludur. Kraliçe Elizabeth, MI6'in M bölümü tarafından bilgilendirilmektedir ve bu onu, ABD Başkanlarından bile daha bilgili hale getirmektedir.[313] MI5 iç istihbarattan sorumluyken, MI6 sadece dış istihbarata yönelmiştir.

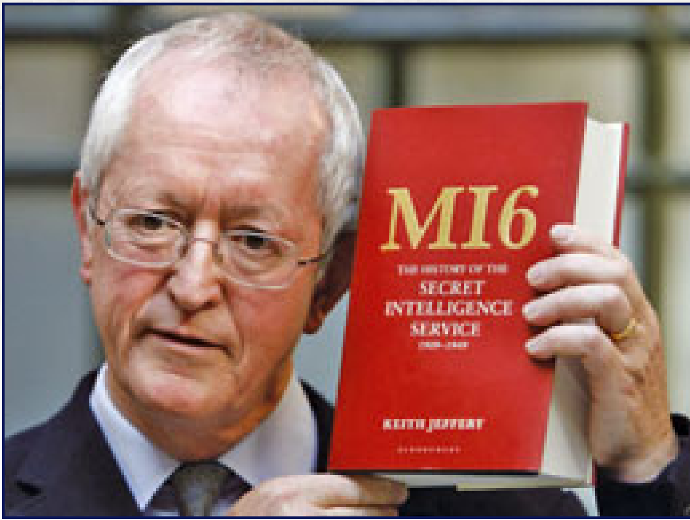
Tek istisnası ise Kuzey İrlanda'dır. Kuzey İrlanda, Britanya'nın parçası olmasına rağmen, İngiliz Dış İstihbarat Servisi MI6 tarafından izlenmektedir.

MI6, II. Dünya Savaşı sırasında Churchill tarafından kurulan Özel Operasyonlar İdaresi'nin (SOE) devamı niteliğindedir. Kuşkusuz II. Dünya Savaşı döneminde SOE'nin içinde ülkesini korumak adına canlarını siper eden vatanseverler bulunduğu gibi bugün de MI6 içinde bu uğurda çalışan vatanseverler bulunmaktadır. Fakat bu durum, her iki organizasyonun da İngiliz derin devleti projesi olduğu ve büyük ölçüde İngiliz derin devletinin himayesinde hareket ettikleri gerçeğini değiştirmemektedir. Söz konusu vatanseverler, buradaki ithamlardan münezzehtir.

II. Dünya Savaşı sırasında Churchill tarafından kurulan Özel Operasyonlar İdaresi (SOE)

(Üstte) MI5 Binası
(Altta) MI6'in Osmanlı'daki gelişmeleri takip etmek için kurulduğunu belgeleyen İngiliz tarihçi Keith Jeffery

MI6'in ilk oluşma süreci ise Osmanlı dönemine rastlar. Dünyanın ilk istihbarat teşkilatı olarak bilinen MI6, Rusya ile İngiltere arasında gerçekleşen Reval Görüşmeleri'nin ardından Osmanlı Devleti'ndeki gelişmeleri yakından takip etmek için organize olmuştur. Bir başka deyişle şekillendiği ilk andan itibaren en büyük hedefi, Türkler ve Türk toprakları olmuştur. İngiliz tarihçi Keith Jeffery, 800 sayfalık *The History of the Secret Intelligence Service 1909-1949* (Gizli İstihbarat Servisi'nin Tarihi 1909-1949) adlı eserinde, MI6'in Osmanlı'daki gelişmeleri takip etmek için kurulduğunu ve bu dönem boyunca Osmanlı yönetim birimlerinin MI6 ajanlarınca takip edildiğini açıkça belirtmektedir.

Ankara Üniversitesi'nden Bülent Gökay, "Spying in the Ottoman Empire" (Osmanlı İmparatorluğunda Casusluk) isimli makalesinde ilk İngiliz ajanların 1878'de Abdülhamid döneminde Osmanlı Devleti'nde faaliyetlerine başladığını belirtmektedir. Dolayısıyla, henüz MI6 kurulmadan önce bile, İngiliz derin devleti Osmanlı topraklarında ajanlık faaliyetlerine başlamıştır. Konuyla ilgili detaylı bilgilere kitabın 1. cildinden ulaşabilirsiniz.

Savaş tarihi uzmanlarından John Ferris, MI6 sayesinde Osmanlı yöneticilerinin çok yakından izlendiğini, attıkları adımların daha önce bilindiğini belirterek *"İngiltere'nin kazananı belli bir satranç oyunu oynadığını"* söylemektedir.[314]

Ferris, *The British Army and Signals Intelligence During the First World War* (I. Dünya Savaşı'nda İngiliz Ordusu ve Sinyal İstihbarat) adlı eserinde Arap, Ermeni ve Rum isyanlarının MI6 ajanlarının denetiminde çıktığını açıkça söylemektedir. MI6 ajanlarının, başta Enver ve Talat Paşa olmak üzere çok sayıda Osmanlı subayı ve devlet adamı ile yakın ilişkide olduğunu söyleyen Ferris, MI6'in bu devlet adamlarını da kullandığını belirtmektedir.

İngiliz tarihçi Keith Jeffery'e göre ise İngiltere, sadece Osmanlı'da değil, yeni Türkiye Cumhuriyeti'ndeki istihbarat faaliyetlerine de erken başlamıştır. MI6, bu yüzden en önemli ajanlarını Türkiye'ye göndermiştir. Özellikle İstanbul'a gelen ajanlar daha sonra en üst noktalara tırmanmışlardır. Bu yıllarda Türkiye'ye yollanan iki ajan Harold Gibson ve Wilfred Dunderdale özel olarak görevlidirler.[315]

Cumhuriyetin ilk yıllarında İngiltere'den Türkiye'ye gönderilen iki ajan Harold Gibson (en solda) ve Wilfred Dunderdale (solda)

İngiliz İstihbaratı Görev Sahası

Eski MI5 ajanı Annie Machon, İngiliz istihbarat servislerinin amacının devletin menfaatlerini korumak olduğunu belirtmiştir. Machon, kesin sınırları hiçbir zaman çizilemeyen ulusal güvenlik kavramını da oldukça elastiki bir nosyon şeklinde tanımlamıştır. Machon'a göre bu uğurda yapılan eylemler, farklı yasa dışı etkinlikleri kapsayabilir veya bu yasa dışı etkinlikleri kapatmak için kullanılabilir.

Machon, MI6'in yurt dışı faaliyetlerini genellikle konsolosluklardan yürüttüklerini belirterek, İngiliz istihbaratının etkinlik alanı içinde Türkiye'nin anahtar bir nokta olduğunu düşündüğünü söylemiştir. Machon'a göre bu nedenle İngiliz istihbaratı burada çok etkindir. Machon, İngiliz Dijital İstihbarat Servisi'nin (GCHQ) Kıbrıs'ta, bütün Doğu Akdeniz'de gerçekleşen iletişimi dinlemek ve analiz oluşturmak için kurulan çok büyük bir dinleme istasyonu bulundurduğunu belirtmektedir. İngiliz Dijital İstihbarat Servisi'nin asli görevi, siyasetçi, gazeteci, avukat vs. herkesi dinlemektir. Machon'a göre onlar için bölgede dinlenmeyecek kimse yoktur.

Machon, İngiliz istihbaratının, örneğin Türkiye'den bir ajan ya da yancı edinmek istediğinde izlediği stratejiyi ise şöyle anlatmıştır:

> *Potansiyel bir ajana üç yol ile yaklaşırlar. Birincisi; para ve ideoloji diğeri ise uzlaşma ve ego. Para, ideoloji ve ego yumuşak güçler. Sizinle çalışmayı onlar istiyorlarsa sana daha fazla iş birliğinde bulunacaklardır. Bu kişiyi tatile elinde bir çanta para ile yollarsın. Diğer bir yol ise ideolojidir. O da sizinle çalışmak isterse faydalı bir aktivite olur. Tabii ki bir de ego var.*[316]

Machon, İngiliz derin devletine bağlı istihbarat kurumlarının, ana akım medyayı da hakimiyet altına aldığını açıkça belirtmektedir:

İngiliz istihbaratı ile ilgili pek çok bilinmeyeni ifşa eden eski MI5 ajanı Annie Machon

Mesela editörler arasında da ajan hiyerarşisi vardır. Neleri dahil edecekler, neleri dahil etmeyecekler bunları belirlerler. Kimisi muhabirdir. Aynı zamanda siyasetçilerle gazete çalışanları arasında bir iş birliği olur. Mesela gazeteciler ünlülerin telefonlarını kurcalar onların bilgilerini alır. Daha sonra siyasetçiler de usulsüzlüğün üstünü kapatır. Tabi ki İngiliz İstihbarat Servisi'nin (MI6) de bilişim operasyonları var.[317]

Eski MI5 ajanı Annie Machon, ana akım medyanın direk İngiliz derin devletinin kontrolünde olduğunu ve bu kontrolün, dünya siyasetine doğrudan etki ettiğini açık bir şekilde dile getirmiştir. Bu konuda kuşkusuz en çok konuşulan isim, özellikle İngiltere ve ABD'de en büyük medya gücünü elinde barındıran Rupert Murdoch'tır. Machon, bu konuyla ilgili şunları söylemiştir:

Murdoch İngiltere'de yıllardır "Kingmaker" (Kral Yapan) takma adıyla bilinmekte. Onun ve gazetesinin desteklediği başbakan adayı genellikle seçimi kazanır. ... 1997'de seçimi ezici üstünlükle kazanmadan önce, Tony Blair'in Murdoch tarafından dünyanın öteki ucuna çağrıldığını biliyoruz. Bence bu başbakanlığı isteyip istemediğine karar verilen bir iş görüşmesiydi. Görüşmeden sonra Murdoch ve gazetesi Tony Blair'i destekledi ve o da seçimi kazandı. Aynı durum David Cameron için de geçerli. Kısaca bütün siyasetçiler Murdoch'a kur yapıyorlar. ... Murdoch "atlayın" dediğinde siyasetçilerin soracağı soru; "ne kadar yüksekten" olacaktır.

Ana akım medyanın üst düzeylerinin, doğrudan İngiliz derin devletinin etkisi altında faaliyet yürüttükleri bir sır değil kuşkusuz. Murdoch, söz konusu isimler arasında en fazla öne çıkmış olmasıyla ünlü.

Machon, özellikle İngiliz istihbaratının kaynak olarak çoğunlukla gazetecileri kullandığını ve bir kısım gazetecilerin, özel istihbarat şirketlerine bilgi vererek ek gelir elde ettiklerini belirtmektedir. Bu şirketler, Stratfor, Diligence, Crawl, Blackwater gibi özel istihbarat kaynaklarıdır ve genellikle MI6 ya da CIA tarafından doğrudan halledilmesi sakıncalı olan işleri halletmektedirler.[318]

MI6: Fifty Years of Special Operations (MI6: Özel Operasyonların Elli Yılı) kitabının yazarı Stephen Dorril'in görüşlerine yer verilen "Playing Dirty - MI6 Documentary" (Hile Yapmak-MI6) belgeselinde, MI6 operasyonları ve bunlar için kullanılan taşeron şirketlerle ilgili şu açıklamalar yer almıştır:

Machon'un bildirdiğine göre Rupert Murdoch, yıllardır İngiltere'de "kingmaker" (kral yapan) olarak bilinmektedir. Başbakanlık koltuğuna, genelde onun gazetelerinin desteklediği kişiler oturmaktadır.

MI6 dünyadaki politik durumu değiştirmek için black ops (kara operasyonlar) gerçekleştiriyor. (Stephen Dorril): "Buna hükümetleri devirmek, psikolojik operasyonlar, kara propaganda yapmak gibi işlemler dahil." Bu operasyonların istihbarat merkezleriyle ilişkilendirilememesi için ise genelde taşeronlar kullanıyorlar.[319]

Açıkça görülebildiği gibi MI6 gibi doğrudan Kraliçe'ye bağlı bir kısım ana istihbarat kurumları, genellikle işlerini taşeron özel istihbarat kurumları, çeşitli ülkelerden devşirilen ajan ve yancılar, özellikle ana akım medya adına çalışan bir kısım gazeteciler yoluyla halletmektedirler. İngiliz derin devleti, dünyaya hakim olma hedefindeki temel mekanizmanın istihbarat olduğunu gayet iyi bildiğinden, istihbarat ve medya kurumlarına geniş anlamda hakim olmuş durumdadır.

MI6'in İngiliz Askerleri Üzerinde Yaptığı Yasa Dışı Deneyler

İngiliz Dış İstihbarat servisi MI6'in, 1950'li yıllarda yürüttüğü gizli deneylerde, İngiliz askerlerine kendilerinden habersiz şekilde LSD kullandırttığı ortaya çıkmıştır. Söz konusu askerlere bahane olarak da grip virüsüne karşı bir tedavi arandığı söylenmiştir. Askerler bu yüzden deneye katılmayı kabul etmişlerdir. Ama işin aslında, gizlice LSD verilerek, sakladıkları sırları bu maddenin etkisi altında itiraf edip etmedikleri gözlenmiştir.[1]

Ayrıca İngiliz yetkililerin sinir gazı deneylerinde de kendi askerlerini kullandığı ortaya çıkmıştır. Bu sebeple İngiliz hükümeti tazminat ödemeye mahkum edilmiştir. İngiliz askeri laboratuvarında, on yıllar boyunca kimyasal ve biyolojik silah deneylerinde binlerce genç kullanılmıştır.[2]

Bu deneyler, Soğuk Savaş yıllarının en gerilimli günlerine rastlamaktadır. O yıllarda İngiliz derin devleti, düşmandan rahatlıkla istihbarat toplayabilecekleri bir sihirli maddenin peşindedir. İşte bu nedenle kendi askerlerini bile kobay olarak kullanmaktan çekinmemiştir.

MI6'in, Soğuk Savaş yıllarında, kendi ülkesinin askerleri üzerinde dahi çeşitli yasa dışı deneyler yaptığı belgelenmiştir.

1. Rob Evans, "MI6 pays out over secret LSD mind control tests", The Guardian, 24 Şubat 2006, https://www.theguardian.com/uk/2006/feb/24/military.past

2. İngiltere'de kobay asker skandalı, Evrensel, 20 Ağustos 1999, https://www.evrensel.net/haber/117388/ingiltere-de-kobay-asker-skandali

MI5 Ajanının İtirafı: "Prenses Diana'yı Ben Öldürdüm!"

2017 yılının Haziran ayında ölüm döşeğindeki eski MI5 ajanı John Hopkins, çeşitli itiraflarda bulundu. 80 yaşındaki emekli MI5 ajanı, 1973-1999 yılları arasında 23 ayrı suikast gerçekleştirdiğini ve bunların arasında Prenses Diana'nın da bulunduğunu itiraf etti.

Kendisinin teşkilat tarafından tetikçi olarak kullanıldığını belirten Hopkins, genellikle ülke içinde İngiltere'ye tehdit teşkil edilen kişileri yok etmekle görevlendirildiğini açıkça belirtti. Hopkins'in ifadelerine göre öldürülenlerin çoğu politikacı, aktivist, gazeteci ve sendika liderleri.

Hopkins, öldürdükleri arasında, kadın olması ve Kraliyet ailesine mensup olması nedeniyle Lady Diana'nın ayrıcalık taşıdığını ve ölüm emrinin Kraliyet ailesi tarafından verildiğini belirtmiştir. İngiltere'de Kraliyet ailesinin doğrudan İngiliz derin devletinin yoğun baskısı ve kontrolü altında olduğunu unutmamak gerekmektedir. Lady Diana, İngiliz derin devletinin kirli işleriyle ilgili çok fazla detay bilmesi nedeniyle İngiliz derin devleti tarafından katledilmiş; bunun için de Hopkins gibi kiralık katiller kullanılmıştır.

Hopkins'in açıklamaları şöyledir:

Lady Diana, Kraliyete ait çok fazla sır biliyordu. İçinde büyük bir kin vardı ve bütün bu çılgınca iddiaları kamuoyuna açıklayacaktı. Patronum bana onun ölmesi gerektiğini söyledi ve biz de bunu bir kaza olarak gösterdik. Daha önce bir kadın, hele ki bir prenses öldürmemiştim. Ama kurallara uydum; bunu Kraliçe ve ülke için yaptım.

Ölüm döşeğindeki MI5 ajanı John Hopkins, hayatının son günlerinde, Lady Diana'yı kendisinin öldürdüğünü itiraf etmiştir. Hopkins, teşkilat tarafından tetikçi olarak kullanılmaktadır.

Lady Diana'nın ölüm emri, doğrudan İngiliz derin devleti tarafından verilmiştir. Hopkins'e göre Diana için verilen bu emir, çok fazla sır bilmesi nedeniyledir.

Hopkins, bu konuda açılacak herhangi bir soruşturmanın sonsuza kadar süreceğini ve oldukça karmaşık olacağını, çünkü MI5 aktiviteleri ile ilgili oldukça az yazılı belge bulunduğunu belirtmiştir.

Bu görevi neden reddetmediği veya bu entrikayı neden deşifre etmediği kendisine sorulduğunda ise "MI5 ajanlarının Krallığa karşı bağlılık yeminleri vardır, Kraliyet ailesi söz konusu olduğunda tarafsız olamayız" cevabını vermiştir.[1] Aslında burada Hopkins'in belirttiği, ölüm döşeğinde de olsa açıkça ifade edemediği ama sadece bir şifresini verdiği konu, bütün bu suikastların İngiliz derin devleti denetimi altında gerçekleştiği ve Kraliyet ailesinin, İngiliz derin devletinin direktiflerini uygulamaya mecbur bırakılmış bir sistemin liderliğini üstlendiğidir. Hileli diplomasiyi her zaman ustalıkla kullanan İngiliz derin devleti, burada da ön plana Kraliyet ailesini çıkarmakta, tüm kirli işlerden onların sorumlu tutulmasını sağlamakta, tüm emirlerin onlardan çıktığı imajını vermeye çalışmaktadır. Böylelikle yine, perde arkasında kalan ve bu sayede de sinsi faaliyetlerini aksatmadan yerine getiren İngiliz derin devleti olmaktadır. Lady Diana'nın dünyanın gözleri önünde katledilmesi, buna verilecek en önemli ve en elim örneklerdendir.

1. Baxter Dmitry, "Retired MI5 Agent Confesses On Deathbed: 'I Killed Princess Diana'", *Your News Wire,* 19 Haziran 2017, http://yournewswire.com/mi5-agent-killed-princess-diana/

Dünya İstihbarat Ağının Merkezi İngiliz Derin Devleti

Pek az bilinen önemli bir gerçek vardır. Genellikle ön plana çıkarılan dünyanın en büyük istihbarat kurumları, aslında İngiliz derin devleti tarafından kurulmuştur. Söz konusu istihbarat kurumlarının oluşum safhaları incelendiğinde, bu kurumların altyapılarını hazırlayan ve var edenlerin, genellikle ya MI6 ajanları oldukları ya da İngiliz derin devletinin çeşitli yapılanmalarından geldikleri anlaşılmaktadır.

Bunlardan özellikle dile getirilmesi gereken istihbarat kurumu kuşkusuz ki CIA'dir.

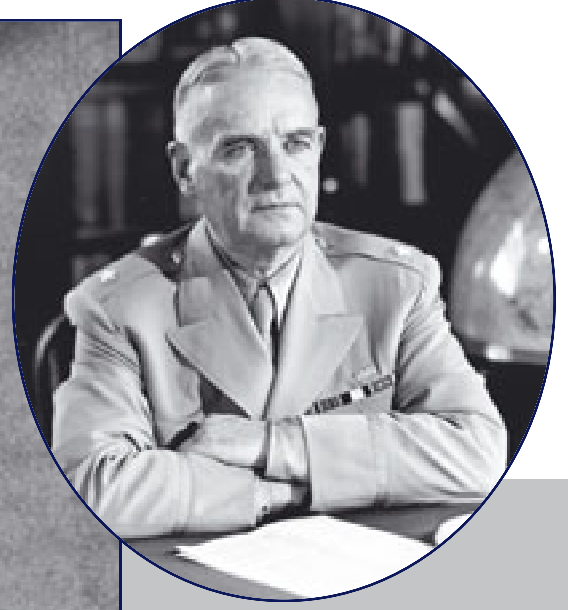
İngiltere Merkez Bankası'nda 1928-1963 yılları arasında müdür olarak görev yapan Londra Finans Merkezi'nden Sir Charles Jocelyn Hambro, CIA'in öncüsü ve prototipi sayılan, ABD'nin II. Dünya Savaşı sırasındaki istihbarat birimi olan Office of Strategic Services (OSS) kurumunun eğitimini üstlenmiştir. Savaş sonrasında ise CIA'in tüm lider kadrosunu eğiten İngiliz istihbaratı Özel Harekat Yönetimi'nin başındadır.[320] Dolayısıyla CIA, sanıldığı gibi ABD halkının güvenliğini üstlenen bir istihbarat kurumu olmaktan çok, İngiliz derin devletinin denetiminde varlık gösterecek bir istihbarat kurumu olarak ortaya çıkmıştır.

(En solda) ABD istihbarat birimi olan OSS'nin eğitimini üstlenen Sir Charles Jocelyn Hambro (Solda) CIA Başkanı Allen W. Dulles

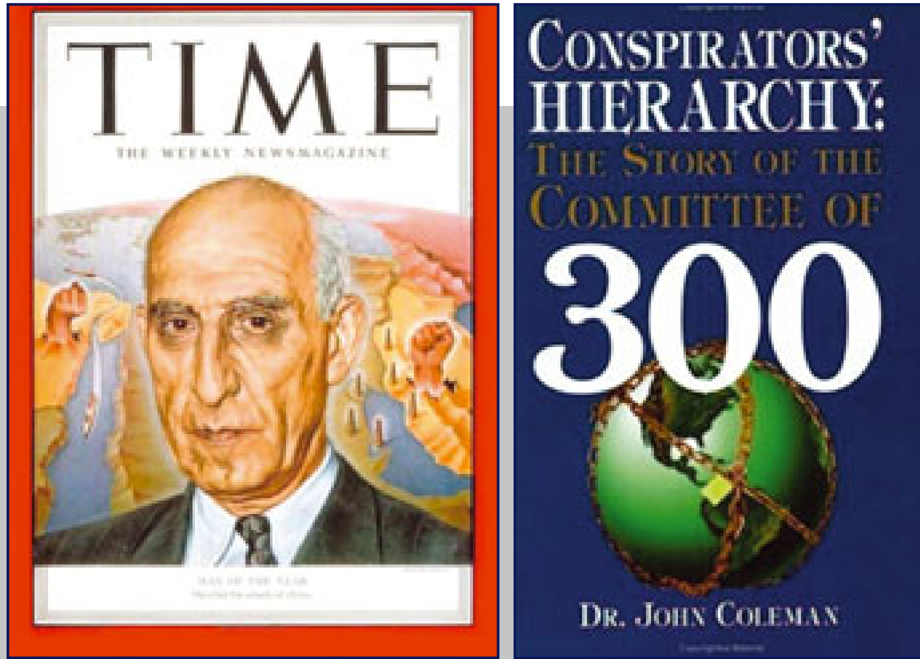

(Üstte) General William Donovan
(Solda) Stewart Menzies

CIA Başkanı Allen W. Dulles tarafından "CIA'in babası" olarak tanımlanan General William Donovan, 1941'de MI6'i incelemek üzere İngiltere'ye gitmiştir. II. Dünya Savaşı sonrasında ABD başkanı Roosevelt, CIA'in kurulması emrini vermiş ve bunun için İngiliz istihbarat servisi MI6'in örnek alınmasını istemiştir. General Donovan'a CIA'in nasıl bir yapıya sahip olması gerektiğini, Churchill ve dönemin MI6 Başkanı Stewart Menzies anlatmıştır. Donovan daha sonra "casusluk sanatını Menzies'den öğrendiğini" ifade etmiştir.[321]

CIA'in ilk başkanı Allen Dulles, 1921'de ABD'nin İstanbul Büyükelçiliği'nde çalışmaktadır. Bu sırada İstanbul İngiliz işgalindedir. CIA Başkanı olduğu dönemde Ajax Operasyonu'nda MI6 ile birlikte İran başbakanı Musaddık'ı deviren ve Şahı başa geçiren darbeyi organize etmiştir. Musaddık darbesinin temel sebebi ise, Musaddık'ın başa geldiğinde ilk işinin İngilizlere verilmiş olan petrol haklarını millileştirmesidir. Musaddık'ın darbeyi fark ederek İngiltere'nin Tahran Büyükelçiliğini kapatması sonucunda girişim engellenmiştir. Bunun üzerine İngiliz derin devleti, ABD'yi devreye sokmaya karar vermiştir.

İran lideri Musaddık, 1952 yılında *Time* dergisi tarafından "Yılın İnsanı" seçilmiş ve kapak olmuştu. Mussaddık, 1953 yılında İngiliz derin devletinin yönettiği bir darbe ile devrildi. (Yanda) John Coleman'ın *300'ler Komitesi* isimli kitabı

Allen Dulles'in kardeşi John Dulles, İran darbesi sırasında Dışişleri Bakanı'dır. Dulles kardeşlerin İngilizlerin baskısıyla darbeyi organize ettiği tüm tarihçi ve siyasetçilerin mutabık kaldığı bir konudur.[322]

Allen Dulles, Kennedy tarafından görevinden alınmasına rağmen Kennedy suikastını araştıran komisyonun 7 üyesinden biri olmuştur.

ABD'deki 17 istihbarat kurumundan biri olan ABD Ulusal Keşif Ofisi'nin (National Reconnaissance Office - NRO) kurulması da yine İngiliz derin devletinin denetimindeki kurumların en başlıcalarından biri olan Committee of 300 (300'ler Komitesi) sayesinde olmuştur. Söz konusu kurumun bütçesi de ABD Kongresi'nde İngiliz derin devletine bağlı birkaç kişi tarafından denetlenebilmektedir.

Eski istihbaratçı ABD'li Dr. John Coleman, I. Dünya Savaşı'ndan sonra Skull and Bones (Kafatası ve Kemikler Cemiyeti) üyelerinin Amerikan istihbarat sistemini İngiliz modeli içinde yeniden tasarlayarak kendilerine bağlı hale getirdiklerini belirtmektedir.[323]

CIA ve MI6, Suriye'deki 1949 darbesini birlikte organize etmişlerdir. Bu darbeyi yapan General Adib Shishakli'nin yarattığı terör ortamı sonucunda Baas Partisi iktidara gelmiştir. MI6 Başkanı Sir James Black, Ebu Gureyb Ce-

zaevi'ndeki ABD işkencelerinden haberdar olduklarını açıklamak zorunda kalmışlardır. Bunun hemen akabinde, Irak ve Afganistan işgalleri sırasında sorgulama ve işkencelere MI6 ajanlarının da katıldığı ortaya çıkmıştır.[324] Bütün bunlar, Amerikan İstihbaratının MI6'den bağımsız hareket edemediğinin önemli bir kanıtıdır.

General Adib Shishakli

Gerçekte işkencehaneleri açan ve sistematik işkenceleri uygulamaya geçiren MI6'in ta kendisidir. Fakat işkence konularında İngiltere'nin adı hiç geçmemiş, sadece CIA ve ABD gündeme getirilmiştir. Black Site olarak adlandırılan uluslararası işkence merkezlerinde CIA ve MI6, birlikte sorgulama yapmışlardır. İngiltere'deki dört havaalanı, işkence görecek mahkumların taşımasında kullanılmıştır. Dönemin İngiliz Savunma Bakanı Lord George Robertson bu gizli işkencehanelerin NATO üyesi ülkelerde kurulmasını sağlamıştır. Daha sonra da NATO Genel Sekreteri olarak atanmıştır. Bu işkencehanelerde en çok kullanılan ve kişinin ağzını ıslak bezle kapatarak boğulma hissi ve aşırı acı vermeye dayalı

Irak işgali sırasında, İngiliz Savunma Bakanı Lord George Robertson, gizli işkencehanelerin NATO üyesi ülkelerde kurulmasını sağlamıştır.

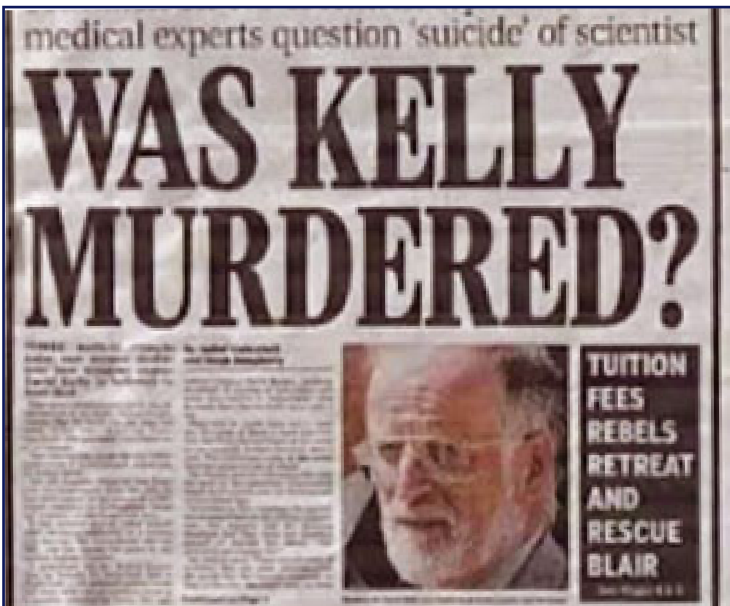

Afganistan ve Irak işgalleri sırasında işkence metodu olarak kullanılan waterboarding, kişinin boğulacak hale gelmesine neden olan korkunç bir yöntemdir. İlk olarak 1970'lerde İngilizler tarafından İrlanda milliyetçilerine karşı kullanılmıştır.

olan "waterboarding" adlı işkence yöntemi ilk olarak 1970'lerde İngilizler tarafından İrlanda milliyetçilerine karşı kullanılmıştır.

Irak işgalinin sebebi olarak gösterilen kitle imha silahları konusundaki sahte raporların, MI6 ile bağlantılı ajanlar tarafından hazırlandığı anlaşılmıştır. Bu raporların hazırlanmasında özellikle İngiliz Milletler Topluluğu'ndaki ajanların kullanıldığı belirtilmiş ve bu sayede sunulan dokümanların uluslararası bir rapormuş gibi gösterilmesi sağlanmıştır.[325]

Bu konuda, Avusturalya istihbaratı için çalışan mikrobiyolog Rod Barton'un açıklamaları ilginçtir. Barton, kendisinden, kitle imha silahları iddiası ile ilgili sahte rapora, silahın varlığına dair inandırıcılığı artıracak bilgiler eklemesinin istendiğini söylemiştir. Bu raporu hazırlayanlardan biri olan David Kelly ise, rapora sahte belgeler eklendiğini BBC'ye anlattıktan iki gün sonra ölü bulunmuş ve olayın intihar olduğu söylenmiştir.[326]

medical experts question 'suicide' of scientist

WAS KELLY MURDERED?

TUITION FEES REBELS RETREAT AND RESCUE BLAIR

Irak'taki hayali kitle imha silahları ile ilgili sahte raporu hazırlayanlardan biri olan David Kelly, raporun sahte olduğunu itiraf ettikten iki gün sonra ölü bulunmuştur.

İngiliz Dijital İstihbarat Servisi (GCHQ)

İngiltere'de, MI5 ve MI6 dışında üçüncü bir istihbarat kuruluşu yer almaktadır. Government Communications Headquarters (Hükümet İletişim Merkezi) adı verilen bu kuruluş, ülkenin siber bağlantılarının ve altyapısının güvenliğinden sorumludur. GCHQ, özellikle ABD Ulusal Güvenlik Ajansı'nın (NSA) eski sistem analisti Edward Snowden'in 2013'te sızdırdığı belgelerle dünya gündemine gelmiştir. Belgeler, ABD istihbaratının GCHQ ile işbirliği halinde dünya genelindeki gizli dinleme faaliyetlerini ortaya çıkarmıştır. İngiliz *The Guardian* gazetesinin haberine göre, ABD Ulusal Güvenlik Ajansı'nın (NSA), dünyanın önde gelen internet devlerinin sistemlerine "Prism" (Prizma) isimli bir program yoluyla erişebildiği, İngiliz GCHQ'nun da Haziran 2010 tarihinden bu yana bu sisteme erişebildiği ve geçtiğimiz yıllarda bu yolla 197 istihbarat raporu elde ettiği öne sürülmüştür.[327] Bilgilere göre GCHQ, Prism sayesinde şahıslara özel e-mail, fotoğraf ve video gibi içeriklere, hiçbir yasal engele takılmadan ulaşabilmektedir.

GCHQ gibi istihbarat kurumları, bu tür şifreleri rahatça kırabilecek süper bilgisayarlara ve dünyanın en iyi matematikçilerine sahiptirler. Bu nedenle şifreleme özelliği bulunan uygulamalardaki mesajları dahi deşifre edebilmektedirler. Bu durum, İngiliz derin devletinin, istihbarat kurumlarını kullanarak insanların özel hayatlarına ne kadar kolay ulaşabildiklerini kanıtlamaktadır.

Genel olarak GCHQ'nun bu özelliği, pek çok kesimde çeşitli soruların belirmesine neden olmaktadır. Bir kısım kesimler, söz konusu deşifre sisteminin dünyadaki tüm kaynaklara ulaşabileceğini, dolayısıyla terör örgütlerinin haberleşme sistemlerine de kolaylıkla erişilebileceğini belirtmektedirler. Dolayısıyla böyle bir sistem dahilinde GCHQ'nun, terörist saldırıları önceden tespit edememesi ihtimal dışıdır. Söz konusu durum, İngiliz derin devleti ile terörist gruplar ve eylemler arasındaki ilişkiyi de gözler önüne sermektedir.

GCHQ, İngiliz derin devletinin denetimi ve himayesi altındadır. Dolayısıyla buradaki istihbarat bilgileri, İngiliz derin devletinin dünya hakimiyetini sağlaması için birinci dereceden kullanılmaktadır. Bu hakimiyet planında, bu uğurda terör örgütlerinin kullanılması gerçeğinin de var olduğunu unutmamak gerekmektedir. Bu konuya ilerleyen satırlarda daha detaylı yer verilecektir.

Resimlerde, GCHQ Genel Merkezi'nin eski ve yeni hali görülmektedir. Bu kurumun, Ortadoğu'ya ait tüm emailleri, konuşmaları, internet hareketlerini gizli bir şekilde takip ettiği ortaya çıkmıştır.

Kıbrıs, GCHQ İçin Ne Demek?

Dünya siyaseti için Kıbrıs'ı Kıbrıs yapan, Ada'nın Ortadoğu'daki stratejik konumudur. İngiltere'nin 1878'den 1960'a kadar adayı egemenliği altında tutması; o tarihten bu yana ise askeri üsleri ile adadaki varlığını sürdürmesi bundan kaynaklanmaktadır. Bu üsler, hatırlanacağı gibi 15 Temmuz darbe girişimini, işgal girişimine dönüştürmek üzere görevlendirilen İngiliz askerlerinin konuşlandığı üslerdir. Bu üslerin İngiltere için vazgeçilmez bir öneme sahip olmasının, Ortadoğu ülkelerine hava harekatı imkanı sağlamasının ötesinde bir sebebi daha bulunmaktadır: İstihbarat faaliyetleri.

Kıbrıs'taki Ağrotur ve Dikelya askeri üsleri Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti toprakları dışında, tamamen İngiltere'ye ait bölgelerdir. Ada üzerinde toplam %3'lük bir alanı kaplamaktadır. Ancak bu küçük alanın, tüm dünyayı ilgilendiren gelişmelerin merkezinde olduğu 2013 yılından sonra anlaşılmıştır. İngiliz derin devleti, bu askeri üslerden Türkiye'nin ve tüm Ortadoğu'nun iletişimine kanunsuz biçimde sızmakta ve bu bölgeleri izlemektedir.

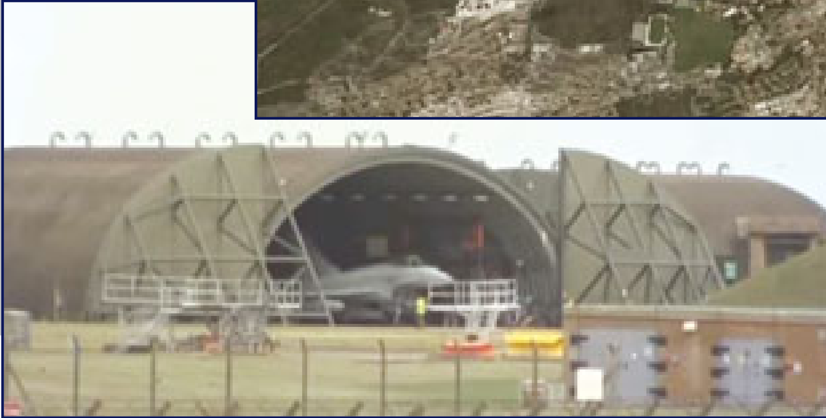
GCHQ'nun en önemli üç merkezinden birisi halen Kıbrıs'ta bulunmaktadır. Burası, Ada'nın doğu tarafındaki üssün içinde yer alan Ayios Nikolaos

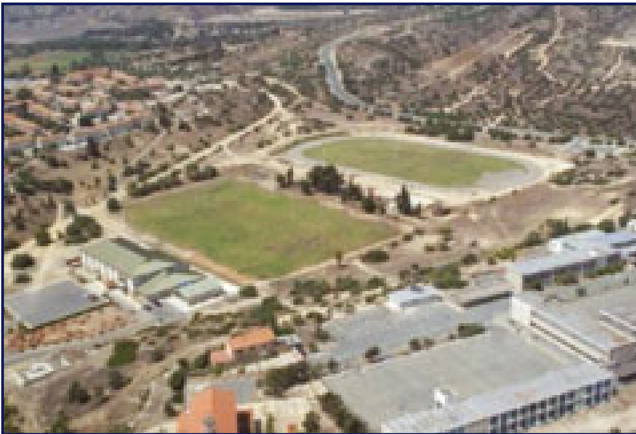

istihbarat istasyonudur. Bu istasyonu diğerlerinden farklı kılan yönü, Türkiye ve Ortadoğu ülkeleri kaynaklı her türlü haberleşmeyi gizlice dinlemesi ve kayıt altına almasıdır. Edward Snowden, ifşa ettiği Wikileaks belgelerinde, İngilizlere ait bu istasyonun, Ortadoğu ülkelerine ait tüm e-mailleri, telefon konuşmalarını, SMS mesajlarını, sosyal medya hesaplarını, internet trafiğini ve şifreleri, kısacası tüm haberleşme ve iletişimi, kullanıcıların bilgisi ve izni olmaksızın gizlice topladığını tüm ayrıntılarıyla açıklamıştır.

İngilizlerin Kıbrıs Ağrotur'daki askeri üssü

İngilizlerin Kıbrıs Dikelya'daki askeri üssü

Bilgisayar uzmanı, Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) ve Ulusal Güvenlik Dairesi'nin (NSA) eski bir çalışanı olan Edward Snowden tarafından basın ve medyaya sızdırılan belgeler, istihbarat tarihi açısından bir dönüm noktası olmuştur. Dünya, bu itiraflar vesilesiyle, Kıbrıs'taki İngiliz üslerinin kapalı kapıları arkasında neler döndüğünün ilk defa farkına varmıştır. En üst seviyede bir istihbaratçı BBC'ye verdiği bir demeçte, Kıbrıs'la ilgili gerçeklerin ortaya çıkmasını "İngiliz istihbaratı için tüm zamanların en büyük felaketi" olarak tanımlamıştır.[328]

Edward Snowden

Doğu Akdeniz ve Ortadoğu ülkelerinin haberleşmesi büyük oranda Akdeniz altından giden fiber optik kablolar ile sağlanmaktadır. Aktarılan bilgilere göre, GCHQ Kıbrıs istasyonu, işte bu telekomünikasyon kabloları üzerinden giden tüm bilgiyi dinlemekte ve depolamaktadır. Yine iddialara göre, sadece kabloları değil, uydu sistemleri ile yapılan iletişimi de adadaki özel casus antenlerini kullanarak dinlemektedir. Söz konusu dinleme faaliyetleri ile toplanan muazzam bilgi, özel bilgisayar programları vasıtasıyla analiz edilerek İngiliz derin devletinin herkesin ne yaptığını bildiği bir istihbarat girdisine dönüştürülmektedir.

Ortaya çıkan belgelerden anlaşıldığı üzere, bu olağan bir istihbarat toplama faaliyeti değildir. Çünkü GCHQ, terörle mücadele adı altında, bölgedeki devlet başkanlarından yöneticilere, işadamlarına, sıradan vatandaşlara kadar herkesi gizlice dinlemekte, bilgilerini toplamakta; askeri, siyasi, idari, ticari, ekonomik, sosyal her türlü bilgiyi edinebilmektedir.

İngiliz derin devletinin, bu yasa dışı dinleme ve izleme faaliyetini yargısal denetimlerden koruyacak şekilde tasarladığı anlaşılmaktadır. Çünkü bu yasa dışı faaliyetlerin merkezi olan Kıbrıs'taki İngiliz üslerinin hukuki statüsü onların yargı denetiminden kurtulmalarını sağlamaktadır. "Egemen İngiliz Üsleri" olarak tanımlanan bu alanlar, AB'nin hakimiyet alanı dışında olup İngiliz Denizaşırı Toprakları'nın bir parçasıdır. Diğer benzerleri gibi bunlar da İngiliz

Savunma Bakanlığı'na bağlı ama özerk bir yönetim sistemine ve kendine özgü kanunlara sahip bölgelerdir. Gerek bu istasyonların bulunduğu bölgenin İngiliz egemenliğinde bulunması ve gerekse bu tür suçların soruşturulmasına yönelik uluslararası bir mekanizmanın bulunmaması nedeniyle İngiliz GCHQ'nun suçları cezasız kalmaktadır.

Ortaya çıkan bilgilere göre, Kıbrıs'taki dinleme skandalı aslında kod adı "Tempora" olan, 1.25 milyar dolar bütçeli çok gizli bir programın parçasıdır. Snowden'ın ifşa ettiği dosyalardan gün ışığına çıktığı gibi, Tempora, GCHQ tarafından 2008'de geliştirilen bir bilgisayar programıdır. Başlıca iki amacı vardır: "İnternete Hükmetmek" (Mastering the Internet) ve "Küresel Telekom Değerlendirmesi" (Global Telecoms Exploitation). Diğer bir ifadeyle tüm internet ve telefon iletişimini gizlice dinlemek.

İngiltere, Kıbrıs'taki üsleri vasıtasıyla elde ettiği gizli bilgileri ABD ile paylaşmaktadır. Ancak iki ülke arasındaki istihbarat iş birliği, sanıldığı gibi, tarafların eşit kazanç sağladıkları bir ortaklık değildir. ABD'den ziyade İngiltere'nin çıkarlarına hizmet etmek üzere tasarlanmış bir sistemdir. GCHQ eski başkanı David Omand'ın ifadesi, iki ülke arasındaki istihbarat bağının gerçek yüzünü açığa vuruyor: *"Bizde beyin, onlarda para var. Bu çok iyi işleyen bir iş birliği."*[329]

GCHQ'nun her şeyi gizlice dinlemesi ve kaydetmesi terörle mücadelenin kesinlikle gerekçesi olamaz. Bu bilgiler İngiliz derin devletinin veya kötü niyetli ajanların ellerinde rahatlıkla suistimal edilebilir. Provokasyon, propaganda, yanlış yönlendirme, darbeler, devrimler, savaşlar, suikastlar, yasadışı gizli operasyonlar hemen akla gelen bazı ihtimaller. Tüm bunlar göz ardı edilmemesi gereken büyük tehlikeler, özellikle Ortadoğu'da.

Şüphesiz, teröre karşı ülkesinin ve vatandaşlarının güvenliğini sağlamak her ülkenin en doğal hakkıdır. Yasal yoldan istihbarat, izleme ve gözetleme faaliyetleri de bunun önemli bir parçası. Ancak bunu yaparken izlenen yöntemlerin demokrasi ilkeleriyle, insan hak ve özgürlükleriyle, temel değerlerle ve kanunlarla çatışmaması ve her şeyden önemlisi daha çok çatışma için değil barışın inşası ve korunması için kullanılması şarttır. İstihbarat, kötü niyetli kişilerin elinde daha çok acı yaşanması için değil, samimi ve dürüst insanların elinde kötülüğe karşı mücadele için kullanılan bir güç olmalıdır.

Ancak söz konusu istihbaratların şu an için İngiliz derin devleti tekelinde bulunduğunu dikkate aldığımızda, bunun tehlikeli oyunlara alet edilebileceğini tahmin etmek güç değildir.

İngiliz derin devletinin perde arkasındaki kurmayları, gizli faaliyetlerini yürütürken kendilerinin izlenmediğini ve görülmediğini sanmakta; fakat büyük bir aldanış ile aldanmaktadırlar. Yanlarında mutlaka alemlerin Hakimi olan Allah vardır:

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 7)

(Solda) GCHQ eski Başkanı David Omand, Chatham House'da yaptığı bir konuşma sırasında (Altta) Kıbrıs'taki GCHQ Merkezi

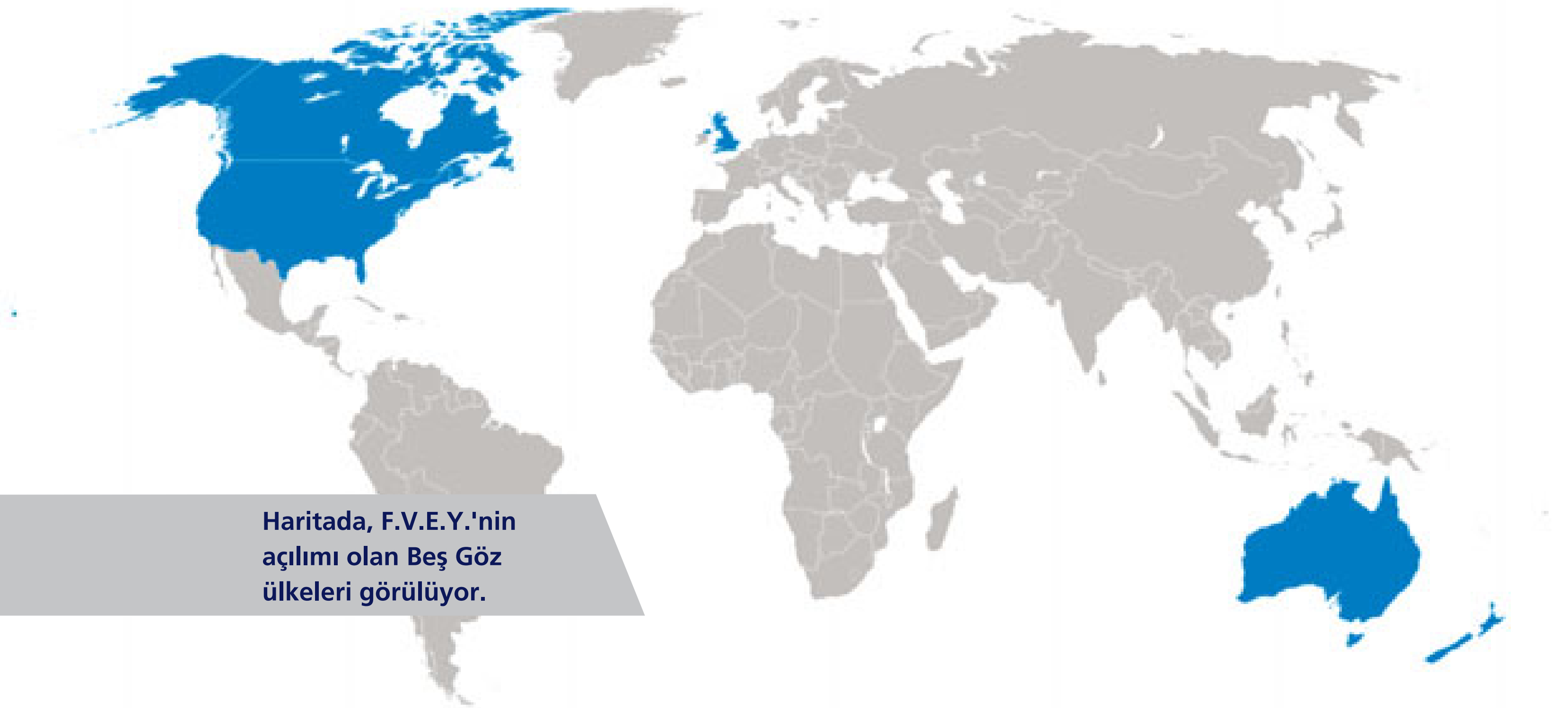
Beş Göz (Five Eyes)

İngiltere'nin başı çektiği ve Avustralya, Kanada, Yeni Zelanda ve ABD'yi kapsayan istihbarat servisleri ittifakının ortak adı F.V.E.Y. harfleriyle anılmaktadır. Açılımı ise Five Eyes (Beş Göz) şeklindedir.

Bunların hepsinin İngilizce konuşan, İngiltere'nin kontrolü altında olan ülkeler olduklarını göz önünde bulundurduğumuzda, Beş Göz sisteminin gerçek patronunun İngiltere olduğunu anlamak zor değildir.

Bu ülkeler UKUSA anlaşması çerçevesinde, "sinyal istihbarat" sağlama konusunda birbirlerine bağlıdırlar. Bir başka deyişle, elektromanyetik dalgaların ya da sinyallerin elde edilmesiyle sağlanan istihbarat toplama yöntemi ile diğer devletler hakkında elde ettikleri bilgileri aralarında paylaşmaktadırlar. (Sinyal istihbarat, hedef devletin elektronik haberleşme sistemleri tarafından yayınlanan elektromanyetik enerjinin alınması, kaydedilmesi, değerlendirilmesi ve yorumlanması ile elde edilen istihbarattır.)

Bu ulusal gözetleme sistemi içinde ABD Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA), İngiliz Dijital İstihbarat Servisi (GCHQ), Kanada İletişim Güvenliği Kurumu (CSEC), Avustralya Sinyal Başkanlığı (ASD) ve Yeni Zelanda Hükümet Haberleşme Güvenliği Bürosu (GCSB) yer almaktadır.

Haritada, F.V.E.Y.'nin açılımı olan Beş Göz ülkeleri görülüyor.

(Üstte ve ortada) ABD'de Bletchley Park'ta bulunan Beş Göz ofisi, savaş sırasında, Alan Turing ve ekibinin Alman kodlarını kırdığı yerdir.
(Altta) Beş Göz istihbaratının ilk kurulduğu günlerden bir kare

Söz konusu istihbarat kurumları, UKUSA sözleşmesi uyarınca özellikle sinyal istihbaratı olmak üzere elde ettikleri tüm istihbaratı paylaşmaktadırlar. Böylelikle, tüm kıtalardaki iletişim trafiğini, Anglosakson kökenli 5 ayrı İngilizce konuşan ülke takip etmekte ve bunlar tek bir noktada, yani İngiliz Milletler Topluluğu'nun hakimi olan İngiliz derin devletinin elinde toplanmaktadır.[330] Bu ittifak içinde ülkeler, birbirlerine karşı casusluk yapmama ve ara-

larında, özellikle SIGNIT adı verilen iletişim sinyal bilgilerini paylaşma konusunda anlaşmış durumdadırlar. 70 yıllık bu gizli ittifak, kurduğu küresel gözetleme altyapısıyla bugün tüm dünya iletişimini izlemekte, analiz etmekte ve depolamaktadır.

Bunlar arasında örneğin İngiltere'deki "RAF" (Royal Air Force) dünyanın en büyük elektronik gözetleme merkezi olarak bilinmektedir. Burada dünya üzerindeki bütün haberleşmelere müdahale edilerek İngiltere ve ABD için istihbarat toplanmaktadır. Sadece NSA ve RAF'ın bile bu sisteme dahil olduğu düşünüldüğünde Beş Göz'ün istihbarat kapasitesinin gücü ve sınırları daha iyi anlaşılabilir.

2013'te eski bir CIA ve NSA çalışanı olan bilgisayar uzmanı Edward Snowden tarafından, Beş Göz ülkeleri arasındaki gizli ilişkilerin ve bunlar tarafından yürütülen küresel istihbarat operasyonlarının belgeleri ifşa edildi. The Guardian, Washington Post, Der Spiegel ve New York Times'da yayınlanan belgeler, Beş Göz'ün yasa dışı izleme ve bilgi toplama operasyonlarının detaylarını gün ışığına çıkardı. Edward Snowden, Beş Göz'ü, *"kendi ülkelerinde bilinen kanunlara uymayan 'milletler üstü' istihbarat organizasyonu"* olarak tarif etmiştir. İstihbarat birimlerinin bazı uzmanları, Beş Göz hakkında Snow-

Beş Göz ülkelerinin Ulusal Güvenlik temsilcileri, California'da bir toplantı sırasında

Beş Göz istihbarat ağının İngiltere'deki Hükümet Haberleşme Karargahından bir görüntü

den'ın ortaya çıkardığı bu bilginin, onların hiç umurunda olmayacağını ve tarihin bilinen bu en büyük "casusluk ittifakı"nın aynen yoluna devam edeceğini söylemektedirler. Nitekim gelişmeler, gizli ittifakın, tümüyle deşifre olmasına rağmen, aynı şekilde faaliyetlerine devam ettiğini belgelemektedir.[331]

Belgelere göre, İngiliz istihbaratının NSA'yle iş birliği içinde dinledikleri kişiler arasında, G20 zirvesindeki diplomatlar, Almanya, Brezilya ve Meksika dahil 35 ülkenin devlet başkanları, siyasiler, BM ofisleri, büyükelçilikler, basın kuruluşları yer alıyor. Aynı zamanda Irak Savaşı'na giden süreçte Kofi Annan'ın ofisinin böcekle dinlenmesi de bu grubun faaliyetleri arasında.[332]

Dünya çapında İngiliz ve Amerikan büyükelçiliklerinde, askeri üslerinde, temsilciliklerinde NSA ve İngiliz GCHQ'nun uydu antenleri, dinleme ve gözetleme istasyonları bulunmaktadır. Bunlar, hemen tüm ülkelerdeki güvenlik kameralarına erişebilmektedir. Çin kıyıları civarında dolaşan İngiliz ve ABD gemileri bölgedeki telsiz iletişimlerini dinlemektedir. Maryland'deki Fort Meade Üssü'nde bulunan uydu antenleri ise tüm dünyadaki bankacılık işlemlerini takip etmektedir.[333]

The Guardian'ın haberine göre İngiliz istihbaratı, dünya çapında iletişim bilgilerini sızdırabilmek için telefon konuşmalarını, mesajlaşmaları ve internet trafiğini taşıyan 200 kıtalar arası fiber-optik kabloya gizlice erişim sağlayarak her türlü özel kişisel bilgiye ulaşmış durumdadır. İngiliz gizli istihbarat ajansı GCHQ, aynı anda bunların 46 tanesinden bilgi toplayabilmektedir.

Wikileaks belgeleriyle, İngiliz ajanlarının G20 zirvesine katılan liderleri dinlediği ve emaillerini ele geçirdiği belgelenmiştir.
(Altta) Bu konuyu haber yapan İngiliz gazeteleri

Revealed: how UK spied on its G20 allies at London summits

theguardian

MailOnline

Home | News | U.S. | Sport | TV&Showbiz | Australia | Femail | Health | Science | Money

British spies 'intercepted phone calls and read emails of allies at G20 summit'

- Series of 'top secret' slides reveals level of British spying at 2009 summits
- Agents set up internet cafes to allow them to intercept emails from delegates
- BlackBerrys and smartphones harvested for calls, emails and documents
- Allowed agents to 'provide timely information to UK ministers' on key issues
- Long standing allies Turkey and South Africa named as two of the targets
- Embarrassing news comes as Britain prepares to host G8 meeting

By DANIEL MARTIN FOR THE DAILY MAIL and STEVE NOLAN and MARTIN ROBINSON
PUBLISHED: 01:55 BST, 17 June 2013 | UPDATED: 12:06 BST, 17 June 2013

Tempora adlı gizli program, haberin verildiği tarihlerde 18 aydır uygulamadaydı ve yalnızca o süre içinde bile toplanan verilerin (telefon kayıtları, SMS mesajları, e-mailler, Facebook vs. gibi sosyal medya bilgileri, internet kullanım ve sitelere giriş kayıtları) miktarı devasa boyutlardaydı. Örneğin sadece bir günde 600 milyon telefon konuşması kayıt altına alınmıştı. Günlük toplanan bilgi hacmi ise 192 İngiliz Milli Kütüphanesi'ndeki bilgiye eş değer miktarda idi.

Snowden, bu casusluk ağının yalnızca ABD'ye mal edilmemesi gerektiğini, asıl aktörün İngiltere olduğunu belirtmiş ve İngiliz istihbaratının sınır tanımazlığını vurgulamak açısından *"İngiltere ABD'den bile kötü"* demiştir.[334]

Tempora ve Prism gibi deşifre olan XKeyscore da Beş Göz'ün kullandığı bilgi toplama, analiz, filtreleme amaçlı ileri teknolojili istihbarat programları arasında. Bunlar birçok yabancı ülkenin askeri ve diplomatik tesislerindeki bilgisayar sunucularına, uydularına bağlanabiliyor. Bir zamanlar casus filmlerine sık sık konu olan ve Soğuk Savaş döneminde başta Sovyetler Birliği ve Doğu blokunu izlemek için geliştirilen Beş Göz ürünü ECHELON ise bunların en eski ve ilkel versiyonudur.

Yeni Zelanda'nın elektronik gözetleme ajansı olan GCSB de diğerlerinden geri durmamaktadır. Asya-Pasifik hattında gerçekleşen iletişim bilgilerini NSA'in tartışmalı XKeyscore programıyla toplayarak büyük veri paketleri halinde İngiltere ve ABD'deki istihbarat servislerine ulaştırmaktadır. Snowden belgelerine göre; GCSB tarafından toplanan bu bilgilerin güvenlik tehditleriyle ilgisi yoktur. Aksine GSBC, casusluk faaliyetlerini Yeni Zelanda'nın dostları, ticari ortakları ve yakın Pasifik komşularından oluşan geniş bir yelpazeye yöneltmiş durumdadır.

Açıkça görülebildiği gibi, genellikle tüm felaketlerin çıkış noktası olarak gösterilmeye çalışılan ABD, söz konusu Beş Göz'den yalnızca biri. Tüm gözlerin bağlı olduğu beyin ise, İngiliz derin devletini işaret etmekte. Bu beyin ise, ortam, şart ve planlara göre kimi zaman ön plana çıkıyor, kimi zaman ise arka planda gizleniyor.

Beş Göz'ün faaliyetleri, hiçbir yasa ve sınır tanımadan, özel hayat ve mahremiyeti hiçe sayarak tüm hızıyla devam etmektedir. Söz konusu kurumun, pek çok illegal ve gayrimeşru operasyonları, "terör tehdidi", "güvenlik meselesi" gibi klişelerin ardına saklanarak yürüttüğü ise bilinmektedir.

Beş Göz ağı tarafından kullanılan XKyscore programı ile internetteki tüm bilgiler toplanabilmektedir.

Bu tip istihbarat kollarını kullanan İngiliz derin devletinin amacının, her zaman olduğu gibi, dünya üzerinde siyasi, askeri ve ekonomik hakimiyeti sağlamak olduğunu unutmamak gerekmektedir. İngiliz derin devleti, daima zayıf, güçsüz ve çaresiz kitleleri ezecek en ileri sömürü düzenini, en geniş ve gelişmiş çıkar çarklarını kurmaya çalışmaktadır.

Bugün neredeyse 70 yaşına gelen Beş Göz kurumu ve onu bağlayan anlaşmalar hakkında oldukça az bilgi mevcuttur. Bu kurumun neye çalıştığı ve anlaşmaların neleri kapsadığı kimi zaman söz konusu ülkelerin hükümetleri tarafından dahi bilinmemektedir. Örneğin Avustralya Başbakanı, 1973 yılına kadar böyle bir kurumun varlığı konusunda hiç bilgilendirilmemiştir. Hiçbir hükümet, 1999 yılına kadar, bu kurumun varlığını resmi olarak kabul etmemiştir.[335]

İngiltere istihbarat kurumunun kıdemli üyelerinden biri Beş Göz'de İngiliz istihbaratının etkisini şu sözlerle ifade etmiştir:

GCHQ'ya giriş iznini elde ettiğinizde bu size NSA'ye giriş izni de sağlayacaktır. NSA içine rahatça girebilir ve orada GCHQ çalışanlarının kıdemli idare pozisyonlarına sahip olduğunu görebilirsiniz. Ne zaman NSA bir miktar istihbarat elde etse, genellikle GCHQ'ya konuyla ilgili ikinci bir fikir sorar. Elbette yıllar içinde inişler ve çıkışlar oldu. Ama genel olarak NSA ve GHCQ oldukça sıkı müttefiklerdir. Birbirlerine güvenirler.[336]

Eski bir İngiliz ajanı, söz konusu yapılanma içinde ülkelerin ittifakının ne kadar güçlü olduğunu şu sözlerle dile getirmiştir:

Özellikle SIGINT (Sinyal İstihbarat) konusunda iki ülkenin iş birliği o kadar güçlüdür ki, kimin neyi yaptığını bilmek oldukça zordur.[337]

Beş Göz dışında, Danimarka, Fransa, Hollanda ve Norveç'in katılımıyla Dokuz Göz (Nine Eyes); bütün bunlara Almanya, Belçika, İtalya, İspanya ve İsveç'in katılımıyla 14 Göz (14 Eyes); bütün bunlara ise Afganistan'daki müttefik koalisyonunun katılımıyla 41 Göz (41 Eyes); Avrupa'nın öncelikli 17 ülkesini de içine alan Berne Kulübü (Club of Berne); Berne Kulübü'ne ABD'nin de katılımıyla oluşturulan Terörle Mücadele Grubu (The Counterterrorist Group) ve NATO üye ülkelerinin güvenlik güçlerinin başlarının oluşturduğu NATO Özel Komitesi (NATO Special Committee) gibi ittifaklar da bulunmaktadır.

İngiltere'deki Kraliyet Hava Gücü (RAF), çok sayıda uydunun yer aldığı yer istasyonudur. Dev golf toplarının, ECHELON sisteminin parçaları olduğu iddia edilmektedir.

Belçika'da GCHQ karşıtı bir pankart: ***"GCHQ! Benim verilerimi sil! AB! İngiltere'yi dava et!"***

Söz konusu ittifakların tümü, o veya bu şekilde İngiliz derin devletinin hedeflerine hizmet eden politikalar yürütmektedirler. Keza, idare sistemleri İngiliz derin devletinin himayesi altındadır.

Beş Göz'ün şekillenmesi de Winston Churchill dönemine dayanmaktadır. Söz konusu ittifak, İngiliz derin devletinin derin bir elemanı olan Winston Churchill ile İngiliz derin devletinin himayesindeki ABD Başkanı Franklin Roosevelt tarafından geliştirilmiştir. İngiliz derin devletinin uluslararası konularda önünü açan Atlantik Bildirisi, söz konusu ittifakın da oluşma miladıdır. Bu ittifakın, İngiliz derin devletinin iki önemli elemanı tarafından geliştirilmesi, söz konusu istihbarat ağının hangi amaçla kurulduğuna dair önemli ipuçları vermektedir. Nitekim söz konusu istihbarat ağının buluşma noktası İngiltere'dir. Roosevelt döneminde ABD'nin nasıl İngiliz derin devletinin piyonu haline getirilmek istendiği dikkate alınacak olurs burada asıl sözün İngiliz derin devletine ait olduğunu görebilmek kolay olacaktır.

İngiliz Derin Devletinin Gözü Her Yerde

Verilen tüm bu bilgilerden anlaşılacağı gibi İngiliz derin devletinin gözü her yerdedir. Her gelişimi bilmekte, her konuşma ve görüşmeden haberi olmakta, siyasilerin özel bağlantılarından, terör örgütlerinin yapılanma şekillerine kadar her şeyi takip edebilmektedir. İstihbarat kurumlarının çoğunu tekeline almıştır. İngiliz derin devleti, bu kurumları kullanarak veya yanıltarak çeşitli kirli olayları organize etmekte, paralı askerler ve ajanlar üretmekte ve terör örgütlerini inşa etmektedir.

Elbette buradan yola çıkarak istihbarat kurumlarını toptan suçlamak doğru olmayacaktır. Milli istihbaratlar, ülkelerin savunmasında önemli dayanaklardır. Burada dikkat çektiğimiz unsur, kimi istihbarat örgütlerinin yanıltılarak veya cebren İngiliz derin devleti tarafından kullanılmasıdır.

Snowden'ın deşifre ettiği belgeler, İngiliz derin devletinin istihbarat faaliyetleri konusunda dünya çapında nasıl geniş bir etkiye sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu belgeler ayrıca, Ortadoğu'daki sivil ölümlerden terör örgütlerinin şekillenmesine kadar her şeyin İngiliz derin devletinin bir planı olduğunu göstermiştir. Fakat bu durum, İngiliz derin devletini durduramamıştır. İngiliz derin devleti, tüm pervasızlığıyla bütün bu faaliyetlerine devam etmekte, BM, NATO, AB kurumlarını kendi istediği şekilde yönlendirmeye çalışmakta, istihbarat elde ederek istediği yerde istediği çatışmayı ve terör eylemini tetiklemektedir. Onu durduracak tek şey Mehdi hareketi olacaktır.

Deccal kalkışmasına karşılık Mehdi hareketini desteklemek için iyilerin ittifakı önem taşımaktadır. Akl-ı selim iyi insanların, etkisiz bazı mihrakları ya da birbirlerini suçlayarak zaman kaybetmemeleri gerekmektedir. Hedef sadece İngiliz derin devletidir. Şimdiye dek detaylarıyla incelenen maddi-manevi tüm felaketler, daima İngiliz derin devletini işaret etmiştir. Şu durumda hedef saptırarak ve ayrılığa düşerek İngiliz derin devletinin eline koz vermek akılcı bir davranış olmayacaktır. İyiler, mutlaka iyilik üzerinde ittifak etmeli ve her vebanın sorumlusunun İngiliz derin devleti olduğunu ısrarla dile getirmelidirler.

Rabbimiz bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

...Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (Hud Suresi, 114)

BÖLÜM IV

Düşünce Kuruluşları Üzerinden Dünya Düzeni

İngiliz Derin Devleti Himayesindeki Düşünce Kuruluşları

Günümüz dünyasında "düşünce kuruluşları" diye bir kavram doğmuştur. Bu kavram, siyasi veya hukuki anlamda hükümetlere bağımlı olmayan, fakat hükümetleri yönlendirecek fikirler üreten kurumlar için kullanılır. Söz konusu kuruluşlar arasında gerçekten hükümetlere faydalı fikirler üretmek adına çaba gösteren samimi yapılanmalar olsa da, dünya çapında hükümetlerden daha fazla söz sahibi haline gelmiş olan bir kısım düşünce kuruluşlarına dikkat vermek gerekmektedir.

Çünkü İngiliz derin devleti, sinsi politikalarını temelde söz konusu düşünce kuruluşlarını kullanarak yaygınlaştırmakta, dünya siyasetini, çeşitli yollarla bu kuruluşlar üzerinden yönlendirmektedir. Bugün, iktidardaki liderlerden, potansiyel lider adaylarına kadar birçok siyasetçi, mutlaka söz konusu kurumlardaki gizli toplantılara katılıp, kendilerini ispat etmek zorundadırlar. Bu, İngiliz derin devletinin, söz konusu siyasetçilerin kendi tarafında olup olmadığını tespit etme stratejisidir. Kendi tarafında olmayan siyasetçiler de, bu kurumların kapalı kapıları ardında ikna edilmektedir.

Söz konusu düşünce kuruluşlarında görev alan ve İngiliz derin devletinin sinsi stratejilerinden habersiz olan gerçek vatanseverler kuşkusuz vardır. Burada kesinlikle hedef kitlemiz bu kişiler ve dürüstçe görev yapan kurumlar

değildir. Ayrıca söz konusu düşünce kuruluşlarının bazı konularda faydalı görüşleri de bulunmaktadır. Meşru, makul ve din ve inanç ittifakını destekleyen bu tip görüşler her zaman tarafımızdan destek görmektedir ve görecektir. Burada dikkat çekmek istediğimiz konu, İngiliz derin devletinin sinsi planlarını bir kısım düşünce kuruluşları yoluyla uygulamaya koymak isteyen derin devlet elemanları ve derin devletin etkisinde kalmış kişilerdir. Söz konusu kurumların İngiliz derin devleti etkisinde kalarak gerçekleştirdiği uygulamaların deşifre edilmesi önemlidir. Çünkü bir kısım düşünce kuruluşlarında gerçekleşen onların deyimiyle "verimli görüşmeler", aslında bir kısım ülkeler hakkında alınan derin kararlardır.

İngiliz dış politikasının, düşünce kuruluşu Chatham House'da şekillendiği artık bir sır değildir. Detayları pek bilinmeyen bir diğer önemli gerçek ise, Chatham House'da sadece İngiliz dış politikasının değil, neredeyse tüm ülkelerin dış ve iç politikalarının şekillendirildiğidir. ABD'li siyasetçiler karar verirken, adı kısaca CFR olarak da anılan Council on Foreign Relations'a, Washington Institute'a ya da Brookings Instute'a bakarlar. NATO'nun askeri planları Atlantic Council'in elinden çıkar. CIA'in arkasında "gölge CIA"ler olarak da bilinen RAND Corporation veya Stratfor gibi düşünce kuruluşları vardır. Heritage Foundation, yeni muhafazakarların (neo-con) yönetimlerin hareket alanlarını belirler. Demokrat başkanların dış politikaları, Center for American Progress tarafından belirlenir. Bunların tümü çeşitli düşünce kuruluşlarıdır. Anayasal yetkisi olmayan ve kimseye hesap verme yükümlülüğü bulunmayan söz konusu kurumlar, hükümetler üstü bir güç odağı haline gelmiştir.

Bu düşünce kuruluşları, kağıt üzerinde fikir üretmek gayesiyle bir araya gelmiş, tarafsız ve kar amacı gütmeyen fikir kurumları olarak nitelendirilirler. Oysa gerçekte, bunların bir kısmının altyapısı İngiliz derin devleti tarafından şekillendirilmiştir. Burada on binlerce akademisyen, yazar, asker ve siyasetçi –bilerek veya bilmeyerek– İngiliz derin devletine hizmet ederler. Bu, birbirine bağlı hiyerarşik bir sistemdir. En tepede şekillenen planlar, düşünce kuruluşları tarafından dillendirilir. Kamuoyuna anlatılır. Düşünce kuruluşları, bir kısım ana akım medyayla da bağlantılı olduklarından kamuoyu oluşturmakta en kullanışlı araçlardır.

Fikirler veya planlar düşünce kuruluşlarına empoze edilir. Örneğin hiçbir insani, vicdani ve sosyal altyapısı olmayan "medeniyetler çatışması" fikri, Hristiyanlar ve Müslümanlar, Müslümanlarla Müslümanlar ve kardeşçe yaşayan etnik gruplar arasında gitgide korkunçlaşan bir savaşın alt yapısını oluşturmuştur. Bu tezi ortaya atan, söz konusu sahte savaştan menfaat bekleyen İngiliz derin devletidir. Düşünce kuruluşlarının etkisi burada devreye girecektir; fikir beyan edilecek ve söz konusu kuruluşlar tarafından bu fikre alabildiğine destek gelecektir. Söz konusu düşünce kuruluşları altyapıyı etkili kullandıklarından, herhangi bir mantıksız tez, propagandayla topluma dayatılarak kabul görmeye başlamaktadır. Gazeteler, televizyonlar, sosyal medya, ön plana çıkarılan popüler isimler ve her şekilde kullanılabilen kitle psikolojisi bu konuda etkili şekilde devrededir. Bu, tıpkı I. ve II. Dünya Savaşları'nda gördüğümüz gibi bir "propaganda" savaşıdır. Çeşitli düşünce kuruluşlarında şekillendirilen bu propaganda yöntemleri, Ortadoğu işgallerinin, çeşitli katliamların, terör eylemleriyle oluşturulan korku ve kargaşanın alt yapısını oluşturmuş olur. Bu öylesine alışılmış hale getirilir ki, on binlerce kilometre ötedeki pahalı bir savaşı kimse sorgulamaya dahi gerek duymaz.

Burada üzerinde durduğumuz düşünce kuruluşlarının hiçbiri, kendinden fikir üretiyor değildir. Onlar, İngiliz derin devletinin etkisindeki diğer tüm kurumlar, hükümetler ve istihbarat birimleri gibi, önlerine konulan bilgi ve uygulamaları tasdik müesseseleridir. Yönlendirilecek bir siyasetçi, uygulanacak bir dış politika veya desteklenecek bir terör örgütü, daima İngiliz derin devleti tarafından bu kurumlara servis edilir. Bu düşünce kuruluşlarının edindiği gizli istihbarat, İngiliz derin devleti kaynaklıdır. Bu düşünce kuruluşlarının bu istihbarata dayanarak izleyecekleri politika da, yine, İngiliz derin devleti kaynaklıdır. Sonuç olarak bu kurumlar, İngiliz derin devletinden gelen direktiflere itiraz edecek bir güce ve yetkiye sahip değildirler. Her biri mecburi şekilde İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmektedir.

Yazar Banu Avar, bu kurumları şöyle tarif etmektedir:

Batılı düşünce kuruluşlarını, bilimsel analizler yapan ünlü uzmanları, çatısı altında birleştirmiş tarafsız/bağımsız kuruluşlar sanıyorsanız çok yanılıyorsunuz. Hayli taraflı ve hayli bağımlıdırlar. Onlar karma savaşların en önde gelen

aktörlerinden biri. Uluslararası Kriz Grubu, Brüksel, Londra, New York ve Washington merkezli bir "düşünce" kuruluşu. Mali destekçilerini kendi sitelerinde, "hükümetler, vakıflar, kişi ve şirketler" olarak bildiriyorlar. Oysa aynı sitede kendilerini, hükümetler dışı örgüt olarak tanımlıyorlar. Paralarını hükümetler veriyor ama hükümetlerden bağımsızlar![338]

Bütün bunlardan anlaşılabileceği gibi akış, "İngiliz derin devletinden düşünce kuruluşlarına, onlardan da hükümetlere" şeklinde olmaktadır. Düşünce kuruluşu ve hükümetlerin, İngiliz derin devletinin taleplerini uygulamama gibi bir seçeneği yoktur. Tarihten bir örnek vermek gerekirse I. Dünya Savaşı'nı sonlandıran dört büyük anlaşma metni –Versailles, Sevr, Trianon ve Saint Germain– 1919 Paris Konferansı'nda toplanan delegeler tarafından hazırlanmıştır. Bu delegeler daha sonra İngiltere'de Chatham House'u ve Amerika'da CFR'ı kuracaklardır.

Söz konusu düşünce kuruluşları, temelinde İngiliz derin devletine hizmet eden çeşitli isimler barındırmak mecburiyetindedirler. Bu kişiler, olayları, kişileri ve ülkeleri istedikleri gibi yönlendirirken, bunu farklı eller kanalıyla gerçekleştirmek isterler. Düşünce kuruluşlarının birçoğunda genç, hırslı, fakat tecrübesiz "analistlere" geniş imkanlar verilmesinin temel sebebi budur. Bu analistler, önlerine hazır olarak konulan fikirleri dile getirmekle yükümlüdürler. Kendilerine sunulan küçük menfaatlere aldanmaya çoktan hazırdırlar. İşte bu nedenle İngiliz derin devleti tarafından rahatlıkla kullanılan birer propaganda aracı olurlar. Bu kişiler için CFR üyesi olmak veya bir CFR üyesini tanımak, Chatham House'de birkaç cümlelik de olsa konuşma yapmak, sosyal medyada söz konusu düşünce kuruluşlarının temsilcileri tarafından ön plana çıkarılmak olağanüstü bir prestij meselesidir. Bu kişiler toplantılar yoluyla, medya desteği ile tanıtılır, düşünce kuruluşunun kadroları olarak lanse edilirler. Özellikle farklı milletlere mensupsalar, o ülkenin İngiliz derin devletinin menfaatlerine uymayan politikalarının eleştirilmesi konusunda birinci dereceden görevli olurlar. Hazır fikri kullanan hazır asker konumundadırlar. Böylelikle İngiliz derin devletinin himayesindeki söz konusu düşünce kuruluşları, hem siyasetçilere ve hükümetlere doğrudan etkileri, hem de devşirdiği isimleri istihbarat ve propaganda amaçlı kullanmaları bakımından etki gücüne sahip olurlar.

Buna verilecek en önemli örnek kuşkusuz Türkiye'de gerçekleşen 15 Temmuz darbe girişiminin, iki düşünce kuruluşunun temsilcileri –PKK ve FETÖ ile iyi ilişkileri ile bilinen– Eric S. Edelman, Morton Abramowitz, Henri J. Barkey ve Ed Husain tarafından, 2014 yılında Bipartisan Policy Center isimli bir düşünce kuruluşu için hazırlanan raporda detaylı anlatılmış olmasıdır.

Daha sonra detaylı olarak tanıtacağımız Ed Husain, özellikle 15 Temmuz darbe girişimi sırasında ve sonrasında abartılı şekilde Türkiye yanlısı bir görünüm vermeye çalışarak bu aleni durumu örtbas etme çabasına girişmiştir. Oysa 2014 tarihli rapor, Türkiye'de 2016 yılı yaz ayında gerçekleşecek ve İngiliz derin devleti tarafından "başarılı olacağı umulan" bu hain darbe girişiminin detaylarını kapsamlı şekilde anlatmaktadır. 15 Temmuz darbe girişiminin, bir "üst aklın" girişimi olduğu, daha olayların başladığı andan itibaren herkes tarafından dile getirilmiş bir gerçektir. Pek bilinmeyen gerçek ise, bu üst aklın İngiliz derin devleti olduğu ve pratikte, düşünce kuruluşlarından bazı isimleri kullandığıdır.

Düşünce Kuruluşları ve Zorunlu İdeolojiler

İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmek zorunda olan düşünce kuruluşları, kayıtsız şartsız kendileri için belirlenen ideolojik arka planı oluşturmak mecburiyetindedirler. Bunun için toplumları kargaşaya, dejenerasyona ve maneviyatsızlığa yönelten unsurlar, gözetilecek temel ilkeler olarak tespit edilmiştir. Düşünce kuruluşları için devşirilen ve adeta bir propaganda malzemesi olarak kullanılan tecrübesiz fakat menfaat düşkünü kişiler, hayranı oldukları bu kurumların bir parçası olabilmek için temel ideolojileri benimsemek zorunda bırakılmışlardır. Bunların başlıcası Darwinist olmaktır. Darwinizm, İngiliz derin devleti için hizmet eden her kurum tarafından tartışmasız savunulan baş konudur. Çünkü Darwinizm, İngiliz derin devletinin yaymaya çalıştığı bütün belaların ideolojik temeli, ahlaki ve manevi güçlenmenin de en büyük düşmanıdır.

Bu kişilere dayatılan ikinci önemli temel felsefe, homoseksüelliği savunmaktır. Kuran, Tevrat ve İncil'de "iğrenç bir pislik" olarak tanımlanan homoseksüellik, sanki bir hayat şekliymiş veya masum bir fikir sistemiymiş gibi "özgürlük" kisvesi altında savunulmaktadır. Toplumları da bu anlayışa getir-

mek yine söz konusu düşünce kurumlarının görevi haline gelmiştir. Toplumlar, farkına varamadıkları yöntemlerle Kuran'da haram kılınmış olan homoseksüelliği hayatlarının içinde görmeye ve bilmeden benimsemeye başlamışlardır. Öyle ki, söz konusu kurumların yoğun baskıları neticesinde homoseksüelliğe karşı çıkmak bağnazlık olarak lanse edilmekte, bunu yapanlar toplumdan adeta dışlanmaktadırlar. Homoseksüel evliliklere izin vermeyen rahipler işlerinden olmakta, buna karşı çıkan yazarlar, eğitimciler veya sporcular hakkında adeta linç kampanyaları yapılmaktadır. Burada uygulanan stratejinin, Darwinizm'i yayma ve koruma konusundaki strateji ile benzerlik göstermesi dikkat çekicidir. Keza her ikisi de İngiliz derin devleti projesidir.

Homoseksüellik, bazı kesimlerin iddia ettiği gibi genlere bağlı bir hastalık değildir. Homoseksüellik, Kuran'da "iğrençlik" olarak tarif edilmiş haram bir fiildir. İngiliz derin devleti tarafından servis edilmiştir ve toplumları dejenere etmek için yaygınlaştırılmaktadır.

Bu kurumların bir parçası olmak için dayatılan üçüncü temel felsefe ise, Rumi olmaktır. Bu şaşılacak bir şeydir; bu kurumlarda hiçbir şekilde dindar olmayan Müslümanlar Rumi olabildikleri gibi farklı dine mensup kişiler, örneğin Hristiyanlar, hatta ateistler bile Rumiliği savunmaktadırlar. Bu, adeta bir mecburiyet halini almıştır. Kuşkusuz bunun temel sebebi, Mevlana Celalettin Rumi'ye ait olduğu söylenen eserlerde, dinsizliği doğrudan teşvik eden, haramları helal sayan ve homoseksüel ilişkiyi doğrudan savunan ve anlatan ifadeler ile evrim safsatasını kabul eden izahlar bulunmasıdır. Bu Kuran dışı açıklamalar, İngiliz derin devletinin yaygınlaştırmaya çalıştığı yaşam biçimine oldukça iyi uymaktadır. Elinizdeki kitabın 1. cildinde de açıkladığımız gibi, söz konusu ifadelerin Mevlana'ya ait olduğuna dair elimizde bir delil yoktur. Bu ifadelerin onun kitaplarına sonradan eklenmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Burada bizim eleştiri konumuz Mevlana'nın kendisi değil, Mevlana'ya atfedilen kitaplarda geçen gayriahlaki tavsiyelerdir.

Ayrıca burada eleştirdiğimiz düşünce, Anadolu'ya has Mevlevi ruhu da elbette değildir. Zaten Anadolu Mevleviliği ve o ruhun getirdiği güzel ve fedakar ahlak, İngiliz derin devletinin asla kabul edebileceği bir şey değildir. İngiliz derin devleti, Mevlana'ya atfedilen eserlerde geçen ve homoseksüelliği, evrimi, hatta dinsizliği normal gibi göstermeye çalışan gayriahlaki anlayışa sahip çıkmaktadır.

Söz konusu ifadeler, İngiliz derin devletinin himaye altına aldığı düşünce kuruluşlarının ön plandaki isimleri tarafından sürekli olarak destek görmektedir. Bu yolla İngiliz derin devleti, hem kendince İslam dinini kullanarak Müslümanları pasifize edip ahlaksızlığa sürükleyebileceğini düşünmekte hem de Rumiliği savunma örtüsü altında homoseksüellik ve dinsizliği kolayca yaygınlaştırabileceğine inanmaktadır.

Kullanılan dördüncü temel felsefe dindarlığa karşı olmak ve dindarlara tepeden bakan bir üslup benimsemektir. Böylelikle bu kişiler garip bir özgüven elde etmekte ve bu yöntemle dindarları kendilerince geniş çaplı olarak küçük düşürdüklerine inanmaktadırlar.

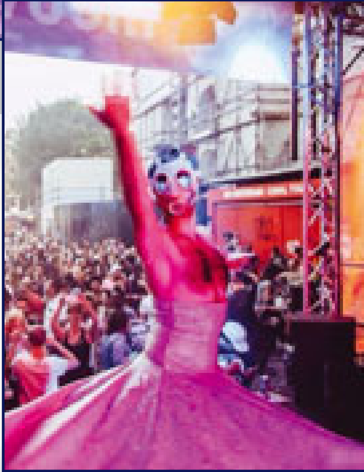

İngiliz derin devleti, Rumi felsefeyi, homoseksüellik ve Darwinizm ile birlikte yaygınlaştırmaktadır. Burada hedef, Müslüman alemini güçten düşürerek etkisiz kılmaktır.

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN VE DİYANETİN ONAYIYLA BASILMIŞ OLAN ESERLERDEN BAZI ÖRNEKLER

ARİFLERİN MENKIBELERİ

yüksek bir mertebe yoktur," buyurdu ve sonra şu hikâyeyi anlattı: "Şam'da bulunan Şeyh Ali Hariri, kademli, parlak kalbli, metanet sahibi bir kişiydi. Semâ esnasında kime baksa derhal o, ona mürit olurdu. Giydiği hırka parça parça idi. (Bu yüzden) Semâ esnasında vücudunun her tarafı görünürdü. Halifenin oğlu da, bunun menkıbelerini işittiği için, semâ'ını görmek istedi. Sema edenleri seyretmek için makam kapısından içeri girdiği vakit şeyhin nazarı ona ilişti. O derhal mürit oldu ve elbise giydi. Oğlunun şeyhe mürit olduğu haberi, Mısır'da halifenin kulağına ulaştı. Son derecede canı sıkıldı ve şeyhi öldürmek istedi. Fakat şeyhin yüzünü görür görmez o da tam bir samimiyetle, şeyhe teveccüh gösterdi. Halifenin karısı da onu görmek istedi. Şeyhi eve davet ettiler. Hatun ilerleyip şeyhin ayaklarına kapandı ve elini öpmek istedi. Şeyh tenasül âletini kaldırarak kadının eline verdi ve: "Senin istediğin o değil, budur," dedi ve semâ'a başladı. Bunun üzerine halifenin itikadı bir iken bin oldu.

(43) Yine nakledilmiştir ki: Mevlânâ Şemseddin'in nikâhlısı olan Kimya Hatun, çok güzel ve iffet sahibi bir kadındı. Bir gün kadınlar, Şem... Veled'in büyük annesi ile birlikte ... sadiyle bağa götürdüler. Birdenbi... geldi, onu evde bulmadı. Sultan Ve...

---

gitti.

Ondan sonra gerdek gecesi, bir genci kadın gibi kınaladılar.

Eline, bileğine gelin gibi kına yaktılar, köleye tavuk gösterdiler, horoz verdiler.

Başını örttüler, o gürbüz gence güzelim gelin elbiseleri giydirdiler.

Yalnız kalma çağında genç hemen mumu söndürdü; Hintli kör, öyle güçlü - kuvvetli bir gençle yapayalnız kaldı.

Hintlicik bağırıp duruyordu ama tef çalanların gürültülerinden, feryâdını dışarıdan kimse duymuyordu.

Tefin çalınışı el çırpış, erkeğin, kadının nâraları, kölenin feryâdını bastırıyordu.

Genç, gündüz oluncaya dek o Hintliceğizi harâb etti. Zavallı, köpeğin önündeki un torbasına döndü.

Sabahleyin tasla büyük bir bohça getirdiler; Ferec, damatlar gibi hamama vardı.

310. O can hastası, külhancıların peştemalı gibi söküK - yırtık, hamama gitti.

---

200 MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN

«Zevk veren herşey, şu aşağılık kişiler, bir delil elde edip dadanmasınlar diye nehyedilegelmiştir. Yoksa şarap, çeng, güzel sevmek ve semâ', haslara helâldir, aşağılık kişilere haram.» (Seçme Rubâiler, s. 43, rubai CLXXII).

Ancak bu hürriyeti elde etmek için benliğinden geçmesi gerektir insanın ve bunun için de çetin bir iç savaşına katlanmalıdır:

Kazvinlilerin âdetleriydi, sırtlarına, kollarına dövmeler döğdürürler, dövmeyle resimler yaptırırlardı. Kazvinlinin biri, dövmeciye gitti, sırtını açıp iki yağırnımın arasına güzel bir arslan yap dedi. Adam, herifin sırtına iğneyi batırınca aman dedi, neresinden başladın? Dövmeci başından dedi. Adam, bırak dedi, çok acıdı, başsız olsun!

Adam iğneyi tekrar batırınca Kazvinli gene sızlandı:

— Yahu, çok acıyor, burası neresi?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ ...

Eğer beşer sır saklamış olsaydı, iyilik ve kötülük ortaya çıkmazdı. Gözükmeyen her şey ona gözüktürdü.

— 315 — Yine seçkin, gözde ve tertemiz inanç nurları... şöyle rivayet ettiler: Bir gün Mevlânâ hazretleri kendi me...

"Mevlânâ Şemseddin Mardinî veli bir adamdır, fakat ... kendisini tanısalar. Çünkü velilerden bazısı kendi veli... veliliğini bilir ama başkasınınkini bilmez, bazı olgun ve... başkasınınkini ayne'l-yakîn ile görür ve hakka'l-yakîn ile... dir ve Hazreti Muhammed'in Kevser kaynağından içerler... gün Tanrı erlerinden biri bir nazar atmıştı. O mübarek... dünyanın eşi benzeri olmayan bir velisi oldu."

Dostlar bu hayırlı haberi Şemseddin'e ulaştırıp "Mev... mede bu kadar büyükler arasında sizin hakkınızda böy... dediklerinde Mevlânâ Şemseddin baş koyup sevindi ve "... bidir" deyip şu hikâyeyi anlattı:

Buluğa ermiştim. Bir gün Halep şehrinde medresede öğrenim yapıyordum. Hidâye'yi tekrarlamaya çalışıyordum. Birdenbire bir dervişin kapıdan girip benden su istediğini gördüm. Hemen kalktım, su testisini dervişe verdim ve bendeki bir miktar yemeği de gönlü yaralı olan bu dervişin önüne koydum.

Benim bu yerinde hareketimden dervişin memnun olduğunu ve üzerime garip bir nazar attığını gördüm. Onun bu tatlı nazarından o kadar zevk duydum ki, ihtilam [cinsel boşalma] oldum ve ben o hoşluk içerisinde kendimi toplayıncaya kadar dervişin gidip kaybolduğunu gördüm. O nazarın lezzeti hâlâ benim ruhumda duruyor.

Fakat Mevlânâ hazretlerine ulaştığımda bu büyüklüğü gördüm, onun iyilik ve yardım dolu nazarına ulaştım. O, önceki nazarın tatlılığını, Mevlânâ'nın bu iyiliği karşısında denizdeki bir damladan daha az gördüm ve onu yüce nur karşısında bir zerreden daha az buldum.

Hamd ve minnet Tanrı'nın olsun ki, o Sultanın (Mevlânâ'nın) yardımı ve doğru yolu göstermesiyle veli tanır da oldum.

323

---

242 MESNEVİ

Oğlanın iriyarı adamdan korkması, adamın "Korkma çocuğum, ben er değilim" demesi

3155. Bir iri adam bir oğlanı ele geçirdi. Bu adam bana kasteder diye çocuğun yüzü sarardı.

Adam dedi ki: "Güzelim, emin ol.. sen benim üstüme bineceksin.

Ben korkunç görünsem de aldırış etme, bil ki ben bir ibneyim. Deveye biner gibi bin üstüme, sür"

İnsanların suretleriyle mânaları da işte böyledir. Dışardan adam görünürler, içeriden melûn Şeytan!

Ey Âd gibi iri adam, sen rüzgârın tesiriyle dalın vurduğu davula benziyorsun.

3160. Tilki, hava ile dolu tulum gibi bir davul yüzünden avını yele verdi.

Davulda bir can olmadığını, içinin hava dolu olduğunu görünce dedi ki: "Domuz bile şu bomboş

Yavaş, yavaş yürüdü. İştahlı bir halde oğlanın yanına gelip kerpiçleri bir tarafa koydu. Çocuğa elini uzatınca çocuk, yerinden sıçradı. Hey dedi, a köpeğe tapan kimsin sen?

3850. Bu otuz kerpici neye buradan aldın? Herif dedi ki: Sen ne için o otuz kerpici yığdın? Oğlan dedi ki: Hastayım zayıfım. Yatarken ihtiyata riayet ettim. Herif, hastaysan, hastalıktan hararetlendiysen neden hastaneye gitmedin? Yahut bir esirgeyici hekimin evine varmadın? Gitseydin hastalıktan kurtulurdun. Çocuk dedi ki: Ben de bilmem nereye gideyim? Nereye gidersem bir derde uğruyorum.

3855. Senin gibi bir zındık, bir pis, bir dinsiz herif, başucuma yırtıcı canavar gibi gelip dikiliyor. En iyi bir yer olan tekkede bile bir an olsun aman bulmadım. Bir avuç bulgur aşıyla geçinmeye çalışan derviş, gözlerinden meni akarak, elleriyle hayalarını sıkarak bana yüz tuttu. Namuslu oldum, gizli, gizli bakar aletleriyle oynarlar. Tekke böyle olursa artık halkın pazarı, eşek sürüsü ve hamların divanı nasıl olur? Var kıyas et.

3860. Eşek, nerde, namus ve takva nerede? Eşek, korkuyu, ürkmeyi, ricayı ne bilir? Akıl kadının da emniyet ve adaletini diler, erkeğin de. Fakat akıl nerede? Tutar, bu sefer de kadınlara kaçarsam Yusuf gibi sınamalara, fitnelere düşerim. Yusuf, kadın yüzünden zindana düştü, sıkıntılara uğradı. O bile böyle olursa artık ben, elli kere darağacına çekilirim. Kadınlar, bilgisizliklerinden bana saldırdılar. Erkekler canıma kastederler.

3865. Sonuçta ne kadınlardan kurulabiliyorum ne erkeklerden. Ne yapayım bilmem? Ne bunlardanım ben, ne onlardan! Ondan sonra oğlan, köşeye baktı, dedi ki: O çenesindeki o iki kılla dertten kurtuldu gitti. Kerpiçten

---

272 MESNEVİ

Tanrı aşkının denizi coşunca onun gönlüne vurdu, senin kulağına değdi.

Cuha'nın çarşaf giyip kadınlar arasına karışarak vâz dinlemesi ve bir harekette bulunması yüzünden kadının birinin onu tanıyıp erkektir diye nâra atması

3325. Sözü kuvvetli, cerbezesi yerinde bir vazeden vardı. Mimbere çıkmış vaız ediyordu. Kadın, erkek, herkes mimberin dibine toplanmıştı.

Cuha da bir çarşaf giyip yüzünü örttü, kadınlar arasına karıştı. Kimse onu tanımıyordu.

Bir kadın, vaız edene gizlice sordu: Kasıktaki kıllar, namazın bozulmasına sebep olur mu?

Vaiz dedi ki: Uzun olursa namaz mekruh olur.

Ya hamam otuyle, ya ustura ile traş etmen lâzım ki namazın tamam olsun, kabul edilsin.

3330. Kadın: Ne kadar uzun olursa namazını kabul olmaz dedi.

Vaız eden dedi ki: Bir arpa boyu uzun olursa traş etmek farzdır.

Cuha, hemen kızkardeş dedi, bak bakalım, benim kasığımın kılı o kadar olmuş mu?

Tanrı rızası için elini uzat da bir yokla. Bakalım, mekruh olacak kadar uzamış mı?

Yanındaki kadın, Cuha'nın şalvarına el atar atmaz eline aleti geldi.

3335. Derhal şiddetli bir nara attı. Hoca, sözüm gönlüne tesir etti dedi.

Adamın biri bir oğlana kötülükte bulunurken oğlanın belindeki hançeri görüp "Bu neden," diye sordu. Çocuk, "Birisi benim hakkımda kötü düşünceye saplanırsa onunla karnını deşerim" dedi. Oğlancı adam, hem işin beceriyor, hem de Şükür Tanrı'ya ki ben sana kötülük düşünmüyorum diyordu. "Benim beytim, beyit değil, bir ülkedir" Alayım, alay değil, bir şey öğretmektir." "Şüphe yok ki Tanrı ne sivrisineği örnek getirmeden utanır, ne ondan üstün olanları." Yani ondan üstün olanların inkâr yüzünden ruhlarının değişmesini, denemiştir. Kâfirler "Tanrı bu örnekle neyi murat ediyor yani?" derler. Bu söze cevap olarak da "Bununla birçoklarını azdırıp sapıtmak, birçoklarını da doğru yola götürmek diler" buyurur. Çünkü her sınama, teraziye benzer. Çoklarının o vasıtayla yüzü kızarır, benizlerine kan gelir, çok kişiler de muratlarına eremez, mahrum olurlar. Bu hususta azıcık düşünsen yüce sonuçlarından çoğunu bulursun

Bir oğlancı, evine bir oğlan götürdü. Onu baş aşağı edip düzmeye koyuldu.

Bu sırada o mel'un çocuğun belinde bir hançer gördü. Dedi ki: Belindeki ne?

MESNEVİ

Er sıçradı, götü başı açık bir halde ateş gibi Zülfikar elinde dışarı çıktı.

Birde ne görsün, ormandan kara bir erkek aslan, kendisini ordunun içine kapmış koyvermiş.

Atlar, ürküp köpürmüşler, her çadır ve ahır yeri yıkılmış, herkes birbirine girmiş.

3885. Erkek aslan, ormanın gizli bir yerinden fırlamış, havaya deniz dalgası gibi tam yirmi arşın sıçramıştı.

Er, pek yiğitti, aldırış bile etmeden sarhoş bir erkek aslan gibi aslanın önünü kesti.

Kılıçla bir vurdu, başını ikiye böldü. Derhal o ay yüzlü dilberin bulunduğu çadıra koştu.

O hurinin yanına gelince aleti hâlâ dimdikti.

Öyle bir aslanla savaştı da erliği, yine sönmedi. hâlâ ayaktaydı.

3890. O tatlı ve ay yüzlü güzel, onun erliğine şaşıp kaldı.

İstekle ona kendisini teslim etti. O anda o iki can, birleştiler..

Bu iki canın birbirleriyle birleşmesi yüzünden gayıptan bir başka can gelir erişir.

Homoseksüellik Propagandasının Arka Planı

Homoseksüellik fiili, hem Kuran'da hem Tevrat'ta hem de İncil'de kesin olarak haram kılınmıştır. Kuran'daki ayetler şöyledir:

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (Araf Suresi, 80-81)

"Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (Şuara Suresi, 165-166-168)

"Siz, (yine de) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?" Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen, bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. (Ankebut Suresi, 29)

Tevrat'ta da homoseksüelliğin haram olduğu açıkça bildirilmiştir ve Allah, Sodom ve Gomora'yı bu çirkin eylemleri sebebiyle yerle bir ettiğini haber vermiştir:

Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler– evi sardı. Lut'a seslenerek, 'bu gece sana gelen adamlar nerede?' diye sordular, 'getir onları da yatalım'. (Yaratılış 19:4-5)

RAB Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı. Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ... yok etti. (Yaratılış 19:24-25)

Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir. (Levililer 18:22)

Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. (Levililer 20:13)

İncil'de homoseksüelliğin haram kılındığı pasajlar ise şöyledir:

İşte böylece Allah onları utanç verici tutkulara teslim etti… Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için (homoseksüel ilişki için) şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar... Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. (Romalılar I:26-29)

[Allah] Sodom ve Gomora kentlerini (Homoseksüel eylemlerinden dolayı) <u>yakıp yıkarak yargıladı. Böylece Allah'sızların başına geleceklere bir örnek verdi.</u> (2. Petrus 2:6)

Kuran'da, Tevrat'ta ve İncil'de açıkça haram kılınan homoseksüellik, garip bir şekilde sözde reform yanlılarının, demokrasi taraftarı olduklarını söyleyenlerin, özgürlük mücadelesi verdiklerini iddia edenlerin, liberallerin, sosyalistlerin, sözde dindarların, bir kısım sahte aydınların, hatta bazı üniversitelerin ve bir kısım siyasetçilerin savunduğu bir kavram olarak ortaya çıkmıştır. Homoseksüellik bir ideoloji, bir fikir veya demokratik bir mesele değildir. Hatta homoseksüellik bir yaşam biçimi dahi değildir. Burada bir yaşam şekli değil, haram bir fiilin savunması vardır. Bir kısım kişilerin ahlaka aykırı cinsel hayat yaşaması için propaganda yapılmaktadır. İlginç olan bu haram fiilin savunulabilmesi için verilen tavizlerdir. Örneğin kadınların dekolte giyinmelerine, istedikleri şekilde özgürce yaşamalarına, yaptıkları makyaja şiddetle karşı olan kesimler, homoseksüellerin caddelerde garip makyajlar, rengarenk ve oldukça dekolte giysilerle, hatta çıplak halde dolaşmalarına ses çıkarmamakta, normalde ruhen ve vicdanen kabul etmeyecekleri bu görüntüyü zoraki desteklemektedirler. Çünkü bu, İngiliz derin devletinin bir ön şartıdır.

(En üstte) Homoseksüel yürüyüşe destek veren Kanada Başbakanı Justin Trudeau (Ortada) Benzer yürüyüşe destek veren İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson (Altta) İrlanda'nın homoseksüel Başbakanı Leo Varadkar

Bayanlara alabildiğine baskı uygulayan, onların makyaj yapmasına, dekolte giyinmesine karşı çıkan kesimler, konu homoseksüeller olduğunda, bunu bir "özgürlük gösterisi" olarak lanse etmektedirler. Tüm insanlığa karşı büyük ve çirkin bir oyun oynanmaktadır.

Bütün bunlar, toplumları dejenere etmek için özel seçilmiş telkin yöntemleri olduğundan hayatımızın her bir safhasında gittikçe artan bir şekilde homoseksüellik propagandası ile karşılaşırız. Seyrettiğimiz filmdeki en sevdiğimiz kahramanın en yakın arkadaşı bir homoseksüel karakter olarak vurgulanır ve onun bu yönü filmdeki repliklerde sürekli olarak övülür. Seyrettiğimiz her görselde o veya bu şekilde homoseksüellik propagandası tam karşımızdadır. Bilgisayar kullanıcıları, en fazla kullandıkları sosyal medya hesaplarının ikonlarında bile evlenmek üzere olan homoseksüel çiftin emojileriyle karşılaşırlar. Bilgisayarda en fazla dosya indirdiğiniz sitenin arka planı iki homoseksüelin resmidir. Konserler, İngiliz derin devleti için homoseksüellik propagandasının yapılacağı en müsait ortamlardır. Özellikle gençlerin ziyaret ettiği bu toplu mekanlar, toplu telkin için biçilmiş kaftan olarak görülmektedir. Sahneye çıkan homoseksüel bir dansçı, açıkça da homoseksüel olduğunu ilan etmiş ve belirli kesimler bunu bir "cesaret gösterisi" olarak alkışlamışsa, istenen telkin de verilmiş olmaktadır.

Haram bir fiil olan homoseksüellik, Deccal Komitesi'nin emriyle bütün dünyada demokrasinin bir şartı gibi sunulmuştur. Yürüyüşler, konserler, filmler ve reklamlarla bilinçaltı telkin yapılmıştır.

Siyasi ve dini tartışmalarda homoseksüellik propagandası "demokrat" olma başlığı altında işlenir. Öyle ki, tümüyle özgürlüklerden yana olan bir siyasetçi, homoseksüelliğin Allah'ın "iğrenç" olarak nitelendirdiği haram bir fiil olduğunu söylediğinde "demokrasi karşıtı" olarak damgalanmaktadır. İki erkeğin anormal ilişkisinin demokrasi ile kuşkusuz bir bağlantısı yoktur. Fakat ideolojik propaganda, toplum algısını bu raddeye getirmiştir. Günümüz sözde "aydınları"nın bir kısmı, homoseksüelliği savunduğunda gerçekten özgürlükleri savunduklarını zannetmektedirler. İngiliz derin devletinin yoğun telkini, onları bu kadar acınacak bir duruma getirmiştir.

Propaganda öylesine büyük bir yol almıştır ki, ABD'de bir kısım eyaletlerde veya Avrupa'nın çeşitli yerlerinde homoseksüel nikahı kıymayı reddeden rahipler işten atılmakta, hatta mahkemeye verilmektedir. Rahibin dini inancı gereği böyle bir harama aracı olmak istememesi suç sayılmaktadır; fakat yollarda, caddelerde her türlü aşırılığı rahatça yapabilen homoseksüellerin eylemleri göklere çıkarılmaktadır. İşte İngiliz derin devletinin ideolojik eğitim verdiği toplumların geldiği son nokta budur.

Derin devletin sinsi planı, açlıktan ölen çocukları unutturmak, homoseksülleri ise sürekli gündem yapmaktır.

Dünyada aç ve evsiz kalan çocuklar, savaştan perişan olmuş milletler, dövülen veya öldürülen kadınlar için yapılmayan koruma kampanyaları, bugün homoseksüeller için yapılmaktadır. İngiliz derin devletinin bilinçaltı telkinleriyle pek çok kişi, homoseksüellik gibi haram bir fiili, dünyanın en büyük sorunu gibi algılamaktadır.

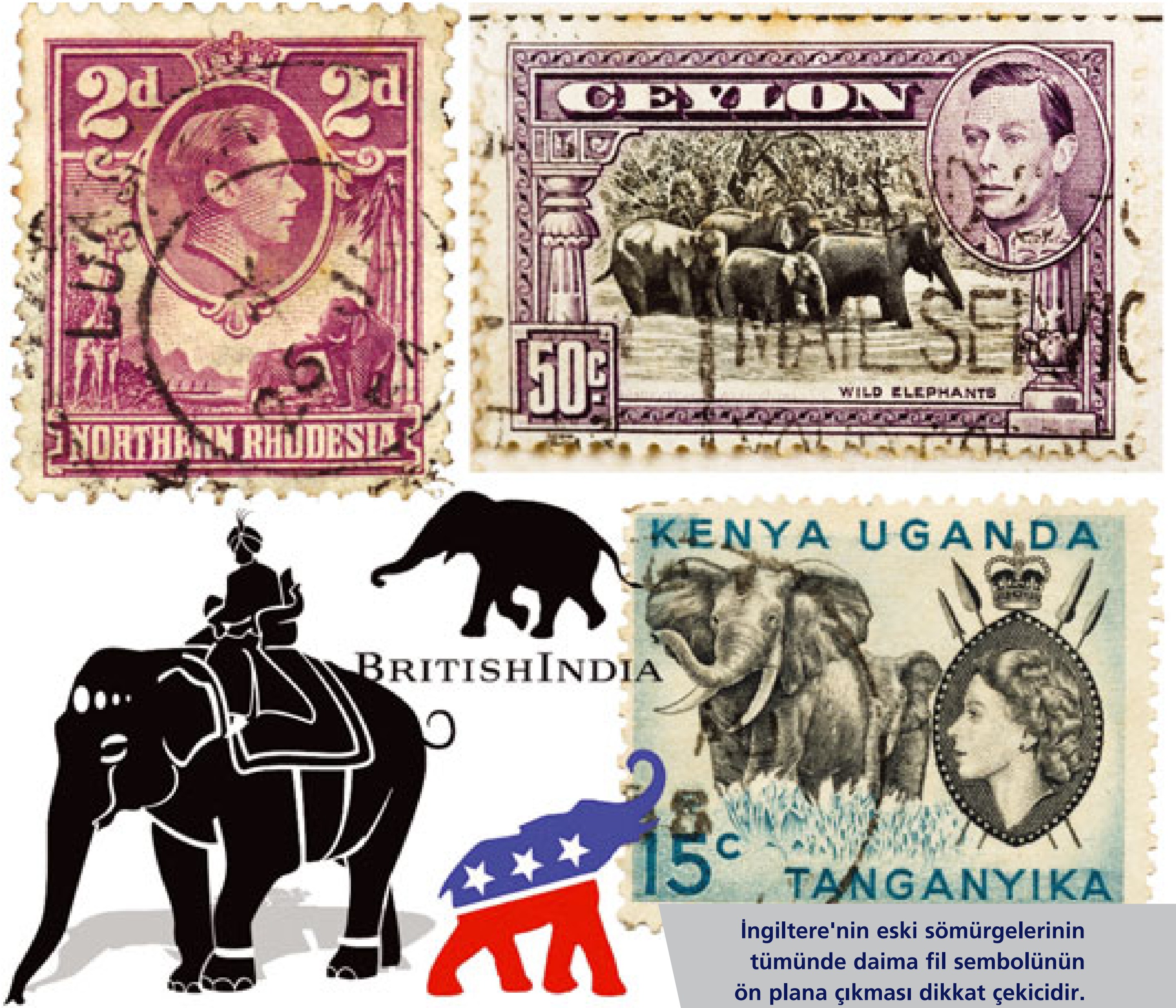

Şunu belirtmek gerekmektedir: Burada kişisel olarak kimse hedeflenmemekte, şahıslar üzerinden bir değerlendirme yapılmamaktadır. Hatta günümüzde homoseksüellere yönelik yapılan şiddet eylemleri tarafımızdan şiddetle kınanmaktadır. Fikri mücadele, fikirleri hedef almayı gerektirir; fikir yerine insana saldırganlık yöneltmek korkunç, vahşet dolu ve ürkütücü bir stratejidir. Burada homoseksüelliğin bir kavram ve uygulama olarak haram kılındığı belirtilmekte ve bu haram fiilin propagandasının yapılması eleştirilmektedir. Dünyada aç ve evsiz kalan çocuklar, savaştan perişan olmuş milletler, dövülen veya öldürülen kadınlar için yapılmayan koruma kampanyaları, bugün homoseksüellik için yapılmaktadır. Ortada çok sinsi bir plan olduğu açıktır.

Düşünce Kuruluşlarının Menfaatperest Yancıları

Söz konusu düşünce kuruluşlarının himayesine giren tecrübesiz kişiler, zaman içinde bu dinsizlik propagandasının etkisinde kalarak, homoseksüelliği hayatlarının bir parçası haline getirerek dejenereleşmiş bir hayatın içine iyice girmekte ve bu aşamadan sonra, Müslümanlara, Hristiyanlara, Musevilere kısacası tüm insanlara tepeden bakar hale gelmektedirler. Dikkat edilirse şu anda medyada veya sosyal medyada sıklıkla gördüğümüz bazı isimler, söz konusu kurumların propaganda ağını oluşturan yancı elemanlardır. Onlar, ülkelerin dış politikalarında, homoseksüellik etkinliklerinde, protestolarda, darbe girişimlerinde hep ön plandadırlar. Çünkü artık İngiliz derin devletinin menfaatperest askerleri haline gelmişlerdir.

İngiliz derin devletinin yancılarının en önemli özelliği, fil gibi derin devlete ait sembolleri kullanarak derin devletin destekçisi olduklarını ima etmeleridir.

İngiltere'nin eski sömürgelerinin tümünde daima fil sembolünün ön plana çıkması dikkat çekicidir. İngiliz derin devleti, her yere hakim olduğunu bu sembollerle göstermeye çalışmıştır.

Söz konusu askerler, İngiliz derin devletinin etkisi altında bulunan düşünce kuruluşlarına yaranabilmek için, onların aralarındaki gizli sembolleri kullanır, onların dillerinden konuşur. Onları memnun edebilmek için gerek sosyal hayatlarında gerekse sosyal medyada ellerinden gelen her şeyi yapar konuma gelirler. Örneğin bu kişiler tarafından İngiliz derin devletinin temel sembollerinden biri olan "fil", hemen her fırsatta kullanılmaktadır. Amaç, bu sembollerle mesaj verebilmektir. Söz konusu düşünce kuruluşları, bu sembolleri kullanan kişilerin "kendi tarafında" olduğunu hemen anlayabilmektedir.

Bir diğer önemli sembol "Churchill"dir. Churchill, İngiliz derin devletine büyük bir sadakatle hizmet etmiş bir yöneticidir. İngiliz derin devleti, kendisinin yaşam felsefesini ve yönetim anlayışını tam anlamıyla temsil eden Churchill'e olan muhabbetini her fırsatta tekrarlar. İşte İngiliz derin devletinin yancıları da kendilerinin bu Deccal Komitesi'ne çirkin bağlılıklarını vurgulamak adına her fırsatta "Churchill" güzellemesi yaparlar. Kütüphanelerinden Churchill'le ilgili kitapları, ofislerinden Churchill'in büstlerini, konuşmalarından Churchill'in adını eksik etmezler. Bu Churchill vurguları gerçekte Londra'ya "beni destekleyin, ben sizdenim" mesajıdır.

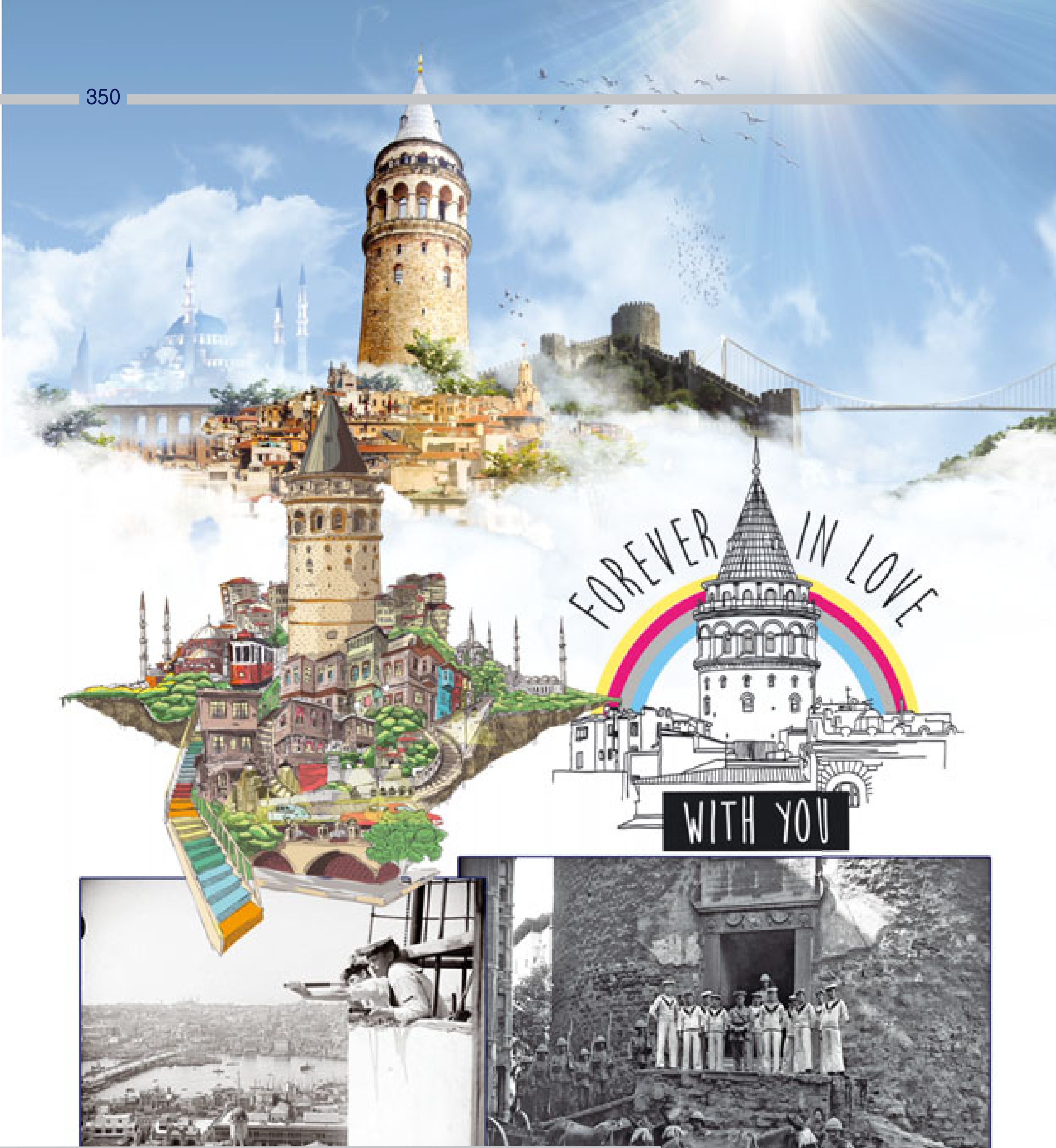
(Üstte) Bush döneminde derin devletin Churchill sembolü başrollerdedir. (Sağda) Netanyahu'ya verilen Churchill büstü (En sağda) Pentagon'da Churchill heykeli

İngiliz derin devletine rağmen başa gelen Trump, başkanlık koltuğuna oturduğu ilk anda, derin devlet sembolü olan Churchill büstünü yanı başında bulmuştur. Bu, aslında, Deccal Komitesi'nin bir tehdit metodudur.

Galata Kulesi, bu amaçla kullanılan bir başka semboldür. İstanbul'un işgali yıllarında İngilizlerin bir üssü haline getirilen, hatta bodrum katındaki işkence odalarında sayısız Türk vatanseverine işkence yapılan Galata Kulesi, İngiliz derin devletinin gizli bir haberleşme şifresi gibidir. Söz konusu kule, elbette ki önemli bir tarihi hazinemizdir. Burada vurgulamak istediğimiz nokta, bu tarihi hazinemizin İngiliz derin devleti tarafından haince sembol haline getirilmesi ve bunun derin devletin yancıları tarafından ısrarla kullanılmasıdır. Bu konu kitabın 1. cildinde kapsamlı olarak anlatılmıştır.

Bu ve benzeri semboller, İngiliz derin devletine destek sağlamak isteyen kişilerin, gizli haberleşme şifreleridir. "Ben sizdenim" mesajı vermenin en hızlı yoludur. Bu yöntemi kullanan kişiler, küçük menfaatler peşinde koştuklarından, kısa süre içinde İngiliz derin devletinin yancıları ve kullanabilecekleri ajanlar haline gelirler. Söz konusu düşünce kuruluşları, bu mesajı hızla alır ve söz konusu kişileri kullanmaya başlarlar. Bu kişiler eğer Türkiye gibi kritik ülkelerden iseler, derin devlet kurmayları için durum daha caziptir. Söz konusu yancılar artık, kendi ülkelerine karşı kullanılabilecek bir kara propaganda aletidirler.

İngiliz derin devleti, güzel İstanbul'un büyük değerlerinden biri olan Galata Kulesi'ni, kendi sembolü haline getirmiştir. İstanbul'un işgali sırasında, Türk vatanseverlere İngilizler tarafından işkencelerin yapıldığı yer olan Galata Kulesi, şu anda İngiliz derin devletinin homoseksüellik propagandası için kullanılmaya çalışılmaktadır.

Söz konusu kurumlar tarafından "kendi ülkesine karşı kara propaganda malzemesi" olarak kullanılacak "Batı hayranı" kişiler, *Hangi Dünya Düzeni?* isimli kitapta şu sözlerle tarif edilmiştir:

Kullandıkları kelime hazinesi çok dar. Ağızlarındaki sözcükler birbirinin aynı. Üstlerinde eğreti bir bilmişlik… "Değişim, Açılım, Demokrasi, Özgürlük, Hak Hukuk" filan diyorlar… Sanki hep verilen bir metni okuyorlar…

Aslında onlar ikiye ayrılıyor. Birkaç kuşak kentli olanlar, Batı'yı Kabe bilerek yoğrulmuşlar, kolejlerden çıkıp Avrupa ya da Amerika'nın yolunu tutmuşlar. Atilla İlhan'ın deyişiyle, saatlerini hep Batı'ya ayarlamışlar. ... Batı'daki "guvernörlerine" (yöneticilerine) bağlıyken, Mustafa Kemal adını anabilmişler! Halkı hep küçümsemişler. Azınlık kültürüne kendilerini daha yakın hissetmişler. Türk olmaktansa başka her ne varsa onu olmayı yeğlemişler.[339]

Bu kişiler, Türklüklerini reddederek, kendi ülkelerini karalamak ve mümkün olduğunca aleyhte propagandayı güçlendirmek için "azınlık" kartına sığınanlardır. Söz konusu kişiler, muhtemelen hayatlarında hiçbir zaman Kürtler veya Ermenilere veya diğer azınlık gruplara iddia ettikleri kadar sevgi duyan kişiler olmamışlardır; hatta hayatlarının büyük bir bölümünde onların varlığından dahi habersiz olmuşlardır. Fakat iş kara propagandaya geldiğinde İngiliz derin devletinin en önemli kozu, hatırlanacağı gibi, tarih boyunca hep azınlık kartı olmuştur. İngiliz derin devleti, söz konusu düşünce kurumları vasıtasıyla göz boyadığı kişilere de bunu salık vermektedir. Dolayısıyla bu vasıflara sahip kişilerin tümünde ilk dikkat çeken şey, Türkiye'yi kötülemek adına azınlık kartını oynamaktır. Bunu da, kendilerince, en yüksek derecede medenileşmek olarak göstermişlerdir. İşte İngiliz derin devletinin himayesinde olan düşünce kuruluşları, zarar vermeyi planladıkları ülkeler üzerinde böyle bir strateji uygular.

Düşünce Kuruluşları Yoluyla Algı Operasyonları

İngiliz derin devleti, himaye altına aldığı düşünce kuruluşları ile bir nevi manipülasyon, yani algı yönetimi stratejisini devreye sokmuştur. Bu stratejiye göre ülkeler ve devletler, savaş ve yıkım yoluyla değil, kendi kendilerini yıkacak stratejilerle güçsüzleştirilecektir. İktidarların güçsüzleştirilmesi, ekonomilerin çökertilmesi, halkların mutsuzlaştırılması ve milli ve manevi değerlerden uzaklaştırılması, isyan ve başkaldırılar için ortam hazırlanması ve bunların kalkışmaya dönüştürülmesi, bunlardan bazılarıdır. İngiliz derin devleti, II. Dünya Savaşı taktiklerini çağımızda farklı uygulamalarla sürdürmeye devam etmiş, farklı bir ajan stratejisi kullanarak, bağımlı toplumlar oluşturarak, tehdit ve dayatmalarla iktidarları köşeye sıkıştırarak dediğini çoğunlukla yaptırmıştır.

İngiliz derin devletinin manipülasyon yöntemi, genellikle toplumların hassas noktalarını kullanma, güçlü noktalarını ise zayıflatma esası üzerine kurulmuştur. Bu yöntemlerin kurgulanması için Tavistock Bireysel İlişkiler Enstitüsü kurulmuş, ardından çeşitli düşünce kuruluşları bu mekanizmaları uygulamaya geçirmiştir. Bunları inceleyelim:

Düşünce Kuruluşlarının Merkezi: Tavistock Bireysel İlişkiler Enstitüsü

Kitabın 1. cildinde detaylı olarak değindiğimiz, kuruluşu 1921 yılına dayanan Tavistock Enstitüsü, hatırlanacağı gibi İngiliz derin devletinin dünyayı idare etme amacıyla kullandığı vakıflardan biridir. Vakıf, I. Dünya Savaşı'ndan kurtulan İngiliz askerlerinin savaş şoklarını araştırmak amacıyla 1921'de Bedford Dükü Tavistock'un Londra'daki binalarından birinde kurulmuştur. Enstitünün başkanlığını İngiliz Ordusu Psikolojik Savaş Bürosu Başkanı Sir John Rawlings Rees üstlenmiştir. Enstitü ve çalışmaları; İngiltere'nin en iyi korunan sırrı olmaya devam etmektedir.

I. ve II. Dünya Savaşı yıllarında Psikolojik Savaş Örgütü olarak çalışan Tavistock Grubu, Rockefeller Vakfı'nın yaptığı büyük bağışlarla 1946 yılında görev alanı genişletilerek yeniden yapılandırılmıştır. Rockefeller, Tavistock'a daha geniş çaplı psikolojik savaş araştırmaları yapma ve uygulama görevleri vermiştir.

Enstitü çalışmalarının ilham kaynağı, o dönemde Londra'ya gelerek Prenses Bonapart'ın verdiği bir malikaneye yerleşen Sigmund Freud'un "insan davranışlarının kontrolü" konusundaki çalışmaları olmuştur. Enstitü, bu ideolojinin dünyadaki merkezi olması amacıyla kurulmuştur.

Enstitü bugün, Sussex Üniversitesi'nden, Stanford Araştırma Enstitüsü, Esalen, Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde (MIT), Hudson Enstitüsü, Heritage Vakfı, Stratejik ve Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezi (CSIS), ABD Dışişleri kadrolarının eğitildiği Hava Kuvvetleri İstihbaratı, RAND ve Mitre Corporation Şirketleri, The Mont Pelerin Vakfı, Trilateral Komisyon, Ditchley Vakfı, Roma Kulübü gibi gizli gruplara kadar uzanan bir ilişkiler ağı geliştirmiştir.

Söz konusu vakıf, şu an halen İngiliz derin devletinin maşa olarak kullandığı çeşitli düşünce kurumlarının ana kuruluş merkezi olarak görevine devam etmektedir. İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlardan biri olan Roma Kulübü'yle yakından bağlantılı olan bu kurum, NATO'nun kurulmasında da önemli rol oynamıştır.

Tavistock ile ilgili genel tanımlara bakıldığında, Tavistock'un Roma Kulübü ile birlikte çalışarak dünya nüfusunu daha önce belirlenen bir yöne, "kolektivist, sosyalist tek dünya diktatörlüğüne" doğru yönlendirmek için propaganda ve kriz meydana getirmek üzere çalıştıkları yönünde tanımlamalar vardır. Kurum, Kore Savaşı'nda ilk defa denenen, kitlesel beyin yıkama tekniklerini geliştirmiştir. Geliştirilen "kalabalıkların kontrol metotları" gizli ve halkın tepkisini çekmeyecek şekilde Amerikan halkı üzerinde denenmiş ve onların psikolojik tavırları tespit edilmiştir.[340]

Tavistock'un, travma yoluyla kişileri geleneksel inançlarından ayırma ve daha sonra bu kişileri yeniden yapılandırma gibi bir konsept üzerinde çalıştığı bilinmektedir. Uzaktan izleme (Remote Viewing) gibi konularda uzman olan yazar Tim Rifat bu durumu *Microwave Mind Control* (Mikrodalga Zihin Kontrolü) isimli kitabında şu şekilde izah etmiştir:

Mikrodalga silahlar ve bunların zihin kontrolünde kullanımı üzerine çalışmalar 1950'lerde Tavistock'da başladı. Bu İngiliz kurum, İngiliz toplumunu onlar fark etmeden zihin kontrolüyle yönlendirmenin yollarını arıyordu.[341]

Tavistock'un genel tanımında, ayrıca "her bir kişinin bireyselliğini ortadan kaldırıp onları takım oyuncusu haline getirmeyi amaçlayan programları" desteklediği belirtilmektedir. Bu sürpriz değildir; keza bireysellik, yeni dünya düzeninde istenmeyen bir kavramdır. Ne yapacağı tahmin edilebilir olan ve soru sormadan kendisine söyleneni yapmaya koşullandırılmış bir halk, daima kolay yönlendirilebilmektedir. Bilinçaltı programlar dahilinde ise zaten "yönlendirilebilir bir halk" oluşturma çabası bulunmaktadır.

Davranış bilimleri konusundaki programlar, Tavistock'u ABD'nin en etkili kuruluşu haline getirmiştir. 1933'te Tavistock Direktörlüğüne getirilen Alman mülteci Kurt Lewin, mülteci ajanlarını düşmanlar arasına sızdırarak Harvard Üniversitesi'nde geliştirilen propaganda kampanyaları ile Amerikan halkını ABD'nin Almanya'ya karşı savaşa girmesi için hazırlamaya çalışmıştır.[342] ABD'nin I. Dünya Savaşı'na katılımının tümüyle İngiliz derin devleti projesi olduğu, kitabın 1. cildinde detaylı olarak açıklanmıştır.

Kurt Lewin

Tavistock Enstitüsü'nün, II. Dünya Savaşı'nda, çocukları kobay olarak kullanarak çeşitli deneyler gerçekleştirdiği belgelenmiştir. Kurt Lewin'in gerçekleştirdiği bu deneyler, bilinçaltı yönlendirme stratejilerini belirlemek içindir.

1938'de Roosevelt, istihbarat anlamında ABD egemenliğini İngiltere'ye devreden bir gizli anlaşma yapmıştır. İstihbarat örgütlerini tanıttığımız bir önceki bölümde anlattığımız gibi, bu anlaşmanın uygulanması için ABD, General William Donovan'ı, Churchill'in kurucusu olduğu, Özel Operasyonlar Birimi (SOE) ve Gizli İstihbarat Servisi'ni (SIS), şimdiki CIA olan Stratejik Servis Ofisi'ne (Office of Strategic Service – OSS) dönüştürmesi için Londra'ya göndermiştir. Tüm OSS ve CIA programları Tavistock'un rehberliğinde oluşturulmuştur. Roosevelt ve Churchill'in hava saldırılarının tümü, Tavistock laboratuvar şartlarında elde edilen deneyimlere göre gerçekleştirilmiştir.[343]

Bugün Tavistock, çeşitli düşünce kuruluşları, sivil toplum kurumları, üniversiteler ve medya grupları ağı üzerinden kamuoyunu etkilemek üzere çalışmalar yapmaktadır. Kimi çevreler tarafından, manipülasyon yöntemleri kullanarak batıyı bir arada tutan ahlak yapısını da çökertmeye çalışmakla eleştirilmektedir. Aile bağlarını zayıflatan, manevi değerleri yıkan, milli duyguları körelten teknikler Tavistock tarafından sistematik olarak uygulanmıştır. Toplumlara homoseksüellik gibi haram fiillerin empoze edilmesi, Rumilik gibi Kuran ahlakına aykırı uygulamaların yaygınlaştırılması, korku ve öfke dolu toplumların meydana getirilmesi, Darwinizm'in yaygınlaştırılıp desteklenmesi bu tip faaliyetler arasındadır.

RAND Corporation ve Urban Institute gibi düşünce kuruluşları da Tavistock ile bağlantılıdır. Özellikle ABD'nin politik hareketlerinde etkin bir şekilde rol alan bu düşünce kuruluşları politik süreçlerin adeta birer tamamlayıcısı gibi işlev görürler. ABD Hükümeti'nin önemli ve stratejik kurumları için analiz ve araştırma yaparlar. Bu kurumların Tavistock tarafından yönlendirilmesi, genel talimatların İngiltere'den geldiğini belgelemektedir. İngiliz derin devleti, çeşitli kurumlar üzerinden ABD dış politikasını bu şekilde yönlendirmektedir. İşte bu nedenledir ki ABD dış politikası, ABD'nin kuruluşundan bu yana daima İngiliz derin devleti tarafından yönlendirilmektedir.

Tavistock Manipülasyon Yöntemleri

Şok ve Dehşet yoluyla hızlı hakimiyet elde etmek: Bu strateji, ABD ve İngiltere'nin 2003 yılının Mart ve Nisan aylarında Ortadoğu ve özellikle Irak'ta gerçekleştirdiği askeri müdahalelerin temelini oluşturan teoridir. "Şok ve Dehşet"in, 1945'teki Hiroşima ve Nagazaki bombalamalarının "nükleer olmayan karşılığı" olması amaçlanmıştır. Yani nükleer silahların kullanılmadığı ama atom bombaları kadar ses getirecek bir askeri müdahalenin tarifi yapılmaktadır. Bir çalışma rehberinde bu strateji şu şekilde açıklanmıştır:

Bu silahların etkisi Şok ve Dehşet ile ortalama Japon vatandaşlarının zihniyetini ve Japon yönetiminin bakış açısını değiştirmeye yetmişti. Basitçe Japonlar, tek bir uçağın taşıdığı yıkıcı gücü anlayamamışlardı. Bu anlayamama durumu bir dehşet ortamı yarattı.[344]

Bu stratejinin tanıtıldığı benzer yayınlarda, şok ve dehşet sağlayabilmek için muazzam ateş gücünün yanı sıra, propaganda operasyonlarının da kapsamlı kullanılması tarif edilmekte ve gerekirse, "büyük oranlarda aldatmaca, karmaşa, yanlış ve eksik bilgilendirme kullanılması" tavsiye edilmektedir.[345]

Muharebede Psikolojik Savaş: Bu kavram hedefteki insanların algıları ve anlayışı üzerinde olduğu kadar düşmanın iradesi üzerinde de tam bir hakimiyet elde etmeyi, düşmanı harekete geçemeyecek veya tepki veremeyecek kadar aciz bir durumda bırakmayı amaçlamaktadır. ABD'li eski istihbaratçı Dr. John Coleman, bu açıklamaların, İngiliz Ordusu Psikolojik Savaş Bürosu'nda usta teorisyen John Rawlings Reese tarafından verilen derslerde, öğ-

rencileri şartlandırmak amacıyla kullanılan kitaplarda yer aldığını önemle vurgulamaktadır.

Popülasyon İletişim Projesi: ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID), askeri psikolojik savaş konusunda uzmanlaşmış ajanların kullanılmasına benzer taktikleri kullanan bir "kitlesel medya" kampanyasına on milyarlarca dolar yatırım yapmıştır. Dr. John Coleman'a göre USAID, Tavistock'la anlaşmış yüzlerce Amerikan hükümet ajanslarından biridir.[346]

Propaganda Olarak Eğlenceyi Kullanmak: Bu stratejiyi ortaya atanlara göre genç kitle, "eğlence" adı altında gönderilen mesajlara karşı, diğer iletişim kanallarında gösterilen mesajlardan daha korunmasız bir haldedir. "Eğlence içeriği aracılığıyla yapılan propaganda" yaklaşımı, USAID'in uluslararası halkları kontrol altına alma girişiminin büyük bir bölümü haline gelmiştir.[347]

Muhabir Kolektifi: Uluslararası kurumlar ve bu kurumların politikalarını kontrol eden güçlü ve zengin ülkelerde bu kurumların oynadıkları paravan roller hakkında yapılacak araştırmalar için güvenilir kaynak sağlamaktadır. Enstitü ve düşünce kuruluşlarının bir çoğunun lider kadrosu, Tavistock'un Sosyal Bilimler alanında çalışan kurmayları tarafından eğitilmiştir[348]

Tavistock, bütün bunların dışında, soykırım gibi söylentilerin ortaya atıldığı "post-modern psikolojik savaşları", propaganda yoluyla çeşitli ikna yöntemlerini, gerilla savaşları sırasında psikolojik operasyonları, kitleler üzerinde beyin yıkama faaliyetlerini içeren bir manipülasyon sistemine sahiptir. Bu taktikler, hem istihbarat kurumları, hem de bir kısım düşünce kuruluşlarına servis edilmektedir. Savaş, isyan ve protesto kıvılcımları bu taktiklerle başlatılmakta, halk "normal şartlarda kabul edilmeyecek olanı" bu taktikler sonucunda kabul eder hale gelmektedir. Gençler, farkında olmadıkları bir şekilde bu manipülasyona maruz kalmakta, eğlence adı altında tercih ettikleri her şeyde bu beyin yıkama taktiklerinden biriyle karşılaşmaktadırlar. Gençlerin homoseksüelliğe alıştırılması, uyuşturucu kullanımının artması, milli değerlerden uzaklaşmaları, hatta kadife devrimlerin başlatılacağı ülkelerde, isyankar bir kesim oluşturulması böyle mümkün olmaktadır.

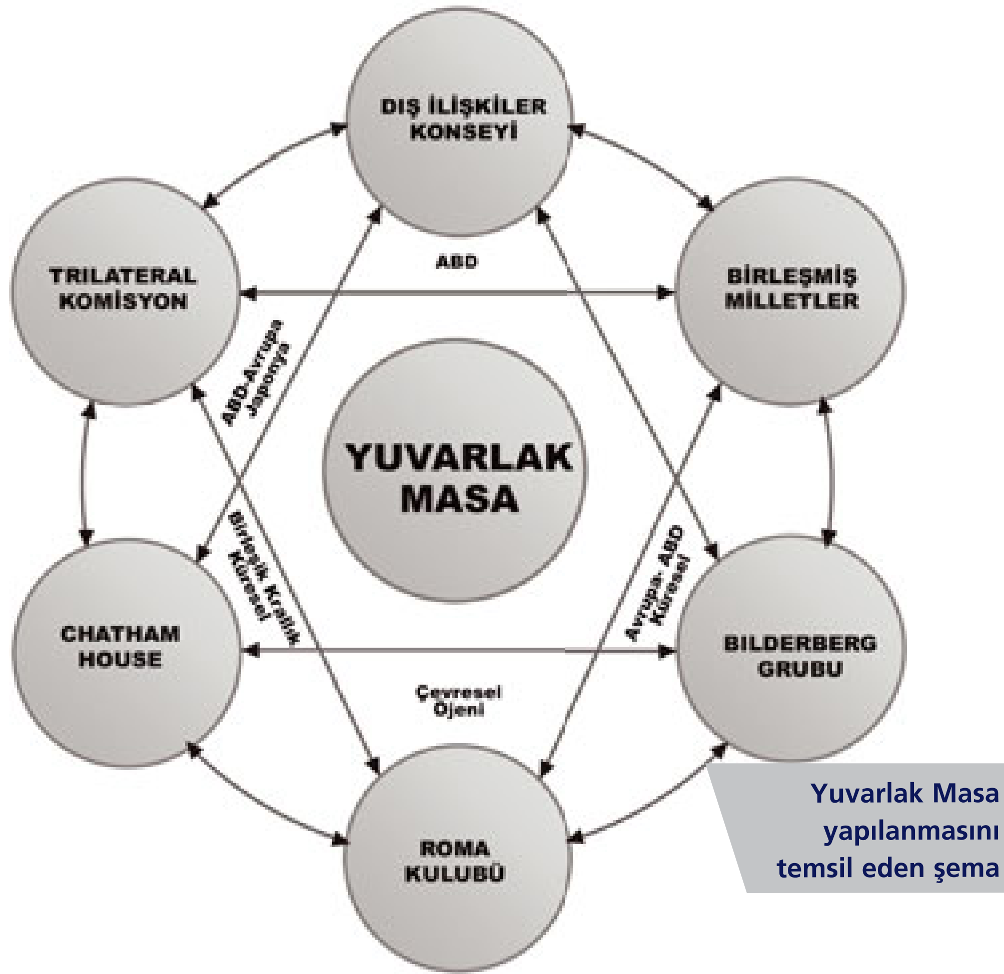
Tavistock'un manipülasyon metotları, pek çok düşünce kuruluşunun birinci dereceden el kitabı olmuştur. Bunlardan bazılarını inceleyelim.

Chatham House (Royal Institute of International Affairs)

Asıl adı Royal Institute of International Affairs (Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü) olan Chatham House, ilk olarak 1919 tarihinde Paris Barış Konferansı'nda düzenlenen gayri resmi bir Yuvarlak Masa (Round Table) toplantısında dile getirilmiştir. Bir sene sonra resmi olarak kurulmuş olan kurum, önce British Institute of International Affairs (İngiliz Uluslararası İlişkiler Enstitüsü) ismini almış, Kraliyet fermanını aldıktan sonra ise ismi Royal Institute of International Affairs (Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü) olarak değişmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalara bölen Paris Konferansı'nda söz konusu kurumun oluşturulması için karar alanların arasında John D. Rockefeller, John Morgan, Andrew Carnegy, Mayer Rotschild ve Cecil Rhodes gibi isimler bulunmaktadır. Bu isimlerin çoğu, hatırlanacağı gibi çoğu zaman İngiliz derin devleti ile birlikte anılmaktadır.

1943'de Chatham House'da gerçekleştirilen savaş sonrası yeniden yapılanma toplantısı

Yuvarlak Masa yapılanmasını temsil eden şema

Bir başka Yuvarlak Masa toplantısı sırasında oluşumun tek bir organizasyon şeklinde değil de, birbirine bağlı kurumlar olarak geliştirilmesine karar verilmiştir. Bunun üzerine Royal Institute of International Affairs, İngiliz Milletler Topluluğu'nda ve dünyada farklı kollar açmıştır. Bunlar arasında, neredeyse tümü Paris Konferansı'nda planlanmış olan Amerika'daki Council on Foreign Relations (CFR - Dış İlişkiler Konseyi), Australian Institute of International Affairs (Avustralya Uluslararası İlişkiler Enstitüsü), South African Institute of International Affairs (Güney Afrika Uluslararası İlişkiler Enstitüsü), Pakistan Institute of International Affairs (Pakistan Uluslararası İlişkiler Enstitüsü), Canadian International Council (Kanada Uluslararası Konseyi) gibi kuruluşlar bulunmaktadır.

Kuruluşların başını çeken kişi, Balfour Deklarasyonu'nun ikinci yazarı olan ve kitabın 1. cildinde yakından incelediğimiz bir isimdir: Lord Alfred Milner. Amerikalı yazar Eustace Mullins, Milner ile Royal Institute of International Affairs arasındaki bağlantıyı şu şekilde anlatmıştır:

Chatham House, neredeyse tüm liderleri ağırlamıştır. (Sağda) İngiliz eski Başbakanı Margaret Thatcher, Chatham House'dan ayrılırken

Milner'ın kurmuş olduğu Round Table, Royal Institute of International Affairs (RIIA) ve Council on Foreign Relations'a (CFR) dönüştü ... Aslında Paris Barış Konferansına hakim olan Baron Edmond de Rothschild, hayatının en büyük başarısı olarak bu gruplar üzerinden dünya düzenin kurulmasını sağladı[349]

Kuruluşun Paris Konferansı'nda gizli olarak şekillendirilmesinin sebebi, I. Dünya Savaşı sonrasında dünyaya örtülü bir düzen getirebilmektir. Nitekim I. Dünya Savaşı sırasında gizli olarak imzalanan Sykes-Picot Antlaşması'ndaki haritaları çizen, Paris Konferansı'nda Sevr'i inşa eden, söz konusu ekiptir. I. Dünya Savaşı sonrasındaki Ortadoğu sınırları Chatham House tarafından belirlenmiştir.[350]

Gelenek halen devam etmektedir. Şu anda da tüm Ortadoğu, Chatham House çatısı altında alınan kararlarla şekillendirilmektedir. Özel olarak bu çatı altına çağrılan bir kısım liderler, bazı siyasiler, sivil toplum üyeleri, sanat-

çılar, yazarlar, orada alınan gizli kararlara uymak zorunda bırakılmaktadırlar. Ortadoğu ve dünyaya dair alınan kararlar, bu çatı altında bir kurul tarafından ilgili kişilere sunulmakta ve bu kararlara uyulması beklenmektedir. Chatham House toplantılarına sadece davet edilen üyeler katılabilmektedir. Burada konuşulanlar ve yapılanlar gizlidir; kesinlikle dışarıya sızdırılmamaktadır. Çoğu zaman yalnız konuşulanlar değil, katılanların isimleri dahi gizli tutulmaktadır.

Chatham House, basında derin dünya devletinin "stratejik – entelektüel motoru görevini yapan kurum" olarak tanımlanır. Her ne kadar İngiltere merkezli bir kuruluş gibi görünse de, aslında bu sivil görünümlü yapılanmanın İngiliz derin devletinin tüm dünya üzerinde yürüttüğü ideolojik savaşın uygulayıcısı olduğu yönünde güçlü bir kanaat oluşmuştur. "Chatham House Kuralı" ile gerçekleştirilen ve yapılan görüşmeler dışarıya sızdırılmamaktadır. Yine bu kurala göre, konuşmacıların kimliği gizli tutulmaktadır. Toplantılarda özellikle İslam aleminde Darwinizm ve Rumilik gibi batıl felsefelerin ve homoseksüellik gibi haram bir fiil ile dejenerasyonun nasıl yaygınlaştırılacağı, parçalanma planlarının nasıl uygulanacağı kararlaştırılmaktadır. Elbette tüm bu kararlarda asıl oyun kurucu İngiliz derin devletidir. Chatham House, her şeyin merkezi gibi görünse de, aslında İngiliz derin devletinin planlarını ve kararlarını yerine getirmek zorunda kalan kurumlardan biridir.

Bu düşünce kuruluşu aynı zamanda İngiliz derin devletinin kendince ırkçı üstünlüğünü vurguladığı bir aristokrasi koleji gibi görülür. Çünkü merkezinde Kraliyet Ailesi ve Lordlar Kamarası uzantılı bir soylular yapısı bulunur ve güvenlik bürokrasisi içinde MI5, MI6 gibi istihbarat birimleri ve Scotland Yard (Londra Emniyet Teşkilatı) görülmektedir.

Hatta Exeter Üniversitesi'nin, Oxford ve Cambridge Üniversiteleri'nin yönetim kademeleri de çoğunlukla bu ağa dahildir. Bu eğitim kurumlarına etki ederek İngiliz derin devletinin asıl hedeflediği şey, derin devletin ideolojisi ile genç kadrolar yetiştirmek ve bu kadroları, kendi stratejilerini uygulatabilecekleri farklı ülkelerdeki devlet kademelerinde, ülke yönetimlerinde, düşünce kuruluşlarında, vakıflarda ve eğitim kurumlarında görevlendirmektir.

Ülkeler üzerindeki pek çok gizli uygulamada Chatham House'un ismi sıklıkla geçmektedir. Örneğin ülkemizin güneyinde bir Kürt devleti kurulması fikrinin Chatham House kaynaklı olduğuna dair geniş çaplı bilgiler bulunmaktadır. Nitekim, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, bunu ilk dile getirenlerden olmuştur. Demirel, "*bir Kürt Devleti olgusu geliyor, hazırlıklı olmak lazım...*" dedikten sonra, "*...Bayan Mitterand ve Lord Awebury, İngilizlerin think-tank kuruluşu olan Chatham House'da açıkça Kürt Devleti'ni savundular. Bunun belgeleri var. İngiltere Dışişleri Bakanı Hurd'e söyledim. Dışarda başka, kendi aralarında başka konuşuyorlar. Irak'ta bir Kürt Devleti olayı geliyor. Buna hazır olmalıyız, bu konuda her ihtimali göz önünde bulundurmalıyız*" şeklinde açıklama yapmıştır.[351]

Chatham House'un, Türkiye'de gerçekleşen 7 Haziran 2015 tarihli genel seçimlerden hemen önce Türkiye ile ilgili önemli bir değerlendirmesi vardır. Hatırlanacağı gibi bu seçim sonucunda hiçbir parti tek başına iktidar olmak için yeterli oy oranına sahip olamamış, Türkiye, 13 yıl aradan sonra koalisyon ihtimali ile karşı karşıya kalmıştır. Söz konusu durum, İngiliz derin devleti nezdinde bir iktidar boşluğu olarak nitelendirilmiş ve aniden Türkiye üzerinde ameliyat çalışmaları başlamıştır. İlginç olan, Chatham House'un söz konusu iktidar boşluğunu adeta önceden bilircesine yayınlamış olduğu analiz raporudur. Bu rapor genel hatlarıyla şu şekildedir:

Türkiye'nin hali Osmanlı'nın son dönemi gibi. *AKP Hükümeti'nin PKK ile masaya oturması büyük fırsat. Uluslararası hukuk açısından da uygun ortam ortaya çıktı. Özellikle Dolmabahçe'de yapılan ortak açıklama önemli bir koz verdi. AKP iktidardan gitse bile fark etmez. O toplantıyı AKP yaptı denemez. Muhatap Türkiye Cumhuriyeti.*

(PKK'ya otonomi verilmesi) konusunu tartışmamalıyız. ***Türkiye buna mecbur. Batılı ülkeler bu çerçevede tavır belirlemeli.*** *Geri adım söz konusu olamaz.* ***Sınır çizilmesi aşamasındayız.*** *PKK/HDP sınır çizilmesi koşuluyla belli tavizler verebilir. Sınırların çizilmesi ve bölgenin Kürt bölgesi olarak tanınması kritik eşik. Ana dil, güvenlik birimleri ... gibi konular gündemin ilk sırasında değil.* ***Sınır kabul edilirse ana dil, güvenlik ve yargı birimleri gibi konular zaten arkadan gelir.*** *PKK yönetimi Batı ile benzer görüşlere sahip.*

Bölgede gündemin birinci maddesi Kürt Devletinin kurulması. ABD'de 2016'da yapılacak seçimlerde Cumhuriyetçilerin iktidara gelmesi kesin gibi.

2015 yılı genel seçimlerinden hemen önce hazırlanan Chatham House Türkiye raporunda, pervasızca, PKK'ya otonomi verilmesi gerektiği yazılmıştır. Türk Milleti, buna asla izin vermeyecektir.

Cumhuriyetçiler Kürt Devleti ve İran'ın durdurulması konusunda sert politika izleyecek. Bu konuda hazırlıklar başlamış durumda. Önümüzdeki dönemde ABD'de istikrarsızlık artacak. İstikrarsızlık arttıkça ABD dış politikada saldırgan bir strateji izleyecek. Özellikle Ortadoğu ve Türkiye hedefte. Suriye konusu da masada. Bölge politikalarında ABD ve Avrupa arasında bazı sorunlar yaşansa da ***ABD-İngiltere'nin politikaları hakim olacak.*** *Sevr benzeri bir durum yaratılacak. ABD'de Cumhuriyetçilerin başa gelmesi de hazırlanan planların hayata geçirilmesinin güvencesi olacak.*

Türkiye Cumhuriyeti isteneni yapmak zorunda. Yapmazsa uluslararası hukuk devreye girer. *Bunun için de yeterince malzeme verdi. PKK* ***resmen tanındı. TÜRKİYE İTİRAZ EDERSE, YAPTIRIMLAR GÜNDEME GETİRİLİR. HATTA YAPTIRIMLARIN EŞİĞİNDEYİZ.***[352]

Burada geçen "Türkiye Cumhuriyeti isteneni yapmak zorunda" ifadesindeki "istenen"den kastın ne olduğu ve bunu "isteyen"in kim olduğu çok açıktır. "İstenen" şey, bir PKK Devleti kurulması, bunu "isteyen"se İngiliz derin devletidir.

Bu alıntıda geçen ifadeleri çok dikkatli incelemek gerekmektedir. Bu açıklamalara göre Türkiye, PKK'ya teslim edilecektir ve İngiliz derin devletinin her dediğini yapmak üzere hazır hale getirilecektir.

Allah'a şükür, PKK terörünün İngiliz derin devletine ait bir parçalama planı olduğuna dair uyarılarımız yerini bulmuş, Hükümetimizin ve Sayın Cumhurbaşkanımız'ın basiretli, halkımızın sağduyulu yaklaşımı sayesinde Türkiye böyle bir istikrarsızlık dönemine girmemiştir. İngiliz derin devletinin kendince gerçekleşmesini garanti gördüğü bölünme planı, birdenbire tersine dönmüştür. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, İngiliz derin devletinin baskılarını hiçe saymış ve bu tuzağı tersine çevirmiştir. Türkiye üzerinde ameliyata bir kez daha izin verilmemiştir.

Bahsedilen "yaptırımlar" da devreye girmekte gecikmemiş, Türkiye, 15 Temmuz 2016 tarihinde kalleşçe bir darbe girişimi ile karşılaşmıştır. Ancak İngiliz derin devleti, yine daha önce hesap etmediği bir durumla yani Türk Milletinin cesareti ile karşılaşmıştır. Türk Milletinin imanı ve şok edici cesareti, İngiliz derin devletinin tüm planlarını alt üst etmiştir. Türkiye üzerindeki tüm

bu planlar başarısız olmaya mahkumdur. İngiliz derin devletinin yakında buna tam anlamıyla kanaati gelecektir.

Chatham House raporlarında, Türkler ve Kürtler arasında sürekli olarak bir anlaşmazlık varmış gibi bir görüntü çizilmesine titizlik gösterilmektedir. Kitabın 1. cildinde, tümüyle suni bir terim olan "Kürt Sorunu" kavramının yine İngiliz derin devleti tarafından ortaya atıldığı ve Kürt kardeşlerimizi isteklerine aykırı olarak kendi vatanlarından ayırma politikasının sinsi şekilde yürürlüğe konulduğunu delilleriyle anlatmıştık. Bu proje daha da güçlenerek bugün devam etmekte, Türkiye'nin bölücü terör örgütüne karşı mücadelesi kasıtlı olarak ve ısrarla çarpıtılarak, sanki "Türklerin Kürtlerle sorunu" varmış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Bu konuda başlıca görev yine Chatham House'a düşmüştür.

Chatham House'un tüm raporlarında "PKK" ya da "terör örgütü" ifadelerinin yerine hep "Kürtler" tanımı kullanılmaktadır. 2011 yılı raporunda "*Kürt sorunu Arap baharı gibi bir devrime dönüşebilir"* denmiştir. Bu rapordan sonra Gezi ve 6-8 Ekim olayları yaşanmıştır. Söz konusu olaylara PKK doğrudan dahil olmuştur.

Chatham House'un bu rapordaki diğer iddiaları şu şekildedir:[353]

Kürt probleminin varlığı, Türkiye'nin hala millet haline gelemediğini gösteriyor.

Türkiye, üniter devlet yapısından dolayı diğer Müslüman ülkelere örnek model gösterilemez.

Suriye'deki Kürt nüfus, Arap Milliyetçisi ve Baas'çı rejim tarafından yıllarca ezildi. Bu nedenle Kuzey Irak benzeri özerk bir yapı bekliyor.

IŞİD'le direk savaşan tek yapı PYD'dir. PYD'nin ideolojik lideri Abdullah Öcalan'dır. Barzani, Suriye'deki diğer yapı olan Kürt Milli Konseyi'ni desteklemektedir. PYD ise kendi kararı ile kantonlar kurmuştur.

PYD, Öcalan'ın komünist yapısından ayrılıp demokratik konfederalizm modeline geçmiştir.

Rojava bölgesinde geçerli anayasa, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi'ne uygundur. Komşu ülkelerde uygulanmayan özgürlükçü maddelere

sahiptir. İdam cezasını kaldırmıştır. Cinsiyet ayrımını engellemektedir.

Kürt probleminin çözümü için yerinden yönetim ve valilerin yerel seçimi gereklidir.

PYD, Kürt kadınının politikada daha fazla olmasını sağlamaktadır.

Türkiye AB'ye girişini hızlandırmak için PKK ile barış sürecini geliştirmelidir.

Kürtler, eğer bölgede etkili olmak istiyorlarsa PKK, PYD ve Barzani birleşmelidir.

PYD'nin Rojava yönetimi, PKK ve Öcalan'ın demokratik konfederasyon ideolojisinin hayata geçirilmiş halidir. Demokratik Konfederalizme göre ulus, devlet ve kapitalizm dönemi sona ermiştir. Laiklik ve kadın erkek eşitliği üzerine yeni bir devlet modeli kurulmalıdır.

Güneydoğu bölgemizin PKK'ya verilmesi gerektiğini söyleyerek Türk Milletine kendince akıl veren Chatham House, asıl olarak Kürtlere kardeşlerimize zulmetmiş olan bu komünist terör örgütünün Türkiye topraklarında yaşam hakkı olmadığını er geç anlayacaktır.

PYD'nin Bugün 50 bin askeri vardır. Türkiye'nin PYD'ye karşı olmasının sebebi Türkiye'deki Kürtlere daha fazla hak vermek zorunda kalmamaktır. Suriyeli gruplar, Türkiye'nin bu nedenle radikal gruplara destek verdiğini iddia etmektedirler.

6-8 Ekim olayları Kürtlerin Türk Devleti'ne hala güvenmediklerini gösteriyor. Türk Devleti Kürt haklarını tanıyan düzgün bir plan ortaya koyamadı.

İran, Türkiye'ye bu politikalarda destek oluyor. PJAK'ın İran'da özerk bir yapı oluşturmasına izin vermiyor.

Chatham House'un söz konusu raporundaki bu sözler, aleni ve açık bir şekilde PKK'nın Türkiye toprakları üzerinde bir devlet kurmasını teşvik etmekte ve açık şekilde terör örgütü PKK'yı desteklemektedir. Türkiye'nin hala bir millet haline gelemediğini iddia ederek bölünmüş bir ülke görünümü vermekte, üniter yapının Türkiye'yi diğer Müslüman ülkelere örnek olamayacak hale getirdiğini iddia ederek ülke içinde federasyonu teşvik etmekte; Türkiye'de Rojava benzeri bir kanton kurulup orada PKK'nın devlet oluşturmasına izin verilmesi beklenmektedir.

Türkiye'yi bölmek, terör örgütüne alan açmak ve bu yolla Türkiye'yi ve diğer bölge devletlerini yok etmek üzerine kurulan bu hain plan, doğrudan İngiliz derin devletinin projesidir. PKK, adeta komünizmi terk etmiş, insan haklarına ve eşitliğe saygılı bir "üst model" gibi tarif edilmekte, bu kanlı terör örgütü sinsi bir proje dahilinde Türk Devleti'nin, Türk Milleti'nin ve vatanının içine dahil edilmeye çalışılmaktadır. "Demokratik Konfederalizm" gibi sahte bir isim türetilmekte ve bununla birlikte "ulus, devlet ve kapitalizm döneminin sona erdiği" iddia edilerek adeta kelime oyunlarıyla yine komünizm tarif edilmektedir. Bu, İngiliz derin devletinin halkı ve siyasetçileri ne kadar ucuz gördüğünün de bir göstergesidir.

PKK'ya toprak verme ihtirası, İngiliz derin devletinin geçmişten beri en büyük arzusudur. Bu konu, İngiliz derin devleti için Sevr sonrasında yarım kalmış bir konudur. İngiliz derin devleti, bütün gücüyle Türk topraklarını parçalama azmi içindedir. Şu an savaşlar yoluyla halledilemeyen bu hain plan, terör örgütleri ve onları destekleyen düşünce kuruluşları yoluyla yapılmaktadır. Hesaba katılmayan şey ise yine azimli, imanlı ve Türk topraklarında asla

geçit vermemiş olan Türk Milleti olmuştur. Bu plan, Allah'ın izniyle asla gerçekleşmeyecektir.

Yüce Allah, ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak... (Neml Suresi, 50-51)

Şunu da önemle belirtmek gerekmektedir: İngiliz derin devletinin gerçek hedefi, PKK'ya toprak sağlamanın çok ötesindedir. İngiliz derin devleti, PKK'yı bu şekilde devreye sokarak Türkiye'nin parçalanmasını ve komünist-anarşist-terörist bir yapıyı destekleyerek bütün bölgenin istikrarsızlaşmasını istemektedir. Yoksa İngiliz derin devleti için PKK sadece bir piyondur. Bu amaç için kullanıldıktan sonra PKK, yine İngiliz derin devleti tarafından bir kenara atılacaktır.

Türk topraklarında hayali bir Kürdistan devleti kurma projesi, baştan beri İngiliz derin devletine aittir. Bu, asla gerçekleşmeyecektir.

Chatham House Toplantılarında İkna Turları

İngiliz derin devleti, basit çıkarlar, şahsi menfaatler ve şöhret olma sevdası içinde olan bir kısım kişileri etkilemenin, onlara küçük menfaatler sunmak ve onlara İngilizlerce değer veriliyormuş hissi vermekle sağlanabileceğini gayet iyi bilmektedir. Bu amaçla, adı geçen düşünce kuruluşlarında yapılan gizli görüşmelere birçok kişi davet edilir. Bu toplantılarda birçok büyük gazetenin, büyük devletlerin yöneticilerinin, önemli diplomatların bulunuyor olması göz boyamada büyük bir etki yaratacaktır. Bu aşamadan sonra davet edilen kişilerin ikna edilmesi de iyice kolaylaşmaktadır. Yazar ve siyasetçi Onur Öymen, Bir Propaganda Silahı Olarak Basın isimli kitabında bu konuyu şu sözleriyle izah etmiştir:

Soğuk Savaş bittikten sonra yabancı gazetecileri ikna etmek zorlaştı. Çeşitli konularda her ülkenin farklı görüşleri olabiliyordu. Bu yeni ortamda gazeteciler nasıl etkilenebilirdi? Üstelik artık medyaları tek bir konuda etkilemek yeterli değildi. Dünyanın çeşitli meselelerine, yabancı gazetecilerin büyük devletlerin gözüyle bakabilmeleri sağlanmalıydı. Bu sürekli işleyen bir mekanizma olmalıydı ve dünyanın her yerinde etkisini göstermeliydi.

Etkilenmek istenilen gazetecilerden en çok beklenen de, yazacakları yazılar ve radyo ve televizyonlarda yapacakları programlarla halkın düşüncelerini büyük devletlerin hükümetlerinin beklentileri doğrultusunda yönlendirmekti. Büyük devletlerin politikalarıyla, gazetecilerin mensup olduğu ülkenin politikaları örtüşüyorsa büyük bir sorun çıkmayabilirdi. Ama ya farklıysa, veya büyük devletler bir ülkenin hükümetinin belirli bir yönde yönlendirmek için o ülkelerin basınını etkilemeyi hedefliyorlarsa?..[354]

Diğer bir yöntem de yine etkili gazetecilerin çeşitli toplantılara katılma vesilesiyle yabancı ülkelere davet edilmeleriydi. Çoğu zaman önemli yabancı şahsiyetlerin katıldıkları bu toplantılara davet edilmek bile, bazı gazeteciler için başlı başına mesleki bir başarı göstergesi olarak kabul edilir ... Kamuoyuna açıklanmayan bazı bilgiler, o toplantılarda özel olarak paylaşılır. Bu gibi toplantılardan biri Londra'daki Chatham House'ta yapılandır. Oradaki görüşmelerin kuralı şudur: Toplantılarda dile getirilen görüşleri yazılarınızda ve konuşmalarınızda kullanabilirsiniz ama bu görüşlerin kimin tarafından dile getirildiğini söyleyemezsiniz. Böylece kaynağı belirtilmeyen görüşler aracılı-

ğıyla, çeşitli ülkelerde kamuoyunun "bilgilendirilmesi" ve etkilenmesi mümkün olur.

Birçok ülkenin basın yayın müdürlükleri, yabancı gazetecileri bireysel olarak veya gruplar halinde davet ederler. Onlara ülkelerini tanıtırlar. Siyaset adamları, işadamları, toplum liderleri aracılığıyla ülkelerinin görüşlerini yansıtırlar...[355]

İngiliz derin devleti, etkileyip ikna ettiği bu şekildeki yüzlerce siyasetçi ve gazeteciyi artık sadık birer elemanı olarak kullanmaya başlar. Bu şekilde toplumsal hareketler, hükümetler ve hatta devletler kontrol altında tutulacak seviyeye getirilebilir. Medya aracılığıyla darbe çağrıları gerçekleşebilir, medya aracılığıyla siyasetçilere "ayar verilir", medya aracılığıyla sokak ayaklanmaları başlatılabilir. Dolayısıyla bir kısım medya, tıpkı düşünce kuruluşları gibi geçmişten beri İngiliz derin devletinin en önemli kolunu oluşturmuştur. Bu strateji halen etkili bir şekilde devam etmektedir.

Tony Blair ve Irak Özrü

Tony Blair'in Mayıs 1997 seçimlerinde İngiltere'de İşçi Partisi Genel Başkanı ve Başbakan olarak iktidara gelmesiyle birlikte İngiliz derin devletinin İslam alemine karşı yürüttüğü ideolojik savaş görünür şekilde ileri bir safhaya taşınmıştır. Söz konusu iktidar değişiminden sonra yüz binlerce mazlum kadın, çocuk ve erkeğin büyük zulümlere maruz kalmasında, Tony Blair'ın sahip olduğu Darwinist ve materyalist dünya görüşünün büyük etkisi olmuştur. Blair, 2003 yılında İngiliz gizli servislerinin verdiği sahte raporlar doğrultusunda Irak'ta güya kitle imha silahları olduğunu söyleyerek ABD ile birlikte bu ülkenin kanlı bir şekilde işgal edilmesine sebebiyet vermiştir. *The Guardian* gazetesi, ORB isimli bir araştırma şirketinin Irak genelinde yaptığı anket sonucunda, Irak'ta 1.2 milyon kişinin şehit olduğunu duyurmuştur.[356] Bu katliamdan yıllar sonra Tony Blair, CNN'de katıldığı bir programda aldıkları istihbaratın yanlış olduğunu şu sözlerle dile getirmiştir:

Aldığımız istihbarat yanlış olduğu için özür dilediğimi söyleyebilirim. Ayrıca planlamadaki bazı hatalar ve şüphesiz, rejimi ortadan kaldırır kaldırmaz yaşanacaklarla ilgili anlayışımızdaki hatadan ötürü de özür dilerim.[357]

1 milyonun üzerinde masum insanın güya "yanlış bir istihbarat sonucu" katledilmesi, geriye yıkık, paramparça bir ülke bırakılması ve o ülkenin hala iç savaşla boğuşuyor olmasının en büyük sorumlularından biri olan Blair'in bu açıklamaları, İngiliz siyasetinde İngiliz derin devletinin ne kadar köklü etkisinin olduğunun bir göstergesidir. Zira bu savaşta sadece ölüm ve yıkım da olmamıştır. İşgal boyunca milyonlarca sivil sakat kalmış, sayısız tecavüz vakası meydana gelmiş, hapishanelerde ve işgal edilen bölgelerde akla hayale gelmeyecek işkence vakaları yaşanmış, 2 milyon insan sığınmacı konumuna düşmüş, 4.5 milyon çocuk ailesiz kalmıştır. Dahası, Irak işgali, IŞİD benzeri terör örgütlerinin oluşumuna zemin hazırlamıştır.

Tony Blair Hükümeti'nin 2003'teki Irak Savaşı öncesi ve sonrası aldığı kararlara yönelik en kapsamlı soruşturma bulgularını içeren ve 7 yıl boyunca merakla beklenen Chilcot Raporu, Blair'e ağır eleştirilerle doludur. Raporu hazırlayan soruşturma komisyonunun başkanı Sir John Chilcot, raporda "*Askeri harekat son seçenek değildi*" demiştir.

Blair, 1997'de seçimleri kazandığında, hiç kimse, Irak'ın başına büyük bir felaket geleceğini tahmin etmiyordu. Derin devletin himayesinde hareket eden Blair, 1.2 milyon Müslümanın şehit edilmesinden sorumludur.

Raporun hazırlanmasının ardından gazetecilerin karşısına çıkan Blair, "*Bahane öne sürmeden bütün sorumluluğu üstlendiğini ve herkesin düşündüğünden daha fazla keder ve pişmanlık hissettiğini*" söyleyerek özür dilemiştir.[358]

Blair özrü bu şekilde gündeme gelirken, İngiltere, Irak petrollerine el koymaya devam etmektedir. İngiliz *The Guardian* gazetesi, dönemin ABD ve İngiltere Hükümetlerinin, işgal öncesinde ve Saddam Hüseyin'in devrilmesinden sonra, Irak'taki petrol rezervlerinin kontrolü üzerine sıkı pazarlıklar yürüttüğünü ortaya koymuştur.[359]

Kitle imha silahları yalanı üzerine kurgulanmış Irak işgalinin gerekçesi, "halka özgürlük getirmek" olmuştur. Oysa manzara ortadadır.

Chilcot Raporu'nda, dönemin İngiltere Başbakanı Tony Blair'in dış politika baş danışmanı David Manning'in, dönemin ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice'la 9 Aralık 2002 tarihinde yaptığı konuşmada, *"İngiliz kuruluşlarına Irak'taki petrol endüstrisine ve diğer sektörlerde eşit oyun sahası sağlanmasının önemli olduğu"nu* vurguladığı yer almaktadır.

Irak'ta kitle imha silahları olduğu iddiasının bir yalan olduğunu ortaya koyan komisyonun başkanı Sir John Chilcot ve Chilcot Raporu

İşgal başlamadan iki ay öncesindeyse İngiliz hükümet yetkilileri, İngiliz petrol devi BP'den bir ekibi makamlarında kabul ederek Irak'taki enerji sektörü üzerine beklentileri konusunda bilgi almıştır. 2009 yılında ise şirketin önderliğindeki konsorsiyuma, ülkenin güneyindeki Rumaila petrol sahasında petrol çıkarma izni verilmiştir.[360]

Görülebildiği gibi konu "(olmayan) nükleer silahları yok etmek", "demokrasi getirmek", "halkı refaha erdirmek" falan değildir. Baştan beri konu, Ortadoğu'yu parçalama sürecini başlatmak ve bu vesileyle bölgenin en önemli hazinesi olan petrol rezervlerine el koyabilmektir. Böyle de olmuştur; İngiltere şu an Irak petrollerinin neredeyse tüm hakimiyetini ele geçirmiş konumdadır. Saddam nasıl önce İngiliz derin devleti tarafından bir proje olarak ortaya çıkarılıp sonra yine derin devlet tarafından harcandıysa, bugün bölgede bir proje olarak ortaya çıkarılan IŞİD ve PKK terör örgütleri de aynı şekilde kullanılmaktadır. Bölge, tüm bu sebeplerle hala istikrarını sağlayamamakta ve bu durum sadece İngiliz derin devletine kazanç getirmektedir. İngiliz derin devletinin ürkütücü Irak planı, tam beklendiği şekilde işlemiş görünmektedir.

Tony Blair'ın İdeolojisinin Kaynağı: Gladstone

İngiliz derin devletinin Müslümanları doğrudan hedef alan planında Tony Blair, farkında olarak ya da olmayarak oldukça etkili bir rol üstlenmiştir. Onun Başbakanlık yaptığı dönemde derin devlet, İngiltere'yi askeri ve sivil kurumlarıyla birlikte dilediği gibi yönlendirmiştir.

Blair, yaptığı konuşmalarda politik ilhamını, Darwinist ideolojiye bağlılığı ve Türk düşmanlığı ile tanınan İngiltere eski Başbakanı William Ewart Gladstone'den aldığını söylemektedir. Kitabın 1. cildinde detaylı yer verdiğimiz gibi Gladstone, Türk Milleti'ne ve Müslümanlara sayısız hakaretler yöneltmiş nefret dolu bir politikacıdır. Gladstone'un, "*Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz. Türklerin yaptıkları kötülükler yalnız bir surette ortadan kaldırılabilir: Kendilerinin yok olmasıyla,*" şeklindeki sözleri oldukça vahimdir. (Necip Türk Milleti'ni tenzih ederiz) Blair'in, Gladstone gibi ırkçı-şovenist fikir yapısındaki bir kişiyi kendisine örnek aldığını söylemesi, durumun vahametini artırmaktadır.[1]

İngiliz *The Economist Dergisi*, Tony Blair'in dış politikada William Ewart Gladstone'u adım adım takip ettiğini belirtmiş ve aradaki benzerliklerden dolayı onu "Gladstone'un hayaleti" olarak tanımlamıştır.[2]

---

1. Ahmet İhsan, *Matbuat Hatıralarım,* İstanbul: A. İhsan Matbaası, 1931, s. 57
2. Britain: Gladstone's Ghost", *The Economist,* vol: 351, issue: 8121 (29 May 1999), s. 54

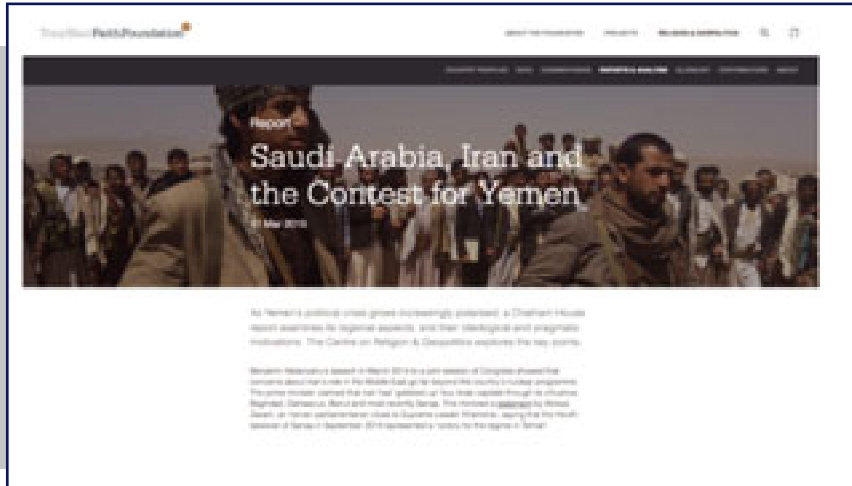
Tony Blair ve Chatham House Arasındaki Stratejik İşbirliği

Tony Blair, Başbakanlık görevinden ayrıldıktan sonra bu defa düşünce kuruluşları ve vakıflar yoluyla Darwinist ideolojiyi yaymaya, İngiliz derin devletinin tipik yöntemlerinden biri olan homoseksüellik propagandası yapmaya devam etmiştir. Kurmuş olduğu Tony Blair İnanç Vakfı üzerinden bu politikalar yaygınlaştırılırken, Blair'in sık sık, farklı vakıflar için de yorumlarına başvurulmuştur. Tony Blair ve vakfına en fazla destek veren düşünce kuruluşu ise Chatham House'tur.

Tony Blair, siyasi geçmişi nedeniyle, İngiliz derin devletinin planladığı adımların uygulanmasında ülke yönetimleri ve devlet liderleri üzerinde etki sahibi olabilecek bir figür olarak yönlendirilmiştir. Bu nedenle Blair, Chatham House'un düzenlediği toplantılara düzenli olarak konuşmacı sıfatıyla çağrılmış, düşünce kuruluşunun sayfasında fotoğraflarıyla gündemde tutulmuş, yazılarının ve raporlarının tanıtılmasıyla desteklenmiştir.

Tony Blair 2008 yılında açılışını yaptığı Tony Blair İnanç Vakfı çatısı altında, siyasetten ayrıldıktan sonra "Yeni siyaset din" sözleriyle çalışmalarına sözde din adına devam edeceğini açıklamıştır. Yapılan organizasyonlarda milyon dolarlık anlaşmalarla danışmanlık bedeli almaya devam

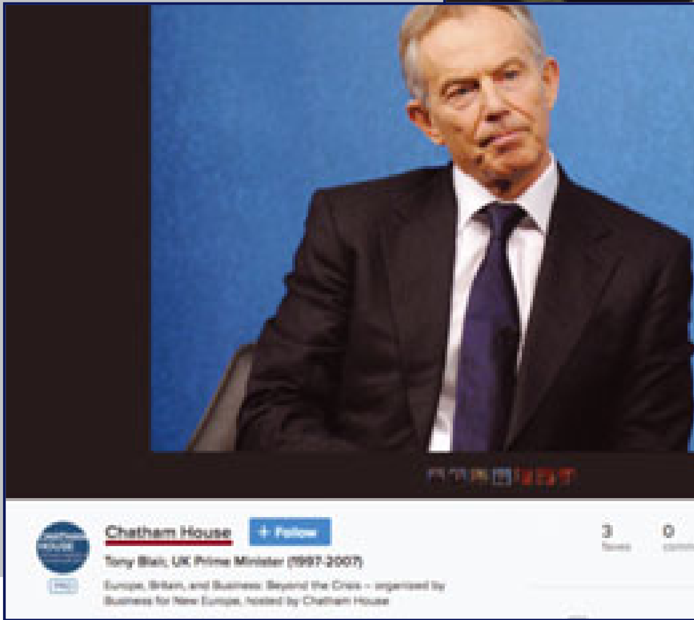
Tony Blair İnanç Vakfı, sayfasında, "Suudi Arabistan, İran ve Yemen için Yarışma" başlıklı yazıda, Chatham House raporuna yer vermiştir. Genellikle bu kurumlar birlikte hareket etmektedirler.

Tony Blair'in yazıları ve faaliyetleri, sıklıkla Chatham House sitesinde yayınlanmaktadır.

etmekte ve yaptığı konuşmalarda ücretini 500 bin dolara kadar çıkartmaktadır. Buradaki amaç, Tony Blair'ın son derece faydalı ve insanlığın yararına çalışmalar yaptığı, İngiltere'nin devlet yönetiminde hala görüşlerine önem verildiği ve söz sahibi olduğu yönündeki imajı güçlendirmektir.

Bu imaj çalışması sonucunda, İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmeye mecbur bırakılmış olan Blair kanalıyla, derin devletin tüm zorunlu ideolojileri yaygınlaşmış olmaktadır. Bunlar arasında askeri müdahale kararlarının insanlara makul gösterilmesi, homoseksüellik ve Rumilik propagandası yapılması gibi konular vardır. Örneğin Chatham House, "Doğru İnsanlara Güvenmek" adını verdiği raporunda Tony Blair'ın Irak, Afganistan ve Afrika

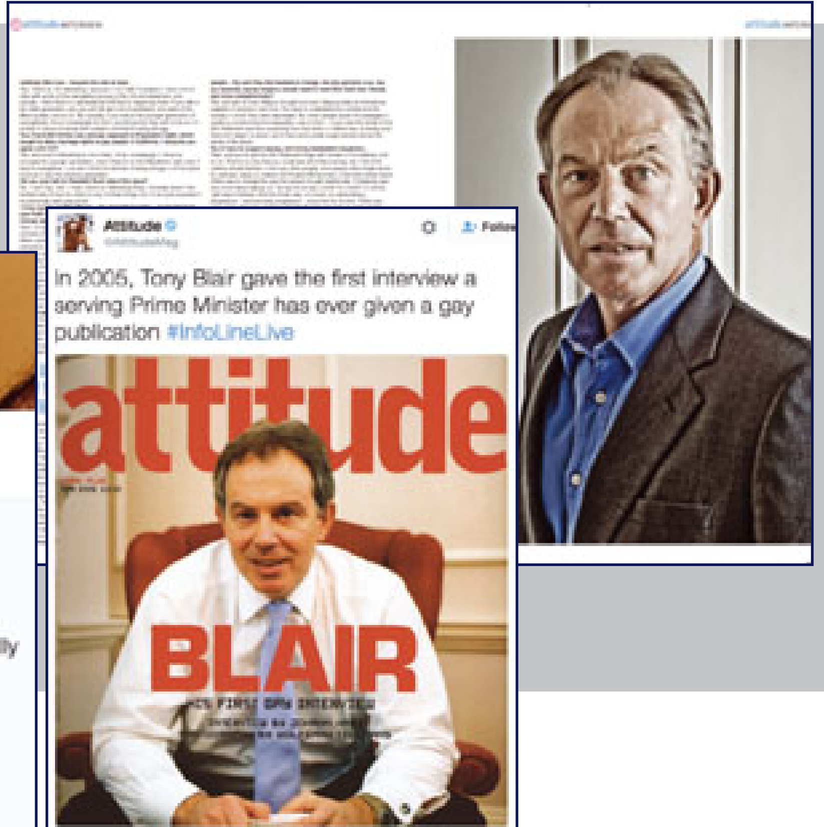
ülkelerine "insani müdahale" adı altında askeri güç kullanma kararını desteklediğini belirtmiştir. Blair'den gelen bu destek, söz konusu düşünce kuruluşları tarafından bir referans olarak kullanılmaktadır. Chatham House, bununla bağlantılı olarak Tony Blair'ın dış politikasıyla ilgili hazırladığı raporu internet sitesinde yayınlamıştır.

İngiliz derin devleti tarafından sürekli gündemde tutulan Blair, homoseksüellik propagandası için de görevlendirilmiştir. Blair, İngiltere'nin tanınmış homoseksüel yayını *Attitude* dergisine çeşitli röportajlar vermiştir. Dergi, "İngiltere'nin en çok satan homoseksüel dergisi" olarak kabul edilmektedir. Tony Blair, dergiye ilk röportajı 2005 yılında vermiştir. Dergi bu röportajı sosyal medya hesabında tüm homoseksüel okuyucularına "Tony Blair bir Başbakan olarak tarihte ilk kez homoseksüel bir yayına röportaj verdi" sözleriyle duyurmuştur.

"Sivil Birliktelik" başlıklı röportajda, "*Yıllar süren faaliyetler ve bir neslin değişimi ile homoseksüel hakları, bir kişinin ve onun hükümetinin yardımıyla sonuca ulaştı. Bir homoseksüel dergisine ilk kez konuşan bir Başbakan olarak Tony Blair, bir kez daha Attitude dergisine homoseksüel haklarını nasıl savunduğunu ve Katolik inancını anlatıyor*" ifadeleriyle, Tony Blair'ın tüm dinler ta-

Tony Blair, homoseksüellik propagandasını en yaygın şekilde yapanlardandır. Homoseksüel yayınlara röportaj veren ilk başbakan olmuştur.

rafından haram olarak kabul edilen ve Allah'ın lanetlediği homoseksüelliğe verdiği destek anlatılmıştır. Fark edilebileceği gibi burada homoseksüellik, Katolik inancı ile yan yana zikredilmekte ve İngiliz derin devletinin homoseksüelliği dinlerle bağdaştırma oyunu bir kez daha karşımıza çıkmaktadır. Bu durum, Blair'in Başbakanlık görevini bırakmasının hemen ardından Protestanlıktan Katolikliğe geçmesini de şüpheli duruma düşürmektedir. Keza İngiliz derin devleti, Katoliklik gibi koyu ve keskin sınırları olan bir inanca da homoseksüelliği dahil edebilme projesini hayata geçirmeye çalışmaktadır. Blair'in, söz konusu hedef için de yönlendirilmiş olması kuvvetle muhtemeldir.

Tony Blair, homoseksüelliği, medyanın imkanlarını kullanarak desteklemekle kalmamakta, aynı zamanda siyasi bağlantılarını da homoseksüelleri örgütlemek amacıyla kullanmaktadır. "LGBT İşçi Partisi"nin düzenlemiş olduğu bir yemekte homoseksüelleri bir araya getirmiş ve "*LGBT haklarını ilerletme çabalarından gurur duyabilirler"* diyerek sosyal medya hesabından tüm homoseksüellere destekçi olduğu mesajını vermiştir.

Homoseksüel toplantılara katılan, homoseksüel yayınlara röportaj veren Tony Blair, son 30 yılın en önemli homoseksüel ikonu olarak tanımlanmıştır. Bu, bir derin devlet projesidir.

Europe

Ex-British PM Tony Blair named top 'Gay Icon'

Text by FRANCE 24

Former British Prime Minister Tony Blair's political legacy may not be universally admired, but on Friday he was named one of the top "gay icons" of the last thirty years in recognition of his work for gay rights.

The Telegraph

Why Tony Blair really is a gay icon

Gay Times has included Tony Blair on its list of the biggest gay icons of the past 30 years. Don't laugh, says Chris Mandle, the accolade is well deserved

Başbakanlığı sonrası, önce "inanç vakfı" ile ortaya çıkan Blair'in sonra homoseksüel ikonu olarak ön plana çıkması, İngiliz derin devletinin taktiklerinden biridir.

LGBT İşçi Partisi örgütlenmesi kendi sayfasında Tony Blair'ın takip edilmesini tavsiye etmiş ve "*İngiltere'de homoseksüel haklarında değişim yapan Başbakan tüm dünyaya örnek teşkil ediyor*" sözleriyle Blair'in homoseksüellere verdiği desteği vurgulamıştır.

Tony Blair, aynı zamanda *Gay Times* (Homoseksüellerin Zamanı) isimli bir derginin kapağında "homoseksüel ikonu" olarak yer almıştır. Konuyla ilgili haberi, The Independent gazetesi "Tony Blair son 30 yılın homoseksüel ikonu" başlığıyla, France 24 ise "Eski İngiltere Başbakanı Tony Blair 'homoseksüel ikonu' olarak adlandırıldı" başlığıyla duyurmuştur.

Görüldüğü üzere, "*Kuran'ı Türklerin elinden almalıyız"* diyen Gladstone'un ateşli bir hayranı olan İngiltere eski Başbakanı Tony Blair, derin devletin sahte ideolojilerini yaygınlaştırma konusunda yönlendirilmiştir. Bilerek veya bilmeyerek üstlendiği bu görevde, 1909'da kurulan, Osmanlı'yı parçalama kararlarını alıp hayata geçiren, Sykes-Picot Haritası'nı çizdiren Round Table'ın devamı Chatham House gibi kuruluşlar da yer almaktadır. İngiliz derin devletinin yönlendirmesiyle dünyayı derin devlet çıkarlarına göre şekillendirmekle görevlendirilen bu yapının deşifre edilmesi bu yüzden çok hayati bir öneme sahiptir.

Council on Foreign Relations (CFR)

CFR logosu

Council on Foreign Relations (CFR), Chatham House'un ABD'deki kolu olarak tanımlanmaktadır. CFR, dünyadaki üst kademedeki yönetici elitleri, dış politika ile ilgili kurumların büyük bölümünü kontrol etmektedir. Amerika'da ve dünyada birçok dış politika ve strateji merkezi CFR'ın denetimi altındadır. Fakat bu denetim de, genellikle İngiliz derin devletinin hakimiyeti altındaki Chatham House tarafından servis edilir. Dolayısıyla CFR, İngiliz derin devletinin verdiği kararları, ABD'de uygulamakla görevlendirilmiştir.

ABD dış politikasındaki köklü değişimlerin çoğu CFR'dan çıkar. Örneğin, Samuel Huntington'ın Medeniyetler Çatışması adlı projesi burada hazırlanmış, Batı ve İslam arasında bir çatışma öngören yazısı buradan dünyaya servis edilmiştir. CFR, basın üzerinde de büyük etkiye sahiptir. Kurum, basındaki üyeleri sayesinde büyük gazetelerin bir kısmını ve bu basın yayın organlarındaki bazı kişileri bir sosyal kontrol mekanizması olarak kullanabilmektedir. New York Times, Washington Post, Time, Newsweek, Life, New York Post, New York Herald Tribune gibi dev isimlerde pek çok kişiyi denetlemektedir.

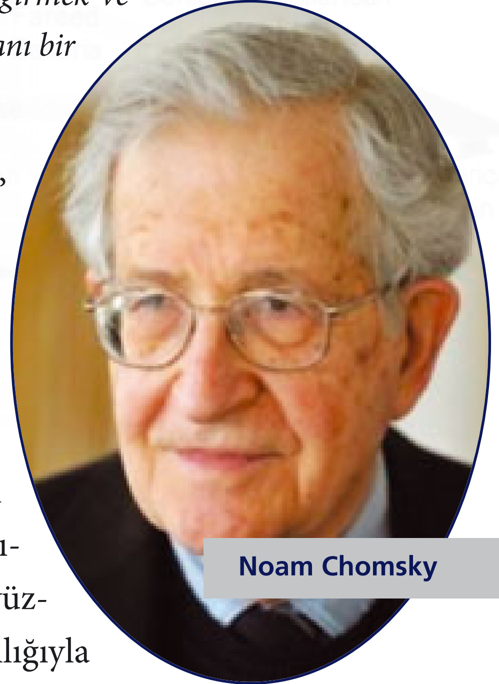
Düşünce kuruluşlarının medya gücü temel propaganda unsurudur. İngiliz derin devleti, hakim olduğu medya kollarındaki kendi adamlarını mutlaka kendi uygulamaları için bir telkin kaynağı olarak kullanır. Amerika, İngiliz derin devleti için önemli bir maşa olduğundan buraya iletilen ve uygulamaya konması beklenen kararlar hayatidir. İşte bu nedenle Amerika'daki bir kısım ana akım medya şirketlerinde bazı isimler, zorunlu bir sisteme tabi olmuşlardır. İngiliz derin devletinin sunduğu haberleri, mutlaka gündeme taşımakla yükümlüdürler.

Amerikalı dilbilimci ve felsefeci Noam Chomsky, Türkçe'ye *Medya Denetimi* adı altında çevrilen kitabında, "demokratik totalitarizm"i tanımlamakta ve Amerika'daki görünmez totaliterizmin nasıl işlediğine ilişkin çarpıcı örnekler vermektedir. Bu örneklere göre, Amerika'yı yönetenler bir konuda karar verdiklerinde, örneğin bir dış müdahale istediklerinde, medyanın karşı konulmaz büyüsünü kullanarak önce halkı bu konuda hazırlamaktadırlar. Amerika'nın saldıracağı, İngiliz derin devleti tarafından belirlenmiş olan hedef, önce halkın gözünde karalanır. Bunu yapabilmek için medya aracılığıyla görünür propagandalar ya da bazen görünmez psikolojik bilinçaltı telkinleri yapılır. Sonuçta halk, işgal edilen yabancı ülkeyi adeta bir veba, orada katliamları yapanları ise kahraman olarak addeder.

Chomsky, "rıza oluşturma" olarak adlandırdığı bu yöntemin en önemli örneğinin ise Başkan Woodrow Wilson döneminde yaşandığını söylemektedir. "İlk modern hükümet propaganda operasyonu" olarak adlandırdığı bu örnek, Amerikan halkını, ülkeyi I. Dünya Savaşı'na sokmak için ikna etmek olarak özetlenebilir. Chomsky, yapılanı şöyle anlatmaktadır:

> *Halk aşırı derecede pasifistti ve bir Avrupa savaşına girmek için hiçbir neden görmüyordu... Creel Komisyonu adıyla bir hükümet propaganda komisyonu kurdular. Bu komisyon altı ay içinde pasifist bir halkı, Alman olan her şeyi yok etmek, Almanları lime lime etmek, savaşa girmek ve dünyayı kurtarmak isteyen, isterik, savaş çığırtkanı bir halka dönüştürmeyi başardı.*[361]

Chomsky'nin tarif ettiği totaliter sistem, CFR'ın yöneticilerinin genel düşünce tarzlarında da açıkça kendini göstermektedir. Kitabın 1. cildinde, Wilson İlkeleri'nin yazımına önayak olan, Churchill'in Soğuk Savaş konseptini ilk olarak dünyaya tanıtan ve aynı zamanda CFR'ın yöneticisi olan İngiliz derin devletinin derin isimlerinden Walter Lippmann'ı yakından tanımıştık. Chomsky, Lippmann'ın Amerika'da 20. yüzyılın başlarında uygulamaya konan "medya aracılığıyla

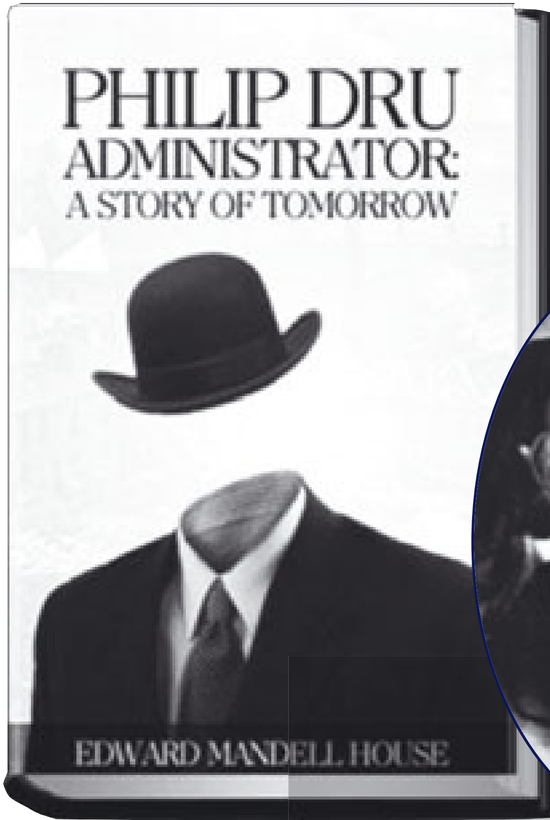
Noam Chomsky

Walter Lippmann

sosyal kontrol sağlama" yönteminin en başta gelen savunucusu olduğuna dikkat çekmektedir. Chomsky'nin "Amerikan gazetecilerinin en kıdemlisi" olarak tanımladığı Lippmann, yine onun ifadesiyle "rızanın üretilmesi, yani yeni propaganda teknikleri ile halkın istemediği şeyleri onaylamasını sağlama" teorisini geliştirmiştir.[362] Lippmann, devletin yönetiminin yalnızca ve yalnızca "akıllı ve sorumluluk sahibi özel bir grup" tarafından yürütülmesi gerektiğini, halkın kesinlikle karar verme mekanizmasından uzak tutulması gerektiğini savunmuştur. Halk, Lippmann'a göre "şaşkın sürü"dür. Bu "şaşkın sürü"nün işlevi yönetime katılmak değil, yalnızca seyirci olmaktır. Chomsky, Lippmann'ın bu totaliter düşüncelerinin aynı zamanda Leninist teoriye de büyük paralellik gösterdiğini vurgulamıştır.

Amerikan Başkanlarından Woodrow Wilson'un danışmanlarından, CFR'ın kurucu isimlerinden Edward M. House'ın savunduğu ideoloji de İngiliz derin devletinin CFR'ı nasıl kendi ideologları ile idare ettiğinin açık kanıtıdır. House, 1912'de yazdığı *Philip Dru: Administrator* adlı romanında açıkça sos-

Edward M. House ve 1912 yılında yazdığı *Philip Dru: Administrator* isimli kitabı

Kuruluş yıllarında Rockefeller Vakfı'nın logosu üstteki gibidir. Fakat Vakfın, 100 yıllık kalkınma programının tanıtımlarında kullandığı logoda homoseksüel renkleri kullanılmıştır. Bu strateji, İngiliz derin devletine aittir.

yalist/totaliter bir sistemi idealize etmiştir. Kitap o dönemde Amerikan elitleri arasında çok ünlenmiş ve Wilson ile Roosevelt'e ilham kaynağı olmuştur. House, toplumun ve özellikle de ekonominin "ehliyetli" kişilerce denetlendiği totaliter bir düzen çizmiştir. Amerikalı tarihçi Eustace Mullins, *The Secrets of the Federal Reserve* (Merkez Bankasının Sırları) adlı kitabında bu kitaptan alıntılar yapmış ve House'un çizdiği sistemin klasik Marksist-Leninist sistemden farkı olmadığını ayrıntılı olarak anlatmıştır. Kitapta en çok üzerinde durulan konulardan biri de, gelecekte bir Federal Reserve sisteminin yani Merkez Bankası'nın kurulmasıdır. Nitekim öyle olmuştur; Merkez Bankası ertesi yıl hayata geçmiştir.[363]

1927 yılında CFR'ı finanse eden sermayedarların arasına Rockefeller ailesi dahil olmuştur. Bu tarihten sonra CFR'ın arkasında en büyük güç olarak Rockefeller ismi yer almıştır. CFR, tüm etkili stratejilerini bu aşamadan sonra gerçekleştirmiştir. 1939 yılında CFR'ın ABD Dışişleri Bakanlığı için araştırma yapması ve tavsiyeler vermesi için bir anlaşma yapılmıştır. Rockefeller Vakfı, bu çalışmaların giderlerini üstlenmeyi taahhüt etmiştir. Bu anlaşma, İngiliz derin devletinin doğrudan ABD politikalarını yönlendirmek için önemli bir kozu haline gelmiştir.

1945'te, Birleşmiş Milletler toplantısına katılan ABD delegasyonundaki 40'ın üzerindeki isim CFR üyeleri arasından seçilmiştir. Siyasi gözlemciler, 1945'ten sonra ABD politikasının tümüyle CFR egemenliğine girdiği konusunda hemfikirdirler. Bugün bazı ABD'li yazarlar, CFR'ı "Rockefeller ailesinin politik kurumu" olarak nitelemektedirler.

Collier Peter ve David Horowitz, yayınladıkları *The Rockefellers: An American Dynasty* (Rockefellerlar: Bir Amerikan Hanedanı) adlı kitapta CFR'ın ABD politikasındaki hakimiyeti konusunda şunları belirtmektedirler:

Rockefellerlar anlıyorlar ki, finans gücü, politik güç kazanmaya temel olabiliyor. Sonra da politik güç, finans gücünü besliyor. Böylece CFR yani Dış İlişkiler Konseyi kuruluyor. David Rockefeller ilerleyen yıllarda başkan oluyor ... Konseyin, bin altı yüz üyesi bulunuyor. Yüksek finans çevreleri, üniversiteler, politika, ticaret, basın ve televizyon çevrelerinden ... Çoğu ünlü kişiler. Az tanınanlar bile, en güçlü kişilerden seçilmiş. Konsey, kuruluşundan sonraki ilk elli yılda, gizli kalmayı istiyor ve kalıyor. 1972 yılında bu sır perdesi, Profesör W. C. Skousen'in "bestseller" (en çok satan) kitabıyla, biraz aralanıyor. Ayrıca, New York Times ve New Yorker'da iki yazı yayınlanıyor. Buna göre CFR, ABD'nin iç ve dış ilişkilerinde yıllardan beri "devlet üstü" bir rol oynuyor. Dış yardımlardan NATO'ya kadar, her işe parmağını sokuyor.

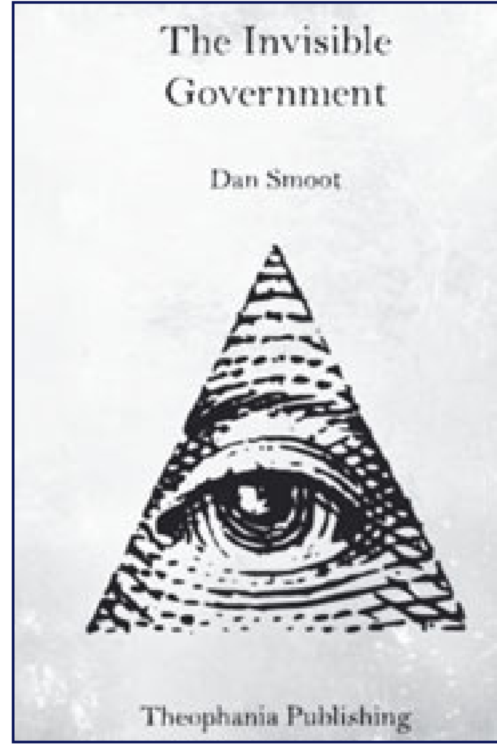
Ferdinand Lundberg, *The Rockefeller Syndrome* (Rockefeller Sendromu) adlı kitabında, "CFR ile bağlantısı olan insanlar Amerika pazarlarında mülkiyete sahip olanların neredeyse tümüdür" ifadesini kullanmıştır.[364]

Dan Smoot, *Invisible Government* (Görünmez Hükümet) adlı kitabında, kurumun ABD'nin dış politikalarının oluşumundaki büyük etkisini detaylı olarak anlatmıştır. Buna göre CFR, yalnızca üst kademedeki yönetici elitleri bünyesine alıp yönlendirmekle kalmamakta, dış politika ile kurumların büyük bölümünü de kontrol etmektedir. Amerika'da dış politika ile ilgili diğer pek çok dernek ve kurum da CFR'ın denetimi altındadır. Amerikan dış politikasındaki büyük etkileri ile bilinen diğer düşünce kuruluşları ise gerçekte CFR'ın alt komisyonları niteliğindedir.

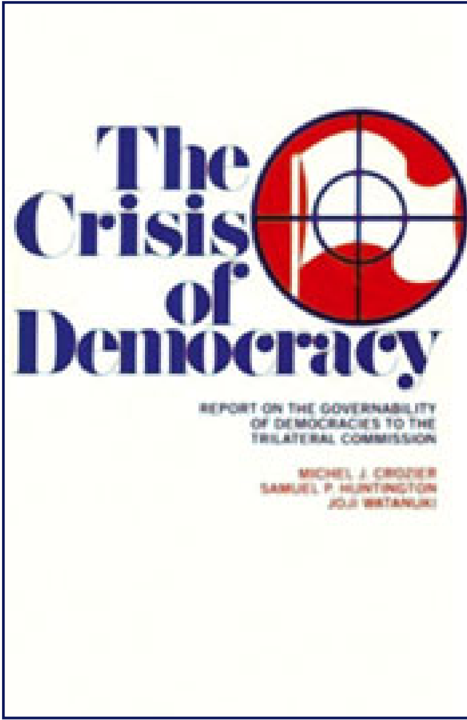
(Solda) Trilateral Komisyon logosu (Sağda) Dan Smoot'un Invisible Government (Görünmez Hükümet) adlı kitabı

Kurumun yılda iki kez yayınladığı ve dünyanın en etkili yayın organı sayılan *Foreign Affairs* adlı dergi ise hem siyasi gündemi hem de ABD politikasını belirlemektedir. Derginin web sitesi her gün çeşitli makaleler yayınlamaktadır. ABD dış politikasındaki köklü değişimlerin çoğu *Foreign Affairs*'te yayınlanarak yürürlüğe konur. Örneğin, Soğuk Savaş'ın başında ABD'nin temel stratejisini belirleyen "containment plan" (Sovyetlerin yayılmasını önleme anlamında "çevreleme planı") CFR üyesi George Kennan tarafından *Foreign Affairs*'de yayınlandıktan sonra uygulamaya konmuştur. Ayrıca uzun süre gündemde kalan, Samuel Huntington'ın "Medeniyetler Çatışması" adlı, gelecekte Batı ve İslam arasında bir çatışma öngören yazısı da aynı dergide yayınlanmıştır.

Kitabın 1. cildinde detaylarıyla incelediğimiz, İngiliz derin devletinin etkili kurumlarından biri olarak adı geçen Trilateral Komisyon, CFR ile doğrudan bağlantı halinde bazı konuları yönlendirmektedir. Hatırlanacağı gibi Trilateral Komisyon'un amacı, devletlerin ve kamuoyunun siyasal kararlarını etkileyebilmek ve ulusları, hükümetleri, finans sistemlerini İngiliz derin devletinin kontrolündeki banka ve şirketlere doğru yönlendirebilmektir. Bu amaç için başta bağımlı halklar oluşturulması, muhalif seslerin susturulması ve "demokrasi" adına ortaya çıkıp gerçekte demokrasinin gizli yöntemlerle ortadan kaldırılması gerekmektedir. Nihai amaç ise, tek dünya devleti, tek dünya parası ve gerçekte hiçbir hak din ile uyuşmayan ve yalnızca İngiliz derin devletinin çıkarlarına hizmet eden tek bir dünya dini oluşturmaktır. Hedeflerden bir tanesi de, ABD siyasi gücünün, birkaç banka ve şirketin güdümüne alınmasıdır.

Kitabın birinci bölümünde değindiğimiz gibi, yazarlar, makaleler ve kitaplar, bu yöndeki propagandanın güçlü elemanlarıdır. Trilateral Komisyon, CFR ile birlikte, 1975 yılında Samuel Huntington'a *The Crisis of Democracy*

(Demokrasi Krizi) isimli bir kitap yazdırmış ve kamuoyunu bu hedeflere göre yönlendirmeyi amaçlamıştır. Bu çalışma, halkın meclis, eyalet ve yerel hükümetlerde etkili olmasını engelleyecek ve demokrasi bilinci ve siyasi çeşitlilik ve katılımın artmasını durduracaktır. Amaç, halkı kolay yönlendirilebilir, gayesiz, hedefsiz ve inançsız kitle yığınları haline getirebilmektir.

Hangi Dünya Düzeni? isimli kitapta bu konu şu şekilde izah edilmiştir:

Bugün dünya küresel bir finans çetesi tarafından yönetilmektedir. 29 Temmuz 1921'de New York'ta kurulan Dış İlişkiler Konseyi (CFR), tek dünya devletini hedeflemiştir. Ünlü Rothschildler de, Rockefeller da, Morgan da kurucu üyesidir. Tüm Amerikan Başkanları, finans kuruluşlarını yönetenler, Dünya Bankası'nın başına geçirilenler, Birleşmiş Milletleri yönlendirenler, Dış İlişkiler Konseyi ile bağlantılıdır. Kissinger da, Holbrooke da, baba oğul Bushlar da, Clinton da, Kennedy de, Obama da adamlarıdır. Yeni Dünya Düzeni en tepedekilerin kurguladığı bir düzendir. İstenen, tek kültürlü, tek hukuklu, tek ordulu, tek bayraklı, tek dinli bir dünya devletidir. Bu devlet masonik bir yapı tarafından yönetilecektir.

... David Rockefeller şöyle özetliyor: "Halkların kendilerini yönetme hakları, dünya bankerleri ve entelektüel elitin altına girecektir. Temel ilkemiz budur!"[365]

David Rockefeller

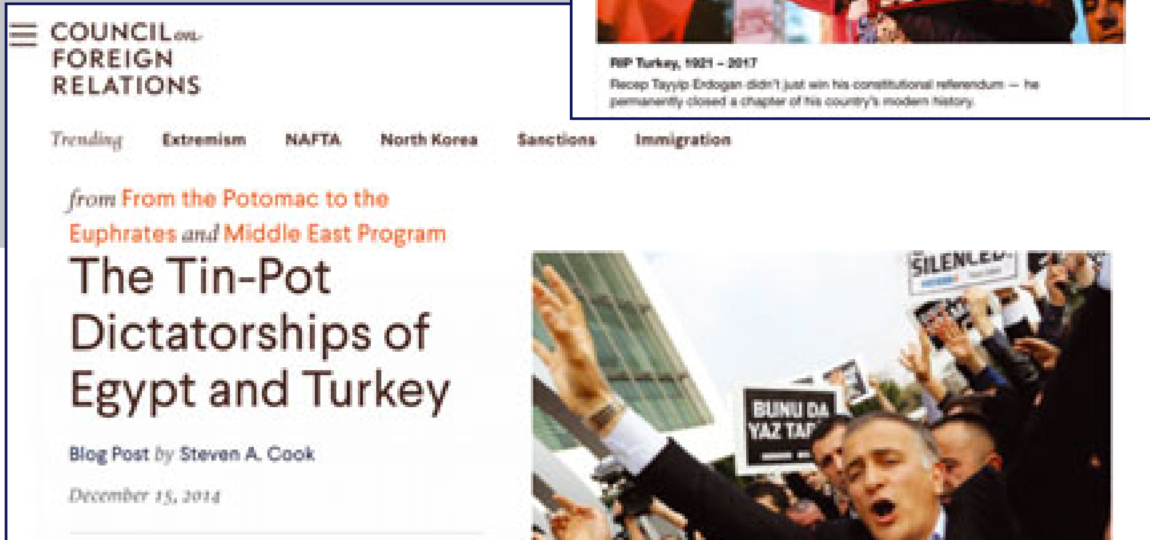

Dönemin CFR Türkiye temsilcisi Steven A. Cook tarafından Sayın Cumhurbaşkanımız'a yönelik eleştirilerle dolu yazılar, CFR sosyal medya hesaplarında sürekli yayınlanmıştır. Milletin daima bekasını düşünen ve İngiliz derin devletinin hain planlarının farkında olan Cumhurbaşkanımız da, milletimiz de bu tip ithamlara asla prim vermemektedir.

(Sağda üstte) CFR'ın, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra Fethullah Gülen'i aklama çabaları (Sağda) Steven Cook, kendi Twitter hesabında, "Huzur içinde yat Tükiye, 1921-2017" başlıklı yazısını tanıtırken, "Erdoğan, Türkiye'de demokrasi ihtimalini tamamen kapattı" demektedir. (Altta) CFR'da Cook imzalı "Mısır ve Türkiye'de Teneke Diktatörlük" başlıklı yazı

Quilliam Vakfı

Quilliam Vakfı, dünyanın ilk "Aşırılık Karşıtı Düşünce Kuruluşu" sloganıyla 2008 yılında medyada boy göstermeye başlamıştır. Vakfın iki kurucusu Ed Husain ve Maajid Nawaz ve şu anki başkanı Noman Benotman, geçmişlerinde radikal örgütlere üye olmuş, radikal görüşlere sahip kişilerdir. İngiliz derin devletinin himayesindeki Amerikan düşünce kuruluşlarından RAND Corporation'un "Deradicalization of Hardcore İslamists" (Ekstrem İslamcıları radikalizmden uzaklaştırma) programına benzer bir şekilde liberalliğe yönelmiş ve aşırılık karşıtlığı görünümü altında faaliyet göstermişlerdir. Radikalizmi eleştirmek bahanesiyle asıl hedef olarak İslam gösterilmektedir. İslam ile Darwinizm'i, İslam ile homoseksüelliği, İslam ile Rumiliği bağdaştırmak için yoğun çaba harcanmaktadır. Quilliam Vakfı, Chatham House'un gözetiminde hareket eden İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlardan biridir.

Quilliam Vakfı, *The Guardian* gazetesinde "hükümet tarafından çeşitli fonlarla desteklenen bir kurum" olarak tanıtılmaktadır.[366] Aynı gazete, bir başka araştırmasında Quilliam Vakfı'nın hükümetin Şiddet İçeren Aşırılıkçılığı Önleme fonundan 700 bin Pound, Güvenlik ve Terörle Mücadele Bürosu'ndan ise 400 bin Pound fon aldığını ortaya koymuştur.[367]

Quilliam Vakfı'nın ABD'deki finansörleri ise şu şekildedir:

(Solda) Quilliam Vakfı logosu
(Altta) Quilliam Vakfı'nın şu anki Başkanı Noman Benotman

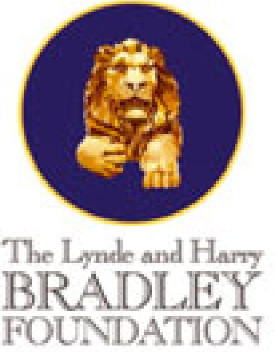
John Templeton Vakfı: Quilliam Vakfı'na 1 milyon dolar vermektedir. Savaş yanlısı Evanjelik Hristiyanları ve Bush'un Ortadoğu'ya müdahale kampanyalarını finanse etmiş bir vakıftır. Akıllı Tasarımcıları desteklerken daha sonra bu politikadan vazgeçmiştir. Vakfın başkanı Irak savaşının önemli savunucularından Jack Templeton'dır. Vakıf ABD'deki aşırı sağcı Tea Party hareketini de finanse etmektedir.

Bradley Vakfı: Vakfın 2001-2009 yılları arasında İslamofobiyi savunan düşünce kuruluşlarına yaptığı yardım miktarı 5 milyon 370 bin dolar olarak bilinmektedir. Amerika'daki Müslümanları temsil eden kurumlardan CAIR (Amerikan İslami İlişkiler Konseyi), Bradley Vakfı'nı, Müslümanlara karşı önyargı ve nefret oluşturan kuruluşlardan biri olarak göstermiştir.

Gatestone Enstitüsü: Quilliam Vakfı ile ortak kampanyalar gerçekleştirmektedir. Bu enstitü İslam karşıtı olarak bilinmektedir.

GEN NEXT Hareketi: Ele geçen bilgilere göre Quilliam Vakfı, bu organizasyondan 800 bin Amerikan Doları fon almaktadır. Quilliam Vakfı'ndan Maajid Nawaz, kitabı Radical'in sonunda Gen Next Vakfı'na özel teşekkürlerini sunmuştur.

Eranda Vakfı: Quilliam Vakfı, söz konusu kurumdan 300 bin dolar bağış almaktadır. Bu vakıf Rothshildlerin kontrolündedir.

Stuart Family Vakfı: Quilliam Vakfı'na 300 bin dolar fon ayırmıştır. Bu vakıf da savaş destekçisi Cumhuriyetçileri savunan vakıflardandır. Bu rakam Stuart Family Vakfı'nın ayırdığı en yüksek fondur.

Çeşitli vakıfların, çeşitli kurumlarca desteklenmesi kuşkusuz son derece doğaldır. Ancak burada dikkat çeken husus, Quilliam Vakfı'nın genellikle İslam karşıtı veya Ortadoğu'da savaş yanlısı olan çeşitli vakıflar tarafından desteklenmesidir.

Chatham House – Quilliam Vakfı Bağlantısı

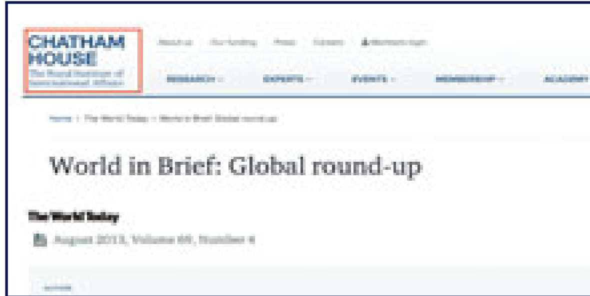
Bu iki kuruluşun bağlantısı incelendiğinde, her iki yapının yöneticileri arasındaki görüş alışverişleri ve stratejik işbirliği dikkat çekmektedir. Kurumların ortak toplantılar düzenledikleri ve aynı dünya görüşünü destekledikleri görülür. Söz konusu iki yapı güya radikalizme karşı bir çalışma yürüttüklerini ileri sürseler de, faaliyetlerinin içeriğine bakıldığında asıl hedefin İslam alemini zayıflatmak olduğu açıkça görülebilecektir. Bu durum, iki yapının işbirliğinin, İngiliz derin devletinin yönlendirmesiyle başladığı ve sürdüğü yönündeki görüşü desteklemektedir.

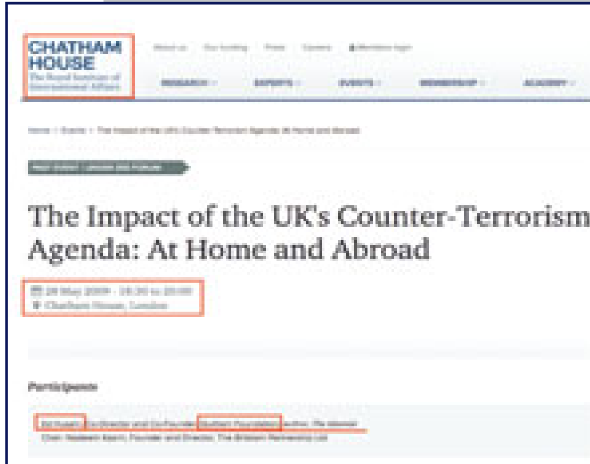
Chatham House'un internet sitesinde Quilliam Vakfı kurucusu Maajid Nawaz ile ilgili özel bir sayfa vardır. Yalnız üyelerin okuyabileceği bu tanıtım ile kuruluşun tüm üyelerine Quilliam Vakfı'nın kurucuları ile ortak bir çalışma yapıldığı ilan edilmiş olur.

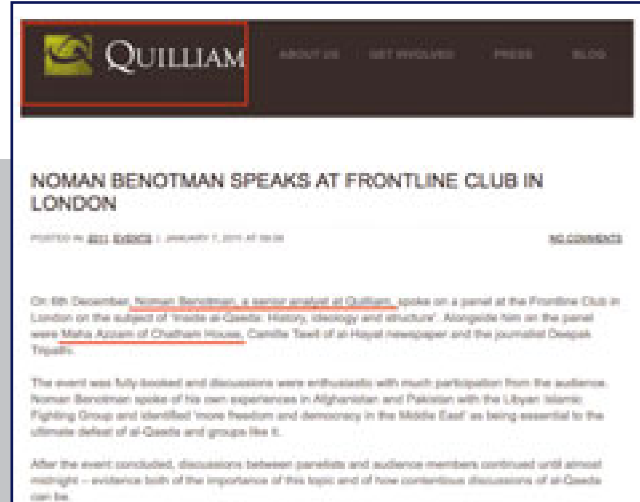
Chatham House ile Quilliam Vakfı çok yakın ve yoğun işbirliği içindedirler. Örneğin Quilliam Vakfı kurucularından Ed Husain, Londra'da Chatham House'un düzenlediği "İngiltere'nin Yurt İçinde ve Yurt Dışında Teröre Karşı Mücadele Gündemi" konulu bir toplantıya konuşmacı olarak katılmıştır. Quilliam Vakfı'nın Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyesi Noman Benotman ise, Londra'da Front Line Club adlı kuruluşun düzenlediği toplantıya, Chatham House'tan Maha Azzam ile birlikte katılmıştır. Benotman, BBC sunucusunun yönettiği bir başka toplantıya da, Chatham House'tan Sir Richard Dalton ile katılmıştır. Chatham House üyesi ve Ortadoğu Kuzey Afrika Programında araştırmacı olan Hassan Hassan, Quilliam Vakfı'nın hazırladığı raporları yayınlamaktadır. Hassan, aynı zamanda Quilliam Vakfı kurucusu Ed Husain'e, yazılarını sosyal medyada yaygınlaştırarak destek vermektedir.

Hassan Hassan

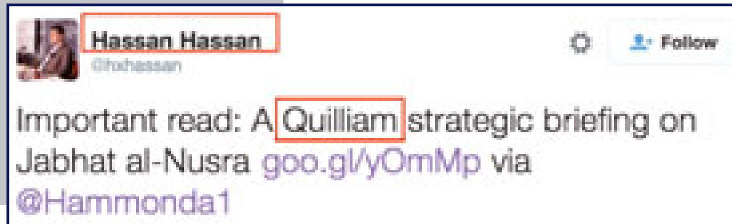

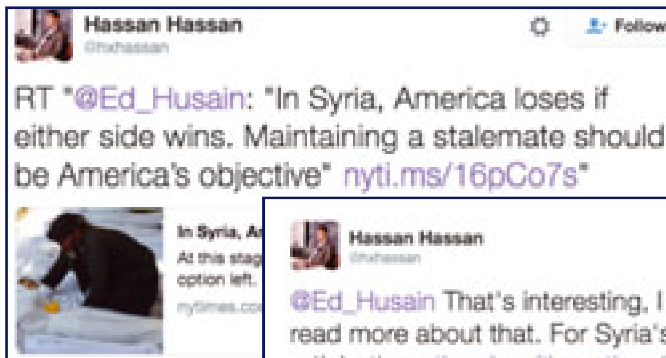

(Sol üstte) Chatham House, "Dünya Özeti" sayfasında Maajid Nawaz için özel bir bölüm hazırlanmıştır.
(Solda) İngiltere'nin terörle mücadelesini konu alan toplantıya Quilliam Vakfı'ndan Ed Husain katılmıştır.
(Üstte) Quilliam Başkanı Benotman, Frontline Club'te Chatham House'tan Maha Azzam ile birlikte konuşmacı olmuştur.

(Sağda) Chatham House üyesi Hassan Hassan'ın, Ed Husain'in CFR'da yaptığı IŞİD ve İslami Aşırılık konulu konuşması ile ilgili paylaşımları
(Altta) Hassan Hassan'ın, Ed Husain ile ilgili diğer paylaşımları

Sosyal medya paylaşımlarına ve söz konusu kurumların sitelerine bakıldığında, Chatham House ile Quilliam Vakfı arasında oldukça yakın bağlantının olduğu anlaşılmaktadır.

Frontline Club'ta gerçekleşen toplantıya, Chatham House'tan Dr. Maha Azzam ve Quilliam Vakfı'nın şu anki başkanı Noman Benotman birlikte katılmıştır. Söz konusu toplantı, "Ortadoğu'da Halk Protestoları ve Demokrasi" başlıklıdır. Adı geçen kurumlar, İngiliz derin devletinin talimatıyla Ortadoğu'yu şekillendirmeye çalışan vakıflar olarak ortaya çıktıklarından, demokrasi getirmek adına halk protestolarının desteklenmesi gerektiğini savunmaktadırlar. Oysa İngiliz derin devletinin amacı hiçbir zaman Ortadoğu'ya demokrasi getirmek olmamıştır. Halk protestoları, sadece o ülkeleri daha fazla kargaşaya sürüklemek için planlanan eylemlerdir.

Sivil toplum kuruluşlarının tüm insanlığın yararına olacak sevgi ve barış ortamını sağlamak için ortak faaliyet yapmaları, işbirliği içinde olmaları, görüş alışverişinde bulunmaları istenen ve arzu edilen gelişmelerdir. Fakat eğer bazı kurumlar İngiliz derin devleti çatısı altında İngiliz derin devletinin taleplerini yerine getirmekle görevlendirilmişlerse, bunun sonucu toplumlar için ağır olabilir. Dolayısıyla söz konusu düşünce kuruluşlarının bu amaçlar üzerine yaptıkları ortak toplantıları ve bunların mahiyetlerini deşifre etmek, vicdani ve insani bir sorumluluktur.

Quilliam Vakfı'nın Radikalizme Karşı Şiddet Provokasyonları

Quilliam Vakfı, radikal geçmişleri olan kişilerin kurduğu "radikalizm karşıtı" bir vakıf görünümüyle dikkat çekmektedir. Vakıf, ilk bakışta idarecilerinin "radikalizme karşı gelen Müslümanlar" görünümü altında oldukça önemli bir misyonu yerine getirdikleri düşüncesini hakim etmeye çalışır. Keza radikalizme karşı çözüm asıl olarak Müslümanlardan gelmelidir. Çünkü radikalizmin çözümü Kuran'daki gerçek İslam'dadır.

Fakat Quilliam Vakfı ile ilgili olarak durum bundan daha farklıdır. Genel faaliyetlerine ve bağlantılarına bakıldığında bu vakıf, radikalizmi yok etme adına Müslümanları hedef gösterme misyonunu üstlenmiş bir çizgi izlemektedir. Örneğin bu konuda çeşitli filmlerle propaganda yöntemleri geliştirilmiştir. Söz konusu propaganda filmlerini hazırlayan Verbalisation şirketinin sahibi Sven Hughes'tir. Sven Hughes, İngiliz Dışişlerinin ve NATO'nun Afganistan'daki Psikolojik Operasyonlar'dan sorumlu birimlerinin başıdır. Şirketin diğer yöneticisi David Stanhope, İngiliz Savunma Bakanlığı'nın Psikolojik Operasyonlar bölümünde 6 yıl çalışmış bir kişidir. Şirketin diğer elemanları Steve Tatham ve Dr. Jamie MacIntosh, İngiliz hükümetinin OSCT diye bilinen "Güvenlik ve Terör Karşıtı Birimi"nin, kuruluş kanununu yazan kişilerdir. MacIntosh, 2011 yılında hazırladığı "Keeping Britain Safe" (İngiltere'yi güvenli tutmak) başlıklı raporunda, şiddet içermeyen radikalizm ile terörizm arasında bir fark olmadığını savunmaktadır. Bu yaklaşım tarzı, Chatham House ve Quilliam Vakfı'nın ana felsefesidir.

Bush dönemi İçişleri Güvenlik (Homeland Security) Bakanı Michael Chertoff'un özel güvenlik şirketinin yöneticisi Chad Sweet, Quilliam Vakfı'nın ABD'deki Yönetim Kurulu'ndadır. Michael Chertoff ise, çok tartışmalı olarak bilinen ünlü Amerikan Terörle Mücadele Yasası'nı hazırlayan kişilerden biridir. Hatırlanacağı gibi bu yasa, terörle mücadelede yoğun şiddete odaklanmaktadır ve bu uğurda başta Afganistan, Irak ve Suriye olmak üzere çeşitli Ortadoğu ülkeleri yerle bir edilmiştir.[368]

Chad Sweet'in ardından yerine Courtney La Bau gelmiştir. Bu kişi, Mısır'daki Mübarek rejiminin gizli kasası olan fonun başkan yardımcısıdır. Bu fon daha sonra Sisi ihtilalinin de finansörlerinden olmuştur.[369]

Quilliam Vakfı'ndan Charlie Cooper, bir raporunda IŞİD militanları için "*Avrupalıların kolayca örgüte katılmasının bir nedeninin Türkiye'ye rahatça gidebilmeleri ve bir otobüsle sınır bölgelerine geçebilmeleri olduğunu*" söylemiş ve "terör" başlığı altında İngiliz derin devletinin ülkemiz ile ilgili kara propagandaları yaygınlaştırılmıştır.[370] Bu ve benzer ısmarlama raporlar İngiliz derin devletinin kısa, orta ve uzun vadeli projelerinin fikri alt yapısını hazırlamaktadır.

Quilliam Vakfı, İngiliz derin devletinin himayesindeki kuruluşlardan bir tanesi olması sebebiyle İngiliz derin devleti ideolojisinin alt yapısını savunmak amacını gütmektedir. İngiliz Müslümanlarını kontrol altında tutmak amacıyla oluşturulan PREVENT projesinin fikri kaynağının bu vakıf olduğu belirtilmektedir.[371] Quilliam'ın, İngiliz İslam'ı (British İslam) adı verilen yeni bir din modelinin başta Güneydoğu Asya'daki Müslüman ülkeler olmak üzere tüm İslam aleminde yayılması için çalışmalar yapan vakıflar arasında adı geçmektedir. Vakıf, "Projecting British Islam" (İngiliz İslamı'nın İzdüşümü) isimli Dışişleri Bakanlığı'nın konferans serilerinin aktif katılımcısıdır. Söz konusu konferanslar Türkiye de dahil olmak üzere 15 İslam ülkesinde gerçekleşmiştir.[372] Türkiye'deki toplantı, 10-14 Kasım 2008 tarihlerinde Bahçeşehir Üniversitesi'nde gerçekleştirilmiştir.[373]

Quilliam Vakfı'nın yaptığı faaliyetlerden, İngiliz derin devletinin düşünce kuruluşları yoluyla yaygınlaştırdığı zorunlu ideolojilerin, açık destekçisi olduğu görülebilmektedir. Öyle ki, dünya çapında homoseksüelliğin yaygınlaştırılması ve sanki meşru ve kabul edilir bir durummuş gibi gösterilmesi, Rumilik propagandası yapılarak homoseksüellik yanlısı bir düşünce sisteminin yayılması Quilliam Vakfı'nın kampanya ve oturumlarında ön plandadır. Aynı şekilde Darwinist ideolojinin her fırsatta desteklenmesi ve yaygınlaştırılması da, Vakfa ait olarak öne çıkmaktadır. Quilliam Vakfı, İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmek zorunda olduğundan, derin devletin bu politikasını –bilerek ya da bilmeyerek– harfiyen yerine getirmektedir.

Vakfın, 2008 yılından itibaren düzenli biçimde İngiltere Hükümeti'ne, polis teşkilatlarına, diplomatlara, politikacılara, yazarlara, sivil ve resmi kurumlara, akademisyenlere, düşünce kuruluşlarına, gazetecilere ve uluslararası

Quilliam Vakfı, Projecting British Islam (İngiliz İslamı'nın İzdüşümü) konferans serilerinin aktif katılımcısıdır. Haritada konferansın gerçekleştiği İslam ülkeleri görülüyor.

organizasyonlara İslam'a karşı nasıl mücadele edebilecekleri ile ilgili istihbarat bilgisi aktardığı belirtilmektedir. Özellikle Lordlar Kamarası ve ayrıca Avam Kamarası ile Dış İlişkiler Komitesi, düzenli toplantılar planlayarak Quilliam Vakfı ile yapılacak ideolojik işbirliğini belirlemektedir.

Quilliam Vakfı'nın İngiliz Hükümeti'ne Etkisi

Quilliam Vakfı, İngiliz Hükümeti'yle çeşitli vesilelerle sürekli iç içedir. Kuşkusuz bunun en önemli nedeni, söz konusu vakfın İngiliz derin devletinin etkisi altında bulunması ve İngiliz Hükümeti'ne yönelik çeşitli yönlendirici uygulamaların bu vakıflar vesilesi ile sağlanmasıdır.

Quilliam Vakfı'nın kurucularından biri olan Ed Husain, 2009 yılında İngiliz Hükümeti'ne, terör eylemlerini önlemek amacıyla, hiçbir suçtan dolayı suçlanmamış veya şüpheli konumuna düşmemiş olan masum Müslümanların izlenmesi ve onlar hakkında casusluk faaliyeti yapılması gerektiğine dair bir öneri getirmiş ve bu program PREVENT olarak adlandırılmıştır. Quilliam

Vakfı ile bağlantılı olan Ghaffar Hussain isimli kişi, PREVENT programının başına getirilmiştir. Bundan bir yıl sonra, Quilliam Vakfı'nın hükümete bir liste verdiği ve bu listenin içindeki kişi ve grupların, teröristlerle aynı ideolojiye sahip olduğunun belirtildiği ortaya çıkmıştır. Oysa listede bulunan kişilerin büyük bir çoğunluğu barışçıl Müslümanlardan oluşmaktadır.[374] Quilliam Vakfı temsilcileri söz konusu listede kendileri hariç tüm Müslüman organizasyonları ve kişileri radikal görüşlü ve el-Kaide çizgisindeki kurumlar ve kişiler olarak göstermiştir. Ed Husain, PREVENT programı kapsamında yapılan casusluk faaliyetlerini sürekli olarak kendi yazılarında savunmaktadır.

The Guardian gazetesinin, söz konusu listenin gerçekte terör eylemlerine katılan şüphelilerden ziyade masum insanları kapsadığını ortaya çıkarmasından sonra Ed Husain, bu listeye dayanarak hükümetin yaptığı takibin güya "ahlaki olarak doğru" olduğunu iddia etmiştir.[375]

Vakfın açıkladığı bazı bilgilere göre; 2015 yılının Haziran ayında Lordlar Kamarası'ndan, Dış İlişkiler Komitesi Liberal Demokratların Başkanı Barones Kishwer Falkner, katıldığı açılış toplantısında Maajid Nawaz ile görüşmüştür. Ardından vakıf, Temmuz 2015'te İngiliz Hükümetine, politika tavsiyelerinde bulunduğu raporunu açıklamıştır. Bu toplantıya hükümette görevli bakanlar, Quilliam Vakfı kurucusu Maajid Nawaz ve vakfın o tarihteki yöneticisi Haras Rafiq katılmıştır. Yine Temmuz 2015'te, Quilliam Vakfı'nda İslam dinini sözde kendilerince dizayn etmekle görevlendirdikleri ve vakfın Darwinizm propagandasından sorumlu Usama Hasan ile vakıf üyelerinden Nikita Malik, Lordlar Kamarası'nda tekrar bir toplantıya katılmıştır. Usama Hasan, tıpkı Ed Husain ve Maajid Nawaz gibi, geçmişte radikal örgütlere katılmış bir kişidir.

Mart 2014'te Quilliam Vakfı kurucusu Maajid Nawaz, Avam Kamarası'nda "Din ve Şiddet" konulu panele katılmış, 2014 yılı Haziran ayında ise tekrar Avam Kamarası'nda, Keith Vaz'ın (bu kişinin homoseksüel olduğu biliniyor) daveti ile internette aşırılıkla mücadele konferansında yer almıştır. Vakfın temsilcilerinden Ghaffar Hussain, Kasım 2014'te Parlamento Dış İlişkiler Komitesi'nde Sir Richard Ottaway başkanlığında Quilliam Vakfı'nın "İslam Devleti" raporunu Avam Kamarası'nda açıklamıştır. Quilliam Vakfı'nın o tarihteki yöneticisi Haras Rafiq, 13 Ekim 2015'te İngiltere Başbakanı David Cameron'un davetlisi olarak benzer bir toplantıya katılmıştır. Rafiq, Kasım 2015'te ise İn-

2015 yılında Quilliam Vakfı yöneticisi Haras Rafiq, dönemin İngiltere Başbakanı David Cameron'un davetlisi olarak "aşırılıkçılığa karşı yapılan toplantıya" davet edilmiştir.

giliz Parlamentosu'ndan Barones Sandip Verma ile birlikte "İslam Devleti ve Kadınlar" konulu toplantıda yer almıştır. Şubat 2016'da Avam Kamarası'ndan Parlamenter ve Savunma Komitesi Başkanı Dr. Julian Lewis ile "İslam Devletinin Çocukları" konulu toplantı gerçekleştirilmiştir. Quilliam Vakfı Başkanı Noman Banotman'ın ve Vakıf'ta araştırmacı olan Nikita Malik'in yer aldığı panele Parlamenter Hazel Blears da katılmıştır.

ABD ve Avrupa'daki güvenlik görevlilerine, Quilliam Vakfı tarafından düzenli olarak "deradikalizasyon eğitimi" verilmiştir. İngiltere'de, Quilliam Vakfı'nın yaklaşımları Sosyal Uyum Merkezi (CCS) ve Siyaset Borsası gibi muhtelif merkez sağ ve sağ kanat düşünce kuruluşları tarafından da benimsenmiştir. Söz konusu "deradikalizasyon" eğitimi, radikal örgütlerin eylemlerinden dolayı İslam dinini suçlamak ve homoseksüellik gibi haram fiilleri telkin ve propagandayla Müslümanlara güya normal bir eylemmiş gibi lanse ederek kendilerince İslam'ı dejenere etme propagandasıdır.

Sadece birkaç örneğini verdiğimiz bu görüşme ve toplantılar, İngiliz derin devletinin yönlendirmesi altında bulunan Quilliam Vakfı'nın sistematik olarak İngiliz Hükümeti'ni yönlendirici faaliyetler içinde olduğunu gözler önüne sermektedir. Derin devlet politikaları, söz konusu vakıflar aracılığıyla hükümetlere iletilmektedir. Tıpkı vakıflar gibi hükümetler de, İngiliz derin devletinin etkisinden çıkamamaktadırlar. İngiliz derin devletinin hedefi bu yolla, İslam dinini kendince dejenerasyona açık hale getirip etkisizleştirmek, Müslümanları yozlaştırıp pasifize etmektir.

Ancak İngiliz derin devletinin İslam dini üzerindeki bu sinsi planları hiçbir sonuç vermeyecek, tam tersine İslam dini Kuran'da tebliğ edildiği hali ile yaygınlaşacak ve kitleler demokrasinin, barışın ve sevginin kalesi olan gerçek İslam'ı zevkle ve istekle kabul edeceklerdir. Bu, Yüce Rabbimiz'in, kesin olarak gerçekleşecek bir vaadidir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vaat etmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

Üstelik bu, Allah'ın hem Tevrat'ta hem de Zebur'da geçen bir vaadidir:

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (Enbiya Suresi, 105)

Quilliam Vakfı Yöneticileri

Maajid Nawaz

Maajid Nawaz vakfın iki kurucusundan biridir. Geçmişte radikal gruplara üye olmuş sonrasında ise "radikalizmle mücadele" adı altında İslam'a ve dindarlığa karşı bir politika içinde olmuştur.

Quilliam Vakfı'nın kurucusu ve aynı zamanda yöneticisi olan Nawaz, vakfın ilk kurulduğu dönemden itibaren İngiltere hükümetiyle yakın ilişkiler kurmuş ve bu bağlantılarını Avrupa ve ABD'deki resmi kurumlarla güçlendirmiştir. 21 Kasım 2008 tarihinde ilk sunumunu İngiltere Hükümeti'ne yap-

mış, ardından ABD Hükümeti ve Avrupalı, Amerikalı sivil görevlilere radikalizm konusunda bir seminer vermiştir. Buna, Amerikan Senatosu İçişleri Güvenlik Komitesi'nde, ünlü Neo-con'lardan Zeyno Baran ile birlikte yaptığı "Hizb ut-Tahrir ve Radikalizm" üzerine olan sunum da dahildir.

Vakfın diğer kurucu ortağı Ed Husain ile birlikte İngiltere polis teşkilatlarıyla işbirliği içinde terörle mücadele alanında uluslararası bir konferans düzenlemiştir. Maajid Nawaz, özellikle İngiltere'de Lordlar Kamarası Dış İlişkiler Komitesi'nden destek almakta ve İngiliz Hükümeti'ne tavsiye raporları sunmaktadır.

Maajid Nawaz ve Ed Husain faaliyetlerini başka ülkelerde de yaygınlaştırmış ve Atina'da Yunanlı ve İngiliz diplomatlara, politikacılara, yazarlara bilgilendirme yapmışlardır. Viyana'da diplomatlara, akademisyenlere, düşünce kuruluşlarına ve Müslüman liderlere konuşma yapmışlardır. New York'ta Birleşmiş Milletler merkezinde, Brookings Enstitüsü'nde görüşmeler düzenlemiş ve Kongre Binasında resmi yetkililere bilgilendirme yapmışlardır. Söz konusu toplantılar, görünürde radikalizme karşı tedbirler içeriyor gibi görünse de aslında hedef olarak hep İslam dini gösterilmiştir.

Resimlerde, geçmişte radikal gruplara üye olmuş olan Maajid Nawaz'ın tutuklanma görüntüleri yer almaktadır. Eski radikallerin "İngiliz İslamı" adına ön plana çıkarılması, bir derin devlet taktiğidir.

Maajid Nawaz ve Ghaffar Husein, ABD Anavatan Güvenlik Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı çalışanlarına radikalizm üzerine eğitim vermiştir. Konuşmalar, genellikle radikalizm eleştirisi görünümü altında İslam dinine yönelik suçlamalar içermektedir. (İslam dinini tenzih ederiz) Konuşmaların sonunda İslam'ın bir reforma ihtiyacı olduğu görüşü vurgulanmakta ve bunun için de homoseksüellik gibi haram fiiller ve Darwinizm, Rumilik gibi ideolojilerle İslam'ı bağdaştırma tavsiyeleri yapılmaktadır.

Maajid Nawaz, Pakistanlı Transseksüel Asifa Lahore ile birlikte BBC'de katıldığı bir programda homoseksüel evliliğinin İslam'da olduğunu savunabilmiştir. Oysaki bu iddia tamamen gerçekdışıdır. Maajid Nawaz, diğer pek çok yazısında homoseksüelliği savunan Arap veya İran asıllı yazarlardan, şairlerinden örnekler vermektedir. Bunlardan biri de İran asıllı şair Ebu Nuvaz'dır. Quilliam Vakfı'nın düzenlediği homoseksüellik temalı serginin ismi "Unbreakable Rope" yani "kopmaz halat"tır.[376] Bu, homoseksüel Ebu Nuvaz'ın erkek sevgilisine yazdığı şiirin ismi olarak bilinmektedir.

Nawaz, Somali doğumlu aktivist Ayaan Hırsi Ali ile ortak hareket etmektedir. Hırsi Ali, İslam inancını kendince "nihilist bir ölüm kültü" olarak tanımlayan, İslam inancının, askeri yollar da dahil, gereken her türlü tedbirle "bozguna uğratılması gerektiğini" öne süren bir kişidir.

Maajid Nawaz, Pakistanlı transseksüel Asifa Lahore ile birlikte BBC'de katıldığı bir programda homoseksüel evliliğinin İslam'da olduğunu savunacak kadar ileri gitmiştir.

Nawaz'ın Türkiye hakkındaki görüşleri de, İngiliz derin devletinin Türkiye üzerindeki sinsi planlarını destekler tarzdadır. Yazılarındaki detaylar bunu açıkça göstermektedir:

> ***Türkiye, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın yeni Osmanlı vehimleri ve büyüklük iddialarıyla patlak verirken****, üç tehdidi önleme konusunda çaresiz: Ülkenin mültecilerle dolup taşması, Esad'ın düşman rejimiyle karşı karşıya gelmesi ve sınırlarında bağımsız bir Kürt bölgesinin doğması.*[377]
>
> *Kontrgerilla harekatımızın önemli bir parçası, Iraklı ve Suriyeli Kürtleri dahil etmek olmalı. Bu Türkiye'deki müttefiklerimiz için rahatsız edici olacak ve Irak'taki yöneticileri de tedirgin edecek. Fakat Kürtler karada IŞİD'e karşı savaşacak tek etkili güç olduklarını defalarca ispatladılar.*
>
> ***Bu eğer Kürt bir devlet kurulması anlamına geliyorsa, bu olmalı.*** *Kuzey Afrika'daki Tunus gibi hala devam eden bir deney dışında, bir Kürt devleti Ortadoğu'da tek demokratik, seküler Müslüman çoğunluğu bulunan devlet olabilir. Bölge için siyasi ve dini bir örnek teşkil edebilir. Bizim şimdiye kadar izlediğimiz diplomasi bunun sunduğu olasılıkları affedilemeyecek şekilde ihmal etti.*[378]
>
> *Türklere,* ***Kürtler ile anlaşmaya varmaları*** *ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın yeni Osmanlı vizyonundan ve* ***bölgedeki İslamcılara kur yapmaktan*** *geri adım atmaları için* ***baskı yapılmalı****.*[379]

Gördüğünüz gibi Nawaz İngiliz derin devletinin ağzıyla konuşmakta, "PKK" yerine "Kürtler" deyimini sistematik biçimde tekrarlamaktadır. Bu şekilde, bir yandan kendince PKK hakkında legal bir algı meydana getirmeye çalışırken, bir yandan da Türkiye'yi sanki "etnik temizlik yapan ülke" gibi göstermeyi hedeflemektedir.

Bu açıklamalarını destekler şekilde Nawaz, PYD ve YPG sözde komutanlarını sosyal medyada övmekte ve PKK kontrolünde bir Kürdistan kurulması için propaganda yapmaktadır. Dikkat edileceği gibi bu açıklamalar, daha önce yer verdiğimiz Chatham House raporu ile de birebir benzerlikler taşımaktadır.

Görüldüğü gibi Nawaz, İngiliz derin devletinin mevcut politikalarını açıkça dile getirmekte "Kürtler" tanımını kasıtlı olarak kullanarak, PKK'ya Türkiye

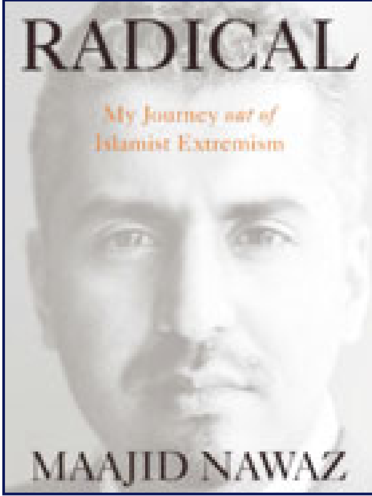
üzerinde yol açılması gerektiğini savunmaktadır. Amaç Türkiye'nin güneydoğusunu tümüyle PKK'ya vermek ve Türkiye'yi parçalanacak bir ülke haline getirmektir. Ülkemize mültecilerin gelmesini de sanki bir felaket olarak tanımlayarak güya Türkiye'nin başında büyük dertler varmış izlenimi vermeye çalışmaktadır. Oysa mülteci, bereketiyle gelen bir nimettir. Elbette Suriyeli kardeşlerimizin kendi vatanlarından kopmak zorunda kalması elim bir olaydır. Fakat şartlar bunu gerektirdikten sonra mültecileri kendi topraklarımızda misafir etmek, Türkiye için bir ayrıcalıktır; Allah'ın Türk halkını bereketlendirmek için yarattığı bir nimettir. Dileriz ülkemize gelen Suriyeli sığınmacılar, kısa süre içinde Türk vatandaşlığına kabul edilir ve bu ülkenin resmi vatandaşı olarak yollarına devam ederler. Bu aynı zamanda, mültecilerden Türkiye aleyhine bir kriz uman İngiliz derin devletine ve onun destekçilerine de güzel bir ders olacaktır.

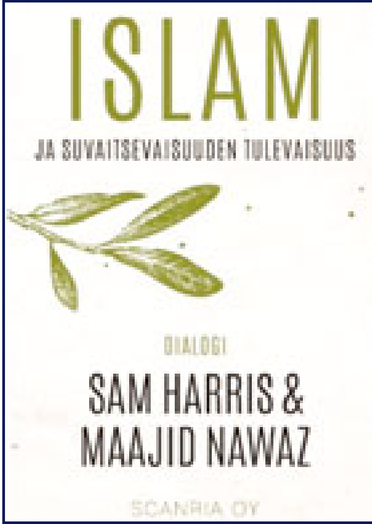
Türk Halkı'nın ve Türk Hükümeti'nin bu konudaki bakış açısı, elbette ki hiçbir zaman İngiliz derin devletinin himayesinde olan kuruluşların bakış açıları ile uyuşmayacaktır. Dolayısıyla Nawaz'ın bu konudaki temennileri, Türk Milletini hiçbir şekilde bağlamamaktadır. Bu fikirler, genellikle İngiliz derin devletinin yancılığını yapmak için hevesli olan bir kısım kişilere yol gösterme amaçlıdır. Bu kişiler, Türkiye aleyhine propaganda yapabilmek için Nawaz gibi kişilerin yönlendirmelerini takip ederler ve kendi vatanlarına adeta bir ihanet içinde olurlar.

Maajid Nawaz'ın Kitaplarında Yer Verdiği Görüşleri

Nawaz, hayat hikayesini anlattığı Radical: *My Journey Out Of Islamist Extremism* (Radikal: İslami Aşırılıkçılıktan Çıkış Yolculuğum) adlı kitapta çocukluğundan itibaren yaşadığı bunalımlarını, İslam adına girdiği topluluklarda nasıl ikiyüzlü davrandığını, acımasız ve bencil kişiliğini ve gösteriş yapma merakını anlatmaktadır.

Rumi'yi çok sevdiğini söyleyen dünyaca ünlü ateist Sam Harris ile birlikte hazırladığı *Islam and the Future of Tolerance* (İslam ve Hoşgörünün Geleceği) adlı ikinci kitabında ise dinden bağımsız, hatta haram fiilleri savunmakta ve bu haram fiillerle dindarlığın bir araya gelebileceklerini iddia etmektedir. Yeni ateist akımın savunucularından, İslam dinine yönelik hasmane görüşleri ile

(Solda) Maajid Nawaz, Radical isimli kitabında, İslam adına girdiği topluluklarda nasıl ikiyüzlü davrandığını anlatmıştır.
(Altta) Maajid Nawaz'ın ateist Sam Harris ile birlikte yazdığı kitap

tanınan Sam Harris, bu kitabın yazımına katılmasının asıl amacının Maajid Nawaz'ı desteklemek olduğunu belirtmiştir. Elbette bir İslam karşıtından gelen bu destek, İslam aleyhine yürütülen dünya çapındaki ideolojik örgütlenmenin bir parçasıdır.

Maajid Nawaz dine bakış açısını *Radical* adlı kitabında şu ifadeleriyle açıklar:

Acımasız, bencil hareketler, işin içine din ya da ahlaki sebepler girince, kolayca yapılabilir hale geliyor. Çünkü bu durumda ahlaki bir maske arkasına saklanılmış oluyor.[380]

Nawaz, bu ve benzeri ifadelerle dindarlık maskesi altında bazı ikiyüzlü veya egoistçe davranışların rahatça yapılabildiği suçlamasını yapmış; adeta samimi dindarları da zan altında bırakmıştır. Bu tip açıklamalarla Nawaz, kendince dini, uygulanmaması gereken yanlış bir inanç şekli gibi göstermeye çalışmaktadır (İslam dinini tenzih ederiz).

Oysa Kuran'daki gerçek din, insanları güzel ahlaka, sevgiye, merhamete, adalete ve dürüstlüğe yönelten en mutlak yoldur. Nawaz ve onun gibi düşünenler, özendikleri din dışı hayatı, dindarlık kılıfı altında yaşamayı tercih etmektedirler. Bu nedenle de iki taraflı bir hayat şeklini benimsemekte, buradaki samimiyetsizliğin sorumluluğunu da dine yüklemeye çalışmaktadırlar. Oysa gerçekte sorun, dinin kutsal saydığı ahlaki değerleri kabul etmeyen kendi zihniyetlerindedir. Böyle bir zihniyette güzel ahlakın ancak "bir maske" olarak kalması şaşırtıcı değildir.

Söz konusu zihniyet, genellikle bilinçaltında İslam'a içten içe kin duyan, fakat dindar görünümünde daha fazla dikkat çekeceğini düşünen kişilerde sıklıkla görünmektedir. Bu kişiler, aynı yöntemle dindarlara da zarar verebilecek potansiyelde olduklarından İngiliz derin devletinin hedefine bilerek ya da bilmeyerek hizmet etmektedirler. Söz konusu çalışmaların genellikle dünyaca tanınmış ateistler tarafından yoğun destek görmesinin de sebebi genellikle budur.

Başta Majid Nawaz olmak üzere Quilliam Vakfı çalışanlarını destekleyen ateistlerden biri de Avustralyalı ateist yazar Courtenay J. Werleman'dır. Werleman'ın –Allah'ı tenzih ederiz- *God Hates You* (Tanrı Senden Nefret Ediyor) isimli kitabında ve diğer tüm kitaplarında Allah'a, dine, mukaddesata karşı saygıya uygun olmayan ifadeler yer almaktadır.

"Yeni Ateistler" olarak adlandırılan bir akımın savunucularından olan C. J. Werleman'ın İslam, Kuran, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ve Müslümanlar hakkında da oldukça saldırgan ve gayri hukuki açıklamaları vardır. Bilindiği gibi ateistler Allah'ın varlığına inanmayan insanlardır. Bunu çoğu zaman açıkça ifade eder ve genellikle dindarlara herhangi bir baskıda bulunmazlar. Yeni Ateistler akımı mensupları ise Allah'a ve dine inanmamakla kalmayıp, dindarların tamamen baskı altına alınması, tüm dinlerin yeryüzünden

Yeni Ateistler akımı mensupları, Allah'a inanmamanın yanı sıra, dindarların baskı altına alınmasını savunmaktadırlar. Resimde saldırgan ifadeleriyle tanınan Yeni Ateistler akımı savunucusu C. J. Werleman görülüyor.

silinmesi gibi nefret dolu bir anlayışı savunurlar. Hatta içlerinden bazıları, başta Müslümanlar olmak üzere dindar insanlara şiddet uygulanması gerektiğini dahi öne sürer.

Dine ve dindarlara karşı son derece katı düşüncelere sahip olan C. J. Werleman, sözde İslami görünüme sahip Quilliam Vakfı'nı desteklemekte ise herhangi bir tereddüt duymamaktadır. Werleman ve Quilliam'ın ortak noktaları ise Rumilik ve Darwinizm'dir. Hemen her yazısında ve konuşmasında dindarlarla kendince alay eden, din hakkında saygıya uygun olmayan yorumlarda bulunan Werleman, tıpkı Quilliam Vakfı çevresi gibi, sık sık Rumi'nin sözlerini paylaşmakta, Darwinizm'i savunmakta ve homoseksüelliği desteklemektedir. Maajid Nawaz, İslam'da homoseksüelliğin sözde meşru olduğu yanılgısını savunurken Rumi'nin homoseksüellikle ilgili yazılarını örnek vermekte, C. J. Werleman ise "*Peki o zaman, bilimsel olarak kusurlu olan eski bir kitaba inançları yüzünden, 21. yüzyılda homoseksüelliğe toleranssız ve hasım olan kişileri neden affetmeliyiz? Affetmemeliyiz!"* sözleriyle bu gayri ahlaki mantığı savunmaktadır.[381] (Kuran-ı Kerim'i tenzih ederiz)

Görüldüğü gibi, Kuran'da olmayan gayriahlaki bir anlayışı Müslümanlara telkin etmek, bu çevrelerin ortak paydasıdır. Oysa Allah'ın insanlara dünyada yaşanabilecek en güzel hayat şekli olarak tarif ettiği İslam, iman edenlerin en yüksek kalitede ve ahlakta yaşamalarının güvencesidir. Tüm insanlığın barış içinde yaşayabilmeleri için oluşturulacak sevgi ortamı ve güzel ahlak özellikleri, demokrasi, özgürlük, sanat ve estetik ortamı, asıl olarak İslam dini ile tarif edilmiştir. Kuran, her şeyin en özlü ve en mükemmel açıklamasını içerir. Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurmuştur:

(Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir. Ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (Yusuf Suresi, 111)

Fakat Maajid Nawaz, "*Benim samimi görüşüme göre, İslam, savaş veya barış dini değil, bir din. Diğer dinler gibi kutsal bir metin ve birçok insanın aşırı derecede problemli olarak değerlendirebileceği bölümler içeriyor*" (İslam dinini ve Kuran'ı tenzih ederiz), şeklindeki sözleriyle gerçekte İslam dinine karşı olumsuz bir bakış açısı geliştirdiğini açıkça ifade etmektedir. Bu, İngiliz derin devletinin İslam dinine ve Müslümanlara karşı temel politikasıyla tam anla-

mıyla örtüşmektedir. İslam adına ortaya çıkarak İslam'a saldıranlar ise İngiliz derin devleti için daima en çok tercih edilen kişiler olmuştur.

Nawaz, sıklıkla Twitter sayfasında Hz. İsa ve Allah ile ilgili, –haşa– Müslümanları rencide eden karikatürler paylaşmaktadır. [Yüce Rabbimiz'i ve Hz. İsa (as)'ı tenzih ederiz.] Dine yönelik alaycı üslup ve karikatür benzeri çizimlerle dine yönelik mücadele politikaları, genellikle İngiliz derin devletinin başvurduğu temel yöntemlerdir. Bunları, özellikle "Müslüman" olarak tanınan kişilerin yapması, İngiliz derin devletinin propaganda savaşında kullandığı temel yöntemlerdendir. Bu yolla, bir kısım Müslümanların böyle bir pervasızlığa alışmaları sağlanacak ve "alaycılığın bir sakıncası yok" görünümü verilmiş olacaktır. Oysa bu, büyük bir kitle aldatmacası ve çirkin bir manipülasyondur.

Maajid Nawaz, ateist ve İslam karşıtı Sam Harris ile yazdığı kitabında, diyalektik ve maddeci bir bakış açısıyla, tarih boyunca dinlerin gelişiminin iktidarların aldığı kararlar doğrultusunda gerçekleştiğini iddia edecek kadar ileri gidebilmiştir. Kitapta konuyla ilgili ifadeleri şu şekildedir:

> *İslam tarihinde Mutezile gibi, Kuran'ın Allah'ın ezeli kelamı olmadığını savunanlar oldu. Bugün İranlı Müslüman felsefeci Abdulkerim Soroush da aynı şeyi söylüyor. Mutezile bayağı popüler oldu ama tabi ki her zaman olduğu gibi hangi doktrinin kazanacağına iktidar karar verdi ... Aynı şey İznik Konsülünde, Roma İmparatorluğunun Hristiyanlığı kabul etmesinde de olmuştu ve sonuçta Hristiyanlık Avrupa'ya yayıldı. İmparatorlukların verdiği politik kararlar, hangi doktrinlerin ortodoks görüş olacağına karar verebiliyor. İslam'da da aynı şey oldu.*[382]

Siyasi kararların dinin nasıl yaşanacağını belirlediği iddiası, genellikle dinin toplumlardaki etkisini ortadan kaldırmaya çalışan materyalist bir dünya görüşüdür. Bu iddia ile çeşitli materyalistler, dini maddesel bir kavrama indirgeyerek etkisizleştirme arzusunda olmuşlardır. (Hak dinleri tenzih ederiz) Oysa hak dinler metafiziktir. Yüce Allah dünyayı ve insanları nasıl metafizik olarak yarattıysa, dinleri de o şekilde var etmiştir. Bu metafizik güç, farkında olsalar da olmasalar da, bu inkar yöntemini kullananların tümünü sarıp kuşatmaktadır. Burada "ortodoks" olarak tanımlanan ancak gerçekte doğru olan

inanç, yalnız Allah'ın takdiridir ve insanların kararları ile değişemez. Dolayısıyla hak dinlere materyalist yakıştırmalar yapanlar, genellikle kendi çarpık izahları içinde boğulan ve Allah'ın mutlak varlığını görmelerine rağmen bu gerçeği kendi kısıtlı akılları ile bertaraf edeceklerini zannedenlerdir. Çabaları ise kendilerini kandırmaktan öteye geçememektedir.

Rabbimiz bu durumu bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (Bakara Suresi, 9)

Ed Husain

Quilliam Vakfı'nın kurucuları, çalışanları ve bu kişilerle yakın bağlantısı olan kişilerin geçmişleri, yazıları, sosyal medya paylaşımları incelendiğinde ortaya ilginç bir tablo çıkar: Birbirinden çok farklı ülkelerde, farklı sosyal çevrelerde yaşıyor gibi görülen bu insanlar, ortak bir felsefeyi savunmakta, daha da önemlisi bu felsefeyi yaygınlaştırmak için uğraşmaktadırlar.

Bu kişilerin mantıkları ve üslupları şaşırtıcı derecede birbirine benzerdir. Hatta öyle ki, kullandıkları cümleler dahi birbirinin aynıdır. Alıntılarına yer verdikleri yazarlar veya şairler, kullandıkları fotoğraflar, övdükleri şahıslar hep aynıdır. Çoğunlukla eziklik duygusu yaşayan bu şahısların, bunu örtbas edebilmek için, kendilerini toplumdan üstün gören, ukala üslup kullanmaları dikkat çeker. Bu kişiler çoğunlukla birbirleriyle açık veya örtülü bağlantılı-

Çeşitli grupların içinde yer almak için görünümünü sürekli değiştiren Ed Husain

dırlar. Birbirlerini över, ön plana çıkarır, yazılarını ve yorumlarını paylaşır, bu şekilde birbirlerine desteklerini gösterirler.

Hiç şüphesiz bu ilginç yapılanmayı tam teşhis edebilmek için, bu çevrenin merkez noktalarından biri olan Quilliam Vakfı'nın kurucusu Ed Husain'in felsefesini ve faaliyetlerini ayrı olarak ele almak gerekir. Ed Husain'in hayatı, içinde yer aldığı projeler, bağlantıda olduğu çevreler geniş bir açıdan değerlendirildiğinde, ilk domino taşına dokunulmuş gibi tüm gerçekler ardı ardına açığa çıkacaktır.

Ed Husain, Quilliam Vakfı'nın ikinci kurucu üyesidir. Bangladeş asıllı bir aileden gelen Ed Husain'in gerçek adı Muhammed Mahbub Husain'dir. Peygamberimiz (sav)'in ismi olan "Muhammed" ismini taşımaktan –Haşa- utandığı için yerine "Ed" ismini kullanmayı tercih etmiştir. Radikal kökenlidir; geçmişte Hizb ut-Tahrir örgütünde bulunmuştur.

Kendi yazılarında kendisini "İslam'ın ruhunu kaybetmiş", "Kuran'la bağlantısı kalmamış", "İslam'ı politik amaçları için kullanan", "iki yüzlü ve iki ruhlu" bir insan olarak tanımlar.

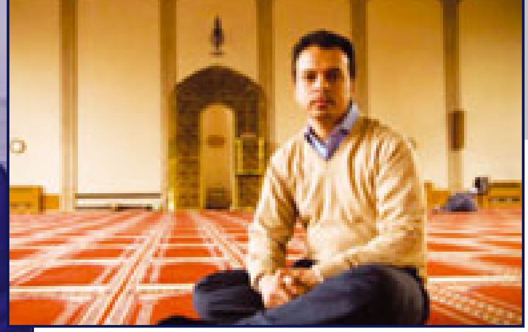
Husain, 2010 yılı itibarıyla kıdemli üye olarak Amerikan derin devletinin dış politika konusunda yönlendirdiği düşünce kuruluşu CFR'a (Council on Foreign Relations) katılmıştır. Şu an ise, Irak savaşının ve milyonlarca Müslümanın katledilmesinde öncü rol oynayan Tony Blair'in kurduğu, Tony Blair İnanç Vakfı'nda kıdemli danışman ve strateji direktörü olarak faaliyetlerini sürdürmektedir. Fakat halen Quilliam Vakfı'nın İngiltere danışma kurulu üye-

Bir yalan üzerine Irak işgalinin gerçekleştirilmesi ve 1.2 milyon insanın şehit edilmesi İngiliz halkının da tepkisini çekmiştir. (Solda) İngiltere'de eli kanlı Blair kuklalarıyla yapılan savaş karşıtı gösteri

Ed Husain, kimi zaman cami içinde poz vermekte, kimi zaman da Müslümanların fişlenmesini istemektedir.

sidir ve ABD'de vakfın uzantısı olan bir kuruluşta danışmanlık yapmaktadır. Vakfın sayfasında Ed Husain için "İngiltere medyası, hükümeti, politik ve sivil kuruluşları ve dini organizasyonları ile yakın ilişkilerini sürdürmeye devam edecektir" denmektedir.

Yakın ilişki içinde olduğunu itiraf ettiği "İngiltere medyası, hükümeti, politik ve sivil kuruluşları ve dini organizasyonları"nın aslında İngiliz derin devletinin farklı kolları olduğunu söylemeye gerek yoktur.

Ed Husain'i, kendi vakfı bünyesindeki düşünce kuruluşunda yönetici konumuna getiren Tony Blair da, şahsen Quilliam Vakfı'nın hükümetten fon alabilmesi için lobi faaliyeti yapan kişilerden biridir.

Bu kısa özgeçmişinden anlaşıldığı gibi Ed Husain, İngiliz derin devleti ile anılan birçok kuruluşla yakın ilişkiler içindedir.

Geçmişinde Hizb ut-Tahrir gibi çeşitli radikal örgütler içinde yer alması kendisini şu an bulunduğu noktaya getirenler için bulunmaz bir imkan olmuştur. Böylece "İslam alemini yakından tanıyan, Müslümanların gerçeğini bilen insan" imajı kolaylıkla oluşturulmuştur. Bu imaj, gerek İslam alemi gerekse Batı'ya yönelik propagandada önemli bir dayanak noktasıdır. Batı'ya "Bakın bu insan Müslümanların iç yüzünü biliyor, onların arasından geliyor, bunu iyi değerlendirin" mesajı verilirken, İslam alemine ise "Bu size yabancı biri değil, çekinmeden onunla bağlantı kurun" denilmekte böylece her yerde rahat faaliyet yapabilmesi sağlanmaktadır. Husain, 2003 ve 2005 yılları ara-

sında Şam'da ve Cidde'de yaşamıştır. Bu süre içinde de o bölgelerdeki Müslüman toplulukları, grupları ve kişileri gözlemlemiş, kimlerle yakın bağlantı içinde olması gerektiğini, kimleri nasıl kullanabileceğini tespit etmiştir. Bu tespitlerini ilerleyen yıllarda Müslümanlar aleyhinde kullanmıştır.

Suudi Arabistan'da bulunduğu sırada yaptığı bu çalışmayı kendi kitabında şöyle anlatır:

Suudi Arabistan'da kalırken Asya kökenimi asla ortaya çıkarmadım. Keçi sakalım ve iyi Arapçam sayesinde birçok kişi beni Arap sanıyordu. Beni "gerçek bir Suudi" zannediyorlardı. Gerçek kökenlerimi sakladığım için diğer türlü öğrenemeyeceğim birçok bilgiye ulaştım.

Nitekim daha sonra Suudi yönetimi tarafından Ed Husain'in ülkeye girişi yasaklanmıştır.

"Çeşitli ülkelerde, devlet yöneticileri ve hükümet temsilcileri ile yakın ilişkileri bulunan ve uluslararası strateji çalışmaları yapan insan" imajı Ed Husain'e geniş bir faaliyet alanı sağlamıştır. Aslında İngiliz derin devleti tarafından Ed Husain'in hareket kabiliyetini artırmak için oluşturulmuş olan bu imaj, özellikle İslam ülkelerinde, söz konusu düşünce kuruluşlarının zihniyetine yakınlaşma potansiyeli bulunan kişilerin tespit edilmesine ve onların yönlendirilmesine olanak sağlamıştır. Bu sayede hem İslam ülkelerinde hem de Batı'da istediği gibi çalışmalar yürüten Ed Husain, savunduğu felsefeyi kolay benimseyebilecek kişileri tespit etme ve onları hedefleri doğrultusunda yönlendirme imkanı bulmuştur. İlk planda konferanslar ve toplantılar düzenlenerek ya da internet ve sosyal medya üzerinden doğrudan iletişime geçerek bu kişilere ulaşmıştır.

Çoğu zaman faaliyette bulunulacak ülkeye çeşitli işbirliği ve ittifak önerileri yapılmakta, o ülkeye yardımcı olunuyor izlenimi verilmektedir. Daha sonra, yönlendirmeye açık kişilere uluslararası platformda kariyer olanakları sunularak bunlar etki altına alınmakta, bir süre sonra ise bu kişiler yaşadıkları ülkeler aleyhine bir bilgi kaynağı olarak kullanılmaktadır.

Ed Husain'in kurguladığı ve daha önce detaylarını verdiğimiz PREVENT programı da, aslında söz konusu düşünce kuruluşlarının Müslümanlara yönelik bakış açısını belgelemektedir. Bu proje Müslümanların hayatlarının her

anının denetim ve kontrol altında tutulmasının, bu yolla ezilmelerinin bir başka adıdır. Hiçbir suça karışmayan Müslümanlar da dahil olmak üzere, tüm Müslümanlar hakkında casusluk faaliyeti yapılmasını içeren söz konusu proje, sadece Müslümanlar tarafından değil, insan haklarının üstünlüğüne inanan herkes tarafından şiddetle eleştirilmiştir.

Burada şunu belirtmek gerekir ki, her devlet, güvenliği ve huzuru sağlayabilmek için vatandaşlarının faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olma hakkına sahiptir. Ancak bu, hiç kimseye, kişilerin anayasal özgürlüklerini ihlal etme hakkı tanımaz. Tüm sivil hareketler, ülkelerin anayasalarına dayalı olarak hukuk içinde kalarak denetlenmelidir; ancak masum bireylere potansiyel suçlu muamelesi yapılamaz. Dolayısıyla insanları, özellikle de Müslümanları, her an suç işlemeye hazır olarak görüp, bu kişilerin özel hayatları da dahil tüm yaşantılarını her an her dakika gözlemlemek hukuka uygun değildir. Böyle gayri hukuki projeler ancak derin devlet zihniyetiyle üretilip hayata geçirilebilir. Nitekim Liberty İnsan Hakları Grubu yöneticisi Shami Chakrabarti de, Ed Husain'in geliştirip savunduğu söz konusu proje hakkında şunları söylemiştir:

Bu proje, modern zamanda, İngiltere'deki masumların düşüncelerini ve inançlarını hedef alan en büyük yurtiçi casusluk programıdır. Bu, masumlara yönelik bilgi toplama programı ve insanlara da, tavırlarından dolayı değil, sırf inançlarından dolayı yöneltilmiş bir casusluk programıdır.[383]

Böyle bir faaliyetin, Müslümanlara yakınmış gibi görünen bir vakıf üzerinden yapılması çok daha vahim bir durumdur. Açıktır ki, söz konusu vakıflar büyük bir perdeleme görevi görmekte, İngiliz derin devletinin özellikle Müslümanlara yönelik ezici ve tahakküm altına alıcı planlarını uygulamaya koymaktadır.

15 Temmuz Darbe Planları ve Ed Husain

Ed Husain ve çevresi, Birleşik Arap Emirlikleri, Ürdün, Mısır gibi ülkelerde oldukça rahat hareket etmekte ve çeşitli faaliyetlerde bulunmaktadır. Kuşkusuz bu ekibin ilgi alanlarından biri de Türkiye'dir. Demokrasi dışı yollarla hükümeti devirmek, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı

etkisiz hale getirmek, böylece Türkiye siyasetini istedikleri gibi yönlendirmek amacında olan çevrelerin bu düşüncelerini farklı platformlarda ifade ettikleri bilinmektedir.

30 Mart 2014 Yerel Seçimlerinin hemen öncesinde yayınlanan, Ed Husain, Henri Barkey, Türkiye eski ABD büyükelçileri Eric S. Edelman ve Morton Abramowitz imzalı bir rapor da bunlardan biridir. Türkiye'ye yönelik sayısız tehditlerle dolu olan analiz raporunda, Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'a yönelik askeri bir darbe yapılması gerektiği ifade edilmiş ve o tarihlerde henüz gerçekleşmemiş olan **15 Temmuz darbe girişimi tüm detaylarıyla anlatılmıştır.**

Bu rapordan çeşitli bölümler aşağıda detaylandırılmıştır; bu bölümlerin çok iyi akılda tutulması gerekmektedir:

(Üstte solda) Eric S. Edelman
(Üstte sağda) Morton Abramowitz
(Altta solda) Ed Husain
(Altta Sağda) Henri Barkey

Bu isimlerin hazırladığı Türkiye raporunda, 2 yıl önceden 15 Temmuz darbe girişimi tarif edilmiştir.

Bipartisan Policy'nin 14 Mart 2014 tarihli "Turkey's Local Elections" (Türkiye'nin Yerel Seçimleri) İsimli Raporu

Rapordaki Sn. Recep Tayyip Erdoğan'a Yönelik Mesnetsiz Yakıştırmalar (Sn. Cumhurbaşkanımızı tenzih ederiz)

2011'de **Erdoğan hırsları**, İslami muhafazakar hareket içinde bir savaşın gelişmesine neden oldu. Erdoğan bundan önceki iki yılı bir zamanlar yakın sırdaşı olan Cumhurbaşkanı Gül'ün **altını oyarak** geçirmişti. Erdoğan'ın amacı **kendisi için göz koyduğu** bu makama Gül'ün yeniden seçilmesi ihtimalini önlemekti. Fakat **Gülenciler Erdoğan'ı kendi durumlarına karşı, giderek büyüyen bir tehdit olarak gördükleri için**, Gül'ü, Başbakan Erdoğan'ın iktidarını potansiyel olarak durdurabilecek bir kişi olduğunu düşünerek güçlü biçimde desteklediler. ... Gülen hareketi ve Gül her ikisi de Erdoğan'ın gücünün genişlemesi nedeniyle mevcut konumlarını kaybetme ihtimali olduğunun farkında oldukları için **Erdoğan'ın hırslarını dizginleyip durdurmak için birleştiler.**

Erdoğan görünüşe bakılırsa iktidarda kalabilmek için giderek artan biçimde **dünyanın diğer otokratlarının yolundan gidiyor. Türk toplumu böyle bir lidere katlanacak mı** ve dolayısıyla Erdoğan daha çok Vladimir Putin veya Viktor Yanukoviç gibi liderlere benzeyecek mi, bu önümüzdeki yılların başlıca sorusu.

Türkiye'de Kargaşa ve Ayaklanmaların Gerçekleşeceği İddiası

Türkiye istikrardan ziyade, **bir kargaşa ve istikrarsızlık ortamına giriyor** ve ülke, istikrara kavuşmadan önce **büyük ayaklanmaların** gerçekleşeceği **kesin görünüyor.**

AKP'nin kıdemli üyelerinden Başbakan Yardımcıları Ali Babacan ve Bülent Arınç açık olarak kendilerini **Erdoğan'ın düşüncesiz, otoriter ve İslamcı yaklaşımından** uzak durmaya çalışmışlardır.

Yolsuzluk soruşturmaları özetle Erdoğan'ı savunmaya geçirmiştir. Daha önce iktidarını güçlendirmek için tasarlanan **sıkı yönetim yanlısı adımları şimdi onun iktidardan düşmesini önlemeye yarıyor.** Bu gerçekler karşısında ancak **baskıcı ve otoriter yöntemleri daha fazla uygulayarak iktidarda kalabilir** ve kamuoyuna kendisini suçlayan delillerin ulaşmasını önleyebilir.

FETÖ Hareketinin Övülmesi

Fethullah Gülen hareketi doğrusunu söylemek gerekirse **siyasi bir güç değil**. Aslında **iktidarı kazanmaya çalışmıyor** veya seçimlere adaylarını yerleştirmiyor; siyasi bir parti değil. Fakat **Türk siyasetinde en önemli güçlerden biri olduğu kesin bir gerçek. ...**

Gülen hareketi Erdoğan'ı **kanunsuz ve yolsuzluğa karışmış bir diktatör** olarak kınamış, **Erdoğan, ailesi ve en yakın dostları hakkında iddia edilen suçlarla ilgili deliller yayınlama yoluna gitmiştir. ...**

Şimdiye dek uygulanan yasalar bu yönde görünüyor; fakat Gülen topluluğunun medya organları ve kamu kuruluşları, dahası devlet bürokrasisindeki varlığı sürdüğü müddetçe bu misyon tamamlanmamış kalacak. Dolayısıyla asıl soru **Erdoğan'ın Gülen topluluğuna ait medya kuruluşlarını kapatıp anlaşmazlığı arttırma veya hatta çok fazla sayıda Gülenciyi hapsetme** yoluna gitme yolunu seçip seçmeyeceği. ...

Aksine, **Gülen hareketinin stratejisi yerel seçimlerle ayakta duracağa veya yıkılacağa benzemiyor** – hatta bu uzun vadeli strateji yoluyla **ERDOĞAN'IN ULUSLARARASI VE ULUSAL ÇAPTA MEŞRULUĞU YOK EDİLECEK.** Yerel seçimler ise **planın yalnız bir unsuru**. Bu nedenle AKP seçimleri kazanırsa bu Erdoğan'ın beladan kurtulduğu anlamına gelmemeli. Tam aksine, bu seçimler, beklenen Cumhurbaşkanlığı ve Parlamento seçimlerinde yaşanacak **çok daha şiddetli savaşların bir habercisi olarak görülebilir.** Aslında yerel seçimler, eğer Erdoğan'ın ve AKP'nin tahmin edilenden daha zayıf olduğunu ortaya koyarsa gerçekten önemli sayılacaklar, bunun için üç başlıca kriter bulunuyor: (1) toplam oy yüzdesi; (2) İstanbul'daki belediye seçimleri; (3) Ankara'daki belediye seçimleri.

Ekonomik Kriz Çağrıları

Böylece **ekonomik bir kriz** sadece AKP'ye oy vermekte isteksiz olanları değil, **Erdoğan'ın çekirdek destekçilerinin ceplerini hızla vurabilir.** Aslında **ERDOĞAN'IN ÇÖKÜŞÜNÜ TETİKLEYECEK EN GÜÇLÜ ETKEN EKONOMİK KRİZ OLACAKTIR**, çünkü bu aynı zamanda AKP politikacılarının onu kitleler halinde yalnız bırakmasına yol açabilir. Erdoğan'ın konuşmaları ve politikaları Türkiye'nin bir yatırım merkezi olarak cazibesini yitirdiği bir sırada yatırımcıları daha fazla tehdit ederken, **Erdoğan açıkça ateşle oynamaktadır.**

250 Vatandaşımızın Şehit Edildiği 15 Temmuz Hain Darbe Girişiminin Ön Hazırlığı

Türkiye'nin seçim döngüsünün bir dizi faktöre bağımlı olduğu görülüyor. Bunların arasında başlıca olan hükümete karşı yolsuzluk soruşturmaları ve ülke ekonomisinin durumu. Diğer belirleyici temel unsurlar, **ASKERİN SİYASETTE TEKRAR OTORİTE KULLANIP KULLANAMAMASI** ve Batı dünyasının tavrı olacaktır.

Bu nedenle Erdoğan'ın suçla ilişiği olduğunu gösteren zarar verici ve kendisini suçlu çıkartan delillerin, 30 Mart yerel seçimlerinden sonra da yayınlanmaya devam edeceği ve bunun Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaştıkça artacağı görülüyor. **Dolayısıyla AKP yerel seçimlerde başarılı olsa da, bu Erdoğan'ın güvende olduğu anlamına gelmemeli.** Tam aksine **Erdoğan'ı indirmek için uygulanan sistematik çaba büyük olasılıkla sürecek ve hatta DAHA DA ŞİDDETLENECEK.** Uzun vadede halka, devletin tepesinde yolsuzluk ve otoriter bir rejim olduğunu kesintisiz delillerle hatırlatmak Erdoğan'ın toplumdaki duruşunu, çevresindekilerin birliğini yıpratacak, ve böylece **ülkeyi yönetme yeteneğini zayıflatacak.**

15 Temmuz Darbe Girişimine İşaretler

Gülencilerin ortak korkusu, **üst düzey askerlerin Erdoğan'a sadakatini sağlamak için yeterli olacak mıdır? 1960 darbesini gerçekleştirenlerin albaylar ve yüksek rütbeliler olduğu hatırlanırsa, ORDUDAKİ GÜLENCİLERİN EĞER GÜLEN HAREKETİNE KARŞI BÜYÜK BİR OPERASYON YAPILIRSA BAĞIMSIZ HAREKET ETME RİSKİ VAR MIDIR?** Bu sorular şu an cevaplanamıyor olabilir fakat bu **Türkiye'nin geleceğinde önemli bir rol oynayacak.** Geniş perspektiften bakıldığında Türk devleti içindeki anlaşmazlıklar, İstihbarat Kurumunun Erdoğan'ın kontrolünde olması ve Gülencilerin yargıda ve poliste etkisi, **ORDUNUN TÜRKİYE'NİN İÇ İŞLERİNDE TEKRAR BİR TÜR ETKİ OLUŞTURMASI İÇİN ŞARTLARI SAĞLAMIŞ DURUMDA. Türkiye'deki gözlemciler halihazırda ORDUDAKİ SUBAYLARIN DAVRANIŞLARINDA ÖNEMLİ BİR DEĞİŞİM OLDUĞUNU GÖZLEMLİYORLAR**, geçmiş haftalar içinde sivillerle ilişkilerinde tekrar kendilerine güven sergiliyorlar. Bu geçtiğimiz birkaç yıl içinde büyük ölçüde görülmüyordu.

Erdoğan'ın gerçekte **seçilmiş bir sultan veya bir İslam lideri olmaya karar verdiğinden bu yana DEVLETİN BAŞINDAKİ GÜNLERİ SAYILIDIR.**

İktidarını yoğunlaştırmak için attığı her adımıyla daha fazla meşruiyetini kaybetmiş ve kendi iktidar tabanının olduğu kadar toplumun da büyük ölçüde desteğini yitirmiştir. **Giderek artan saçma davranışları ve dünya görüşünün komplolara dayanması nedeniyle yakın siyasi müttefikleri onu giderek daha fazla yük olarak görmektedir.**

Erdoğan'ın bu olumsuz gidişatı tersine çevirebileceğine inanmak için hiçbir sebep bulunmamaktadır. Aslında onun **iktidarda kalması için tek yol yönetiminde bütünüyle baskıcı ve otoriter bir model uygulamasıdır**; bunun sonucunda on yıl önce demokratikleşmeyle elde ettiği kazanımları daha fazla aşınacaktır. Bu tür adımlar uluslararası pazarlar ve aynı zamanda Batılı güçleri uzaklaştırmaya devam edecektir. O iktidardaki gücünü sıkılaştırdıkça, iktidar onun elinden daha hızlı kayıp gidecektir. **ERDOĞAN SONUÇTA DIŞARIYA ZORLA ATILACAKTIR,** fakat asıl soru bu süre zarfında Türkiye'ye ne tür bir zarar vereceğidir.

Sayın Cumhurbaşkanımızın İngiliz derin devletinin sözünü dinlemesi isteniyor

Erdoğan daha fazla sıkıştıkça, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'nın benimsediği duruş daha fazla etkili olacak. Özel olmakla birlikte aynı zamanda kamuoyunda **önde gelen Batılı politikacılar tarafından yapılan eleştirilerin Erdoğan ve hükümeti tarafından dikkate alınması gerekiyor.** Erdoğan'ın içgüdüleri şimdiye dek muhalefete karşı otoriter taktiklerle mücadele etmek şeklindeydi, onun asıl endişesi siyasette hayatta kalmaktır. Fakat şu an i**htiyaç duyduğu uluslararası destek, otokrasi isteyen dürtülerinden daha ağır basabilir.**

Bu son derece dikkat çekici rapor, 2014 Mart ayında yayınlanmasına rağmen, görülebildiği gibi neredeyse tüm detaylarıyla 15 Temmuz 2016 tarihinde gerçekleşen alçak darbe girişiminin alt yapısını tarif etmektedir. Söz konusu darbe girişiminin FETÖ tarafından gerçekleştirileceği açıkça ifade edilmekte ve hatta bunun; 1960 darbesine benzer şekilde albay rütbesindeki kişiler tarafından gerçekleştirileceği dahi belirtilmektedir. İngiliz derin devletinin "Türkiye'deki gözlemcileri"nin, orduda bir hareketlilik olduğuna dair "gözlemler" yaptığı belirtilmekte; adeta İngiliz derin devleti tarafından yapılan bu darbe hazırlığı, kapalı bir üslupla ifşa edilmektedir.

Tarif edilen bu darbe, rapordaki ifadelere bakılırsa "kesin olarak başarılı

İngiliz derin devleti, dakikalar içinde kardeşi kardeşe kırdıracak bir fitnenin ateşini yakabilmektedir. Allah'a şükür, Türkiye bu oyuna gelmemiştir.

olacak" bir darbe olarak görülmektedir. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın güya "devletin başındaki günlerinin sayılı olduğu" ifade edilmiştir. Plan, İngiliz derin devletinin planıdır ve bu planın uygulayıcıları bu planın başarılı olmaması için kendilerince hiçbir sebep görmemektedirler. Darbe girişiminden 2 yıl önce bir rapor kapsamında bütün bunların açıkça ve pervasızca yazılmış olması bile, bu konuda kendilerince ne kadar emin olduklarını gözler önüne sermektedir.

Tüm bu bilgiler, Ed Husain'in ve yandaşlarının Türk Devleti'ne, Türk Milleti'ne ve Sayın Cumhurbaşkanımıza bakış açısını göstermesi açısından son derece önemlidir. Karşımızda milletin özgür iradesini hiçe sayan, seçilmiş Cumhurbaşkanı'nı devirmeye azmetmiş bir zihniyet vardır. Ancak özellikle dikkat çeken bir başka husus, 15 Temmuz'da halka kurşun yağdıranları, Meclisimizi ve Milletimizin göz bebeği Özel Harekat Dairesi'ni bombalayanları, tanklarla halkın üzerinden geçenleri destekleyen Ed Husain'in 15 Temmuz sonrasında Gazi Meclisimizi ziyaret etme pervasızlığında bulunabilmesidir. Sayın Cumhurbaşkanımız hakkında son derece çirkin ithamlarda bulunan, özel görüşmelerinde Sayın Cumhurbaşkanımızın devrilmesi için girişimler

yapan, Türkiye'nin iç karışıklıklarla çalkalanmasını öneren Ed Husain'in "Türkiye sevdalısı" gibi görünmeye çalışması kimseyi aldatmamalıdır.

Üstelik Ed Husain'in Hükümetimiz ve Sayın Erdoğan aleyhindeki çalışmaları bu raporla da sınırlı değildir. Yine ABD'nin eski Türkiye büyükelçileri Eric S. Edelman ve Morton Abramowitz ile birlikte hazırladığı "*Türkiye'de Otokrasinin Kanunileşmesi: Yeni Kanuni Değişiklikler*" raporu da Sayın Erdoğan'a yönelik haksız ve ağır ithamlar içermektedir. Söz konusu raporu ilginç kılan bir diğer husus da, raporun FETÖ'nün savunduğu fikirlerle dolu olmasıdır. HSYK kanunundaki FETÖ etkisini azaltmak için yapılan değişiklikler, Twitter'da açılan sahte iftira hesaplarını kapatmak için Twitter yönetimine yapılan yasal çağrılar ve MİT üyelerinin yetkilerinin arttırılması gibi konular raporda tek taraflı, FETÖ mensuplarının savundukları tezlerle eleştirilmekte, Türkiye'ye yönelik mesnetsiz iddialar ortaya konulmaktadır.

Kut ve Çanakkale hezeyanlarının ardından İngiliz derin devleti, 15 Temmuz'da da müthiş bir yenilgi almıştır. İngiliz derin devletinin yıllardır kurguladığı tüm planlar bir anda alt üst olmuştur. Türk Milleti, Deccal Komitesi'ne unutulmayacak bir ders vermiştir.

Ed Husain, 15 Temmuz darbe girişiminin sonrasında, birkaç kez Meclisimize yaka kartsız olarak girmiş, TBMM içinde poz vermiş ve TRT World'de boy göstermiştir. Türkiye'ye yönelik bir plan hazırlığının işaretleri görülebilmektedir. Oysa Türk Milleti, tarih boyunca kendisine oynanan tuzakları daima bozmuştur, daima bozacaktır.

Seçimle başa gelmiş olan AKP'nin ve Sayın Cumhurbaşkanımızın milli olması, İngiliz derin devletinin öylesine ağırına gitmiştir ki, bu iktidarı devirmek için "ekonomik kriz" ihtimali dahi gündeme getirilmiştir. Rusya ile ilişkilerimizin kasıtlı bir uçak kazası ile bozulması sağlanarak, ardından da Doların değeri artırılarak bu stratejilerin hayata geçirildiği görülmüştür. Hükümetimiz ve halkımız bu oyuna izin vermemiş, Sayın Cumhurbaşkanımız ve Türk Hükümeti oyunu görerek, Putin ile müzakere yoluna gitmiş ve iki ülke arasındaki ilişkileri düzene sokmuştur. Darbe girişimi sonrasında başlayan kriz hazırlıkları da, yine Sayın Cumhurbaşkanımızın, Hükümetimizin ve halkımızın sağduyusu sonucunda bozulmuştur. O dönemde çağrısını yaptığımız dövizlerin bozdurulması, ev kirası ve yatırımların Türk Parası üzerinden yapılması konusu kısa süre içinde Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından dile getirilmiştir. Bu çağrıya icabet eden yatırımcılarımız ve halkımız, İngiliz derin devletine bir daha unutamayacağı bir ders vermiştir.

Söz konusu raporlar, aslında İngiliz derin devletinin idare etmek istediği ülkeler üzerinde planlar yaptığı ve kendi güdümündeki figürler yoluyla bu planları doğrudan ve pervasızca uygulamaya koyduğu gerçeğini ortaya çıkarmaktadır. İngiliz derin devletince hesaba katılamayan tek şey, Milletimizin iman gücü ve vatana sevgisidir. Bu büyük güç, Türkiye üzerinde hazırlanmış bu plana izin vermemiştir. Ne FETÖ katillerinin barınmasına izin verilmiş, ne ekonomik kriz hayat bulabilmiş ne de kalleş darbeye geçit verilmiştir.

Kendileri için "fil"i bir sembol olarak seçmiş olan İngiliz derin devleti temsilcilerine yönelik Kuran'daki işaret bu açıdan çok manidardır:

Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi? Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (Fil Suresi, 1-2)

Kuşkusuz Yüce Allah, bu deccali sistemin bütün oyunlarını boşa çıkarmıştır. İngiliz derin devleti, Türkiye'nin kapılarının kendilerine kapalı olduğunu umarız anlamıştır. Türkiye, Mehdi (as)'ın zuhur yeri, İslam aleminin kurtuluş merkezi, tüm dünya barışının ana karargahıdır. Allah, Türkiye üzerinde oynanacak hiçbir oyuna izin vermemektedir; vermeyecektir.

Yüce Rabbimiz ayetlerinde şöyle bildirir:

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar;

Ben de bir düzen kurup hazırlıyorum.

Sen kafirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (Tarık Suresi, 15-17)

Türkiye üzerinde karanlık bir planın yapıldığı bu rapor, özellikle Türk aydınları ve tüm Türk halkı için önemli bir delil olmalıdır. Bu rapor ve bunun gibi söz konusu düşünce kuruluşlarında İngiliz derin devleti yönlendirmesiyle alınmış kararlar, ülkelerin geleceğine yönelik tehlikeli planlar içermektedir. Bu planlar, oldukça kanlı eylemlerle hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Söz konusu planlarının tümünün Türk Milleti'nin iradesi ile engellenmiş olması, İngiliz derin devletini oldukça kızdırmış olacak ki, başarısız darbe girişiminin hemen arkasından terör olayları ve özellikle PKK terörü şiddetlenmiştir. İngiliz derin devletinin piyonları devreye sokulmuş, farklı stratejilerle Türkiye'yi güçsüzleştirme çabasına girmişlerdir.

Dolayısıyla halkımız daima uyanık olmalıdır. Tehlike geçmiş değildir. İngiliz derin devleti, Türkiye'yi özel bir hedef haline getirmiştir. Ülkemiz hakkında mesnetsiz yorumlar yapan, ülkemiz hakkında kara propaganda görevini üstlenen ve bu kişileri yakından destekleyen her kişi ve kurum dikkatle incelenmelidir. İngiliz derin devletinin çeşitli kollardan faaliyetlerini yürüttüğü, bu yönde asıl olarak ajan ve yancılar kullandığı ve bu yancılara küçük menfaatler karşılığında her şeyi yaptırdığı unutulmamalıdır.

Ed Husain'in Kendisiyle İlgili İtirafları

Quilliam Vakfı'nın 2008 yılındaki kuruluşundan bir yıl önce Ed Husain, *Islamist* adında bir kitap yayınlamış ve bu kitabı sayesinde dünyada tanınır hale getirilmiştir. Genel olarak dünya çapında propagandası yapılacak vakıflar ve kişiler hakkında böyle kitapların önden servis edilmesi bilinen bir yöntemdir. Servis edilen bu tip kitaplar, önceden detayları belirlenmiş içeriklerdir ve özellikle bir kısım medya tarafından yaygınlaştırılarak tüm dünyaya tanıtılmaktadır. Böylelikle söz konusu kişiler "tanınır" hale gelmekte ve bu kişilerin sonraki faaliyetleri bu ün üzerinden dünyaya tanıtılmaktadır.

Piyasaya sürülecek her propaganda kitabında olduğu gibi Ed Husain'in The Islamist kitabı da, bazı kesimler tarafından bir seri revizyondan geçmiştir. İngiliz yazar Nafeez Ahmed, söz konusu kitapla ilgili şu bilgileri aktarmaktadır:

2013 sonunda Husain'in İslamcı kitabının "fiilen Whitehall'da (Kraliyet Sarayı) bir başkası tarafından yazıldığını" ifade eden İçişleri Bakanlığı'ndan eski bir üst düzey araştırmacıyla mülakat yaptım.

O yetkili bana, Jack Straw ve Gordon Brown'la "çok yakın bağları olan" bir hükümet yetkilisi tarafından 2006'da kendisine taslağın Ed tarafından yazıldığı ama hükümet tarafından "süslendiği" bilgisinin verildiğini anlattı. Memur ona, "Kitabın en az 5 müsveddesini gördüm. Sonuncusu ilkinden oldukça farklıydı" demiş.

Kaynak, taslağın tamamen siyasi, hükümet yanlısı bir tavırla değiştirildiğini söylemiş. Resmi olarak yayımlanmasından önce Ed Husain'in müsveddesine ilavelerde bulunan kurulda Başbakanlık, Ortak Terörizm Analiz Merkezi, istihbarat kurumları, Dışişleri ve İçişleri bakanlıklarından üst düzey yetkililer de varmış.

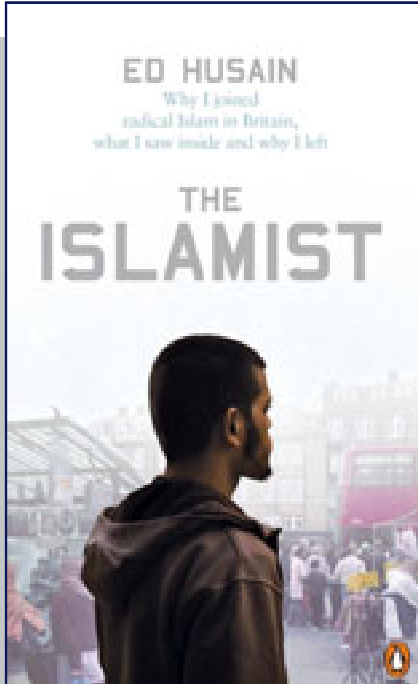
Bu iddiaların doğru olup olmadığı konusunda defalarca Ed Husain'e sorular sordum ama cevap vermedi. Husain'in yazılarındaki "hayalet yazarlık" konusunda hükümetin rolünün farkında olup olmadığını, kendisi de Radikal'in üretilmesinde benzer tecrübeler yaşamış olmasına rağmen Nawaz'a da sordum. O da cevap vermedi.[384]

Nafeez Ahmed, kitap yayınlanmadan bir yıl önce, Ed Husain'in ilginç ve organize bir şekilde "dünyaya tanıtıldığını" ise şu cümlelerle ifade etmiştir:

(Ed Husain'in) Hizb ut-Tahrir karşıtı manifestosu, The Islamist kitabının yazılmasında ona yardım ediyordu. Kitap aynı zamanda hükümet tarafından da en üst düzeyde tetkik ediliyordu.

İngiliz Hükümetinin, kitabın 2007'de yayımlanmasından bir sene önce Husain'le olan özel ve gizli ilişkisi, Quilliam Vakfı kurucusunun, resmi biyografisine rağmen umumi radara yakalanmadan uzun bir süre önce Whitehall'daki Kraliyet Sarayı'na kapandığını gösteriyor. O, bu düzeyde bağlantıları nasıl kurabildi?[385]

Özel bir proje dahilinde piyasaya sürüldüğü bu sözlerden açıkça anlaşılan söz konusu kitapta, Ed Husain'in hayatının bir aşamasında İslam'dan uzaklaştığını ve imanını kaybettiğini açıkça ilan etmesi ve Rumiliği benimseyerek

Bir propaganda kitabı olarak piyasaya sürülmesi planlanan Ed Husain'in *Islamist* kitabı, İngiliz derin devletinin kurmayları tarafından revizyondan geçirilip servis edilmiştir.

homoseksüelliği ve evrim iddialarını desteklemesi dikkat çekmektedir. İngiliz derin devletinin özellikle propagandasını yaptığı kavramlar, geçmişi "radikal" olan bir kişi üzerinden bu şekilde provoke edilmektedir. Bu provokasyonun gereken etkiyi vermesi için söz konusu kitapla ilgili yüzlerce inceleme, röportaj ve makale yayınlanmış ve ciddi bir halkla ilişkiler çalışması yapılmıştır. Kitabın, İngiltere Terör Analiz Merkezi, üst düzey hükümet yetkilileri, istihbarat servisleri, Dışişleri ve İçişleri Bakanlıkları tarafından eklemeler yoluyla şekillendirildiği sıklıkla dile getirilmektedir.

Ed Husain'in söz konusu kitapta "imanını yitirmekte olan bir Müslüman" şeklinde sunulması özel bir stratejidir. Böylelikle Müslümanlara güya bir yol çizilmiş olmakta ve radikalizm gibi İslam ile ilgisi olmayan bir kavram üzerinden İslam dini suçlanmaktadır (İslam'ı tenzih ederiz). Bu stratejiye uygun olarak Husain, kitabında, "*Allah'a inancını yitirdiğini, İslam'ın Kutsal Kitabı ile bağını kaybettiğini, iki yüzlü ve iki kişilikli olduğunu*" kendi sözleriyle ifade etmiştir:

(Buradaki tüm ifadelerden Allah'ı, İslam'ı ve Kuran'ı tenzih ederiz.)

Artık O'nun adına yaşamamızı isteyen bir Allah'a inanamıyordum. Aslında Allah'ın artık "O" olduğunu bile düşünmüyordum... Allah, insanların icadıydı, insanlara ait bir çıkarımdı.[386]

Hizb içinde daha aktif rol oynamaya başladıkça Allah'a yakınlığım en düşük seviyelere inmişti. Hayatımdaki Allah'ın varlığı –bana ebeveynlerimin armağanıydı– kaybolmuştu. Hedef kitlem üzerindeki duruşumu devam ettirebilmek için dıştan bakıldığında dindarmışım gibi alametler gösteriyordum ancak artık dindar bir Müslüman değildim.[387]

İslam'ın kutsal kitabıyla bağlantımı kaybetmiştim.[388]

İki ayrı hayatım vardı: Özel hayatımda çok serbest düşünüyordum. İslamcıların arasında ise onların bir "kardeşiydim". ... Hala iki yüzüm, iki kişiliğim vardı.[389]

İslam'ı manevi bir yol olarak kabul edemiyordum.[390]

Şunu önemle belirtmek gerekir: Bir kişi inançsız olabilir, Allah'a iman edemiyor olabilir. Bu, onun özgür seçimidir ve bu konuda hiç kimseye baskı

yapılması doğru değildir. İnançlı veya inançsız her insan, bu toplum içinde rahat ve özgürce yaşamaya, korunup saygı görmeye layıktır; hiç kimse inancından dolayı sorgulanamaz, kınanamaz. Bu, her şeyden önce bizlere Kuran'ın öğrettiği bir gerçektir:

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. (Bakara Suresi, 256)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin." (Kehf Suresi, 29)

Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. (Gaşiye Suresi, 21-22)

Burada Ed Husain'in inancını yitirdiğine ilişkin itiraflarını ifşa ederken amacımız başkadır. Bu sözlerin sahibi olan kişi, kendisini Müslüman olarak tanıtmakta, Müslümanları kurtarmak adına ortaya çıktığını iddia etmekte; fakat aynı zamanda yoğun şekilde dinsizlik propagandası yapmaktadır. Bu propaganda dahilinde Allah'ı, Kuran'ı ve İslam'ı suçlamakta (Yüce Rabbimizi, Kutsal Kitabımız Kuran'ı ve İslam'ı tenzih ederiz), tüm Müslümanları potansiyel terörist olarak görmekte ve göstermekte ve hatta İngiliz Hükümeti'ne Müslümanların fişlenmesi gerektiğini salık verip onların takip edilmeleri gerektiğine inanmaktadır.

"Müslümanım" diyerek ortaya çıkan, fakat Müslümanlara yönelik bu tip faaliyetler yürüten bir kişinin, İslam ve Allah inancı konusundaki gerçek fikirleri önemlidir ve bilinmelidir. Bu bilindiğinde insanların değerlendirmeleri de buna göre olacaktır. Özellikle Müslümanlar, kendilerini aldatma hatasına düşmeyeceklerdir. Dolayısıyla, buradaki eleştiri konumuz inançsızlık veya inançsız insanlar değil; Müslüman görünümü altında Müslümanlığa aykırı düşünen ve bu düşüncesini yaygınlaştırmaya çalışanlardır.

Kitabında, lisedeyken Cemaat-i İslami faaliyetlerine destek verdiğini anlatan Ed Husain, kendi anlatımıyla bir süre sonra Hizb ut-Tahrir'e girmiş ve grubun düzenli toplantılarına katılmıştır. Anlatımlarına göre Husain'in Hizb ut-Tahrir'deki faaliyetleri İngiliz derin devleti tarafından desteklenmiş ve bu grup üyelerinin verdiği demeçler gazetelerde, televizyonlarda yer almıştır. Ed Husain kitabında bunu açıkça belirtmektedir:

İngiltere, Hizb'e fikirlerini ifade etme ve çekinmeden üye edinme özgürlüğü verdi. Hizb, İngiltere'de yasal ancak Arap dünyasında illegal bir yapılanmaydı. İngiliz Devleti ortadan kaybolmasını istemediği takdirde yok olmazdı.[391]

Söz konusu itiraf, radikal bilinen çeşitli örgütlerin doğrudan İngiliz derin devletinin denetiminde olduğunun da bir itirafı niteliğindedir.

Ed Husain, *"MI5, ne yaptığımızı, neyi savunduğumuzu kesinlikle çok iyi biliyor fakat yine de bize İngiltere'de faaliyet yapmamız için yeşil ışık yakıyorlar"*[392] derken kendilerine verilen bu destekten bahsetmektedir. Bu örgütlenme içinde Ed Husain, ilginç bir şekilde kendince diğer Müslümanlardan üstün olduğuna inanmıştır:

Şimdi sadece tanıdığım bildiğim diğer tüm Müslümanlar gibi değildim; daha iyi ve daha üstündüm.[393]

Bu açıklamaların sonrasında Ed Husain, ilginç bir itiraf yapar:

Ed Husain, Hizb ut-Tahrir'de bulunduğu yıllarda MI5 ve İngiliz medyasının sürekli kendilerine destek verdiğini belirtmiştir.

Bu tür aldatmacalar sadece İngiltere'deki küfür yöneticilere yönelik değildi. Müslümanlar arasında bile ikiyüzlü kurnaz profesyonellerdik.

Bu sözler, İngiliz derin devletinin oluşturmayı arzuladığı Müslüman portresini hatırlatmaktadır. İngiliz derin devleti, genellikle kendi safına çekmek için, "kibirli ve gururlu yapıya sahip, kurnazlığı sayesinde iki taraflı davrandığını itiraf edebilen, imanı zayıflamış Müslüman karakterini" ön plana çıkarmaktadır. Buradaki tarif de, imanı ve kişiliği zayıf bazı Müslümanlar için model olarak sunulmaktadır. Keza, İngiliz derin devletinin yaklaştığı kişilerin ve grupların ortak özelliği, samimi Müslümanları kendilerince akılsız olarak değerlendirmeleridir. Ancak bu kişiler, kendilerinin ulaşılamaz dâhiler olduklarına inanırlar. (Tüm samimi Müslümanları tenzih ederiz)

Ed Husain, kitabında, İngiltere medyasının kendilerine o dönemde nasıl destek verdiğini şöyle anlatmaktadır:

İngiliz medyası bize daha fazlasını sağladı: Arap diktatörler, kırk yıl önce yasakladıkları bir grubun profilini yükseltmek için çok endişelilerdi. İngiltere ise ... Hizb'e yeni bir soluk vermişti. Medyanın ilgisinden dolayı üzerimizde bir neşe vardı; ve şimdi ülkenin dört yanındaki İngiliz üniversitelerinde boy gösteriyorduk. Artık tek bir kolejdeki İslami Toplumun başkanı olmaktan çıkmış ve İngiltere'nin en önde gelen eğitim kurumlarındaki hırslı öğrenciler ağının bir parçası haline gelmiştim...[394]

Her şeyden önce, İngiliz istihbaratının ve medyasının kendine tehlike olarak gördüğü bir örgütlenmeye izin vermeyeceği açıktır. Derin devletin hizmetinde olması dışında, dışarıdan bakıldığında radikal ya da aşırılıkçı gibi görünen bir Müslüman örgütün İngiltere sınırları içinde faaliyetlerine devam etmesi mümkün olamaz. İngiliz derin devleti söz konusu yapılanmaya destek vermiştir, çünkü böyle bir örgütlenme derin devletin İngiltere'de bulunan Müslümanların içine ajan yerleştirebileceği, onların şahıslarını, ailelerini ve yakın çevrelerini tanıyabileceği, haklarında her türlü gizli bilgiye ulaşabileceği çok uygun bir yapılanmadır.

Gerçekte işin aslı çok daha büyüktür. Bu tip radikal örgütler, doğrudan İngiliz derin devletinin üretimidir. Bu konuya kitabın 3. cildinde geniş yer verilecektir.

Quilliam Vakfı İdeolojileri

İngiliz derin devletinin adeta resmi ideolojileri haline gelen homoseksüellik, Darwinizm ve Rumilik, daha önce de belirttiğimiz gibi özellikle İslam Dünyası'na yönelik bir yozlaştırma ve manen zayıflatma politikası dahilinde sistemli şekilde telkin edilmektedir. Bu politikanın hayata geçmesi için de, çeşitli düşünce kuruluşları devrededir.

Quilliam Vakfı, özellikle kurucularının homoseksüelliğe, Darwinizm'e ve Rumiliğe verdiği yoğun destek ve bu yönde gerçekleştirdikleri vakıf faaliyetleri ile gündeme gelmektedir. Özellikle Vakfın sosyal medyayı kullanarak yaptığı propagandalar hedeflenen kişilere ulaşmakta ve söz konusu düşünce kuruluşlarının gözdesi olmak isteyen bir kısım yancılar da bu görüşlerin hazır destekçileri olmaktadırlar.

Vakfın, bu propaganda dahilinde yaptığı faaliyetler şöyle özetlenebilir:

Quilliam Vakfı'nın Homoseksüellik Propagandası

Kuran'da homoseksüellik açıkça haram kılınmış ve Araf Suresi'nde "hayasızlık" (80. ve 81. ayetler) olarak tarif edilmiştir. Adı geçen vakfın, Allah'ın belirttiği bu açık hükme rağmen homoseksüelliği savunmasının ve bu yönde propaganda yapmasının arkasında ne olduğunun dikkatle incelenmesi gerektiği açıktır.

Quilliam Vakfı'nın 27 Nisan 2016 tarihinde düzenlediği "Unbreakable Rope" (Kopmaz Halat) başlıklı panelde homoseksüellik, Kuran'a ve İslam'a aykırı bir eylem olmasına rağmen açıkça desteklenmiş ve sözde meşru gibi lanse edilmeye çalışılmıştır. Panele, İngiltere'nin, kendini Müslüman olarak tanıtmaya çalışan homoseksüelleri konuşmacı olarak katılmıştır. Buradaki amaç, söz konusu homoseksüelleri ön plana çıkararak, İslam'ın güya homoseksüellik gibi bir haram ile bağdaştığı algısı oluşturmaktır. Bu telkin ile Müslümanların yozlaşması ve manevi güçlerinin kırılması hedeflenmektedir.

Bir Zihin Kontrolü Paneli: Unbreakable Rope

İslam'ı, haram bir fiil olan homoseksüellikle bağdaştırma amacıyla yapılan algı operasyonu örneklerinden biri "Unbreakable Rope" (Kopmaz Halat) adı altında gerçekleştirilen paneldir. Panelin konuşmacıları ise şu özelliklere sahip kişilerdir:

Asifa Lahore; İngiltere'nin en önde gelen transseksüellerinden biri olarak biliniyor. Homoseksüelliğiyle ve homoseksüelliği konu alan tiyatro oyunlarıyla tanınıyor.

Aria Alagha; Londra'da yaşayan homoseksüel bir sosyal medya uzmanı. Ailesi İran'lı. Müslüman dünyası içinde homoseksüellerin sözde meşru görülmesi için çalışmalar yapıyor.

Khakan Qureshi; 22 yaşından bu yana homoseksüel hayat yaşadığını söylüyor. Yazılarıyla, katıldığı programlarla, anlatımlarıyla, Müslümanlar arasında homoseksüelliği gündemde tutan kişilerden biri.

Peter Tatchell; İngiltere'nin en bilinen homoseksüellerinden biri. Bir çok ülkede homoseksüel evliliklerin yasallaştırılması için örgütlü çalışmalar yapıyor.

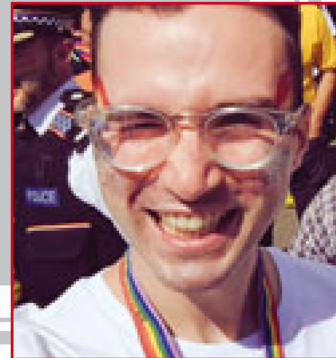
Matt Ogston; homoseksüel ilişki yaşadığı kişi intihar edince onun adına kurduğu vakıf üzerinden homoseksüelliğin sözde meşrulaştırılması için faaliyet yapıyor.

Asifa Lahore

Aria Alagha

Khakan Qureshi

Peter Tatchell

Matt Ogston

Quilliam Vakfı, düzenlediği konferanslarla haram bir fiil olan homoseksüelliği İslam ve diğer dinlerle sözde bağdaştırma çabası içindedir. Buradaki hedef, İslam dünyasını dejenere edebilmek ve Müslümanların güçlerini kırmaktır.

maajid nawaz
@MaajidNawaz
Takip et

Our @QuilliamF &@FreeWordCentre speakers are @PeterTatchell @nazandmatt @KhakanQureshi Sherin el-Feki @SohailPakBrit @AsifaLahore @baradar85

Quilliam Vakfı'nın homoseksüellerle düzenlediği paneller

Maajid Nawaz, yazdığı tweetlerle, Müslümanları sözde homoseksüelliğe yönlendirmekte ve bunu yapabilmek için de İslam'ın reforme edilmesini savunmaktadır. Gerçekte buradaki amaç, kendince Müslüman dünyasını pasifize edebilmektir.

maajid nawaz
@MaajidNawaz
Takip et

Guy gets flagged for terror links but can still buy a gun. Reform gun laws. Homophobia is huge among Muslims. Reform Islam today #Orlando

Çeviriyi görüntüle

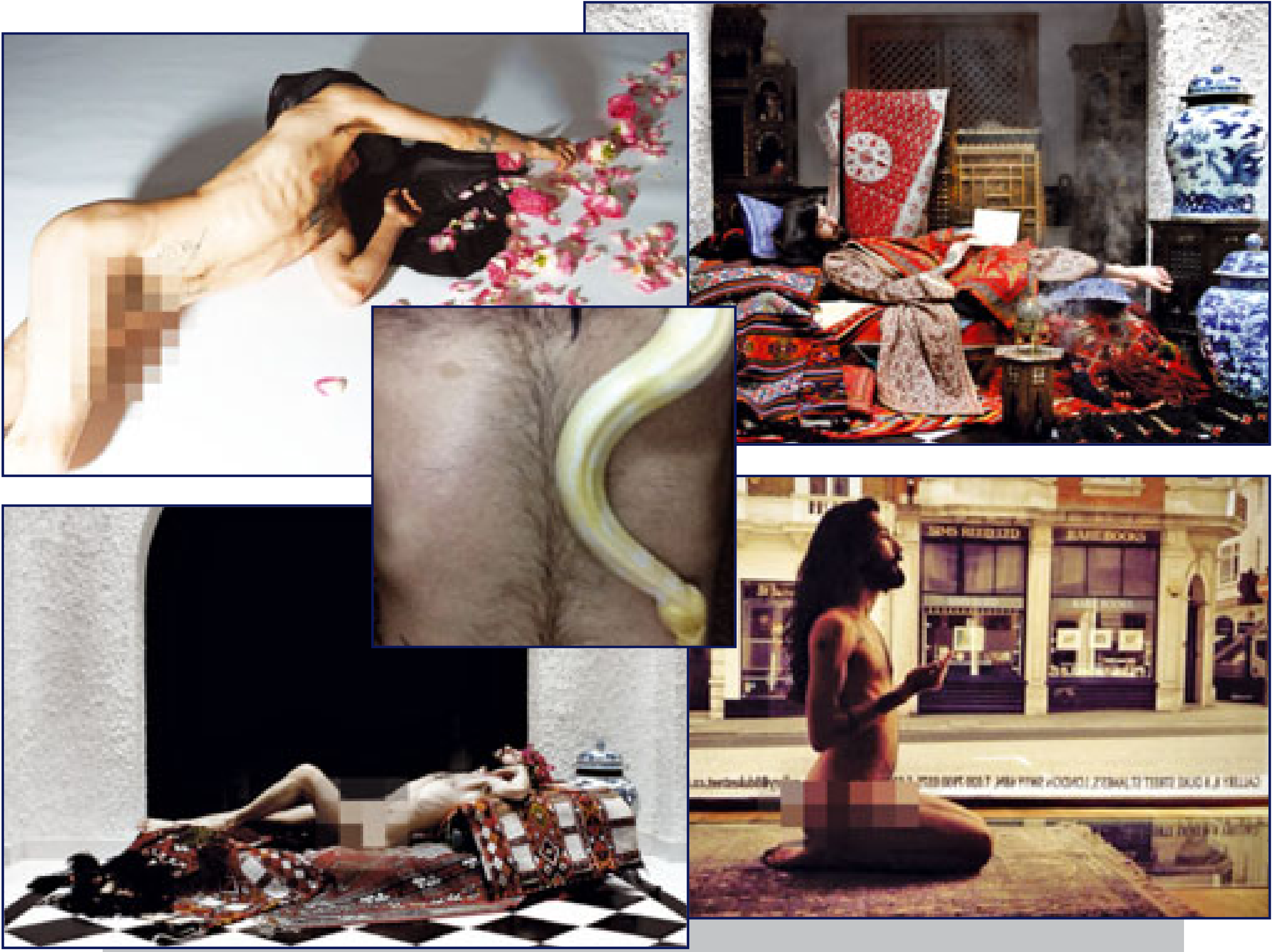
Bu algı operasyonu, panelde seçilen konuşmacılar ve sık sık İslam kelimesinin homoseksüellikle yan yana zikredilmesiyle yürütülmüştür. İngiliz derin devletinin zihin yönlendirme oyunlarının genellikle böyle yöntemlerle gerçekleştiği unutulmamalıdır.

Quilliam Vakfı ayrıca, "İslam'da cinselliğin araştırılması" adı altında bir de sergi düzenlemiştir. 10 Mart ve 8 Haziran 2016 tarihleri arasında açık kalan sergide Müslüman kadınları kendilerince aşağılamaya ve onlarla alay etmeye çalışan çeşitli tablolara yer verilmiştir.

Sergiyi, Quilliam Vakfı ile birlikte düzenleyen Free Word Centre adlı kuruluşun sayfasında, söz konusu panelin, İngiliz derin devletinin İslam ülkeleri üzerindeki planlarıyla örtüşen tanıtımı şu şekildedir: "*İngiltere'de LGBT Müslümanlara uygulanan damgalamayı ve özgür ifadeye konulan kısıtlamaları protesto etmek isteyenler bu etkinliğe katılacak. İngiliz Müslümanların homoseksüelliğe %0 tolerans göstermesi nedeniyle panelde azınlık içindeki azınlık sesler yükselecek. İngiltere'de eşcinsel evliliğe eşit hakların tanınmasını onaylayan yasanın ışığı altında, LGBT Müslüman kimliği araştırılacak ve tartışmalar desteklenecek.*"[395]

Unbreakable Rope panelinde resmedilen sözde Müslüman kadın portreleri

Yukarıda, yoğun homoseksüellik propagandasının yapıldığı Unbreakable Rope panelinde sergilenen bazı resimler görülüyor. Homoseksüellik propagandasında özellikle Müslümanların hedef alınması, İngiliz derin devletinin son oyunlarından biridir.

Dünya'da Müslümanların her gün katliamlarla, işkencelerle, tecavüzlerle, görülmemiş vahşetlerle karşılaştığı bir dönemde, Quilliam Vakfı'nın bunların hiçbiriyle ilgilenmeyip ısrarla ve inatla homoseksüellik konusuna odaklanması çok dikkat çekicidir. Bu durum, vakfın gündemini ve amacını kimlerin belirlediğini gözler önüne sermektedir.

Quilliam Vakfı, İslam adına faaliyet yaptığı izlenimi oluşturmak için düzenlediği toplantıların tanıtımına ya da duyurularına çoğu zaman dini içerikli kelimeler dahil eder. Bu şekilde dinin lehine bir çalışma yaptığı görüntüsüne bürünürken, aslında Kuran'ın hükümlerine açıkça aykırı olan görüşlerle ortaya çıkmaktadır.

Örneğin 15 Mart 2016 tarihinde Quilliam Vakfı, bir başka vakıf ile birlikte "Dinler Arası İşbirliği" adı altında yine homoseksüellik propagandası yapan bir konferans düzenlemiştir. Quilliam Vakfı'ndan Haydar Zaki bu toplantıyı sayfasında duyururken, "*Biz değerlerimiz için dimdik ayakta durduk, onlardan hiç taviz vermedik, en marjinal olanları destekliyoruz. LGBT ve hakları.*" sözleriyle gerçek amacın İslam değerlerinden ziyade LGBT savunuculuğu olduğunu açıkça ifade etmiştir.[396]

Quilliam Vakfı'nın kurucularından Maajid Nawaz, 2014 yılında BBC'de katıldığı bir programda yoğun olarak homoseksüellik propagandası yapmıştır. "Hem Müslüman Hem Homoseksüel Olunur mu?" başlıklı programda Nawaz, "*Evlilik öncesi sekse ve homoseksüel evliliğe karşı çıkmak bağnaz fikirlerdir*" iddiasını öne sürmüş ve her türlü homoseksüel ilişkinin ve homoseksüel evliliğin Müslümanlar tarafından kabul edilmesi gerektiğini ifade etmiştir.[397]

Maajid Nawaz, bir homoseksüel yürüyüşünde, İslam'ın sembolü olan hilal ve yıldızın bulunduğu bayrağı homoseksüel renklerine boyayarak, kendince Müslümanlara mesaj vermeye çalışmaktadır. (Üstte ve solda) Yalda Hakim ve homoseksüelliği destekleyen paylaşımları

Maajid Nawaz'ın 13 Nisan 2016 tarihli yazısının başlığı ise, "Modern Müslümanlar neden homoseksüel cinsellikten korkuyorlar? Müslümanların Altın Çağında böyle değildi" şeklindedir.[398] Peygamberimiz (sav) dönemine atıfta bulunan ve açıkça Peygamberimiz (sav)'e iftira tarzındaki ifadeler içeren bu yazıda iki erkeğin dudak dudağa resmi kullanılmıştır. Nawaz, yazısında güya pek çok sözde İslam aliminin homoseksüelliği normal gördüğünü iddia ederken, bu konuya örnek olarak da Rumi'yi vermektedir. Mevlana Celaleddin Rumi olduğu iddia edilen kişinin, Şems Tebrizi'ye olan aşkını eserlerinde ifade etmesini kendince homoseksüelliği savunmak için delil olarak kullanmıştır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Mevlana'ya ait olduğu iddia edilen eserlerin sonradan değiştirilmiş veya bu ifadelerin sonradan söz konusu eserlere eklenmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Ayrıca Nawaz'ın bu yazısında bahsini ettiği "homoseksüelliği öven İslam alimleri" gerçekte yine İngiliz derin devletinin projesi olarak ön plana çıkarılan sözde alimlerdir. Bu kişilerin görüşlerinin hiçbir Kurani dayanağı bulunmamaktadır. Dolayısıyla, Kuran veya İslam adıyla ortaya çıkarak homoseksüelliği İslam dini ile bağdaştırma çabalarının hiçbir geçerliliği yoktur.

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin iki ideolojisi, birbirini tamamlamak üzerine kullanılmaktadır: Homoseksüellik gibi Kuran'da haram kılınmış bir eylem, İslam ile bağdaştırılmaya çalışılmış, bunun için de Rumilik referans olarak gösterilmiştir. Bu oyuna dikkat edilmelidir!

(Üstte solda) Quilliam Vakfı'ndan Haydar Zaki, katıldığı homoseksüellikle ilgili toplantıyı sayfasında duyururken
(Altta solda) Maajid Nawaz'ın "Modern Müslümanlar neden homoseksüel cinsellikten korkuyorlar?" başlıklı yazısı dudak dudağa vermiş iki erkeğin resmi ile yayınlandı.

Fiyaz Mughal

Picture I took as a senior citizen was getting ready for Pride in London lady year. Fantastic gentleman, was our in force. That is his wheelchair emblazoned with Pride flags. And he was the oldest!

Quilliam Vakfı öncülüğünde gerçekleşen homoseksüellik propagandası, mümkün olan her imkanda ön plana çıkarılmaktadır. Bu kirli oyun Müslüman alemine yönelik özel bir oyundur.

Shiraz Maher

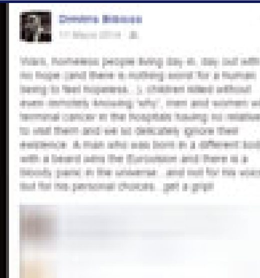
Takip et

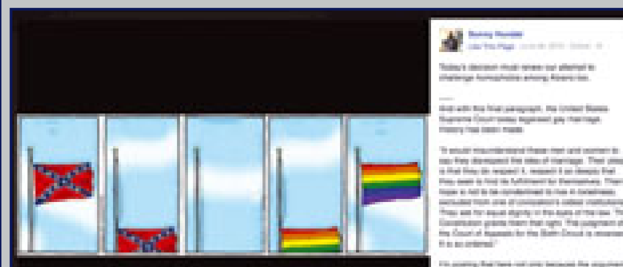
Washington Imam marries gay Muslim couples despite backlash

Washington Imam marries gay Muslim couples despite backlash

As more states in the U.S. legalize same-sex marriage, it is easy to forget that in many communities

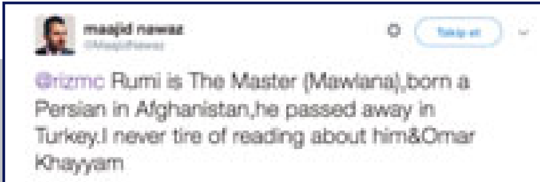

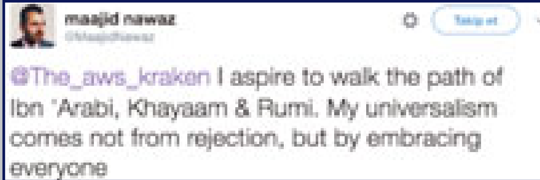

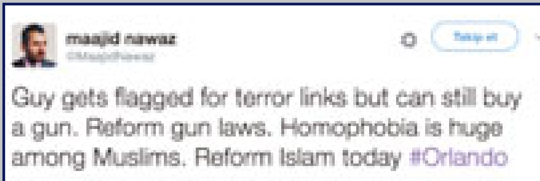
Yukarıda, Quilliam üyelerinin homoseksüellikle ilgili olarak yaptıkları paylaşımlardan birkaçı görülmektedir.

Ed Husain, sıklıkla, İslam dinini homoseksüellikle bağdaştırmaya çalışan paylaşımlar yapmaktadır. Oysa Müslümanlar, dinlerini, Ed Husain'in paylaşımlarından değil, Kuran'dan öğrenirler. Kuran'da ise homoseksüellik bir "iğrençlik" olarak tasvir edilmiş ve kesin olarak haram kılınmıştır.
(Sol üstte) Ed Husain: "*Gerçekler: Batılı liberaller homoseksüel karşıtlığını konuşuyorlar, fakat Müslüman dünyasında çok az evde homoseksüellik normal kabul edilecek. Bu bir kültür savaşı. Akılsızca.*"
(Sol Ortada) Ed Husain: "*Osmanlı Türkleri ve halifelik 1858'de homoseksüelliği suç olmaktan çıkardı. Evet, 1858'de. Püritenlik için bağnazca yükseliş yakın zamana ait.*"

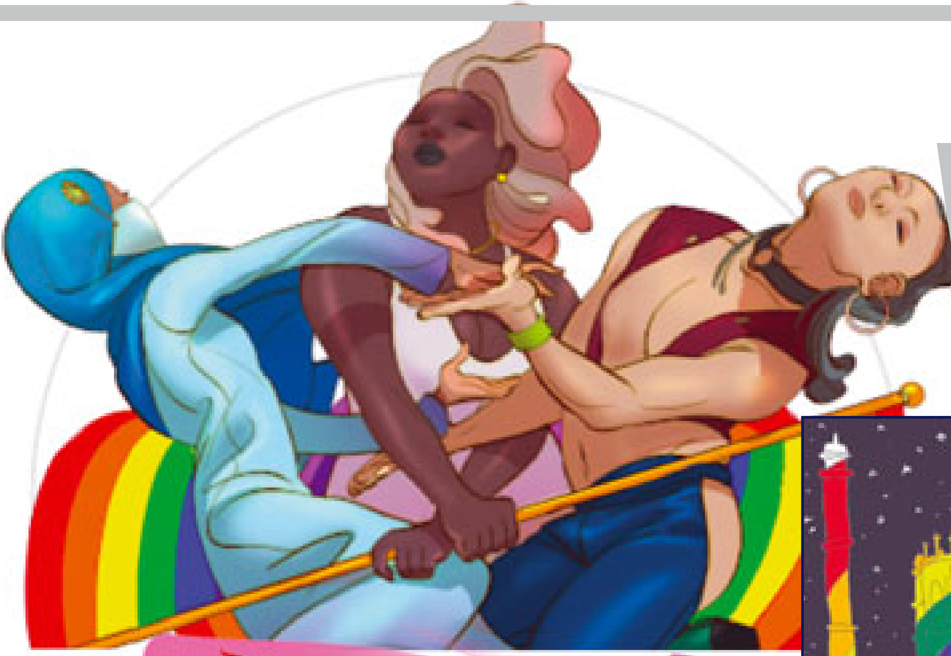

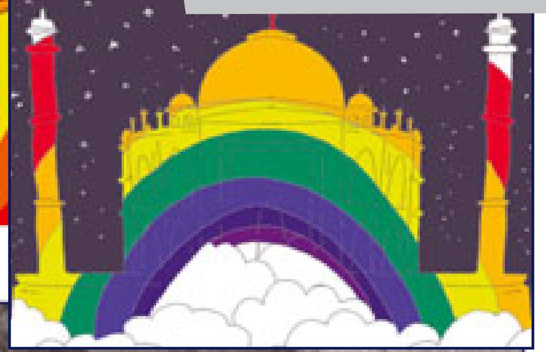

(Üstte) Ed Husain, Ramazan ayında Londra homoseksüel yürüyüşüne katılan Müslüman Belediye Başkanı ve Müslüman Polis Şefini övüyor.
(Sağda) Maajid Nawaz'ın Rumilik ve homoseksüellikle ilgili paylaşımları:
M. Nawaz: "Rumi, Üstad (Mevlana), Afganistan'da doğan Pers kökenli bir kişi ve Türkiye'de öldü. Onun kitaplarını okumaktan hiç sıkılmıyorum."
M. Nawaz: "Rumi'nin yolundan yürümeye can atıyorum."
M. Nawaz: "...Homofobi Müslümanlar arasında çok yaygın. İslam bugün reform edilmeli."
M. Nawaz: "Bu tarihi günde homoseksüel evlilik İngiltere'de artık yasal sayılıyor."

İngiliz derin devletinin başlattığı kampanya dahilinde, İbrahimi dinler ile homoseksüelliği sözde bağdaştırmak için yapılan etkinlikler her yerdedir.

Müslümanları pasifleştirmeye yönelik homoseksüel propagandalardan bir kısmı resimlerde görülmektedir. İlk homoseksüel imam diye tanıtılan kişiye, lezbiyen bir imam namaz kıldırmakta, bu namaz LGBT flamalarının üzerinde gerçekleşmektedir.
İlk Müslüman homoseksüel evliliği olarak pek çok yerde haber yapılan yukarıdaki resim, Müslümanları bu haram fiile alıştırma politikasıdır. Aklı başında hiçbir Müslüman bu sinsi oyuna gelmemektedir.

Özel oluşturulan homoseksüel gösterileri ile homoseksüel Müslümanların propagandası yapılmaktadır. Oysa propagandası yapılan bu kişiler, genellikle İslam dini ile ilgisi olmayan, İngiliz derin devletinin destekçiliğini yapmakla görevlendirilmiş kişilerdir.

"Hem homoseksüel hem de Müslüman olmaktan gurur duyuyorum" şeklindeki pankartlar, sadece köklü ve sinsi bir oyunun parçasıdır.

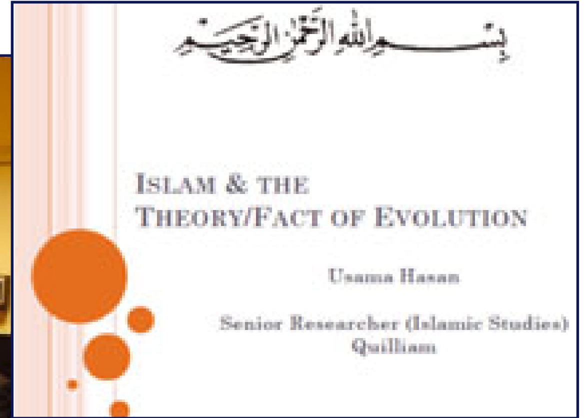

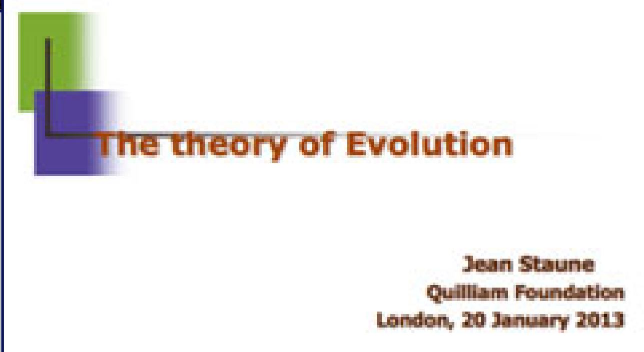
Quilliam Vakfı'nın Darwinizm ve Rumilik Propagandası

Quilliam Vakfı, bilim dışı hurafe ve aldatmacalarla yaşatılmaya çalışılan evrim sahtekarlığını yaymak amacıyla birçok faaliyet düzenlemektedir. Bu amaçla, dünyanın farklı ülkelerinden evrimci bilim adamlarını bir araya getirmekte ve konferanslar yoluyla kitlelere Darwinist propaganda yapmaktadır. Fakat bu konudaki asıl faaliyeti, İslam dini ile evrim teorisini kendince bağdaştırmaya çalışmaktır. Bunun için yine Müslümanların içinden hedeflerine uygun çeşitli kişiler seçilmekte ve bu kişiler sözde Müslüman kimlikleriyle ortaya çıkıp evrimi savunmakta, daha da ileri giderek Kuran'da evrimin olduğu aldatmacasını Müslümanlara empoze etmeye çalışmaktadırlar.

Vakıf ayrıca, kendi bünyesinde görevlendirdiği temsilcilerini, evrim aldatmacasını anlatmaları için İslam ülkelerine göndermektedir. Müslüman kimliği altındaki kişiler, özellikle İslami kelimeler kullanarak, her şeyin sözde tesadüfler sonucu meydana geldiği yalanını üniversitelerde, eğitim kurumlarında seminer ve paneller yoluyla yaymaya çalışmaktadırlar.

Quilliam Vakfı'nın kurucu danışmanı Usama Hasan, Müslümanlar arasında sahte evrim teorisini yaygınlaştırmakla görevlendirilmiştir. Hasan, "İslam ve Evrim Teorisi Gerçeği" sunumunu yaparken, evrim teorisine tarih boyunca destek veren kişilerden söz etmiş ve Rumi'den de örnekler vermiştir.

2008 yılından beri Quilliam Vakfı'nda kurucu danışman sıfatıyla bulunan Usama Hasan, İslam'da evrim olduğu iddiasını ön plana çıkarmakla görevlendirilmiş kişilerdendir. 5 Ocak 2013'te "Müslümanlar Evrimi Yanlış mı Anladı?" adlı bir panel gerçekleştiren Hasan, 29 Ocak 2013 tarihinde de, University of the Third Age'de (U3A) "İslam ve Evrim Teorisi" konulu bir konferans vermiştir. Hasan, evrim teorisine karşı çıkanları bilimden habersiz olmakla itham etmiştir. Dünyanın en büyük bilim safsatası olan evrimi, "bilim" kılıfı altında sunarak; evrime inanmayanları ise "evrim karşıtı" olarak empoze ederek kendince propaganda yapmaya çalışmıştır.

Quilliam Vakfı öncülüğünde yürütülen bu İslam'a aykırı algı operasyonu, İngiltere'nin önde gelen yayın organları tarafından desteklenmektedir. Örneğin, Usama Hasan'ın evrim aldatmacasını anlattığı makalesi, İngiltere merkezli *The Guardian* gazetesinde yayınlanmıştır.

Evrim sahtekarlığını, İslam alemine yayma projesi için görevlendirilen Usama Hasan, Mayıs 2014'te Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde gerçekleştirilen uluslararası bir konferansa da katılmıştır. 500 öğrencinin katıldığı konferansta "Islam and the Theory/Fact of Evolution" (İslam ve Evrim Teorisi/Gerçeği) başlıklı bir sunum yapmıştır. İslam ülkeleriyle yaptığı toplantılarda, şahsıyla ilgili verdiği bilgilerde kendisini "şeyh" olarak tanıtan Usama Hasan, hem Yaratılışı hem de bilimi inkar eden anlatımlarıyla açıkça İslam'a ve bilime karşı çıkan bir çalışma içindedir.

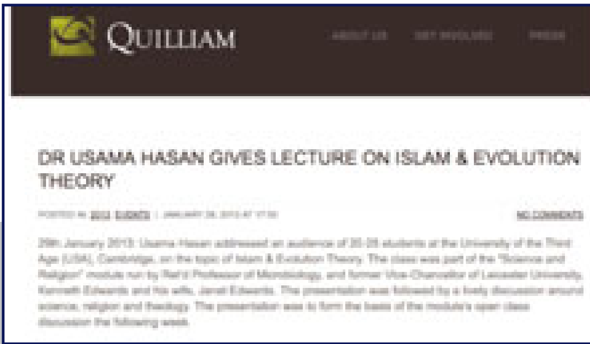
Usama Hasan, Erzurum Atatürk Üniversitesi'ndeki konuşmasında Peygamberimiz (sav)'in ismini kullanarak "insanların aşağı hayat formlarından evrimleştiği ile ilgili Muhammedi teori" ifadelerini kullanmıştır. [Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz] Oysa Peygamberimiz (sav), Kuran'daki ayetler ile Allah'ın varlığının ve Yaratılışın delillerini ortaya koymuş, Allah'ın gökleri ve yeri bir anda yarattığını tüm insanlığa tebliğ etmiştir.

Quilliam Vakfı, bu faaliyetlerin yanı sıra, İslam ülkelerinde birçok resmi ya da özel kurum ile bağlantıya geçerek İslam'ın özüne aykırı olan Darwinist ideolojiyi konferanslar ve toplantılar yoluyla var gücüyle savunmaktadır.

Quilliam Vakfı tarafından evrim propagandası yapmak üzere görevlendirilen Usama Hasan, 7 Mayıs 2014'te "Müslümanlar Evrimi Yanlış mı Anladı?" adlı sunumunu, Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde; 7 Mayıs 2015'deki "İslam ve evrim hakkında yanlış bilinenler" adlı sunumunu da Y. Beyazıt Üniversitesi'nde yapmıştır.

Quilliam Vakfı, İngiliz derin devletinin yüzyıllar önce yürürlüğe koyduğu projeyle paralel olarak, İslam alemine evrim sahtekarlığını kabul ettirmek için çeşitli etkinlikler düzenlemektedir. Bu etkinliklerde ön plana çıkarılan isim, Usama Hasan'dır.

Quilliam Vakfı, İslam ve bilim alanında sözde çalışmalar yapıyor izlenimini güçlendirmek için, özellikle İslami kesimleri etkileyecek farklı organizasyonlarla da bağlantılı görünmeye gayret etmektedir. Bu amaçla, "Muslim Science" isimli kuruluş ile ortaklaşa bir faaliyet içindedir. Vakfın böylece, bilimsel ve dini konularda Müslümanlar arasında otorite gibi görülmesi amacıyla İngiliz derin devletinin desteğini aldığı görülmektedir. Düzenlenen İslam ve bilim konulu konferanslar ise genelde üniversitelerde gerçekleşmekte ve

evrim ile İslam dinini bağdaştırma amacını taşımaktadır. İngiliz derin devletinin para, şöhret, makam, itibar gibi dünya menfaatleriyle kendisine bağladığı çeşitli Müslüman görünümlü vakıflar, kuruluşlar ya da akademisyenler bu toplantılarda İslam dinine muhalif konuları çeşitli sunumlarla aktarmaktadırlar.

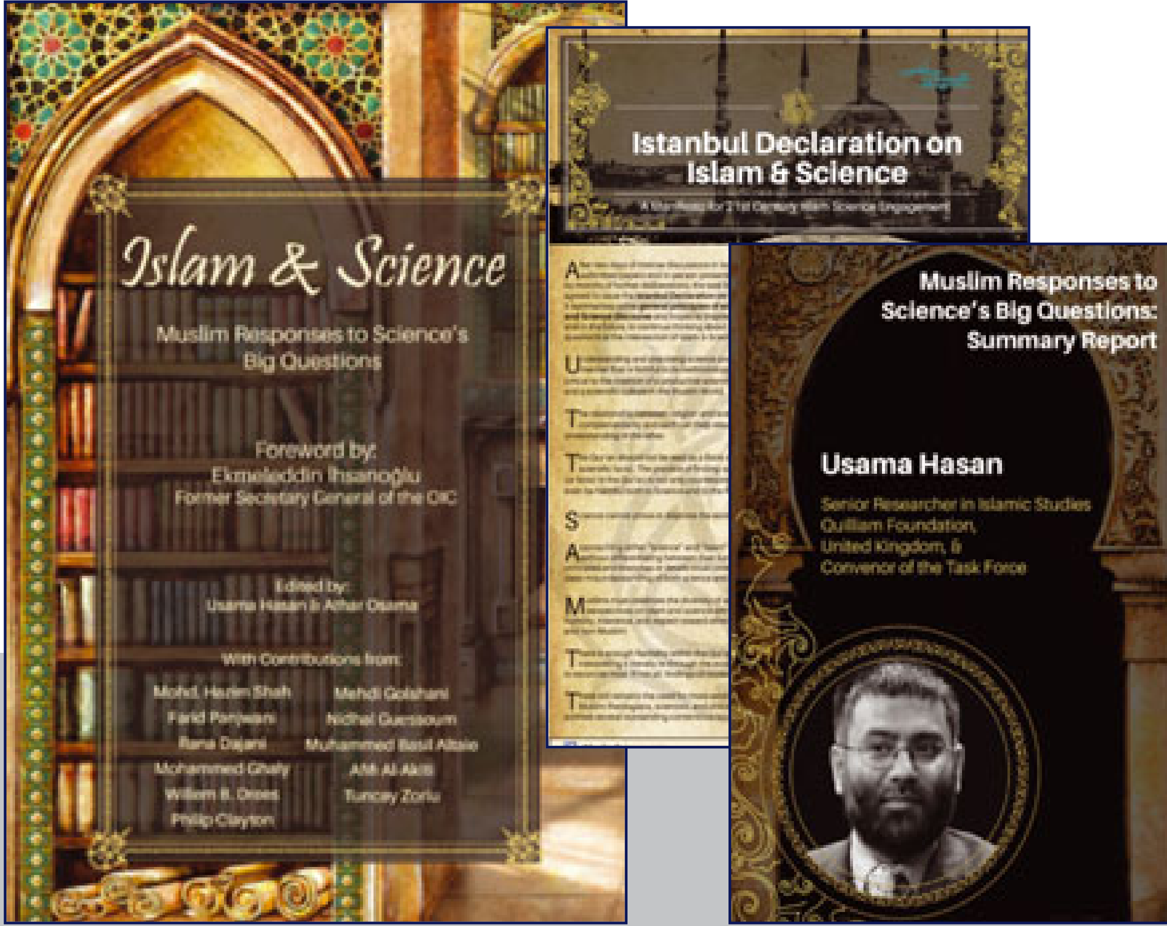
18-20 Ocak 2013 tarihlerinde Paris Üniversitesi'nde, ayrıca Muslim-Science kuruluşu ile birlikte Londra Üniversitesi'nde "İslam ve Bilim" adı altında düzenlenen konferanslar bu çabalara örnektir. Birleşik Arap Emirlikleri, Pakistan, Mısır, Fransa, İngiltere ve ABD'den katılan konuşmacıların gündeme getirdiği konular, inkarcı ve anarşist felsefenin zeminini oluşturan evrim teorisidir.

Söz konusu konferans dizisinde Usama Hasan, evrim düşüncesinin tarihiyle ilgili bir sunum yapmış ve bu iddiaların Müslüman medeniyetlerde güya yüzyıllardır var olduğunu, hatta Rumi ve İbn Haldun gibi düşünürlerin evrim teorisini desteklediklerini anlatmıştır.

Oysaki İbn-i Haldun'un İslami bir kimliğinin olmadığı, materyalist bir sosyolog olduğu, hiçbir görüşünün Kuran'la ve İslam'la bağdaşmadığı herkesin malumudur. Dolayısıyla, İbn-i Haldun'un evrimle ilgili düşüncelerinin İslam düşüncesi açısından hiçbir değeri yoktur. İbn-i Haldun'un isminin Arapça olmasından yararlanarak onu İslam düşünürü gibi tanıtmak ve buradan evrim teorisine kapı açmaya çalışmak, bir algı operasyonundan başka bir şey değildir.

Batıl bir pagan felsefesi olan Darwinizm'i savunan Deen Enstitüsü'nün düzenlediği konferansta, Usama Hasan, sahte evrim iddialarını İslam'a dahil etmeye çalışmıştır.

12-13 Şubat 2015 tarihinde İstanbul'da yapılan "İslam ve Bilim" başlıklı toplantı, İngiliz derin devletinin desteklediği Quilliam Vakfı öncülüğünde gerçekleşmiştir. Toplantıda, yoğun olarak Allah'ı inkar eden evrim propagandası yapılmaktadır. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun başkanlık yaptığı toplantıya, pek çok İslam ülkesinden akademisyenler katılmıştır. Toplantı sonunda yayınlanan ve editörlüğünü Usama Hasan'ın yaptığı 230 sayfalık rapor, *İstanbul Deklerasyonu* adı altında yayınlanmıştır ve sahte evrim teorisinin propagandasını yapmaktadır. Bu raporun önsözü yine Ekmeleddin İhsanoğlu'na aittir.

Usama Hasan evrim sahtekarlığına kendince destekçi bulmak için Rumi'den örnek verirken aslında İngiliz derin devletinin felsefi planını da ortaya koymaktadır. İngiliz derin devletinin desteklediği ve örgütlediği grupların ve kişilerin Rumi felsefesini benimsemelerinin asıl nedeni toplumları gerçek İslam'dan uzaklaştırmak, İslam dünyası içinde homoseksüellik ve Darwinist felsefeyi yaygınlaştırabilmektir.

Usama Hasan, 30 Kasım 2013'te Quilliam Vakfı'nı temsilen katıldığı bir başka toplantıda, yine Müslüman yaratılışçıların bilimi reddettikleri iftirasında bulunmuştur. Hasan'ın bu iddiasının tam aksine, günümüzde Müslümanlar,

ilmi gerçekler ışığında yaratılışın delillerine ulaşmaktadırlar. Evreni yoktan var eden Allah, bu Yaratılışın bilimsel dayanaklarını da birlikte yaratmıştır. Bu deliller, baktığımız her yerde gözler önündedir. Bugün bilimin her dalı, "yoktan yaratılışı" ispat etmiştir. Paleontologlarca bulunan 700 milyondan fazla fosil, canlıların bir anda var olduklarını ve hiçbir değişim geçirmediklerini ispatlamaktadır. Genetik bilimi ve moleküler biyoloji ise tek bir proteinin bile tesadüfen oluşamayacağını, bir proteinin oluşabilmesi için 60'dan fazla proteinin aynı anda ve aynı yerde var olması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu bilimsel gerçek, Kuran ile uyum içindedir. Dolayısıyla Hasan'ın demagojisi gerçeklerle bağdaşmamaktadır. Müslüman yaratılışçılar, Kuran'da gördüklerini, bilimsel delillerde de görmektedirler. Evrim teorisi tümüyle bilim karşıtlığıyken, Yaratılış tam anlamıyla bilimselliktir.

Bilim tüm branşlarıyla evrenin işleyişinde, canlıların vücutlarında ve yaşayışlarında, atomun yapısında, hücrenin içinde ve gözümüzü çevirdiğimiz her yerde müthiş bir ölçü, düzen ve akıl olduğunu ortaya koyar. Aklıyla ve vicdanıyla bakabilen herkes için bu yüksek aklın sahibinin Allah olduğu çok açıktır ve Allah, sonsuz sanatını matematik bir mükemmellik içinde evrende tecelli ettirmiştir. Yüce Allah bu gerçeği pek çok ayetinde bildirmiştir. O ayetlerden bazıları şu şekildedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 99)

Quilliam Vakfı'nın bir başka toplantısı ise yine Usama Hasan öncülüğünde 12-13 Şubat 2015 tarihinde İstanbul'da organize edilmiştir. John Templeton Vakfı ve Türk Bilim Tarihi Kurumu'nun desteklediği toplantıya Ekmeleddin İhsanoğlu başkanlık yapmıştır. İslam ve bilim konusunda sorulan sorulara cevap verme iddiasıyla oluşturulan çalışma grubuna İran, Birleşik Arap Emirlikleri, İngiltere, Katar, Türkiye, Ürdün, ABD, Pakistan gibi ülkelerin çeşitli üniversitelerinden akademisyenler dahil edilmiştir. Toplantı sonucunda yayınlanan ve Usama Hasan'ın bizzat editörlüğünü yaptığı 230 sayfalık rapora göre toplantının amacı yine "İslam" başlığı altında Darwinizm'e destektir.

Raporda, Ekmeleddin İhsanoğlu, Osmanlı'da evrim düşüncesinin gelişimini anlatırken Türk aydınlara biyolojik evrimin tanıtıldığını, evrim teorisi hakkında yapılan çalışmaları, sosyal Darwinist düşüncenin ve evrim tartışmalarının nasıl başlatıldığını ve sözde evrim delillerinin ve doğal seleksiyonun nasıl ders kitaplarına girdiğini açıklamıştır. Fakat, Darwinist propaganda niteliği taşıyan söz konusu raporda evrim sahtekarlığının sanki bir modern düşünce şekliymiş gibi kabul gördüğü savunulmuş ve Allah'ın Yaratmasının delillerinden hiç söz edilmemiştir. Hiçbir paragrafta veya sayfada, evrim teorisinin gerçekte bilimsel hiçbir delil ile desteklenmediği, 700 milyondan fazla fosilin tamamının yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramamış fosillerden oluştuğu ve tek bir proteinin dahi kendi kendine oluşamayacağı belirtilmemiştir.

Toplantı sonrasında yayınlanan ve Ekmeleddin İhsanoğlu ve Usama Hasan'ın imzalarını taşıyan "İstanbul Deklarasyonu" adlı açıklama bu organizasyonun amacının evrim teorisine destek vermek olduğunu doğrulamıştır. Açıklama şöyledir:

(Kuran'a uygun olmayan ifadelerden Allah'ı ve İslam'ı tenzih ederiz.)

Kuran, bir bilim Kitabı (veya bilimsel gerçeklerin Kitabı) olarak okunmamalıdır.

Kuran'da bilimsel mucizeler (veya deliller) bulma uygulaması zarar vericidir; aynı zamanda bilim ve dine her ikisine zararlı bile olabilir.

Biyolojik evrimin bilimsel gerçekleri ve buna bilimsel olarak reddedilemez insanın evrimi de dahil olmak üzere tüm iddialar cevaplanarak İslam teolojisiyle ve geleneğiyle uzlaşabilir.

Bilim, Allah'ın varlığını ispatlayamaz veya tersini ispat edemez.

Oysa Kuran, bilimsel birçok gerçeğin, hatta günümüzde henüz gerçekleşen kimi bilimsel keşiflerin 1400 yıl öncesinden haber verildiği olağanüstü İlahi bir kitaptır. Bilimsel tüm deliller, Kuran'daki gerçeklerle bağdaşmaktadır. İşte bu nedenledir ki, Kuran'ın pek çok ayeti çok büyük mucizelerle doludur.

Anlaşılan o ki, bu deklarasyonun imzacıları için sorun, onların "kendi teorileri"nin Kuran'a uymamasıdır. Kendi sahte teorilerini Kuran'da bulama-

dıkları için Kuran'ı reddetme yoluna gitmiş, kendi sahte teorilerini, "İslam teolojisi" adı altında kurguladıkları yeni bir din ile bağdaştırmaya çalışmışlardır. (İslam dinini tenzih ederiz)

Söz konusu imzacılar çok yanılmaktadırlar: Kuran, bilimin delillerini göstermekte, bilim de Allah'ın varlığını açıkça, milyonlarca delille ispat etmektedir.

Tesadüfi süreçleri ve evrimi adeta gerçekmiş gibi zannedenlere Allah'ın hitabı şu şekildedir:

Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, Kendisi'nden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler. (Yusuf Suresi, 40)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir... (Şura Suresi, 16)

Quilliam Vakfı'nın söz konusu çalışmalarına bakıldığında, genel olarak vakıf bünyesindeki tüm faaliyetlerin sözde "Müslümanları reform etme" çabası gibi lanse edilmeye çalışıldığı görülmektedir. Vakıf, resmi duyurularında güya "yeni bir yorumla insan hakları ve demokratik kültürü yaymak için çalıştıklarını" öne sürmektedir. Oysaki onların "reform", "yeni yorum" gibi pırıltılı kavramlarla Müslümanlara pazarlamaya çalıştıkları şeyler, "Darwinizm, Rumilik ve homoseksüellik gibi Kuran'a en zıt davranışlar ve felsefelerdir.

Eğer burada kast edilen reform, dinin özüne dönmek, İslam'ın gerçek değerlerini savunmak ve anlatmak olsaydı, Quilliam Vakfı bünyesindeki tüm faaliyetlerde Allah'a imanın güçlendirildiği, Kuran'ın mucizelerinin anlatıldığı, iman delillerinin tanıtıldığı ve Kuran ayetlerinin yer aldığı görülürdü. Fakat Quilliam üyelerinin yazılarında, vakıf faaliyetlerinde ve sosyal medya hesaplarında Allah'ın ayetlerine genellikle yer verilmemektedir.

Vakfın kurucusu Maajid Nawaz kitabında, "*Ben ideal olarak tüm Müslümanların ya reform yanlısı Müslümanlar ya da sadece kimliği Müslüman olan vatandaşlar olmalarını isterdim*" derken samimi olarak imanı yaşayan bir dindarlığı tavsiye etmemektedir. "Reform yanlısı Müslüman" ifadesi, Nawaz için

homoseksüellik gibi haram fiilleri savunan, Darwinizm ve Rumilik gibi İslam karşıtı felsefeleri benimseyen etkisiz, pasif, bir anlamda dine muhalif kitlelerdir. Ed Husain, bu hedefini şu sözlerle ifade etmiştir:

Müslümanların politikaya bakışına reform getirmemiz ve Sufi [Rumi] çizgisi paralelinde geleneksel içtihat bilgimizi yenilememiz gerekiyor.[399]

Bu çabaların samimiyetsiz olduğunun delili Kuran'da oldukça açıktır: Kuran'da evrim yoktur. Bir proteinin dahi tesadüfen oluşması mümkün değildir. 700 milyonun üzerinde fosil hiçbir değişiklik göstermeden günümüze kadar kalmıştır ve tüm canlıların yaratıldığını ilan etmektedir. 700 milyon fosil içinde evrimin gerçekleştiğini ispat eden tek bir tane dahi fosil bulunmamaktadır. Cinlerin, meleklerin, Hz. Musa (as)'ın yılana dönüşen asasının hiçbir evrim geçirmeden bir anda yaratılması gibi, insan da, tüm diğer canlılar da bir anda yaratılmıştır. Bilimin her kolu bu gerçeği yüksek sesle ilan etmektedir. Kuran'ın ve bilimin gösterdiği açık gerçeklere rağmen İslam ile Darwinizm'i bağdaştırmaya çalışmak, sonuçsuz bir çabadır.

Maajid Nawaz, tanınmış ateist ve İslam karşıtı Ayaan Hirsi Ali ile katıldığı bir programda, "*Hz. Muhammed'in yaptığı her şeyi desteklemiyorum*" demiş ve tıpkı Darwinistler gibi Allah'ın her şeyi "Ol" emriyle yarattığı gerçeğini inkar ederek, insanların bir tür hayvan olduğunu iddia etmiştir. Söz konusu programda şu sözleri sarf etmiştir: "*... İki aşırı uç arasında bir denge kurmaya çalıştım. Ama insanlar kompleks hayvanlar.*"[400]

Tanınmış bir ateist ve İslam karşıtı olan Ayan Hirsi Ali, Maajid Nawaz'a destek veren isimler arasındadır. Nawaz'a en büyük desteğin ateist ve İslam karşıtlarından gelmesi kuşkusuz düşündürücüdür.

Maajid Nawaz'ın kendisine ve görüşlerine en büyük destek, bir ateist ve Darwinist olan Richard Dawkins'ten gelmektedir. (Ortada) Nawaz, iki ateist Richard Dawkins ve Bill Maher ile

Majid Nawaz'ı destekleyen bir başka ateist ve Darwinist isim ise Sam Harris'tir. İslam'a karşı saldırgan ifadeleriyle tanınan Harris, Nawaz ile birlikte bir kitap yazmıştır.

Adı geçen bu kişilerin en büyük destekçilerinin de İslam karşıtı ateist Darwinistler olması dikkat çekicidir. Maajid Nawaz, İslam karşıtı ateist Sam Harris'in ardından en büyük desteği bir başka İslam karşıtı ateist ve Darwinist Richard Dawkins'ten almıştır. Yaptığı açıklamalarda, "*İnsanların dinlerine saldırmalı. Bence dine her fırsatta saldırarak konuşmak gerekir*" diyen, "*ülkeye alınacak Suriyeli ve Iraklı mültecileri seçerken İslam'a olan inançlarını yitirmiş olanlara öncelik tanınması gerektiğini*" iddia eden Dawkins, sitesinde Maajid Nawaz'ı övgülerle tanıtmış ve sosyal medya hesabında İngiltere'deki seçimlerde Nawaz'a oy vermeleri için takipçilerine tavsiyede bulunmuştur. Dawkins'in tweeti şöyledir:

> *Partiye değil de kişiye oy verme imkanım olsaydı, Hampstead ve Kilburn'den Maajid Nawaz'a oy verirdim.*

Richard Dawkins'in ateist Ayaan Hirsi Ali ve Maajid Nawaz ile ilgili bir başka tweeti ise şu şekildedir:

İki muhteşem insan, iki gerçek kahraman: Maajid Nawaz ve Ayaan Hirsi Ali.

Maajid Nawaz, Dawkins ile görüşmesi sonrasında Allah ve İslam hakkındaki düşüncelerini ise şöyle ifade etmektedir: "*Şimdi senden ayrılırken saçlarım beyaz, kafam karışık, sorularım ve kuşkularım var, ruhum Allah'la savaş halinde...*" (Allah'ı ve İslam'ı tenzih ederiz)

Maajid Nawaz'ın bir başka tweeti de şu şekildedir:

Richard Dawkins ve Sam Harris. Sam ile yaptığım konuşmadan inanılmaz derecede gurur duyuyorum. Bana daha iyi bir gelecek için umut veriyor.

Nawaz'ın Rumiliği öven sözleri ise şöyledir:

Rumi, Üstad, Afganistan'da doğan Pers kökenli bir kişi ve Türkiye'de öldü. Onun kitaplarını okumaktan hiç sıkılmıyorum.

Rumi'nin yolundan yürümeye can atıyorum.

Rumi'yi seviyorum. Bunu anılarımda yazdım, eğer benimle ilgili herhangi bir şey bilseydin, bunu da bilirdin.

Richard Dawkins @RichardDawkins · Jan 18
Two wonderful people, true heroes: Maajid Nawaz & Ayaan Hirsi Ali, in conversation in London, Feb 23rd.
lw3.org.uk/event/conversa...

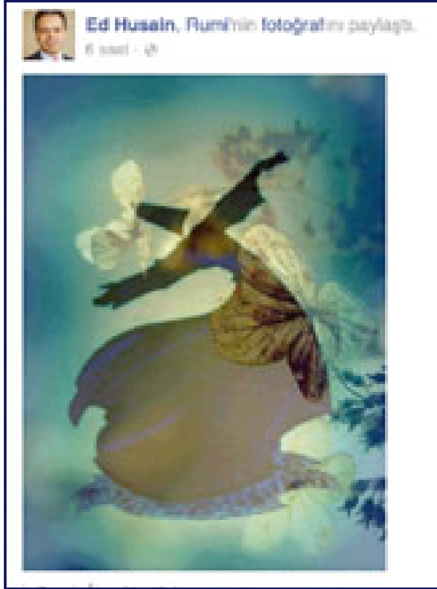

maajid nawaz
@MaajidNawaz
Follow
@RichardDawkins #Solidarity

Ateist ve Darwinist Richard Dawkins, sıklıkla Maajid Nawaz'a övgüler yağdırmaktadır. (En üstte) Richard Dawkins: *"İki muhteşem insan, iki gerçek kahraman: Maajid Nawaz ve Ayaan Hirsi Ali. Londra'da 23 Şubat'taki konuşmaları"* (Üstte) *"Richard Dawkins ile Dayanışma"*

Richard Dawkins
@RichardDawkins
Follow
If ever there was a case for voting for individual rather than party, it's @MaajidLibDem in Hampstead & Kilburn. A truly moral & brave man.

maajid nawaz
@MaajidNawaz
Follow
@RichardDawkins @SamHarrisOrg I'm incredibly proud of the dialogue Sam and I have had. It gives me hope for a better future.

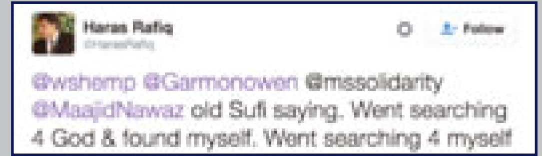
Richard Dawkins: *"Partiye değil de kişiye oy verme imkanım olsaydı, Hampstead ve Kilburn'den Maajid Nawaz'a oy verirdim. Gerçek anlamda ahlaklı ve cesur bir adam"* Maajid Nawaz: "*Richard Dawkins ve Sam Harris. Sam ile yaptığım konuşmadan inanılmaz derecede gurur duyuyorum. Bana daha iyi bir gelecek için umut veriyor."*

İngiliz derin devletinin etkisindeki kişiler, Rumi'nin sözlerini, genellikle sosyal medya paylaşımlarında özel mesajlar vermek amacıyla kullanırlar.

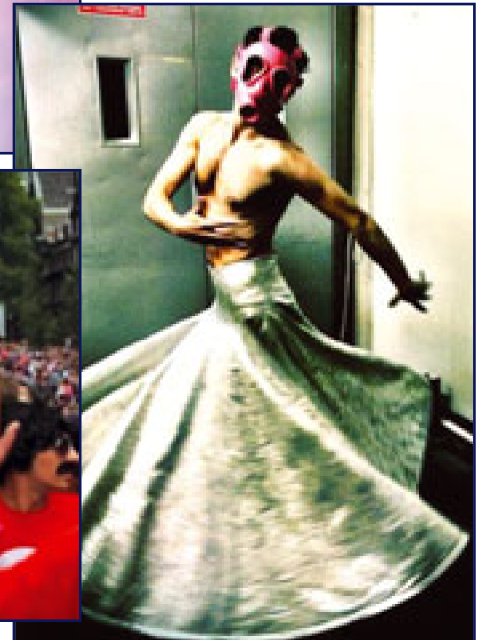
Ed Husain, Usama Hasan, Haras Rafiq, Maajid Nawaz gibi İngiliz derin devletinin desteğini alan kişiler, paylaşımlarında özellikle Rumiliğe yer vererek, Rumiliğin bir İngiliz derin devleti sembolü olduğunu ima ederler.

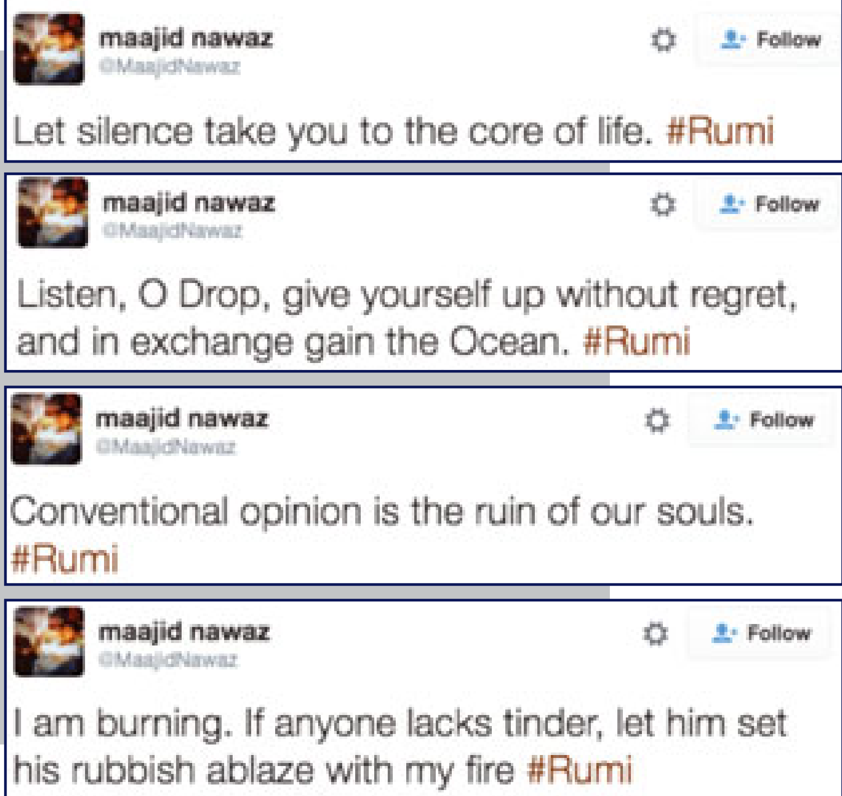

İngiliz derin devletinin "homoseksüel Rumiler" propagandası, doğrudan İslam alemini hedef almaktadır.

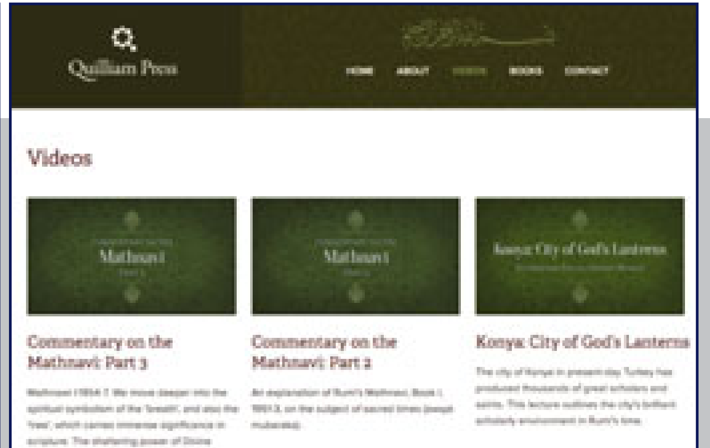

Maajid Nawaz'ın Rumilik propagandası yaptığı tweetler:
"Sessizlik seni hayatın özüne götürsün. #Rumi" "Sen bir damlasın, dinle. Pişman olmadan kendini ver ve karşılığında okyanusu al. #Rumi" "Bilinen görüşler ruhlarımızın yıkımıdır. #Rumi" "Ben yanıyorum. Kimin ateşi yoksa, anlamsızlığını benim ateşimle yaksın. #Rumi"

Quilliam Vakfı, kendi resmi internet sitesinde de sık sık Rumilik propagandası yapan makaleler ve videolar yayınlamaktadır. Buradaki amaç, Rumi'nin eserlerinde bulunan ve homoseksüellik, Darwinizm ve dinsizlik propagandası yapan bölümlerin desteklenmesi ve bu şekilde İslam aleminin Kuran dışı ve gayriahlaki bir inanç sistemine yöneltilebilmesidir. Bu tip çevrelerde, Hristiyanların, hatta İslam karşıtlarının dahi Rumi olması bu açıdan dikkat çekicidir.

İngiliz Derin Devletinin Tarihi Geleneği

İngiliz derin devleti, himayesi altına almak istediği liderlere tarih boyunca çeşitli dayatmalarda bulunmuştur. Homoseksüellerle aynı karede resim çektirmeye zorlamak, bu dayatmaların başlıcasıdır.

Tarihte Hindistan Kralı, son dönemlerinde Abdülaziz Han ve günümüzde Donald Trump, yanlarındaki homoseksüellerle zorla resim çektirmek durumunda bırakılmışlardır.

Gatestone Enstitüsü

Gatestone Enstitüsü, kendi internet sayfasında Ekim 2008'den itibaren makaleler yayınlamaktadır. Vakıf, Haziran 2010'dan beri çeşitli etkinliklere ev sahipliği yapmaktadır.

Gatestone Enstitüsü, kendisini, "ana akım medyanın başarısız olduğu noktalarda halkı eğitmeye adamış bir düşünce kuruluşu" olarak tanıtmaktadır. Kendi açıklamasına göre bu noktalar, hukukun üstünlüğü, insan hakları, serbest ve güçlü bir ekonomi, yurtta ve özgür dünyada barışı sağlayan bir ordu, enerjide dışa bağımsızlık, bireysel özgürlük, egemenlik ve konuşma özgürlüğümüze yönelik tehditlerden halkın haberdar edilmesidir. Gatestone, söz konusu başlıklar dahilinde kendini halk eğitimine adayan bir vakıf görünümünde ortaya çıkmaktadır.

Burada ifade edilen başlıklar elbette önemlidir ve özellikle insan hakları ve özgürlükler konusunda çeşitli vakıfların devrede olması ve konuşulmayanı konuşacak birimlerin bulunması rahatlatıcı ve güzeldir. Fakat vakfın genel faaliyetlerine bakıldığında söz konusu tasvirin genellikle herkesi cezbeden unsurlar olarak seçildiği, gerçekte yapılan faaliyetlerin İngiliz derin devleti himayesindeki diğer vakıfların faaliyetleriyle benzerlik gösterdiği görülebilmektedir.

Gatestone, sitesinde çeşitli yazarlara yer vermekte ve bu kişiler genellikle İslam karşıtlığıyla tanınan isimler olmaktadır. Söz konusu yazarlar arasında Norveç'te kitle katliamı yaparak 77 masum insanı katleden Anders Breivik'in akıl hocası aşırı sağcı blog yazarı Peder Jensen (blog adı Fjordman) da bulunmaktadır.[401] Bu isim daha sonra listeden kaldırılmıştır.

Fjordman'ın geliştirdiği ve Avrupa'nın Müslüman/Arap kültürü kapsamında tehdit altında bulunduğunu iddia eden Eurabia adındaki komplo teorisi, genelde İslam karşıtı yorumlarıyla tanınan Robert Spencer ve İslam'ın Nazi ideolojisinden daha tehlikeli olduğunu söyleyen (İslam dinini tenzih ederiz) İslam ve göçmen karşıtı Flemenk Siyasetçi Geert Wilders tarafından

Resimlerde, Norveç'te 77 masum insanı katleden Anders Breivik ve Utoya Ada-sı'ndaki katliam bölgeleri görülüyor. (En solda) Breivik'in akıl hocası olan aşırı sağcı blog yazarı Peder Jensen (blog adı Fjordman), Gatestone yazarları arasındaydı.

Fjordman'ın şiddeti körükleyen görüşleri İslam karşıtı Robert Spencer tarafından desteklenmektedir. (En sağda) Gatestone tarafından yayınlanan, Müslümanların terörist olarak gösterildiği çizim

"Teröristler Hoşgeldiniz. Silahlarınızı da getirin."

desteklenmektedir.[402] 2007 yılında oryantalist Bernard Lewis, Museviler'in İsrail'de toplanmaları gerektiğini çünkü Müslümanların Avrupa'yı ele geçirmekte olduğunu söylemiştir.[403]

Museviler elbette İsrail'de bulunmalıdırlar; o bölge kutsal topraklardır. Tıpkı Tevrat'ta belirtildiği gibi, Kuran'a göre de Musevilerin kutsal topraklarda yaşama hakkı vardır ve o bölgede bulunmaları biz Müslümanlar için güzellik

Gatestone'da yazılarına sıklıkla yer verilen Bernard Lewis'in Ortadoğu için planlarını gösteren harita

ve sevinç vesilesidir. Fakat Museviler, o topraklarda, Lewis'in iddia ettiği gibi "Müslümanlar'dan kaçmak" için değil, kutsal bir hükmü yerine getirmek için bulunmalıdırlar. O topraklarda bulunmalı ve orada Müslümanlarla barış içinde yaşamalıdırlar. İslam karşıtlığı üzerinden yapılan bu kara propaganda, şu an dünyayı felakete götüren nefret ve öfkenin temelidir. Musevileri provoke edebilmek için böylesine ilkel bir İslam karşıtlığının ajite edilmesi, İngiliz derin devletinin tipik bir yöntemidir.

Dünyanın her kesiminde olduğu gibi Avrupa'da da radikal görüşlü Müslümanlar bulunmaktadır. Bu kişiler İslam'ın değerlerinden uzak bağnaz bir yaşamı "İslam" olarak bilmekte, bir yandan Avrupa değerlerinden yararlanırken bir yandan da Avrupa ve Avrupalılardan nefret etmektedirler. Bu, dünyada yanlış ve sakıncalı ideolojik eğitimin getirdiği çok vahim bir sonuçtur. Bizim de mücadelemiz bu zihniyete karşıdır.

Fakat bu mücadele, bu insanlara düşman olarak, onları yok etmeyi tasarlayarak, onlardan kaçarak, yeni ve kapsamlı fobiler oluşturarak yapılamaz. Bu yöntemlerin kullanıldığı anlamsız ve çözümsüz mücadele şekli, sadece radi-

kalizmin kaynağı olan öfkeyi artıracaktır. Buradaki yanlış ideoloji Kuran'ın doğru mantığı ile bertaraf edilmeli ve mücadele, ikna, eğitim ve bilim metotları kullanarak yapılmalıdır.

Fakat şunu da unutmamak gerekir: Radikalizmi kavram olarak geliştiren, ideolojik olarak besleyen ve kendi amaçları doğrultusunda kullanan daima İngiliz derin devleti olmuştur. İşte bu nedenle İngiliz derin devleti, söz konusu belanın ortadan kalkmasına da hiçbir zaman taraftar olmayacaktır. Dolayısıyla, İngiliz derin devletinin görevlendirdiği kişiler tarafından sürekli olarak nefret tohumlarının atılması, fobiler üretilmesi sürpriz değildir. Bu kişilerin radikalizmle savaş adı altında ortaya çıkmış olmaları da yanıltıcı olmamalıdır. Burada özel olarak belirlenmiş kapsamlı bir plan vardır. Şu an için yapılması gereken bu planın varlığını bilerek dikkatli hareket etmek, nefret kervanına katılarak oyuna gelmemek ve İngiliz derin devletini mümkün olan her aşamada deşifre etmek olmalıdır.

Kutsal Topraklar, üç dinin mensuplarının barış içinde ve birlikte yaşamaları gereken özel bir mekandır. Kuran'a göre Musevilerin kutsal topraklarda yaşama hakkı vardır.

"Eurabia" kavramını ve bu kavramın çağrıştırdığı korkuları yaygınlaştırmak amacıyla Gatestone Enstitüsü tarafından basılan bazı makalelerin başlıkları şöyledir: The Islamization of France (Fransa'nın Müslümanlaşması), The Islamization of Germany (Almanya'nın Müslümanlaşması), The Islamization of Belgium and the Netherlands (Belçika ve Hollanda'nın Müslümanlaşması), Spain: Soon the Muslims Will be Kings of the World (İspanya: Yakında Müslümanlar Dünyaya Hükmedecek), Britain's Islamic Future (İngiltere'nin İslam Geleceği), UK Islamic Takeover Plot (İngiltere'nin İslam tarafından devralınması planı), How Islam Conquers Europe (İslam Avrupa'yı Nasıl Fethediyor).[404]

Gatestone, aynı zamanda İslam karşıtı Geert Wilders'in Hollanda'da "daha az sayıda Fas vatandaşı" olması çağrısını yayınlamıştır. Bunun yanı sıra Ali Salim'in "Islamic Cannibalism"[405] (İslami Yamyamlık) ve Soeren Kern'in "Child Sex Slavery, Multiculturalism and Islam"[406] (Çocuk Seks Köleliği, Çok kültürlülük ve İslam) isimli, doğrudan İslam dinini hedef alan makalelere yer vermiştir.

Köşe yazarı Hilary Aked, konuyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

Ocak 2015'te, Paris'teki saldırılardan sadece günler sonra, Gatestone, New York Times'ta tam sayfalık reklam çıkarmak için yaklaşık 100 bin dolar harcama yapmıştır. "İyi bir Müslümanın ABD'nin gücünü desteklediği" mesajını üstü kapalı bir şekilde vatandaşlarına iletmek amacıyla, Gatestone reklamında çizilen üç Müslümandan ikisi Amerikan bayrağının yanında durmaktadır. İran, Irak, Suriye, Nijerya, Mısır ve Afrika'daki şiddet olaylarından bahseden reklam metni, dünyadaki 1.6 milyarlık Müslüman nüfusun dahil olmadığı tüm diğer şiddet olaylarını öylece göz ardı etmiş ve aynı zamanda her çatışmada rol oynayan siyasi faktörleri örtbas etmiştir. Reklamın altındaki mesaj çok açıktır: Gatestone, bu şiddet için tek nedenli bir açıklama savunmuş ve dikkatleri kesin bir tavırla İslam'ın üzerine çekmiştir.

"Aşırıcılık karşıtı" bir girişim gibi görünen bu reklam, günümüz İslam karşıtı ırkçılığının nasıl açıkça ifade edildiğinin tipik bir örneği olmuştur. Belirli davranışların genelleştirilmesi ve kararlı bir tavırla bunların dini ideoloji ile ilişkilendirilmesi yeterlidir. İmzalayan 23 devletin tümünün Müslüman ülkeler olması gerçeği, topluca yöneltilen bu suçun temel sorununu çözmemektedir.

İfade "tüm vicdan sahibi insanları" imzalamaya davet etse de, "görev" sözcüğü Müslümanlarla ilgili olarak iki kez kullanıldığından diğerlerinden ziyade onların şiddete karşı olduklarını kanıtlamaları beklenmektedir. Bu nedenle Gatestone'un ilanı, aynı şekilde Müslümanlara yönelik ithamlarda bulunma çağrısında bulunan sözde Müslüman anlayışına ilişkin "Charter of Muslim Understanding" başlıklı sözleşme ile aynı işlevi görmektedir. UKIP'de görev yapan Gerard Batten'ın yetkilendirdiği İsrail yanlısı muhafazakar parti milletvekili Robert Halfon dahi bu belgeyi "korkunç" bulmuş ve bunu Nazi yönetimindeyken Musevilerin mecbur bırakıldığı sarı yıldız taşıma yolunda atılan ilk adım ile özdeşleştirmiştir.[407]

Quilliam Vakfı'ndan Usama Hasan ve Maajid Nawaz bu beyanı imzalayanlar arasındadır.

Kuşkusuz Gatestone gibi vakıfların sunduğu en büyük risk, görünürde "radikal İslam ile mücadele" adı altında Müslümanları ve İslam'ı sosyal yaşamdan uzaklaştırmaya yönelik bir politika izlemeleridir. Bu kuruluşlarca yapılan faaliyetler her defasında, Müslümanları daha fazla fişleme, kötüleme ve ötekileştirme politikasına dönüşmektedir. Görünürde ön plana çıkan "Müslümanları radikallerden ayırma" şeklindeki pozitif amaç, pratikte tam terse işleyerek tüm Müslümanlara yönelik bir karalama kampanyasına dönüşmektedir. Bu kuruluşlarca desteklenen "Müslümanlar" ise, İngiliz derin devletinin yaşam felsefesini, yani homoseksüelliği, Darwinizmi, Rumiliği savunan kişilerdir.

Aked, Gatestone tarzı vakıfların sunduğu "tehdidi" kendi cümleleriyle şu şekilde anlatmıştır:

Breivik gibi tek başına hareket eden aşırı sağcı teröristlerin doğurduğu korku zaten çok iyi bilinmektedir. Ancak belli bir üne sahip olmuş ve sahte bir saygıdeğerlik kazanmış olan Gatestone gibi vakıflar bize daha çok korku vermektedir.[408]

Gatestone'un gelirinin 2012 yılında 1.1 milyon dolar olduğu bildirilmiştir. 2013 yılındaki vergi dosyalarında, Gatestone, toplam gelirinin 1.387.104 Dolar olduğunu beyan etmiştir.[409] Vakıf, kendi internet sitesinde "özel bağışçılar ve vakıflar" tarafından finanse edildiğini belirtmekte, fazla ayrıntıya girmemektedir.

Gatestone ve bunun gibi diğer kurumların gelir kaynaklarına yer vermemizin sebebi, benzer görüşleri savunan bu vakıfların, açıkça deşifre edilmeyen bir el tarafından sürekli olarak finanse edilmesidir. Böylelikle İngiliz derin devletinin destekçiliğini yaptığı görüşler hızla yayılmakta ve hedeflenen kitlelere ulaştırılmaktadır.

Diğer Düşünce Kuruluşları

New Horizons

New Horizons logosu (Sağda) RAND Corporation logosu

İngiliz menşeli vakıf New Horizons, tıpkı Quilliam Vakfı gibi "İslam'da reform yapma" amacıyla ortaya çıkmıştır. Tüm diğer adı geçen düşünce kuruluşları gibi Darwinizm'i, homoseksüelliği ve Rumiliği savunmaktadır. Toplantılarına Quilliam Vakfı üyeleri sıklıkla katılmaktadır; Usama Hasan bunlarda yoğun olarak evrim propagandası yapmaktadır. Vakfın sosyal medya sayfasında, Usama Hasan'ın: "*İslam ve bilim çalışma grubundaki alimler, insanın evrimi düşüncesinin İslam ile uyumunda bir sorun görmediler*" şeklindeki evrim safsatası ile İslam dinini bağdaştırmaya çalışan sözleri bulunmaktadır.

New Horizons Vakfı, 2016 yılında "British Islam 2016" (İngiliz İslamı 2016) adı altında bir konferans düzenlemiş ve konferansta homoseksüelliği destekleyen konuşmacılara yer vermiştir. Quilliam Vakfı Üyesi Usama Hasan, konferanstaki konuşmasında Lut kavmini örnek vererek, "*Kuran'da çeşitlilik ve eşitlik ayetleri var. O zaman kim LGBT Müslümanlarını dışlayabilir?*" diyerek Kuran'da homoseksüellik gibi bir haram eylem adeta meşruymuş gibi bir izlenim yaratmak istemiştir. Oysa Kuran'daki Lut kavmi, homoseksüel bir kavim olmalarından dolayı lanetlenmiş, uyarılmış ve sonucunda helake uğramış bir kavimdir.

Vakfın Başkanı Dilwar Hussain de Rumi felsefenin savunucularındandır.

RAND Corporation

Tavistock Enstitüsü ve Chatham House ile doğrudan bağlantılı olduğu belgelenmiş olan ABD'li bir vakıftır. ABD politikalarını etkili bir şekilde ve her düzeyde kontrol etme ve yönlendirme özellikleriyle bilinmektedir.

RAND Corporation, 1980'li yılların başında Güvenlik ve İç Karışıklıklar Grubu oluşturmuştur. Bu grup, üçüncü dünya ülkelerindeki bağımsızlık ve demokrasi mücadelelerini konu alan konferanslar ve araştırmalar düzenlemekle görevlendirilmiştir.

Bu bölgelerdeki olaylar yakından izlenmekte ve konuyla ilgili ABD Dışişleri Bakanlığı'na yönlendirici raporlar sunulmaktadır. Genel anlamda muhafazakar çizgide bulunan söz konusu düşünce kuruluşu, aynı görüşteki tüm diğer vakıflar gibi Ortadoğu'da savaşı ve şiddeti savunmaktadır.

CIA'in eski Ortadoğu Baş Analizcisi, CIA'e doğrudan bağlı Ulusal İstihbarat Konseyi Eski Başkan Yardımcısı ve Türkiye Uzmanı Graham Fuller, CIA Eski Türkiye İstasyon Şefi, Başkan Carter dönemi Ulusal Güvenlik Konseyi üyesi Paul Henze, Eski ABD Türkiye Büyükelçisi James Spain, Eski Vietnam ve Ankara Büyükelçisi Robert Commer ve Morton Abramowitz geçmişte RAND Corporation uzmanlarıdırlar.

Düşünce Kuruluşları Üzerinden İngiliz Derin Devletinin Etki Politikası

Şimdiye kadar incelediğimiz düşünce kuruluşlarının temel bazı özellikleri vardır. Bunların bir kısmı, genellikle Müslüman kimlikleri ile ortaya çıkan, özellikle de radikal geçmişleri olan kişiler tarafından kurulmuşlardır. Hepsinin ortaya çıkış iddiası, güya radikalizme savaş açmak ve bunun yerine kendilerince yeni bir Müslümanlık projesi oluşturmaktır.

Söz konusu vakıflar, onların "yeni Müslümanlık projesi" olarak isimlendirdikleri bir planı hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. İslam'da "reform yapma" adı altında, İslam ve bilim ile tamamen reddedilen evrim teorisini, İslam tarafından haram kılınmış ve "iğrençlik" olarak tanımlanmış homoseksüelliği

ve İslam'a tamamen muhalif olan Rumiliği Müslümanlara benimsetmeye ve meşrulaştırmaya çalışmaktır.

Nasıl Hristiyanlığı kendi kişisel değerlerine göre değiştirip Anglikanizm adıyla sistemleştirdilerse, İslam'ı da aynı yöntemlerle değiştirip İngiliz İslam'ını sistemleştirmeye çalışmaktadırlar.

Oluşturmayı istedikleri Müslüman kitle ise, İslam'ın değerlerinden, Kuran ayetlerinden veya iman hakikatlerinden uzaklaşmış; homoseksüelliği ve Darwinizm'i savunan, İslam dini ile hiçbir alakası olmayan, sadece Müslümanları dejenere etmek için görevlendirilen kitleler olacaktır.

Homoseksüelliği savunan, Yaratılış yerine evrime inanan, helal ve haram tanımayan bir yaşam felsefesini benimseyen, yani özetle maneviyatını tamamen yitirmiş bir kitlenin artık İngiliz derin devleti için çok kolay bir lokma olacağı, dahası bunların kolayca yancıya ve ajana dönüştürülebileceği tartışmasızdır.

Günlük hayatta karşılaşılan birçok şeyde homoseksüellik propagandası vardır. Dosya indirme sitelerinden bilgisayar ikonlarına, yollardan merdivenlere kadar her şey, İngiliz derin devleti tarafından bu propaganda için kullanılmaktadır.

Kuran'ın ilkelerinden uzak ve her türlü dejenerasyona açık olan model, gerçekte İngiliz derin devletinin özel bir projesidir. Bu proje bir kısım çevrelere o kadar cazip gelmiştir ki, söz konusu vakıflar "İngiliz İslam'ı" denen bu garip yaşam modelini yaygınlaştırmak için İngiliz Hükümeti başta olmak üzere oldukça fazla yerden fon almaktadırlar. Bu vakıfların fon topladığı diğer dernekler ise, ilginç bir şekilde hep "İslam karşıtı"dırlar.

Aynı vakıflar, barışçıl olanlar da dahil olmak üzere tüm Müslümanların fişlenmesi, Müslümanlar hakkında casusluk faaliyeti yapılması gibi eylemlerin baş oyuncuları olmaktadırlar. Hükümetlerine sundukları öneriler destek görmekte, bu yönde yapılan çalışmalar Müslümanlara oldukça büyük zorluklar sunarken, kendilerine büyük fonlar getirmektedir. Bu fişleme politikası ayrıca, söz konusu vakıflara büyük imtiyazlar da sağlamaktadır.

Söz konusu düşünce kuruluşları –bilerek veya bilmeyerek– İngiliz derin devletinin projelerini yerine getirmektedirler. Üç kavram; yani Darwinizm, homoseksüellik ve Rumilik, özellikle seçilmiş kavramlardır. Bu kavramların Müslüman adı ve görünümü altında kişiler ve kurumlarca desteklenmesi bu özel projenin en önemli adımı olmaktadır. Hedef İslam'ı kendilerince uygulanabilir bir din olmaktan çıkarmak, Müslümanları ise pasif, zayıf ve ahlaki çöküntüye uğramış şahıslar haline getirmektir. Hatta Nawaz'ın iddiasına göre Müslümanlar hiçbir şeye karışmamalı, "sadece kimliklerinde Müslüman yazması" ile yetinmelidirler. Darwinist ideoloji ve homoseksüelliğin genellikle agresiflik ve şiddet ile birlikte anıldığı dikkate alındığında, Müslümanları şiddete yöneltmenin de bir başka amaç olduğu görülebilmektedir. Bu hedef dahilinde Müslümanların birleşmesi, bir güç oluşturması ve ittifak ederek çözüm üretecek güçlü kimlikler haline gelmesi imkansızlaşmaktadır. Zaten İngiliz derin devletinin de istediği daima bu olmuştur.

Söz konusu vakıfların İngiltere ve ABD dış politikasına hakimiyetleri büyük riskler teşkil etmektedir. Söz konusu kurumlar, İngiliz derin devletinin fikir altyapısını kullandıklarından, bu kurumlardan gelen öneriler genellikle Müslüman ülkelere yönelik fişleme ve şiddet politikasına odaklanmakta ve genellikle mutlaka uygulanmaktadır. Yine Müslüman ülkelerdeki Darwinist ve homoseksüellik propagandaları da bu öneriler içinde yer almaktadır. "İngiliz İslam'ı" başlıklı konferanslar bu bağlamda pek çok Müslüman ülkede

gerçekleştirilmiştir. Söz konusu ülkelerin hükümetlerinde bu vakıflarla işbirliğinde bulunan kişiler yer bulmaktadır. Kimi zaman ülkelerin başbakanları bile bu işbirliğine girmek mecburiyetinde kalmaktadır.

Söz konusu düşünce kuruluşlarının bir başka önemli özelliği de, ajan ve yancı kazanma stratejisidir. Özellikle Müslüman ülkelerden seçilen çeşitli kişiler, kolaylıkla söz konusu düşünce kuruluşlarının idaresine girebilmekte ve bilinçsizce İngiliz derin devletinin sahte ideolojisinin askeri haline gelebilmektedirler. Bu kişiler, kendi ülkesine ihanet eden kişilerdirler. Gerektiğinde söz konusu düşünce kuruluşlarına çeşitli bilgiler sızdırmakta, hatta kimi zaman ülkede gerçekleşen ayaklanma ve isyanların tetikleyicisi olarak kullanılmaktadırlar.

Söz konusu kişiler, genellikle oldukça küçük menfaatler için tüm değerlerini harcayabilen basit mizaçta kimselerdir. Zaten bu karakter özellikleri İngiliz derin devleti tarafından özellikle tespit edilmiş ve buna göre seçilmişlerdir. İngiliz derin devletinin kurmayları, bu kişilerin küçük menfaatlere hemen kanacaklarını, birkaç övgü ile konunun hallolacağını gayet iyi bilmektedir. İşte bu nedenle söz konusu kişiler özellikle sosyal medya ortamında tespit edilmekte, birkaç paylaşım ve beğeni sonrasında, "oldukça önemli olduklarına" inandırılmaktadır. Belli bir süre sonra bu kişinin –derin devletin kurmayları tarafından yazılan– yazılarının gazetelerde yayınlanması veya adı geçen düşünce kuruluşlarının toplantılarına izleyici olarak katılması bile yeterli olmaktadır. Bu kişi, artık İngiliz derin devleti için kullanışlı bir obje haline gelmiştir.

Ajan ve yancı devşirme stratejisi sayesinde İngiliz derin devleti, özellikle Müslüman ülkelerde çok fazla kol elde etmiş olmaktadır. Bu kollar vesilesiyle, özellikle homoseksüellik ve Rumilik propagandası yoğun olarak yapılmaktadır.

Şunu belirtmek gerekir: Elbette tüm düşünce kuruluşları aynı değildir. Dünyada çok fazla sayıda düşünce kuruluşu vardır ve bunların büyük bölümü güzel amaçlara hizmet etmekte ve oldukça faydalı olmaktadırlar. Ayrıca bahsini ettiğimiz düşünce kuruluşları içinde de güzel düşünceler ve niyetler taşıyan samimi kişiler kuşkusuz ki vardır.

İngiliz derin devletinin başlattığı homoseksüellik propagandası, çocuklara dahi işlenmeye çalışılmaktadır. Gökkuşağı renklerinin önünde iki erkek çocuğunun tuttuğu pankart, homoseksüel yürüyüşlere atıfta bulunmakta, okul ve kütüphane çizimleri, oyuncaklar hatta emzikler bile bu propapandaya alet edilmektedir. Üzerinde, "Homoseksüel amcamı seviyorum", "Annelerimi seviyorum" yazan bebek tişörtleri ise bu kirli propagandanın vardığı son noktayı göstermektedir.

Çocuklara yönelik çizgi filmlerde dahi homoseksüellik telkini verilmektedir. Disneyland homoseksüel renkleriyle renklendirilerek çocuklara yönelik bilinçaltı yönlendirme yapılmak istenmektedir.

Sorun, bir kısım kuruluşların İngiliz derin devletinin himayesinde hareket etmek zorunda bırakılmasıdır. Bu kuruluşlar, ya baştan bu zorunluluk üzerine kurulmuştur veya sonradan bu görevi üstlenmek zorunda kalmışlardır. Normal şartlarda aklı selim hiçbir Müslüman Darwinizm safsatasına inanmaz; hiçbir normal Müslüman, Kuran'da kesin ve açık delillerle haram kılınmış olan homoseksüelliğin savunucusu olmaz. Allah korkusu olan hiçbir Müslüman "bizim yolumuzda haram veya helal yok" diyen bir anlayışa onay vermez.

Eğer söz konusu vakıflar, Müslüman olduklarını iddia ediyor, fakat Kuran'dan çok homoseksüellik konusunu gündeme getiriyorlarsa, burada çirkin bir oyun olduğu açıktır. Ne acıdır ki adı geçen kurumlar, bu oyunun tam ortasına düşmüş durumdadırlar.

Müslümanlar dikkatli olmalıdırlar. "Modern İslam", İslam dininin özünden saptırılarak dönemin zihniyet ya da yaşam biçimine, ahlak ve düşünce anlayışına adapte edilmesi değildir. "Modern İslam", İslam'ı sosyalizm, komünizm, materyalizm, Darwinizm, Rumilik gibi batıl felsefelerle yorumlama özentisi de değildir. Yine, "modern İslam" homoseksüellik gibi gayriahlaki davranış şekillerini İslam'a entegre etme çabası hiç değildir.

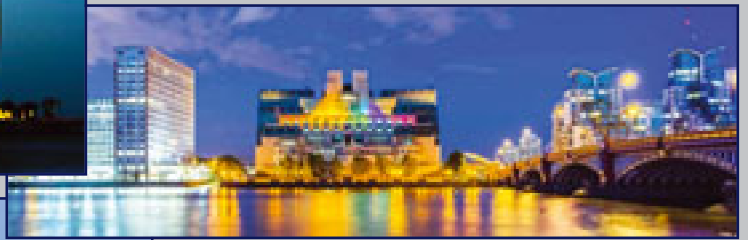

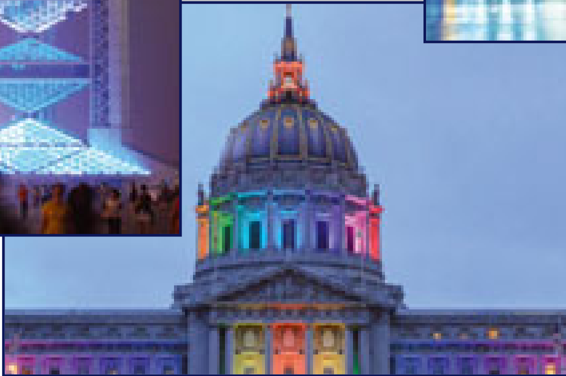

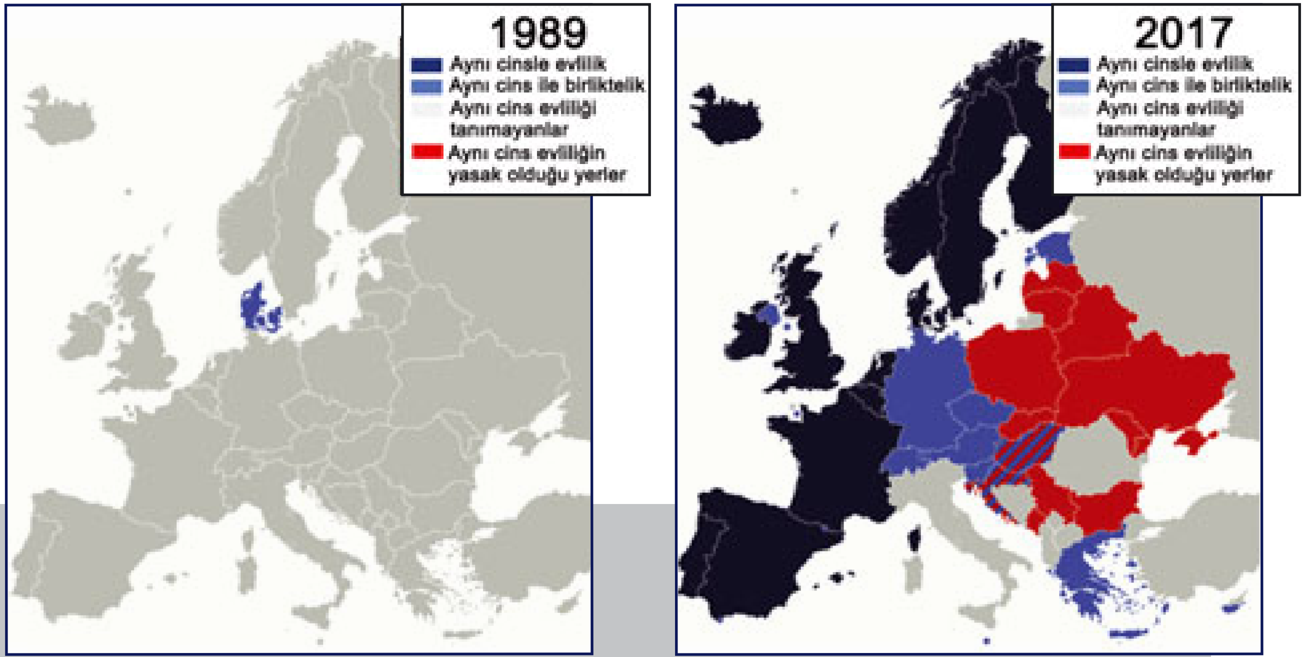

Soldan sağa, Beyaz Saray, Londra Parlamento Binası, Tel Aviv Belediye Binası, Empire State, Eyfel Kulesi, Dubai'deki Beijing Olimpik Green binası, Burj al-Arab Oteli, GCHQ ve MI6 binaları ve San Francisco Belediye Binası homoseksüel propagandaya alet edilmiştir.

Haritalarda, 1989'dan 2017'ye homoseksüelliğin Avrupa çapında nasıl artış gösterdiği görülmektedir. Bu şaşırtıcı analiz, İngiliz derin devletinin homoseksüellik propagandasının nasıl bir etkiye sahip olduğunu gözler önüne sermektedir.

"Modern İslam", hurafelerden ve bağnazlıktan arındırılmış, yalnızca Kuran'a dayalı İslam'ın, her devrin algı ve anlayış düzeyinin kat kat üzerinde bir modernlik anlayışına sahip olduğu gerçeğini tanımlar. Daha da doğrusu, İslam'ın modern-ötesi olduğunun ifadesidir. "Modern İslam", insanlar Kuran'ı en doğru biçimde anlayarak en saf ve samimi biçimde yaşadıkları zaman ortaya çıkacak en mükemmel sistemdir. Demokrasinin ve özgürlüklerin asıl merkezidir.

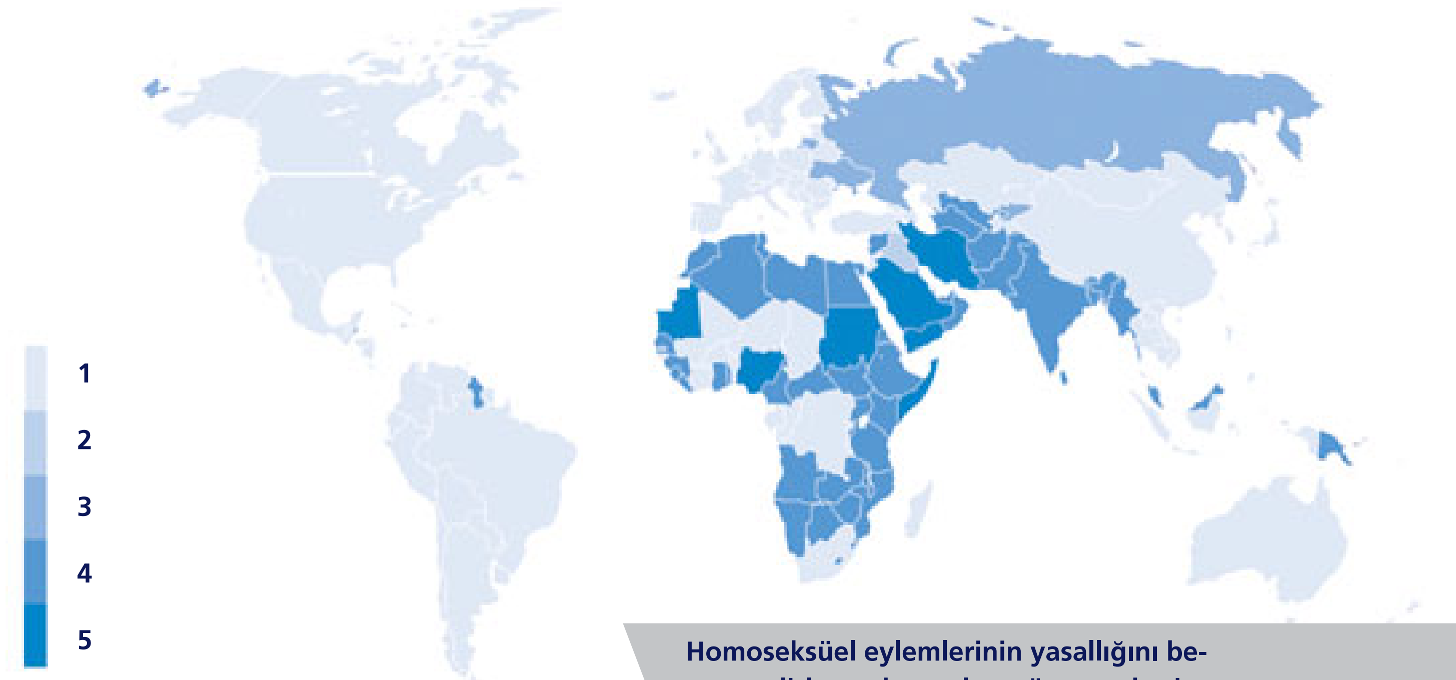
Dolayısıyla "İslam'da reform yapıyoruz" diye ortaya çıkanların, kullandıkları bu ifadelerden bile bir hile kurguladıkları anlaşılmaktadır. İslam, reforma ihtiyacı olan bir din değildir. İslam'ın kendisi moderndir; İslam barışın kaynağıdır; İslam estetik, sanat ve bilimde en üstün olmaktır; İslam demokrasinin ve tüm özgürlüklerin kalesidir; İslam saygıdır, sevgidir, merhamettir, dayanışmadır. Bir insan gerçekten radikalizmi ortadan kaldırmak ve İslam adına faaliyet yapmak istiyorsa, insanları İslam'ın özüne, yani Kuran'a çağırmalıdır. Eğer bunu yapmıyorsa, Kuran ayetlerinden bahsetmiyorsa, İslam'ı yeterli bulmuyor, her fırsatta kendince eleştiriyorsa (İslam dinini tenzih ederiz), dahası İslam'a muhalif tüm ideolojileri ve sapkınlıkları "İslam adına" savunmaya kalkıyorsa, İngiliz derin devletinin sinsi oyunu devrede demektir.

İnsanların büyük bir çoğunluğu oynanan bu oyunun farkında değildir. Söz konusu düşünce kuruluşlarının hizmet ettikleri gerçek amacı, henüz görememişlerdir. Hedefimiz bu konuda zihinleri açmak ve dünya çapında oynanan bu oyunu ortadan kaldırmaktır. Açık olan gerçek ise şudur: Özellikle İslam'ı hedef almış olan oyunlar, mutlaka başarısız olmaya hatta hüsrana uğramaya mahkumdur.

İngiliz derin devleti, tüm hak dinlerin ve gerçek dindarların ardındaki Metafizik Gücü görmeyi reddetmektedir. Oysa Deccal Komitesi bu olağanüstü gerçeğe gözlerini kapasa da, gerçek olan mutlaka vuku bulacaktır. O da yeryüzüne İslam'ın, Müslümanların ve tüm iyi insanların hakim olacağı gerçeğidir. Müslümanları ayırma, fişleme, şiddete sürükleme veya dejenere etme politikaları dünyanın ve İngiliz derin devletinin yancılarının gözü önünde bozguna uğrayacaktır. Deccal mutlaka yenilecek ve Allah'ın taraftarları KESİN OLARAK galip geleceklerdir.

Kim Allah'ı, Resulü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

Allah, yazmıştır: "Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)

Homoseksüel eylemlerinin yasallığını belirleyen kanunları gösteren harita 1, en yasal olan yerler. 5, yasal olmayan, ölüm cezası ile karşılık gören yerler

BÖLÜM V

20. ve 21. Yüzyılın Sahte İdeolojileri ve Uygulayıcıları

Yeni Dünya İdeolojileri İngiliz Derin Devletinin Eseridir

İdeoloji, toplumları yönlendirmek için kullanılan, oldukça güçlü bir araçtır. Doğru ideolojiler dünyaya dostluğu, sevgiyi ve barışı hızla getirebilecek kadar güçlüyken; yanlış ideolojiler de, toplumları terörizme, anarşizme, hatta savaşlara sürükleyebilecek kadar güçlüdür. II. Dünya Savaşı'nın görünür sebebi faşist ideolojidir. Sovyetler Birliği'nde gerçekleşen kıtlıkların sebebi komünist ideolojidir. Diyalektik materyalizm, toplumları savaşlara sürükleyen çatışma zihniyetinin temeli olmuştur. Bağnaz ideoloji, teröristleri üretmiştir. Darwinist ideoloji, toplumları köleleştirmiş, sömürge sisteminin temelini oluşturmuştur. Toplumları felaketlere götüren ideolojiler durup dururken ortaya çıkmamış, bir Deccal Komitesi'nin planlı ve organize üretimi sonucunda oluşmuşlardır. Üretilen ideolojiler Deccal Komitesi'nin kurmayları, yancıları, medyası, vakıfları yoluyla sistematik yöntemlerle yaygınlaştırılmış, gündem haline getirilmiş ve toplumlar, bu sahte fikir akımlarına bağışık hale getirilmişlerdir. Bundan sonrası, İngiliz derin devletinin tam olarak planladığı gibi gelişir.

İdeolojinin gücünü geçmişten beri kullanan İngiliz derin devleti, iyi olanın yerine kötüyü, faydalı olan yerine faydasızı, sevginin yerine şiddeti, güzel ahlak yerine dejenerasyonu yaygınlaştıracak yollar geliştirmiştir. Üretilen ideolojinin yaygınlaşması için en etkili yöntem propagandadır. Propaganda, soykırımlar gerçekleştiren liderleri, komünizm adına terör eylemleri gerçekleştiren toplulukları, "daha üstünüm" iddiasıyla kitle katliamları yapan zihniyetleri oluşturmuştur.

Bu ideolojilerin çapı ve kapsamı şu an çok daha genişlemiştir. Artık gerek savaş gerekse cinayet, gerek dinsizlik gerekse uyuşturucu bağımlılığı gibi toplumların bünyesine uymayan her türlü kavram, çeşitli sözde moda terimler üzerinden yaygınlaştırılmaktadır.

İdeolojileri yaygınlaştıracak kitle daima bellidir. İngiliz derin devletinin himayesindeki çeşitli taşeron kurumlar, düşünce kuruluşları, ajanlar, yancılar ve bir kısım medya bu görevi üstlenmişlerdir. Örneğin medeniyetler çatışması, korkunç bir savaş planını tarif ederken, söz konusu koro bunun mükemmel bir "gelecek planı" olduğu propagandasını yapmıştır. Bu faaliyet, neredeyse bütün dünyanın İngiliz derin devletinin yeni dünya ideolojilerine inanmasına neden olmuştur.

Şimdi, İngiliz derin devletinin ürettiği ve himayesindeki çeşitli kurumlar yoluyla yaygınlaştırdığı bu ideolojileri genel hatlarıyla inceleyelim.

1. Açık Toplum İdeolojisi ve Soros Vakfı

İngiliz derin devletinin sahiplendiği ideolojilerden biri "açık toplum" anlayışıdır. İddiası ise şudur: Açık toplum anlayışı gündeme gelip devreye girdiğinde, özgürlüğü ve demokrasiyi esas alan ve şiddete karşı toleranslı, şeffaf bir devlet ortaya çıkacaktır. Ancak gerçekte buradaki amaç, şeffaflık kavramı adı altında, kişileri, ideolojik ve dini grupları fişlemek ve onlar üzerinde İngiliz derin devleti kontrolü sağlayabilmektir. Dahası, ülkeler üzerinde hegemonya kurmak; "turuncu", "kadife" gibi isimlerle yumuşatılmaya çalışılan ayaklanma, isyan ve devrimlere ortam hazırlamak; ülkelerin kendi halklarını kullanarak gizli ve örtülü darbeler gerçekleştirmek Açık Toplum ideolojisinin temelidir. Söz konusu ideoloji; barışçıl ve özgürlükçü görünüm altında kilit ülkelere

ulaşmış ve ulaştığı her yerde isyanlar, ekonomik krizler, istikrarsızlıklar hakim olmuştur. Bunun en vahim örneklerinden biri, korkunç etkileri halen devam eden Arap Baharı'dır.

Türkiye'de de Gezi Olayları dahil olmak üzere uygulamaya geçirilen veya plan aşamasında durdurulan kalkışmalarda Açık Toplum ideolojisi daima arka plandadır. Bu konuya ilerleyen satırlarda delillerle yer verilecektir.

Açık toplum teorisyenleri, ideolojilerini kurgularken yine o göz boyayıcı, "özgürlük ve demokrasi" kelimeleri kullanılmış; açık toplum kavramı, özgürlük ve demokrasinin önemli bir şartı olarak sunulmuştur. İngiliz derin devletinin himayesindeki düşünce kuruluşları "açık toplum" başlıklı sayısız oturum yapıp sayısız rapor hazırlamışlardır. İngiliz derin devletinin himayesin-

Özgürlük ve demokrasi güzel kavramlardır. Fakat İngiliz derin devletinin bu kavramları kullanarak başlattığı şiddet olayları, mutsuz halka daha fazla mutsuzluk getirmiştir.

Londra sokakları da, Açık Toplum teorisyenlerinin planlarının hedefi olmuştur.

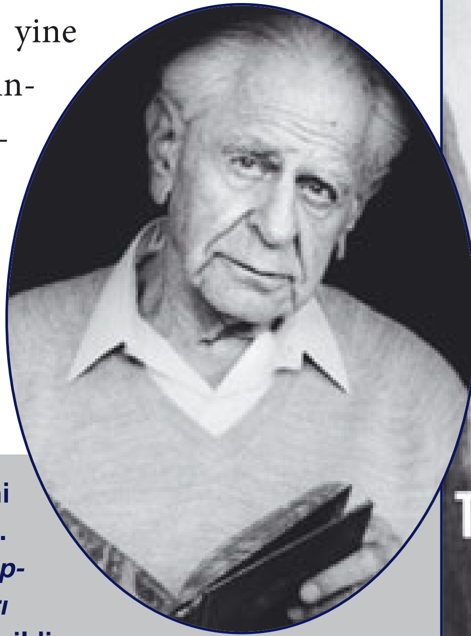
deki medya, açık toplum fikrini her fırsatta göklere çıkarmıştır. İngiliz derin devletinin yancıları, hemen her imkanda bu kelimeleri kullanmış ve "ilerici bir ülke olmak için açık toplumun ne kadar önemli olduğunu" anlatıp durmuşlardır. Açık toplumun ne anlama geldiği konusunda pek kimsenin fikri yoktur; ama entelektüel görünmek ve demokrasi savunucusu gibi algılanmak bunu gerektirdiği için dilden düşmemektedir.

Özgürlük ve demokrasi, kuşkusuz son derece önemli iki kavramdır ve bu kavramlar asıl olarak Kuran'da savunulan ve en mükemmel şekilde Kuran'da tarif edilen kavramlardır. Dolayısıyla bu kavramların savunucusu ve koruyucusu olmak biz Müslümanlar için ulvi bir görevdir.

Buradaki anlatım ile varmak istediğimiz nokta, İngiliz derin devletinin, özgürlük ve demokrasi gibi iki önemli ve gerekli kavramı, kendi sinsi amaçları için kullanıyor olmasıdır. İngiliz derin devleti, istenileni yapmadığında insanları kolaylıkla "demokrasi karşıtı", "özgürlükler karşıtı", bilim karşıtı" olarak yaftalayabilmektedir. Bu suçlayıcı etiketler, söz konusu kişilerin kolaylıkla toplumdan dışlanmasına, bağnaz ve geri kafalı olarak addedilmesine yol açmaktadır. Bu stratejiyi kavramış olan derin devlet destekçileri kısa yoldan insanları damgalamayı tercih etmektedirler. Sadece insanlar değil bazı ülkelerde hükümetler dahi bu şekilde bir damgalamaya maruz kalmaktadırlar.

Açık toplum fikrini ortaya atan kişi Avusturya kökenli İngiliz felsefeci Karl Raimund Popper'dır. Popper gençlik yıllarında Marksist felsefeyi benimsemiş ve Avusturya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ne üye olmuştur. Bazı arkadaşlarının silahlı çatışmada ölmesinden sonra Marksizm'e sırtını döndüğü söylenmektedir.[410]

Popper, 1937'de Yeni Zelanda'ya yerleşmiş ve burada dünyaca tanınmasını sağlayan ve Türkçe'ye *Açık Toplum ve Düşmanları* olarak tercüme edilen eserini yazmıştır. 1946'da İngiltere'ye taşınarak İngiliz derin devletinin özel bir önem atfettiği London School of Economics'te (Londra Ekonomi Okulu) çalışmaya başlamıştır. Londra Üniversitesi'nde de Profesörlük yapan Popper, Kraliçe II. Elizabeth tarafından 1965'te şövalye ilan edilmiş, 1982'de de yine Kraliçe tarafından Onur Dostu Nişanı ile ödüllendirilmiştir.[411]

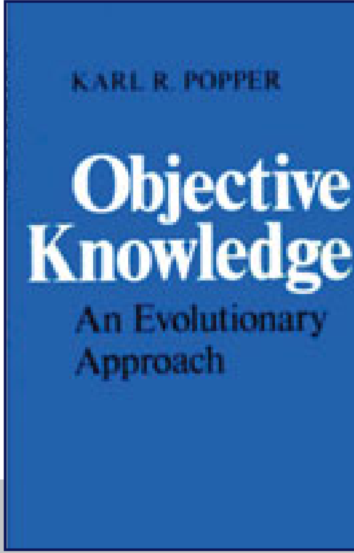
Açık Toplum fikrini ortaya atan Karl R. Popper ve *Açık Toplum ve Düşmanları* isimli kitabının ilk cildi

İngiliz derin devletinin özel bir önem atfettiği London School of Economics, sokak gösterilerinin en fazla gerçekleştiği yerlerden biridir. Popper'ın ders verdiği okul, onun fikirlerini savunan bireyler yetiştirmiştir.

Popper'in ardından Açık Toplum ideolojisinin uygulayıcısı olarak karşımıza çıkan isim George Soros olmuştur. Soros, Popper'in sakıncalı ideolojisini çağımıza uyarlamış ve "renkli devrimler" adı altında dünyaya yıkım ve parçalanma getiren ayaklanmaların kurgulayıcısı olmuştur. İlerleyen satırlarda konu ile ilgili detayları okuyabilirsiniz.

Açık Toplum İdeolojisi ve Darwinizm

Popper'in *Objektif Bilgi: Evrimsel Yaklaşım* isimli kitabı

Eski bir komünist olan Karl Popper, gerçekte Açık Toplum fikri zemini dahilinde, devlet kontrolünün bulunmadığı, aile ve manevi değerlerin yok edildiği, komün sisteminin hakim olduğu bir sosyal düzenin; yani yine komünist sistemin hayalini kurmaktadır. Evrim fikrini toplum içinde yaygınlaştırarak, şeffaflık adı altında toplumun bazı kesimlerini kontrol altında tutarak, toplumları dini ve manevi tüm değerlerden uzaklaştırarak, aslında İngiliz derin devletinin hedeflediği toplum modelini kurgulamaktadır. Fakat bu model, "komünizm" gibi sakıncalı isimler altında değil, "açık toplum" adı altında daha çağdaş ve etiketinde özgürlükler kavramına yer veren sahte ideolojiler yoluyla gerçekleştirilecektir. Bunun için de, "özgürlükler" etiketine kanmış olan gençler kullanılacak ve komünist devrimler, bu defa özgürlüklerini isteyen, fakat gerçekte oyuna geldiğini anlamayan gençler kullanılarak gerçekleştirilecektir.

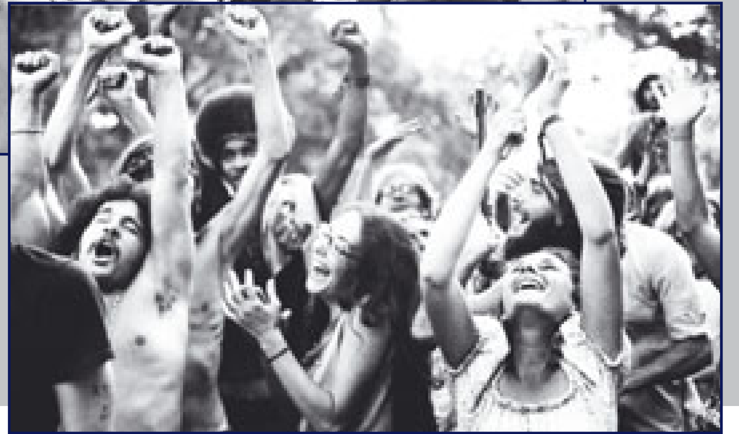
Açık toplum fikrinin babası sayılan Karl Popper, evrim teorisine her zaman son derece ilgi duyduğunu ve evrimi "bir gerçek olarak" kabullenmeye çok hazır olduğunu açıklamıştır.[412] Darwin'in evrim teorisinin toplumlar için de geçerli olduğu iddiasını ilk savunan İngiliz antropolog Herbert Spencer'ın hatırası için Oxford Üniversitesi'nde "Evolution and The Tree of Knowledge" (Evrim ve Bilgi Ağacı) isimli bir ders vermiştir.

Popper, bilimsel kuramların bilimsel olabilmeleri için mutlaka doğrulanabilir ve yanlışlanabilir olmaları gerektiği iddiasıyla ortaya çıkmıştır.[413] Oysa evrim teorisi Popper'in bu şartına uymamaktadır. Nitekim kendisi de "*Darwinizm'in, test edilebilir bir bilimsel teori değil, metafizik bir araştırma programı ... olduğu sonucuna vardım.*"[414] diyerek bunu açıkça ifade etmiştir. Dolayısıyla Darwinizm'in bilimsel hiçbir delili olmadığını bilmektedir. Popper'in non-teist yani Allahsız bir kuram olarak nitelendirdiği Darwinizm'i savunmasının tek sebebi, türettiği ideolojisine sahte bir altyapı hazırlıyor olmasıdır.[415] (Allah'ı tenzih ederiz.)

Popper'in "açık toplum" fikrinin, komünizme ve faşizme karşı türetildiği iddiası gerçekleri yansıtmamaktadır. "Açık toplum" modeli, komünizmin şirin kavramlarla ve yeni bir ambalajla sunumundan başka bir şey değildir. Yöntemlerinin komünizmin yöntemlerinden, düşlediği toplum düzeninin komünizmin düşlediği toplum düzeninden hiçbir farkı yoktur. Komünist ideolojinin, işçi ihtilali veya köylü ihtilali yoluyla yapmayı planladığını, legal görünümlü sivil ayaklanmalar yoluyla yapmayı hedeflemektedir. Yine sınıfsız, kuralsız bir toplum kurma iddiasındadır.

Keza açık toplum, başta evrimi savunması ve ardından maneviyat, aile ve devletin olmadığı bir komün toplumunu tarif etmesi ile tümüyle komünist bir sosyal düzeni hedeflemektedir. Dinsiz ve cinsel anlamda her türlü serbestliğin yaşandığı, ahlaki tüm değerlerden uzak toplumlar hatırlanacağı gibi hep Marks'ın hayalleridir. Açık toplum teorisyenleri de örtülü bir şekilde bu hayat şeklini ön plana çıkarmaktadırlar. Demokrasi ve özgürlükler adı altında toplumlarda isyanlar çıkarma ve şiddeti körükleme, komünizmin "devrim" fikrinin temelini oluşturmaktadır.

Karl Popper, Açık Toplum fikri zemini dahilinde, devlet kontrolünün bulunmadığı, ailenin olmadığı ve manevi değerlerin yok edildiği bir toplum modelini kurgulamıştır.

Açık toplum teorisyenleri her ne kadar bu devrimlerin "barışçıl" olduğunu iddia etseler de gerçek bundan çok farklı olmaktadır. Sadece devrimler değil, söz konusu isyanların ve protestoların sonrasında bırakılan enkaz da, hedeflenen ülkeye yıllarca büyük belalar, yoksulluk, mutsuzluk getirmektedir. Açık Toplum fikrinin uzandığı her yer adeta bir batağa dönüşmektedir.

Açık Toplum İdeolojisi ve Homoseksüellik

İngiliz derin devleti, 4 asırlık dünyaya hakim olma mücadelesi sonrasında, manevi bağları zayıf olan toplumları kolayca yutabileceğini, buna mukabil manevi bağları güçlü toplumlardan direnç göreceğini anlamıştır. Bu nedenle, hedefindeki ülkelerin toplumlarının maneviyatlarını zayıflatmak, onun önemli bir önceliği olmaktadır.

İngiliz derin devletinin toplumlarda homoseksüelliği yayma çabası yeni değildir. Geçmişte çeşitli marjinal gruplarla başlatılan söz konusu gösteriler, zaman içinde İngiliz derin devleti tarafından yaygınlaştırılmıştır.

Bu nedenle İngiliz derin devleti, toplumların manevi bağlarını zayıflatan ve onları manevi değerlerden uzaklaştıran olgulara özel bir önem vermektedir. Bu olgulardan biri de ahlaki dejenerasyon ve homoseksüelliktir.

"Açık Toplum" kavramını suiistimal eden kimi kuruluşlar, homoseksüelliği dünyanın dört bir yerinde açık bir biçimde desteklemekte ve bunun desteklenmesi için büyük bir medya çalışması yapmaktadır. Buradaki hedef homoseksüelliği, özellikle dini, ahlaki, manevi anlamda güçlü toplumlara benimsetebilmek ve onları dejenerasyona sürükleyebilmektir.

Homoseksüellik üç İbrahimi din tarafından haram sayılan bir fiil olduğundan, bu eylemin teşvik edilmesi, manevi değerleri zayıflatmanın ve dejenere etmenin bir yolu olarak görülmektedir.

Bu amaçla söz konusu kuruluşlar, homoseksüelliği destekleyen propagandalar yapmakta, organizasyonlar ve kampanyalar düzenlemektedir. Açık toplum zihniyetini destekleyen bir vakfın sitesinde bu amaçla pek çok yazı ve habere yer verilmiştir. Bazı başlıklar şöyledir: "İrlanda'da homoseksüellerin evlenmesi"; "Kırgızistan'da homoseksüellere sağlanan haklar"; "Doğu Afrika'da homoseksüel haklarının savunulması"; "Rusya'da homoseksüel hakları için mücadelenin teşvik edilmesi"; "Doğu Avrupa'da homoseksüel haklarının savunuculuğu"; "Kenya'da homoseksüel hakları için savaş"; "Gürcistan'da homoseksüeller için cesur bir adım"; "Moldova'da homoseksüel hakları"; "Birleşmiş Milletler'de homoseksüel hakları".[416]

OPEN SOCIETY FOUNDATIONS

ISSUES | REGIONS | GRANTS | VOICES

VOICES

Kyrgyzstan's New Anti-Gay Law Is Even Worse than Russia's

SHARE | TWEET | +

In a few months, writing these words might get me thrown in prison.

I live in Kyrgyzstan, where soon any public mention of homosexuality will likely be forbidden by law.

That's because in October, the Kyrgyz version of the notorious Russian law against "gay propaganda" passed its first reading by a vote of 79 to 7. Following one more reading, the bill will reach President Almazbek Atambayev's desk, where it is almost certain to pass into law. Legislators even proposed that the minimum sentence for making reference to homosexuality be increased from one year to three.

In a society as homophobic as Kyrgyzstan's, the law will only encourage more anti-gay crimes.

OPEN SOCIETY FOUNDATIONS

ISSUES | REGIONS | GRANTS | VOICES

REPORTS

LGBT Health and Rights in East Africa: A Snapshot of Successes and Challenges for the Advocacy Community

SHARE | TWEET | +

Download Files

LGBT Health and Rights in East Africa: A Snapshot of Successes and Challenges for the Advocacy Community

Download the report.

The Public Health Program's Sexual Health and Rights Project (SHARP), in partnership with OSI foundations and initiatives in Africa, is exploring ways to expand support to lesbian, gay, bisexual, and transgender (LGBT) health and rights efforts in Eastern and Southern Africa. SHARP gathered information about community needs, funding opportunities, and challenges by developing contacts with local advocates and groups and other donors, and by reviewing existing data and reports. While there is a tremendous amount of information available, it appears that those supporting the work sometimes have limited awareness of the full range of efforts being undertaken. In order for donors to work more effectively, it is important for this information gap to be bridged.

OPEN SOCIETY FOUNDATIONS

ISSUES | REGIONS | GRANTS | VOICES

VOICES

After U.S. Equal Marriage Win, the Global Struggle Continues

SHARE | TWEET | +

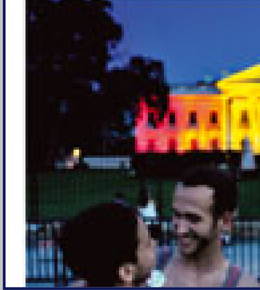

OPEN SOCIETY FOUNDATIONS

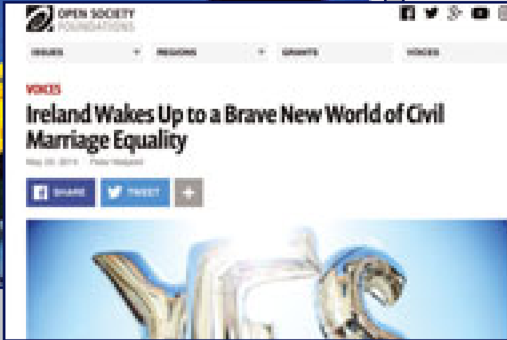
ISSUES | REGIONS | GRANTS | VOICES

VOICES

Lesbian, Gay, Bisexual, or Transgender: Human Rights Are Human Rights

SHARE | TWEET | +

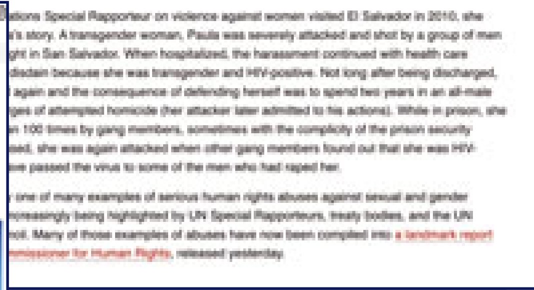

OPEN SOCIETY FOUNDATIONS

ISSUES | REGIONS | GRANTS | VOICES

VOICES

Ireland Wakes Up to a Brave New World of Civil Marriage Equality

SHARE | TWEET | +

Açık Toplum ideologlarının homoseksüelliği yaygınlaştırmak ve meşru göstermek amacıyla çeşitli ülkelerde çıkardıkları haberlere örnekler:
"Kırgızistan'ın yeni anti-gay yasası Rusya'dakinden daha kötü"
"Doğu Afrika'da LGBT sağlık ve hakları: Savunma grubunun başarıları ve mücadeleleri ile ilgili kısa bilgi"
"Amerika'da homoseksüel evliliklerin kazanmasından sonra, global mücadele devam ediyor"
"Lezbiyen, gay, biseksüel, transseksüel: İnsan hakları, insan haklarıdır"
"İrlanda, evlilik eşitliği ile yeni cesur bir dünyaya uyandı."

Dikkat edilirse burada adı geçen ülkelerin büyük bir çoğunluğu Müslüman çoğunluğa sahiptir; bir kısmı da Rusya gibi hedefteki ülkelerdir. Amaç, manevi değerlerine bağlı toplumları en kısa yoldan manen zayıf hale getirebilmek, tehdit görülen ülkelerde de devletleri içten çökertebilmektir.

Örneğin söz konusu vakıflardan biri, "Adaletin T Hali" olarak isimlendirdiği bir projenin amacını kendi yaratılışlarını bozarak toplumu dejenere etme konusunda önemli bir yeri olan "transseksüel bireylerin toplum içinde güçlendirilmesi" olarak açıklamıştır. Proje kapsamında transseksüellere hukuki danışmanlık ve destek vermiş ve sosyal medyada kampanyalar düzenlemiştir.[417]

"Türkiye'deki LGBT Hareketi", Açık Toplum ideologları tarafından desteklenen bir proje olarak açıklanmıştır. Bu proje kapsamında British Council aracılığı ile Türkiye'ye getirilen homoseksüel İngiliz aktörler Ian McKellen ve Michael Cashman ile yapılan söyleşide yoğun olarak homoseksüellik propagandası yapılmıştır. McKellen "*LGBTİ aktivistlerinin gerçek bir dayanışma içinde olması halinde oluşacak hareketin; toplumu, kurumları ve düşünceleri dönüştürme gücüne sahip olacağını*" iddia ederek Açık Toplum'un hedefinin sözcülüğünü yapmıştır.[418]

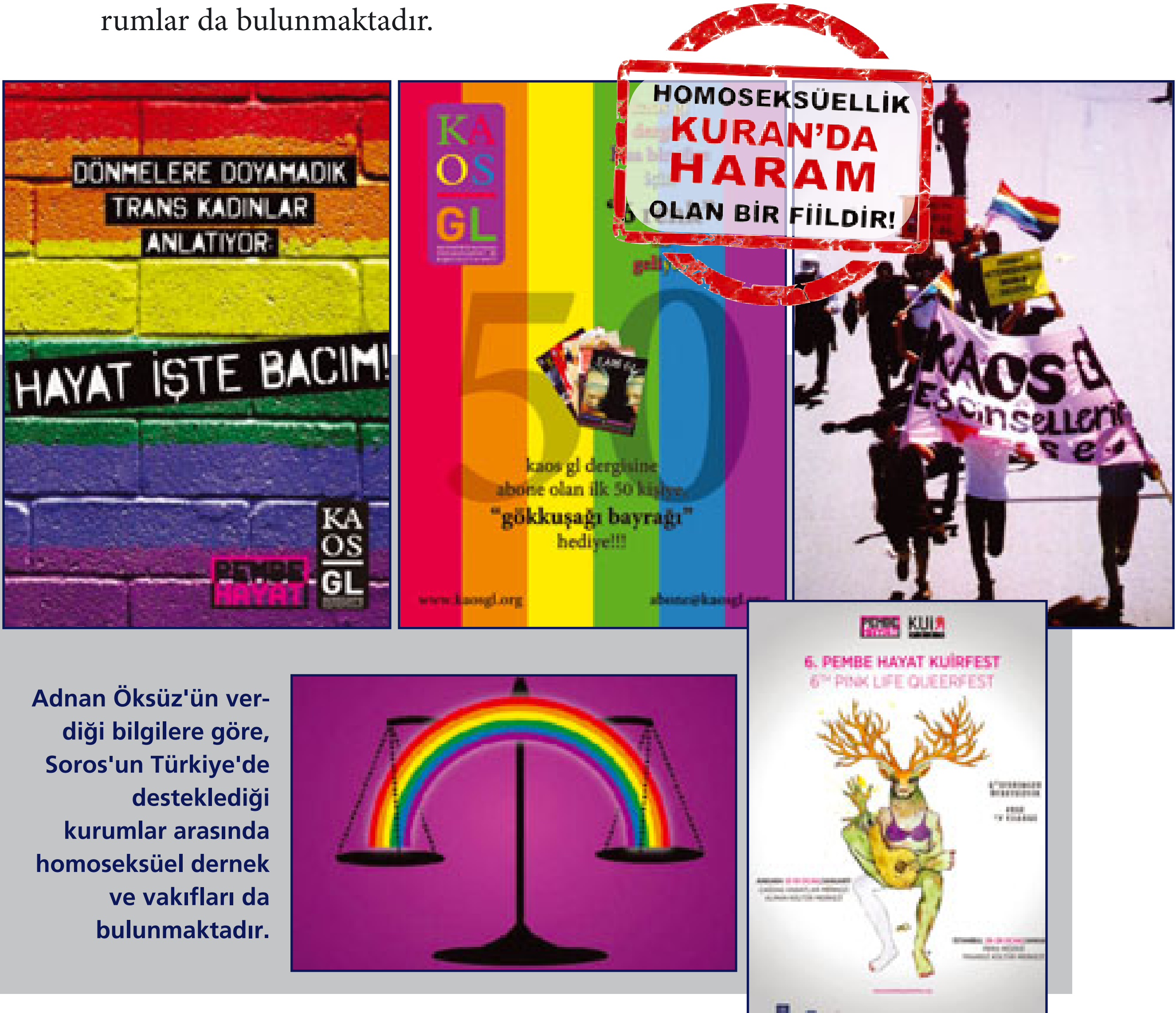

British Council aracılığı ile Türkiye'ye getirilen homoseksüel İngiliz aktörler Ian McKellen veMichael Cashman

Köşe yazarı Adnan Öksüz, Açık Toplum zihniyetini savunan bazı kurumların, Türkiye'de maddi yardımda bulunduğu STK'ların bir listesinin ortaya çıktığını belirtmiş ve konuyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

> *Kadife devrimlerin ve gerilimlerin yaşandığı ülkelerde hep Soros'un adı ön plana çıkıyor. Karanlık planların uygulayıcısı, işte bu George Soros'un vakfı 2015 yılında Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarına tamı tamına 4.3 milyon TL destek verdi. Verdiği desteklerle 18 milyon TL tutarında proje geçekleştirildi.*[419]

Habere göre Açık Toplum sistemini yaygınlaştıran George Soros'un desteklediği kurumlar arasında, İstanbul Homoseksüel Dayanışma Derneği, Kaos Homoseksüel Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği, Uluslararası Şeffaflık Derneği ve Pembe Hayat Homoseksüel Dayanışma Derneği gibi kurumlar da bulunmaktadır.

Adnan Öksüz'ün verdiği bilgilere göre, Soros'un Türkiye'de desteklediği kurumlar arasında homoseksüel dernek ve vakıfları da bulunmaktadır.

George Soros, ana akım medya ve sosyal medya hesaplarında homoseksüelleri destekleyen açıklamalar yapmakta ve vakıfları yoluyla bu tip faaliyetleri desteklemektedir. Kırgızistan, Rusya, Gürcistan gibi ülkelerde LGBT aktiviteleri ile ilgili tweetler paylaşmakta; Soros'un homoseksüelleri destek için milyonlarca dolar para akıtması ana akım medyada sıklıkla haber olmaktadır.

Demokrasi ve özgürlükler iddiasıyla ön plana çıkan Açık Toplum ideolojisinin bu görünürdeki amaç ile homoseksüellik gibi eylemleri meşrulaştırma çabası, kesin olarak bağdaşmamaktadır. Demokrasi ve özgürlükler, toplumların dejenere hale getirilmesi ile sağlanamaz; tam tersine toplumun dejenere olması, toplumun kısa zaman içinde maddi ve manevi olarak çökmesi, tüm hayat sevincini kaybetmesi, mutsuzlaşması, öfkeli, kavgacı ve karamsar hale dönüşmesine neden olacak ve bu da, toplumlara özgürlük değil tam tersine baskıcılık getirecektir. Halkların mutsuz olduğu, karamsarlaştığı ülkeler ise kısa süre içinde çöküşe doğru ilerlemeye mahkumdur.

Elbette İngiliz derin devletinin asıl amacının zaten bu olduğunu unutmamak gerekmektedir. Daha önce de belirttiğimiz gibi "özgürlükler" ve "demokrasi", İngiliz derin devleti için daima bir kılıftır. İngiliz derin devleti, bu kılıf altında devletleri ve toplumları çöküşe götürmeyi hedef olarak belirlemiştir.

Demokrasi ve özgürlükler asıl olarak İslam dininin savunduğu değerlerdir ve gerçek İslam'ı savunan herkes, gerçek demokrasi ve özgürlüğü de savunur. Sınırları böylesine geniş olan bir demokrasi modelini dünya henüz yaşamamıştır. İnsanlar, gerçek İslam'ın bu güzelliğinin tam olarak farkında olmadıkları için başka arayışlar içindedirler. Oysa diğer tüm arayışlar, kendilerine bekledikleri özgürlüğü hiçbir zaman sağlamayacaktır.

George Soros ve Finans Şebekesi

Popper'in "açık toplum" fikrinin günümüz savunucusu olarak George Soros ön plana çıkmaktadır. Macaristan'da doğan, ardından 1947 yılında İngiltere'ye göç eden Soros, adı sıklıkla İngiliz derin devleti ile birlikte anılan London School of Economics'te (Londra Ekonomi Okulu) eğitim gördü. Soros, üniversite yıllarında, aynı okuldaki hocası olan Popper'ın fikrini sahiplenmiş ve dünyanın dört bir yanında "açık toplumlar oluşturma" iddiası ile faaliyet yürüten organizasyonlar kurmuştur.[420]

George Soros, Malezya'da London School of Economics'in düzenlediği bir akşam yemeğinde konuşma yaparken (Sağda) Soros'un kullanmakta olduğu Quantum Fonu'nun logosu

Ünlü finans spekülatörü George Soros'un liderliğindeki kurumlar, Avrupa Kraliyet aileleri ve önde gelen aristokratları tarafından kontrol edilen, özel bir gizli finans şebekesinin görünür yanıdır. Bu şebeke, üyeleri tarafından Club of the Isles (Isles Kulüp) olarak isimlendirilmektedir. Isles Kulübü'nün kalbi, eski İngiliz İmparatorluğu'nun finans merkezi olan Londra şehridir.

George Soros, Ortaçağ'da "Hofjuden" yani "Saray Yahudileri" denilen ve eski aristokrat aileler tarafından yönetilen, güçlü ama oldukça gizli bir şebekenin üyesidir. En tanınmış Hofjuden ise, Soros'un kariyerini de başlatmış olan Rothschildler'dir. Rotschildler, Isles Kulübü'nün üyeleri ve aynı zamanda İngiliz Kraliyet ailelerinin bankerleridir.

Soros'un, dünya finansal piyasalarını, bir özel yatırım fonu (hedge fon) olan offshore (kıyı bankacılığı) şirketi Quantum NV Fonu kanalıyla speküle ettiği (tahminlere dayanarak alım-satım yaptığı) bilinmektedir. (Hedge fonu: Katılma payları sadece nitelikli yatırımcılara ayırılmış olan süper zenginlerin yatırım fonudur.)

Söz konusu hedge fonun müşterilerini ya da yatırımcılarını temsilen yaklaşık 11 ila 14 milyar dolarlık bir rakamı yönettiği belirtilmektedir. Bu yatırımcıların en tanınmışlarından biri, Soros'a göre, Avrupa'nın en zengin kişisi olan İngiltere Kraliçesi Elizabeth'tir.

Soros'un kendisi Quantum Fonu'nun yönetiminde bulunmamaktadır. Bunun yerine Soros, Quantum fonuna, sahibi olduğu New York merkezli Soros Fon Yönetimi Şirketi kanalıyla resmi yatırım danışmanı olarak hizmet etmektedir. Şayet herhangi bir kimse Soros'un Quantum fonu operasyonlarının detaylarını ortaya çıkarmak isterse Soros kendisinin sadece bir yatırım danışmanı olduğunu iddia edebilecektir.

Söz konusu fonun yönetim kurulunda Amerikan vatandaşları bulunmamakta; müşteriler arasında da ABD vatandaşı sınırlı sayıda olmaktadır. Dolayısıyla ABD'nin de söz konusu fonu denetleme yetkisi yoktur. Fonun yöne-

Soros'un İngiliz siyasetinde etkili olmasını sağlayan Sir James Goldsmith (solda) ve Lord Rothschild (sağda)

ticileri İngiliz ve İsviçreli finansçılardır. Keza Soros, kendisi Amerikan vatandaşı olsa da özellikle İngiltere'ye yönelik bir faaliyet içindedir. Neredeyse tüm güçlü bağları Londra'dadır. Soros'un Sir James Goldsmith ve Lord Rothschild ile iş ilişkileri, onu, İngiliz siyasetinde Thatcher yönetiminin iç dairesine yerleştirmiştir.

Soros'un Açık Toplum'u, İngiliz derin devletinin en önemli kuruluşlarından Chatham House ile tam bir fikir ve eylem birliği içindedir. Chatham House ve Açık Toplum Vakıflarının ortak katılımı ve işbirliği ile düzenlenen organizasyonlarda; Avrupa'da istikrarsızlık[421], Afgan ayaklanması[422], Türkmenistan'ın iç ve dış politikası[423], AB'nin Lizbon Zirvesi sonrasındaki Afrika Dış Politikası[424], Kenya ve Uganda[425], Ukrayna[426], Britanya'nın Doğu Asya'daki rolü[427] gibi dünyanın değişik bölgelerindeki politikalar ele alınmaktadır. Chatham House'un Fas ile ilgili düzenlediği organizasyonun konusu da "Fas'ta hayata geçirilecek olan açık toplum projesi için belirlenen siyasi ve sosyoekonomik hedefler" olarak belirtilmiştir.[428]

Açık toplum fikrini hayata geçirme konusunda Chatham House tek yardımcı değildir; Chatham House'un ABD temsilcisi ABD'deki Dış İlişkiler Konseyi de (CFR) Açık Toplum Vakıflarının en büyük destekçilerindendir.

Chatham House ve Açık Toplum kurumları sadece ortak organizasyon yürütmek ile yetinmemektedirler. İki kuruluş arasında finansal bağlantılar da mevcuttur. Örneğin Chatham House, kendi internet sitesinde destek aldığı

önemli kişiler listesinde Açık Toplum Vakıfları Küresel Yönetim Kurulu Üyesi Alexander Soros'a yer vermektedir.[429] Alexander Soros, George Soros'un oğludur. Ayrıca Açık Toplum Vakıfları, Chatham House'un yürüttüğü birçok programın finanse edilmesinde de kullanılmaktadır.[430]

Bütün bunlardan anlaşılabileceği gibi, Soros ve onun idaresindeki Açık Toplum fikri, tümüyle İngiliz derin devletinin himayesi altında şekillenmektedir. Bu fikrin toplumlara empoze edilme şekli de tümüyle İngiliz derin devletinin yöntemleriyle olmaktadır. Açık Toplum adı altında gerçekleşen eylemler incelendiğinde bütün bu olayların İngiliz derin devletinin kontrolünde gelişmekte olduğu hemen dikkat çekecektir.

Alexander Soros

Soros ve Sivil Devrimler

Popper'in açık toplumu, "siyasilerin kan dökülmeden devrilebileceği" bir toplum modelini savunur. Yani hedefte siyaset ve liderler vardır. Söz konusu proje, İngiliz derin devletinin sistematik olarak uyguladığı "hükümetleri yıkma" planı için getirilmiş bir öneridir. Ne var ki, sözde şiddete karşı olduğunu ifade eden Popper, kapalı topluma kayma ihtimalinde şiddeti meşru görmektedir.[431] "Kapalı topluma kayma ihtimali" de oldukça göreceli bir kavramdır. Hükümet, herhangi bir şekilde bu iddia ile suçlanabilir ve bu takdirde açık toplum modelinin kanun koyucuları için artık her türlü şiddet eylemi meşrulaşmış olur.

Popper'in fikri altyapısını oluşturduğu "sivil devrimler", başta Soros olmak üzere Açık Toplum teorisyenleri tarafından "renkli devrimler" adı altında hayata geçirilmiştir. Söz konusu ismin seçilmesinin özel bir önemi vardır. Renkli devrim ifadesiyle, bu eylemlerin kan dökülmeyen, barışçıl protestolar olduğu görümü verilmek istenmektedir. Bu masum isimlerle kitlelere çekici hale getirilmeye çalışılan söz konusu eylemler, gerçekte toplumlara yıkım, kan ve gözyaşından başka bir şey getirmeyen karanlık felaketlerdir. İngiliz derin devletinin sinsi oyunu burada da göze çarpmaktadır.

Karl Popper ve George Soros, aynı yemek masasındalar

Nitekim şu ana kadar, Açık Toplum taraftarlarının tetiklediği neredeyse her türlü isyan, protesto ve devrimde kan akmıştır. Arap Baharı ve onun devam eden vahim sonuçları, bunun kuşkusuz en çarpıcı ve en acı örneğidir.

Açık toplumda iddia, her zaman olduğu gibi, toplumlara sözde "özgürlük ve demokrasi götürebilmek"tir. İngiliz derin devletinin, bu tür değerleri suiistimal ederek tarih boyunca ne tip ayaklanmalar başlattığı, ne büyük soykırımlara imza attığı, nasıl suni istikrarsızlıklar oluşturarak yönetimleri değiştirebildiği bilinmektedir.

Soros Vakfı, İngiliz derin devletinin bu hedeflerini günümüzde yerine getirebilmek için ortaya çıkmış bir vakıftır. "Açık toplum" kavramı ise, bu ortamı kısa yoldan sağlayacak bir bahanedir. Bu kavrama göre yeterince açık olmayan hükümetler ve toplumlar, açık hale gelmek üzere zorlanacaktır. Halk ise, bu aşamada, "kendi hükümetleri tarafından baskı altına alınmış kitleler" olduklarına inandırılacaklar ve onların gerçekleştirdiği her türlü şiddet eylemi meşru görülecektir.

Halk, elbette ki hoşnut kalmadığı konularda tepki gösterebilmeli, demokratik haklarını savunabilmeli, bunun için protesto dahil elindeki tüm meşru ve yasal haklarını dilediği gibi kullanabilmelidir. Halkın özgür olması, fikirlerini dilediği gibi dile getirebilmesi ve protesto hakkını kullanması demokrasinin bir gereği, mutlu, rahat ve özgür toplumlar oluşmasının sırrıdır.

Fakat kuşkusuz her şey yasalar ve hukuki meşruiyet içinde yapılmalıdır. Çünkü bir hak yasal sınırlar içinde kullanıldığı sürece meşrudur. Bir hak kul-

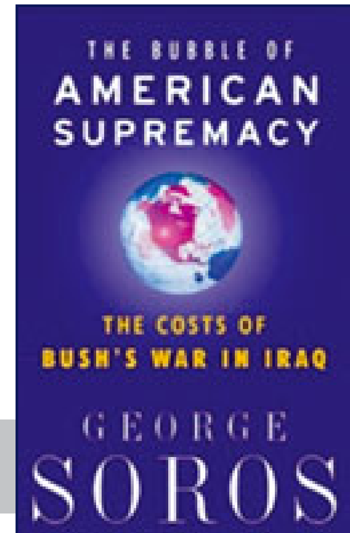
lanımı sırasında yasal sınırlar aşılıp illegalite başladığı anda o bir "hak kullanımı" olmaktan çıkar ve devletin, kamu düzenini bozan bu duruma müdahale yükümlülüğü doğar.

İngiliz derin devleti, toplumsal olaylardaki hak kullanımı ile yasadışılık arasındaki hassas çizgiyi suiistimal ederek, protestoları isyana, isyanları da ihtilale dönüştürme konusunda çok uzman olan elemanlara sahiptir. Bir kısım gençlerin haklı taleplerini bahane ederek başlayan protestoları legal bir hak arama eyleminden çıkararak hükümete isyana dönüştürme yöntemini bu elemanlarla sağlamaktadır. Balkanlar'daki olaylardan Venezuela'daki ayaklanmalara, hatta Gezi Olayları'na kadar pek çok kalkışma, bu yöntemlerle gerçekleşmiştir. Soros'la bağlantılı kişilerin ve kuruluşların Gezi Olayları'nda yoğun bir faaliyet yürüttükleri belgelerle ortaya konulmuştur.

Burada zihin kontrol yöntemi devreye girmiş, halka "yapması gereken şey" empoze edilmiştir. Bu yöntemle halkın bir kesimi, gerçekte istemediği şeyleri savunur, şikayetçi olmadığı konulardan şikayet eder konuma getirilmiştir. Bu aşamada halkın bu kesimi, özgür düşünemeyen, sadece İngiliz derin devletinin yönlendirdiği istikamete doğru hareket eden ve genellikle neden itiraz ettiğini bilemeyen öfkeli bir kitle halini almıştır. İngiliz derin devletinin propaganda ve provokasyon yöntemleri bu kesim üzerinde o kadar kapsamlı uygulanmıştır ki, dezenformasyon ve kara propaganda sonrasında bu toplumlar, kendilerini baskı altına alacak kötü bir yönetim, hatta bir dikta rejimi altında yaşadıklarına inandırılmıştır.

Özellikle üçüncü dünya ülkelerinde uygulanan bu yöntem, ne acıdır ki pek çok ülkede sebepsiz kanlı ayaklanmaların başlamasına neden olmuştur.

Soros, bu yöntemi samimiyetsiz bir taktik olarak kullandığını *The Bubble of American Supremacy* (Amerikan Üstünlüğü Balonu) adlı kitabında şunu itiraf etmiştir:

Geroge Soros'un T*he Bubble of American Supremacy* (Amerikan Üstünlüğü Balonu) kitabı

Düşman ülkelerde özgürlük ateşini canlı tutmak için sivil toplumu desteklemek önemlidir. Hükümet etkisine direniş göstererek, kitleler, hükümetin otoritesini kötüye kullandığı şeklinde teyakkuza geçirilebilir.[432]

Burada iki kavram göze çarpmaktadır. Bunlardan birincisi "düşman ülkeler" ifadesidir. Buna göre Soros ve yandaşları, belli ülkeleri önce "düşman" olarak yaftalamaktadırlar. Bu kategori oldukça geniştir; Rusya, eski Sovyet bloku ülkeler, Balkanlar, terörist grupların geniş çapta hakim olduğu bir kısım Afrika ülkeleri ve hatta genel olarak İslam ülkeleri, Soros tarafından bu grup içine dahil edilebilmektedir.

İkinci dikkat çeken kavram ise, "düşman ülkelerde sivil toplumu desteklemek" ifadesidir. Buna göre, "düşman" olarak etiketlenen ülkelerde, o ülkenin halkları, kendi hükümetlerine karşı gelmeye yönlendirileceklerdir. Yani bir isyan, hatta iç savaş desteklenmektedir. "Özgürlük ateşini alevlendirmek" ise, kanlı ayaklanmaları maskelemek için kullanılan sözdür. Gerçekte özgürlük, hiçbir zaman İngiliz derin devletinin hedefi olmamıştır.

Bütün bunlar olurken, söz konusu kişiler ve kurumlar arka planda kalmakta, kanlı olayların ne içine girmekte ne de sorumlusu sayılmakta; hedefteki ülke ise kendi halkına silah çeviren ülke konumuna getirilerek yok edilmektedir.

Bir akademik yayında Soros'un "Renkli Devrimler" olarak isimlendirilen halk hareketleri vasıtasıyla yönetimleri değiştirmesindeki rolü şöyle anlatılmıştır:

9 Ağustos 2014'de ABD'nin Missiouri eyaletinde 18 yaşındaki silahsız siyahi genç Michael Brown, ismi açıklanmayan polis memuru tarafından öldürüldü. Amerika genelinde 70'in üzerinde şehirde yapılan protestolarla ABD polisinin siyahilere ve Latinlere yönelik şiddeti protesto edildi. Sokaklar çok kısa sürede savaş alanına döndü. Kısa bir süre sonra, şiddet eylemlerine dönüşen gösterilerin, Soros tarafından finanse edildiği anlaşıldı.

Liberal billionaire funds Ferguson protests, hopes to spur civil action

Soros funneled $33M to groups leading demonstrations

Gazete Başlığı: "*Liberal Milyarder, sivil eylemi teşvik etme umuduyla, Ferguson protestolarını finanse ediyor*"

Soros gibi bazı iş adamları ve NED, NDI gibi pek çok sivil toplum kuruluşunun etkili ve organize çalışmaları ile söz konusu pek çok ülkede, öğrenci ve halk hareketleri organize edilmiş ve bazı ülkelerde devrim süreci başarıyla sonuçlandırılarak istenen yönetim değişiklikleri sağlanabilmiştir.[433]

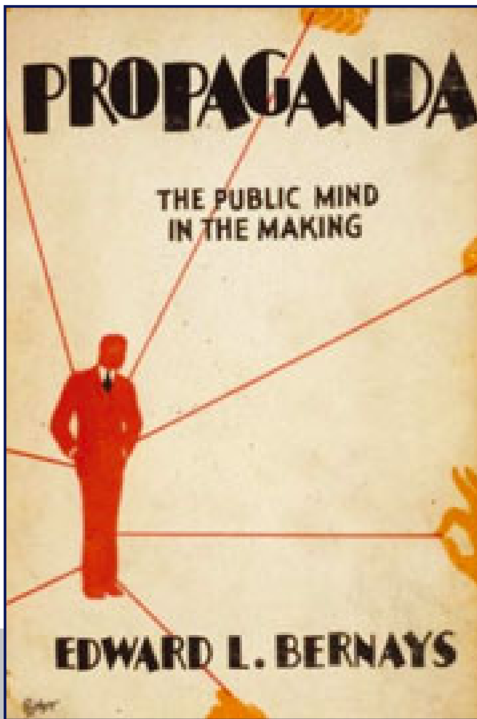
Renkli devrimler için asıl ihtiyaç duyulan şey, para ve propagandadır. Soros ve yandaşları bunların ikisini de sağlamaktadır. Bunların yanı sıra, seçimlerden önce iktidarın meşruiyetini kaybetmesi için kitlesel ve organize protestolar düzenlenmesi, koalisyon kurmaları için muhalif partilerin teşvik edilmesi ya da onlara baskı uygulanması sokak eylemleri öncesinde yapılan bir altyapı çalışmasıdır. Aynı zamanda, yerel ve uluslararası medya tarafından özgürlükler konusunda iktidara yönelik bir eleştiri kampanyasının başlatılması, seçimlerde usulsüzlüklerin yapılacağına dair kamuoyuna manipülasyon yapılması, devrim öncesinde yürütülen diğer faaliyetlerdir.[434]

Protestolar öylesine organize ve disiplinli şekilde tasarlanmaktadır ki, sadece iki saat içinde bir ülkenin 200 ayrı yerinde aynı anda başlatılabilmektedir. Görülebildiği gibi genellikle yöntem, toplumsal olaylar meydana getirmek, propaganda yoluyla iktidarları karalamak ve İngiliz derin devleti tarafından istenmeyen iktidarın dışarıdan değil, içeriden devrilmesini sağlamaktır.

"Rejim değiştirme" faaliyetlerinin ilk adımı "propaganda"dır. Bu konuda 1927'de ABD'de Edward Bernays tarafından yazılmış olan Hitler'in başucu kitabına bakmak yeterlidir:

Küçük bir çekirdek büyük kitleleri yönlendirebilir. Eğer kitlelerin hareket mekanizmasını ve eğilimlerini anlarsak, büyük kitleleri onların "haberi olmadan" yönlendirebiliriz.

Çok yönlü toplumsal araştırma had safhada önemlidir. Bilgi toplanmalı,

Edward Bernays'ın *Propaganda* isimli çalışması, "Hitler'in başucu kitabı" olarak bilinmektedir.

hangi grubun ne hissettiği, ne söylenirse ne anlaşılacağı, saptanmalıdır. Haberler hedef kitleye göre yapılmalıdır... Kelimeler, sesler, görseller çok iyi düşünülmüş bir yönetimin araçları değillerse işe yaramazlar.[435]

Faşist Hitler'in kendi ideolojisini yaymak ve kitleleri makineleştirerek soykırımlara ve katliamlara alışır hale getirmek için kullandığı başucu kitabı, bugün İngiliz derin devleti tarafından harfiyen uygulanmaktadır. Kitleler, "haberleri dahi olmadan" belli bir yöne yönlendirilmekte, bu uğurda "kelimeler, sesler, görseller", yani tüm propaganda malzemeleri kullanılmaktadır.

2014 yılında 3. Moskova Uluslararası Güvenlik Konferansı'nda Rus Genelkurmay Başkanı Valery Gerasimov, "renkli devrimler" adı verilen hareketlerle ilgili olarak şunları söylemiştir:

"Renkli devrimler", NATO ve ABD kontrolünde, hedef hükümetleri devirmek için planlanmış yeni bir "savaş" biçimidir. "Demokrasi yayma" bahanesiyle ülkeleri tehdit etmektedir. ABD ve Avrupa, geleneksel olmayan bu yeni savaş biçimiyle "barışçıl yollardan rejim değiştirme stratejisi"ni Rusya'yı çevreleyen ülkelerde uygulamaya sokmuştur. Renkli devrimlerin barışçıl aktivistlerinin arkasına saklı silahlı güçler vardır. Ve "renkli devrim" istenen sonucu vermeyince, silahlı lejyonerler işe başlamaktadır. Suriye ve Libya'da bu yapılmıştır.[436]

Soros ve Açık Toplum ideologlarının finanse ettiği renkli devrimler-den örnekler (Üstte ve ortada) Ukray-na'da Turuncu Devrim (Sağda) Gürcistan'da Gül Devrimi

Bu teşhis son derece doğrudur. İngiliz derin devleti, kelime oyunlarıyla "barışçıl, renkli devrim" provokasyonları yapmakta; ama silahlı adamları tetikte beklemektedir. Birkaç protesto eylemi sonrasında sıra onlara gelmekte ve İngiliz derin devletinin "renkli devrim" adı altında el attığı her yer kan gölüne dönüşmektedir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Açık Toplum ideolojisinin komünizme karşı bir fikir sistemi olarak ortaya çıktığı iddia edilmektedir. Oysa, söz konusu sokak ayaklanmalarını organize edenlerin çoğunluğunu ilginç bir şekilde Marksistler oluşturmaktadır. Ayaklanmalar sırasında asıl kullanılan kitleler de hep Marksist ve Maocu kitleler veya komünist terör örgütleri olmaktadır.

(Üstte) Gürcistan'da Gül Devrimi (Ortada ve solda) Lübnan'da Sedir Devrimi

İngiliz derin devletinin sözde "komünizm karşıtı" politikalarla ortaya çıkıp aslında organize bir şekilde komünizm altyapısı hazırlamakta olduğundan daha önce bahsetmiştik. Benzer durum söz konusu renkli devrim adı altında gerçekleşen Sorosçu devrimler sırasında da karşımıza çıkmaktadır. Popper'ın "eski komünist, yeni komünizm karşıtı" etiketi bu konuda ün sağlamakta ve "komünizmi iyi bilen fakat uygulamaktan vazgeçtiğini iddia eden" bu karakter, daima Avrupa ve ABD için desteklenecek bir kimlik olmaktadır. Onun kurguladığı Açık Toplum anti-komünistlerden destek alırken, komünist militanları da arka planda beslemektedir.

ABD Kongresi, eski Sovyet ülkelerinde ve Balkanlar'da "renkli devrimler" örgütleyen Soros'u fonladığı gerekçesiyle eski Başkan Obama'ya soruşturma açılmasını istemiştir. Obama'nın şiddet yanlısı "**solcu gruplara**" para akıttığını kaydeden senatörler, ABD'nin "demokrasiyi yayma" amaçlı müdahalelere derhal son vermesini de talep etmişlerdir.[437]

Benzer yöntemler Türkiye'de yaşanan Gezi Parkı olaylarında da kullanılmıştır. Hatırlanacağı gibi Gezi Olayları, bir anda komünist bir kalkışmaya dönüştürülmek istenmiş, Taksim Meydanı komünist flamalar ve komünist manifestolarla kaplanmıştır. Komünist kalkışmacılar bu alanı "kurtarılmış bölge" ilan ettiklerini söylemişlerdir. Nitekim George Soros, bir Türkiye ziyaretinde Gezi Olayları'nda göstericilere destek verdiğini bizzat kendisi söylemiştir.[438]

Renkli devrimler olarak adlandırılan Sorosçu devrimlerde kullanılan ana gerekçeler; ekonomik geri kalmışlık ve yoksulluk, kısıtlı siyasal serbestlik, siyasi gücün belli bir grubun elinde bulunması, yüksek oranlardaki yolsuzluklar

Barışçıl başlayan Gezi Olayları'nda sokaklar bir anda, organize şekilde hareket eden grupların komünist flamalarıyla dolmuştu.

ve insan hakları ihlalleridir. Dikkat edilirse söz konusu gerekçeler, genellikle halkı tahrik edecek konulardan seçilir. Ancak renkli devrimlerin gerçekleştiği ülkeler göz önüne alınacak olursa yönetimler değişse bile bu sorunların hala mevcudiyetlerini devam ettirdikleri ama Sorosçuların buna hiç ses çıkarmadıkları görülür. Bu durum, asıl gayenin gerekçelerin ortadan kaldırılması değil, İngiliz derin devletiyle işbirliğine uygun görülmeyen yönetimlerin değiştirilmesi olduğunu göstermektedir.

Dünyada elbette yoğun olarak insan hakları ihlalleri yapan diktatörlük rejimleri vardır. Yolsuzluk yapan hükümetler de olabilmektedir. Daha önce belirttiğimiz gibi, bu konunun protestolarla gündeme getirilmesi de halkın en doğal ve demokratik hakkıdır. Fakat bu tip sorunlar, sevgisizlikle ve kanlı devrimlerle çözüme ulaşacak konular değildir. Çözüm hukuk ve demokrasi içinde aranmalıdır. Dünya çapında etkili kurumlar ve insan hakları örgütlerinin teşebbüsleri ve yargı, bu konunun çözümünü sağlayacaktır.

Dahası, söz konusu sivil toplum örgütlerinin, bu tip "diktatörlük" ve "yolsuzluk" iddialarını çoğu zaman kasıtlı olarak ortaya çıkardığı unutulmamalıdır. İngiliz derin devletinin asıl operasyonu herkesin olumlu baktığı demokrasi, açıklık, eşitlik gibi kavramların ardında başarı ile gizlenebilmektedir. Halkı ayaklandırmak daha düşük maliyetlidir ve kamuoyunun tepkisini çekme ihtimali de daha düşüktür. İngiliz derin devletinin himayesinde olan sivil toplum örgütlerinin kışkırtıcılığı, genellikle daima İngiliz derin devletinin çıkarlarına hizmet etmek içindir. Halkın kurtuluşu, özgürlüğü, söz konusu ülkeye demokrasi gelmesi gibi kavramlar, İngiliz derin devletini gerçekte hiç ilgilendirmemekte, hatta bu kavramlar İngiliz derin devleti tarafından hiç sevilmemektedir.

Renkli Devrim olarak görülen ayaklanmaların, hükümeti devirme operasyonu olduğunu gösteren bir başka husus da Mısır'daki General Sisi darbesidir. Her iktidar gibi Müslüman Kardeşler idaresinin de elbette eleştirilen yönleri bulunmaktadır. Mo-

Mursi, çeşitli uygulamaları nedeniyle eleştirilebilir. Fakat seçimle başa gelen başkan, darbe ile devrilmiştir ve şu an hapistedir.

Mısırdaki Sisi darbesi, İngiliz derin devleti tarafından organize edilmiş bir Renkli Devrim örneğidir. Resimde Sisi, İngiliz derin devletinin himayesindeki isimlerden Tony Blair ile birlikte

dernliğe güçlü bir adım atması gereken bir ulus için gerekli reformların yapılmamış olması ve halkın bağnazlık ihtimalinden şiddetli şekilde çekinmesi bunun önemli gerekçelerinden birini oluşturmuştur. Fakat eleştirilecek yönleri olsa da Muhammed Mursi, demokratik yollarla başa gelmiş bir liderdir. Sisi, demokrasi ile işbaşına gelmiş bir iktidarı devirmiş ve darbe sonrası gerçekleşen olaylar pek çok masumun şehit edilmesine ve pek çoğunun hapsedilmesine yol açmıştır. Söz konusu protestoların tetikleyicisi konumunda olan sivil toplum örgütleri ise bütün bu olaylar olurken sessizdirler. Hatta İnsan Hakları İzleme Örgütü ve İngiliz kamuoyunun tepkisine rağmen Sisi'nin darbeden sonra ilk ağırlandığı yerlerden biri İngiltere Başbakanı David Cameron'ın ofisi olmuştur.[439]

Soros ve Parçalanan Balkanlar

Soros'un, Polonya, Sırbistan, Gürcistan ve Ukrayna'da yönetimlerin devrilmesinde rol oynayan gençlik örgütlerini finanse ettiği bilinmektedir.[440] Bu finans ile Sırbistan'da Otpor (Direniş), Gürcistan'da Kmara (Yeter), Ukrayna'da Pora (Zamanı Geldi) ve Kırgızistan'da Birge (Birlikte) isimli gençlik örgütlerine önemli yatırımlar yapılmıştır. Bütün Doğu Avrupa ve eski Demirperde ülkelerinde en az 19 tane vakıf kurulmuştur. Eski Yugoslavya'da "barış yanlısı" gibi görünmek için özgürlük ve insan hakları şarkılarını seslendiren Joan Baez gibi şarkıcıların barış konserlerine sponsorluk yapılmıştır.

Oysa gerçek farklıdır. Soros Vakfı'nın, 1989'dan beri Doğu Avrupa'nın gelişen ekonomilerine uygulanan şok terapiden sorumlu olduğu ortaya çıkmıştır. (Şok terapi: Krizler çıkarıldığı ve ülke halkı korkutulduğunda ekonomide normal zamanlarda uygulanamayan, bazı abartılı politikaların uygulanması) Soros, kendisi gibi yırtıcı finans kurumlarının, Doğu Avrupa'daki geniş kaynakları çok ucuz fiyatlara yağmalamasına imkan veren en garip ekonomik çılgınlıkları bilinçli olarak desteklemiştir. Böylelikle Doğu Avrupa ekonomileri, kısa süre içinde söz konusu finans kurumlarının denetimine girmiş ve hatta, IMF'nin güdümüne yönlendirilerek tamamen bağımlı hale getirilmiştir.

Soros'un, 1990'ların başında Yugoslavya'ya IMF ile işbirliği içinde, şok terapi müdahalesi, Haziran 1991'de ülkede savaşın patlak vermesine yol açan ekonomik çöküşe yardımcı olmuştur.

Eski ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Lawrence Eagleburger, ABD'nin eski Belgrad büyükelçisi ve Sırbistan Komünist partisi lideri Slobodan Milosevic, Soros'un dostlarıdır.

Yugoslavya, 1991'de karşılaştığı Renkli Devrim ile tarihinin en büyük felaketlerinden birini yaşadı. Bu tarihten sonra Yugoslavya, çatışmaların devam ettiği 7 ayrı ülkeye bölündü.

Yugoslavya'da oynanan bu oyunu yazar ve yorumcu Banu Avar, şu sözlerle anlatmıştır:

1950-80 arasında Avrupa'nın en büyük ekonomilerinden biri Yugoslavya. Yatırımlar yatırımları takip ediyordu. Gelirleri sürekli artıyordu. Hem SSCB ile hem Bağlantısızlar Hareketi üyesi ülkelerle ticareti vardı. Derken her şey tersine döndü… Batıda eğitilmiş, uzmanlar ortalığı kapladı... Sinsice kurumlara el atmışlardı...

Dünyaya açılma programı uygulayacaklardı… Önce fabrikalar kapandı, rüşvet yolsuzluk çılgınca arttı. İşsizler ordusundan lumpenler çıktı… Ardından etnik ve dini bölünme oyunu sahnelendi.

Sendikalar bölündü. Yabancı sermaye sendikal hareketi etnik olarak örgütleyecekti… 1990'da yargıya el konuldu... Anayasa'yı Koruma Mahkemesi kaldırılacak, denetim Adalet Bakanlığı'nın olacaktı.

Her yanı CIA ajanları kapladı. Siyaset ve Ekonomiyi yönlendirdikleri gibi eğitime de el atmışlardı... Yeni kuşaklar Soros kuşağı olacaklardı…

Medya tamamen ele geçirilecek, Yugoslavya yok olurken insanlara "pembe dizi" izletilecekti!

Ordu bu süreçte paramparça edildi. Paramiliter etnik gruplar oluşturuldu, sonra savaştırıldı… Önce Sırplar Hırvatlarla kapışacak sonra Bosna'ya saldırılacaktı.

Ayrılık "din" kullanılarak gerçekleştirildi. Bir referandumla Bosna ayrılık kararı aldı ardından katledildi. İşte bunun adı "birbirine kırdırma" siyaseti!

Ve zamanı gelince, sahneye Birleşmiş Milletler çıktı. Önce katliamı seyrettiler sonra kendi oyunlarını sahnelediler.

Kılcal damar operasyonu Soros'un çocuklarınca yönlendirildi. Açık Toplum Vakfı Otpor adlı örgütler süreci denetledi ve şekillendirdi…[441]

Bugün Soros Bosna'da, Hırvatistan'da, Slovenya'da vakıf merkezlerini kurmuştur. Ayrıca Sırbistan, Belgrad'da bir Soros Yugoslavya vakfı kurmuştur.

Bu örnekler, Soros'un faaliyet gösterdiği Doğu Avrupa'daki 19 bölgenin her birine genişletilebilir. Şayet tolere edilmeye devam edilirse Soros'un ve Isles klübü finansal globalistlerinin, politik ajandası yeni bir savaşın hatta dünya savaşının koşullarını oluşturabilir.

Kadife Devrimlerin Diğer Aktörleri

İngiliz derin devletinin himayesindeki çeşitli STK'lar, ülkeleri yıkmak için çok farklı isimler altında da faaliyet göstermiştir. Medya ve sosyal medya, bu uğurda titizlikle kullanılan provokasyon araçlarıdır. Sosyal medya üzerinden halkı tetiklemek oldukça kolay olmaktadır. Özellikle bu yöntemin ilk denendiği dönemlerde halkın sosyal medyada sadece #özgürlük veya #demokrasi etiketlerini görmesi bile yeterli olmuştur. İngiliz derin devletinin o ülke içinden seçtiği yancı ajanları da genellikle iş başındadır. Bu kişiler, çeşitli TV kanallarına bağlanarak, çeşitli gazetelerde boy göstererek, sosyal medyada İngiliz derin devletinin yancılığını yaparak ülkelerinin ne kadar korkunç bir durumda olduğunu anlatıp durmaktadırlar. Çeşitli provokatör örgütler, şiddet uygulamayı teşvik ederek gösterilerde yer almak isteyen bazı ajanları ve provokatörleri örgütleme görevini üstlenirler. Bu gayrimeşru "alt yükleniciler" ayaklanmaların, halkla ilişkiler ayağını organize etmektedirler.

Genellikle masum bazı gençlerin bu provokasyonlara inanması olayın başlangıcı olmaktadır. İngiliz derin devleti, kısa bir zaman içinde bu grupların arasında, ülkedeki marjinal, komünist, anarşist, faşist grupları da devreye sokmaktadır. Sokak ayaklanmalarına asıl şiddeti getiren unsurlar, devreye giren bu anarşist yapılanmalar olmaktadır.

OTPOR

Bu profesyonel devrimci örgütler arasında en yaygın gruplardan biri, Sırbistan merkezli direniş örgütü OTPOR'dur. Bağımsız gözlemciler OTPOR'un eski Yugoslavya, Sırbistan, Gürcistan, Bulgaristan, Ukrayna, Mısır, Brezilya ve Türkiye gibi birçok ülkede, muhalif örgütlere eğitim ve lojistik destek sağlayarak darbe girişimlerini ve iç karışıklıkları organize ettiğini belirtmektedir. İngiliz derin devletinin, 50 ülkede, OTPOR'un şubesi CANVAS ile birlikte ayaklanmalar ve toplumsal karışıklıklar meydana getirdiği konusunda görüş birliği bulunmaktadır.

Otpor

Ivan Maroviç

OTPOR'un lideri Ivan Maroviç'in aktardıklarına göre, OTPOR'un kurulması için gerekli mali kaynak, Amerikalı işadamı George Soros'un Açık Toplum Enstitüsü Yardım Vakfı'ndan (OSIAF) gelmiştir.[442]

Jeopolitik analist Tony Cartalucci OTPOR ile ilgili aşağıdaki ilginç bulguları ortaya koymaktadır:

Mısır ayaklanmalarının akıl almaz, yabancı destekli yapısını betimleyen (OTPOR'un) yumruk logosu Kahire sokaklarında 11 yıl sonra görünecekti... Sırbistan OTPOR'u Batı'dan para yardımı almaya devam edecek ve CANVAS (Uygulamalı Şiddetsiz Eylem ve Stratejiler Merkezi) adı altında bir tür "CIA-darbe okulu" haline gelecekti.[443]

Carl Gibson ve Steve Horn tarafından kaleme alınan ve Occupy.com'da yayınlanan araştırma makalesi, OTPOR'un uluslararası finansal, istihbarat ve politik bağlantılarını konu almakta ve WikiLeaks belgelerine dayalı aşağıdaki bilgileri içermektedir:

Sırbistan'ın Srdja Popovic'i, birçokları tarafından 1990'lı yıllardan bu yana Doğu Avrupa'da ve başka yerlerde rejim değişikliklerinin öncü mimarı ve OTPOR'un kurucu üyelerinden biri olarak biliniyordu... Popovic ve OTPOR'un şubesi CANVAS, aynı zamanda ABD hükümeti yanı sıra Goldman Sachs yönetimiyle ve özel istihbarat şirketi Stratfor ile yakın bağlantılar içindeydi. Popovic'in eşi de bir yıl boyunca Stratfor için çalışmıştı.[444]

Popovic'in 2004 yılında sarf ettiği şu sözler, Sorosçu ayaklanmaların asıl mahiyetini tanımlar niteliktedir:

Sert geçeceğe benzeyen bir gösteride, en öne genç kızları koyun, hepsine beyazlar giydirin, sonra polisin saldırısını bekleyin; sonuç "garanti"dir; birkaç darbeden sonra mutlaka biraz –ya da maalesef bir hayli– kan akacaktır; yani beyaz elbiselerinde kıpkızıl lekeler belirecektir. Elbette bu, fotoğrafçılara mü-

(En solda) Nazilerden sokak protestolarına kadar her türlü eylemin ardında OTPOR'un olduğunu temsil eden bir afiş
(Solda) OTPOR yumruğu ile gerçekleşen protestolar "barışçıl" olma iddiası ile başlatılmış, her biri daha sonra şiddet eylemlerine dönüşmüştür.

kemmel fotoğraf çekme imkanını sağlayacak, çektikleri resimler dünyanın dört bir köşesinde yayınlanacaktır. Arzu edilmeyen bir rejimi düşürmek için bundan alası olamaz.[445]

OTPOR'un liderleri olarak tanınan Ivan Maroviç ve Srdja Popovic, Belgrat'taki ABD büyükelçiliği kanalıyla, emekli ABD generali Robert Helvey tarafından eğitilmişlerdir. Hareketin mimarı CIA'in Bosna katliamındaki tetikçisi Frank Archibald'tır.[446]

Şunu bilmek gerekmektedir; hükümetleri devirmeyi, ülkeleri bölmeyi ve kanlı çatışmaları hatta iç savaşları örgütlemeyi amaçlayan bu kitle gösterileri, bir kısım medya tarafından tanıtıldığı şekilde masum mitingler değil, İngiliz derin devletinin ve onun gölge örgütlerinin ülkeleri içeriden ele geçirmeye yönelik ince projeleridir.

Söz konusu taşeron kurumlar ve onların ürettikleri ideolojiler, tümüyle İngiliz derin devleti kaynaklıdır. Bu kurumların, İngiliz derin devletinin kendilerine dayattığı bu uygulamalar dışında hareket etmesi mümkün olmamaktadır. Dolayısıyla her ne kadar burada anlatılan konular dahilinde çeşitli isimler ve kurumlardan bahsedilse de, buradaki asıl hedefin İngiliz derin devleti olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Stratfor

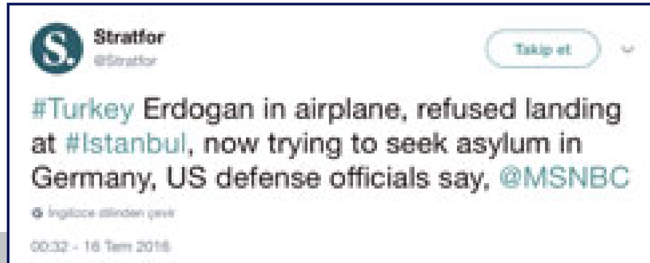

ABD'nin Teksas eyaletindeki merkezinden yaptığı küresel istihbarat ve araştırma çalışmalarıyla tanınan Stratfor (Strategic Forecasting – Stratejik Tahmin) adlı kuruluş, ulusal ve uluslararası medyada ABD Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) ile ilişkili bir kuruluş olarak değerlendirilmektedir.

"Gölge CIA" olarak da adlandırılan bu kuruluş, hatırlanacağı gibi 15 Temmuz darbe girişimi sırasında Cumhurbaşkanımız Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ın uçuş rotasını sosyal medyada dakika dakika paylaşmış ve Sayın Cumhurbaşkanımızı doğrudan hedef göstermiştir. Aynı gece kuruluşun özellikle Twitter'dan yapılan paylaşımları olağanüstü derecede artış göstermiştir. Söz konusu kurumun böylesine bir eylemi açık açık yapacak bir konuma gelmesi, İngiliz derin devletinin darbenin başarılı olacağından kendince emin olmasından kaynaklanmaktadır.

Stratfor yetkilileri, *Anadolu Ajansı* muhabirinin, uçağı bu kadar çabuk nasıl tespit ettiklerine dair sorusuna, "Bu bilgilerin tamamı açık kaynaklardan elde edilmiştir." yanıtını vermiştir. Darbe girişiminin yaşandığı bir ortamda bunları sosyal medyada paylaşmalarının sebebine dair soruları ise yanıtsız bırakmıştır.[447]

Stratfor, aynı gece, Cumhurbaşkanımız Sn. Erdoğan'ın "Almanya'dan sığınma istediği" şeklindeki Amerikan MSNBC kanalının yalan haberini de Twitter hesabından paylaşarak tepki toplamıştır. 16 Temmuz 2016 günü, yani

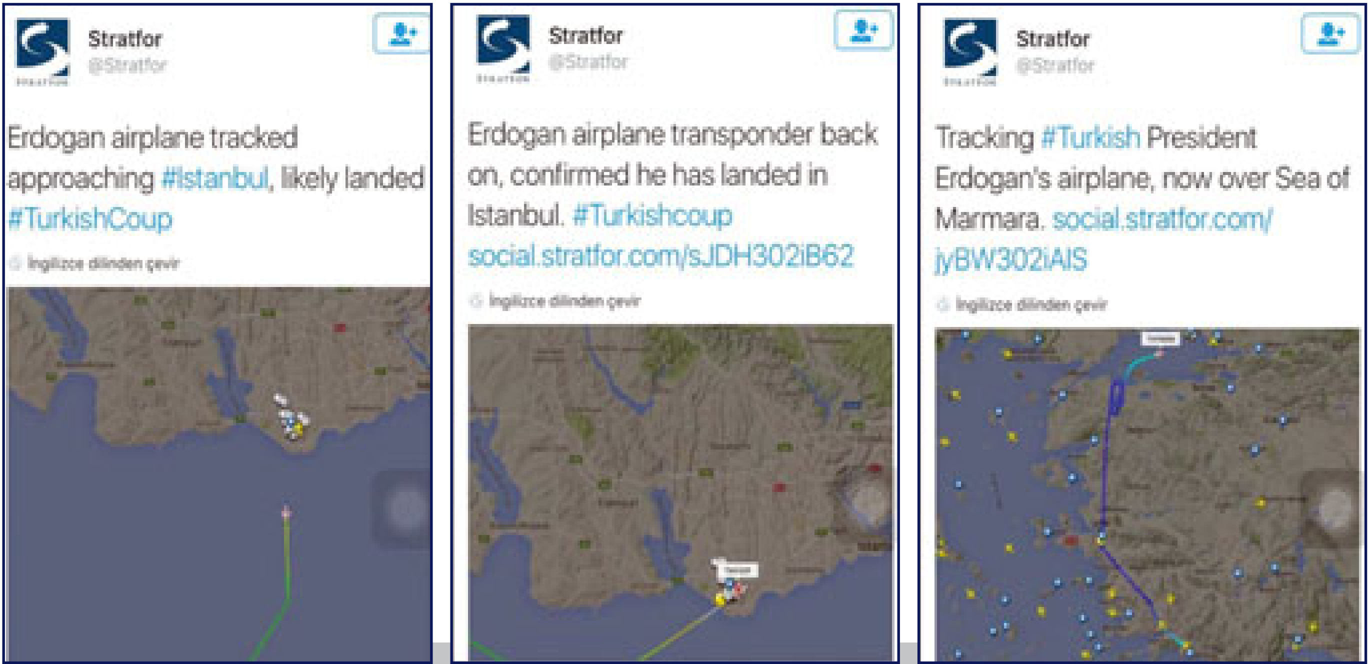

Stratfor'un 15 Temmuz darbe girişimi sırasında "Sayın Cumhurbaşkanımız'ın Almanya'dan sığınma istediği" yönündeki asılsız tweetleri, İngiliz derin devletinin yıkıcı politikalarının nasıl pervasızca ve açık açık uygulandığının bir kanıtıdır.

darbe girişiminin hemen sabahında paylaştığı bir haberde ise Stratfor, Cumhurbaşkanımız Sn. Erdoğan'ın 1999 yılında "ordu tarafından hapse atıldığı" ifadelerine yer vermiştir. Sn. Erdoğan'ın mahkumiyetinin ise "şiddet ile dini veya ırksal nefreti teşvik ettiği" nedeniyle gerçekleştiğini iddia etmiştir.

Kuşkusuz bu iddiaların hiçbiri doğru değildir. Stratfor, İngiliz derin devletinin himayesinde olduğundan, Türkiye'nin provokasyona açık zor bir dönemde olduğunu zannetmiş ve dezenformasyonda sakınca görmemiştir.

Söz konusu paylaşımlarda Cumhurbaşkanımız Sn. Erdoğan'ın 2000'li yıllar boyunca "ordunun gücünü azaltmak için çalıştığı" vurgusu yapılmış ve Cumhurbaşkanı'nın "orduya karşı geçmişten gelen kişisel husumetle hareket ettiği" imasında bulunularak Sayın Cumhurbaşkanımız ile Ordumuz arasında bir çekişme olduğu izlenimi verilmek istenmiştir. Amaç, bu kalleş darbe girişiminin sorumluluğunu Sayın Cumhurbaşkanımıza ve şanlı Ordumuza atmak ve ülke içinde kargaşa ve belirsizliklerin devam etmesini ummaktır.

15 Temmuz darbe girişiminin gerçekleştiği akşam, Sayın Cumhurbaşkanımız'ı taşıyan uçağın oldukça stratejik olan rota bilgilerini Twitter adresinden harita üzerinde yayınlayan Stratfor, doğrudan Sayın Cumhurbaşkanımız'ı hedef göstermiştir. İngiliz derin devleti, darbenin mutlaka başarılı olacağına inandığından, sinsi stratejilerini gizleme ihtiyacı dahi duymamıştır.

Stratfor'un Türkiye üzerindeki kara propaganda çalışmaları aslında yeni değildir. Kurum, 10 Ağustos 2014'teki seçimlerde yaklaşık 21 milyon (%52) oyla Cumhurbaşkanı seçilen Sn. Recep Tayyip Erdoğan için "oyların %13.3'üne karşılık gelen 5 milyon 412 bin 423 oyla seçimi kazandı" ifadelerine yer vermiştir. Kuruluş, bu açıklamalara yoğun tepki gelmesinin ardından söz konusu paylaşımını kaldırmıştır.[448]

Kuşkusuz, gerçek sonuçları söz konusu kurumun bilmeme ihtimali yoktur. Bu, İngiliz derin devletinin güdümü altındaki kurumların yaydığı kara propagandalara oldukça önemli bir örnektir. "Analiz" adı altında ortaya atılan bu kötü niyetli yalanlar, Türkiye'de tutmamaktadır. İngiliz derin devletinin şu anda en büyük endişesi de budur. Türkiye, bu sinsi propaganda ağının tuzağına düşmemektedir ve düşmeyecektir.

Yıldız Teknik Üniversitesi siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünden Prof. Dr. Nurşin Ateşoğlu, Stratfor gibi propagandaya yönelik paylaşımlarda bulunan düşünce kuruluşlarına itibar edilmemesi gerektiğini belirterek şunları söylemiştir:

Bir bilim insanı olarak ben, söz konusu kuruluşun sadece Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yönelik aslı olmayan, suçlayıcı mahiyetteki bilgilendirmelerine değil, oralarda çıkan hiçbir habere itibar edilmemesi gerektiğini düşünüyorum. Uluslararası kamuoyunu etkilemek üzere bu dahil birçok haber yapılıyor. Herkes duyarlı olup gerçeği araştırmayabilir. Zaten amaçları da doğru olmayan, manipülatif bir görüşü kamuoyunda yaygınlaştırmak.[449]

Stratfor aynı zamanda, FETÖ örgütünün dünyadaki yapılanmasının ideolojik altyapısını tasarlayan kuruluş olarak da bilinmektedir. Wikileaks belgelerine göre Stratfor, FETÖ örgütü ile medya ortaklığı için çalışmıştır.[450]

Gölge CIA olarak anılması, Stratfor ile ilgili gerçekleri saptırmamalıdır. Daha önce anlattığımız gibi, CIA de İngiliz derin devletinin güdümündeki kişiler tarafından kurulmuştur ve ABD'nin tüm etkili kurumları, bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek İngiliz derin devletine hizmet etmektedir. Dolayısıyla bu tip kurumların uyguladığı söz konusu sinsi politikaları değerlendirirken, bunların tümünün İngiliz derin devleti kaynaklı olduğunu unutmamak gerekmektedir.

Bir Açık Toplum Oyunu: Şeffaflık!

Denetlenebilirlik, Açık Toplumcuların dilinden düşmeyen bir kavramdır. İşte bu yüzden Açık Toplum ile birlikte yaygınlaşmış bir kavram vardır: Şeffaflık. İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlar, şeffaflaşma kavramına özel bir önem atfeder ve dillerinden düşürmezler. Bu kurumlara göre, ülkelerin ve kamu kurumlarının, dini, sosyal, sanatsal tüm toplulukların tüm faaliyetlerinin açıkça görülebilir, hatta denetlenebilir olması gerekmektedir.

Kapalı yapılar elbette rahatsız edicidir, fakat burada farklı bir oyun vardır. Buna göre her ülke, her yönetim ve bir ülkü adına bir araya gelmiş her topluluk İngiliz derin devletinin hükmetmesine ve müdahalesine açık olacaktır; amaç halkı tam anlamıyla kontrol altına almaktır. Örneğin Chatham House, Çin'in yaptığı yardımlardan[1], Angola'da elde edilen gelirlere[2] değin pek çok şeyi bilmekte, dahası bütün bunları denetlemektedir. Söz konusu kuruma bu yetkiyi kimin verdiği, hangi hak ile başka ülkelerin özgürlük alanlarına müdahale ettiği meçhuldür. Fakat ortaya atılan "şeffaflık ideolojisi" altında bunu dünyanın gözü önünde yapabilmektedir.

Özellikle son dönemlerde bu Açık Toplum ideolojisi altında "cemaatlerin ve tarikatların şeffaflaştırılması" talebi İngiliz derin devletinin çeşitli yancı kurumları, bilerek veya bilmeyerek bunların etkisi altında kalan bazı yazarlar ve televizyon yorumcuları tarafından sıklıkla dile getirilmektedir. Şeffaflaştırmaktan kasıt ise hiçbir gayri hukuki eylemi olmayan Müslümanların her anlarının takip altına alınması, tüm Müslümanlara potansiyel suçlu muamelesi yapılmasının sağlanmasıdır. Modern hukuk devletlerinde her kurum, vakıf veya oluşum yasal denetim altındadır. Ancak hiçbir suça karışmadıkları halde, "her an suç işleyebilirler fobisi" oluşturarak bireylerin özgürlüklerini ihlal etmek makul değildir. "Cemaatlerin ve tarikatların şeffaflaştırılması"ndaki asıl amaç da masum Müslümanların hukuka aykırı olarak fişlenmesi ve iyi niyetli samimi topluluklara yönelik bir izleme, dinleme ve takip politikasının başlatılmasıdır. Bu şekilde Müslüman camialar içinde tedirginlik yaratılmak istenmekte, Müslümanların bir araya gelmeleri engellenmeye çalışılmaktadır. Bu toplulukların İngiliz derin devletinin kontrolü altında, derin devletin isteklerini yerine getiren kurumlar haline gelmeleri beklenmektedir. Buna karşı çıkanların ezileceği ima edilerek bir araya gelmiş masum Müslüman toplulukları ayırma, parçalama, küçültme ve etkisizleştirme politikası izlenmektedir.

Ne var ki; her fırsatta, her kurumda şeffaflaşma talep eden Açık Toplum teorisyenleri ve Chatham House gibi İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlar,

kendileri söz konusu olduğunda bir gizlilik perdesine bürünmektedir. Bu kurumlarla veya onların kollarıyla ilgili şeffaf olan hiçbir şey yoktur. Örneğin, Chatham House düzenlediği toplantı, seminer ve çalıştaylarda kullanılan bilgi kaynaklarını ve bu aktiviteler sırasında konuşulanları açıklamayı yasaklamıştır. Bu yasak, daha önce de incelediğimiz gibi, "Chatham House kuralı" (Chatham House rule) olarak ün yapmıştır. Kuralı ihlal edenlerin Chatham House ile bağı kesilmekte ve bu kişiler etkinliklere katılmaktan men edilmektedirler.[3] Kural bu derece sıkıdır.

Açık Toplum zihniyetini destekleyenler de, proje ve çalışma destekçisi olarak Chatham House Kuralı'na uymaktadırlar. "Şeffaflık" adı altında tüm dünyanın denetlenebilir olmasını ister ve bunu bir zorunluluk olarak dünya çapında uygulatırken, bu kurumların kendileri müthiş bir ketumiyet içinde dünyayı yönlendirmektedirler. Oysa, şeffaflık uygulamasının önce bu kurumlarla başlaması gerekmektedir. Önce bu kavramı ortaya atan taraflar şeffaflaşmalı, toplantılarından gelirlerine kadar her detayı topluma açık hale getirip bir model oluşturmalı, şeffaflıktan neyi kastettiklerini kendi örnekleri üzerinden göstermelidirler.

Fakat bunu hiçbir zaman yapmamışlardır ve yapacak gibi de görünmemektedirler. Çünkü bu kurumlar, İngiliz derin devletinin dayatması altında görev yapmakta ve oradan gelen gizli emirleri uygulamaktadırlar. "Şeffaflık" konusu, İngiliz derin devletinin sinsice ortaya attığı bir başka kontrol ve yıldırma sistemidir. Bu gerekçeyle dilediği yönetimi veya kurumu kendince hedef gösterebilecek veya üzerlerinde baskı uygulayabilecektir. Bu, özellikle dini ve ahlaki gelişmeleri önlemek, hayırlı işler yapan kurumları engellemek, halkı mevcut yönetimden uzaklaştırıp soğutmak bahanesiyle ortaya atılmış bir kavramdır. İngiliz derin devleti, söz konusu hükümetlerin bu kurumları baskı altına almasını talep etmekte, kurumların bu şekilde hükümetlere mesafe koyacaklarını düşünmekte ve söz konusu hükümetleri bir yalnızlaştırma politikasına itebileceğine inanmaktadır. Liderleri dindar olan ülkeler de yıldırma politikasının bir parçasıdır. Zamanı geldiğinde, örneğin bir ülke, yeterince şeffaflaşmadığı ve dolayısıyla terör örgütlerine destek verdiği gibi bir yaftalama ile karşı karşıya kalabilmektedir. Kara propagandanın sınırı olmadığından, İngiliz derin devleti hayasızca bu iftirayı atabilmektedir. İşte bütün bu sebeplerle, İngiliz derin devletinin ortaya attığı "şeffaflaşma" suçlamalarına dikkat etmek ve ihtiyatla yaklaşmak gerekmektedir.

1. Myth Busting? The Transparency of Chinese Aid, https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/178337
2. Reaping the Revenue in Angola: Extractive Industries Transparency and Governance, https://www.chathamhouse.org/events/view/193821
3. Chatham House Rule, https://www.chathamhouse.org/about/chatham-house-rule

Gezi Olaylarında Açık Toplum Etkisi

Popper, *Açık Toplum ve Düşmanları* isimli kitabında, bahsettiği açık toplum kavramı ile ilgili olarak şu tarifi yapar:

> *Totaliterler zorunlu, hatta kaçınılmaz olarak baskıya, şiddete başvuruyorlar. Bu totaliter rejimlerin karşısına konabilecek bir seçenek var. Gerçeğin kimsenin tekelinde olmadığı bir seçenek. Farklı bireylerin, değişik görüşleri taşıdığı, bu farklılıkların, bu çeşitliliğin bir arada yaşamasını sağlayacak kurumların gerektiği bir seçenek. Yurttaşların haklarını o kurumlar koruyacak, ifade ve tercih özgürlüğünü yine o kurumlar güvence altına alacak. Bu toplumsal örgütlenmeye bir ad koymak gerekirse, Açık Toplum diyebiliriz.*[451]

Buradaki tarife göre kadife veya renkli devrim adı verilen ve iktidarları değiştiren sokak darbeleri ile, yurttaşların hakkının devlet yerine kurumlar tarafından korunduğu, devlete ait kavramların, bu kurumlar tarafından güvence altına alındığı bir sistem savunulmakta ve dolayısıyla aslında "devlete gerek olmadığı" fikriyle hareket edilmektedir. Buradan yola çıkarak Popper, komünizmi terk etmiş eski bir komünist görünümü altında, aslında komü-

Gezi Olayları'nda, güzel bir amaç uğruna bir araya gelen gençlerin arasında, Açık Toplum destekli komünist gruplar dahil edilmiş ve sonraki günlerde bu olaylar, şiddet eylemlerine dönüşmüştür.

nizmin savunduğu devletsiz bir toplum modelini savunmaktadır. Bu strateji, zayıf, parçalanabilir, güçsüzleştirilebilir olarak görülen toplumlar üzerinde ameliyat yapma stratejisi olarak uygulanmaktadır. Bunlardan bir tanesi, belki de İngiliz derin devleti için en önemlisi Türkiye olmuştur.

Türkiye üzerinde tarih boyunca çok çeşitli oyunlar oynanmıştır kuşkusuz. Açık toplumun renkli devrimler örneği ise Gezi Olaylarında yaşanmıştır. Gezi Olaylarındaki sürece, zamanlamaya ve olayların şekilleniş sürecine bakıldığında, bu olayların da bir projeye dahil edildiği açıktır.

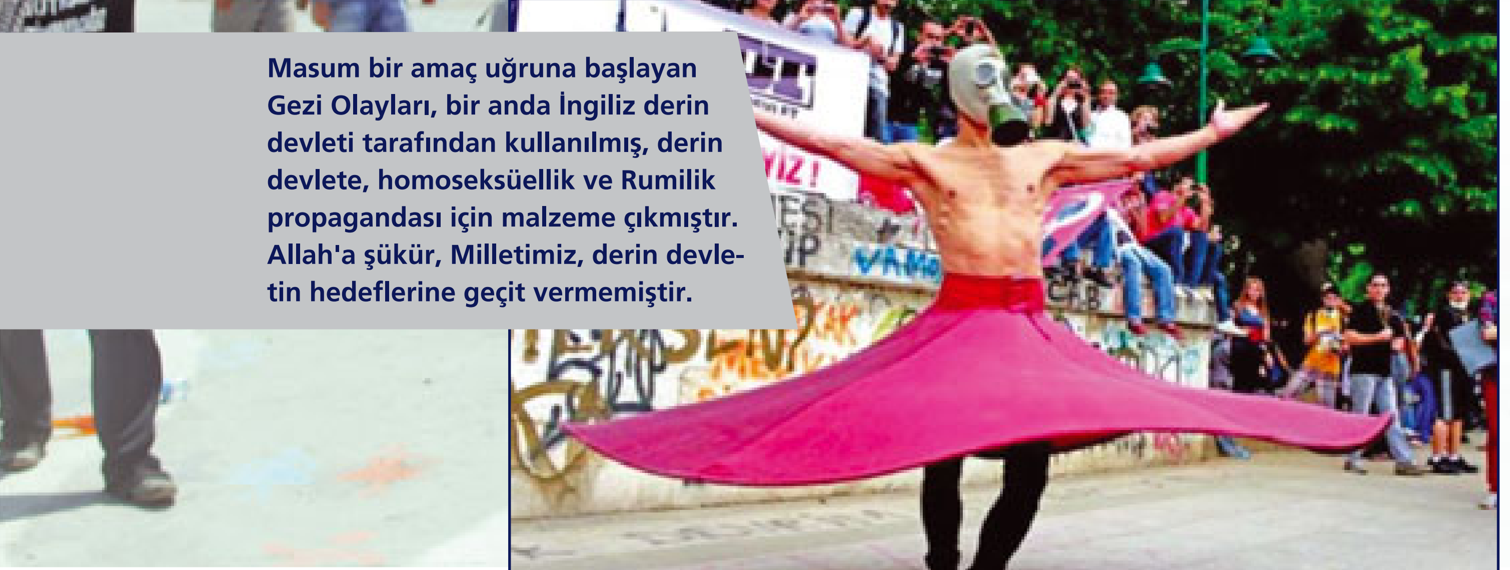
Şunu belirtmeliyiz ki, Türk halkı ve özellikle Türk gençliği, Türk demokrasisi içinde, özgürdür. Bu önemli gençliğin özellikle çevre ve ağaçlandırmaya yönelik önemli konulara duyarsız kalmaması, betonlaşmaya karşı çıkması, demokratik haklarını kullanmaları takdire şayan bir konudur. Demokrasilerde, hükümetlerin yeterli olmadığı durumlarda, halkların uyarıcı etkisinin önemi büyüktür. Özellikle bu olay, gençlerin ağaca, çevreye, güzelliğe olan hassasiyetini göstermeleri ve bu konuda kayıtsız kalmayacaklarını ifade etmeleri bakımından önem taşımaktadır.

Ancak olayların gelişme şekline ve zamanlamasına bakıldığında, söz konusu iyi niyetin, Açık Toplum taraftarları tarafından kötüye kullanıldığı görülebilmektedir. Gençlerin ağaçları korumak adına bir araya geldiği barışçıl protestoların, gitgide şiddet içeren bir ihtilal girişimine dönüştürüldüğü açıktır. Süreç, oldukça açık ve aleni şekilde işlemiştir. Bu, tam olarak Sorosçular'ın yöntemidir.

Türkiye'de bu tip toplumsal olayların "hükümet karşıtı" bir eylem şekline dönüştürülmesi kuşkusuz sürpriz değildir. İngiliz derin devleti, kendi çizgisini izlemeyi reddeden Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ı, henüz başbakanken iktidardan düşürmeyi hedeflemiştir. Hatta Sayın Cumhurbaşkanımızın taraftarlarını bile pasifize etmeye çalışmışlardır.

Masum bir amaç uğruna başlayan Gezi Olayları, bir anda İngiliz derin devleti tarafından kullanılmış, derin devlete, homoseksüellik ve Rumilik propagandası için malzeme çıkmıştır. Allah'a şükür, Milletimiz, derin devletin hedeflerine geçit vermemiştir.

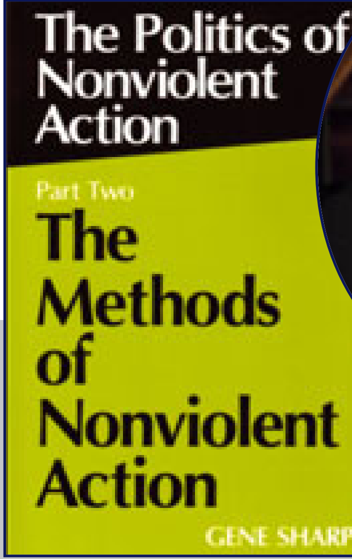
Örneğin, 2010 yılında Açık Toplum kurumlarının genel direktörü olan Aryeh Neier, Açık Toplum Vakfı'nın Türkiye ayağındaki yönetim kurulu başkanı Can Paker'e şunları söylemiştir: *"Sen Türkiye'de AK Parti'ye çok yakın birisi olarak gözüküyorsun. Halbuki biz AK Parti'ye muhalefet etmek istiyoruz. Onun için senin Açık Toplum Türkiye Yönetim Kurulu Başkanlığı'ndan da uzaklaşmanı istiyoruz."*[452] Daha sonra kurucu olduğu için toplantılara çağrılması gereken Can Paker, tüzüğe rağmen toplantılara çağırılmamış ve kurum, bu yüzden denetçilerle uğraşmak zorunda kalmıştır.[453]

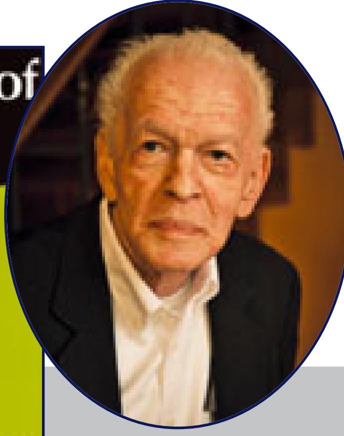
Gençlerin Gezi'deki masum talebi, Sorosçular tarafından kullanılmış, Sorosçu devrimlerin mimarları yine kendi yöntemlerini kullanmış ve Gezi Protestolarının dördüncü gününden sonra meydanlarda komünist flamalar ve komünist grupların başlattığı şiddet olayları ön plana çıkmıştır. Taksim Meydanı'nın komünist çeteler ve PKK yanlıları tarafından "kurtarılmış bölge" ilan edilmesi Hükümetimiz tarafından cevapsız bırakılmamış ve Türkiye üzerinde oynanan bir kirli oyun daha devreden çıkarılmıştır. Kuşkusuz komünist ve anarşist grupların ve elbette PKK'nın kullanılması bir Soros klasiğidir. Nitekim daha önce de belirttiğimiz gibi Soros Vakfı, Gezi'ye destek verdiğini gizlememiştir bile. Fakat bu desteğin çapı, kuşkusuz onların ifade ettiğinden çok daha fazladır.

Gezi Olayları sırasında komünist flamalarının arasındaki homoseksüel flamalar, arka planda İngiliz derin devleti olduğunu çok yönlü olarak belgelemektedir.

Gene Sharp ve kitabı. Sharp'un kurucusu olduğu enstitünün logo renkleri dikkat çekicidir.

Sorosçu Devrimler üzerinde rol oynayan sivil toplum kuruluşlarıyla ilgili yaptığı çalışmalarla tanınan Prof. Dr. Burhanettin Can, bu tür yapıların, Albert Einstein Enstitüsü'nün kurucusu Gene Sharp'ın önerdiği yöntemleri uyguladıklarını ve başarıya ulaştıklarını kaydetmiştir. Sharp'ın, *The Politics of Nonviolent Action (Şiddet İçermeyen Hareketin Politikası) ve From Dictatorship to Democracy* (Diktatörlükten Demokrasiye) adlı kitaplarında yer alan metotları 10 ayrı başlık altında özetlemenin mümkün olduğunu söyleyen Can, ilk başta tek kelimelik bir örgüt ismi belirlenerek, bununla gençler ve öğrenciler arasında örgütlenmenin önerildiğini belirtmiştir.

Buna göre Gene Sharp'ın önerdiği yol haritası şu şekildedir:

■ Gençler arasındaki bir örgütlenme oluşturmak ve örgütlenmenin adını koymak.

■ Basit ve etkileyici bir slogan oluşturmak ve yaymak.

■ Ulusal ve uluslararası medya desteği.

■ Uluslararası vakıf ve sivil toplum örgütlerinin parasal desteği.

■ Halkın sokağa dökülmesi için en uygun dönemler olan seçim sürecini fonksiyonel hale getirmek, seçimlere yönelik altyapı çalışması yapmak. Seçimlerden altı ay kadar önce seçimlere hile karıştırılacağı şüphesi olduğunu ileri sürmek, bu endişeyi yaygınlaştırmak ve seçimlere gölge düşürmek.

■ Gerilimi artırmak. Ekonomik manipülasyon yapmak.

■ Etnik ve mezhepsel farklılıkları kaşıyarak sinir uçlarını tahrik etmek.

■ Sistemden memnun olmayanları tek bir çatı altında toparlamak. Kitleler üzerinde etkili olabilecek kişileri, yönetimin dışladığı popüler isimleri öne çıkarmak.

■ Asker ve güvenlik güçleri arasından taraftar kazanmak ya da en azından onları tarafsızlaştırmak. Yönetimin yanında yer almamasını, en azından olaylara müdahale etmemesini sağlamak. Bu kitlelerin daha cesur davranmasını sağlar ve katılımı artırır.

■ Taraftarları, sürekli olarak sokakta tutarak yönetimin otoritesini ve iradesini kırmak. Sokak hareketli olduğu sürece yönetim yalnızlaşır. İktidara bağlı olanlar azalır.[454]

Tüm eylemlerde, kurulan çadırlar, dağıtılan kumpanya ve kitaplar ve arka plandaki görünen-görünmeyen tüm maddi katkı, halkı meydanlarda tutma projesinin bir parçasıdır.

Bu strateji, Gezi Olayları sırasında sistematik olarak uygulanmıştır. Basit ve etkileyici bir slogan oluşturulmuş, özellikle uluslararası medya desteği sağlanmış, bir kısım vakıflar tarafından protestolara ciddi parasal destek sağlanmıştır. Gezi Olaylarının gerçekleştiği dönem, Türkiye'nin ekonomik olarak önemli atılımlara imza attığı dönemdir. İşte söz konusu vakıflar, bu atılımı durdurabilmek ve özellikle ekonomik manipülasyon yapmak için harekete geçmişlerdir. Hatırlanacağı gibi Türkiye'yi ekonomik bir krizle buluşturarak iktidarı devirme stratejisi, içlerinde Quilliam Vakfın'ndan Ed Hüseyin'in de bulunduğu Bipartisan Policy tarafından oluşturulan raporda da yer alan bir konudur. Söz konusu raporda, "Türkiye Cumhuriyeti iktidarını devirmek için ekonomik krizlerin önünün açılması gerektiği" açıkça ifade edilmiştir.

Etnik ve mezhepsel farklılıklar, Osmanlı döneminden beri İngiliz derin devletinin daima en fazla kullandığı konu olmuştur. İngiliz derin devleti, hedeflediği ülkenin vatandaşlarının rahat yaşamalarıyla veya sahip oldukları haklar ile hiç ilgilenmez; onları sadece provokasyon amacıyla kullanır. İşte bu nedenle azınlıkların en rahat oldukları dönemlerde bile bu kişileri "azınlık" kartını oynayarak kışkırtmaya çalışmıştır. Basiretli halkımızın çok büyük bir bölümü bu provokasyonlara prim vermeyerek İngiliz derin devletinin oyununu bozmuştur. Fakat İngiliz derin devleti, genellikle PKK yanlılarını bu konuda kışkırtarak ve yalnızca onları ön plana çıkararak azınlıkların temsilcilerinin sadece bu kişiler olduğu aldatmacasını yaymaya çalışmıştır. Nitekim Gezi Olayları'nda da PKK'lılar gövde gösterisinde bulunmuş ve bunlar "iktidardan rahatsız olan Kürtler" olarak lanse edilmiştir. (Kürt kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Gezi Olayları'nın şiddet eylemine dönüşmesi için PKK'nın sokaklarda boy göstermesi, bir Soros projesidir.

Toplum içinden seçilmiş, aykırı görüşlere sahip popüler kişiler Gezi olayları sırasında, tam da tarif edildiği şekilde ön plana çıkarılmış ve bu kişiler özellikle İngiliz derin devletinin himayesindeki bir kısım ana akım medyada neredeyse her gün boy göstermiştir. İngiliz derin devleti, kendi manipüle ettiği kişileri –planladığı gibi- sokakta tutmaya çabalamış fakat bunu başaramamıştır. "Sokak hareketli olduğu sürece yönetim yalnızlaşır" şeklindeki planı artık tam tersine dönmüştür. 15 Temmuz hain darbe girişimi sonrası sokaklar, iktidarı desteklemek için hareketlenmiştir.

Uluslararası medya desteğinin, Açık Toplum için belirlenen yol haritasının önemli bir maddesi olduğunu daha önce görmüştük. Gezi Olayları sırasında söz konusu medya, gerçek anlamda görev başında olmuştur. Dezenformasyon ise şaşılacak düzeyde kendini göstermiştir. Ön plana çıkan ise, -elbette- asıl olarak İngiliz medyasıdır.

İngiltere'nin en çok okunan gazetelerinden *Guardian*, "İstanbul'daki protestolar Türk Baharı'nın tohumlarını ekiyor" başlığını kullanmıştır. Richard Seymour yazısında, "İstanbul'daki küçük bir parkın yıkılmasına yönelik protestonun rejim için acil bir durum olduğu ve potansiyel **Türk baharının temeli** olabileceğini" yazmıştır.

Gezi Olayları'nı kendince fırsat gören İngiliz basını, derin devletin etkisiyle felaket senaryolarında gecikmedi. *BBC*, Türk ekonomisinin çöküşe gittiği palavrasını manşet yaparken, *The Guardian*, olayları Arap Baharı'na benzetmeyi ihmal etmedi.

Financial Times, Daniel Dombey imzalı haberinde, "muhalefetteki siyasetçilerin ve bazı gözlemcilerin Taksim'deki protestoyu, Hükümetin giderek artan baskıcı yönetiminin bir sonucu olarak gördüklerini" belirtmiştir.

Financial Times olaylar sırasında İstanbul'da bulunan bir İngiliz profesörün yazdığı mektubu yayımlamıştır. Dundee Üniversitesi'nde Enerji, Petrol ve Maden Hukuku ve Politikaları Kürsüsü Başkanı olan Profesör Peter Cameron mektubunda Türk Hükümetini "Sovyet tarzı yaklaşım" sergilemekle suçlamıştır.

BBC, olaylar sırasında Borsa İstanbul'da %10'un üzerinde bir düşüş gerçekleştiğini iddia etmiş, Türk Lirası'nın da değer kaybettiğine ve bu durumun "yatırımcıları endişelendirdiği"ne dikkat çekmiştir.

Protestolar sırasında dikkat çeken "Duran Adam", her ne kadar bir protesto şekli olsa da, aslında spontane oluşan bir durum değildir. Duran Adam eylemini başlatan E. G.'nin, daha önce Sorosçu devrimlerle gündeme gelen Sırbistan'da defalarca bulunduğu ve orada çeşitli etkinliklere katıldığı ortaya çıkmıştır. Bu etkinlikler şöyledir:

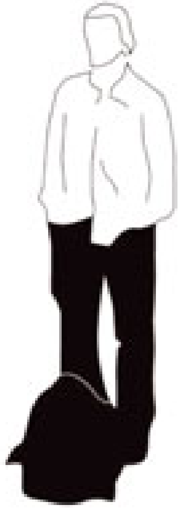
"Body" (vücut) 22. Festival Grad Theatre City Budva, Ukus Mora Budva, Karadağ

"Scar" (yara) 12. International Festival of Choreographic Miniatures, Raša Plaovic, Belgrad

Aynı şekilde hatırlanacağı gibi Gezi Olayları sırasında bir Alman vatandaşı, Taksim Meydanı'nda piyano çalmıştır. Kuşkusuz müzik, her zaman her yerde desteklenmesi ve övülmesi gereken bir güzelliktir. Fakat aynı kişinin Ukrayna'da ve diğer Sorosçu ihtilal girişimlerinde de ön planda olduğu dikkate alınacak olursa, buradaki hedefin farklı olduğu ortaya çıkmaktadır.[455]

Duran Adam, bir protesto şekli olsa da, Açık Toplum'un desteklediği her olayda devrede olması bakımından dikkat çekicidir.

Tıpkı Duran Adam gibi Taksim Meydanı'nda piyano çalan Alman piyanist de, Açık Toplum stratejilerinden biridir. Alman piyanist, daha önce de Ukrayna'da ve diğer Soros eylemlerinde başrollerdedir.

Duran Adam veya protesto meydanında çalınan piyano, kuşkusuz birer protesto şeklidir ve halkımız, barışçıl olduğu müddetçe bu ve bunun gibi protesto şekillerine başvurmakta elbette özgürdür. Burada dikkat çekmek istediğimiz unsur, "duran adam" gibi kavramların, İngiliz derin devleti tarafından özel üretilen ve çöküşe doğru gitmesi planlanan devletler üzerinde uygulanan bir stratejinin basamakları olmasıdır. Stratejilerin ortak olması, bu tip uygulamaların tek bir beyinden çıktığını göstermektedir. Her ne kadar isimleri farklı, çeşitli vakıflar ve düşünce kuruluşları tarafından destekleniyor gözükseler de, aslında perdenin arkasındaki yapı İngiliz derin devletidir. Şu unutulmamalıdır: Hedefte daima güçlü devletleri, kendi insanlarını kullanarak çöküşe götürme arzusu vardır. Parçalanmış, istikrarsız ülkeler şu anda sadece İngiliz derin devletine hizmet eden piyonlar haline getirilmiştir. Durumun Türkiye'de de böyle olması istenmiş ama buna izin verilmemiştir.

Gezi Olayları sırasında emniyete gönderilen ve mahkemeye intikal eden bir yazıda "Türkiye'de Sırp OTPOR ve Sırp CANVAS örgütleri tarafından bir halk hareketi geliştirilmeye çalışıldığı ve söz konusu kurumların bu konuda ülkemizde eğitim verdikleri" iddia edilmiştir. BBC'nin bu haberler sonrası OTPOR ve CANVAS'ı aklama çabaları ise dikkat çekici olmuştur. Fakat bu çabalar dahilinde şu önemli detay gündeme gelmiştir: Sırp Canvas lideri Po-

povic, BBC'ye, 2012 yılında, yani Gezi Olayları'ndan sadece bir sene önce İstanbul'da düzenlenen uluslararası güvenlik ve terörizmle ilgili bir konferansa katıldığını açıklamıştır. O konferansı İstanbul'da düzenleyen ise İngiliz Reuters Vakfı'dır.

Soros'un desteklediği devrimlerin bütün süreçleri gerçekte Gezi Parkı eylemleri sırasında da aynı sıralama ile yaşanmıştır. Gençler sosyal medya üzerinden örgütlenmişler, olaylara en büyük destek ise İngiliz ve ABD basınından gelmiştir. Sırbistan'da OTPOR'un başlattığı canlı eylemler, İngiliz ve ABD basınında canlı olarak yayınlanmıştır. Hatırlanacağı gibi Gezi Olayları sırasında da protestolar, CNN International kanalından neredeyse 24 saat canlı olarak yayınlanmıştır. Saniyeleri için milyarlar harcanan bu kanalın, Türkiye'deki protestoları neden bu kadar önemli gördüğü açıklamaya muhtaçtır.

Sosyal Medya Takip Sistemi'nin kurucusu Yasin Kesen'e göre Gezi Olayları'nın şiddetlendiği 31 Mayıs 2013 tarihinde 15.247.000 tweet yazılmıştır ve bunun beş milyonu provokasyon içeren uydurma bilgiden ibarettir.[456] Bu aldatıcı tweet'lerin birinde; Avrasya Maratonu'na katılmış insanların resimleri "eylemci çoğunluk köprüyü geçti" mesajıyla Boğaz Köprüsü'nden Taksim'e yürüyüş şeklinde lanse edilmiştir.

Ana akım medyanın bir kısmı da bu dezenformasyona eşlik edenler arasındadır. CNN International, Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ın halka seslenişinden çekilmiş olan kalabalığı, "hükümet karşıtı protestocular" olarak tanıtmıştır.[457] Ordunun güya harekete geç-

İlk olarak Yugoslavya'da ortaya çıkan yumruk şeklindeki OTPOR amblemi, daha sonra Mısır ve Türkiye'de kendini göstermiştir. Yöntemler, aktörler ve oyunlar hep aynıdır.

tiği şeklinde uydurma dedikodular ise sosyal medya ile yaygınlaştırılmıştır. Sokaklarda yüzlerce insanın öldürüldüğü yalanı ağızdan ağıza dolaşmış ve Irak ve Suriye'ye ait vahşet resimleri, güya Taksim Meydanı'na aitmiş gibi provokasyonlar yapılmıştır.

Dezenformasyon, başıboş bir strateji değildir. Dezenformasyon için kullanılan yöntemler genel olarak özel planlanır ve bu plan, bu tip eylemler sırasında kullanılan yaygın bir stratejidir. Genellikle bu yolla halkın kolayca galeyana gelmesi sağlanmaktadır. Ancak İngiliz derin devleti, halkımızın sağduyulu davranacağını belli ki hesaba katmamıştır.

Dezenformasyon, tüm diğer Açık Toplum eylemlerinde olduğu gibi, Gezi'de de ön plandadır.

(Sol üstte) CNN International, hükümet yanlısı bir mitingi, hükümet karşıtı protesto olarak yayınladı. (Üstte) Yurt dışında bir tekne pervanesinin çarpması sonucunda yaralanan kişi, "polis tarafından panzerle ezildi" şeklinde servis edildi. (Solda) Mehmetçiğin vatanın bekası için verdiği bu resim provokatörler tarafından kullanıldı.

Soros Vakfı ve Diğer Türkiye Oyunları

Soros'un Açık Toplum adı altında gerçekleştirdiği faaliyetlerin kuşkusuz en ses getireni Gezi Olayları olmuştur. Fakat bu kuşkusuz iktidar devirme faaliyetlerinin ilki değildir.

Geçmişte yaşanan Karen Fogg olayı, bu tip eylemlere örnek teşkil etmektedir. AB'nin Türkiye temsilcisi olarak görevlendirilen Fogg'un, Doğu Perinçek tarafından açıklanan bir seri e-maili, Türkiye üzerinde kapsamlı planları ortaya çıkarmıştır. Perinçek bu kişinin *"İngiliz istihbarat servislerinin en üst düzeyinde yer aldığı"*nı belirtmiştir. Ortaya çıkan e-mailler sonucunda Fogg, görevinin bitmesine 1.5 yıl kala Türkiye'den ayrılmak zorunda kalmıştır.

Karen Fogg ve Doğu Perinçek'in kitabı

Perinçek, yazışma analizlerine bakarak şu sonuçları çıkarmıştır:

Karen Fogg'un e-posta yazışmaları, AB-Türkiye ilişkilerinin röntgenini veriyor.

AB'nin stratejik hedefi: Türk devletinin ve tarihinin hakkından gelmek.

Kültürel Görev: Türkiye gençliğinin milli kimliğini tahrip etmek.

Siyasal Görevler: Kıbrıs, Ege, Diyarbakır merkezli beylik devletler kurmak.

Kullanılacak Kuvvetler: "uyuyan köpekler".

Örgütlenme: Karen Fogg şebekesi.

Eylem Biçimi: Uslu muhalefetten toplumsal patlamalarla.

Örgütlenme ve Çalışma Biçimi: Gizli, sinsi, şifreli, kodlu.[458]

Söz konusu e-mailler sonucu ortaya çıkan bir başka sonuç daha vardır: KKTC ve dönemin KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş aleyhine gerçekleşen propagandayı, Karen Fogg'un, Sorosçu STK'larla birlikte gerçekleştirdiği anlaşılmıştır.

Doğu Perinçek, e-maillerin ele geçirilmesinden sonra bir seri basın toplantısı gerçekleştirmiş ve bu toplantılarda şu açıklamayı yapmıştır:

> *Madam Fogg, ele geçirilen yedi bin küsur e-postanın muhteviyatından anlaşıldığına göre, temsilcilik görevinin hudutlarını çok aşmış; Türkiye'de fiilen bir beşinci kol hareketi örgütlemeye girişmiş; bu bağlamda gazeteciler, akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve kimi bürokratlarla bir "şebeke" teşkil etmiş, büyük bütçelerle oluşturulan gruplar* ***İngiltere'ye bağlanmışlardı.***[459]

İktidar karşıtı şebekeler konusunda Soros isminin geçtiği bir başka gündem konusu da, Temmuz 2017'de Büyükada'da yapılan ayaklanma toplantısıdır. Söz konusu toplantı, Gezi Olayları ve 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında, yeni bir ayaklanma başlatmak üzere organize edilmiş ve bu toplantıda PKK ve DHKP-C işbirliği söz konusu olmuştur. Toplantı sırasında ele geçirilmiş haritalarda, Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu bölgesi, Kuzey Irak ve Suriye'deki Kürtlerin yaşadığı alanlarla birleştirilerek yeni bir bölge şeklinde tasvir edilmiştir. Ayrılan yerlere ise terör gruplarının isimleri verilmiştir. Yine aynı haritada İran sınırları içerisinde kalan belirli bölgeler de bu harita içinde tek sınır olarak gösterilmektedir.[460]

Söz konusu toplantıda Bylock kullanımına dair çeşitli eğitimlerin verilmesi sonucunda bu toplantının FETÖ ile de bağlantısı anlaşılmış ve oldukça geniş çaplı bir eylem planının olduğu görülmüştür. Sonrasında tutuklananlar arasında FETÖ üyeliği suçlamasıyla yargılanmakta olan kişiler olması durumu teyit etmiştir.[461]

Henri Barkey'in, Carnegie Vakfı'nda HDP temsilcileriyle gerçekleştirdiği toplantı

Söz konusu soruşturma devam etmektedir. Fakat bu konuyla ilgili ele geçen bir bilgi dikkat çekicidir. Söz konusu toplantılara katılan kişilerden birinin Soros'un kuruluşlarında danışman olarak görev aldığı anlaşılmıştır. Bu kişinin bilgisayarında toplantıya ait belgeler ve konuşmalar ele geçmiştir. Bu belgelerdeki ifadeler şöyledir:

- *Referandum döneminde amaç belliydi, "hayır" çıkarmaktı. Ama şimdi? Şimdi biz kendiliğimizden bir direnişin patlak vermesini bekleyemeyiz. Bir siyasal programımız olmalı.*
- *Bizim AKP liderine biat etmiş yapılardan değil, doğrudan üreticileri kullanarak bu iktisadi sistemi, sermayeyi çökertmeye ihtiyacımız var.*
- *Bize destek olan STK'lar vs. ile görüşerek bir Halk Meclisi kuralım. Pilot bölge olarak da Kadıköy'de bir mekan kurulsun.*[462]

Görülebildiği gibi buradaki ana hedef Türkiye'de iktidarı devirmek, ülkenin ekonomisini tamamen çökertmek ve ülkeyi parçalara bölmektir. Bunu da "programlı bir direniş" hareketi organize ederek yapabileceklerini düşünmektedirler. Ancak planları geri tepmiştir.

Bilgisayarda çıkan şu eylem planı, Açık Toplum önderliğinde Türkiye'nin nasıl yeniden bir kargaşaya sürüklenmek istendiğinin kanıtıdır:

Biz bir direnişin kendiliğinden patlak vermesini bekleyemeyiz. Adalet eylemlerini ilçelere yayalım. İhraç edilen hocalarla seminerler düzenleyelim. 3 liralık bardak alıp kırıldı, geri verme diye eylemler yapabiliriz. Eylemleri her güne dönüştürmeliyiz.

Yorumlarla, yürüyüşlerle İstanbul'a yaymaya çalışalım bunu. Belki ... yaz ayını da hareketli bir eylem sürecine dönüştürebiliriz. Gezi Parkı'nda da aynı şey vardı. Çok güçlüydü, militandı ama sönümlendi. Bizim üreticileri kullanarak bu iktisadi sistemi çökertmeye ihtiyacımız var. Bunların hepsini yapalım. ...

Bize destek veren herkesle görüşüp bir program çıkaralım. Program tek şey, AKP'den kurtulmak. Sokak ve örgütlenmek önemli ama bunlar araç. Bizim hedefimiz AKP.[463]

Bu olay, geçtiğimiz yıl 15 Temmuz darbe girişimi esnasında Büyükada'daki Splendid Otel'de yapılan gizemli toplantıyı akıllara getirmiştir. Darbe girişimi sürecini içine alan iki gün boyunca süren bu toplantıya, başlarında CIA danışmanı ABD'li profesör Henri Barkey'in bulunduğu uluslararası analist ve öğretim görevlilerinden oluşan çoğu yabancı uyruklu 17 kişi katılmıştır.

Çalışanların ifadesine göre, ekibiyle özel bir odada sabaha kadar darbeyle ilgili gelişmeleri takip eden Barkey, ABD ile sürekli telefon teması içindedir. Bu arada, otel yetkililerinden CNN International ve Amerika'nın Sesi ile canlı bağlantı yapabilmesi için gerekli altyapının hazırlanmasını da istemiştir.

Oteldeki gizemli toplantıya katılan bir diğer ilginç isim, AB'nin Ortadoğu ve Kuzey Afrika Programı'nda görevli, European Council of Foreign Relations (ECFR) üyesi Ellie Geranmayeh'dir. Geranmayeh darbe gecesi Twitter'dan yolladığı provokatif mesajında: *"Erdoğan, Facetime'dan CNN Türk'e bağlanıp halkın sokağa çıkmasını istedi.* ***Bu sırada kendisi güvenlik için komşu bir ülkeye gidiyor****"* şeklindeki açıklamayı yapan kişidir.[464]

İstanbul'un işgali sırasında İngilizlerin ordu karargahı olarak kullandıkları Splendid Otel, bugün de benzer sinsi planlar için mekan olarak seçilmiştir.

ECFR üyesi Ellie Geranmayeh, 15 Temmuz darbe girişimi sırasında, "*Erdoğan, Facetime'dan CNN Türk'e bağlanıp halkın sokağa çıkmasını istedi. Bu sırada kendisi güvenlik için komşu bir ülkeye gidiyor*" iftirasını yayınlayan kişidir.

Henri Barkey, otelde kalırken bir görevliye söylediği, *"Türkiye'ye ilk gelişimde HSBC patladı. İkinci gelişimde Gezi Olayı patlak verdi. Şimdi de darbe girişimi yaşandı."* şeklindeki ifadeleriyle bu hadiselerle bağlantısını itiraf etmiştir. 19 Temmuz 2016'da otelden ayrılırken resepsiyona üzerinde Pensilvanya (FETO terör örgütü lideri Fethullah Gülen'in halen bulunduğu eyalet) yazılı bir çan bırakması da dikkat çekicidir.[465]

ABD Dışişleri Bakanlığı ve CIA için çalışan bir Ortadoğu uzmanı ve "Ilımlı" İslam teorisyeni olan Elen Barkey (Henri Barkey'nin eşi) de üst düzey bir CIA yetkilisidir. Barkey, yine kendisi gibi CIA'nin Ortadoğu uzmanlarından Graham Fuller ile *Türkiye'nin Kürt Meselesi* isimli kitabı kaleme almıştır. Türkiye'de faaliyet yürüten bölücü terör örgütü PKK'nın lideri Abdullah Öcalan için, firari olduğu dönemde İtalya'da kalabilmesi için referans mektubu yazan da Henri Barkey'dir. Graham Fuller'in de FETO lideri Fethullah Gülen'e yeşil kart verilmesi için Pennsylvania'daki federal yargıca bir referans mektubu gönderdiği bilinmektedir. Fuller aynı zamanda ABD basınında Gülen'i öven ve savunan ateşli yazılarıyla ünlüdür.[466]

15 Temmuz darbe girişimi esnasında, 1919'daki İstanbul işgali döneminde İngilizlerin ordu karargahı olarak kullandıkları "Splendid Otel"in üs olarak seçilmesi de sembolik bir mesaj taşımaktadır.

(Sağda) Büyükada Toplantısı'nın başrolündeki isim Henri Barkey'in, Graham Fuller ile yazdığı *Türkiye'nin Kürt Sorunu* kitabı.
(Üstte) Fuller, tıpkı Barkey gibi FETÖ hareketini öven yazılar yazmıştır.

Büyükada'daki 15 Temmuz darbe toplantısını kamuoyuna ilk duyuran ve adadaki ajan trafiğini o tarihten beri yakın takibe alan Milletvekili Orhan Deligöz, bu toplantıların ABD'nin CIA ve İngiltere'nin MI6 ajanları kontrolünde yapıldığı, ajanların adada İngilizlere ait çeşitli villaları ve 4 oteli kullandıkları, bu otellerin kaçak ve gizli bölümleri olduğu, son toplantının bu bölmelerde yapıldığı bilgilerini vermiştir.[467]

Hedefteki Ülke Türkiye

İngiliz derin devleti, Hz. Mehdi (as)'ın ahir zamanda çıkacağını ve zuhurunun İstanbul'dan olacağını gayet iyi bilen bir Deccal Komitesi'dir. İşte bu nedenle, bu topraklar üzerinde yaşayan haşmetli Osmanlı İmparatorluğu'nun güçsüzleştirilip dağıtılması ve sonrasında bu coğrafya üzerinde oynanan oyunlar, plansız ve spontane değildir. Hedefte hep Türkiye olmuştur.

Türkiye'de yaşanan darbeler, Kıbrıs sorunu, sokak ayaklanmaları, sağ-sol çatışmaları, muhtıralar, ekonomik krizler, Gezi Olayları, 6-7 Ekim Olayları, 15 Temmuz darbe girişimi ve daha niceleri hep Türkiye'nin çökertilmesi amacıyla gerçekleşmiştir. Türkiye, İngiliz derin devletinin tüm yıkma girişimlerine, geçirdiği askeri darbelere, ekonomik krizlere, ambargolara rağmen daima ayakta kalmış ve güçlenmiş olan yegane ülkedir.

Allah'ın, ülkemiz üzerinde koruması vardır. İngiliz derin devletinin ülkemiz üzerindeki hiçbir oyunu başarılı olamayacaktır. Fakat Türk Milleti, bu oyunların sürekli olarak devam edeceğinin, İngiliz derin devletinin ülkemizi parçalama ve güçsüzleştirme planlarının devam edeceğinin bilincinde olmalıdır. Bu bilindiğinde, ülke olarak karşılaştığımız olayların kendi kendine gelişmediğini, bizleri birbirimize düşürmeye çalışan entrikaların arkasında daima İngiliz derin devleti olduğunu teşhis etmek daha da kolaylaşacaktır. Bunu anlamak bizlere hem zaman, hem imkan, hem güç kazandıracaktır.

İngiliz derin devletinin ülkeleri parçalama stratejisinin sevgisizlik, kuşku, ayrılık, öfke ve manevi boşluk kavramları üzerine kurulu olduğunu akılda tutmak gerekmektedir. İşte bu nedenle toplumumuza gereksiz yere kuşku düşüren, sevgisizliği perçinlemeye çalışan ve en önemlisi bizi manevi değerlerden uzaklaştırmaya çalışan her hareketin, bir deccal hareketi olduğunu anlamamız gerekmektedir. Böyle durumlarda Türk Milleti atak davranmalı, sağduyulu olmalı ve özellikle ülkemiz içinden seçilmiş ajan yancıların kirli provokasyonlarından uzak durmalıdır. Ülkemiz topraklarında İngiliz derin devletinin oyunlarının sahnelendiği zamanlar bizim için daima kenetlenme zamanlarıdır. Türk Milleti, özel olarak seçilmiş olan bir ülkenin, özel olarak seçilmiş bir milleti olduğunu unutmamalıdır.

Bu coğrafyada, mazlumların koruyuculuğu sıfatı da Türk Milleti'nin omuzlarına bırakılmıştır. Tarih bunu belgelemiş, şu an mazlumların bizim topraklarımıza sığınması bunu teyit etmiştir. İşte bu nedenle Türk Milleti'nin, devletiyle, bayrağıyla, imanıyla bir bütün olarak ayakta kalması önemlidir. Bu, Ortadoğu'nun zorluk

İngiliz derin devleti, Türkiye üzerindeki planlarını asla gerçekleştiremeyecektir. Milli ve manevi duyguları güçlü olan Türk Milleti, tarih boyunca kirli odaklara ders vermiştir; vermeye de devam edecektir.

İngiliz derin devleti, hiçbir sinsi plan ile bu vatanı bölemeyecek, bu devleti yıkamayacak, bu birliği ortadan kaldıramayacaktır.

içindeki bütün ülkelerini ayakta tutacak öncü bir güçtür. İşte bu nedenle necip Milletimizin üzerindeki sorumluluğu bilerek hareket etmesi ve şer odaklarının planlarına geçit vermemesi önem taşımaktadır. Bu, sağ-sol meselesi, o parti-bu parti meselesi değildir. Konu vatan ve millet olunca, tek bir şemsiye altında birleşmemiz elzemdir.

Eminiz ki İngiliz derin devletinin oyunlarının bilinmesi, ülkemiz içindeki milli birlik ruhunu güçlendirecektir. İngiliz derin devletinin, yıkıma uğratmak istediği ülkelerde, ilk önce maneviyatı sonra milli birliği zedelemeye uğraştığı unutulmamalıdır. Şu durumda yapmamız gereken, manevi değerlerimizi güçlendirmek ve vatan söz konusu olduğunda ne kadar gözü kara olduğumuzu göstermektir. 15 Temmuz darbe girişimi, başından sonuna kadar İngiliz derin devleti tarafından kurgulanmış bir plandır.

Bu kalkışma sırasında milletimizin sağduyusunu mükemmel şekilde görmüş olan İngiliz derin devleti boş durmayacak, kendince denemeler yapmaya devam edecektir. İngiliz derin devletini yenilgiye uğratmak, Türk Milleti'nin kaderindedir. Dolayısıyla tehdidin nereden geldiğini iyi bilerek, teyakkuzu hiç elden bırakmamak gerekmektedir.

Büyük Önder Atatürk'ün aşağıdaki sözleri, Türk Milleti'nin bakış açısının mükemmel bir özetidir:

Ulusumuzun kurduğu devletin alınyazısına, bağımsızlığına kimseyi karıştırmayız. Milletimizin menfaatleriyle ilgili hususlarda yabancıların fikirlerinin önemi yoktur. Biz, gidişatımızı yabancıların görüşlerine uydurma güçsüzlüğünü kötü görenlerdeniz! (Nutuk - 1927)

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (Araf Suresi, 58)

Kadife Devrimin Kanlı Sonucu: Arap Baharı

"Diktatörlerden kurtuluş", "özgürlük mücadelesi", "demokrasi hareketleri" gibi sloganlarla başlatılan ve Arap dünyasının kurtuluş mücadelesi şeklinde bütün dünyaya servis edilen Arap Baharı isyanları, gerçekte İngiliz derin devletinin sinsi oyunlarından biridir. Ne acıdır ki Arap dünyası büyük ölçüde bu sinsi oyunun pençesine düşmüş, bunun sonucunda milyonlarca Müslüman şehit olmuş, ülkeler İngiliz derin devleti denetimindeki kurumlar tarafından istila edilmiş ve terör örgütleri güçlenmiştir.

Arap Baharı isyanları, aslında İngiliz derin devletinin "halk hareketleri"ni organize ederek, ülkeleri içten yok etme stratejisinin önemli bir örneğidir. Keza söz konusu isyanların gerçekleştiği pek çok ülkede yönetimler değişmiş, İngiliz derin devletinin istediği olmuş; fakat Müslüman halk iç çatışmalarla dolu bir dünyaya adım atmıştır. Arap Baharı isyanlarının gerçekleştiği ülkelere şöyle bir bakıldığında tümünde korkunç istikrarsızlıkların ve kargaşanın devam ettiği görülecektir. Söz konusu ülkelerin hiçbiri, Sorosçuların vaat ettiği "özgürlük ve demokrasi"ye ulaşabilmiş değildir. Elde ettikleri tek şey, kardeşin kardeşe nefreti ve gitgide artan terördür.

Soros, onun destekçileri ve bir kısım dış basın tarafından özgürlük ve demokrasi adına bir şenlik havasında başlatılan sokak ayaklanmaları ülkelere daima yıkım getirmiştir.

Arap Baharı projesinin kurgulayıcısı Zbigniew Brzezinski

Sorosçular tarafından planlanan Arap Baharı projesinin kurgulayıcısı Zbigniew Brzezinski'dir. Projesinin adı "Global Political Awakening"dir (Küresel Politik Uyanış). Bu projeye göre televizyondan sosyal medyaya tüm basın yayın araçları kullanılacak, milyonlarca insan tek bir hedefe doğru yönlendirilecek, gerisini Sorosçular tarafından manipüle edilmiş muhalif öğrenci grupları ve STK'lar halledecektir. Halk ayaklanırken, bunun adı "demokratikleşme" olacaktır. Arap uluslarına geniş çaplı bir "özgürleşme" vaat edilmiştir. Bu özgürleşme onlara verilmeyeceği gibi, söz konusu ülkeler de İngiliz derin devletinin himayesinde olan finans dünyasında daha bağımlı hale gelecektir.

Arap Baharı, paralı askerlerin çeşitli görünümlere bürünerek farklı ülkelerde gerilla savaşçıları olarak boy gösterdiği, İngiliz derin devletinin farklı kollarının bu paralı askerler ve ajanlar kanalıyla ülkeleri kargaşaya boğduğu yeni bir Ortadoğu'yu parçalama stratejisidir. Bu strateji, beklendiği ölçüde olmasa da büyük oranda hedefine ulaşmıştır. Üzerinde çok fazla şey anlatılması gereken Suriye'nin şu anki durumu İngiliz derin devletinin beklentilerinin tam olarak resmidir. Libya ise, "insani müdahale" adı altında halen NATO koalisyonu tarafından bombalanmakta, kiralık ordularla yürütülen örtülü operasyonlar hiç durmadan devam etmektedir. Ülkede istikrarlı bir hükümet bulunmamakta, farklı gruplar kendini hükümet ilan edip durmaktadır. Petrol paylaşımı mücadelenin bir kısmını oluşturmakta; fakat asıl payı İngiliz derin devleti almaktadır.

Arap Baharı, özgürlükçü bir yenilenme görünümü altında başlatıldı. Ama ortaya çıkan sonuç özgür olmaktan çok uzaktı. Planlayıcılar, sonucun böyle olacağını baştan biliyor, zaten bunu istiyorlardı.

Wikileaks belgelerinde ortaya çıkan e-mailler, Arap Baharı'nın kapsamlı bir proje dahilinde gerçekleşmekte olduğunun önemli delillerini sunmuştur. Libya'da isyanların beklenen sonucu vermesinin hemen ardından, dönemin Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'a, yakın arkadaşı Sidney Blumenthal'den gelen e-mail şöyledir:

Öncelikle bravo! Kaddafi düşürüldüğü an nerede olursan ol, hemen kamera önüne çık. Bunun tarihi bir an olduğunu herkese hissettir. Vurgulaman gereken en önemli cümle şu olmalı: "Başarılı strateji"...

Bu başarılı stratejinin arkasında neden ABD olduğu konusunu sakın geçiştirme. Biz, geniş çaplı bir insanlık dramının önüne geçtik. Kaddafi Nisan'da 2000'den fazla insan öldürdü. Bingazi'de yaşayan on binlerce, hatta yüz bin-

Hillary Clinton'un "başarılı stratejisi" olarak lanse edilmek üzere hazırlanan Libya devrimi, geride hala yanan korkunç bir ateş çukuru bıraktı.

lerce insanı katliamla tehdit etti. ... Bu, Batı ittifakı içindeki bir işbirliğinin karşılıklı hedeflerimizi gerçekleştirebileceğinin kanıtıdır.[468]

Burada bahsedilen "başarılı strateji"nin sadece maddi sonuçları şöyledir: Arap Baharı'nın gerçekleştiği ülkeler, ayaklanmaların başladığı 2011 yılında 55 milyar Dolar kayba uğramışlardır. 2014 yılındaki HSBC raporu Mısır, Libya, Irak ve Suriye'deki Arap Baharı bilançosunun 800 milyar Dolara ulaştığını açıklamıştır.[469] Sonraki yıllarda ekonomik anlamda tüm hayat durmuş, Irak adeta terör yuvası haline gelmiş, Suriye ise silah endüstrisinin adeta alım-satım pazarı şekline dönüşmüştür. Halk ekmek veya içme suyu bulamamış, hatta yaşayamamış; ama milyarlarca dolarlık silahlar alıcısız kalmamıştır.

Kiralık orduların konuşlanacağı yerler, çatışmaların hemen öncesinde bölgeye keşfe gelen İngiliz derin devleti kurmayları tarafından saptanmaktadır. Dün Irak'ta El-Kaide adına savaşanlar, bugün Suriye'de YPG adına savaşmaktadırlar. Onlar için savaştıkları tarafın ideolojisinin hiçbir önemi yoktur. Onlar sadece aldıkları para ile ilgilenmektedirler. Kimi zaman terör örgütleri, İngiliz derin devletinin hizmetinde çalışan birimler olarak ortaya çıkmaktadır. Detaylarını kitabın bir sonraki cildinde inceleyeceğimiz İngiliz derin devleti ve terör bağlantısı, bu konuda oldukça önemli bilgiler sunmaktadır.

Şu an gözlerimiz önünde yaşanan ABD-YPG ittifakı, aslında bunun en aleni olanıdır. ABD'nin paralı askeri görevini üstlenen YPG, dünyanın gözü önünde, açık açık ABD tarafından desteklenmekte ve ıslak imzalı anlaşmalarla en gelişmiş silahlara sahip olmaktadır.

ABD'nin Suriye'de kendisine edindiği kiralık ordu YPG'dir. Ancak ABD, kendisine bu konuda, İngiliz derin devleti tarafından bir oyun oynandığının farkına henüz varamamıştır.

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, 28 Eylül 2015 tarihinde BM Genel Kurulu'ndaki konuşmasında şu sözleri sarf etmiştir:

> *Sosyal ve politik değişim isteyen bölge halkları fena halde aldatıldılar. Yaşamları iyileşeceğine felç oldu ve milli olan tüm kurumları yıkıldı. Demokrasi ve kalkınma yerine artık şiddetli yoksulluk ve sosyal felaketlerle boğuşuyorlar. Bırakın insan haklarını, insan hayatının değeri kalmadı... Yaptığınızı beğendiniz mi? Yaptıklarınızı inkara devam... Şimdi Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yaratılan boşluklara teröristler doluştu.*[470]

Oldukça doğru olan bu sözler, Putin'in de tüm açıklığıyla farkında olduğu İngiliz derin devleti oyununun bir özeti şeklindedir.

Arap Baharı'nda Uluslararası Kriz Grubu

Özellikle Arap Baharı olayları sırasında karşımıza çıkan International Crisis Group, (Uluslararası Kriz Grubu) kendisini sivil olarak tanıtan, fakat İngiliz derin devleti tarafından finanse edildiği bilinen düşünce kuruluşlarından biridir. Uluslararası Kriz Grubu'nun yıllık bütçesi 15 milyon Dolardan fazladır. Söz konusu kurum aynı zamanda Soros'un Açık Toplum Enstitüsü tarafından da parasal anlamda desteklenmektedir; bu destek hem George Soros'tan hem de oğlu Alexander Soros'tan gelmektedir. George Soros, ayrıca, söz konusu vakfın yönetim kurulundadır.

Kurumun kurucusu, Ed Husain, Eric S. Edelman ve Henri J. Barkey ile birlikte Türkiye hakkında raporlar hazırlayan, 15 Temmuz darbe girişimini tam 2 yıl öncesinden raporunda tarif eden ve destekleyen, ayrıca 1995 yılında Türkiye'nin on yıl içinde parçalanacağını iddia eden ABD'nin eski Türkiye Büyükelçisi ve CFR Dış İlişkiler Konseyi üyesi Morton Abramowitz'dir.

Uluslararası Kriz Grubu, ABD'li Carnegie Endowment for International Peace'in (Carnegie Uluslararası Barış Vakfı) devamı niteliğindedir. Kriz Grubu'nun yıllık 15 milyon Dolarlık bütçesinin yarısı genelde NATO üyeleri olmak üzere çeşitli hükümetlerden gelmektedir.

(Üstte sağda) Uluslararası Kriz Grubu'nun şimdiki Başkanı Jean-Marie Guehenno

(Üstte) Grubun eski başkanlarından İngiliz Lord Chris Patten, Kraliçe ile birlikte (Sağda) CFR'dan Richard Haas ve Avustralya eski Dışişleri Bakanı Gareth Evans

Grubun eski eş başkanlarından biri, İngiliz Lord Chris Patten'dir. Patten, geçmişte Privy Council üyeliği yapmıştır. Vakfın şimdiki başkanı Jean-Marie Guehenno, 2000-2008 yılları arasında BM Barış Gücü Operasyonları Direktörlüğü'nü yapmış bir isimdir. Arap Baharı boyunca Arap Ligi ve BM Suriye özel elçiliği yapmıştır. Bir önceki Başkan, Avustralya eski Dışişleri Bakanı Gareth Evans, içeriği *"Eğer bir ülkede muhalif bir grup Batı'dan yardım isterse, işgale açıktır"* şeklinde özetlenebilecek olan "Koruma Sorumluluğu" (RtoP) yasasının mimarıdır.

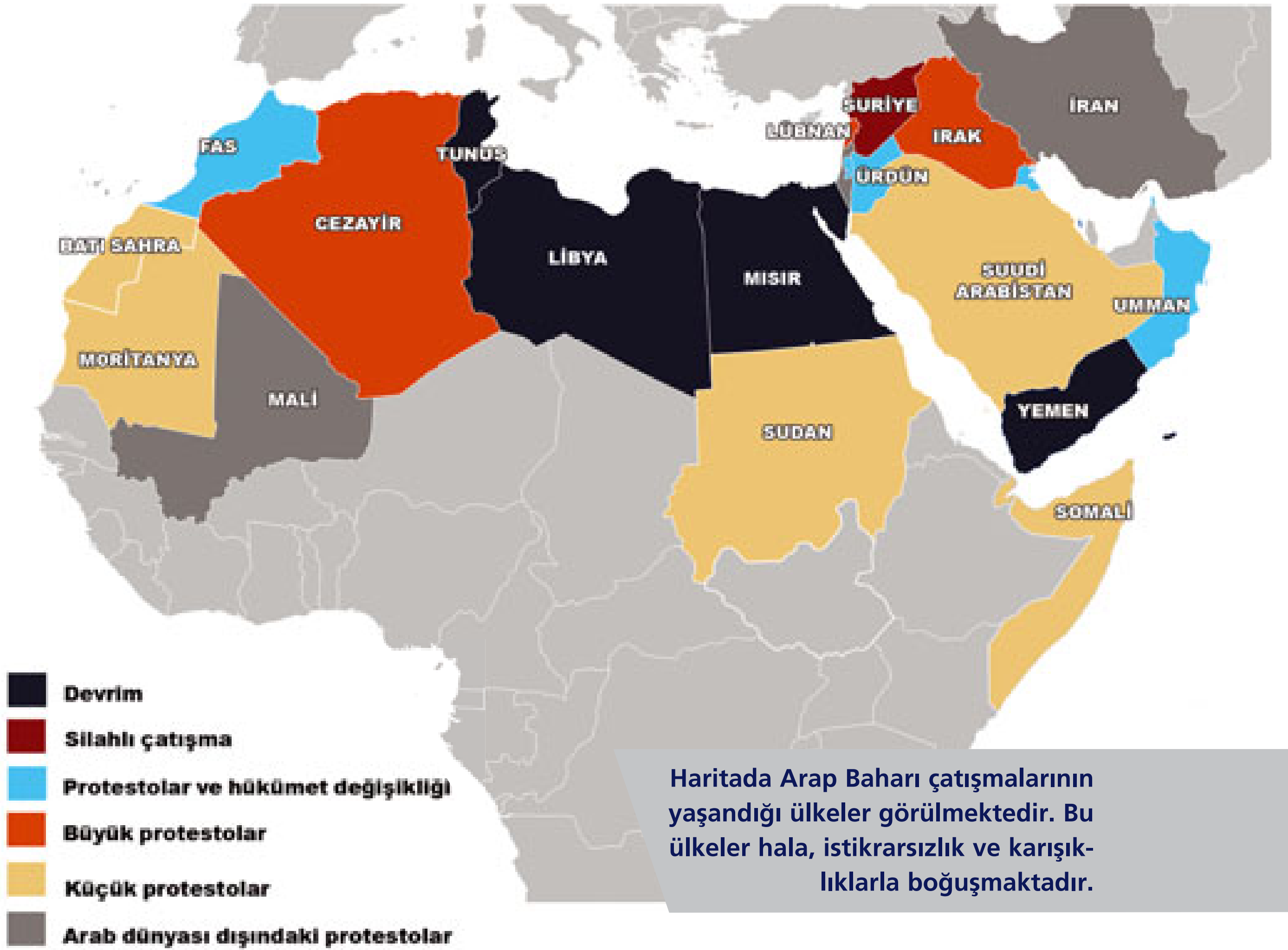
Uluslararası Kriz Grubu, özellikle Afrika'da faaliyetlerde bulunmuş, Sierra Leone'deki seçimler için 10 milyar dolar toplamış ve sonrasında bu paranın kazanan tarafın eğitilmesine harcandığı söylenmiştir. Bu eğitim genellikle, bölgede İngiliz derin devletinin hakimiyetinin iyi tanınmasını hedefleyen özel bir eğitimdir. Grup, daha sonra, İsrail-Filistin, İran, Afganistan başta olmak üzere tüm dünyada faaliyetler yapmıştır. Çeşitli raporlar yoluyla bu ülkelerle ilgili sürekli olarak önerilerde bulunmuş ve söz konusu öneriler de genellikle yerine getirilmiştir. Afganistan'a müdahaleyi teşvik etmiş ve oradaki asker sayısının artırılmasını önermiştir. Kosova'da henüz etnik şiddet başlamadan ve

bu konuda henüz hiçbir emare bulunmadan haftalar önce etnik şiddetin başlayacağına dair uyarılar yapmıştır. Uluslararası Kriz Grubu'na getirilen en önemli eleştirilerden biri, genellikle savaşı teşvik etmesidir.

Uluslararası Kriz Grubu, ABD'nin Bosna'daki müdahalesinin amacının Bosna halkını kurtarmak değil, "Atlantik ittifakını dağılmaktan kurtarmak" olduğunu itiraf etmiştir.[471]

Amerikalı politika yazarı Diana Johnstone, Uluslarası Kriz Grubu hakkında şunları söylemektedir:

> *Finansör George Soros'un desteklediği yüksek düzey düşünce kuruluşunun (Uluslarası Kriz Grubu) … temel amacı ... Balkanlar'ın yeniden şekillendirilmesinde hükümetlere politik olarak yol göstermek.*[472]

Haritada Arap Baharı çatışmalarının yaşandığı ülkeler görülmektedir. Bu ülkeler hala, istikrarsızlık ve karışıklıklarla boğuşmaktadır.

George Soros, Uluslararası Kriz Grubu'nda konuşma yaparken

Soros'tan 1 milyon dolar alan Uluslararası Kriz Grubu, Şubat 1996'da Saraybosna'ya gelerek ABD liderliğinde yapılan Dayton görüşmelerine gözetmenlik yapmıştır. Kriz Grubu proje direktörü olarak seçilen kişi ise, İngiltere'nin Kuveyt işgali öncesi Bağdat'taki adamı Sir Terence Clark'tır. Balkanlar'da gelişen olaylar sırasında Uluslararası Kriz Grubu, genellikle Kosova'nın büyük devletlerin idaresi altında kalması gerektiği yönünde telkin vermiştir. Grup, 1998 yılında ateşkes ilan edilmesine rağmen, Kosova'nın Belgrat'tan ayrılması gerektiğini telkin etmiş ve Rambouillet Görüşmeleri'nin ardından NATO işgali için ciddi planlar yapmaya başlamıştır. Yeni bombalama tehdidinin, Miloseviç'i anlaşmayı imzalamaya zorlayacağından emindir.[473]

Kriz Grubu, aynı zamanda Sırbistan'ın da NATO tarafından işgal edilmesini önermiştir; buradaki amaç da Kosova'yı NATO'nun kontrolünde tutabilmektir.[474] Aynı zamanda grup, Arap Baharı olaylarını da başından itibaren desteklemiştir.[475]

2. Savaşların Sahte İdeolojik Zemini: Medeniyetler Çatışması

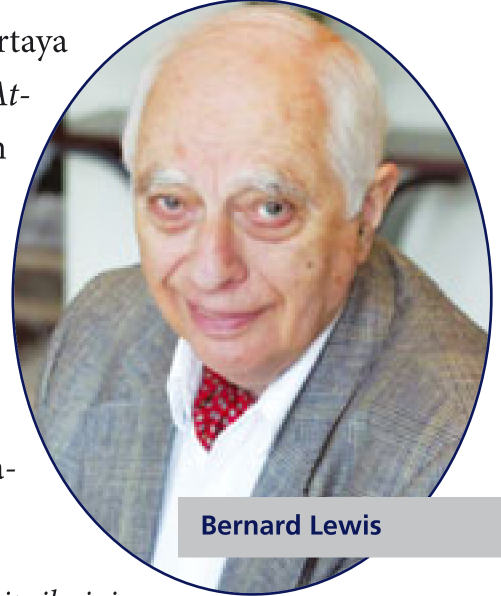
Harvard Üniversitesi'nde görev yapan siyasal bilimler profesörü Samuel Huntington, 1993 yılında *Foreign Affairs* dergisinde yayınlanan "The Clash of Civilizations" (Medeniyetler Çatışması) konulu makalesinin gördüğü yoğun ilgi üzerine, bu çalışmasını genişleterek 1996 yılında *The Clash of Civilizations and Remarking of World Order* (Medeniyetlerin Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Yapılması) adıyla kitaplaştırdı. 11 Eylül saldırılarının ardından tekrar ilgi odağı olan kitap, pek çok sosyal bilimci tarafından yeniden ve daha dikkatlice okunmaya başlandı.

Huntington, Medeniyetler Çatışması kavramı ile, önümüzdeki dönemde uluslararası ittifakların kurulmasında medeniyetlerin belirleyici olacağını ve dolayısıyla olası çatışmaların farklı medeniyetler arasında gerçekleşeceğini ifade etmiştir. Huntington'un kitabının ilk bölümünde, dünyayı yeniden şekillendiren üç ayrı harita çizilmiştir. Buna kitaba göre medeniyetlerin arasındaki çatışmaların kaçınılmaz olduğu ve meydana gelecek olan savaşlar sonucunda dünyanın haritasının değişeceği ve küçük devletler oluşacağı anlatılmaktadır.

Gerçekte bu fikrin asıl sahibinin Bernard Lewis olduğu bilinmektedir. Lewis, "İngiliz oligarşisinin tanınmış bir oryantalisti" ve "kriz hilali ve medeniyetler çatışması doktrinlerinin kurucusu" olarak tanımlanmaktadır. Fakat İngiliz derin devleti, himayesindeki bu ismin, istemediği yönde deşifre olmasına razı olmamıştır. Bu nedenle onun fikirlerini pazarlayanlar daima Zbigniew Brzezinski ve Samuel P. Huntington olmuştur.

Çatışma'nin İdeoloğu: Bernard Lewis

Medeniyetler Çatışması tezini gerçekte ilk ortaya atan Bernard Lewis'tir. Lewis, 1990 yılında *The Atlantic Monthly* dergisindeki "The Root of Muslim Rage" (Müslüman Öfkenin Temelleri) başlıklı yazısında, Musevi-Hristiyan medeniyeti ile Müslüman medeniyetinin mutlaka bir savaşa tutuşacağını anlatmıştır. Huntington, Medeniyetler Çatışması'nı dillendirdiği kendi makalesini bundan 3 yıl sonra yayınlamıştır. Lewis bu makalesinde şu ifadelere yer vermiştir:

Bernard Lewis

İslam, diğer dinler gibi, ... kimi dönemlerinde takipçilerinin kalbini nefret ve şiddet ile doldurmuştur. Ne yazıktır ki, ... şimdi İslam Dünyası'nın bir kısmı o dönemden geçiyor ve bu kinin ... çoğu bize dönük.[476]

Lewis, söz konusu yazısında "Hıristiyanlık" ile "İslam Dünyası"nın 14 yüzyıldır sürekli bir savaş halinde olduğu iddiasını ortaya atmış ve *"son 300 yıldır İslam'ın kuşatma altında olduğunu, bunun sebebinin ise yabancı fikirlerin, ka-*

nunların ve hayat tarzlarının istilası olduğu"nu iddia etmiştir. Lewis, *"Bu yabancı, imansız ve uzlaşılmaz güçlerin İslam'ın egemenliğini yıkmasına, toplumunu parçalamasına ve son olarak mabedin mahremine el uzatmasına karşı nefret patlaması kaçınılmazdır. Şu da tabiidir ki, bu nefret öncelikle bin yıllık düşmana dönük olacak ve gücünü kadim inançlar ve bağlılıklardan alacaktır"* demiştir.

Lewis, aynı yazının "Medeniyetler Çatışması" alt başlıklı bölümünde, İslami fundamentalizmde bir şahlanmanın büyük bir çatışmaya gideceğini ve ABD'nin "bu serbest kalan nefret ve öfkenin hedefi olacağını" bildirmiş ve şöyle devam etmiştir: *"Şurası artık açıktır ki, karşılaştığımız hal ve hareket, bunun muhatabı devletlerin gündem ve politikalarını çok aşmıştır. Artık şu anda var olan, bir medeniyetler çatışmasından başka bir şey değildir – belki irrasyonel ama tarihi bir reaksiyon, kadim bir hasımdan, bizim Musevi-Hıristiyan geleneğimize, laik çağımıza ve her ikisinin dünya çapında yayılmasına karşı gelmektedir."*[477]

Lewis, bu sözleri ile, Musevi-Hristiyan geleneklerine ve laikliğe karşı Müslümanlardan bir reaksiyon geleceğini ve bunun da iki tarafı karşı karşıya getireceğini iddia etmektedir. Oysa gerçek Müslümanlık, Lewis'in iddia ettiği şekilde hiçbir zaman Musevilik ve Hristiyanlığa "kadim bir hasım" olmamıştır. Peygamberimiz (sav)'in döneminde Museviler ve Hristiyanlar, Müslümanlarla dostluk ve ittifak içinde yaşamış, birbirlerinin canlarını ve haklarını korumuş, dünya tarihinin en adaletli sistemi bu düzen içinde yaşanmıştır. Bundan sonra da Kuran'daki İslam ışığında gerçek Müslümanlar, daima Museviler ve Hristiyanlarla ittifak içinde olacaklardır.

İslam toplumlarının 300 yıldan fazla bir zamandır bir kuşatma altında olduğu ve özellikle bağnazlık belasının bu toplumlar içinde özel olarak yaygınlaştırıldığı bir gerçektir. Bu durumun nefret tohumları attığı da görülebilmektedir. Ancak bunu yapan sinsi el, İngiliz derin devletidir. Dolayısıyla Lewis'in bahsettiği yabancı fikirler ve kanunlar, İngiliz derin devletinin fikirleri ve kanunlarından ibarettir. Son yüzyıllarda İslam'ın egemenliğine el uzatmış olan daima İngiliz derin devleti olmuştur ve bunun sonucunda da, büyük bir yanlış yaşanmış ve İslam medeniyetleri içinde öfke ve şiddet yaygınlaşmıştır.

Lewis'in hatalı olduğu nokta, bu nefret selinin dünyayı tedavi edilemez bir felakete doğru götürdüğü ve bu nefretin özellikle Hristiyan ve Musevilere yönelik olacağı iddiasıdır.

Kuşkusuz ki İngiliz derin devletinin kışkırtmalarına kapılarak, bağnazlık belasının içine dalan ve bu nedenle Musevi ve Hristiyan kardeşlerimize nefret duyan Müslümanların sayısı az değildir. Fakat Kuran-ı Kerim böyle bir zihniyeti reddettiğinden dolayı gerçek Müslümanların ideolojisi ve aklı, bağnazların üzerinde kaçınılmaz olarak hakim hale gelecektir. Müslümanların kendi aralarında da, Müslümanlarla, Hristiyanlar ve Museviler arasında da ittifak gerçekleşecek ve bu ittifak, Lewis'in beklentilerinin aksine dünyaya çatışma ve savaş değil; barış ve dostluk getirecektir.

Dolayısıyla İngiliz derin devletinin İslam medeniyeti üzerindeki tasallutu sona erecek, İslam toplumları hak dinlerinin gösterdiği özgürlük, ittifak, neşe ve ümit yolundan ilerleyeceklerdir.

Şu anda İslam toplumları ile kin, nefret, savaş gibi kavramlar sık sık birlikte anılırken, çok yakın bir gelecekte İslam ile kalite, modernlik, sanat, estetik, bilim ve barış kavramları özdeşleşecektir.

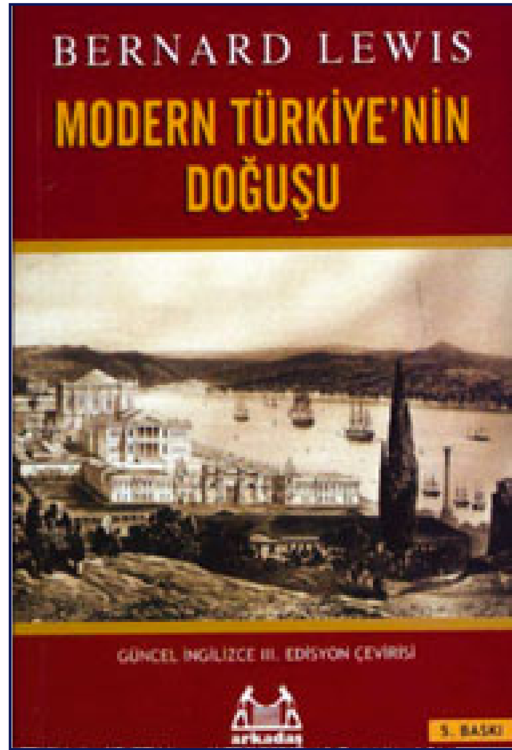
Dünya, İngiliz derin devletinin belirlediği güzergahta değil; Mehdiyet'in yolunda ilerlemektedir. İngiliz derin devletinin teorisyenleri, tüm gücün üzerinde Allah'ın var olduğunu mutlaka göreceklerdir:

... Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (Araf Suresi, 54)

Bernard Lewis, kimi çevrelerce Amerikalı olarak bilinmektedir; oysa İngiltere doğumludur. İngiltere'de casusların yetiştirildiği Londra Üniversitesi'ndeki Şark ve Afrika Araştırmaları Okulu'nda (SOAS) okumuştur ve ABD'ye taşınacağı 1974 yılına kadar 30 yıl bu okulda profesörlük yapmış, geleceğin casuslarını eğitmiştir. Lewis, ayrıca, II. Dünya Savaşı sırasında İngiliz askeri istihbaratında görev almıştır.

Özetle Bernard Lewis İngiliz derin devletiyle iç içedir. Derin devletin en önemli vitrinlerinden ve sözcülerinden biridir.

1961'de SOAS'ta profesörken yayınladığı *Modern Türkiye'nin Doğuşu* kitabında Atatürk ve Atatürk'ün milli devlet kurma geleneğini kendince eleştirmiştir. Türk Milleti teriminin bir 19. yüzyıl icadı olduğunu iddia ederek, Türk Milleti'ni milli değerlerinden uzaklaştırmaya yönelik bir strateji izlemiştir. Ancak bu beyhude çaba, Türkiye Cumhuriyeti'nin kapısından dahi girememiştir.

1967'de Chatham House'un dergisinde yer alan yazısında Haşhaşilik üzerinden intihar bombacılığının İslam'da meşru bir uygulama olduğunu iddia etmiştir.[478] Bu tarihe kadar Müslüman intihar bomba eylemi hiç olmamıştır.

Bernard Lewis'in Amerika'ya taşındıktan sonra Jimmy Carter, Ronald Reagan, George H. W. Bush, Bill Clinton ve George W. Bush gibi Amerikan başkanlarının politikalarını belirleyenlerden olduğu belirtilmektedir.

2001 yılındaki *Foreign Affairs* makalesinde ise Bin Ladin'i Haşhaşi geleneğinin modern temsilcisi olarak anlatmıştır.

Lewis, Irak işgalinin de arkasındaki en etkili ses olarak kabul edilmektedir.

Derin devletin himayesinde bulunan tüm düşünce kuruluşlarının tipik özelliği Lewis'te de göze çarpmaktadır. Bernard Lewis, gerçekte İslam'a karşı ciddi bir mücadele yürüten bir kişilik olmasına rağmen Rumiliğin birinci dereceden savunucularındandır. Lewis'in, Mevlana'nın şiirlerinin de yer aldığı *Music of a Distant Drum* (Uzaktaki Davulun Müziği) isimli bir şiir kitabı da vardır.

Bugün Müslüman ülkeleri parçalayan haritaların ilk hali "Bernard Lewis Planı" haritasıdır. Lewis'in bu planı, Ortadoğu'nun bölünüp parçalanması fikri üzerine geliştirilen kurguları artırmıştır. Bunlardan en ünlüsü, Amerikalı diplomat Henry Kissinger'a aittir.

Amerikan dış politikasının akıl hocası Kissinger, 2014'te, dünyada adil olmayan kaynak bölüşümünün ülkeler arasındaki uçurumu büyüttüğünü iddia etmiştir. Bundan dolayı, Amerikan hakimiyetinin, Amerika'ya tehdit oluşturabilecek ülkeleri, ancak bölüp parçalayarak ve yeni küçük devletler oluşturarak sağlanabileceğinin altını çizmiştir. Kissinger'a göre, bundan sonra tüm dünyada bir kargaşa hakim olacaktır ve onu yönetecek "derin eller" işbaşında olacaktır.

Kissinger'ın bu gerekçelere dayandırdığı hesaplara göre, ilk paylaşım savaşında sayısı 50 olan devletler ikinci paylaşım savaşında 100'e çıkmıştır. Şu anda ise dünyada 200'den fazla devlet bulunmaktadır. Kissinger, birkaç on yıl sonra dünyada 1000 devlet olabileceğini iddia etmiştir. Kissinger'a göre binlerce küçük devletçik oluşacak ve dünya bu şekilde "kolay" ve "istendiği şekilde" idare edilebilecektir.

Henry Kissinger

İşte diyalektik materyalist zihniyetin üretimi olan ve hak dinler ile, insanın yaratılış amacı olan sevgi, vicdan ve insaniyet ile hiçbir şekilde bağdaşmayan "medeniyetler çatışması" fikri, gerçekte böylesine felaketler zincirinin ideolojisidir. Dikkat edileceği gibi İngiliz derin devleti tarafından yönlendirilen bir kısım fikir adamları ve yazarlar, özellikle İngiliz derin devletinin himayesi altındaki kurumları ve yayınları kullanarak toplumlara empoze edilmesi gereken fikirleri böyle yaygınlaştırmaktadırlar. İngiliz derin devletinin himayesinde olan ana akım medya buralardan gerekli mesajı almakta, hedefteki ülkelerdeki çeşitli ajanlar ve yancılar işe koyulmakta ve bu fikir, adeta bir moda şeklinde yaygınlaştırılmaktadır.

Toplumlar, zihinler, politikacılar buna hazır hale getirildiğinde, milli kimliği yok edilmiş genç kitleler yönlendirilebildiğinde, birkaç sihirli sözcük kullanıldığında, ülkeleri ve devletleri yıkmak zor olmamaktadır. Bugün, üniversitelerde bile adeta muhteşem bir fikirmiş gibi anlatılan, üzerine doktora tezleri yazılan, çeşitli profesörler tarafından saatlerce tartışılan "medeniyetler çatış-

ması" fikrinin aslında zihinlere enjekte edilmiş bir zehir olduğunu kimse söyleyememektedir. Toplumların çatışması, özellikle Müslümanların, Musevi ve Hristiyanlarla hasım hale gelmesi, bu zihin operasyonu ile kitlelere normal gelmeye başlamaktadır. İnsanlar, bu sahte ideolojinin yönlendirmesiyle, devletlerin küçük parçalara ayrılmasının kaçınılmaz olduğunu düşünmeye başlamakta veya hiç olmazsa, bunun "mutlaka yüz yüze gelecekleri bir zorunluluk" olduğuna inandırılmaktadırlar. Parçalanan ülkeler, küçülen milletler, daha fazla kan akmasına sebep olmakta, nefret ve öfke yaygınlaşmakta, tüm dünyada kardeşlik ruhu yerini kavgaya bırakmaktadır.

Allah, tüm kainatı sevgi üzerine yaratmıştır. Eğer bir kişi çıkıp "refaha ermek için toplumların çatışması gerekiyor" diyorsa mutlaka –bilerek ya da bilmeyerek– Deccali bir sisteme hizmet ediyordur. İnsanlar ve toplumlar, birbirlerinden uzaklaşarak, bölünerek, parçalanarak değil; bir araya gelerek, birlik olarak, iyilerin ittifakını savunarak refaha erebilirler.

Dünya, insanların birbirlerine dostluklarını gösterebilecekleri ve böylelikle kainatın yaratılış amacını hissedebilecekleri bir mekan olarak yaratılmıştır. Bunun aksinin yaşandığı ortamların tümünde hiç durmadan kan akması, daima huzursuzlukların yaşanması, toplumlarda ümitsizlik gelişmesi önemli bir uyarıdır. Barışın ve huzurun, şiddet ve bölünme sonucunda ortaya çıkması beklenmemelidir. Bu büyük bir aldatmacadır. Neredeyse tüm dünya, böylesine büyük bir akıl tutulmasının içine girmiş ve bu büyük iftiraya inanmıştır.

Dünyanın iyiliğini isteyen tüm insanlar, Rabbimiz'in şu çağrısına kulak vermelidirler:

Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. (Al-i İmran Suresi, 104-105)

Bernard Lewis'in ideolojilerinden ikisi, Ortadoğu'da pratiğe dökülmüş olmalarından dolayı dikkat çekicidir. Bunlardan birincisi Kriz Hilali, diğeri ise Lübnanlaşma'dır.

"Kriz Hilali"

Jimmy Carter, Kasım 1976'da başkan seçildiğinde Carter'ın denetçisi ve Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brzezinski, Bernard Lewis'i perde arkası stratejik danışmanlığa getirmiştir.

Lewis'in, İngiliz istihbaratının, Sovyetler'in güney komşusu tüm ülkelerde, çeşitli terör örgütlerinin teşvik edilmesi planı, meşhur tabiriyle "Crescent of Crisis" (Kriz Hilali) veya "Bernard Lewis Planı" olarak tanınmıştır. Buna plan dahilinde, Sovyetler Birliği'nin, Amerika'nın kontrol ettiği Müslüman ülkeler tarafından mutlaka çevrelenmesi düşünülmüştür. Lewis'in plan şeması *Time* dergisinin 15 Ocak 1979 nüshasında "Kriz Hilali: İran ve Giderek istikrarsızlaşan Bölge" başlığı altında kapak olmuştur. Başmakale Zbigniew Brzezinski'den bir alıntı ile başla*makta ve şu sözler yer almaktadır: "Bir kriz gemisi Hint Okyanusu kıyıları boyunca seyrediyor; bu bölgenin kırılgan sosyo-politik yapılarının bizim için hayati önemi var. ... Ortaya çıkacak politik karmaşa bizim değerlerimize düşman ve hasımlarımıza dost unsurlarca doldurulabilir."*[479]

Time yayını, "Kriz Hilali" taraftarlarının beklenen bu karmaşayı kendi jeopolitik avantajları için kullanmak istediklerini yeterince açık şekilde ifade etmiştir:

Uzun vadede, bu hilalde yaratılan kimyada, Batı için fırsat hedefleri bile ortaya çıkabilir. İslam şüphesiz sosyalizmle uyumludur; ama tanrıtanımaz komünizme düşmandır. Sovyetler halen dünyanın en büyük beşinci Müslüman halkını barındırır. 2000 yılında sınır cumhuriyetlerdeki Müslüman nüfus, Rusya'nın hakim Slav unsurunu geçecektir. Rusya'nın güney sınırındaki İslami demokrasilerden

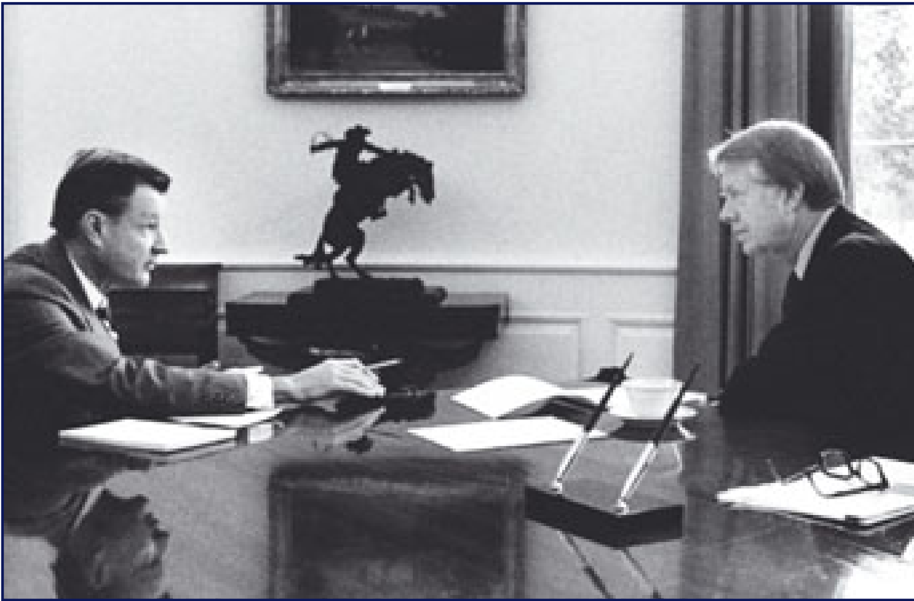
Zbigniew Brzezinski, Jimmy Carter döneminde Bernard Lewis'i Carter'ın stratejik danışmanlığına getirmiştir. (Solda) Brzezinski, CFR'da konuşma yaparken

mutaassıp bir Kurani dindarlık, sınırı aşarak, bu siyaseten bastırılmış Sovyet Cumhuriyetleri'ne sızabilir; Kremlin için problemler çıkarabilir... Çözüm ne olursa olsun, ABD için Kissinger'ın tabiriyle "jeopolitik anı" yakalamak gereği vardır. İşte bu, kriz hilalinde düzenin tesisi için bize her şeyden fazla yardımcı olacaktır.[480]

Time'ın bu nüshasının yayınından birkaç ay sonra ve Sovyetler Birliği Afganistan'ı istilaya başlamadan 6 ay önce, ABD Başkanı Carter, Brzezinski tarafından hazırlanmış bir gizli emri imzalayarak Afgan mücahitlerine gizli yardım başlatmıştır.

Lewis'in, Sovyetler'e komşu Müslüman ülkelerde karışıklık çıkarma planı, işte bu şekilde yürürlüğe konmuştur. Afganistan'daki radikal gruplar beslenmiş, ülke, önce söz konusu plandan tedirgin olan Sovyetler, ardından da ABD tarafından işgal edilmiş ve bir daha içinden çıkamadığı korkunç bir felakete sürüklenmiştir.

Afganistan, İngiliz derin devleti için önemli bir stratejik noktadadır. Orta Asya'nın tüm zenginliklerinin merkezindedir. Bütün Asya'ya jeopolitik olarak hakimdir. Afganistan'ı ele geçiren bir ülke, Çin, İran ve Hindistan'ın kara sınırlarına dayanabilir; Rusya'ya yakınlaşabilir. Orta Asya petrollerini ve Hint Okyanusu'nun ticaret yolunu elinin altına alabilir. İşte Afganistan, bu ve bunun gibi pek çok sebep nedeniyle daima İngiliz derin devletinin gözdesi olmuş ve zavallı Afgan halkı, sürekli zulüm ile pençeleşmek zorunda kalmıştır.

Brzezinski, 1979 yılında Başkan Jimmy Carter'ı, Afgan mücahitlere gizli yardım yapmaya ikna etmiştir.

Yazar Joseph Brawda, Kriz Hilali kavramının ortaya atılmasının bir İngiliz derin devleti projesi olduğunu ise şu sözlerle ifade etmiştir:

Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brzezinski'nin "Kriz Hilali" gerçekte ulus devletleri yıkmak için oluşturulmuş bir İngiliz planıydı. "Bernard Lewis planı" olarak tanınan bu dizayn, Ortadoğu'dan Hindistan'a kadar olan bölgedeki bütün ülkeleri, etnik, mezhepsel ve dilbilimsel çizgide parçalara ayırmayı hedefliyordu.[481]

Lewis, ABD'ye geldikten ve çeşitli ABD başkanlarının danışmanı olarak çalışmaya başladıktan sonra, Arap dünyasına eğilim göstermiştir. Lewis'in ABD'ye geliş dönemi Lübnan iç savaşına denk düşmüştür. Lewis, Lübnan'daki karışıklığı kendi modeli için oldukça uygun bulmuş ve bunu tüm Arap dünyası için önermiştir. Daha sonra uygulamaya geçirilecek olan bu öneri, Lübnanlaşma teorisi olarak anılmaktadır. Lübnan iç savaşının da, İngiliz derin devletinin etki ettiği isimlerden olan ABD ulusal Güvenlik danışmanı ve Dışişleri Bakanı Henry Kissinger tarafından teşvik edildiğini hatırlatalım. Hatırlanacağı gibi Kissinger'ın hedefi, tüm dünyayı devletçiklere bölerek parçalamaktır. Bu hedefe, Ortadoğu'dan başlamıştır.

"Lübnanlaşma"

1992 yılında, Körfez Savaşı'nın hemen sonrasında Bernard Lewis, CFR'ın yayın organı olan *Foreign Affairs*'te, Ortadoğu'da "milli devlet döneminin sonunun geldiği"ni iddia etmiş; artık tüm bölgenin uzun bir "Lübnanlaşma" sürecine gireceğini ve bölgeye kardeş kavgasının, dar alanda şiddet ve kargaşanın hakim olacağını belirtmiştir.

Lewis'in "Lübnanlaşma"dan kastı, Lübnan İç Savaşı sonrasında yaşandığı gibi devlet otoritesinin yok olması ve bu otorite boşluğunu kavgacı, çatışmacı, saldırgan mezheplerin, kabilelerin, bölgeciklerin ve partilerin doldurmasıdır.

Lewis bu sürece "Pan-Arabizm'in sönüşü" adını vermiştir. Lewis'e göre: *"İdarecilerinin beceriksiz istibdadına ve onlara dışarıdan yutturulan müflis ideolojilere karşı daha iyi, daha gerçek ve daha ümitvar bir şey arayanların gözünde, İslami Fundamentalizm çekici bir alternatif olarak yükseltecektir. İslamcılar devlet kontrolü dışında bir şebeke kurmuş olacaklar, ... rejimin zorbalaş-*

ması, söz konusu fundamentalistlere, karşıtlarını bertaraf etmek için daha büyük güç verecektir."[482]

Lewis, Ortadoğu'da beklediği senaryoyu ise şu şekilde tarif etmiştir:

> *Ortadoğu devletlerinin çoğu ... yakın geçmişin suni yapıları olup böyle bir sürece (Lübnanlaşmaya) dayanıksızdırlar. Eğer merkezi güç yeterince zayıflarsa, gerçek bir sivil toplum, gerçek bir milli kimlik bağı olmadığından ya da milli devlete her şeyin üstünde bir bağlılık olmadığından, düzeni ayakta tutmak mümkün olmaz. Devlet parçalanır - Lübnan'da olduğu gibi - yerini kavgacı, çatışmacı, saldırgan mezhepler, kabileler, bölgecikler ve partiler karmaşası alır.*[483]

Bugün, buradaki tariflerin uygulamaya geçtiği ve tıpkı Lewis'in öngördüğü şekilde gerçekleştiği gerçeğine dikkat etmek gerekmektedir. Ortadoğu'da, Türkiye haricindeki bazı ülkelerde, ciddi bir imani güç ve kuvvetli milli kimlik olmayışı, İngiliz derin devleti tarafından sinsice kullanılmıştır. İngiliz derin devleti, bu milletleri ayakta tutan yegane gücün merkezi iktidarların hegemonyası olduğunu çoktan fark etmiştir. İktidarların devreden çıkmasının ise kısa süre içinde Ortadoğu'yu İngiliz derin devleti için istenen kıvama getireceğinden emindir.

İşte bu sinsi zihniyet, Arap Baharı'nın tohumlarını atmıştır. Sorosçu darbeler olacak, Ortadoğu ülkeleri iktidar boşluğu yaşayacak ve kendilerini bir arada tutan hiçbir değer bırakılmadığından, kargaşa, kavga ve savaşların içinde eriyip gideceklerdir.

Lewis'in, 1998 yılında, CFR'a ait *Foreign Affairs* dergisinde yayınlanan "Licence to Kill: Osama bin Laden's Declaration of Jihad" (Öldürme İzni: Usame bin Ladin'in Cihat İlanı) başlıklı yazısı, Usame bin Ladin'e övgülerle doludur. Lewis, Bin Ladin'in Museviler ve Haçlılara karşı *Cihat İlanı'*nı, *"muhteşem bir belagat, Arap şiir ve edebiyat şaheseri" olarak tanımlamış ve "bu eser, Batılılar'ın bilmediği bir tarihi geçmişe atıf yapıyor"* şeklinde övgüler yağdırmıştır.

Pek çok terör örgütü lideri gibi Usama bin Ladin'in de, İngiliz derin devletinin derin bir projesi olduğunu burada hatırlatalım. Bin Ladin, çeşitli vaatlerle İngiliz derin devletinin kirli bir işini yerine getirmiş ve sonra yine aynı

Zbigniew Brzezinski, öldürülen El-Kaide lideri Usame Bin Laden ile

El-Kaide'nin Afganistan'da derin devlet tarafından desteklendiğinin önemli göstergelerinden biri, 1993 tarihli The Independent gazetesindeki haber başlığıdır. Başlıkta Bin Laden şöyle övülmüştür: "Anti-Sovyet savaşçı, ordusunu barış yoluna atfetti"

derin devlet tarafından harcanmış kişilerden yalnızca biridir. İngiliz derin devletinin "terör" kartı, bununla sınırlı değildir. Dünyaya kan kusturan terör örgütleri büyük ölçüde İngiliz derin devletinin projeleri olarak ortaya çıkmış veya İngiliz derin devleti, sonradan bu örgütlere sızmış ve onları destekleyip beslemiştir. Bu konuya, elinizdeki kitabın 3. cildinde detaylı olarak değinilecektir.

3. "Yapıcı Kaos"

I. Dünya Savaşı henüz devam ederken, İngiliz derin devleti planları dahilinde Ortadoğu'yu şekillendiren çeşitli haritalar geliştirildi. Henüz savaş devam ederken hazırlanmış 6 gizli anlaşmadan haberimiz olmasa, bütün bunların abartıldığını veya iyi bir hayal ürünü olduğunu söyleyebilirdik. Eğer Sykes Picot'un imzacılarından biri olan Rusya'nın Batı ile arası bozulmamış olsaydı, belki de derin planların çapını hiçbir zaman anlayamayacaktık.

I. Dünya Savaşı çoktan bitti ve Ortadoğu tam masa başında tasarlandığı gibi cetvelle bölündü. Bu durum, Ortadoğu üzerinde hak iddia edenlerin planlarına gerçek anlamda yol vermekle kalmadı, gelecek nesiller için bir nevi ilham kaynağı oldu. İngiliz derin devletinin ortaya attığı ve "Yapıcı Kaos" olarak adlandırılan bu terim, işte bu ilhamla üretilmiş, Ortadoğu'yu, şiddet ve çatışmalar kullanarak daha küçük parçalara ayıracak, daha fazla kan dökecek derin planlardan bir tanesi olarak ortaya çıkmıştı.

ABD Başkanlarından Bill Clinton'un danışmanlığını yapmış olan Yarbay Ralph Peters, 2006 yılında Yeni Ortadoğu Projesi adı altında bir plan şekillendirdi. Peters, Armed Forces Journal (Amerikan Silahlı Kuvvetler) dergisinde yayınlanan "Kanlı Sınırlar: Daha iyi bir Ortadoğu nasıl görünürdü?" adlı makalesinde, *"demokrasiyi yaymak ve terörizmin kökünü kurutmak için Ortadoğu'nun sınırlarının yeniden belirlenmesi gerektiği"* çağrısında bulunmuştu. Buna göre Ortadoğu, neredeyse 20 parçaya daha bölünmeliydi. Irak'ın Şii ve Sünniler arasında bölündüğü, bir Kürdistan devletinin oluştuğu, Ermenistan'ın sınırlarının genişlediği, Mekke üzerinde Vatikan benzeri yeni bir devletin oluştuğu, İran'ın kuzeyinde Azeriler ve Beluçlara ait devletlerin meydana geldiği, Suriye, Lübnan ve Ürdün'ün sınırlarının yeniden belirlendiği bu sanal harita gerçekten de bir hedefe yönelik olarak oluşturulmuştu.[484]

Yeni Ortadoğu haritası, 2006 yılı sonrasında ABD hükümeti ve NATO çevrelerinde dolaşıma girmiştir. Dünyayı, devletleri ve halkları bu duruma hazırlıklı kılmak içinse haritanın deşifre edilmesinde sakınca görülmemiştir. Söz konusu harita, NATO Savunma eğitim birimlerinde eğitim programı dahilinde bile kullanılmıştır.

Peters, *"Tarih bize, yapay sınırların her zaman istikrarsızlığa yol açtığını ve aradan binlerce yıl geçse de etnik temele dayanan sınırların tercih edildiğini gösterdi"* fikriyle yola çıkmıştır. Yapay sınırların her zaman istikrarsızlığa yol açtığı doğrudur. Ama bu istikrarsızlığı sonlandırmanın yolu daha fazla bölünmek değil, birleşmeyi sağlamaktır.

Fakat Yapıcı Kaos kuşkusuz Peters'ın burada anlattığı gibi masumane bir hedef için kurgulanmamıştır. I. Dünya Savaşı'ndan sonra sanal sınırlarla kardeşlerin arasını ayırmak nasıl o bölge halkının iyiliği için olmadıysa, bu proje

de Ortadoğu halklarının lehine olmamıştır. Ralph Peters, ABD Savunma Bakanlığı içinde İstihbarat Müdür Yardımcılığı görevi yapmış, askeri dergiler ve ABD dış politikasına yönelik olarak sayısız strateji makalesi yazmış bir istihbaratçıdır. Önceki dört kitabının hükümet çevrelerinde ve askeri çevrelerde oldukça etkili olduğu söylense de gerçekte Yarbay Peters, stratejik planlamacıların Ortadoğu için öngördüğü şeyi ortaya koymaktan başka bir şey yapmamıştır. Yani plan, gerçekte İngiliz derin devletinin planıdır.

Clinton'un danışmanı olan Ralph Peters, 2006 yılında çizdiği "Yeni Ortadoğu Haritası" ile Ortadoğu'nun 20 ayrı parçaya bölünmesi gerektiğini iddia etmiştir. Bu dehşet verici bölünme haritası, İngiliz derin devletinin Ortadoğu'daki asıl hedefini gözler önüne sermektedir.

İsimleri siyah ile yazılı ülkeler topraklarını genişletenler
İsimleri kırmızı ile yazılı ülkeler toprak kaybedenler

Yazar Mahdi Darius Nazemroaya, Ralph Peters'ın şekillendirdiği bu planı, şu şekilde analiz etmiştir:

Yıllar içinde çeşitli aşamalar geçiren bu proje, Lübnan'dan, Filistin'den ve Suriye'den Irak'a, İran Körfezi'ne, İran'a ve NATO kontrolündeki Afganistan sınırlarına kadar uzanan bölgede istikrarsızlık, kargaşa ve şiddet hilali oluşturmayı içermektedir.

"Yeni Ortadoğu Projesi", bütün Ortadoğu'yu tekrar bir sıralamaya sokmak ve böylelikle "yapıcı kaos"un güçlerini ortama salmak için Lübnan'ın bir baskı noktası olması beklentisine dayanmaktaydı. Bölgenin tümünde şiddet ve savaş üretecek olan "Yapıcı Kaos", ABD, İngiltere ve İsrail'in, yeni Ortadoğu haritasını kendi jeostratejik ihtiyaçlarına ve hedeflerine göre yeniden çizmeleri için kullanılacaktı. ...

Ortadoğu'nun Lübnan'ın Doğu Akdeniz kıyılarından ve Suriye'den Anadolu'ya (Küçük Asya), Arabistan'a ve İran Körfezi'ne ve İran platosuna kadar olan bölgenin yeniden çizilmesi ve parçalara ayrılması, bölgedeki uzun zamandır var olan Anglo-Amerikan ajandanın bir parçası olan geniş ekonomik, stratejik ve askeri hedeflere cevap vermektedir. ...

Ortadoğu'da daha geniş alana yayılmış bir savaş, sınırların yeniden çizilmesiyle sonuçlanacak ve bu da Anglo-Amerikan çıkarlar için stratejik olarak avantajlı olacaktır.

İngiliz derin devleti, Ortadoğu'yu bölme planlarını sürekli olarak çeşitli ülkelerde uygulamaya geçirmektedir.

Ortadoğu'nun farklı etno-kültürel ve dini grupları arasında kasıtlı olarak düşmanlık oluşturma çabaları her zaman sistematik olmuştur. Gerçekte bunlar, dikkatlice tasarlanmış örtülü bir istihbarat gündeminin parçasıdır.[485]

Nazemroaya, bu felaketi tarif ederken, bundan daha da kötüsünün Ortadoğu'daki çeşitli ülkelerin ve kişilerin bu hain plana destek vermeleri olduğunu söylemeden geçememiştir. İşte yancı sistemi, tüm dünyaya olduğu gibi Müslüman topluluklara da bu şekilde zarar vermektedir. Kimi, çıkarı İngiliz derin devletinden ummakta, kimi de, bütün bu garip strateji ve projelere teslim olmaktadır. Bu ülkelerin ve kişilerin, İngiliz derin devleti tarafından kayırıldığı, ön plana çıkarıldığı ve güçlü konuma getirildiği de bilinmektedir.

Ama İngiliz derin devleti için her şey çıkarı devam ettiği ana kadardır. Derin devlet için çıkarların bittiği noktada, harcanmayacak devlet, millet, kurum ve kişi bulunmamaktadır.

Yıllardır derin stratejik planlarla şekillenen Levant bölgesi (Akdeniz'in doğu kıyıları), I. Dünya Savaşı sonrası, idareye muhtaç zayıf bir bölge olarak bırakılmıştır. Bunun sorumlusu, İngiliz derin devletidir. Bugün, soruna daha yakından bakmak ve Ortadoğu coğrafyası denince neden devrede daima Batı'nın olduğunu soruşturmak gerekmektedir. Ortadoğu üzerindeki bölünme planları neden sürekli olarak Batı tarafından yapılmaktadır?

Ortadoğu ülkelerinin iç karışıklıkları, bölge halklarından önce Batı'yı ilgilendirmektedir. Ortadoğu konusundaki toplantılar, Avrupa başkentlerinde Avrupalılar tarafından gerçekleştirilmektedir. Ortadoğu'nun her yerinde Batı'nın askeri üsleri, Batı'nın bomba yüklü jetleri bulunmaktadır. Ortadoğu için kararlar alacak Ortadoğu liderleri ve Ortadoğu halkları ise görünmezdirler.

Ortadoğu'da bütün kararları büyük ağabeylere bırakmış, Batı hakimiyetini kabul etmiş kitleler, üzerlerinde Yapıcı Kaos gibi sakıncalı projelerin üretilmesine de sessiz kalmaktadırlar. Oysa plan o kadar büyüktür ki, İngiliz derin devletinin kurmayları kapalı kapılar ardında Ortadoğu'yu bir daha istikrar gelmeyecek şekilde parçalara ayırmak istemektedir. Bu planın sadece Batı için "yapıcı" olması beklenmektedir. Yoksa şiddetin ve savaşın hakim olduğu bir ortamın parçalanarak barış yurduna dönmesi beklenmemekte, hatta istenmemektedir.

(Solda) Ortadoğu şu anda Amerikan üsleri ile çevrelenmiş durumdadır. İngiliz derin devleti, ABD'yi kullanarak Ortadoğu'yu kargaşaya boğmak istemektedir. "Yapıcı Kaos" gibi suni terimler, bu felaketi sözde önemsiz göstermek içindir.

Şimdi Ortadoğu için bunun tam tersi bir strateji izlemenin zamanıdır. Batı'nın demokrasisini, özgürlüğünü ve dostluğunu sevinçle alan; fakat İngiliz derin devletinin ayrılık ve parçalanma planlarına asla itibar etmeyen, parçalanmanın bereket değil felaket getireceğini yüzyıllık tecrübe sonunda anlamış olan aklıselim bir topluluğun ön plana çıkması gerekmektedir. Bu uyanış, değerli Müslüman topraklar üzerinde böylesine pervasızca planlar yapan İngiliz derin devletine de büyük bir ders olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, şu ana kadar insanlar, bölünerek, parçalanarak, yalnız kalarak sorunların çözüleceğine, mutluluğun geleceğine inandırılmışlardır. Bu eğilim daima kavga ve karışıklık isteyenlerin kozu olmuştur. Hem Orta-

doğu halklarına, hem de Batılı stratejistlere bunun yanlışlığını göstermek elimizdedir. Nefreti körükleyecek planlar kuran Deccal Komitesi'ne karşı verilecek en mükemmel cevap, onların planlarına karşı nefreti alt edecek planlar kurmak ve bunları uygulamaktır. İngiliz derin devletinin yıllar boyunca üzerinde ameliyat yapmasına izin vermiş olan Ortadoğu, barışın inşasını kendisi mümkün kılmalıdır.

Rabbimiz iman gücüne sahip Müslümanların "en üstün" oldukları müjdesini vermiştir:

Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (Al-i İmran Suresi, 139)

Dikkat edilirse, medeniyetler çatışması fikri de, yapıcı kaos önerisi de diyalektik terimlerdir. Söz konusu ideolojilerin diyalektik materyalist zihniyetler tarafından gündeme getirildiği ve İngiliz derin devletinin, "dünyayı hayali bir komün sistemine dönüştürme" projesinin bir parçası olduğu anlaşılabilmektedir.

Çatışmalar hiçbir zaman gelişmeye izin vermeyeceği gibi, "kaos" da gerçekte var olmayan bir terimdir. Kaos, kainatta var olan şeylerin tesadüfi olarak bir araya gelmesi, biçimden ve düzenden yoksun ve uyumsuz olması fikrini ifade eder. Bu tesadüfi ve karmaşık olduğu iddia edilen sistemin ise, kendi kendine işlediği ve bir güzergahı olmadığı iddia edilir.

Oysa kaos kavramı, sadece diyalektik materyalistlerin kendi Darwinist ve materyalist düşüncelerine uygun olarak geliştirdikleri hayali bir terimdir. Kainatta "kaos" diye bir şey yoktur. Kainatta hiçbir şey başıboş değildir. Her bir zerre Allah'ın kontrolündedir. Allah, her bir zerreyi yarattığı gibi, onları her an kontrolü altında tutmaya da kadirdir:

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür. (Hadid Suresi, 4-5)

Kainatta kuşkusuz kargaşalar ve afetler de meydana gelir. Diyalektik materyalistlerin hatası, bu olayları başıboş zannetmeleridir. Oysa kargaşa ve afetlerin de tümü Allah'ın kontrolündedir. Mevcut düzenin dışında gibi gelişen

olayları, çatışmaları, depremleri, savaşları kasıtlı bir amaçla Allah yaratır. Dünyayı Allah, güzelliklerin yanı sıra, zorluklar, belalar ve imtihanlarla yaratacağını zaten belirtmiştir. Dünya, işte bu yaratılışa uygun davranmaktadır.

Dolayısıyla "kaos" kelimesi başlı başına yanlıştır. Yeryüzünde veya kainatta "kaos" diye bir kavram yoktur. Yeryüzünde ve kainatta 'tesadüfen gelişen hiçbir olay yoktur. İnsanın kaderi de, kainatın kaderi de mutlaka Allah'ın Katında belirlidir:

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

İngiliz Derin Devletinin Çatışma Planı ve Kiralık Ordular

İngiliz derin devleti, özellikle Ortadoğu'daki şiddetin ideolojik altyapısını hazırlarken, bunun lojistiğinin de planlamasını kuşkusuz yapmıştır. Arap Baharı gibi Sorosçu devrimlerin hemen arkasından pek çok ülkenin karışacağını bilmektedir. Arap Yarımadası'nın çeşitli ülkelerini, yanlarına Mısır gibi diğer Arap ülkelerini de katarak Katar'a karşı kışkırtırken, oluşacak ortamın neye benzeyeceğini önceden tasarlamıştır.

İşte bu nedenle İngiliz derin devletinin daima hazırda tuttuğu kiralık orduları veya özel yetiştirilmiş terör örgütleri vardır. Irak işgal edildiğinde ortalığın nasıl hemen terör örgütleriyle dolduğu, Suriye iç savaşının nasıl terör savaşı haline geldiği hemen anlaşılmaktadır. Kiralık ordular bölgelere gönderilmekte, üstlendikleri misyonları para karşılığı yerine getirmektedirler. Bir ideolojisi olduğunu zannettiğimiz çeşitli terör örgütleri, çoğunlukla sadece İngiliz derin devletinin üretimidir. Hedef ne "İslam devleti kurmak" ne de ülkeleri ele geçirmektir. Bu insanların tek hedefi, kargaşa ortamını ateşlemek ve paralarını almaktır.

Elbette kitle psikolojisi ve provokasyonun İngiliz derin devletinin en fazla kullandığı unsurlar olduğu da unutulmamalıdır. Belli bir kesim İngiliz derin devletinin kiralık ordusu olarak hareket ederken, bu topluluklara ideolojileri uğruna samimi olarak dahil olan çok fazla kesim vardır. Bunlar, aslında İngiliz

derin devletinin paralı askerlerine hizmet ettiklerini bilmeden kendilerini ölüme atmaktadırlar. Nasıl bir deccali sisteme hizmet ettiklerinin farkında dahi değildirler. Sadece aldatılmışlardır. İngiliz derin devletinin propaganda oyunu, kitleler üzerinde etkili işlediğinden, örneğin İngiliz derin devleti denetimindeki bir terör örgütünün militan devşirmesi oldukça kolay olmaktadır.

İstatistiklere göre, son yıllarda dünyada yer alan savaşların sadece %10'u devlete bağlı düzenli ordular arasında gerçekleşmiştir. Geri kalanı terör grupları, ne olduğu belirsiz olan ve devamlı isim değiştiren silahlı gruplar ve dijital askerlere ait çatışmalardır. İngiliz derin devletinin paralı askerleri, bu silahlı gruplar içinde boy gösterirken ve organizasyonu sağlarken, çeşitli paravan güvenlik şirketleri ön plana çıkarılır. Bu paravan şirketlerde görevli kişiler genellikle emekli İngiliz ve ABD askerleridir. Söz konusu paravan şirketlerin varlığı İngiliz derin devleti için önemlidir; keza savaş ortamında gerçekleşen savaş suçlarından bu şirketler sorumlu tutulmakta, hiç kimse İngiltere veya ABD'yi doğrudan suçlayamamaktadır. Aynı zamanda milyonların katledildiği savaş suçları işlenmekte, suçlusu ise bulunamamaktadır.

Bunlardan bir tanesi, *Vanity Fair* dergisindeki bir makale ile dünyaya duyurulan iş adamı Erik Prince ve terör şirketi Blackwater'dır. Tıpkı duruma göre isim değiştiren diğer terör şirketleri gibi Prince'in terör şirketi de önce Blackwater, sonra XE, ardından da Academi isimlerini almıştır.

2007 yılında Blackwater'ın paralı askerleri, Irak'ta caddede yürüyen 17 kişiyi zevk için öldürmüşler, bunun videoları ortaya çıkınca Prince hakkında büyük bir soruşturma açılmıştır. Dönemin CIA direktörü ise Prince'i basına deşifre etmiştir. Prince, *Vanity Fair*'e verdiği röportajda şunları söyleyecektir: *"En riskli bölgelerde kendimi ve şirketimi CIA hizmetine verdim. Onlar ise beni otobüsün altına attılar."*[486]

Suçlu, katil, uyuşturucu müptelası ve hatta hükümlülerden oluşan ordular, Ortadoğu'da işgal edilen bölgelerin tümündedirler. Para kazanmak dışında hiçbir amacı olmayan ve kolayca adam öldürebilen bu kişilerin amacı sadece kargaşa ortamını daha da genişletmektir. 17 masumu zevk için öldüren bir psikopatın neden ve nasıl bunu yapabildiği pek çokları için yanıt bekleyen önemli bir soruyken, yetkililer bununla çok ilgilenmek istememişlerdir. Bunun

Çeşitli bölgelerde savaşmak üzere kiralık ordular oluşturan Blackwater şirketi, karışıklık içindeki ülkelerde bir kısım terör örgütlerine paralı savaşçılar sağlamaktadır.

gibi binlerce olay aslında her an ve kayıtsızca gerçekleştirilmektedir. Nitekim Prince, bütün bunların ortaya çıkmasından ve CIA'e açıkça sitem etmesinden sonra bile görevine gizliden gizliye devam etmiştir.

Afganistan'da, her bir Amerikan askerine karşılık, taşeron şirketlerin getirdiği üç kiralık asker bulunmaktadır. Irak'ta, her Amerikan askerine karşılık iki kiralık asker vardır.

Söz konusu kiralık ordular, kimi zaman radikal terör gruplarının yanında, kimi zaman da YPG gibi komünist terör gruplarının yanında yer almışlardır. Kimi zaman isimsiz topluluklar olarak sadece ortalığı karıştırmışlardır. Prince ve şirketinin Türkiye toprakları üzerinde PKK/PYD içinde de konuşlandıkları bilinmektedir. Academi'nin paralı savaşçılarının Hakkari Çukurca'daki çatışmalarda, doğrudan PKK'ya destek verdikleri ortaya çıkmıştır.[487]

2016 yılında Milli Gazete, Erik Prince'in sessiz sedasız Türkiye'ye yaptığı ziyareti gündeme taşımış ve Prince'in Türkiye'de bulunma sebebini sorgulamıştır. Dönemin ABD Başkan Yardımcısı Biden'ın ziyareti öncesi gerçekleşen bu ziyaret, nedense pek kimsenin dikkatini çekmemiştir. Dolayısıyla bu ziyaretin nedeni hiç anlaşılamamıştır.[488] Fakat bilinen bir şey, ABD menşeli silahların Blackwater tarafından Kandil'e gönderildiğidir. Şimdi ise ABD bu silah sevkiyatını gizlemeden ve taşeron örgütlere ihtiyaç duymadan yapmaktadır. Çünkü ABD'nin kan dökücü kiralık ordusu, artık az bir çıkar için insan öldüren ve tümüyle katillerden oluşan YPG'dir.

Kiralık ordu pazarlayan şirketler kuşkusuz Blackwater ile sınırlı değildir. Şu an pek çok taşeron şirket, özellikle Ortadoğu'nun kargaşa dolu bölgelerinde doğrudan, Türkiye gibi kargaşaya çekilmek istenen ülkelerde ise dolaylı olarak faaliyet halindedir.

Buradan anlamamız gereken ise şudur: Ortadoğu'daki savaşlar, sanıldığı gibi özgürlük veya bağımsızlık mücadelesi adına yapılmamaktadır. Ortadoğu'da çıkarılan savaşların tek amacı, daha fazla kavga ortamı oluşturmak ve daha fazla savaş çıkarmaktır. Bu kiralık askerlerin hiçbirinin amacı savaşı sona erdirmek değildir; zira onlar savaştan para kazanmaktadırlar. İngiliz derin devletinin de amacı hiçbir zaman savaşı sona erdirmek olmamıştır. Dolayısıyla Müslümanların, Suriye'deki savaşın, Irak'taki terörün, Yemen'deki katliamın kendi kendine sona ermesini beklemeleri boşunadır. Bu savaşlar, aklıselim Müslümanların doğru ve kararlı tutumu olmadıkça şunlar tarafından sürekli devam ettirilecektir.

İngiliz derin devletinin elinin altındaki silah ticaretinin, çok büyük bir pazar olduğu da unutulmamalıdır. İngiliz derin devleti bu pazarı savaşlarla özel olarak beslemektedir. İngiliz derin devletine göre, eskimeye yüz tutmuş silahlar bir şekilde kullanılmalı, yerine yenileri pazarlanmalıdır.

İşte bu nedenle, İngiliz derin devleti, savaşların hiç bitmediği bir dünya hesap etmektedir. Bunu ise, savaş ideologlarının sürekli insanlara savaşı makul gösterecek fikirler üretmeleri, taşeron terör şirketlerinin kendileri için oldukça karlı olan savaş pazarından milyonlarca para kazanmaları, cephede ise kiralık katillerin savaşması ile sağlamayı planlamaktadır. Bunun sonucunda ise Or-

1992 yılında Amerikan jetleri, Irak'taki uçuşa yasak bölgede devriye gezerken

tadoğu'nun hiçbir şekilde istikrar görmeyeceği, masum insanların ise hiç durmaksızın katledildiği bir ortam oluşacaktır. İşte İngiliz derin devletinin dünyaya sunduğu hayat anlayışı budur; ve bu anlayış şu anda aktif olarak uygulanmaktadır.

Yüce Rabbimiz, Deccal Komitesi'nin daima bir bozgunculuk peşinde olduğunu şu şekilde tarif etmiştir:

> **...Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (Maide Suresi, 64)**

Sivil Katliamlar İçin Bulunan Kılıf: İkincil Zarar

2010 yılında, Wikileaks belgeleriyle ortaya çıkan 2007 yılına ait bir görüntü kaydı, bütün dünyanın bir anda kanını dondurdu. Kayıtta Amerikan hava timi Bağdat'ta bir hedefi vuruyor, 12 kişiyi şehit ediyor, ardından ise katliamı gerçekleştiren ekip kahkahalarla gülüyordu. Bu kişilerin katlettiği 12 kişi, yanlışlıkla vurulan sivillerdi; hatta bunların iki tanesi Reuters için çalışan iki Iraklı'ydı.

Ardından ortaya çıkan bir başka videoda ise iki tane Apache helikopterinin yine sivil hedefi vurduğu belgeleniyordu. Şehit edilenler arasında bir başka Reuters fotoğrafçısı olan 22 yaşındaki Namir Noor-Eldeen ve onun şoförü bulunuyordu.[489]

Bu ve bunun gibi videolar Irak'ta neler olduğunu bizlere biraz olsun gösterse de, bu videoların piyasada bulunmasının kuşkusuz bazı derin sebepleri de yok değil. Bunlardan ilki, İngiliz derin devletinin sivil katliamları savaşın doğal bir sonucu gibi göstermesi, ikincisi buradaki bütün suçu ABD'ye atarak hedefteki ülkenin ABD olmasını istemesi, üçüncüsü ise, kendi elemanlarını –Reuters muhabirlerini– harcayarak mazlum konuma düşmesi. (Söz konusu Reuters muhabirlerinin Iraklı olmaları ve İngiliz derin devleti tarafından kolaylıkla harcanmaları dikkat çekicidir.)

Ne acıdır ki bu sivil katliamlar, özellikle Irak, Suriye ve Libya savaşlarında ve şu anda gözlerden ırak olarak süren Yemen Savaşı'nda yoğun olarak devam etmektedir. İngiliz derin devleti yandaşları, gerçekleşen sivil katliamları, savaşın "kaçınılmaz sonucu" olarak empoze etmişler ve buna Collateral Damage (İkincil Zarar) adını vermişlerdir.

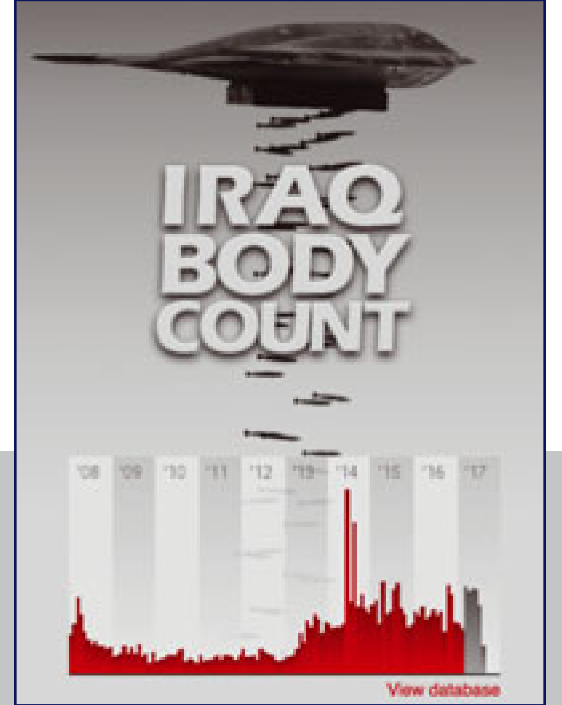

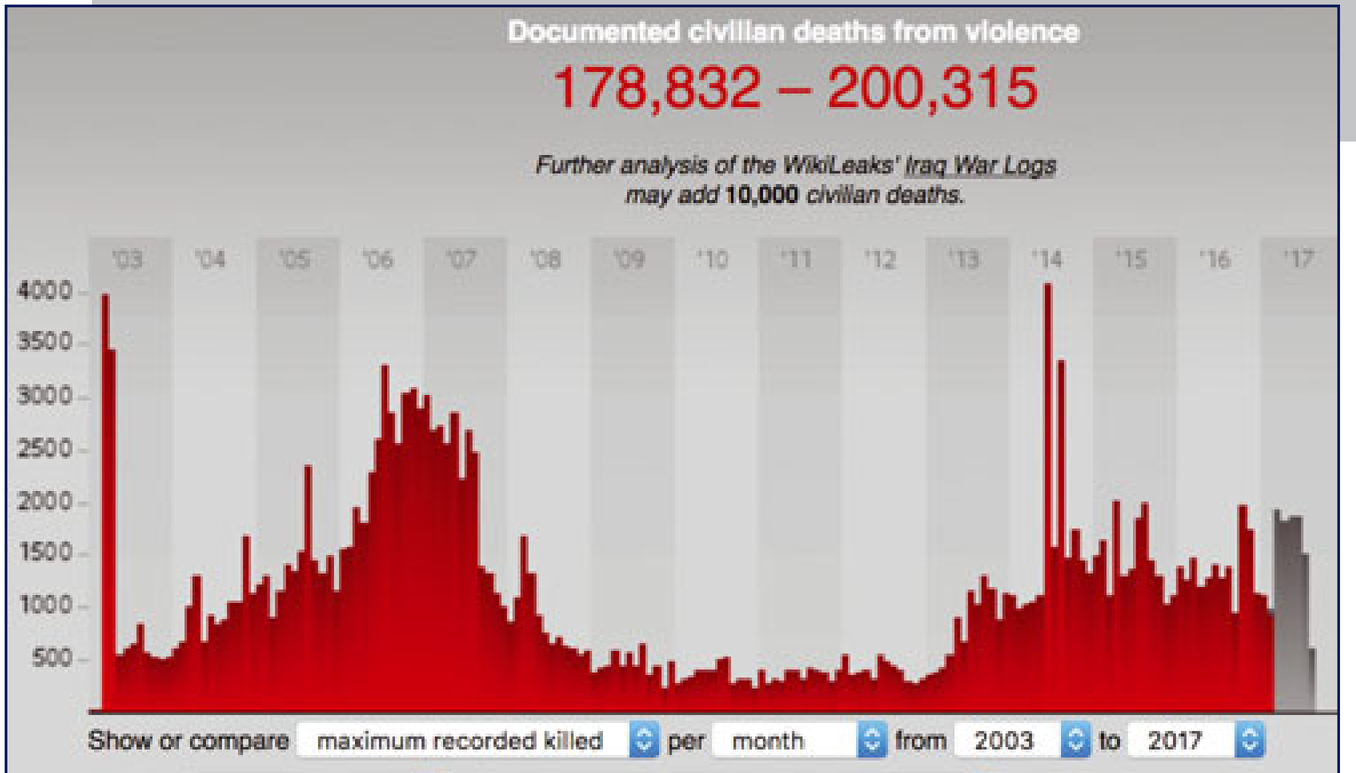
Bir ABD Apache helikopterinden sivillerin vurulmasının Wikileaks belgeleriyle ortaya çıkması, Irak'taki felaketin boyutunu belgeliyordu. Reuters fotoğrafçısı Namir Noor-Eldeen ve şoförü Saeed Chmagh, bilinçli olarak hedef alınmışlardı.

Yapılan rastgele, kontrolsüz ve duygusuz katliamları hafifleştirmek, masumlaştırmak için uydurulan böyle bir deyim bilimsel terminolojide yerini aldığında, garip bir şekilde legalleşmiş olmaktadır. Nitekim "ikincil zarar" ifadesinin kullanıldığı hemen her yerde, bunun "legal" bir eylem olduğu ısrarla vurgulanır. Bir başka deyişle, hiçbir suçu olmayan bir sivil, bombardıman uçaklarıyla şehit edilebilmekte; bunun hesabı sorulamamakta; şehit edilen siviller, istatistiklerdeki yerlerini almaktadırlar.

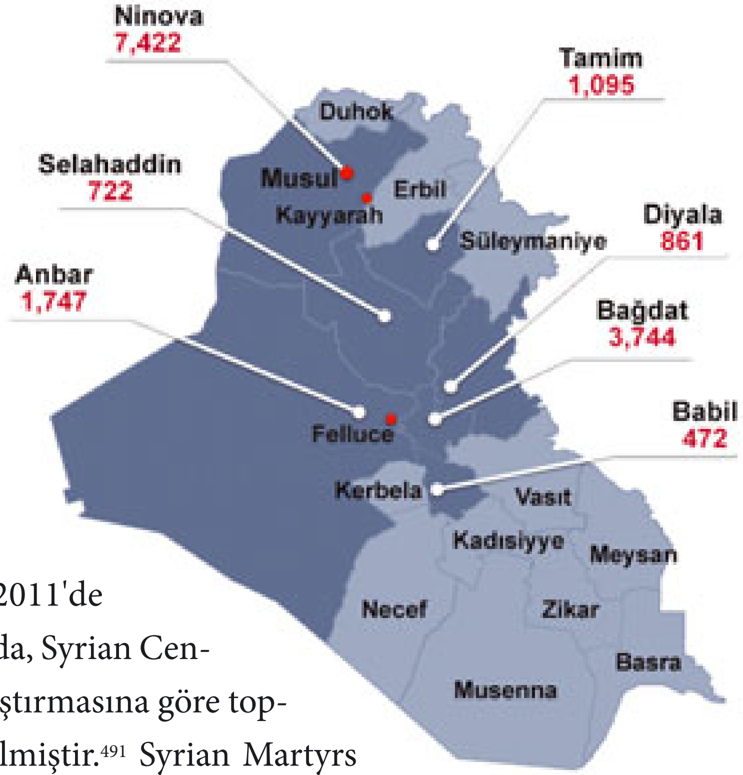
Iraq Body Count Project'in yaptığı araştırmalara göre, Mart 2003 ile Mart 2017 arasında sadece Irak'ta, atılan bombalar ve drone saldırıları sonucunda şehit edilen sivil sayısı 178.587 – 200.029 arasındadır.[490] Söz konusu kurum, bu sayılara dahil edilmeyen daha pek çok kayıp sivilin bulunduğunu da not etmiştir.

Iraq Body Count Project'in yaptığı araştırmalar, 2003'ten 2017'ye kadar geçen zaman içinde şehit edilen sivil sayısının 178.587-200.029 arasında olduğunu belirtmiştir. Sayılara dahil edilmeyen daha pek çok sivilin olduğu da not edilmiştir.

İngiliz derin devletinin planları sonucunda Irak'ta en fazla şiddet yaşanan 7 şehir haritada görülmektedir. Şehirlere göre verilen sayılar, bu bölgelerdeki sivil kayıpları belirtmektedir.

Suriye'de ise Mart 2011'de başlayan iç savaş sonucunda, Syrian Centre for Policy Research araştırmasına göre toplam 470 bin kişi şehit edilmiştir.[491] Syrian Martyrs verilerine göre bu sayının 151.888'ini siviller oluşturmaktadır. Syrian Martyrs verilerinin BM oranlarından daha fazla olmasının sebebi ise, verilen kayıpları bölgede tespit edebilmeleri ve isimsiz kayıpları da kayda geçirmeleridir. Dolayısıyla bu verileri dikkate almak daha gerçekçi görünmektedir.

Bombalanan ülkelerde şehit olan siviller, İngiliz derin devleti tarafından "İkincil Zarar" adı altında önemsizleştirilmeye çalışılmaktadır.

Syrian Observatory for Human Rights'ın Mart 2017'de yayınladığı rapora göre ise, çatışmalar sırasında şehit olan çocukların sayısı 17.411; kadınların sayısı ise 10.847'dir.[492]

İngiliz istihbaratının derin isimlerinden George Orwell, 1946'da yazdığı bir makalesinde, *"politik üslubun, genellikle savunulmaz şeyleri savunmak"* amacını taşıdığını belirtmiş ve *"bu nedenle politik dilin örtmece, varsayılan iddiayı gerçekmiş gibi kabul etme ve şüpheli bir müphemliğe doğru yoldan sapma içermesi gerektiğini"* söylemiştir.[493] Orwell burada aslında, İngiliz derin devletinin kullandığı gizli yöntemi tarif etmektedir. Dünyanın gözleri önünde uygulanan katliamlara, politik bir üslup içinde kılıf bulunmuş ve tüm dünya buna alıştırılmıştır. Sivil kayıplar, oraya gelen işgalcilerin haksız yere uyguladığı savaşın "doğal bir sonucu" olarak gösterilmektedir. Böylelikle İngiliz derin devletinin sinsi bir stratejisi uygulamaya konmakta, derin devletin kendince "değersiz" gördüğü kitleler, dünyaya da önemsiz gibi gösterilmekte ve ölümlerinin çok da bir şey ifade etmediği izlenimi oluşturulmak istenmektedir. (Bölgede zulme maruz kalan ve şehit olan tüm kardeşlerimizi tenzih ederiz).

İngiliz derin devleti, sinsi politikaları ile daha fazla Müslümanı şehit etmeye devam edecektir. Bunun önüne geçmenin tek yolu, Müslümanların birlik olmasıdır.

Bu strateji aynı zamanda "Müslümanları değersiz gösterme" stratejisini de içine almaktadır. Uzun zamandır Ortadoğu halklarına tahakküm eden İngiliz derin devleti, onların zaman içinde elimine edilmesi gereken kitleler olduğuna inanmaktadır. Onun hedefi özellikle İslam camiasının yok edilmesi olduğundan, bu toplulukların hem dinine, hem milli ve manevi değerlerine, hem de kimliklerine vurarak bunu kısa yoldan halledebileceğine inanmaktadır. "İkincil zarar" gibi pervasız terimler, bu hedefi basitleştirmek ve kabul edilebilir hale getirmek içindir.

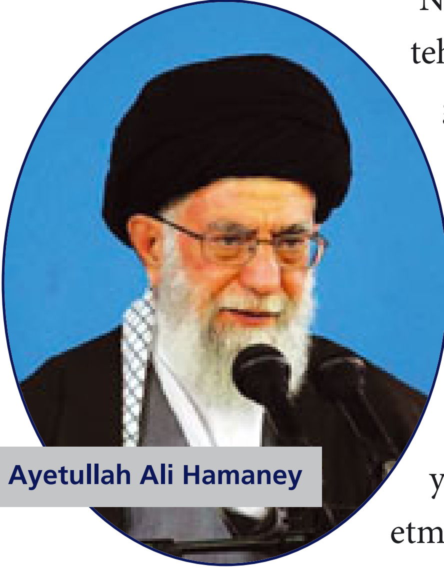
Ne acıdır ki, bir kısım Ortadoğu halkları bu sinsi stratejinin esiri olmuş ve kendini değersiz görme hastalığına tutulmuştur. Bu, hurafeci bir din anlayışına bağımlı kalmalarından, dolayısıyla İslam'ın kendilerine verdiği üstün değeri bilmemelerinden ve İngiliz derin devleti gibi hain güçleri kendilerinden gerçekten üstün zannetmelerinden kaynaklanmaktadır. Bunun giderilmesi için, İngiliz derin devletinin bir Deccal Komitesi olduğunun ortaya çıkarılmasına ve Ortadoğu halklarına İslam dininin gerçek ruhunun tanıtılmasına acil ihtiyaç vardır. Gerçek İslam'ı tanıyan ve uygulayan bir Müslüman, üstün, kaliteli, seçkin, bakımlı, akıllı ve moderndir. Bir kısım İslam toplumlarında pek de bilinmeyen bu gerçek mutlaka anlatılmalı; hurafe kaynaklarındaki değil, Kuran'daki İslam onlara tanıtılmalıdır.

Yüce Rabbimiz Müslümanlara, kendilerine şan ve şeref getirecek olan Kuran'ı esas almalarını öğütlemektedir:

...Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (Müminun Suresi, 71)

4. İngiliz Şiiliği – İngiliz Sünniliği

İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği kavramı, İngiliz derin devleti tarafından Müslümanları parçalamak adına geliştirilmiş ideolojilerdir. Bu ideolojileri ve bu konuda himayesi altına aldığı çeşitli ajanları kullanarak İngiliz derin devleti, Sünni Müslümanlarla Şii Müslümanlar arasında nifak çıkarmak ve Ortadoğu'yu mezhep savaşları adı altında kana bulayarak parçalamak amacını gütmektedir. Suni olarak oluşturulmuş bu kavramlar, ne acıdır ki, Ortadoğu'da çeşitli çevrelerde etkili olmuş ve özellikle Irak ve Suriye gibi karışık bölgelerde iç savaşları şiddetlendirecek bir unsur olarak teşvik edilmiştir. Mezhep kavgası, İngiliz derin devletinin İslam camiasını çöküşe uğratmak için kurguladığı en sinsi planlardan biridir.

Ayetullah Ali Hamaney

Neyse ki, husumetin güçlendirildiği bir dönemde tehlikeye yönelik çağrılarımız karşılık bulmuş ve İngiliz derin devletinin fitne tohumlarını asıl olarak yaymak istediği İran'da aklıselim isimler ortaya çıkarak önemli açıklamalar yapmışlardır. Başta İran İslam Cumhuriyeti dini lideri Hamaney olmak üzere İranlı liderler, akademisyenler ve uzmanlar, bu fitnenin suni olarak ortaya atılan bir "İngiliz Şiiliği" olduğunu dile getirmiş ve sağduyulu Müslümanları bununla ilmi mücadeleye davet etmişlerdir.

İran'da Uluslararası ve Bölgesel Konular Uzmanı Seyyid Hadi Efkahi, İsfahan Üniversitesi'nde gerçekleştirilen "Gerçek İslam" adlı sempozyumda, İngiliz Şiiliği'ni, *"İslam vahdetinin omuriliğine isabet eden bir şarapnel parçasına"* benzetmiş ve şunları söylemiştir:

> *Doktorlar bu şarapneli çıkarmak için yeterince dikkatli olmazlarsa ve merceiyetle (Geçmişteki değerli İslami mercilerin yolunu devam ettirmek için İran'da oluşturulmuş, kanun ve reformların ana hatlarını belirleyen, tebliğ ve yardım faaliyetlerini yerine getiren bir makam) ilgili olan Londra Şiiliği meselesinde hassasiyet gösterilmezse eğer, Şia'nın vücuduna büyük bir darbe vurulmuş olur.*

Efkahi, konuşmasına şu sözleri eklemiştir:

İngiliz Şiiliği konusu, günümüzde en önemli ve en tehlikeli meselelerden biridir; zira siyasi meseleler çok rahat analiz edilebilir ancak Londra Şiiliği konusu oldukça hassastır.

Efkahi, İngiliz Şiiliği ile ortaya çıkanların hedeflerini ise şöyle anlatmıştır:

Onlar medya aracılığıyla meydana çıktılar ve nitekim medyanın bıçağı kılıçtan daha keskin ve nüfuzu da daha fazladır. Kılıcın bedenle ilişkisi vardır oysa zehirlenmiş kalemler sevgi ve nefret odaklıdırlar, yani kalbi hedef alırlar.[494]

Buradaki tarifler önemlidir. Mezhep kavgası, İngiliz derin devletinin İslam camiasını çöküşe uğratmak için kurguladığı en sinsi planlardan biridir. İslam camiasının bir kısmı da bu oyuna kanmış ve mezhep kavgaları gereksiz yere Ortadoğu'nun bir bölümünü kan denizine dönüştürmüştür.

Aslında İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği oyunu, Osmanlı içinde Arap isyanlarını tetikleyen Gertrude Bell ve T. E. Lawrence'ın başlattığı bir oyundur. Yüzlerce yıldır birlikte yaşayan kardeşler, ilk defa bu oyun sonucunda birbirlerine düşmüşlerdir. Ortadoğu'da yaşanan bu ayrılık, hatırlanacağı gibi, gizli yapılan 1921 Kahire Konferansı'nda "40 Harami"nin Ortadoğu'nun yeni sınırlarını çizmesine neden olmuştur. (Detaylı bilgileri kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz.)

Winston Churchill başkanlığında 1921 yılında gizli olarak yapılan Kahire Konferansı. Resimde ajanlar Bell ve Lawrence, Churchill ile birlikte görülüyor.

Bu stratejinin öncesinde tarihte hiçbir zaman Sünni-Şii kavgası olmamış, böyle bir mezhep mücadelesi ile karşılaşılmamıştır. Osmanlı Devleti içinde Şiiler, İngilizlere karşı Osmanlılarla birlikte savaşmış, Kut'ul Amare zaferi, bu ittifak sonucunda gerçekleşmiştir.

Şii ağırlıklı İran, Sünni ağırlıklı Türkiye ile 400 yıldır barış içinde yaşamaktadır ve dünyanın en eski sınırlarından birine sahiptir. İngiliz derin devletinin oyunu bir tek bu iki köklü ülke üzerinde etkili olamamış, derin devletin tüm teşebbüslerine rağmen Türkiye ve İran dostluğu artarak devam etmiştir. Söz konusu iki ülke, Ortadoğu'da, İngiliz derin devletinin sinsi çabalarına rağmen istikrarını gerçek anlamda koruyan yegane ülkelerdir.

I. Dünya Savaşı öncesinde başlatılan bu oyun, Ortadoğu'yu gereği gibi parçalayabilmek için genişletilmiş ve İran üzerinde yapılan bir ameliyata dönüşmüştür. İran'da 1979'da gerçekleşen devrim sonrası, İran'dan İngiltere'ye başlayan büyük göç dalgası, İngiliz derin devletinin yeni bir İran stratejisi geliştirmesine yol açmıştır.[495]

1979'da İngiliz derin devletinin kontrolü altında gerçekleşen İran Devrimi sonrasında İngiltere'ye sığınan İranlıların bir kısmı, İran'a karşı ajan olarak kullanılmışlardır.

İngiltere'ye göç eden İranlıların bir kısmı maddi gerekçelerle ya da eğitim amacı ile gitmişse de, aralarında oldukça fazla sayıda İran karşıtı mevcuttur. Bunların bir kısmı kısa süre içinde İngiliz derin devletinin İran'a karşı kullanacağı ajanlar haline getirilmiştir.

Bu muhaliflerin içinde, "Gulat" olarak da isimlendirilen bazı Şii din adamlarının öncülüğünü yaptığı, aşırılık yanlısı akımın üyeleri önemli bir yer tutmaktadır. İngiltere'de ikamet eden ve kendilerine ait televizyon kanalları olan bu din adamlarının savunduğu akım, bağlantıları nedeni ile "İngiliz Şiiliği" olarak isimlendirilmektedir.

İngiliz Şiiliği olarak adlandırılan bu harekete, yine İngiltere'de yaşayan bir kısım sözde Şii din adamları iştirak etmektedir. Bu kişiler, Şii olmayanları "şirk ehli" kabul etmekte, televizyon kanallarında Hz. Ebubekir (ra), Hz. Ömer (ra), Hz. Osman (ra) ve Hz. Ayşe (ra)'a ve Müslümanların büyük değer verdiği şahsiyetlere ve mukaddesatlarına sürekli olarak kendilerince hakaret etmektedirler.[496] (Değerli Halifelerimizi, Hz. Ayşe (ra)'ı ve Sahabelerimizi tenzih ederiz)

Seyyid Hadi Efkahi; İngiliz Şiileri'nin sadece kendilerini gerçek Müslüman olarak gördüklerini, kendilerinden olmayan diğer Şiileri bile sapkın olarak nitelendirdiklerini belirtmektedir.

Efkahi'ye göre aynı zamanda bu kişilerin en belirgin özellikleri Ehli Sünnet'e duydukları nefrettir. Söz konusu grupların, uydu üzerinden 24 saat yayın yapan 17 TV kanalı mevcuttur. İmam Hüseyin 1-2-3, Baki, el-Envâr 1-2, Zehrâ, el-Mehdi, Hatice TV, Ebal Fazl Abbas, Teen Ch 4, Fedek gibi isimlerle tanınan bu kanallarda, kendilerinden olmayanlara yönelik oldukça saldırgan bir yayın politikası izlenmektedir.[497]

Programlarda, hem Şii-Sünni ihtilafı körüklenmekte hem de dindar Şiiliğin de karalandığı görülmektedir. Bunun sebebi, bu grubun Ehli Sünnet'e karşı hasmane tavrının, İran önderi Humeyni ve İran'ın bugünkü dini lideri Ali Hamaney tarafından da hiçbir zaman tasvip edilmemiş olmasıdır.

Söz konusu akımın liderlerinden İngiltere'de yaşayan Müçteba Şirazi'nin, "Sünnileri öldürmek farzdır" şeklinde fetvada bulunması gerilimi yükseltmiştir. Buna karşılık, Irak Şiileri'nin dini lideri Ayetullah Sistani, vicdanlı davra-

narak Irak'taki Sünniler'in korunması gerektiğine dair açıklama yapmıştır. Şirazi ve yandaşları, İslam'a uygun, barış yanlısı açıklamalarda bulunan Ayetullah Sistani'yi kafir ilan etmişlerdir. Aynı şekilde Hamaney'e de ağır hakaretlerde bulunmuşlardır.

Efkahi, Şiilere özgü olarak sonradan geliştirilen bazı gelenekleri de şüpheli bulmaktadır. Bunlar arasında, Hz. Ömer (ra)'in şehit edildiği günün İngiliz Şiilerince bayram olarak kutlanması, "kama vurma" eyleminin teşvik edilmesi (kama vurmak, bazı Şiilerin Kerbela'da yaşananları canlandırma düşüncesiyle kendilerini zincirlerle döverek veya kılıç ve kamalarla başlarına vurarak kanlarını akıttıkları törendir) ve Ehl-i Beyt hanımlarının çöldeki meşakkatli yolculuklarını sembolize ettiği gerekçesi ile kadınların dikenler üzerinde yürütülmesidir.

Efkahi, Şii ve Sünni ittifakını zedelemek üzere Şii toplumlarına sonradan getirilen bu tip geleneklerin arkasında kimlerin olduğunun da araştırılması gerektiğini söylemektedir. Efkahi'ye göre bu gelenekler son zamanlarda daha fazla ön plana çıkarılmaktadır. Toplumsal eylem ve uygulamaların İngiliz derin devleti tarafından daima kullanılan etkili bir silah olduğu bir gerçektir.

Şii alimlerin bir kısmı, kama vurma gibi kanlı geleneklerin de İngiliz Şiiliği stratejisi olduğuna inanmaktadırlar.

İran İslam Cumhuriyeti dini lideri Ayetullah Ali Hamaney de, 2013 yılında, Gadir-i Hum Bayramı münasebetiyle kalabalık bir gruba hitap etmiş ve Sünni ve Şii mezhep mensuplarının birbirlerine hakaret etmekten kaçınmalarının çok önemli olduğuna işaret etmiştir. Konuşmasının devamında şunları söylemiştir:

> *Şii adıyla diğer İslam mezheplerinin duygularını tahrik etmek İngiliz Şiiliği'dir. Bu da bölgede büyük yıkım ve katliamlara neden olan IŞİD ve Nusra gibi ABD ve İngiliz casusluk servislerine bağlı habis terör gruplarının ortaya çıkmasıyla sonuçlanıyor. Ehl-i Sünnet'in mukaddesatına hakaret etmek İngiliz Şiiliği'nin işidir.*[498]

Ayetullah Ali Hamaney, açıklamasında, İngiliz Şiiliği temsilcilerinden Müçteba Şirazi ve Yasir Habib gibi kişilerin İngiliz İstihbarat Örgütü MI6'in kontrolünde olduğunu ve mezhep savaşlarını körüklemekte kullanıldıklarını da ifade etmiştir. Bunun üzerine İran yönetimi, Ocak 2015'te, uydudan yayın yapan söz konusu kişilere ait 17 TV kanalının, Sünni ve Şii Müslümanlar arasında ihtilaf çıkardıkları gerekçesiyle, İran'a yönelik yayınlarını durdurmuştur.

Ayetullah Ali Hamaney'in şu açıklamaları büyük önem teşkil etmektedir:

> *İster Şii ister Sünni olsun, bütün İslam mezhepleri ihtilaf oluşturmaktan sakınmalıdır ve unutulmamalıdır ki; Hz. Peygamberin (sav), Kuran'ın ve Kabe'nin varlığı, vahdet ve birlik eksenlidir.*[499]

Dünya Ehlibeyt Kurultayı Başkanı Ayetullah Şebusteri ise İngiliz Şiiliği için; *"Düşman, bugün İslam aleminde Sünni karşıtı bir Şii fanatizmi oluşturma peşindedir. İngiliz Şiiliği, bidat ve hurafeleriyle, Müslümanların katledilmesi için düşmanların eline malzeme sunmaktadır."* ifadelerini kullanmıştır.[500]

Görülebildiği gibi İngiliz derin devletinin sahte bir İngiliz Şiiliği yayma stratejisi 1979'dan sonra gitgide gelişmiş ve Ortadoğu coğrafyasına büyük belalar getirmiştir. İran'da başta Ayetullah Hamaney olmak üzere, aklıselim Müslümanlar bu belayı hemen fark etmiş ve özellikle Şii-Sünni diye bir ayırım olmadığına vurgu yaparak bu oyunu bozmaya çalışmışlardır. İran liderlerinin bu sağduyulu tavrı takdire şayandır. Ancak yeterli değildir. İngiliz derin devletinin yaygınlaştırdığı bu felaketi durdurmak için bütün İslam aleminin bir arada, Sünni-Şii bir araya gelerek bu oyunu bozmaları gerekmektedir.

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın ise, bu oyunu bozmak için yaptığı açıklamalar takdire şayandır. Sayın Cumhurbaşkanımız, 13. İslam İşbirliği Teşkilatı Zirvesi sırasında yaptığı konuşmasında şu önemli sözlere yer vermiştir:

Her zaman ifade ettiğim gibi, benim dinim Sünnilik de değildir, Şiilik de değildir; benim dinim İslam'dır. Ben, tıpkı 1 milyar 700 milyon kardeşim gibi sadece ve sadece bir Müslümanım. Diğer tüm farklılıklar bu inancımın, bu sıfatımın gerisindedir.[501]

Sayın Cumhurbaşkanımız, Türk-Arap Yükseköğretim Kongresi Kapanış Oturumu Gala Yemeği'nde yaptığı konuşmasında ise şu sözleri söylemiştir:

Ne yazık ki İslam dünyası şu anda Şia ve Sünnilik tehdidi altındadır. Ben bunu İslam İşbirliği Teşkilatı Zirvesinde de konuştum. ***Bizim Şiilik diye bir dinimiz yok. Bizim Sünnilik diye de bir dinimiz de yok****. Bunlar birer yoldur. Ama* ***bizim bunların üzerinde tek dinimiz var. O da İslam'dır*** *ve bizler birer* ***Müslüman olarak kardeşliğimize asla gölge düşürmemeliyiz.***[502]

Bu sözler önemlidir; keza, İngiliz derin devleti bu konuda sadece İran'da değil, Türkiye'de de çeşitli teşebbüslerde bulunmuştur. Özellikle 15 Temmuz darbe girişimi sırasında bu teşebbüsler ayyuka çıkmış ve darbe girişiminin hemen arkasından ülkemiz genelinde çeşitli gerekçelerle İran karşıtlığı provokasyonu başlamıştır. Geniş çaplı bir İran ve Şii karşıtlığı projesi, tehlikeye sürekli olarak dikkat çekmemiz, ısrarlı anlatımlarımız ve İngiliz derin devletinin oyununu deşifre etmemiz neticesinde geri tepmiştir.[503]

Samuel Huntington, İngiliz derin devleti tarafından üretilmiş bu oyunu "Age of Muslim Wars" (Müslüman Savaşları Dönemi) ifadesiyle tanımlamıştır. Bu oyuna göre Müslüman coğrafyanın, birbiri ile savaş içinde olması ve tasarlanan yeni Ortadoğu haritasının sınırlarının Şii-Sünni ayırımına göre olması planlanmıştır. Ortadoğu'da İran, Irak, Lübnan, Bahreyn, Yemen gibi pek çok ülkenin hem Şii hem Sünni Müslüman nüfus barındırdığı dikkate alınacak

olursa, yeni Ortadoğu haritasında köklü devletlerin parçalanması, İngiliz derin devletinin planladığı şekilde devletçikler oluşması hedeflenmektedir.

Günümüzde Ortadoğu için tehlike, gerçekte ne iç savaşlar ne de terör örgütleridir. Bu topraklardaki en büyük tehdit, Müslümanlar arasındaki sevgisizlik ve mezhep mücadelesidir. Mezhepçilik, İngiliz derin devleti ve destekçilerinin bölgede rahatlıkla provokasyon yapmasına imkan sağlayan bir unsurdur; İslam alemini bölmek, küçük ve güçsüz parçalara ayırmak için kullandıkları en etkili silahtır.

Mezhep çatışmalarının ve bununla birlikte gelen vahşetin, tamamen bir yalan üzerine başlatılan Irak işgali sonrasında ilk olarak ortaya çıktığını belirtmek gerekmektedir. İngiliz derin devletinin İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği politikalarını başlattığı tarih budur. Mezhepler arasındaki farklılıklar, bu tarihten sonra adeta vahşete dönüşmüştür. İntihar bombacıları, ilk olarak bu tarihten sonra ortaya çıkmıştır. Irak ve Suriye bundan sonra mezhepsel bölgelere ayrılmıştır. Yemen'deki çatışmalar bu tarihten sonra patlak ver-

Mezhep çatışmaları ve intihar bombacıları, ilk olarak, sahte bir gerekçeyle başlayan Irak işgali sırasında ortaya çıkmıştır.

miştir. Yüzlerce yıldır birbirleriyle iç içe yaşayan farklı mezhepten insanlar, bir anda bölünme, parçalanma ve hatta birbirleriyle savaşma raddesine gelmiştir.

Bu planın bozulması Müslümanların elindedir. İngiliz Şiiliği ve İngiliz Sünniliği sahte kavramları altında geliştirilen ve İslam ile ilgisi olmayan düşmanlık oyunlarına geçit verilmemelidir. Bu oyunun bozulması ise, Şiilerle Sünnilerin ittifakına dayanmaktadır. Özellikle Şii kardeşlerimizle Sünni kardeşlerimizin bir araya gelmesi, Şii ve Sünni ülkelerin ittifakı ve yeni dostluk anlaşmaları yapmaları, Müslümanların sorunlarının çözümünde birlikte hareket etmeleri, İngiliz derin devletine büyük bir darbe olacaktır. Bu ittifakların güçlü bir şekilde ve gözler önünde yapılması önemlidir.

Türkiye ve İran ittifakı bu konuda çok önemli bir adım olacaktır. İki ülke, geçmişten beri İngiliz derin devletinin hedefindeki iki ülkedir. Bu iki ülkenin köklü tarihi, imanı, milli duyguları ve kararlılığı geçmişten beri İngiliz derin devletini tedirgin etmiştir. Derin devlet, tarihte sürekli olarak Türkiye-İran arasında anlaşmazlıkları körüklemiş ama iki devletin sağduyusu ve imanı, bunu engellemiştir. Bundan sonra bu ittifakın daha güçlü olması ve özellikle vurgulanması önem taşımaktadır. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın İslam İşbirliği Teşkilatı Zirvesi'ndeki açılış konuşmasındaki vurgusu bu bakımdan oldukça önem taşımaktadır. Cumhurbaşkanımız, *"Mezhepçilik fitnedir. Ne Sünni'yim ne Şii; Müslümanım"* diyerek tüm Ortadoğu liderlerine örnek bir tavır sergilemiştir.[504]

Mezhep mücadelesinin içine düşmüş çevreler içinde, özellikle Kuran İslamı'nın yaygınlaşması için büyük bir eğitim seferberliği başlatılmalıdır. İslam dininin Kuran ile Müslümanlara tebliğ edileceği, Müslümanların sadece Kuran'dan sorulacakları, dolayısıyla Peygamberimiz (sav)'in bir mezhebinin olmadığı anlatılarak bütün Müslümanların kardeş olduğunun delillerle tarif edilmesi önem taşımaktadır.

Müslümanlar olarak ahirette sorgulanacağımız tek kitap Kuran'dır; Yüce Allah bu gerçeği ayetinde şöyle bildirmiştir:

Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi, 44)

Şii Aydınlar İngiliz Şiiliğine Ne Diyor?

Uluslararası Camiatul Mustafa Üniversitesi Rektörü Ayetullah Arafi:

Fakat üzülerek ifade etmeliyim ki aşırıcılığı, mezhepçiliği, çatışmayı ve her türlü hoşgörüsüzlüğü pompalamaya çalışan bir akım oluşturulmuştur. Bu akıma "İngiliz Şiiliği" de diyebiliriz; çünkü beslendikleri nokta asırlardır İslam'la mücadele halinde olan İngilizlerdir. İngilizlerin sağladığı lojistik ve finansal destekle beslenen bu grup, Ehl-i Beyt maarifine en ağır darbeyi vurmaktadır.[505]

İmam Mehdi Medresesi Müdürü Ayetullah Ruhullah Gorhi:

İngiliz Şiiliği yaşlı sömürgeci tarafından her gün yeni bir şekilde ortaya çıkıyor ve öteden beri İslam dünyasını yok etmeyi ve Müslümanlar arasında tefrika çıkarmayı amaçlıyor ve bunun için ülkesi içindeki ve dışındaki tüm aktörlerini kullanıyor.[506]

İslam Mezheplerini Yakınlaştırma Kurumu G. Sekreteri Ayetullah Eraki:

İngiliz Şiiliği akımı Saddam Hükümeti'nin yıkılmasının ardından, Müslümanlar arasındaki ittifaktan korktuğu için İran ve Irak toplumunda nüfuz etmek için büyük çaba sarf etti. Onun öncelikli hedefi ise, Hazreti Hüseyin (as)'ın en büyük mirası olan, zulme karşı savaşan ve adalet isteyen gerçek Şia'nın karşısında, İslam elbisesi altındaki sözde Şiiliği yayarak Şiiliğin içeriğini boşaltmaktı.[507]

Kültür Devrimi Yüksek Konseyi Üyesi Hasan Rahimpor Ezkadi:

İngiliz Şiiliği bu uğurda Sünni ve Şii münafıkları kullanarak dünyadaki Müslümanlar arasına nifak sokmak için çabalıyor. Bu grubun Şia'ya verdiği zarar, Şiiler'in diğer düşmanlarının verdiği zarardan daha da fazladır.[508]

İngiliz Şiiliği kitabı yazarı Salih Kasimi:

Dünya Savaşı'ndan sonra sömürgeci güçler İslam dünyasına egemen olmanın ve çıkarlarını korumanın peşine düştüler. Nitekim bu amaç halen de devam eden makro strateji oluşturulmadan gerçekleşemezdi. Ve bu strateji İslam dünyasında tefrika çıkararak İslam mezhepleri arasındaki vahdeti bozmayı amaçlamaktadır.[509]

5. Neo-Komünizm

Avrupa Birliği'nin kuruluş amaçlarını ve bu konuda Churchill'in gayretlerini incelediğimiz bölümde, bu birliğin aslında İngiliz derin devleti tarafından Sovyetler Birliği benzeri bir yapı oluşturmak için kurulduğunu belgelemiştik. İngiliz derin devletinin planlarına bakıldığında, hedeflenen sonun mutlaka, komünizmin öngördüğü hayali bir komün sistemine dönüş olarak tasvir edildiğini görürüz.

Aslında "komün sistemine dönüş", Darwinist ve materyalistlerin yanlış inanışlarını yansıtan hatalı bir varsayımdan ibarettir. Geçmişte hiçbir zaman komün sistemi denilen bir dönem yaşanmamıştır. İnsanların güya komün halinde yaşadıkları, kadınlarını, hatta çocuklarını bile paylaştıkları sözde yabani bir sistem, tarihin hiçbir aşamasında var olmamıştır. Bu hatalı varsayım, aile, ahlak, din gibi değerlerin sonradan ortaya çıktığı şeklindeki materyalist iddiaya dayanmaktadır. Bu asılsız iddianın hiçbir bilimsel kanıtı ve dayanağı yoktur.

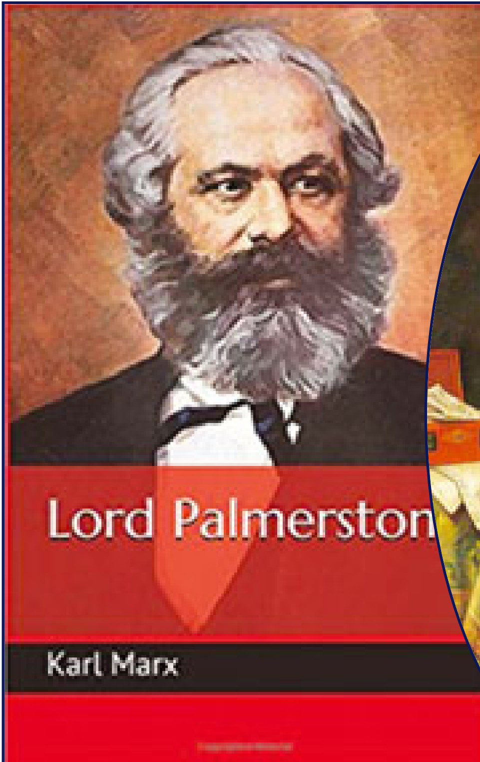
Tarih boyunca var olan tüm insan toplulukları, kendi medeniyetlerini kurmuşlardır. Bu toplulukların her birine peygamberler ve hak kitaplar gelmiş, her biri hak dinlerin ışığında din, ahlak, aile gibi manevi kavramları bilerek ve uygulayarak yaşamışlardır. Komünist felsefenin böyle bir dönemin var olduğuna inandırmaya çalışmasının amacı, insanlığın güya "ilkel bir dönemden" geçtiği yalanını empoze etmek ve evrim teorisine psikolojik zemin hazırlamaktır. Tarihin hiçbir safhasında olmayan bu ilkel dönem, gelecekte de hiçbir şekilde olmayacaktır.

Ancak İngiliz derin devleti, planlarını daima bu hayali geleceği baz alarak kurgulamıştır. İkiyüzlü politikalarını bu uğurda sıklıkla uygulamış, görünürde komünist partilere, rejimlere ve kişilere karşıymış gibi bir politika uygularken, perde arkasından komünizmi beslemiştir. AB de dahil olmak üzere dünyanın temel ittifaklarını bu amaç üzerine kurmuştur.

Kuşkusuz, ne İngiliz Hükümeti'nin kendisi, ne İngiliz halkı, ne de diğer Avrupa halkları işin özünde böyle bir planın olduğundan haberdardırlar. Onlara uygulanan strateji daima aldatma yönünde olmuştur. İşte bu nedenle, İngiliz derin devletinin asıl hedeflerini bilmeden, belirlediği güzergahta ilerlemektedirler. Oysa bu durum, sadece Avrupa için değil, bütün dünya için bir tehdit içermektedir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekmektedir. Tarihte emperyalizme karşı mücadeleleriyle ön plana çıkmış ve komünist felsefenin temelini oluşturmuş bir kısım ideologlar, aslında emperyalist bir sistemin, yani İngiliz derin devletinin eğitiminden geçmişlerdir. Bu konuda ilk olarak Karl Marks'ın adı geçmelidir. Ateşli bir burjuvazi düşmanı olan Marks, İngiltere'nin en büyük burjuvası sayılabilecek Banker Rothschild ve benzeri kişilerle içli dışlıdır. Amerikalı yazar Eustace Mullins, bu konuyu şöyle detaylandırır:

Marks'ın ekonomik görüşleri, City of London'daki banka kuruluşlarının ve özellikle The House of Rothschild'in (Rothschild Bankası) görüşleri ile tamamen uyumlu idi; tıpkı Karl Marks'ın Moskova'da değil, Londra'da ortaya çıkmış olmasının bir rastlantı olmaması gibi. Rothschildler tarafından, Çar'ın Avrupa ve New York bankalarında bulunan 1 milyon dolarının getirilmesinin Rus Bolşeviklerin zaferindeki payı da bir rastlantı değildi. Marks'ın, Jenny von Westphalen'la olan evliliği aracılığıyla İngiliz aristokrasisiyle olan yakın ilişkisini de çok az kişi bilir.[510]

Karl Marks, Londra'ya yerleşmiş ve İngiltere'deki ilk yıllarında İngiliz Başbakan Lord Palmerston'dan destek almıştır.

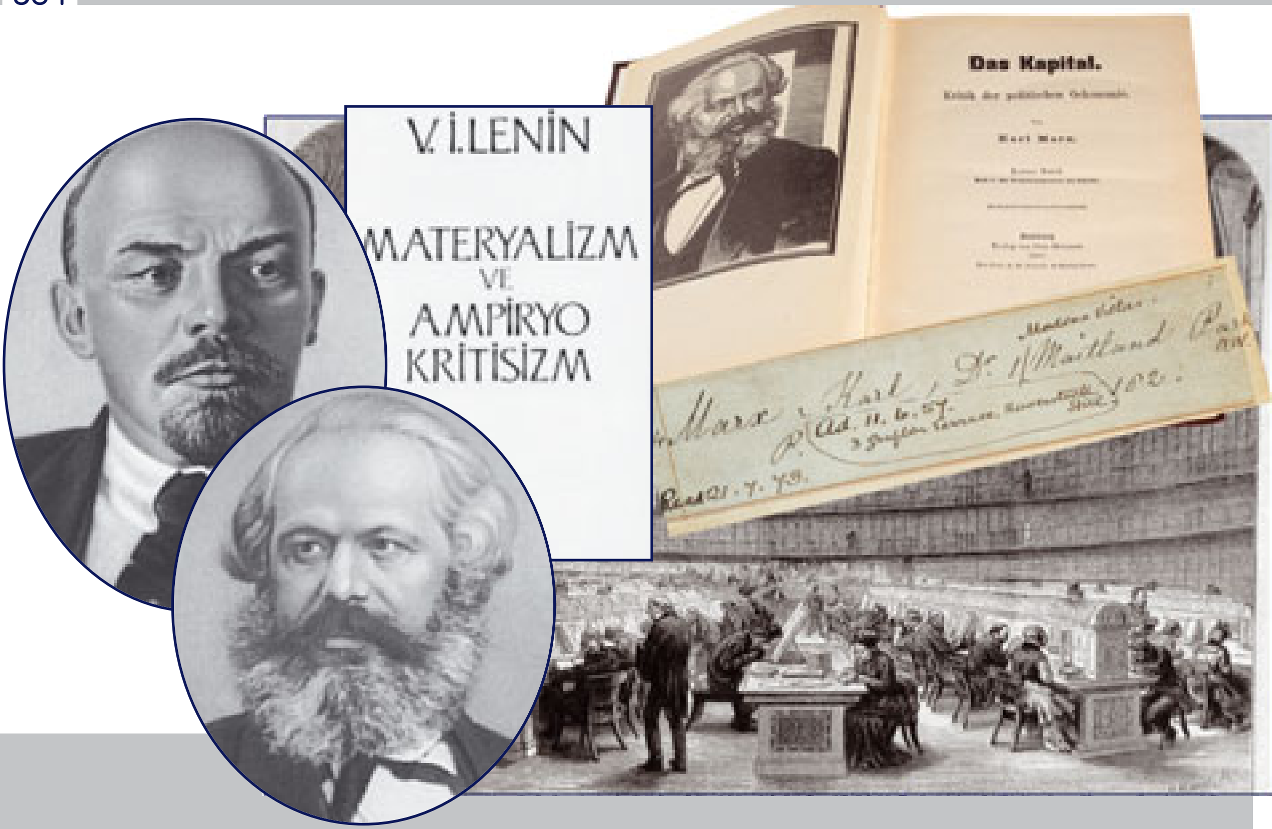

Marks, 1869 yılında eşiyle Londra'da

Mullins'in de vurguladığı gibi bunların hiçbiri rastlantı değildir. Karl Marks, Almanya doğumlu olmasına rağmen, 1849 yılında Londra'ya gelmiş ve ses getiren tüm kitapları burada basılmıştır. İngiltere'deki ilk yıllarında İngiliz Başbakan Lord Palmerston'dan destek almıştır. Palmerston, Kırım Savaşı'nın ve Amerikan iç savaşının mimarı olarak bilinir. Marks'ın görüşleri, İngiliz ekonomist Adam Smith'den etkilenmiştir.[511] İlginçtir ki, Smith, vahşi kapitalizmin savunucusudur. Gerçekte Marks'ın ekonomik görüşleri, City of London'daki bankaların ve özellikle The House of Rothschild (Rothschild Bankası)'in uygulamaları ile aynı doğrultudadır.

Marks'la birlikte komünist ideolojiyi şekillendiren Friedrich Engels de burjuvaziye mensuptur. Babası ünlü bir fabrikatör olan Engels hayatının büyük bölümünü İngiltere'de geçirmiştir. Engels, en tanınmış kitabı *İngiltere'de İşçi Sınıfının Durumu*'nu, Marks ise *Das Kapital*'i İngiltere'de yazmış ve basmıştır. İkisinin ortak kitabı olan *Komünist Manifesto* da ilk kez İngiltere'de basılmıştır.

Marks, yazılarında genellikle İngiliz emperyalizmini övmektedir. İngiltere'nin Hindistan'ı işgali sırasında öldürülen binlerce insanın "bir önemi olmadığı, bunun dolaylı olarak evrensel adalet ve mutluluk getireceğini" iddia etmiştir. (Öldürülen masumları tenzih ederiz.)

Bolşeviklerin lideri Lenin de, uzun yıllar İngiltere'de kalmıştır. Partinin yayın organı ISKRA, İngiltere'de basılıp Rusya'ya gizlice sokulmuştur.[512] Lenin *Materyalizm ve Ampiryokritisizm* isimli kitabını British Museum Kütüphanesi'nde yazmıştır.[513] Kütüphaneye giriş için özel izin gerekmektedir; Lenin yıllarca bu izni alabilmiştir. O dönemde kütüphaneler gizli servisler tarafından buluşma ve bilgi aktarma yeri olarak kullanılmaktadır. Kütüphane kayıtlarında da Lenin'in yüzlerce kez giriş yaptığı görülmektedir. Lenin, kütüphanede birçok küçük konferans da vermiştir. Komünist liderler Georgi Plekhanov, Maxim Litvinov, Leon Trotsky ve Maksim Gorky de kütüphaneyi düzenli kullananlardandır.

Karl Marks, *Das Kapital* başta olmak üzere bütün büyük eserlerini Londra'da yayınlamış, Lenin ise *Materyalizm ve Ampiryokritisizm* isimli kitabını, British Museum Kütüphanesi'nde yazmıştır. Resimlerde British Museum Kütüphanesi'nin temsili resmi ve Marks'ın British Library'e giriş kartı görülmektedir. (Altta) Lenin ve Stalin'in ilk defa görüştükleri Londra'daki Crown Tavern

Birçok yazar, Lenin'in kapitalizmi yıkmayı amaçlayan en önemli eserlerini kapitalizmin kalesi İngiltere'de yazmış olmasını şaşırtıcı bulur. Devlet desteği olmadan bu kadar faaliyet yapılmasının imkansız olduğunu yazar. Bilmedikleri şey ise, Lenin'in Bolşevik ihtilalinin tüm altyapısının, İngiliz derin devleti tarafından hazırlanmış olmasıdır.

Lenin ve Stalin ilk defa 1907'de Londra'da görüşmüşlerdir. Buluştukları yerin adı "Crown Tavern" yani "Kraliyet Tavernası"dır.[514] Lenin'in ve Trotsky'nin de Bolşevik ihtilali için örgütlendikleri yer Londra'dır. Trotsky'ye ideolojik eğitimini, İngiliz istihbarat ajanı ve silah tüccarı Alexander Parvus

Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, en önemli kongrelerini Londra'da yapmış ve ardından bu oluşum, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne dönüşmüştür. Resimde Londra'da toplanan parti üyeleri, Lenin ile birlikte

vermiştir.[515] Bolşevik ihtilalini ise Jacob Schiff, Morgan Ailesi, Rockefeller Ailesi, National City Bank, Rothschild Ailesi ve Lord Alfred Milner gibi İngiliz kasalar finanse etmiştir.[516]

Bolşeviklere ait olan Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, en önemli kongrelerini hep Londra'da yapmıştır. 1907 yılındaki kongrede 300'den fazla komünist delege yer almıştır.[517] Bu parti daha sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne dönüşecektir.

1917'de Rockefeller'ın verdiği yüklü miktar para kullanılmış ve 300'e yakın ihtilalci, New York'tan Rusya'ya doğru yola çıkmıştır.[518] Yolda, söz konusu ihtilalciler Kanada istihbaratı tarafından tutuklanınca İngiliz Başbakanı Llyod George devreye girmiş ve ihtilalciler serbest bırakılmıştır.

İngiliz derin devletinin Bolşevikleri örgütlemesinin en büyük sebebi, Rus İmparatorluğu'nu ihtilalle yıkıp iç savaşa sürüklemektir. Nitekim bu gerçekleşmiş, Rusya'da Çarlık yıkılmış, Çar ve tüm ailesi idam edilmiş ve kitlelerin katledildiği komünist Sovyetler Birliği kurulmuştur. İngiliz derin devletinin bu hamlesiyle bir nesil, korkunç katliamlara maruz kalmıştır. Bunun sonucunda İngiliz derin devletinin istediği olmuş, komünist yönetimin iktidarı ile ülke istikrarını yitirmiştir. Hatırlanacağı gibi İngiliz derin devletinin hayali, Avrupa'da da buna benzer bir yöntem kullanıp yeni bir federal komünist rejim getirmektir.

Rusya'da gerçekleşen Bolşevik ihtilali, İngiliz derin devleti tarafından organize edilmiştir.

ABD'li eski istihbaratçı Dr. John Coleman söz konusu hileli diplomasiyi şu şekilde tarif etmiştir:

Yıllar sonra okuduğum belgelerde, De Gaulle, Çar Nicholas II ve Rus halkına karşı başarıyla düzenlenen hileli diplomasiyi açıkça hatırlatarak OSS başkanı Allen Dulles'u kınamıştır.

Hilenin ayrılmaz bir parçası da İngiltere, Fransa ve Amerika güçler birliğinin 23 Haziran 1918'de Amerikan Tümgeneral Frederick Poole tarafından Murmansk'a yerleştirilmesidir. Amaç, görünüşte Ruslara, Bolşeviklere karşı mücadelelerinde yardımcı olmaktır. Müttefik güçler, 2 Ağustos'ta çatışmaların yaşandığı Archangel'e doğru harekete geçtiğinde Fransızlar, orada olma nedenlerinin gerçekten de Bolşeviklere saldırmak olduğuna inanmışlardı; ki gerçekten de burada çatışma yaşanmıştı. Fakat aslında, buraya gönderilen kuvvetlerin üç amacı vardı:

(a) İngiltere ve Amerika'yı Bolşeviklere karşı savaşıyormuş gibi göstermek,

(b) Rus Ordusu'nun bölgedeki silah ve mühimmatlarını sakladığı büyük depoyu korumak,

(c) Lenin'i yabancı askeri güçleri püskürtmeye çalışan anavatanın kurtarıcısı gibi göstererek, halkı, Lenin'i destekleyecek hale getirmek.[519]

Coleman, Bolşevik devriminin İngiliz istihbaratı tarafından nasıl maddi ve lojistik anlamda desteklendiğini ise şu sözlerle ifade etmektedir:

Londra'daki Whitehall arşivlerinde inceleyebildiğim belgeler, ikinci nesil MI5 ajanlarından (George Alexander) Hill'in faaliyetlerine ilişkin çok şey söylemektedir. Hill'in babası görünüşe göre Çar Nicholas II döneminde Selanik ile bağlantıları olan Musevi tüccar kesiminde oldukça aktiftir. Hill'in Londra'da yaşayan oğlu George, MI5'ın Bolşevikleri destekleyen Wall Street ve City of London finansçılarının kuryesidir. Para, Londra'daki tiyatro ekibinin çok sevdiği bir isim olan Maxim Gorky ile iletilmektedir. 1916 yılında MI6'te görev almış ve MI6 başkanı Sir Mansfield Cumming tarafından Selanik'e gönderilmiştir. Hill, Selanik'ten Cumming'e, Bolşevikler'in on yıldır hazırlandığı, yaklaşan devrimle ilişkili gelişmelere dair istihbarat bilgilerini bildirmiştir. 17 Kasım 1917 tarihinde Cumming, Hill'i Moskova'ya göndermiştir ve Hill burada Alexander Helphand Parvus'un tavsiyesi üzerine Leon Trotsky'e şahsi yardımda bulunmuştur.

Hill, kendisi ile Trotsky'nin kurduğu GRU'nun temelini oluşturan askeri bir istihbarat planı hazırlamıştır.[520]

Görülebildiği gibi İngiliz derin devleti, başından beri bütün dünyaya yalan söylemiştir. Dünyada beliren komünist rejimler, tamamen İngiliz derin devletinin denetiminde ve desteğiyle gelişmiştir.

Tüm altyapı hazırlanmış, askeri ve mali her türlü destek sağlanmıştır. Söz konusu komünistler, Londra'da eğitilmiş, en büyük eserlerini Londra'da pazarlamışlardır. İngiliz derin devletinin himayesindeki İngiliz istihbaratının desteğini almış, diledikleri her yerden bilgi ve lojistik destek alabilmiş ve tarihin en büyük zulüm sistemlerinden birini kurmuşlardır.

Neo-komünizm, bugün İngiliz derin devleti tarafından halen desteklenen ve sürekli olarak yeşertilen bir konudur. Avrupa'da komünizm destekçileri oldukça güçlenmiş konumdadır. Bu kişilerin, Avrupa Birliği'ni bir komünist birlik haline getirme hayali devam etmektedir. ABD'de tümüyle komünist bir geçmişe sahip olan Barack Obama, İngiliz derin devletinin desteğiyle iki dönem başkan seçilmiş ve ABD gibi komünizm karşıtı bir ülkede, pek çok komünizm yanlısı sistem yeşertilmiştir. (Konu hakkında detaylı bilgiyi kitabın 1. cildinde bulabilirsiniz) Bunun hemen ardından yine İngiliz derin devletinin kontrolü altında bulunan Hillary Clinton'ın başkanlığı için müthiş bir lobi ve propaganda çalışması yapılmış, fakat İngiliz derin devletinin karşısına beklenmeyen bazı durumlar çıkmıştır. Düşünce kuruluşlarının Trump karşıtı kara propagandalarına, Londra'dan desteklenen Hillary Clinton yanlısı lobilere ve yoğun medya desteğine rağmen Donald Trump yeni ABD Başkanı olmuştur. Bu, İngiliz derin devleti için beklenmedik bir durumdur. Bu, artık dünyanın İngiliz derin devletinin planlarına göre değil, Mehdiyet'e göre şekillendiğinin bir kanıtıdır.

Elbette bu sonuç karşısında İngiliz derin devleti boş durmamış, Donald Trump üzerindeki baskı ve yaptırımlarına çoktan başlamıştır. Daha ilk günden

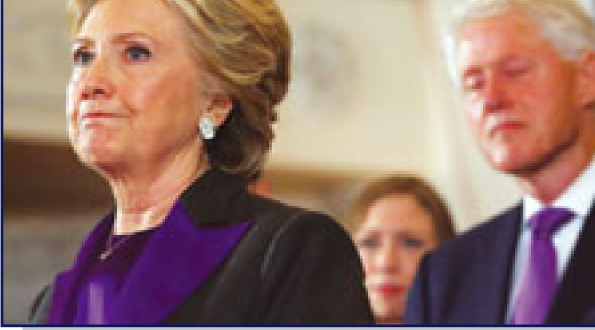
Sosyalist bir geçmişe sahip olan Obama, İngiliz derin devletinin desteği ile ikinci kez seçimi kazanmış ve ABD'de pek çok komünizm yanlısı sistem yeşertilmiştir.

Trump'ın iktidara gelmesiyle hemen devreye giren Mor Devrim, tanıdık bir Açık Toplum uygulamasıydı. Devrimin adı, homoseksüellik vurgusu için özel olarak seçilmişti.

Hillary Clinton için müthiş bir lobi ve propaganda çalışması yapmış olan İngiliz derin devleti, istediğini bulamamıştır. Bunun üzerine derhal, Turmp'ı İngiliz derin devletine boyun eğdirme çalışmaları başlamıştır.

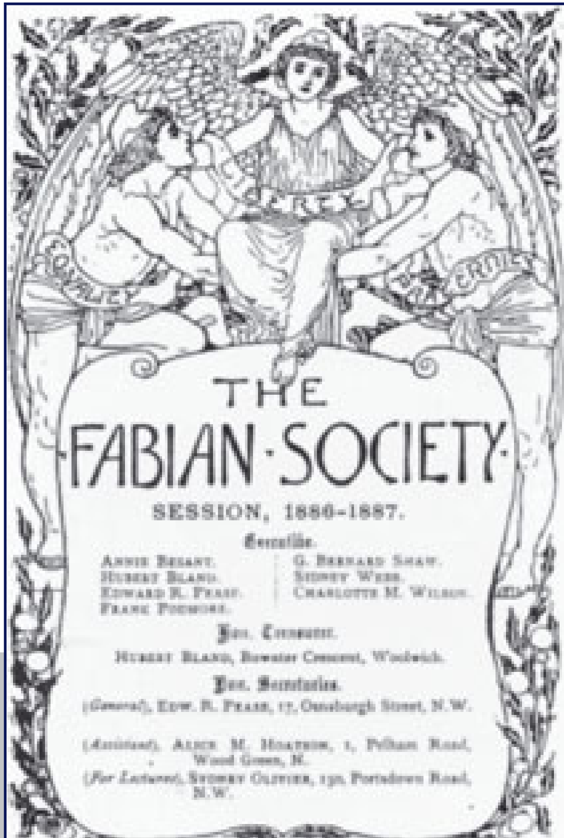
İngiliz derin devleti tarafından Trump'ın masasına Churchill heykeli yerleştirilmiştir. Daha sonuçların ilk açıklanmasıyla örtülü operasyonlar başlamış, Soros yöntemi olan halk ayaklanmalarının kıvılcımı atılmış ve "ya tutursa" mantığıyla sivil darbe girişimleri organize edilmiştir. Kısa süre sonra Amerikan medyasında bu protestoların da arkasında Soros olduğu belirtilerek ayaklanma şekline bürünen protestolar "Mor Devrim" olarak isimlendirilmiştir.[521] Trump Başkan seçilince ABD'de seçimlerde usulsüzlük yapıldığı iddiaları ayyuka çıkmış, hem halk nezdinde huzursuzluk yaratılmış hem de çeşitli yöntemlerle Rusya suçlanarak Rusya'ya yönelik ABD kongresinin onayladığı yaptırımlar için altyapı hazırlanmıştır.

Neo-komünizm Adına Kullanılan Bir Araç: Fabian Derneği

İngiliz derin devletinin mekanizmasını anlamak için Fabian Topluluğunu ve bu topluluğun ideolojisi olan Fabianizmi de yakından incelemekte yarar bulunmaktadır.

Fabianizm deyimi "Fabian Derneği" isimli kuruluştan türemiştir. Bu dernek 4 Ocak 1884 tarihinde Londra'da The Fellowship of the New Life isimli derneğin (Yeni Hayat Topluluğu'nun) bir kolu olarak kurulmuştur.[522] Dernek, katılımcıları sayesinde kısa zamanda akademik bir hüviyete bürünmüş ve toplantılarını uzun yıllar boyunca Londra'nın merkezinde Strand Yolu üzerinde çok popüler bir mekan olan Essex Hall'da gerçekleştirmiştir.[523]

THE FABIAN·SOCIETY
SESSION, 1886-1887.

Annie Besant. | G. Bernard Shaw.
Hubert Bland. | Sidney Webb.
Edward R. Pease. | Charlotte M. Wilson.
Frank Podmore.

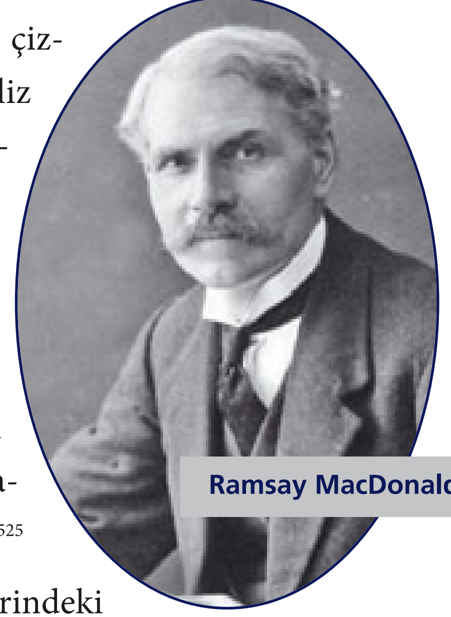
Hubert Bland, Bowater Crescent, Woolwich.

(General), Edw. R. Pease, 17, Osnaburgh Street, N.W.

Neo-komünizm akımının öncü kurumlarından biri olan Fabian Derneği, kuruluş yıllarında

Kurulduğu andan itibaren İngiliz siyasetine nüfuz eden Fabianlar, özellikle İşçi Partisi'ne hakim görüntü çizmişlerdir. 1923'te 20'den fazla Fabian üyesi İngiliz Parlamentosu'na girmiş, bunlardan 5'i İşçi Partisi'nden İngiliz eski Başbakanı Ramsay MacDonalds'ın kabinesinde yer almıştır.[524]

Ramsay MacDonalds

Geçmişte olduğu gibi bugün de pek çok Fabian, İngiltere'de önemli devlet kademelerinde görev yapmaktadır. Tony Blair, Gordon Brown, Robin Cook, Jack Straw, David Blunkett günümüzün tanınmış Fabian siyasetçilerinden sadece birkaçıdır.[525]

İngiliz derin devletinin Fabian Topluluğu üzerindeki etkisi ve kontrolü uzun bir geçmişe dayanmaktadır. Kendilerini sosyalist olarak tanımlamalarına karşın faşist unsurlara bile açık kapı bırakan Fabianlar, gerek İngiltere'de gerekse İngiltere dışında İngiliz derin devletinin politikalarını yürütmekle görevlendirilmişlerdir.

Fabianizm, İngiliz derin devletinin kendisi için biçimlendirdiği İngiliz Hristiyanlığı, İngiliz Şiiliği ya da İngiliz Liberalizmi (Açık Toplum) gibi çok sayıdaki araçtan birisidir. Bu nedenle Fabianizmi "İngiliz Sosyalizmi" olarak nitelemek hiç de yanlış olmayacaktır. Dernek, temelde sosyalist bir toplum kurulması amacı üzerine yapılanmıştır.

1903 ve 1908 yılları arasında sosyalist düşüncenin İngiltere'de popüler olmasıyla birlikte Fabian Derneği de büyümüş ve bu dönemin sonunda, üye sayısı üç katına çıkarak 2500 kişiyi bulmuştur. 1912'de, Üniversite Sosyalist Federasyonu adıyla derneğin öğrenci bölümü açılmış ve I. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla bu grubun üye sayısı 500'leri geçmiştir.[526]

Fabian Derneği'nin argümanlarına bakılacak olursa her fırsatta sosyalizm-komünizmi savunduğu görülür. Nitekim Fabian dijital kütüphanesinde şu ifadelere yer *verilmiştir: "Marks, İngiliz işçi sınıfı hareketine gerçekten büyük katkı yaptı ve o zamandan beri onu etkilemeye devam etti. Tarih hakkında daha derin bir anlayış verdi ve işçi sınıflarının kendi zamanlarının tarihini yorumlamalarına ve kendilerini anlamalarına yardımcı olan bir temel verdi."*[527]

Dijital kütüphanedeki bir başka Fabian eserinde ise şu ifadeler yer almaktadır:

"…sosyalist mekanizmalardan herhangi bir şekilde yararlanabilmek için, bunun sonucunda ortaya çıkacak olan yaşam hakkında fikir sahibi olmak gerekir diye düşünüyorum. Komünizm veya sosyalizm ile neyi kastettiğimizi anlatmama izin verin. Bir bütün halindeki sosyalizm ve komünizm arasında bana göre bir fark yoktur. Komünizm aslında sosyalizmi tamamlıyor: Sosyalizm, militan olmaktan çıkıp muzaffer olduğunda, komünizm olacak."[528]

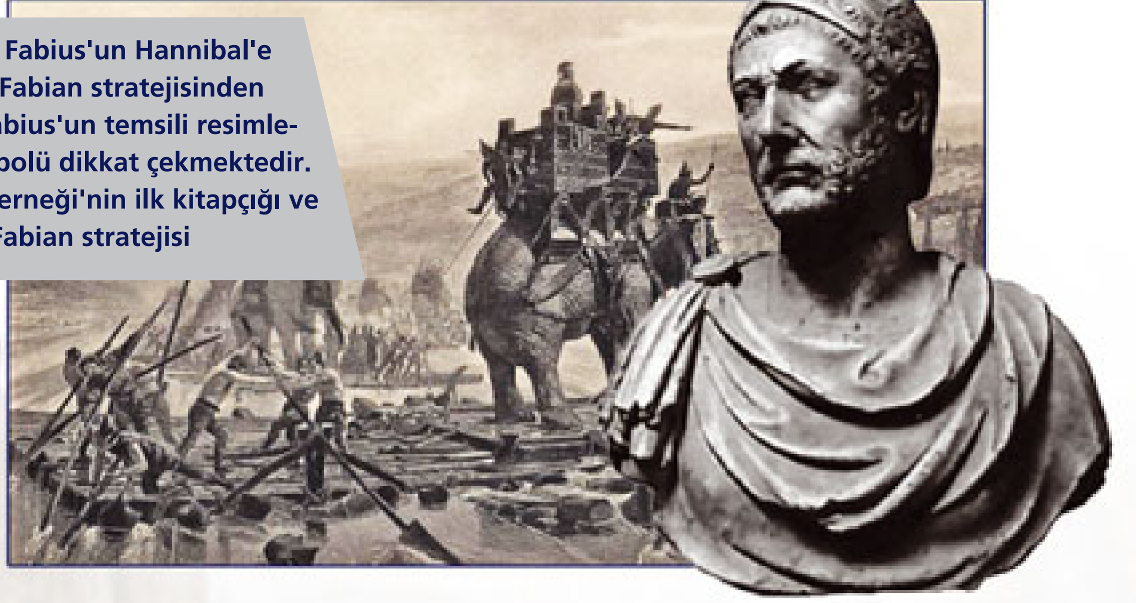
Fabian Derneği, sosyalist fikirlerini ilk ortaya attığı zamandan itibaren hızla dönemin önde gelen isimlerini etkilemiştir. Bu isimler arasında George Bernard Shaw, H. G. Wells, Annie Besant, Graham Wallas, Charles Marson, Sydney Olivier, Oliver Lodge, Ramsay MacDonald ve Emmeline Pankhurst yer almaktadır. Bertrand Russell bile –sonradan ayrılmışsa da– derneğin bir üyesi olmuştur.

Fabian mensuplarının özelliği, sosyalist bir düzenin tesis edilmesi için, sınıfsal devrimi bir şart olarak görmeleridir. Sınıfsal devrim modelinin temelinde ise sınıf çatışması, bir başka deyişle burjuvazi ile proletaryanın savaşı yatmaktadır. Tüm insanlık tarihi boyunca gelişen bu sözde sınıf çatışması, Marksistlere göre artık son aşamasına gelmiştir. Yani daha önce belirttiğimiz gibi, Marksistler şu anda, komünizmin dünya çapında atacağı sözde dev adımı beklemektedirler.

Fabian fikirlerinden etkilenen George Bernard Shaw ve şu anda müze olarak kullanılmakta olan evi

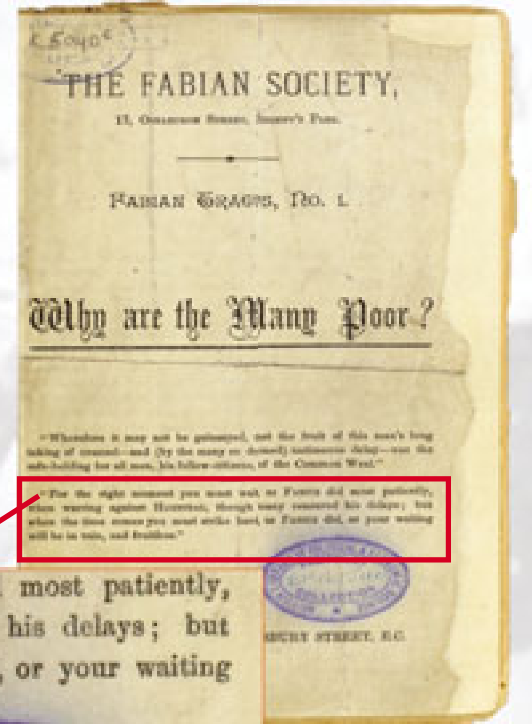
Fabian Derneği, Fabius'un Hannibal'e karşı kullandığı Fabian stratejisinden esinlenmiştir. Fabius'un temsili resimlerinde de fil sembolü dikkat çekmektedir. (Altta) Fabian Derneği'nin ilk kitapçığı ve üzerinde yazılı Fabian stratejisi

Onun da İngiliz derin devletinin himayesinde, Fabian gibi kurumlar vesilesiyle olacağını ummaktadırlar.

Derneğin ismi, Romalı General Quintus Fabius Maximus Verrucosus'un kullandığı Fabian Stratejisi'nden esinlenerek konulmuştur. Fabius, ünlü general Hannibal'ın komutasındaki düşman ordusuna doğrudan hücum etmek yerine, onlara karşı taciz ve yıpratma taktikleri uygulamış, bu sayede düşmanını yorgun düşürmüş yavaş yavaş zafer kazanmıştır.[529]

Buradan esinlenerek uygulanan strateji, Fabian Derneği'nin ilk yayınlarından yayınlanan kitapçıkların birinin kapağında şu şekilde açıklanmaktadır:

> *Şu an, çoğu kişinin kendisini eleştirmesine rağmen, Fabius'un Hannibal ile savaşırken yaptığını yapmalı, sabırla beklemelisiniz. Ama zamanı geldiğinde Fabius'un yaptığı gibi güçlü bir şekilde vurmalısınız. Yoksa bekleyişiniz faydasız ve başarısız olur.*[530]

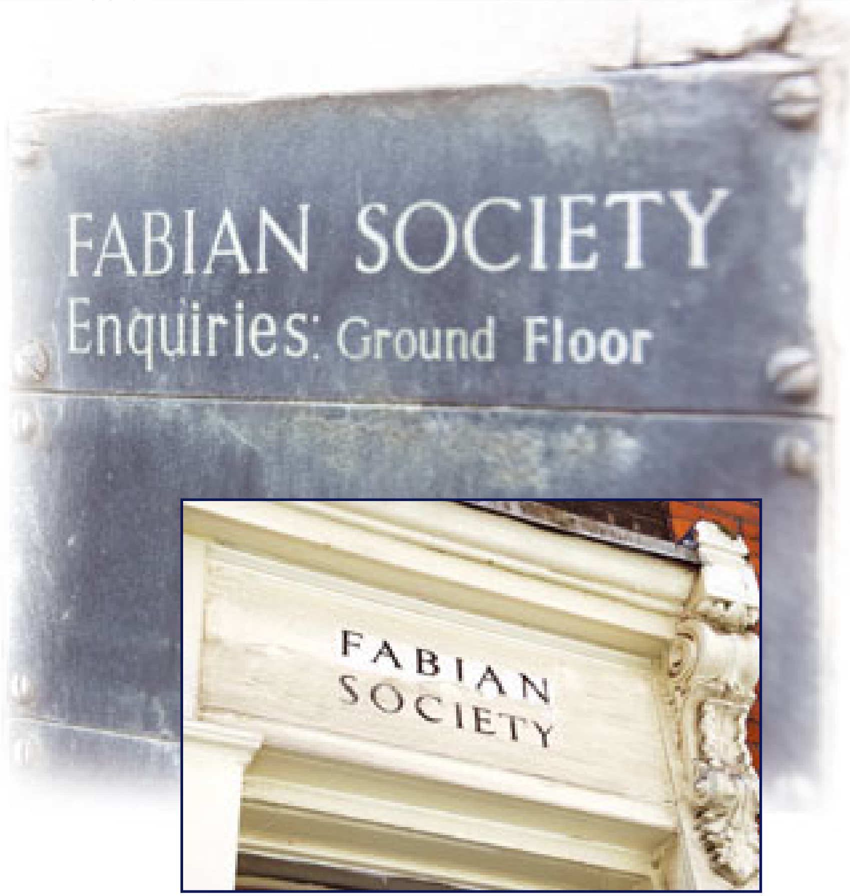

THE FABIAN SOCIETY,

FABIAN TRACTS, No. 1.

Why are the Many Poor?

"For the right moment you must wait, as FABIUS did most patiently, when warring against HANNIBAL, though many censured his delays; but when the time comes you must strike hard, as FABIUS did, or your waiting will be in vain, and fruitless."

Bu açıklama, tıpkı Fabius gibi, Fabianların da mevcut düzeni yıpratacak, sistemi kendi ideallerine dönüştürecek adımlar atacağını, zamanı geldiğinde de son darbeyi indirmeyi planladığını açıkça ifade etmektedir. Bu, aynı zamanda, daha önce belirttiğimiz gibi Lenin'in "bir adım ileri, iki adım geri" stratejisinin uygulamasını tarif etmektedir. Bu stratejiyi açıklayan bir başka sembol de derneğin kuzu postu içindeki kurt sembolüdür.

Kendi ifadelerinden ve sembollerinden de açıkça anlaşılabileceği gibi Fabian Topluluğu, gerçek yıkıcı amaçlarını sinsice gizlemeyi bir "savaş taktiği" olarak görmektedir. Bu taktik, hatırlanacağı gibi, İngiliz derin devletinin sıklıkla başvurduğu bir yöntemdir. Osmanlı da, tam olarak bu yöntemle İngiliz derin devleti tarafından yıkılmıştır.

Fabian politikasının en somut örneklerinden birinin, İşçi Partisi lideri, İngiltere eski Başbakanı Tony Blair'in izlediği politika olduğu söylenebilir. Blair, sol görüşlü İşçi Partisi lideri olarak Başbakanlık koltuğuna oturmuş, fakat sağ çizgiye oldukça yakın politikalar izlemiştir. Irak'ın işgaline karar veren ve ABD'nin Cumhuriyetçi Parti lideri Bush'un Irak'ı işgalini sağlayan kişi Blair'dir. Blair, bir yalan üzerine Irak işgalini başlatarak 1.2 milyon insanın şehit olmasına, milyonlarca insanı barındıran bir ülkenin kan, şiddet ve terör batağına saplanmasına, ekonomisinin çöküp istikrarını tamamen kaybetmesine sebep olan kişidir. Bütün bunların ardından Blair, daha önce detaylı incelediğimiz gibi, bir özür açıklaması ile Irak işgali sorumluluğunu üzerine almış, bu defa dürüst, mağdur Başbakan imajı ile kendini göstermiştir. Üstlendiği görevleri bundan sonra da yerine getirmeye devam etmiş ve ardından homo-

seksüellerin savunucusu olarak ortaya çıkmıştır. "Tony Blair Faith Foundation" adında bir vakıf kurarak kendince İslam'ı içeriden dejenere etmeye çalışmıştır.

Özetle, İngiliz derin devletinin gösterdiği politika ne tarafı işaret ederse, derin devletin kontrolü altındaki Blair ilginç bir şekilde o taraftadır.

Blair'in sol görüşlü bir partiyi temsilen aktif politikada yer almasının sonrasında, iş hayatına atılarak bazı çok uluslu şirketlerle çeşitli ülkelere danışmanlık hizmeti vermesini pek çokları, "kuzu postundaki kurt" örneği olarak tanımlamışlardır.[531] Sosyalist görünüp kapitalist uygulamalar gerçekleştirdiğinden Blair'in bu tutumu, sosyalist-komünist felsefeyi savunanlar tarafından çok eleştirilmiştir. Oysa gerçekte bu da bir komünist taktiktir.

Fabianların kullandığı "kuzu postu içindeki kurt" sembolü, sonradan olumsuz çağrışımlara neden olduğu gerekçesi ile vakıf tarafından kaldırılmıştır. Fabian Topluluğu'nun bugünkü sembolü tek ayağını vurmak üzere kaldırmış olan kızgın bir kaplumbağadır.[532] Öfke dolu kaplumbağanın altında yazan *"When I strike I strike hard"* (vurduğum zaman sert vururum) ibaresi Fabianlar'ın yavaş ve derinden gidip hedefini tek hamlede yıkma stratejisini vurgulamaktadır.

Fabian Derneği'nin kullandığı ilk sembol, "kuzu postundaki kurt"tur. Sonra bu sembol değiştirilmiş ve kızgın bir kaplumbağa olmuştur. Kaplumbağanın altında ise *"Vurduğum zaman sert vururum"* ibaresi yer almaktadır.

Yazar Jon Perdue'ye göre, *"Fabian Derneği'nin logosu olan kaplumbağa, grubun yavaşça ve sezdirmeden sosyalizme geçiş isteğini, armasında bulunan kuzu postu içindeki kurt ise, bu amaca ulaşmak için kullandığı metodu simgelemektedir"*.[533] Kuşkusuz vurulan "sert darbe", Lenin'in "bir adım ileri, iki adım geri" felsefesindeki, komünistlerin ileri doğru atılması gereken güçlü adımını da sembolize etmektedir.

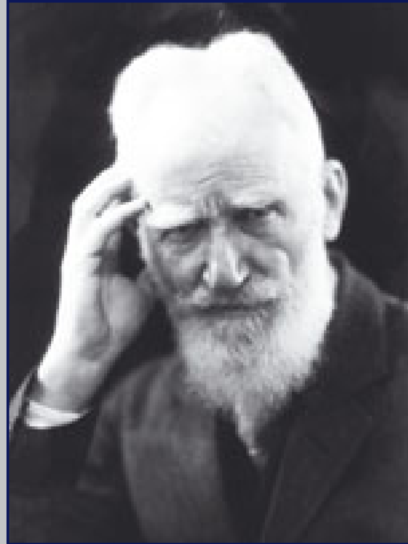
Fabian Topluluğu'nun kullandığı tanınmış sembollerden birisi de "Fabian Penceresi" olarak bilinen bir vitraydır. Fabian Penceresi, derneğin en önemli lideri olan Bernard Shaw tarafından vitray sanatçısı Caroline Townshend'e 1910 yılında yaptırılmıştır. Vitraydaki figür, Fabian Derneği Yöneticileri Shaw, Sidney Webb ve Edward R. Pease'in "yeni dünyayı inşa etmeye yardım etmelerini" temsil edilmektedir. Vitrayda, Fabian Derneği'nin arması olan koyun postu içindeki kurt sembolü de yer almaktadır. Vitrayın alt kısmında dua eder gibi diz çökmüş insanlar yer almaktadır. Bunlar o dönemin Fabian Topluluğu'nun yöneticileri ve önde gelen isimleridir. En soldaki H.G. Wells, diğerleri ile alay ederken canlandırılmıştır. Canlandırılanlar arasında, soldan üçüncü sırada Tolstoy'un çevirmenliğini yapan bir başka Fabian üyesi Aylmer Maude ve en sağda vitrayı yapan Caroline Townshend vardır.[534]

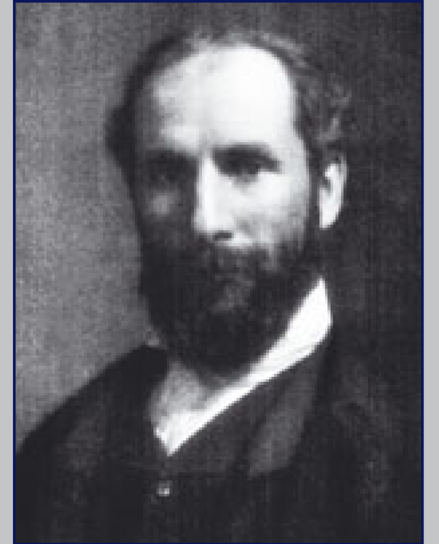
Vitrayın üst kısmında bir örsün üstünde kor haline gelmiş dünyayı ellerindeki çekiçlerle şekillendiren iki demirciye yer verilmiştir. Bu iki demirci Sidney Webb ve Edward R. Pease'dir. Kuzu postu içindeki kurt sembolü demircilerin tam olarak arkasındadır. Altta, diz çökmüş olarak sıralanmış kişilerin ortasında üst üste dizili kitaplar mevcuttur. Kitapların isimleri "Endüstriyel Demokrasi", "Ticaret Sendikasının Tarihi", "İngiliz Yerel Yönetimi", "Fabian Risaleleri ve Makaleleri" gibi Fabian görüşünü yansıtan konuları içermektedir. Vitrayın teması ve figürde yer verilen karakterler Fabianlar'a özgü olmasına karşın tamamen mistik bir havaya sahiptir. Bu özellik, Fabianizm'in adeta bir dini inanç gibi benimsenmesini ya da Fabianizm inancı altında yeni bir dünyanın şekillendirileceğini anlatmaktadır.

Vitray, Bernard Shaw'ın doğumunun 150. yıldönümünde, Tony Blair'in vitrayın önünde poz vermesi ile yeniden kamuoyunun gündeminde yer almıştır.[535]

Fabian Derneği vitrayının üzerinde, kuzu postundaki kurt arması ve kor haline gelmiş olan dünyayı çekiçlerle şekillendiren demirciler vardır. Vitraydaki figür, yukarıda resimleri görülen (soldan sağa) Sidney Webb, Bernard Shaw ve Edward R. Pease'in "yeni dünyayı inşaya yardım etmelerini" temsil eder.
(Solda) Tony Blair, vitrayın önünde poz verirken

İngiliz Derin Devleti ve Fabian Topluluğu'nun Ortak Amacı: Dünya Hakimiyeti

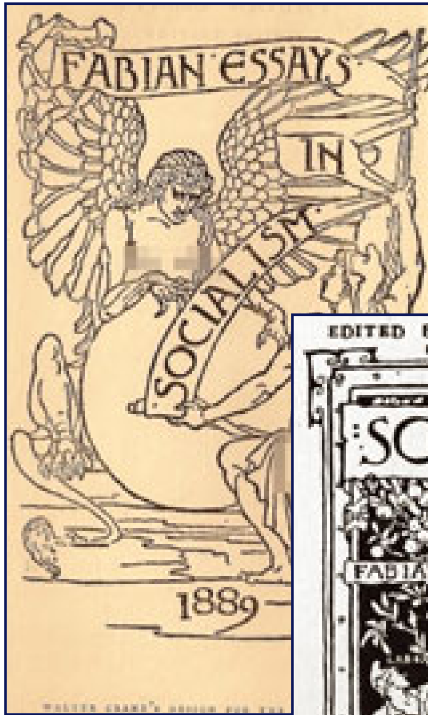
Fabian Topluluğu, bütün dünya çapında komünistleşmiş bir toplum oluşturmayı kendine hedef edinmiştir. Bunun da ötesinde, Fabianlar'ın önemli amaçlarından birisi de İşçi Partisi, Sosyalist Enternasyonal ve Birleşmiş Milletler gibi bazı öncü örgütler aracılığıyla sosyalist bir dünya hükümeti kurmaktır.[536]

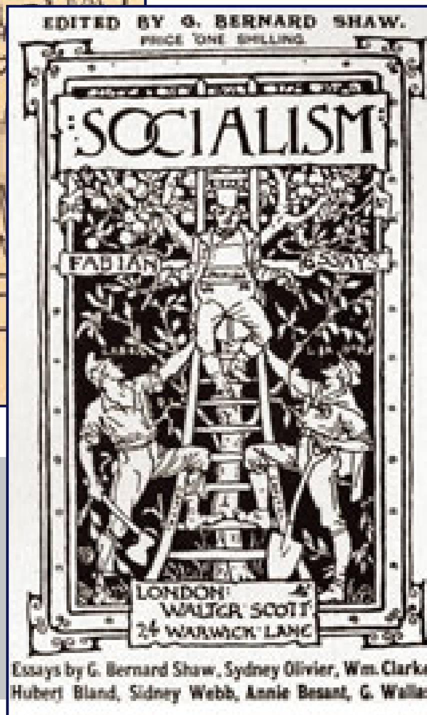
Bu hedef, İngiltere'de önemli bir Fabian oluşumu olan İşçi Partisi'nin manifestosunda şöyle yer almıştır:

İşçi, güçlü bir Birleşmiş Milletler'in dünya hükümetine dönüşmesinin temeli olarak, doğu-batı işbirliğinin kurulması konusundaki uzun vadeli inancına sadık kaldı ... Bizim için dünya hükümeti nihai hedef ve Birleşmiş Milletler seçilen araçtır.[537]

Bu ifadeler, daha önce detaylı incelediğimiz gibi, Birleşmiş Milletler'in de, İngiliz derin devleti tarafından gerçekte bu amaç için kurgulanmış olduğunu gözler önüne sermektedir.

Umudumuz şudur ki, sinsi planlar her ne olursa olsun, BM, bilerek veya bilmeyerek İngiliz derin devletinin bu amacına hizmet etmeyecek; ülkeleri "barış" çatısı altında birleştirecek ve kirli planları durdurmak üzere ittifakı güçlendirecektir.

Fabian Derneği tarafından basılmış, sosyalist içerikli kitaplar. Bu kitaplardan sağdakinin editörlüğü, Bernard Shaw tarafından yapılmıştır.

Fabianlar, sadece işçi sınıfı ya da emekçiler üzerinde değil, modern toplumun bütünü üzerinde tam kontrol sağlamak için çalışmaktadırlar. Bununla da yetinmemiş tüm İngiliz vatandaşlarını "kendi faydaları ve iyilikleri" için ele geçirmek ve kontrol altında tutmak istediklerini deklare etmişlerdir.[538] Bu amaçla; siyasete ek olarak, eğitimi, kültürü, ekonomiyi, hukuk sistemini ve hatta tıp ve din alanlarını kontrol etmek için çaba harcamaktadırlar. Bunun için birbiriyle bağlantılı çok çeşitli Fabian organizasyonları gerçekleştirilmiştir. Bunların bazıları şunlardır:

Eğitim: London School of Economics (Londra Ekonomi Okulu) gibi üniversite toplulukları ve okullar,

Kültür: Yeni Çağ Hareketi, Merkez Sanat ve El Sanatları Okulu, Leeds Sanat Kulübü, Fabian Sanat Grubu ve Sahne Topluluğu

Ekonomi: London School of Economics (Londra Ekonomi Okulu) ve Royal Economic Society (Kraliyet Ekonomi Derneği)

Hukuk: Haldane Sosyalist Avukatlar Derneği

Tıp: Sosyalist Tıp Birliği

Din: İşçi Kilise Hareketi (daha sonra Sosyalist Kilise Hareketi ismini almıştır), Hristiyan Sosyalist Haçlı Seferi, Hristiyan Sosyalist Ligi ve Hristiyan Sosyalist Hareketi[539]

Fabianlar'ın tüm bu çabaları ile, yavaş yavaş değişimi içeren bir toplum mühendisliği projesi oluşturulmuştur. Geniş bir faaliyet alanı içeren bu proje, Fabianlar'ın, günlük hayatın her alanına nüfuz etmelerine imkan tanımıştır. Fabianlar'ın toplum projeleri sebebiyle sahip oldukları geniş imkanları, dinin sosyal hayattan tamamen çekildiği bir toplum peşinde koşan İngiliz derin devletine büyük fırsatlar sunmuştur.

Fabianlar, dine karşı Darwinizm'in yılmaz savunucularıdır. London School of Economics'in (Londra Ekonomi Okulu) dijital kütüphanesinde yer alan onlarca Darwinist seminer haberi ve içeriği mevcuttur.[540] Fabianlar, İngiliz derin devletinin homoseksüelliği savunma ve yayma misyonunda da görev almaktadırlar.[541] Bu konuda en tanınmış isim ise, daha önce çeşitli delillerle tanıttığımız Tony Blair'dır.

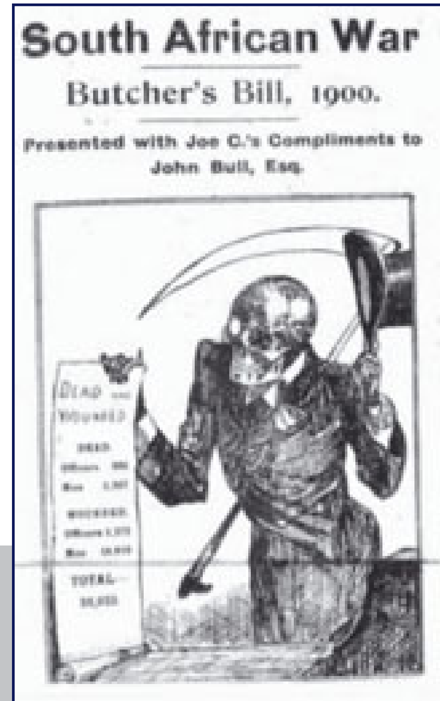

İngiliz derin devletinin önemli kalelerinden sayılan London School of Economics, tarihte de şimdi de homoseksüel destekçisi eylemlerde boy göstermiştir.

Fabianlar, kuruldukları ilk dönemden itibaren toplum mühendisliği işine soyunmuşlardır. Bu toplum mühendisliğinin nihai hedefinde demokrasiye yer yoktur. Din karşıtlığı ile tanınan, Fabian Derneği'nin önde gelen kadın üyesi Annie Besant, demokrasi yerine "seçkinci bir sosyalizmin" medeniyet için şart olduğunu söylemiştir:

> *Çoğunluğun oyları ile kontrol edilen, rakamlarla yönlendirilen demokratik bir sosyalizm, hiçbir zaman başarılı olamaz. Görev ile kontrol edilen, akıl ile yönlendirilen gerçek bir aristokratik sosyalizm, medenileşme yolundaki bir sonraki adım olacaktır.*[542]

Fabianlar, emperyalist sömürgecilik hareketi olan Güney Afrika'daki Boer Savaşı'nda İngiliz derin devletinin şiddet dolu politikalarına destek sunmuşlardır. Bunun nedeni Fabianlar'ın, Boerler gibi kendilerince küçük gördükleri milletleri imparatorluk döneminde "çağ dışı" olarak kabul etmeleridir.[543] (Tüm siyahi kardeşlerimizi tenzih ederiz)

Fabianlar, Güney Afrika'daki Boer Savaşı'nda da İngiliz derin devletinin şiddet dolu politikalarına destek sunmuşlardır.

İngiliz Derin Devleti İçin Kilit Bir Merkez: London School of Economics

London School of Economics'i (Londra Ekonomi Okulu), dört Fabian üyesi, Beatrice ve Sidney Webb, Graham Wallas ve George Bernard Shaw, Henry Hutchinson'ın Fabian Derneği'ne aktardıkları para ile kurmuştur. Bugün, Fabian Topluluğu ve Londra Ekonomi Okulu birbiriyle yakın bağlantı içinde çalışmaya devam etmektedir. Okulun, Fabian Topluluğu'na ait kapsamlı belgeler ve fotoğraflar içeren bir arşivi bulunmaktadır. Ayrıca meşhur Fabian Vitrayı da burada bulunmaktadır.[1]

Bu okul, İngiliz derin devleti ile ilişkili pek çok yerli ve yabancı iş adamının, siyasetçinin ve akademisyenin yetiştirildiği bir okul haline gelmiştir.

Bu kişilerden birisi de kapitalist dünyanın önde gelen isimlerinden biri olan David Rockefeller'dır. Gizli bir Fabian olan Rockefeller, Harvard'da Fabian Sosyalizmi üzerine sempati dolu bir tez yazmış ve Fabian Topluluğu'na ait Londra Ekonomi Okulu'nda sol kanat ekonomisi okumuştur. Rockefeller ailesi, 1920'lerden itibaren başta Londra Ekonomi Okulu olmak üzere sayısız Fabian projesini finanse etmiştir.[2]

Kapitalist dünyanın önde gelen isimlerini yetiştiren London School of Economics önünde, okulun kapitalist yapısını protesto eden öğrenciler görülüyor.

(Üstte) London School of Economics'i protesto eden öğrenciler, ellerinde "Eğitim Parayla Olmaz" sloganı taşıyorlar.

1. Fabian Society, The Fabian Story, http://www.fabians.org.uk/about/the-fabian-story/
Ioan Ratiu, The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and
2. Destroying Europe, America and the World, Richmond, Free Europe Books; 1. Baskı, 2012 ISBN 978-0957426207

İngiliz Derin Devletinin Uluslararası Fabian Ağı

Fabian Topluluğu mensupları, arada demokratik değerlerden, özgürlüklerden bahsetseler de, bu durum topluluğun gerçek yaklaşımını göstermemektedir. Fabian Topluluğu'nun nihai hedefinin komünist bir diktatörlük olduğu, dernek temsilcileri tarafından yapılan açıklamalarda ve derneğin faaliyetlerinde gün yüzüne çıkmıştır.

Fabian Topluluğu'nun iki önde gelen ismi olan Sidney Webb ve Bernard Shaw, 1931'de Sovyetler Birliği'ni ziyaret etmişlerdir. Shaw bu ziyaretinde, Lord ve Lady Astor eşliğinde, yaklaşık üç saat boyunca Stalin ile görüşmüştür. Shaw gerek bu görüşmede gerekse görüşme sonrasında Stalin'e ve onun katliamcı rejimine büyük övgüler yağdırmıştır.[544]

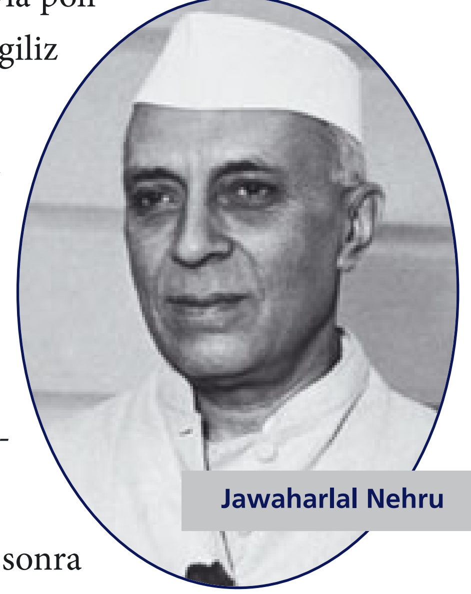
Webb, Rus komünizminin başarıları için *"Sovyet Komünizmi: Yeni Bir Medeniyet"* başlığıyla bir propaganda yazısı yazmıştır. 1948 yılında, ölümünden iki yıl önce Shaw, "Stalin iyi bir Fabian'dır" demiştir.[545]

(Sağda) Bernard Shaw, bir sosyalist mitinginde (Altta) Shaw'ın Moskova ziyareti

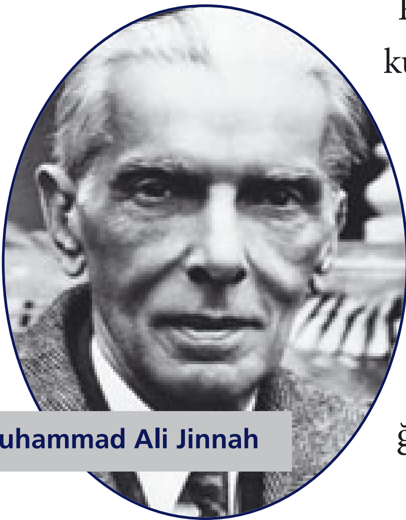
Fabianlar'ın yurt dışı ile bağlantıları sadece ziyaretlerle kısıtlı değildir. Çoğunlukla geçmişte İngiliz sömürgesi olmuş pek çok ülkenin lideri, Fabian görüşlerini sahiplenerek bunları uygulamak amacıyla politikalar geliştirmiştir. Çünkü bu liderler genellikle İngiliz derin devleti tarafından seçilmiştir.

Jawaharlal Nehru

Cebren İngiliz derin devletinin himayesine alınmış olan çeşitli ülkelerin yöneticilerinin de Fabian geleneklerine tabi olduğu görülür. Bunlardan en dikkat çeken isimlerden birisi, Hindistan'ın ilk Başbakanı Jawaharlal Nehru'dur. Nehru, Hindistan'ın ekonomi politikasının çerçevesini Fabian sosyalizminin çizgisine dayanarak belirlemiştir.[546]

İngiltere'den ayrılıp bağımsızlığını kazandıktan sonra Fabian tarzı ekonomi sistemini benimseyen Nehru, Hindistan ekonomisini tümüyle kendisinin işlettiği ve kontrol ettiği bir hale getirmiştir. Nehru yönetimindeki Hindistan'da, özel teşebbüs ve özel mülkiyet hakları desteklenmemiş ya da zorlu izinlere bağlanmıştır. Özel teşebbüslere yüksek vergiler uygulanmış ve iktisadi teşebbüsler devletleştirilmiştir. Bu da beraberinde, yoksul halka daha fazla yoksulluk getirmiştir.[547] Fabianlar'ın önde gelen ismi Annie Besant, Nehru'ya akıl hocalığı yapmış ve Hindistan Ulusal Kongresi'nde de Başkanlık yapmıştır.[548]

İngiliz derin devletinin, Fabianlar aracılığı ile kontrol ettiği tek ülke Hindistan değildir.

Muhammad Ali Jinnah

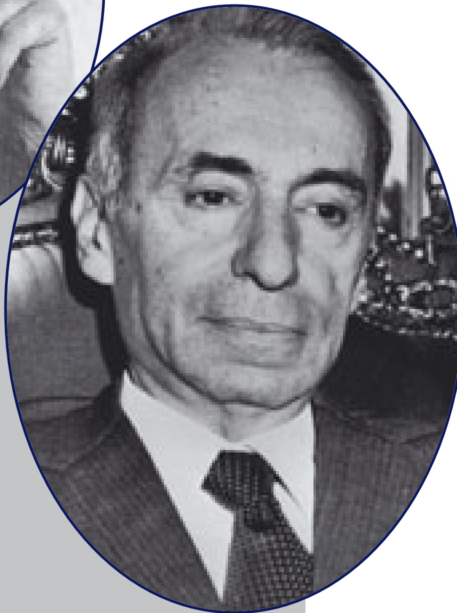
Pek bilinmese de, 1930'ların başında Pakistan'ın kurucusu Muhammad Ali Jinnah da Fabian Derneği'nin hevesli bir üyesidir. Singapur'un ilk Başbakanı Lee Kuan Yew da politik felsefesinin ağırlıklı olarak Fabian Derneği'nin etkisinde kaldığını anılarında aktarmıştır (Yew daha sonraları Fabian'ın sosyalizm idealinin uygulanabilir olmadığını öne sürerek politika değişikliğine gitmiştir).[549]

Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasının ardından İngiliz derin devleti, bilindiği gibi hızla Ortadoğu'ya nüfuz etmiş ancak daha sonra bu bölge ülkelerindeki resmi varlığını sonlandırmıştır. Bölgedeki varlığını yerel siyasetçilerle olan bağlar sayesinde sürdürmeye devam etmiştir. Bu bağ temelde hep Fabian ekolü üzerine olmuştur. 20. yüzyılın başlarında Fabian Derneği'nin teorisyenleri, Ortadoğu'da Arap sosyalizmini savunan Baas Hareketi'ne ilham vermiştir.[550] Baas zihniyetiyle birlikte Fabianizm, özellikle Arap ülkeleri içinde komünist düşüncenin hakim olmasına olanak vermiş, aynı zamanda bu bölgelerin İngiliz derin devletinin hegemonyası altında olmasını sağlamıştır.

Baas Hareketi'nin kurucusu Michel Aflaq, bir Fabian sosyalistidir. Aflaq'ın fikirleri, Salah al-Din al-Bitar ve Zaki al-Arsuzi'nin de fikirleri ile birlikte Arap dünyasında, Irak ve Suriye'deki diktatör rejimler olarak kendini göstermiştir.[551] Arap sosyalizminin öne çıkan bir diğer ismi olan Mısır'daki Salamah Musa da 1909'da Fabianlar'a katılarak derneğin hevesli üyelerinden biri olmuştur.[552] Fabian sosyalizmi Ortadoğu devletlerinde büyük sanayileri, ulaşımı, bankaları hatta ithalat ve ihracat rejimlerini bile kontrol etmiştir.[553]

Fabianizm'in, zamanla dünya çapında İngilizce konuşulan ülkelerdeki komünist hareketlere büyük etkileri olmuştur. İngiltere'de başlayan Fabian Hareketi'nin, Galler, İskoçya, İrlanda ve Yeni Zelanda dışında da şubeleri ortaya çıkmıştır.

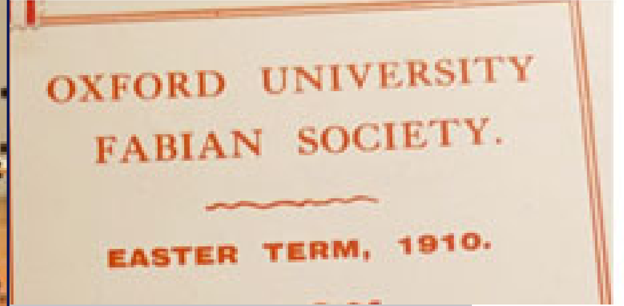

(Üstte) Fabian sosyalistlerinin Mısır'daki temsilcisi Salamah Musa (Sağda) Baas'ın kurucusu Fabian sosyalisti Michel Aflaq (En sağda) Baas Partisi logosu

Çeşitli Müslüman Arap ülkelerindeki Fabian sosyalistleri, bu ülkelerde Baas'ın güçlenmesine ve sosyalist temelli bir sistem kurulmasına ortam hazırlamışlardır.

OXFORD UNIVERSITY
FABIAN SOCIETY.

EASTER TERM, 1910.

Oxford Üniversitesi'nde gerçekleştirilen Fabian Vakfı toplantısı

1889'da, başta Harvard olmak üzere Amerika'daki pek çok eğitim kurumunda Fabian sosyalizmi, mevcut eğitim materyalleri ile yer edinmeye başlamıştır. 1908 yılına gelindiğinde Harvard, Princeton, NYU, Columbia ve Pennsylvania Üniversiteleri'nde Fabian şubeleri vardır. Daha sonra buralarda yetişen profesörler, Amerikan bürokrasisinde görev alarak komünizm tohumlarının Washington'a ekilmesi sağlanmıştır.[554]

Fabian Hareketi'nin Amerika'daki varlığı, sadece eğitimsel ya da bireysel girişimler ile sınırlı kalmamıştır. Amerikan Fabian Derneği, Şubat 1895'te, Boston'da önde gelen Hristiyan sosyalistlerden biri olan W.D.P. Bliss tarafından kurulmuş, bu grup *The American Fabian* isimli bir dergi yayınlamış ve ayrıca küçük bir seri kitapçık da çıkarmıştır. Aynı zamanlarda paralel bir organizasyon da Pasifik sahillerinde, Kaliforniya merkezli olarak sosyalist aktivist Laurence Gronlund'un etkisiyle kurulmuştur.[555]

ABD'de Fabian varlığından kaynaklanan İngiliz derin devletinin etkisi, özellikle demokrat parti iktidarlarında çok hissedilmektedir. Son Amerikan Başkanlarından Barack Obama Fabian sosyalistidir. ABD Temsilciler Meclisi'nde çok sayıda Fabian Sosyalisti mevcuttur.[556] Cumhuriyetçi Parti'den Allen West, *Huffington Post*'a, Amerikan Kongre'sinde 80 kadar demokrat parti üyesinin komünist (Fabian) olduğuna dair bir demeç vermiştir.[557]

Fabian etkisini İtalya'da da görmek mümkündür. *Giustizia e Liberta* isimli anti-faşist grubun kurucusu Nello Rosselli ile erkek kardeşi Carlo Rosselli'nin savunuculuğunu yaptığı liberal sosyalizm teorisinde Fabianlar oldukça etkindir.[558] İtalya'daki önemli bir diğer Fabian isim, iş adamı Adriano Olivetti'dir. Sosyalist girişimci Adriano Olivetti tarafından başlatılan Toplum Hareketi, federalizm, sosyal liberalizm ve sosyal demokrasiyle mücadele yönündeki görüşleriyle Fabianizm'e atıfta bulunan bir İtalyan partisi olmuştur.[559] (Partitokrasi: Politik süreçlere, vatandaşların veya siyasi bireylerin değil de, bir veya daha fazla partinin egemen olması durumu) Son olarak 2000 yılında, Messina'da, Sicilya Fabian Derneği kurulmuştur.[560]

Fabian hareketinin uluslararası boyutu, sadece ülke liderleri ya da İngiltere dışındaki örgütlenmelerle sınırlı değildir. Fabianizm dünyaca ünlü uluslararası kuruluşlarda da oldukça etkilidir. Fabianlar, Milletler Cemiyeti ve Birleşmiş Milletler'in kuruluşunda yer almıştır. Bu sayede İngiliz derin devletinin stratejileri, küresel boyuttaki politikalara bile etki edebilmiştir.

(Üstte) Nello Rosselli ile erkek kardeşi Carlo Rosselli
(Üstte sağda) Adriano Olivetti

Sapkın İdeolojilere Karşı İyilerin İttifakı

Yeni ideolojiler geliştirmek ve bu ideolojileri kullanarak insanlar, toplumlar, hatta ülkeler üzerinde hegemonya kurmak, İngiliz derin devletinin yeni dünya düzenindeki mücadele metodudur. Ne acıdır ki, şu anda dünyada pek çok insan, bilinçaltı uygulamalarla bu ideolojilerin bağımlısı olduklarının, doğru sandıkları pek çok şeye aslında telkinle inandırıldıklarının, çoğu zaman sadece kendilerine aşılanmış bir fikri savunduklarının farkında bile değildirler.

Oysa bu bilinçaltı çalışması, onları kitlesel şiddet hareketlerine kolaylıkla yönlendirmekte, öfkeye daha meyilli yapmakta, dejenerasyona daha eğilimli hale getirmektedir. Bunun daha da vahim sonucu, bazı insanların bu sahte felsefeler uğruna birbirleriyle savaşacak kadar kitle psikolojisinin esiri olmalarıdır. Arap Baharı hareketleri, ülkeler arasında dinmeyen mezhep savaşları hep bu vebanın bir sonucudur.

Oysa, burada genel hatlarıyla izah ettiğimiz söz konusu zihin yönlendirmenin detaylarına biraz bile dikkat vermek, insanların zihnini açacaktır. İngiliz derin devletinin oyunları, genellikle oldukça tipik ve aleni gelişir. Derin devlet, beyinleri uyuşturmayı kolaylıkla başardığından şimdiye dek dikkat çekmemiş olabilir; fakat artık durum değişmiştir.

Unutulmamalıdır; İngiliz derin devletinin kullanacağı sapkın ideolojiler, hemen her zaman benzer içerik taşıyacaktır. Dolayısıyla, onları teşhis etmek kolaydır. Derin devletin, her zaman toplumların zayıf noktalarına vurmak isteyeceği, özellikle onları güçlü kılan milli ve manevi değerleri hedefleyen stratejiler izleyeceği akılda tutulmalıdır. Eğer toplumları isyana, saldırganlığa ve başkaldırmaya itecek bir unsur devredeyse, orada mutlaka İngiliz derin devletinin oyunu vardır.

Kötülük, hiçbir zaman kendi kendine gelişmez. Deccal, mutlaka kötülüklerin gelişmesi ve yaygınlaşmasında görev başındadır. Eğer bir yerde kötülük hakimiyeti varsa, eğer bir ortam savaş ve çatışmaya hazırlanıyorsa, eğer sosyal dünyada nefret üslubu hakim olmuşsa, o zaman Deccal, bildiği tüm oyunları oynuyor demektir.

Buna tedbir almak mümkündür. Bunun için önce, saldırganlığın, özellikle sosyal medya yoluyla yaygınlaştırılan nefret üslubunun, dejenerasyon ve sap-

İngiliz derin devletinin himayesindeki kurumlar, otoriteye karşı gelmeyi teşvik etmekte ve bu propagandalarla nefret ve düşmanlık tohumları atmaktadır.

kınlıklara yönelik meşrulaştırma politikasının hain bir plan olduğuna inanmak gerekmektedir. Nefret, düşmanlık ve diğer negatif duyguların tümü, insan bünyesinin reddettiği kavramlardır. Unutulmamalıdır ki, aklen, ahlaken ve vicdanen doğru olmadığı açık olan her eylem, deccali bir oyundur.

İttifak, Deccal oyunlarına karşı kuvvetli bir direnç sağlar. Örneğin, Darwinizm'le mücadele konusunda ilmi olarak ittifak etmiş bir kitle, İngiliz derin devletine köklü bir darbedir. Moda haline getirilen sapkınlıklara karşı manevi, ahlaki, ailevi değerlerini ön plana çıkaran bir kitle, İngiliz derin devletini ciddi şekilde susturacaktır. İsyanı teşvik eden toplumsal olaylara karşı birlik ve beraberliği destekleyen bir kitle mutlaka galip olacaktır. Milli değerleri korumanın, İngiliz derin devletinin gösterdiği gibi Sorosçu isyanlarla değil, milletin ittifakıyla sağlanacağını gören toplumlar, İngiliz derin devletine büyük bir ders vermiş olacaklardır.

Örneğin, 15 Temmuz direnişi, İngiliz derin devletine verilen böyle bir derstir. Mücadelenin kime karşı yapıldığını iyi bilmek ve ülkemizdeki bu ittifakı genişletmek gerekmektedir. Bu ittifaka her partiden her kişi katılmalı, vatanın bütünlüğünün desteklendiği unutulmamalı, mücadelenin partiler arası değil, İngiliz derin devletine karşı verildiği mutlaka akılda tutmalıdırlar. Bu, artık herkesin milli mücadelesidir.

İngiliz derin devletinin oyunlarına karşı özellikle Türk Milleti olarak bir arada ve tetikte olmamız şarttır. Çünkü, Allah'ın izniyle, İngiliz derin devletinin hain pusularının etki edemediği tek ülke Türkiye'dir. Türkiye, bu gücünü perçinleyip mazlumların da korumasını eline aldığında, Deccal Komitesi'nin sesi büyük ölçüde kısılmış olacaktır. Görevimiz de, ülkümüz de büyüktür. Mustafa Kemal Atatürk'ün iradesi ile İngiliz derin devletine yem olmamış olan bu vatan, Atatürk'ün izinden giden akıllı, imanlı ve güçlü Türk Milleti tarafından da hiçbir zaman İngiliz derin devletinin hakimiyetine verilmeyecektir. Atatürk'ün şu sözü, bunun garantisidir:

Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel, her şeyden evvel Türkiye'nin istiklaline, kendi benliğine, milli geleneklerine düşman olan unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir. (1 Mart 1922 TBMM açılış konuşmasından)[561]

Büyük Önderimiz, "düşman"ı ise şöyle tarif eder:

Biz kimsenin düşmanı değiliz. Yalnız insanlığın düşmanı olanların düşmanıyız. (1936)[562]

Sayın Cumhurbaşkanımız'ın İngiliz Derin Devletine Yönelik Uyarıları

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, İngiliz derin devletinin hain plan ve uygulamalarına yönelik uyarılarımızdan hemen sonra, büyük bir sağduyu ve cesaret göstererek, bu Deccal Komitesi'ne tavır aldığını belirten konuşmalar yapmıştır. Sayın Cumhurbaşkanımız, 2017 Mart ayında gerçekleşen 4. TÜGVA Gençlik Buluşması'nda gerçekleştirdiği bir konuşmada, bir maske altında gizlenerek Osmanlı'yı içten yıkma ve parçalama çabası içinde olan İngiliz ajan Lawrence gibi hainlerin bugün de bulunduğuna dikkat çekmiştir. Sayın Cumhurbaşkanımızın açıklamaları şöyledir:

Yüzyıl önce Arapça konuşan, faaliyet gösterdiği yerin insanları gibi giyinen Lawrence vardı. Bugün de cübbeli, sakallı, hoca ve alim kılıklı ***modern Lawrence****'lar aynı şeyi yapıyor. Bir asır evvel Sykes ile Picot arasında yapılan gizli anlaşmalar vardı, bugün de kapalı kapılar arkasında süren* ***kirli pazarlıklar*** *var ...* ***Figüranlar, argümanlar, oyuncular farklı olsa da kurgulanan oyun aynı oyun.***[1]

Sayın Cumhurbaşkanımız, 2017 Ocak ayında Külliye'de gerçekleştirdiği Muhtarlar Toplantısı'nda da benzer bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında, Osmanlı döneminde vatanına ihanet etmiş, İngiliz yanlısı Ali Kemal'e atıfta bulunarak, içimizde halen İngiliz derin devletinin yancısı olan "tescilli Ali Kemallerin" bulunduğuna, ancak Türkiye'nin bu oyuna gelmeyeceğine dikkat çekmiştir: (Ali Kemal, İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson'ın dedesidir.)

Bu ülke ve devlet hem ekmeğini yiyip hem kendisine ihanet edenleri sırtında taşımak mecburiyetinde bırakılamaz. Biz milletimizle birlikte yürüttüğümüz istiklal ve istikbal mücadelemizi bu ***tescilli Ali Kemallere*** *rağmen zafere ulaştıracağız, hiç merak etmeyin.*[2]

Sayın Cumhurbaşkanımız, 15 Temmuz Destanı'nın 1. Yıldönümü nedeniyle gerçekleştirilen "15 Temmuz Demokrasi ve Milli Birlik Günü Anma Töreni" sırasında yaptığı konuşmada ise, İngiliz derin devletinin önemli bir sem-

bolü olan "fil"e dikkat çekmiş; hain darbe girişiminin de ardında İngiliz derin devleti olduğunu ima etmiştir:

Arkalarında kimlerin olduğunu da çok iyi biliyoruz Ama şu da bir gerçek ki "piyonları ezip geçmeden kaleleri, ***filleri****, atları, veziri alamaz, şahı da mat edemeyiz".*[3]

2017 Ağustos ayında, Malazgirt Meydan Muharebesi'nin 946. Yıldönümü kutlamaları sırasında Anıt Meydan'da bir konuşma yapan Sayın Cumhurbaşkanımız, şu önemli açıklamalarda bulunmuştur:

Tıpkı 2023 gibi, tıpkı 2053 gibi, 2071'i de kendimize bir ufuk çizgisi, bir kızıl elma olarak belirledik...

Sultan Alparslan, Sultan Kılıçaslan Malazgirt'te kimlerle mücadele etmişse, Gazi Mustafa Kemal kimlerle mücadele ettiyse, bizde bu gün onlarla mücadele ediyoruz. Oyun aynı, hedef aynı. Sadece senaryo farklı, figüranlar farklı. Bu oyunda FETÖ bir piyondur; PKK, YPG, PYD bir piyondur; DEAŞ bir piyondur. Diğer terör örgütleri de hepsi gözünü vatanımıza dikmiş olan güçlerin kullandığı birer araçtır. Bizim mücadelemiz sadece araçlara değil onları kullananlara karşıdır.[4]

Görülebildiği gibi Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, İngiliz derin devletinin ve onun hain uygulamalarının farkındadır ve şu anda dünyada, İngiliz derin devletine açık yüreklilikle karşı duran yegane liderdir. Konu vatan savunması olduğundan, kişilerin siyasi görüşleri ne olursa olsun, Sayın Cumhurbaşkanımız'ın çabasının ve ilmi mücadelesinin desteklenmesi büyük bir önem taşımaktadır.

1. "Erdoğan: Eskiden Lawrence vardı, şimdi...", Takvim, 27 Mart 2017, http://www.takvim.com.tr/guncel/2017/03/27/erdogan-eskiden-lawrence-vardi-simdi
2. "Tescilli Ali Kemaller", Hürriyet, 4 Ocak 2017, http://www.hurriyet.com.tr/tescilli-ali-kemaller-40326892
3. "Cumhurbaşkanı Erdoğan: "Piyonları Ezip Geçmeden Kaleleri, Filleri, Atları, Veziri Alamaz, Şahı da...", SonDakika, 15 Temmuz 2017, https://www.sondakika.com/haber/haber-cumhurbaskani-erdogan-piyonlari-ezip-gecmeden-9836530/
4. "Sultan Alparslan Kimlerle Mücadele Etmişse, Biz de Onlarla Mücadele Ettik", Haberler.com, 26 Ağustos 2017, https://www.haberler.com/sultan-alparslan-kimlerle-mucadele-etmisse-biz-de-9971538-haberi/

İngiliz Derin Devletini Gündem Yapan Yazar ve Aydınlar

İngiliz derin devleti ile ilgili önemli gerçekleri tüm delilleriyle deşifre etmemizin ve bu konuya ısrarla vurgu yapmamızın ardından, dünyada ve özellikle ülkemizde çok sayıda siyasetçi, yazar, aydın ve gazeteci, yazılarında ve söylemlerinde İngiliz derin devletine vurgu yapmaya başlamışlardır. Bu durum, ülke çapında ve dünya genelinde önemli bir uyanışın meydana geldiğini göstermekte ve yüzyıllardır gizlenen bu hain deccal yapılanmasının çok yakında tüm dünya çapında deşifre olacağını işaret etmektedir. Bu konuda çağrılarımıza kulak veren ve hassasiyet gösteren tüm siyasetçi ve yazarlara tebriklerimizi sunuyoruz.

1. Bekir Hazar	Takvim Gazetesi
2. Ergun Diler	Takvim Gazetesi
3. Bülent Erandaç	Takvim Gazetesi
4. İlnur Çevik	A Haber
5. Mehmet Hakan Sağlam	A Haber
6. Kürşat Berkkan	Biran TV
7. Murat Zurnacı	Biran TV
8. Arif Arslan	Biran TV
9. Yalçın Doğan	www.t24.com.tr
10. Yıldıray Oğur	Türkiye Gazetesi
11. Necati Özfatura	Türkiye Gazetesi
12. Fuat Bol	Türkiye Gazetesi
13. Prof Dr. Ekrem B. Ekinci	Türkiye Gazetesi
14. Fuat Uğur	Türkiye Gazetesi
15. Salim Köklü	Türkiye Gazetesi
16. Kazım Kürşat Yücel	Türkiye Gazetesi
17. Halime Gürbüz	Türkiye Gazetesi
18. Osman Ünlü	Türkiye Gazetesi
19. Hikmet Köksal	Türkiye Gazetesi
20. M. Fatih Oruç	Türkiye Gazetesi,
21. İsmail Kapan	Türkiye Gazetesi
22. Ahmet Sağırlı	Türkiye Gazetesi
23. Ümit Zileli	Sözcü Gazetesi
24. Kurtuluş Tayiz	Akşam Gazetesi
25. Emin Pazarcı	Akşam Gazetesi
26. Kayahan Uygur	Güneş Gazetesi
27. Ömer Özkaya	Güneş Gazetesi
28. Mehmet Barlas	Sabah Gazetesi
29. Haşmet Babaoğlu	Sabah Gazetesi
30. Erhan Afyoncu	Sabah Gazetesi
31. Hilal Kaplan	Sabah Gazetesi
32. Fahrettin Altun	Sabah Gazetesi
33. Dilek Güngör	Sabah Gazetesi
34. Ersin Ramoğlu	Sabah Gazetesi
35. Yiğit Bulut	Star Gazetesi
36. Aziz Üstel	Star Gazetesi
37. Fadime Özkan	Star Gazetesi
38. Selahattin Çakırgil	Star Gazetesi
39. Fikret Bila	Hürriyet Gazetesi
40. Murat Bardakçı	Habertürk Gazetesi
41. Kadir Çöpdemir	Metro FM
42. Mehmet Sait Kılınç	Aktüel Dergisi
43. Yusuf Kaplan	Yeni Şafak Gazetesi
44. Kıymet Sezer	Yeni Şafak Gazetesi
45. Mahmud Erol Kılıç	Yeni Şafak Gazetesi
46. Yaşar Süngü	Yeni Şafak Gazetesi
47. İbrahim Karagül	Yeni Şafak Gazetesi
48. S. Seyfi Öğün	Yeni Şafak Gazetesi
49. Tamer Korkmaz	Yeni Şafak Gazetesi
50. Bülent Orakoğlu	Yeni Şafak Gazetesi
51. Faruk Aksoy	Yeni Şafak Gazetesi
52. Yaşar Süngü	Yeni Şafak Gazetesi
53. Selim Efe Erdem	Yeni Şafak Gazetesi
54. Salih Tuna	Yeni Şafak Gazetesi
55. Kemal Öztürk	Yeni Şafak Gazetesi,
56. Cemile Bayraktar	Yeni Şafak Gazetesi
57. Yalçın Çetinkaya	Yeni Şafak Gazetesi
58. Furkan Çalışkan	Yeni Şafak Gazetesi
59. Rasim Özdenören	Yeni Şafak Gazetesi
60. Abdullah Muratoğlu	Yeni Şafak Gazetesi
61. Ali Nur Kutlu	Yeni Şafak Gazetesi
62. Ayşe Böhürler	Yeni Şafak Gazetesi
63. Ömer Lekesiz	Yeni Şafak Gazetesi
64. Nedret Arsenel	Yeni şafak gazetesi
65. Elvan Alkaya	Yeni Şafak Gazetesi
66. Akif Emre	Yeni Şafak Gazetesi

67. Sabri Balaman	Yeni Akit Gazetesi
68. Hüseyin Öztürk	Yeni Akit Gazetesi
69. Mehtap Yılmaz	Yeni Akit Gazetesi
70. Latif Erdoğan	Yeni Akit Gazetesi
71. Yavuz Bahadıroğu	Yeni Akit Gazetesi
72. Abdullah Şanlıdağ	Yeni Akit Gazetesi
73. Kadir Demirel	Yeni Akit Gazetesi
74. Eyüp Kılıç	Twitter
75. Abdullah Çiftçi	Twitter
76. Ömer Turan	Twitter
77. Taha Ün	Twitter
78. Selcan Taşçı	Yeniçağ Gazetesi
79. Arslan Bulut	Yeniçağ Gazetesi
80. Arslan Tekin	Yeniçağ Gazetesi
81. Ahmet Takan	Yeniçağ Gazetesi
82. Batuhan Çolak	Yeniçağ Gazetesi
83. Burhan Ayeri	Yeniçağ Gazetesi
84. Turgay Polat	Karar Gazetesi
85. Mevlana İdris	Karar Gazetesi
86. Sami Bayraktar	Karar Gazetesi
87. Gökhan Yılmaz	Diriliş Postası Gazetesi
88. Erem Şentürk	Diriliş Postası Gazetesi
89. İsmail Yaşa	Diriliş Postası Gazetesi
90. Hasan Taşkın	Diriliş postası Gazetesi
91. Sabri İşbilen	Diriliş Postası Gazetesi
92. Serkan Üstüner	Haber7.com
93. Yaşar Okuyan	Kanal 7 yorum
94. Burhan Bozgeyik	Milli Gazete
95. Muhammet Demirci	Milli Gazete
96. Mehmet Şevket Eygi	Milli Gazete
97. Abdülkadir Özkan	Milli Gazete
98. Bahattin Elçi	Milli Gazete
99. Burhanettin Can	Milli Gazete
100. Mahmut Topbaş	Milli Gazete
101. Hüseyin Turan	Yeni Mesaj Gazetesi
102. Mehmet Emin Koç	Yeni Mesaj Gazetesi
103. Kamil Çakır	Milat Gazetesi
104. Ahmet Gürbüz	Milat Gazetesi
105. Ercan Ezgin	Milat Gazetesi
106. Galip İlhaner	Milat Gazetesi
107. Serdar Arseven	Milat Gazetesi
108. Ahmet Ay	Milat Gazetesi
109. Erdal Şimşek	Milat Gazetesi
110. Metin Boşnak	Milat Gazetesi
111. Nejat Özden	Milat Gazetesi
112. Nilgün Cerrahoğlu	Cumhuriyet Gazetesi
113. Soner Polat	Aydınlık Gazetesi
114. Şükrü Alnıaçık	Ortadoğu Gazetesi
115. Mehmet Çetin	Yeni Asya Gazetesi
116. Cevher İlhan	Yeni Asya Gazetesi
117. Ahmet Akgül	Milli Çözüm Dergisi
118. Mustafa S. Başer	Internethaber
119. Osman Diyadin	www.internethaber.com
120. Mehmet Ali Altındağ	Uzay Haber Sitesi
121. Cengiz Özakıncı	Kanal B televizyonu
122. Sinan Tavukçu	Haber 10 Sitesi
123. Fatih Tezcan	Analiz Merkezi Sitesi
124. Koray Kamacı	İradehaber Sitesi
125. Suat Zor	www.gercektaraf.com
126. İlber Oltaylı	Hürriyet Gazetesi
127. Gökhan Kahraman	Twitter
128. Ali Taşçı	www.haber7.com
129. Hakkı Öcal	Milliyet Gazetesi
130. Hasan Öztürk	Yeni Şafak Gazetesi
131. Ahmet Demirbaş	Türkiye Gazetesi
132. Hüseyin Yılmaz	www.risalehaber.com
133. Hasan Onat	A.Ü. İlahiyat Fakültesi Anabilim Dalı Başkanı
134. Mahmut Övür	Sabah Gazetesi
135. Nuri Elibol	Türkiye gazetesi
136. Siber Eraslan	Star Gazetesi
137. Sadi Somuncuoğlu	Yeniçağ Gazetesi
138. Harun Alanoğlu	Diriliş Postası
139. Mehmet Soysal	Milliyet Gazetesi
140. Akın aydın	Yeni Mesaj Gazetesi
141. Nurettin Veren	Yeni Akit Gazetesi
142. Murat Zelan	Yeni Şafak Gazetesi
143. Can Kemal Özer	Yenisöz Gazetesi
144. Aydın Ünal	Yeni Şafak Gazetesi
145. Hasan Aksay	Yeni Akit Gazetesi
146. Seyit M. Deniz	Milat Gazetesi
147. Serdar Turgut	Habertürk Gazetesi
148. Sevil Nuriyeva	Star Gazetesi
149. Kerim Ülker	Dünya Gazetesi
150. Yusuf Karaca	Yeni Mesaj Gazetesi
151. İshak Beyazay	Milli Gazete
152. Adnan Öksüz	Milli Gazete
153. Latif Salihoğlu	Yeni Asya Gazetesi

154. Reşat Nuri Erol Milli Gazete
155. Cevher İlhan Yeni Asya Gazetesi
156. Rıza Zelyut Aydınlık Gazetesi
157. Cihat Barış Diriliş Postası
158. Cemalettin Hacıosmanoğlu Diriliş Postası
159. Mustafa Kaya Milli Gazete
160. Ayhan Kaya Milli Gazete
161. Ahmet Haznedar Yeni Mesaj Gazetesi
162. Cihat Tekin Yeni Mesaj Gazetesi
163. Hüseyin Besli Akşam Gazetesi
164. Fikri Atılbaz Ortadoğu Gazetesi
165. Mehmet Eymür Eski İstihbaratçı
166. Coşkun Başbuğ A haber - Emekli İstihbarat Komutanı
167. İsmail Hakkı Pekin Eski Genelkurmay İstihbarat Başkanı ve Aydınlık Gazetesi Yazarı
168. Lütfu Oflaz Star Gazetesi
169. Muhammed Özkılınç Milat Gazetesi
170. Alaattin Karaca Karar Gazetesi
171. Hakkı Yalçın Takvim Gazetesi
172. Serdar Tuncer Yeni Şafak Gazetesi
173. M. Şebnem Oruç Yeni Şafak Gazetesi
174.Yusuf Serçe Milat Gazetesi
175. Hüseyin Gülerce Star Gazetesi
176. Ayhan Gonca Akasyam Haber Sitesi
177. Murat Cabas Yeni Mesaj Gazetesi
178. Mustafa Önsel Araştırmacı Yazar
179. Alastair Sloan Al Jazeera
180. Nuh Albayrak Star Gazetesi
181. Mustafa Çelik Yeni Akit Gazetesi
182. İ. Hakkı Akkiraz Milli Gazete
183. Mustafa Doğan Yeni Mesaj Gazetesi
184. Eyüphan Kaya www.internethaber.com
185. Hakan Albayrak Karar Gazetesi
186. Fatma Tuncer Milli Gazete
187. Kazım Güleçyüz Yeni Asya Gazetesi
188. Burak Kıllıoğlu Milli Gazete
189. Mehmet Soysal Milliyet Gazetesi
190. Selahattin Gezer Milat Gazetesi
191. Burak Karen Yeni Akit Gazetesi
192. Ömer Söztutan Türkiye Gazetesi
193. Halim Seçkin Doğru haber Gazetesi
194. Metin Münir T24 Sitesi
195. Orhan Karataş Ortadoğu Gazetesi
196. Haydar Çakmak Yeniçağ Gazetesi
197. Mustafa Aslan Yeni mesaj Gazetesi
198. Muharrem Bayraktar Yeni Mesaj Gazetesi
199. İsmet Özçelik Aydınlık Gazetesi
200. Mehmet Soysal Milliyet Gazetesi
201. Seyfettin Erol Milli Gazete
202. Özay Şendir Milliyet Gazetesi
203. Özdemir Nutku Aydınlık Gazetesi
204. Şakir Tarım Milli Gazete
205. Yusuf Girayalp Atan Milat Gazetesi
206. Ali Üncü Yeni Bakış Gazetesi
207. Kemal Sallı Önce Vatan Gazetesi
208. Işık Kansu Cumhuriyet Gazetesi
209. Ardan Zentürk Star Gazetesi
210. İbrahim Pazan Önce vatan Gazetesi
211. Ata Atun Önce Vatan Gazetesi
212. Siyami Akyel Milli Gazete
213. Şükrü Bulut Yeni Asya Gazetesi
214. Mustafa Yürekli Haber 7 sitesi
215. Elif Çakır Karar Gazetesi
216. Nevzat Tarhan Risalehaber sitesi
217. Faruk Beşer Yeni Şafak Gazetesi
218. Abbas Güçlü Milliyet Gazetesi
219. Taha Kılınç Yeni Şafak Gazetesi
220. Tuncay Mollaveisoğlu Yeniçağ Gazetesi
221. Sinan Meydan Sözcü Gazetesi
222. İbrahim Evren TRT genel müdür yardımcısı
223. Semih Taneri Yeni Akit Gazetesi
224. Maryem Gayberi Sabah Gazetesi
225. İdris Cevahir Milli Gazete
226. Tunca Bengin Milliyet Gazetesi
227. Hayrettin karaman Yeni şafak Gazetesi
228. Murat Çetin Diriliş Postası
229. İrfan Atasoy Türkiye Gazetesi
230. Kerem Çalışkan ODATV
231. Hüseyin Vodinalı Aydınlık Gazetesi
232. Ali Osman Aydın Yeni Akit Gazetesi
233. Hidayet Karakuş Aydınlık Gazetesi
234. Ferhat Dizdaroğlu Yeni Akit Gazetesi
235. Hasan Bülent Kahraman Sabah Gazetesi
236. Hacı Yakışıklı Yeni Akit gazetesi
237. Ziya Polat Diriliş Postası
238. Yılmaz Özdil Sözcü Gazetesi

239. Hikmet Çetinkaya Cumhuriyet Gazetesi
240. Ertem Şener Twitter
241. Abdullah Şenaslan Diriliş Postası
242. Selim Atalay Star Gazetesi
243. Fatih Sevgili Diriliş Postası
244. Nurullah Aydın Haberiniz Haber Sitesi
245. Mevlut Uluğtekin Yılmaz Yeniçağ Gazetesi
246. Orhan Pekçetin Diriliş Postası
247. Ekrem Kızıltaş Takvim Gazetesi
248. Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil Türkiye Gazetesi
249. Şakir Tarım Milli Gazete
250. Esfender Korkmaz Yeniçağ Gazetesi
251. Soner Yalçın ODATV
252. Sinan Burhan Yeni Akit Gazetesi
253. Çağrı Erhan Türkiye Gazetesi
254. Abdullah Şahindağ Yeni Akit Gazetesi
255. Haydar Baş Yeni Mesaj Gazetesi
256. Osman Atalay Yeni Akit Gazetesi
257. Teyyar Tarcan Milat Gazetesi
258. Emre Polat Yeni Mesaj Gazetesi
259. Taha Kılınç Yeni Şafak Gazetesi
260. Yavuz Aloğan Aydınlık Gazetesi
261. Mehmet Yuva Aydınlık Gazetesi
262. Koray Şerbetçi Yazar
263. Müfit Yüksel Yeni Şafak Gazetesi
264. Yusuf Hacıoğlu Akşam Gazetesi
265. Özgür Mumcu Cumhuriyet
266. Muzaffer Karahisar Yeni Asya Gazetesi
267. Bora Bayraktar Yazar
268. Behçet Canöz Milat Gazetesi
269. Vehbi Kara Yeni Akit Gazetesi
270. Ahmet Kekeç Star Gazetesi
271. Ali Erkan Kavaklı Yeni Akit Gazetesi
272. Şaban Teoman Duralı Yazar
273. Anlatan Adam (müstear) Hürriyet
274. Ufuk Coşkun Milat Gazetesi
275. Cenap Şirin Milat Gazetesi
276. Husamettin Aslan Milat Gazetesi
277. Mustafa Kurdaş Milli Gazete
278. Cihat Artan Milat Gazetesi
279. Bilal Sanbur Milat Gazetesi
280. Ali Kuzu Yazar
281. Süleyman Özışık İnternethaber sitesi
282. Muzaffer Kahraman Diriliş Postası

İngiliz Derin Devletini Gündem Yapan Siyasetçiler

1. Recep Tayyip Erdoğan
Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı
2. Binali Yıldırım
Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı
3. Vladimir Putin Rusya Devlet Başkanı
4. Devlet Bahçeli MHP Lideri
5. Eren Erdem CHP Milletvekili
6. Şamil Tayyar AK Parti Milletvekili
7. Yasin Aktay AK Parti Milletvekili
8. İlker Başbuğ
Eski Genelkurmay Başkanı
9. İgor Konaşenkov
Rusya Savunma Bakanlığı Sözcüsü
10. Nikolay Starikov Rus Milletvekili
11. Abdülaziz bin Habtour
Yemen Başbakanı
12. Ayetullah Ali Hamaney
İran İslam Cumhuriyeti Dini Lideri
13. Yalçın Topçu
Cumhurbaşkanı Başdanışmanı
14. Vladimir Jirinovski
Rusya Liberal Demokratik Parti Lideri
15. Salman bin Abdülaziz el Suud
Suudi Arabistan Kralı
16. Burhan Kuzu
AK Parti Milletvekili
17. Craig Murray
İngiliz Eski Büyükelçisi
18. Maria Zaharova
Rusya Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü
19. Sergey Şoygu
Rusya Savunma Bakanı
20. Sean Spicer
Beyaz Saray Basın Sözcüsü
21. Vladimir Safronkov
Rusya'nın BM Daimi Temsilcisi
22. Mahmut Abbas
Filistin Lideri
23. Roland Dumas
Eski Fransa Dışişleri Bakanı

SONUÇ

İyiler Mutlaka Galip Gelecektir

Bazı insanlar, dünyada kötülükleri yaygınlaştıran deccali bir üst aklın varlığına şüpheyle yaklaşırlar. Perde arkasındaki toplulukların örgütlü olarak dünyaya kötü olan her şeyi getirdikleri düşüncesini abartılı bulurlar. Genellikle böyle insanlar için dünya, yaşanıp sona eren geçici bir oyalanmadan ibarettir.

Oysa kötülerle iyilerin mücadelesi, bu dünyanın yaratılış amacıdır. Dünya, elbette geçici bir mekandır; fakat bu geçici süre içinde yapılanlar insanı Kuran'a göre iyi ya da kötü bir insan haline getirir. İşte dünyadaki hayatın var olma amacı, bu ayırımın ortaya çıkmasıdır. Rabbimiz şöyle buyurur:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Dolayısıyla kötüler, bu dünya için özel yaratılırlar. Henüz insan yaratılırken Allah'a karşı isyankar olmuş olan şeytan, işte bu kötülükler için özel olarak var edilmiş bir varlıktır:

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım."

"Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Hicr Suresi, 39-40)

Şeytan kendisine askerler seçmekte, onları dilediği şekilde yönlendirmekte ve kötülükleri yaygınlaştırmaktadır. Dolayısıyla şeytanın başı çektiği üst akıl, insanlık tarihinin başından beri devrededir ve özellikle şu an bildiği tüm yöntemleri kullanmaktadır.

Çünkü Mehdiyet'in kokusunu almıştır. Yaşadığı panik bu yüzdendir. Savaşlar çıkararak, isyanı teşvik ederek, insanları vatansız, ailesiz, yurtsuz bırakarak bu mübarek zuhuru durdurabileceğini zannetmektedir. Allah'ın gücünü ve kudretini bilmediğinden, mutlaka gerçekleşecek olan bu büyük zuhuru, Hz. Mehdi (as)'ın çıkışını engellemek için kendince tedbirler almaya çalışmaktadır. İşte şeytan ve onun himayesindeki Deccal Komitesi bu denli ahmaktır.

Üst aklın varlığını reddetmek, "Deccal Komitesi yok" demek, Allah'ın dünyayı yaratış sebebini görememektir. Hz. Mehdi (as) mutlaka zuhur edeceğine göre, onun mücadele edeceği, Mehdi karşıtı bir sistem de mutlaka olmalıdır. Keza bunu reddetmek, şu an dünyada gerçekleşen korkunç yıkımı ve felaketleri görmüyor olmak demektir.

Yıkım ve zulüm artacaktır. İngiliz derin devleti, çok daha fazla hırçınlaşacak, Hz. Mehdi (as)'ın zuhur tarihi iyice yakınlaştıkça daha da çılgınlaşacaktır. Sanki bu kutlu zuhurun önüne geçebilirmiş gibi parçalamak, yıkmak ve yok etmek için elindeki her imkanı kullanacaktır. Fakat bütün bunlar kısa sürecektir. Söz konusu "üst akıl", kendisinden çok daha üst ve mutlak bir Aklın, Yüce Allah'ın varlığı ile karşılaşacaktır. Allah'ın izniyle, Hz. Mehdi (as)'ın zuhuru ve Deccal Komitesi'nin manevi yıkımı görülmeye değer olacaktır. Yüce Allah, kötülüklerin barınmasına asla izin vermediğini tüm dünyaya gösterecektir.

Rabbimiz bir ayetine şöyle bildirir:

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (Casiye Suresi, 21)

Dünya şu an son günlerinde Deccal Komitesi tarafından yönetilen felaketlerle uğraşırken, bütün dünya feryat eder, kötülük her koldan dünyayı sarıp sarmalarken, "üst akıl yoktur" deyip rahatına bakanlar, Hz. Mehdi (as) gelmeyecek deyip Deccal'ı da reddedenler, "ileride düşünürüz" diyerek kenara çekilenler kolaya kaçtıklarını zannetmesinler. Kötülüğün şiddeti ve etkisi güçlüdür; her an her yerde insanları bulabilir. Bu ihtimali bilerek, kötülüğe maruz kalmış zavallılar için çabalamaları gerektiğini anlamalıdırlar.

Elbette herhangi bir kişinin deccaliyetin getirdiği felaketlerle karşılaşması, istediğimiz bir şey değildir. Fakat dünya, tüm insanları saran bir kötülük girdabı içinde sürüklenmeye başlamıştır. Yaşadığımız şu dönem, "nemelazımcılık" yapılacak bir dönem değildir.

Şu bir gerçektir ki, Mehdi taraftarları, milyonlarla sayılsalar da, bir avuç da olsalar, mutlaka galip geleceklerdir. Dolayısıyla iyilerin tarafında olmak, Allah'ın değil, kişinin kendisinin ihtiyacı olan bir şeydir (Yüce Rabbimiz'i tenzih ederiz). İyilerden yana olmak, vicdanın sesini dinlemek ve bu dünyada da ahirette de vicdan rahatlığı içinde olmaktır. İyilerden yana olmak, dünyada zavallı bırakılmışlar için bir umut ışığı olmaktır. Dolayısıyla, vicdanının sesini duyabilen herkes, hem dünyada hem de ahirette güzelliklerin hakim olmasını istiyorsa, iyilerin ittifakına katılmalı ve üst akla karşı ilmi ve akli mücadeleyi iyilerle birlikte gerçekleştirmelidir. Muzaffer kılacak olan yalnızca Allah'tır.

...Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir. (Bakara Suresi, 249)

EK BÖLÜM

Evrim Aldatmacası

Evrim teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

Charles Darwin'in 24 Kasım 1859'da yayınlanan kitabı *Türlerin Kökeni*

"Hayat Hayattan Gelir"

Fransız biyolog Louis Pasteur

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "**Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.**" (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life,* New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2*)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

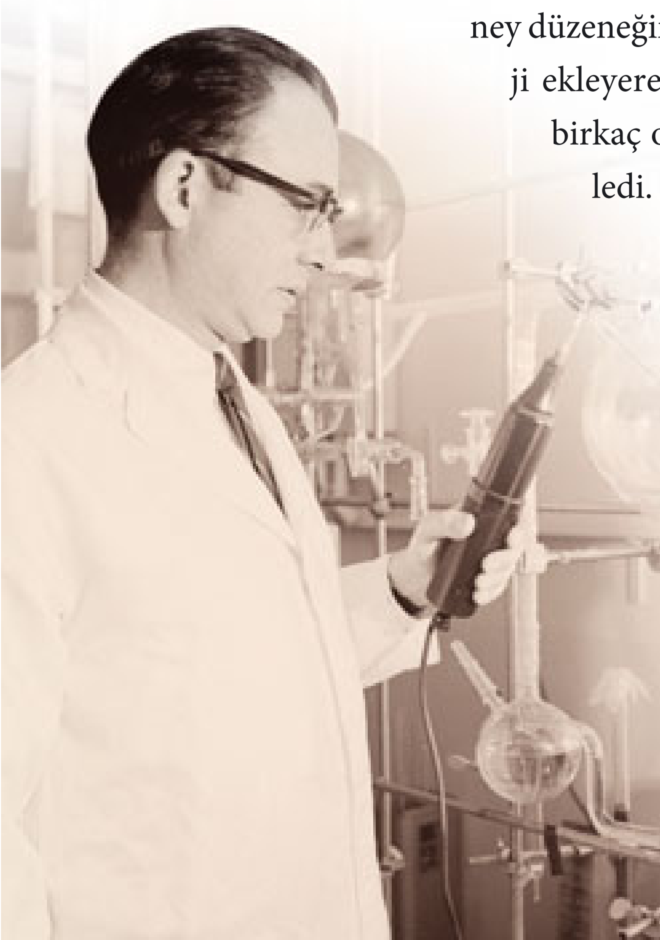
20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life,* (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Rus biyolog Alexander Oparin

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (amino asit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok

Evrimciler, hayatın ilkel dünyada tesadüfen oluştuğu iddiasına delil olarak, çoğu zaman Amerikalı kimyacı Stanley Miller'in deneyini gösterirler. Oysa, yarım asırdan fazla bir zaman önce gerçekleştirilen deney, ilerleyen yıllarda ortaya çıkan bulgularla tüm bilimsel anlamını yitirmiştir.

farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Tanınmış evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni konusu, evrim teorisi için en büyük açmazdır.

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı:

Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler bir araya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switnek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine en üst düzey ödül olan Priestley Madalya'sı verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir. … Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok. (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist Geor-

ge M. Whitesides' Address", *Chemical and Engineering News,* 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA, dört ayrı molekülün farklı dizilimlerinden oluşan bir bilgi bankasıdır. Canlıya ait bütün fiziksel özelliklerin şifreleri buradadır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını tümüyle geçersiz kılmaktadır.

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Editio*n, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Lamarck zürafaların, ceylan benzeri hayvanlardan türediklerini ve yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzadığını iddia etmişti. Fakat Lamarck'ın bu iddiası bilimsel bulgular tarafından yalanlandı ve yanlış bir varsayım olarak tarihe geçti.

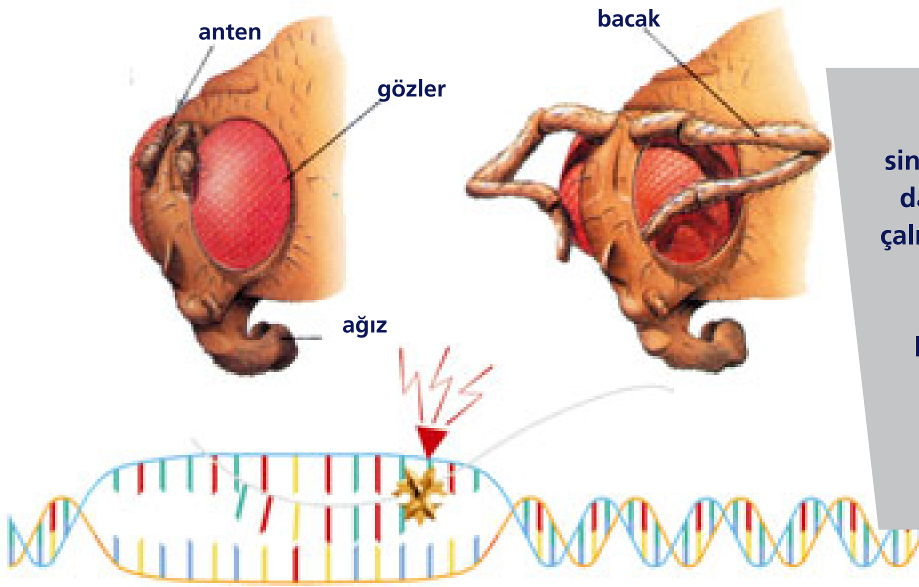
Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: *The Banner of Truth Trus*t, 1988, p. 7.)

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekil-

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Solda: Normal bir meyve sineğinin kafası. Sağda: Mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

de duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü alnında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi geremektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir. **Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.**

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darry Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, *Brattleboro (Vt.) Reformer*, 3 Şubat 2006). Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair "hiçbir delil olmadığını" şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek… (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," *Discover Magazine*, Nisan 2011, s. 68)

Evrimci Lynn Margulis'in de itiraf ettiği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dair tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu ha-

yali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin o Species, s. 246)

YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ YALANLIYOR

Fosil kayıtları, canlıların, sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda var olduklarını ve en küçük bir değişiklik geçirmediklerini göstermektedir. Balıklar hep balık, böcekler hep böcek, sürüngenler hep sürüngen olarak var olmuştur. Türlerin aşama aşama evrimleştiği iddiasının bilimsel hiçbir geçerliliği yoktur.

Güneş Balığı
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Deniz Kestanesi
Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi
Yaş: 295 milyon yıl

Çayır Sivrisineği
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 48-37 milyon yıl

Deniz Yıldızı
Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyen dönemi
Yaş: 490 – 443 milyon yıl

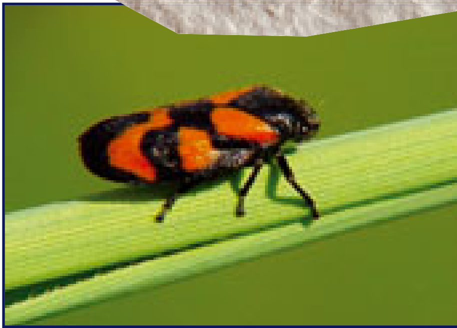

Huş Ağacı Yaprağı
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

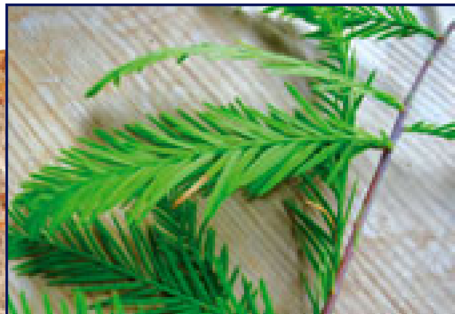

Köpüklü Ağustos Böceği
Dönem: Mezozoi zaman, Kretase dönemi
Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)*

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial,* New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, "Biz evrim geçirmedik" demektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka birşey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol. 258, 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır.

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde ay-

nı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo erectus* ve *Homo sapiens* aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", *Time*, 24 Haziran 2001)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

SAHTE

Evrim yanlısı yayınlarda yandakine benzer hayali "ilkel" insan resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişinin hayal gücüdür. Ancak evrim, bilim karşısında o kadar büyük yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanmaktadır.

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنٖى اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى
شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلٖينَ

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne)."

ve iz ehaz : ve çıkardığı, aldığı zaman

(**İz**: Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, …dığında, …..dığı vakit, çünkü, zira, ….dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen 'zürriyyet' kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim'de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, "insan nesli"dir. Bu ayette de, Adem'in zürriye-

tinden yani Hz. Adem (as)'ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)'ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, "hani Rabbin Adem'den ahid almıştı" ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen 'hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı' ifadesiyle, Hz. Adem (as)'ın zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan **'iz** / hatırla o zamanı, hani' ifadesi ise, Hz. Adem (as)'ın zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. 'İz' kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da 'geçmişte olan bu olayı hatırla'dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce verdikleri sözdür.

Kuran'ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran'da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer peygamberler vardır.** Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak

inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdırlar. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında, asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (olmuş). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)

"Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir.** Böylece Allah

insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir. Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

> **Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bır kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)**

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır. Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. (Detaylı bilgi için bkz.; *Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor*, Harun Yahya (Adnan Oktar))

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun.

Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil bura-

da birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar bir araya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

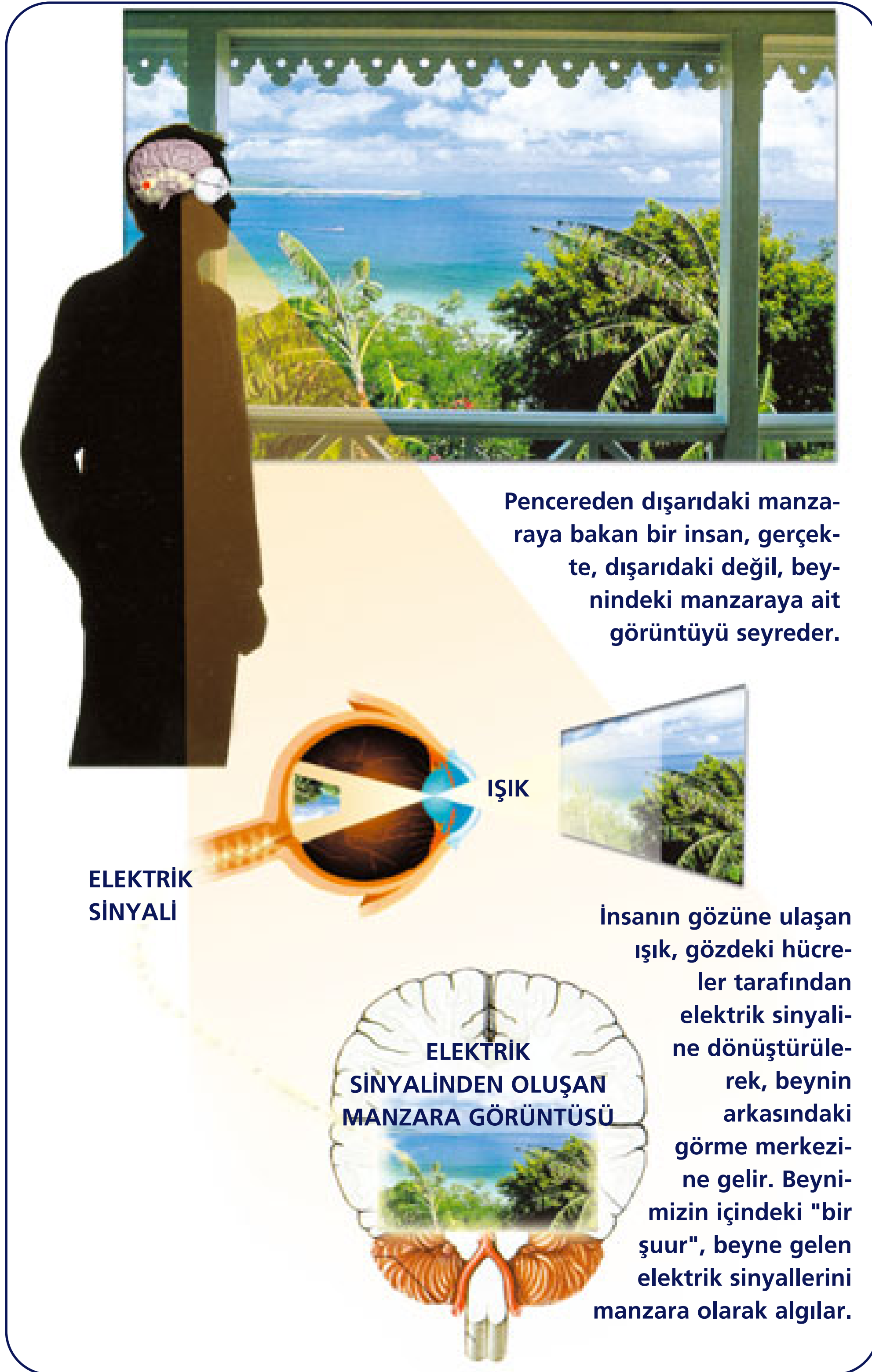
Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değildir. Kaldı ki bu, suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks ve kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar bir araya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin bir araya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu gö-

rülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, her şeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Beynimizde oluşan görüntü, sadece elektrik sinyallerinin oluşturduğu bir algılar silsilesidir. Beynimizde, ne dışarıdaki dünya ne ışık ne de ses vardır.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir

evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "*The Demon-Haunted World*", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa, günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları, cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler. Hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir

sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücüleri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddia-

lardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."

(Bakara Suresi, 32)

KAYNAKÇA

1. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. xviii
2. Buchanan, *a.g.e.,* s. xiii
3. Buchanan, *a.g.e.,* s.19
4. Spring 1936 (Age 61), International Churchill Society, http://www.winstonchurchill.org/the-life-of-churchill/wilderness-years/1935-1939/spring-1936-age-61
5. Onur Öymen, *Silahsız Savaş: Bir Mücadele Sanatı Olarak Diplomasi*, 8. Baskı, İstanbul: Remzi Kitabevi, 2015, s. 68. Öymen, *a.g.e.*, s. 87
7. Henry Kissinger, *Diplomacy,* Simon & Schuster, 1995, s. 413; Onur Öymen, *Silahsız Savaş: Bir Mücadele Sanatı Olarak Diplomasi,* Remzi Kitabevi, İstanbul, Sekizinci Basım, Şubat 2015, s. 108-109
8. Thomas E. Mahl, *Desperate Deception: British Covert Operations in the United States, 1939-44,* Brassey's Intelligence & National Security Library, 1998, e-book, Introduction
9. Boris Johnson, *The Churchill Factor: How One Man Made History,* Riverhead Books, 2015, s. 9-10
10. British Security Coordination, Spartacus Educational, http://spartacus-educational.com/SPYbsc.htm
11. Mark Weber, "Roosevelt's 'Secret Map' Speech", *Institute For Historical Review*, http://www.ihr.org/jhr/v06/v06p125_weber.html
12. Weber, a.g.m.
13. Weber, a.g.m.
14. Weber, a.g.m.
15. James Perloff, "Pearl Harbor: Hawaii Was Surprised; FDR Was Not", *New American,* 7 Aralık 2016, https://www.thenewamerican.com/culture/history/item/4740-pearl-harbor-hawaii-was-surprised-fdr-was-not
16. Thomas E. Mahl, *Desperate Deception, British Covert Operations in the United States,* Brassey's Inc., 1998, e-kitap
17. Mahl, a.g.e.
18. Mahl, a.g.e.
19. Mahl, a.g.e.
20. Mahl, a.g.e.
21. Dr. John Coleman, *300'ler Komitesi*, çev. Mert Akcanbaş, İstanbul: Destek Yayınları, 2014, s. 79
22. James Perloff, "Pearl Harbor: Hawaii Was Surprised; FDR Was Not", *New American,* 7 Aralık 2016, https://www.thenewamerican.com/culture/history/item/4740-pearl-harbor-hawaii-was-surprised-fdr-was-not
23. John Toland, *Infamy: Pearl Harbor and Its Aftermath,* Berkley, 1986, s. 320-335
24. Toland, a.g.e., s. 256
25. Bill Brust, *Defending Principles: The Political Legacy of Bill Brust,* Labor Publications, 1993, s. 104
26. Gericke, Gerda (26 October 2005). "The Destruction of Dresden's Frauenkirche", *Deutsche Welle,* http://www.dw.com/en/the-destruction-of-dresdens-frauenkirche/a-1265990
27. Dominic Selwood, (13 Şubat 2015) "Dresden was a civilian town with no military significance. Why did we burn its people?", *The Telegraph,* http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/11410633/Dresden-was-a-civilian-town-with-no-military-significance.-Why-did-we-burn-its-people.html
28. Paul Addison, Crang, Jeremy A., eds. (2006). *Firestorm: The Bombing of Dresden*. Pimlico, *ISBN 1-84413-928-X,* s. 66–68.
29. Frederick Taylor, (2005). *Dresden: Tuesday 13 February 1945*. London: Bloomsbury, *ISBN 0-7475-7084-1,* s. 209
30. Taylor, a.g.e., s. 432
31. Dominic Selwood, "Dresden was a civilian town with no military significance. Why did we burn its people?", *The Telegraph,* 13 Şubat 2015, http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/11410633/Dresden-was-a-civilian-town-with-no-military-significance.-Why-did-we-burn-its-people.html
32. Selwood, a.g.m.
33. Bill Brust, *Defending Principles: The Political Legacy of Bill Brust,* Labor Publications, 1993, s. 101
34. Marshall de Bruhl, (2006). *Firestorm: Allied Airpower and the Destruction of Dresden*. Random House, sf. 203-206.
35. http://www.history.com/topics/world-war-ii/battle-of-dresden
36. Bill Brust, *Defending Principles: The Political Legacy of Bill Brust,* Labor Publications, 1993, s. 102-103
37. Selwood, Dominic (13 Şubat 2015). "Dresden was a civilian town with no military significance. Why did we burn its people?", *The Telegraph,* http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/11410633/Dresden-was-a-civilian-town-with-no-military-significance.-Why-did-we-burn-its-people.html
38. Alexander McKee, *Dresden 1945: The Devil's Tinderbox*, Granada, 1983, s. 61-62.
39. McKee, a.g.e., s. 63
40. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 399
41. Buchanan, *a.g.e.,* s. 399
42. George Armstrong, *Rothschild Money Trust*, Bridger House Publishers Inc, 2000, s. 70; Dr. John Coleman, *Rothschild Dynasty*, World Intelligence Review, 2006, s. 171
43. Gary G. Kohls, The Hiroshima Myth and the Glorification of American Militarism, 29 Temmuz 2014, https://www.lewrockwell.com/2014/07/gary-g-kohls/the-hiroshima-myth-2/; Hiroşima Miti: ABD Askeri Tarihinin Sayısız Savaş Suçları ve Yalanları, http: //medyasafak.net/haber/1003/hirosima-miti—abd-askeri-tarihinin-sayisiz-savas-suclari-ve-yalanlari
44. Tulga Buğra Işık, "İkinci Dünya Savaşı'nı Hiroşima ve Nagazaki'ye yapılan atom bombası saldırıları mı bitirdi?", *Haber Sol,* http://haber.sol.org.tr/dunya/ikinci-dunya-savasini-hirosima-ve-nagazakiye-yapilan-atom-bombasi-saldirilari-mi-bitirdi
45. Gary G. Kohls, The Hiroshima Myth and the Glorification of American Militarism, 29 Temmuz 2014, https: //www.lewrockwell.com/2014/07/gary-g-kohls/the-hiroshima-myth-2/; Hiroşima Miti: ABD Askeri Tarihinin Sayısız Savaş Suçları ve Yalanları, http://med yasafak.net/haber/1003/hirosima-miti—abd-askeri-tarihinin-sayisiz-savas-suclari-ve-yalanlari
46. William D. Leahy, *I Was There*, Whittlesey House; 1. Baskı, 1950, s. 441

47. "Ike on Ike", *Newsweek*, 11 Kasım 1963, s. 107
48. Winston Churchill, *The Second World War*, Vol. III, The Grand Alliance (London: Cassell & Co., 1950), s. 157
49. Gary G. Kohls, The Hiroshima Myth and the Glorification of American Militarism, 29 Temmuz 2014, https://www.lewrockwell.com/2014/07/gary-g-kohls/the-hiroshima-myth-2/
50. Kohls, a.g.m.
51. Tulga Buğra Işık, "İkinci Dünya Savaşı'nı Hiroşima ve Nagazaki'ye yapılan atom bombası saldırıları mı bitirdi?", *Haber Sol,* http://haber.sol.org.tr/dunya/ikinci-dunya-savasini-hirosima-ve-nagazakiye-yapilan-atom-bombasi-saldirilari-mi-bitirdi
52. Daniel Bates, "Winston Churchill's 'bid to nuke Russia' to win Cold War - uncovered in secret FBI files", *Daily Mail*, 8 Kasım 2014, http://www.dailymail.co.uk/news/article-2826980/Winston-Churchill-s-bid-nuke-Russia-win-Cold-War-uncovered-secret-FBI-files.html#ixzz4hLpVpXrW; Thomas Maier, "Churchill Urged US to 'Wipe Out' Moskow With a Bomb", ICIJ, 28 Ekim 2014, https://www.icij.org/blog/2014/10/churchill-urged-us-wipe-out-moscow-bomb
53. "İran: 2. Dünya savaşında zarara uğradık", *Haber 7,* 27 Ağustos 2010, http://www.haber7.com/dunya/haber/594887-iran-2-dunya-savasinda-zarara-ugradik
54. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 400
55. Buchanan, a.g.e., s. 400
56. Buchanan, a.g.e., s. 402
57. "Let's Talk About the 'Ugly Briton': Shashi Tharoor on Winston Churchill", *The Disorder of Things,* 28 Ekim 2015, https://thedisorderofthings.com/2015/10/28/lets-talk-about-the-ugly-briton-shashi-tharoor-on-winston-churchill/
58. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 403
59. Buchanan, a.g.e., s. 403
60. Patrick J. Buchanan, *Churchill, Hitler, and "The Unnecessary War": How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World*, Three Rivers Press, 2009, s. 404
61. Con Coughlin, "How Winston Churchill got his taste for war", The Telegraph, 27 Nisan 2013, http://www.telegraph.co.uk/history/10022399/How-Winston-Churchil -got-his-taste-for-war.html
62. Peel Commission Report, proof copy of Churchill's evidence: Churchill papers, 2/317
63. "The Crimes of Winston Churchill", The Crimes of Britain, https://crimesofbritain.com/2016/09/13/the-trial-of-winston-churchill/
64. Boris Johnson, *The Churchill Factor: How One Man Made History,* Riverhead Books, 2015, s. 141
65. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
66. "Winston Churchill 'ordered assassination of Mussolini to protect compromising letters'", *The Telegraph*, 2 Eylül 2010, http://www.telegraph.co.uk/history/world-war-two/7978285/Winston-Churchill-ordered-assassination-of-Mussolini-to-protect-compromising-letters.html
67. David Irving, *Churchill's War: I – The Struggle For Power,* Avon Books, 2003, s. xvi
68. Irving, *a.g.e.,* s. xii
69. Taha Kıvanç, 6-7 Eylül'de Ne Oldu? -1-, *Yeni Şafak,* 7 Eylül 2005, http://www.yenisafak.com/arsiv/2005/eylul/07/tkivanc.html; "Fehmi Koru: 6-7 Eylül'de ne oldu, İngiliz parmağı varsa MI6 ajanı Ian Fleming herhangi bir rol oynadı mı?", T24, 6 Eylül 2016, http://t24.com.tr/haber/fehmi-koru-6-7-eylulde-ne-oldu-ingiliz-parmagi-varsa-mi6-ajani-ian-fleming-herhangi-bir-rol-oynadi-mi,358612
70. Lemi Özgen, "6-7 Eylül Olayları ve James Bond", *HThayat,* 3 Eylül 2015, http://www.hthayat.com/yazarlar/lemi-ozgen/1031152-6-7-eylul-olaylari-ve-james-bond
71. Ahmet Erhanlı, "George Orwell: Sömürge Polisi, Sosyalist, Muhabir", *Ürün,* https://urundergisi.com/makaleler.php?ID=227
72. "In The Shadow Of The Counterculture Revolutıon: Radical Change & Counterculture: Huxley, Esalen & Human Potential Movement", *Tavistock Agenda,* http://tavistockagenda. iwarp.com/whats_new_43.html
73. Aldous Huxley, *Brave New World,* 6. Bölüm, https://www.huxley.net/bnw/sixteen.html
74. "Beaulieu's World War II 'spy school' remembered", *BBC*, 29 Kasım 2010, http://news.bbc.co.uk/local/hampshire/hi/people_and_places/history/newsid_9236000/9236954.stm
75. A.g.m.
76. "My secret life in Winston Churchill's spy school", *Mirror*, 2 Mayıs 2010, http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/my-secret-life-in-winston-churchills-spy-218421
77. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 154
78. Simon Mawer, "Special Agents: The Women of SOE", *The Paris Review*, 21 Mayıs 2012, https://www.theparisreview.org/blog/2012/05/21/special-agents-the-women-of-soe/
79. "The Spy Who Loved: The Secrets and Lives of Christine Granville by Clare Mulley – review", *The Guardian,* 3 Ağustos 2012, https://www.theguardian.com/books/2012/aug/03/spy-loved-granville-mulley-review
80. Erika Jarvis, "Five Badass Female Spies Who Deserve Their Own World War II Movie", *Vanityfair,* http://www.vanityfair.com/hollywood/2016/11/allied-world-war-2-female-spy-movies
81. "British SOE Agents executed at Dachau", https://www.scrapbookpages.com/DachauScrapbook/British-SOEagents.html
82. WWII spy heroine who inspired Charlotte Gray movie dies aged 98… and her only regret was 'not killing more Germans', *Daily Mail,* 8 Ağustos 2011, http://www.dailymail.co.uk/news/article-2023775/WWII-spy-heroine-Nancy-Wake-inspired-Charlotte-Gray-movie-dies-aged-98.html#ixzz4hZSSusON
83. Erika Jarvis, "Five Badass Female Spies Who Deserve Their Own World War II Movie", *Vanityfair*, http://www.vanityfair.com/hollywood/2016/11/allied-world-war-2-female-spy-movies
84. "Odette Hallowes, 82, A British Agent Tortured by Nazis", *New York Times*, 21 mart 1995, http://www.nytimes.com/1995/03/21/obituaries/odette-hallowes-82-a-british-agent-tortured-by-nazis.html
85. "My secret life in Winston Churchill's spy school", *Mirror*, 2 Mayıs 2010, http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/my-secret-life-in-winston-churchills-spy-218421

86. Daniel Bates, "She used the bedroom the way James Bond used a Beretta.' How seductress Betty Pack stole the secrets that helped defeat the Nazis - now Jennifer Lawrence is tapped to portray the ultimate honey trap spy", *Daily Mail,* 5 Temmuz 2016, http://www.dailymail.co.uk/news/article-3674051/She-used-bedroom-way-James-Bond-used-Beretta-seductress-Betty-Pack-stole-secrets-helped-defeat-Nazis-Jennifer-Lawrence-tapped-portray-ultimate-honey-trap-spy.html
87. Hugh O'Shaughnessy, *Observer*, 7 June 1992, pages 53-54; "GLADIO Europe's best kept secret", *Cambridge Clarion,* http://www.cambridgeclarion.org/press_cuttings/gladio_obs_7jun1992.html
88. Norton-Taylor, Richard, UK trained secret Swiss force", *The Guardian*, 20 Eylül 1991, s. 7
89. Richard Norton-Taylor, "The Gladio File: did fear of communism throw West into the arms of terrorists?", *The Guardian*, 5 Aralık 1990
90. Dr. John Coleman, *Diplomacy By Deception: An Account of the Treasonous Conduct by the Governments of Britain and the United States,* Bridger House Publishers, 1993, s. 19
91. Coleman, *a.g.e.*, s. 19
92. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002, s. 89-90
93. Ferro, a.g.e, s. 90
94. Kolonyalizm ve Emperyalizm tanımları için bkz. Stanford Encyclopedia of Philosophy,http://plato.stanford.edu/entries/colonialism/95 http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/colonialism, (06.04.2015)
96. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s.90
97. *Sömürgecilik Tarihi* (Afrika-Asya), T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No:3120, Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, 1. Baskı, Eskişehir Ağustos 2014, s. 66
98. Ania Loomba, *Colonialism/Post Colonialism*, New York, Routledge, 1998, s. 43-57
99. Charles Darwin, *The Descent of Man,* 2. Baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
100. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 253
101. Francis Galton, *(1883), Inquiries into Human Faculty and its Development,.* London: Macmillan Publishers. s. 199.
102. Peter J Bowler, *Evolution: The History of an Idea,* 3. Baskı, University of California Press, 2003, s. 308–310
103. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 254
104. Ferguson, a.g.e., s. 254
105. Karl Pearson, "Darwinism, medical progress and eug nics; the Cavendish Lecture, 1912, an address to the medical profession", https://archive.org/details/darwinismmedical1912pear
106. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 123-124
107. Ferguson, a.g.e., s. 129
108. Ferguson, a.g.e., s. 119
109. Ania Loomba, *Kolonyalizm Postkolonyalizm,* çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 208
110. Yardımcı Doç. Dr. Veli Sırım, Bir Sömürge Aracı Olarak Eğitim, *Çerçeve Dergisi*, Sayı: 37, 2005
111. Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya), T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını, No: 3120, Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, 1. Baskı, Eskişehir, Ağustos 2014, s. 67
112. T.B. Macaulay, *Minute on lndian Education,* J. Clive (der.), Selected Writings, Chicago, IL: University of Chicago Press, 1972, s. 249
113. Ania Loomba, *Kolonyalizm Postkolonyalizm,* çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 110
114. Michael Banton, *Race Relations,* Tavistock Publications, 1967, s. 34
115. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik,* Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.90
116. https://www.therai.org.uk/
117. Asad, a.g.e., s. 91
118. Kwame Nkrumah, D. Brokensha, *Applied Anthropology in English-Speaking Africa*, Society for Applied Anthropology, 1966, s. 15
119. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2009, s. 190
120. Sir H. M. Durand, *Life Sir A. C. Lyall,* Londra, 1913, s. 89
121. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik,* Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.106
122. Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya), T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No:3120, Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, 1. Baskı, Eskişehir Ağustos 2014, s. 67
123. Mîna Urgan, *Bir Dinozorun Gezileri*, Yapı Kredi Yayınları, 5. Baskı: İstanbul, Ekim 1999, ISBN 975-08-0138-5, s. 176
124. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 244
125. https://tr.wikipedia.org/wiki/İngilizce
126. Mîna Urgan, *Bir Dinozorun Gezileri,* Yapı Kredi Yayınları, 5. Baskı: İstanbul, Ekim 1999, ISBN 975-08-0138-5, s. 176
127. Eric Holt Gimenez, "We Already Grow Enough Food For 10 Billion People — and Still Can't End Hunger", *Huffington Post,* 18 aralık 2014, http://www.huffingtonpost.com/eric-holt-gimenez/world-hunger_b_1463429.html
128. Thomas Robert Malthus, *An Essay on the Principle of Population,* 4. Kitap, 5, Bölüm, http://www.econlib.org/library/Malthus/malPlong30.html
129. Morris M, 10 Evil Crimes Of The British Empire, 4 Şubat 2014, http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/
130. Morris M, a.g.m.
131. Gibbons, L. (1991) *'Race Against Time, Racial Discourse and lrish History'*, Oxford Literary Review, 13 (1-2) s. 96
132. Ania Loomba, *Kolonyalizm Postkolonyalizm,* çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1, s. 186

133. Madley, Benjamin, "Patterns of frontier genocide 1803–1910: The Aboriginal Tasmanians, the Yuki of California, and the Herero of Namibia.", *Journal of Genocide Research*, 2004, 6(2), Haziran, s. 170
134. Ferguson Robinson and Barry York, *The Black Resistance*, Widescope, 1977, Ch. 2 & 3
135. Sefa M. Yürükel, *Batı Tarihinde İnsanlık Suçları,* Frida Yayınları, 2004, s. 93
136. David S. Trigger, Whitefella Comin, *Wild Time, Aboriginal responses to colonialism in northern Australia*, Department of Anthropology, The University of Western Australia, 1992, Cambridge University Press, Cambridge, 1992 s. 20
137. C. Turnbull, *Black War: The Extermination of the Tasmanian Aborigines*. Melbourne: Lansdowne Press, 1948, s. 98
138. Saunders Evans, Exclusion, Exploitation and Extermination, Race relations in colonial Queensland, ANZ, 1975, Ch. 5
139. E. H. Dow (ed.), *Trollope's Australia*, 1966, s. 134-142.
140. Saunders Evans, Exclusion, Exploitation and Extermination, Race relations in colonial Queensland, ANZ, 1975, s. 51
141. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002, s. 276
142. "Avustralya Aborijinleri", http://www.tarihiolaylar.com /tarihi-olaylar/avustralya-Aborijinleri-74
143. R. M. Jones, *"Tasmanian Tribes",* Appendix in N. Tindale, *Aboriginal Tribes of Australia*, Australian National University Press, Canberra, 1974, s. 325
144. Reynolds, H., *Fate of a Free People: A Radical Re-examination of the Tasmanian Wars*. Ringwood: Penguin Australia, 1995, s. 4
145. David Monaghan, "The Body-snatchers", *The Bulletin*, 12 Kasım 1991, s. 34.
146. Creation Ex Nihilo, Vol 14, No. 2, Mart-Mayıs 1992, s. 17
147. David Monaghan, "The Body-snatchers", *The Bulletin*, 12 Kasım 1991, s. 30-38
148. Monaghan, a.g.m., s. 34
149. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973,* Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974
150. Stone, a.g.e., s. 83
151. Jani Roberts, *How New-Darwinism Justified Taking Land From Aborigines and Murdering Them in Australia*, http://www.witch.plus.com/ausrace.html
152. Roberts, a.g.m.
153. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973,* Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974, s.96
154. Stone, a.g.e., s. 93
155. Yuval Noah *Harari, Dinin Kanunu,* http://liberteryen.org/2016/03/dinin-kanunu/
156. Ania Loomba, *Kolonyalizm Post Kolonyalizm*, Çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, Birinci Basım, İstanbul 2000, ISBN 975-539-252-1, s. 21
157. Stanley Wolpert, *A New History of India*; 3. Baskı, Oxford University Press, 1989, s. 226-28
158. Henry Crossly Irwin, (1880). *The Garden of India, (or Chapters on Oudh History and Affairs),* London: W. H. Allen Co., s. 107
159. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 345
160. Herman Kulke ve Dietmer Rothermund, *Hindistan Tarihi,* Çev. Müfit Güney, Ankara, İmge, 2001, s. 333
161. Ania Loomba, *Kolonyalizm Post Kolonyalizm*, Çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, Birinci Basım, İstanbul 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 74
162. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 156
163. Simon Smith, (1998), *British Imperialism 1750–1970*, Cambridge University Press. ISBN 0-521-59930-X, s. 50-57
164. Yogesh Chadha, *Gandhi: A Life,* John Wiley & Sons Inc., 1997, ISBN 9780471350620 s. 237
165. Colonet Anil Athale, "*What will be history's verdict on the Ramlila maidan eviction?*", 8 Haziran 2011, http://www.rediff.com/news/column/what-will-be-historys-verdict-on-the-ramlila-maidan-eviction/20110608.htm
166. Report of Commissioners, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 56
167. Disorder Inquiry Committee Report, Vol II, p 191
168. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 56
169. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 10-11
170. Home Political, Eylül 1920, No 23, National Archive of India, Yeni Delhi
171. *Report of Commissioners*, Vol I, Yeni Delhi, s. 105
172. *Report of Commissioners*, Vol I, II, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 11
173. *Report of Commissioners, Vol I, II*, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 55-56
174. *Report of Commissioners, Vol I, II*, Bombay, 1920, Yeni Delhi, 1976, s. 55-56
175. Ania Loomba, *Kolonyalizm Post Kolonyalizm*, Çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, Birinci Basım, İstanbul 2000, ISBN 975-539-252-1 s. 103
176. Amartya Sen, *Imperai Illusion,* New Republic, 31 Aralık 2007, https://newrepublic.com/article/61784/imperial-illusions
177. Romesh Chunder Dutt, *The Economic History of India Under Early British Rule: From the Rise of the British Power in 1757, to the Accession of Queen Victoria in 1837,* Kegan Paul, Trench, Trübner, 1906
178. Roy Tirthankar, *"The Economic History of India1857-1947,"* Oxford Texbooks, 2006, s. 240
179. Rakhi Chakrabotrty, "The Bengal Famine: How the British engineered the worst genocide in human history for profit", Yous Story, 15 Ağustos 2014, https://yourstory.com/2014/08/bengal-famine-genocide/
180. Dr Ramtanu Maitra, "Genocide, The British Don't Want You To Know About – They Systematically Starved To Death Over 60 Millions Of Eastern Indians!", *The Millenium Report,* 14 February 2017, http://themilleniumreport.com/2017/02/genocide-the-british-dont-want-you-to-know-about-they-systematically-starved-to-death-over-60-millions-of-eastern-indians/
181. Yücel Bulut, "Hindistan'da İngiliz Sömürgeciliği, Oryantalizm ve William Jones", *Sosyoloji Dergisi*, 3. Dizi,

Sayı 6, 2003, s. 88
182. "London March 22" Oxford Journal, British Newspaper Archive, 23 Mart 1771, Retrieved 29 August 2014
183. Rakhi Chakrabotrty (15 Ağustos 2014) "The Bengal Famine: How the British engineered the worst genocide in human history for profit", *Your Story,* https://yourstory.com/2014/08/bengal-famine-genocide/
184. Vineet Menon, *"Forgotten Genocide", Politircks*, https://politricks.quora.com/Forgotten-Genocide
185 *Imperial Gazetteer of India* 1907, s. 488
186. David Fieldhouse, "For Richer, for Poorer?", in Marshall, P. J., The Cambridge Illustrated History of the British Empire, Cambridge: Cambridge University Press., 1996, ISBN 0-521-00254-0, s. 132
187. Sumit Guha, *Environment and Ethnicity in India, 1200-1991,* Cambridge Studies in Indian History& Society, 2006, ISBN 0 521 64078, s.116
188. Prasanta Chandra *Mahalanobis, R. K. Mukherjea, A. Ghosh (1946) "A sample survey of after effects of Bengal famine of 1943" Sankhya 7 (4) s. 337-400*
189. Mark B. Tauger, *The Indian Famine Crises of World War II,* British Scholar Edinburgh University Press, Mart 2009, 1 (2): 2009, s. 187
190. Herman, Arthur, Gandhi & Churchill: The Epic Rivalry that Destroyed an Empire and Forged Our Age, Bantam, 2009, s. 513
191. Scott Horton, "Churchill's Dark Side: Six Questions for Madhusree Mukerjee", *Harpers,* 4 Kasım 2010, http://harpers.org/blog/2010/11/churchills-dark-side-six-questions-for-madhusree-mukerjee/
192. Shashi Tharoor, "The Ugly Briton", *Time,* 19 Kasım 2010, http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,2031992,00.html
193. M. Morris, "10 Evil Crimes of the British Empire", 4 Şubat 2014, http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/
194. Peter Scheckner, *An Anthology of Chartist Poetry: Poetry of the British Working Class,* 1830s–1850s, Fairleigh Dickinson Univ Press, s. 53
195. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 440
196. Eric Williams, *Kapitalizm ve Kölelik,* Dipnot Yayınları, Ankara 1. Baskı, 2013, s. 51
197. Mark Curtis, *Secret Affairs: Britain's Collusion with Radical Islam*, Serpent's Tail, 2011, e-book
198. The Tribune, *Line of Division, Real and İmagined*, 24 Eylül 2006 http://www.tribuneindia.com/2006/20060924/spectrum/main1.htm
199. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 441 – 442
200. Ferro, a.g.e., s. 442
201. Ferro, a.g.e., s. 444
202. Ishtiaq Ahmed, *State, Nation and Ethnicity in Contemporary South Asia,* Cassel Pub., London & New York, 1998, ISBN - 978-1855675780, s. 99
203. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi,* Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002 s. 404
204. Anthony Read, David Fisher, *The Proudest Day: India's Long Road to Independence,* New York: W. W. Norton & Company, 1998, ISBN 9780393045949 s. 487
205. Read, a.g.e., s. 484-485
206. M. Morris, 10 Evil Crimes of the British Empire, 4 Şubat 2014 http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/
207. Edmund Heward, *The Great and the Good: A Life of Lord Radcliffe,* Barry Rose Publishers, 1994, ISBN 978-1872328911, para. 1
208. *The London Gazette*: no. 38627, s. 2748. 3 Haziran 1949
209. Osmanlı Arşiv Belgesi, HAT 955/4097/B.
210. Darkot (1997), s.136
211. A. S. Bujra, "Urban Elitesand Colonialism: The Nationalist Elites of Aden and South Arabia", *MiddleEasternStudies*, Vol. 6, No. 2, Taylor&Francis, 1970 s. 190
212. Serpil Açıkalın, Gamze Coşkun, Sedat Laçiner, *Yemen Dosyası, Fakirlik ve terör kıskacında bir ülke,* USAK Yayınları, Ankara-Haziran 2010, ISBN 978-605-4030-34-7, s. 58-59
213. Robert R. Robbins, "The Legal Status of Aden Colonyandthe Aden Protectorate", *The American Journal of International Law*, Vol. 33, No. 4, 1939, s. 701.
214. M. Morris, 10 Evil Crimes of the British Empire, 4 Şubat 2014 http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/
215. G. Wyman Bury, *Pan-İslam veya İslam İmparatorluğu*, Destek Yayınevi, Ağustos 2011, ISBN 978- 605-4455-61-4, s. 26, 49, 65
216. Aynur Erdoğan, Yemen hala Osmanlı'ya bağlı..., Dünya Bülteni, 20 Haziran 2011, http://www.dunyabulteni.net/tarih-ve-toplum-konusmalari/164059/yemen-hala-osmanliya-bagli
217. Ahmet Asan (Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tarih Bölümü), *Avrupa Sömürgeciliğinin Afrika Üzerindeki Etkileri*, http://akademikperspektif.com/2014/07/27/avrupa-somurgeciliginin-afrika-uzerindeki-etkileri/
218. Okt. Mürsel Bayram*, Enerjeopolitik Müdahaleler Ve Afrika'daki İç Savaşlar: Nijerya, Angola ve Sudan Örnekleri*, Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Ocak 2017, Cilt: 7, Sayı: 1, s. 220
219. Prof. Dr. Azmi Özcan, *Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya),* T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını, No:3120, 1. Baskı, Eskişehir, Ağustos 2014, s. 65
220. Mariam Arif Gassemi, *Somalia: Clan vs. Nation*, Michigan Üniversitesi, 2002, s. 4
221. Oral Sander, *Siyasi Tarih İlkçağlardan 1918'e*, 18. Baskı, İmge kitabevi, s. 230
222. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyayı Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 233
223. Ferguson, a.g.e., s. 165
224. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik*, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.74
225. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
226. P. J. Cain ve A. G. Hopkins, *British Imperialism-Innovation and Expression (1688-1914)*, Longman (1. Baskı), 1993, ISBN: 978-0582491762, New York, s. 362-63, 407
227. Prof. Dr. Davut Dursun ve Prof. Dr. Tayyar Arı, Orta Doğuda Siyaset, T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No: 3035, 1. Baskı, Eskişehir Ocak 2013, ISBN 978-975-06-1693-8, s. 37
228. Dursun, a.g.e., s. 38
229. Dursun, a.g.e., s. 38

230. Dursun, a.g.e., s. 38
231. Türkkaya Ataöv, *Afrika Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri,* Ankara: AÜSBF Yayınları, 1973, s. 33-50
232. Prof. Dr. Davut Dursun ve Prof. Dr. Tayyar Arı, *Orta Doğuda Siyaset,* T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No: 3035, 1. Baskı, Eskişehir Ocak 2013, ISBN 978-975-06-1693-8, s. 39
233. Dursun, a.g.e, s. 40
234. Dursun, a.g.e, s. 40-41
235. "Blair, Darbeci Sisi'ye Danışman Oldu", *Sabah*, 3.7.2014 http://www.sabah.com.tr/dunya/2014/07/03/blair-darbeci-sisiye-danisman-oldu
236. Talal Asad, Antropoloji ve Sömürgecilik, Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s. 148
237. Thomas Pakenham, *The Boer War*, Weidenfield and Nicolson, Londra, 1997
238. M. Morris, 10 Evil Crimes of the British Empire, 4 Şubat 2014 http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/
239. South African History online, *Second Anglo-Boer War 1899 – 1902*, http://www.sahistory.org.za/topic/women-children-white-concentration-camps-during-anglo-boer-war-1900-1902
240. The Birth of the Concentration Camp? British Imperialism and the Origins of Modern Detention, Council of European Studies, Autumn 2013, volume 43, sayı 2, https://councilforeuropeanstudies.org/files/Perspectives/Autumn2013/s10_Forth.pdf
241. David Birmingham, *The Decolonization of Africa,* Taylor & Francis e-Library, 2009, s. 1-6
242. Walter, Rodney (1973), *How Europe Underdeveloped Africa,* Dar-Es-Salaam ve London, 6. Baskı, Bogle-L'Ouverture Publications, s. 232-233
243. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyayı Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 220
244. Seval Çolak, *Özel Bir Kolonyalizm Türü Apartheid,* Ankara Üni. Sosyal Bilimler Ens. Afrika Çalışmaları Anabilim dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara- 2015, s. 47
245. Niall Ferguson, *İmparatorluk, Britanya'nın Modern Dünyası Biçimlendirişi,* Çeviren: Nurettin Elhüseyini, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2011, s. 223-224
246. Marc Ferro (2002), *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, s.146
247. Ferro, a.g.e., s. 241-242
248. Ania Loomba, *Kolonyalizm Postkolonyalizm,* çev. Mehmet Küçük, Ayrıntı Yayınları, 1. Basım, 2000, ISBN 975-539-252-1, s. 151-152
249. M. Morris, "10 Evil Crimes of the British Empire", 4 Şubat 2014, http://listverse.com/2014/02/04/10-evil-crimes-of-the-british-empire/
250. Editör: Prof. Dr. Azmi Özcan, *Sömürgecilik Tarihi (Afrika-Asya),* T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No:3120, 1. Baskı, Eskişehir Ağustos 2014, s. 55
251. Mürsel Bayram, *Sudan'ın Etnopolitik Sorunlarını Besleyen Faktörlerin Tarihsel Bir Analizi,* Tarihin Peşinde Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 2016, Sayı: 16, s. 201 http://www.tarihinpesinde.com/dergimiz/sayi16/M16_11.pdf
252. V. G. Kiernan (1969), *The Lords of Human Kind,* Peli can Book, Londra, s. 242-243
253. Raimondo Luraghi, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: H. İnal, E Yayınları, İstanbul 2000, s.213
254. Frantz FANON, *Yeryüzünün Lanetlileri,* (Çev. B. DOKTOR), İst., 1984, s. 262
255. Werena Rosenke, *Sefaletin Mimarı Avrupa, Niçin Aztekler Avrupa'yı Keşfetmedi?,* Derleyen: P. Wahl, Çeviren: Levet Kafadar, İletişim Yayınları, İstanbul, 1993, ISBN: 9789754703054, s. 60-61
256. Marc Ferro, *Sömürgecilik Tarihi*, Çev: Muna Cedden, İmge Kitabevi, 1. Baskı, Ankara, 2002, s. 290-291
257. Kwame Nkrumah, "The mechanisms of neo-coloni lism", https://www.marxists.org/subject/africa/nkrumah/neo-colonialism/ch01.htm
258. Martin Drewry, "It's time NGOs admit aid isn't going to 'save' Africa", *The Guardian,* 22 Temmuz 2014, https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2014/jul/22/africa-rescue-aid-stealing-resources
259. Drewry, a.g.m
260. Mark Anderson, "Aid to Africa: donations from West mask 60bn looting' of continent", *The Guardian*, 15 Temmuz 2014, https://www.theguardian.com/global-development/2014/jul/15/aid-africa-west-looting-continent
261. Martin Drewry, "It's time NGOs admit aid isn't going to 'save' Africa", The Guardian, 22 Temmuz 2014, https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2014/jul/22/africa-rescue-aid-stealing-resources
262. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
263. Curtis, a.g.e.
264. Yrd. Doç. Dr. Deniz Altınbaş, "İnsanlığa Karşı Suçlar ve Yeni Sömürgecilik", *Uluslararası Suçlar ve Tarih*, 2011, Sayı: 11/12, s. 35
265. Talal Asad, *Antropoloji ve Sömürgecilik,* Ütopya Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2008, ISBN 978-975-6361-67-2, s.74
266. Yrd. Doç. Dr. Deniz Altınbaş, "İnsanlığa Karşı Suçlar ve Yeni Sömürgecilik", *Uluslararası Suçlar ve Tarih*, 2011, Sayı: 11/12, s. 37
267. Partha Chatterjee, (1993) *The Nations and its Fragments: Colonial and Postcolonial Histories,* Princeton, NJ: Princeton University Press s. 5
268. Mark Curtis, *The Great Deception: Anglo-American Power and World Order*, Pluto Press, 1998, e-book
269. *Ortadoğu'da Siyaset*, TC Anadolu Üniversitesi Yayını No.3035 s. 232
270. Aziz Doğan, Avrupa Birliği ve İngiliz Uluslar Topluğu İlişkileri, *Hazine Dergisi*, Ekim 1996 Sayı: 4
271. http://www.cs.mcgill.ca/~rwest/link-suggestion/wpcd_2008-09_augmented/wp/c/Common_law.htm
272. Brown, Judith (1998). The Twentieth Century, The Oxford History of the British Empire Volume IV. Oxford University Press. ISBN 0-19-924679-3. Erişim tarihi: 22 Temmuz 2009.
273. Marshall, PJ (1998). *The Eighteenth Century, The Oxford History of the British Empire Volume II*. Oxford University Press. ISBN 0-19-924677-7. S.238-240
274. Gogstad, C., *"Contemporary Trends Within the Commonwealth",* www.plu.edu/~dmc/gallery/MDP/gogstad/pdf/commonwealth.pdf
275. Göktürk Tüysüzoğlu, "İkinci Dünya Savaşı Sonrası İn-

giliz Dış Politikası: İmparatorluk Yaşıyor Mu?", *Akademik Bakış Dergisi,* Eylül -Ekim 2011 s. 20
276. Prof Dr. Sedat Aybar, Brexit Sonrası İngiltere, AB ve Ötesi, *TASAM*, 27 Temmuz 2016,http://www.tasam.org/tr-TR/Icerik/31892/brexit_sonrasi_ingiltere_ab_ve_otesi
277. Göktürk Tüysüzoğlu, "İkinci Dünya Savaşı Sonrası İngiliz Dış Politikası: İmparatorluk Yaşıyor Mu?", *Akademik Bakış Dergisi*, Eylül -Ekim 2011 s. 21
278. Nuri Sevgen, "İngiltere Brexit'i Neden İster?", *Yatırım Finansman*, 1 Haziran 2016, https://www.yf.com.tr/piyasa-analizi/piyasa-yorumlari/yorum/ingiltere-brexiti-neden-ister-01-06-2016-14-33
279. "SAS Troops Poised to EVACUATE Britons From Turkey Amid Fear of SECOND Military Coup", *Daily Express,* 26 Temmuz 2016, http://www.express.co.uk/news/uk/692730/SAS-troops-poised-to-EVACUATE-Britons-from-Turkey-amid-fear-of-SECOND-military-coup
280. "From the Second World War to the Treaty of Rome", *Parliament*, http://www.parliament.uk/about/living-heritage/evolutionofparliament/legislativescrutiny/parliament-and-europe/overview/post-ww2-to-treaty-of-rome/
281. "Winston Churchill coined what Cold War phrase in 1946?", *The Epoch Times*, 5 Mart 2012, https://www.nationalchurchillmuseum.org/03-05-12-churchill-cold-war-phrase.html
282. James W. Muller, Churchill's "Iron Curtain" Speech Fifty Years Later, University of Missouri, 1999, s. 95
283. Jon Danzing, "Winston Churchill: A founder of the European Union", EU-ROPE, 10 Kasım 2013, http://europe.ideasoneurope.eu/2013/11/10/winston-churchill-a-founder-of-the-european-union/
284. Quentin Peel, "Historic misunderstanding underlies UK-EU relationship on Churchill anniversary", *Financial Times*, 19 Eylül 2016, https://www.ft.com/content/3d6bbabc-7122-11e6-a0c9-1365ce54b926
285. Hakan Karagöz, İngiliz Milletler Topluluğu ve İngiltere'nin AB Üyeliği, *Konya Ticaret Odası*, http://www.kto.org.tr/d/file/ingiliz-milletler-toplulugu-ve-ingilterenin-ab-uyeligi.pdf
286. Onur Öymen, *Silahsız Savaş: Bir Mücadele Sanatı Olarak Diplomasi,* 8. Baskı, İstanbul: Remzi Kitabevi, 2015, s. 68
287. Elif Çağlı, "Marxist Attitude On the Question of European Union", *Marksist Tutum*, 12 Nisan 2003, http://en.marksist.net/elif_cagli/united_states_europe.htm
288. "May 1968 events in France", https://en.wikipedia.org/wiki/May_1968_events_in_France
289. Spinelli Group, https://en.wikipedia.org/wiki/Spinelli_Group
290. Paul Belien, "Former Soviet Dissident Warns For EU Dictatorship", *The Brussels Journal*, 27 Şubat, 2006, https://www.brusselsjournal.com/node/865
291. Erika Ritz, "I Genuinely Believe This is a Marxist Revolution": British Lawmakers Revolt Against E.U. (And How It Relates to Us), *The Blaze,* 26 Kasım 2012, http://www.theblaze.com/stories/2012/11/26/i-genuinely-believe-this-is-a-marxist-revolution-british-lawmakers-revolt-against-e-u-and-how-it-relates-to-us/
292. Maria Alcaparra ve Adriano Fa, "When Barroso Was a Communist", *Cafe Babel*, 5 Ekim 2007, http://www.cafebabel.co.uk/politics/article/when-barroso-was-a-communist.html
293. William F Jasper, "Italy on Financial Brink as 'Former' Communist Tries to Lead", *New American*, 28 Şubat 2013,https://www.thenewamerican.com/world-news/europe/item/14641-italy-on-financial-brink-as-%E2%80%9Cformer%E2%80%9D-communist-tries-to-lead
294. Manuel Marín, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Marín
295. Paul Belien, "Former Soviet Dissident Warns For EU Dictatorship", *The Brussels Journal,* https://www.brusselsjournal.com/node/865
296. Belien, a.g.m.
297. Dr. Ariel Cohen, "NATO Should Stand Up Black Sea Command Before It's Too Late", *Huffington Post,* http://www.huffingtonpost.com/dr-ariel-cohen/nato-should-stand-up-blac_b_10831440.html
298. Daniele Ganser, NATO'nun Gizli Orduları: Gladio Operasyonları ve Avrupa Devlet Terörü", Grifin Kitap, 2012, s. 24
299. Ganser, a.g.e., s. 71
300. Ganser, a.g.e., s. 83
301. Ganser, a.g.e., s. 83-84
302. Ganser, a.g.e., s. 84
303. Ganser, a.g.e., s. 84
304. Ganser, a.g.e., s. 85
305. Ganser, a.g.e., s. 89
306. Ganser, a.g.e., s. 97
307. Ganser, a.g.e., s. 97-98
308. Ganser, a.g.e., s. 105-106
309. Ganser, a.g.e., s. 106
310. Ganser, a.g.e., s. 278
311. "Darbeler ve ABD", *Aljazeera Turk,* 24 Ağustos 2016, http://www.aljazeera.com.tr/haber/darbeler-ve-abd
312. "Ecevit, Özel Harp'i 1974'te Duydu", *Evrensel*, 3 Ocak 2006, https://www.evrensel.net/haber/168403/ecevit-ozel-harp-i-1974-te-duydu
313. Dr. John Coleman, *Diplomacy By Deceptio: An Account Of The Treasonous Conduct By The Governments Of Britain and The United States,* Bridger House Publishers, 1993, s. 198
314. "MI6 Osmanlı'yı izlemek için kurulmuş!", *Dünya Bülteni*, 6 Ekim 2010, http://www.dunyabulteni.net/?aType=haber&ArticleID=131483
315. "Milli Mücadele'de James Bond", *Habertürk*, 4 Kasım 2012, http://www.haberturk.com/yasam/haber/791020-milli-mucadelede-james-bond
316. "Annie MACHON (İngiliz Ajan)'dan Yaz-Boz'a Özel Olay Açıklamalar!", 14 Aralık 2014, http://www.yolcumisali.com/2014/12/annie-machon-ingiliz-ajan-dan-yaz-boza-ozel-olay-aciklamalar.html
317. "Annie MACHON (İngiliz Ajan)'dan İngiliz İstihbaratı ve Sosyal Medya", 14 Aralık 2014, http://www.yolcumisali.com/2014/12/annie-machon-ingiliz-ajan-dan-ingilz-istihbarati-ve-sosyal-medya.html
318. "Annie MACHON (İngiliz Ajan)'dan Yaz-Boz'a Özel Olay Açıklamalar!", 14 Aralık 2014, http://www.yolcumisali.com/2014/12/annie-machon-ingiliz-ajan-dan-yaz-boza-ozel-olay-aciklamalar.html
319. Playing Dirty - MI6 Documentary, Youtube, https://

www.youtube.com/watch?v=SVMbghozDBc
320. Doç. Dr. Sait Yılmaz, Küresel Sermaye ve Türkiye, s. 3; http://www.academia.edu/7647531/K%C3%BCresel_Sermaye_ve_T%C3%BCrkiye
321. Peter Cross, "William 'Wild Bill' Donovan: America's Spymaster in WWII", *Warfare History Network,* 11 Nisan 2017, http://warfarehistorynetwork.com/daily/wwii/william-wild-bill-donovan-americas-spymaster-in-wwii/
322. Mehmet Ali Çavuş, "Kontrollü darbenin alası", *Yenigün*, 22 Temmuz 2017, http://www.gazeteyenigun.com.tr/yazarlar/mehmet-ali-cavus/kontrollu-darbenin-l-si/34621/
323. John Coleman, *300'ler Komitesi*, çev. Mert Akcanbaş, İstanbul: Destek Yayınları, 2014, s. 147
324. Tim Ross, Andrew Gilligan ve Robert Mendick, "CIA torture: Tony Blair and Jack Straw 'must account for what they knew'", *The Telegraph,* 13 Aralık 2014, http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/defence/11292428/CIA-torture-Tony-Blair-and-Jack-Straw-must-account-for-what-they-knew.html
325. Rod McGuirk, "Scientist claims WMD 'censors'", News24, 14 Şubat 2005, http://www.news24.com/World/News/Scientist-claims-WMD-censors-20050214
326. McGuirk, a.g.m.
327. Nick Hopkins, "UK gathering secret intelligence via covert NSA operation", *The Guardian*, 7 Haziran 2013, https://www.theguardian.com/technology/2013/jun/07/uk-gathering-secret-intelligence-nsa-prism
328. Snowden leaks 'worst ever loss to British intelligence', *BBC*, 11 Ekim 2013, http://www.bbc.com/news/uk-24486649
329 "UK intelligence work defends freedom, say spy chiefs", *BBC*, 7 Kasım 2013, http://www.bbc.com/news/uk-politics-24847399
330. Husna Haq, "Dünyanın beş yasak bölgesi", *BBC*, http://www.bbc.com/turkce/haberler/2016/04/160414_vert_tra_en_gizli_yerler
331. Ewen MacAskill, Julian Borger, Nick Hopkins, Nick Davies ve James Ball, "GCHQ taps fibre-optic cables for secret access to world's communications", *The Guardian,* 21 Haziran 2013, https://www.theguardian.com/uk/2013/jun/21/gchq-cables-secret-world-communications-nsa
332. "UK 'spied on UN's Kofi Annan'", 26 Şubat 2004, BBC, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/3488548.stm
333. Scott Shane, "No Morsel Too Minuscule for All-Consuming N.S.A.", *New York Times,* 2 Kasım 2013, http://www.nytimes.com/2013/11/03/world/no-morsel-too-minuscule-for-all-consuming-nsa.html
334. Ewen MacAskill, Julian Borger, Nick Hopkins, Nick Davies ve James Ball, "GCHQ taps fibre-optic cables for secret access to world's communications", *The Guardia*n, 21 Haziran 2013, https://www.theguardian.com/uk/2013/jun/21/gchq-cables-secret-world-communications-nsa
335. What is Five Eyes?, Privacy International, https://www.privacyinternational.org/node/51
336. A.g.m.
337. A.g.m.
338. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 134
339. Banu Avar, Hangi Dünya Düzeni?, 20. Baskı, Remzi Kitabevi, 2009, s. 9
340. Erol Bilbilik, *İşgal Örgütleri, CIA, NATO, AB*, 2 Basım, Asya Şafak Yayınları, İstanbul 2008, s. 17-29
341. "Tavistock Institute for Global Manipulation", 1:20, https://www.youtube.com/watch?v=vZG0b02zCdg
342. Erol Bilbilik, *İşgal Örgütleri, CIA, NATO, AB*, 2 Basım, Asya Şafak Yayınları, İstanbul 2008, s. 17-29
343. Bilbilik, *a.g.e.,* s. 17-29
344. John Coleman, *The Tavistock Institute For Human Relations: Shaping the Moral, Spiritual, Cultural, Political and Economic Decline of the United States,* Global Review Publications, 2006, s. 90
345. Coleman, a.g.e., s. 90
346. Coleman, a.g.e., s. 92
347. Coleman, a.g.e., s. 92
348. Coleman, a.g.e., s. 94
349. Eustace Mullins, The World Order: Our Secret Rulers, s. 50-51
350. Banu Avar, "Sevr Mimarlarından Ödül", 9 Kasım 2010, http://banuavar.com.tr/sevr-mimarlarindan-odul-banu-avar/
351. *Hürriyet*, 25 Ocak 1994
352. "Batı'nın 7 Haziran sonrası Türkiye projesi", *Aydınlık Avrupa,* 4 Mayıs 2015, http://www.aydinlikavrupa.eu/index.php/dunya1/8199-bati-nin-7-haziran-sonrasi-turkiye-projesi.html
353. "Turkey and the Middle East: Internal Confidence, External Assertiveness", *Chatham House*, Fadi Hakura, Europe Programme, November 2011 - https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/179761
354. Onur Öymen, *Bir Propaganda Silahı Olarak Basın*, 2. Baskı, Remzi Kitabevi, 2014, s. 376-377
355. Öymen, *a.g.e.,* s. 378
356. "Irak'ta Kaç Milyon Sivil Öldü?", *Yeni Şafak,* 16 Eylül 2007, http://www.yenisafak.com/dunya/irakta-kac-milyon-sivil-oldu-68967
357. "Tony Blair Irak Savaşı İçin Özür Diledi", *En Son Haber,* 25 Ekim 2015, http://www.ensonhaber.com/tony-blair-irak-savasi-icin-ozur-diledi-2015-10-25.html
358. "Chilcot raporunda Blair'e sert eleştiriler", *BBC Türkçe*, 6 Temmuz 2016, http://www.bbc.com/turkce/dunya/2016/07/160706_iraq_chilchot_rapor
359. "Alçaklar sadece petrol paylaşımında anlaşamamış", *Yeni Söz*, 10 Temmuz 2016, http://www.yenisoz.com.tr/alcaklar-sadece-petrol-paylasiminda-anlasamamis-haber-14269
360. "İngiltere ve ABD'nin alçak pazarlığı", *Dünya ve Gerçekler*, 9 Temmuz 2016, http://www.dunyavegercekler.com/haber/39729-ingiltere-ve-abdnin-alcak-pazarligi.html
361. Noam Chomsky, *Media Control*, Seven Stories Press, 2002, s. 11; https://chomsky.info/mediacontrol01/
362. Noam Chomsky, *Medya Denetimi: Immediast Bildirgesi,* Çev. Şen Süer, 1.b., İstanbul: Tüm Zamanlar Yayıncılık, Ekim 1993, s. 32
363. Eustace Mullins, *The Secrets of the Federal Reserve, Bridger House Publishers Inc., 1983, s. 36-37*
364. Martin Mann, "Congress Ignores Dirty Money Laundering", *The Spotlight*, 6 Aralık 1999, http://libertylobby.org/articles/1999/199912.html
365. Banu Avar, *Hangi Dünya Düzeni?,* 20. Baskı, Remzi Ki-

tabevi, 2009, s. 25-26

366. Ben Quinn, "Tommy Robinson link with Quilliam Foundation raises questions", *The Guardian,* 12 Ekim 2013, https://www.theguardian.com/uk-news/2013/oct/12/tommy-robinson-quilliam-foundation-questions-motivation
367. Vikram Dodd, "Spying morally right, says thinktank", *The Guardian,* 16 Ekim 2009, https://www.theguardian.com/uk/2009/oct/16/spying-morally-right-says-thinktank
368. Eric Lichtblau, "Nominee Is Hard Charger on Legal War on Terror", *The New York Times,* 12 Ocak 2005, http://www.nytimes.com/2005/01/12/politics/nominee-is-hard-charger-on-legal-war-on-terror.html
369. Nafeez Ahmed, "How Violent Extremists Hijacked London-Based 'Counter-Extremism' Think Tank", *Alternet*, 28 Nisan 2015, http://www.alternet.org/world/how-violent-extremists-hijacked-london-based-counter-extremism-think-tank
370. Jonathan Owen, "Islamic State: British fighters make up a quarter of foreign jihadists", *The Independent*, 20 Ağustos 2014, http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/islamic-state-backgrounder-british-fighters-make-up-a-quarter-of-foreign-jihadists-9681547.html
371. Jonathan Githens-Mazer - Robert Lambert, "Quilliam on Prevent: the wrong diagnosis", *The Guardian,* 19 Ekim 2009, https://www.theguardian.com/commentisfree/belief/2009/oct/19/prevent-quilliam-foundation-extremism
372. "What is the 'British Islam' debate all about?", *5 Pillars*, 8 Şubat 2016, http://5pillarsuk.com/2016/02/08/what-is-the-british-islam-debate-all-about/
373. https://www.google.com/maps/d/viewer?hl=en_US&mid=1gDKdv8np5oFWf4BZsA3qoKTn3LQ&ll=18.4796089478043%2C51.328125&z=4
374. Katie Engelhart, "Revealing Quilliam, the Muslim Destroyers of the English Far-Right", *Vice*, 10 Ekim 2013, https://www.vice.com/sv/article/jm9eqy/quilliam
375. Vikram Dodd, "Spying morally right, says thinktank", *The Guardian,* 16 Ekim 2009, https://www.theguardian.com/uk/2009/oct/16/spying-morally-right-says-thinktank
376. "The Unbreakable Rope – An Exploration of Sexuality in Islam", Free Word Centre, https://www.freewordcentre.com/whats-on/exhibitions/unbreakable-rope
377. Maajid Nawaz, "How Obama Lost the Mideast to Putin", *The Daily Beast,* 23 Şubat 2016, http://www.thedailybeast.com/how-obama-lost-the-mideast-to-putin
378. Maajid Nawaz, "How to Beat Islamic State", *The Wall Street Journal,* 11 Aralık 2015, https://www.wsj.com/articles/how-to-beat-islamic-state-1449850833
379. Maajid Nawaz, "How ISIS Suckered the West", *Kataeb*, 4 Aralık 2015, https://www.kataeb.org/articles/2015/12/04/how-isis-suckered-the-west
380. Maajid Nawaz, *Radical: My Journey Out Of Islamist Extremism,* Lyons Press, 2013, s. 121
381. CJ Werleman, *God Hates You...: Making Sense of The Bible,* iBooks
382. Maajid Nawaz, Sam Harris, *Islam and the Future of Tolerance: A Dialogue*, Harvard University Press, 2015, s. 64-65
383. Andrew Hough, "Anti-extremism scheme 'spying on muslims'", *The Telegraph*, 17 Ekim 2009, http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/terrorism-in-the-uk/6353035/Anti-extremism-scheme-spying-on-muslims.html
384. Nafeez Ahmed, "The circus: How British intelligence primed both sides of the 'terror war'", *Middle East Eye*, 27 Şubat 2015, http://www.middleeasteye.net/columns/circus-how-british-intelligence-primed-both-sides-terror-war-55293733
385. Nafeez Ahmed, "The circus: How British intelligence primed both sides of the 'terror war'", *Middle East Eye*, 27 Şubat 2015, http://www.middleeasteye.net/columns/circus-how-british-intelligence-primed-both-sides-terror-war-55293733
386. Ed Husain, *The Islamist: Why I Became an Islamic Fundamentalist, What I Saw Inside, and Why I Left*, Penguin Books, 2009, s. 181
387. Husain, a.g.e., s. 143
388. Husain, a.g.e., s. 183
389. Husain, a.g.e., s. 167
390. Husain, a.g.e., s. 173
391. Husain, a.g.e., s. 89
392. Husain, a.g.e., s. 115
393. Husain, a.g.e., s. 41
394. Husain, a.g.e., s. 103
395. "Taking Creative Action Against Prejudice", *Free Word Centre*, 21 Nisan 2916, https://www.freewordcentre.com/whats-on/creative-action
396. "LGBT & straight Muslims march at Pride London", *Peter Tatchell Foundation,* 27 Haziran 2015, http://www.petertatchellfoundation.org/lgbt-straight-muslims-march-at-pride-london/
397. BBC3 'Free Speech' 'Can you be Gay and Muslim?' Maajid Nawaz vs Abdullah al Andalusi, Youtube, https://www.youtube.com/watch?v=DJI7D5hU-mU
398. Maajid Nawaz, "Why Does Gay Sex Scare Modern Muslims? It Didn't in the Golden Age", *The Daily Beast,* 13 Nisan 2016, http://www.thedailybeast.com/why-does-gay-sex-scare-modern-muslims-it-didnt-in-the-golden-age
399. Maajid Nawaz, *Radical: My Journey Out Of Islamist Extremism,* Lyons Press, 2013, s. 216
400. Maajid Nawaz ve Mehdi Hasan, "Age of extremes: Mehdi Hasan and Maajid Nawaz debate", *Newstateman*, 4 Temmuz 2012, http://www.newstatesman.com/politics/politics/2012/07/age-extremes-muslim-mehdi-hasan-maajid-mawaz
401. Jerome Taylor, "Unmasked: the far-right blogger idolised by Breivik", *The Independent,* 5 Ağustos 2011, http://www.independent.co.uk/news/world/europe/unmasked-the-far-right-blogger-idolised-by-breivik-2332696.html
402. Hilary Aked, "Is Notorious Islamophobic Think Tank Inspiring More Far-Right Terrorism?", Alternet, 26 Ağustos 2015, http://www.alternet.org/news-amp-politics/notorious-islamophobic-think-tank-inspiring-more-far-right-terrorism
403. David Machlis, Tovah Lazaroff, "Muslims 'About to Take Over Europe'", *The Jerusalem Post,* 29 Ocak 2007, http://www.jpost.com/International/Muslims-about-to-take-over-Europe

404. Hilary Aked, "Is Notorious Islamophobic Think Tank Inspiring More Far-Right Terrorism?", *Alternet*, 28 Ağustos 2015, http://www.alternet.org/news-amp-politics/notorious-islamophobic-think-tank-inspiring-more-far-right-terrorism
405. Ali Salim, Islamic Cannibalism, *Gatestone Institute*, 25 haziran 2013, https://www.gatestoneinstitute.org/3764/islamic-cannibalism
406. Soeren Kern, "Child Sex Slavery, Multiculturalism and Islam", *Gatestone Institute,* 24 Mart 2014, https://www.gatestoneinstitute.org/4226/uk-child-sex-slavery
407. Hilary Aked, "One of America's Most Dangerous Think Tanks Is Spreading Islamophobic Hate Across the Atlantic", *Alternet*, 23 Kasım 2015, http://www.alternet.org/investigations/one-americas-most-dangerous-think-tanks-spreading-islamophobic-hate-across-atlantic
408. A.g.m.
409. A.g.m.
410. Stanford Encyclopedia of Philosophy "Karl Popper", https://plato.stanford.edu/entries/popper/
411. *The Philosophy of Karl Popper,c*http://www.stoa.org.uk/topics/popper/kp1.pdf
412. Karl Popper, (1976), *Unended Quest. An Intellectual Autobiography*, LaSalle, IL: Open Court, s. 167
413. *Karl Raimund Popper'in Bilim Felsefesi Nedir?,* http://www.felsefe.gen.tr/karl_raimund_popper_bilim_felsefesi.asp
414. Karl Popper, (1976), *Unended Quest. An Intellectual Autobiography*, LaSalle, IL: Open Court, s. 168
415. Popper, a.g.e., s. 172
416. https://www.opensocietyfoundations.org/search?key=LGBT
417. Adaletin T Hali, https://aciktoplumvakfi.org.tr/projeler/adaletin-t-hali/
418. Türkiye'de LGBTİ hareketi, https://aciktoplumvakfi.org.tr/projeler/turkiyede-lgbti-hareketi/
419. Adnan Öksüz, "Soros'tan Dudak Uçuklatan Destekler Kime!", *Milli Gazete,* 5 Ocak 2016, http://www.milligazete.com.tr/sorostan_dudak_ucuklatan_destekler_kime/adnan_oksuz/kose_yazisi/27727
420. Open Society Foundations, "George Soros" https://www.opensocietyfoundations.org/people/george-soros
421. "Keynote Conversation: Europe and the Arc of Instability", https://www.chathamhouse.org/london-conference-2015/agenda/keynote-conversation-europe-and-arc-instability
422. "Afghan Insurgency: Political Options and Humanitarian Implications", https://www.chathamhouse.org/events/view/156077
423. Turkmenistan's Domestic and Foreign Policy, https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/180329
424. "The EU's Africa Foreign Policy after Lisbon", https://www.chathamhouse.org/events/view/179149
425. "Kenya and Uganda: Countering Terrorism with Human Rights Abuses?", https://www.chathamhouse.org/events/view/187309
426. "Ukraine: Yanukovych is Caught in His Own Trap", https://www.chathamhouse.org/media/comment/view/196135
427. "Does Britain Matter in East Asia?", https://www.chathamhouse.org/publication/does-britain-matter-east-asia
428. "An Emerging Morocco in a Changing Regional Environment", https://www.chathamhouse.org/events/view/157137
429. "Giving Circles and Groups", https://www.chathamhouse.org/philanthropic-support/giving-circles-and-groups
430. Chatham House'un Uluslararası hukuk programı bunun bir örneğidir. Ayrıntılı bilgi için bakınız: https://www.chathamhouse.org/about/structure/international-law-programme/funding; Rusya ve Avrasya programı, Açık Toplum Vakıflarının fonladığı Chatham House programlarından birisidir. Ayrıntılı bilgi için bakınız: https://www.chathamhouse.org/about/structure/russia-eurasia-programme/funding
431. Rahmi Şeyhoğlu, "Açık Toplum ve Karl Raimund Popper, *TASAV*, Makale No. 8 / Mart 2014, s. 15 http://tasav.org/usr_img/yayinlar/makaleler/makale_15_shy_8_popper_Seyhoglu_son.pdf
432. "İşte Derin Darbenin Kodları", Milli Gazete, http://m.turkiyegazetesi.com.tr/gundem/43541.aspx
433. Suat Tayfun Toprak, "Medya Bağlamında Renkli Devrimler ve "Arap Baharı" Süreçlerinin Karşılaştırmalı Analizi", *Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi İİBF Dergisi,* Aralık 2014, 9 (3), s. 234
434. Y. Bostan (2005), "Doğu Avrupa ve Kafkaslar 'da Renkli Devrimler: Süreç analizi", *Ekopolitik*, STK Dosyası, s. 10
435. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 102
436. Avar, *a.g.e.,* s. 106
437. "Soros'un Çocukları Yandı", *Yeni Şafak*, 16 Mart 2017, http://www.yenisafak.com/dunya/sorosun-cocuklari-yandi-2628989
438. George Soros'tan 'Gezi' itirafı, http://www.star.com.tr/guncel/george-sorostan-gezi-itirafi-haber-1068455/
439. Mısır Cumhurbaşkanı Sisi İngiltere'de gösterilerle karşılandı, BBC, 5 Kasım 2015, http://www.bbc.com/ turkce/haberler/2015/11/151105_sisi_londra_gosteriler
440. Suat Tayfun Toprak, *Medya Bağlamında "Renkli Devrimler" ve "Arap Baharı" Süreçlerinin Karşılaştırmalı Analizi*, Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi İİBF Dergisi, Aralık 2014, 9 (3), s.240
441. Banu Avar, Yugoslavya Dersleri, Kasım 2010, http://banuavar.com.tr/yugoslavya-dersleri/
442. "Paralar Soros'tan mı?", *Yeni Asya,* 15 Haziran 2013, http://www.yeniasya.com.tr/gundem/paralar-sorostan-mi_156803
443. Tony Cartalucci, CIA Coup-College, *Activist Post*, 18 Şubat 2011, http://www.activistpost.com/2011/02/cia-coup-college.html
444. Carl Gibson ve Steve Horn, "Wikileaks Docs Expose Famed Serbian Activist's Ties to 'Shadow CIA'", *In These Times,* 2 Aralık 2013, http://inthesetimes.com/uprising/entry/15945/wikileaks_docs_expose_famed_serbian_activists_ties_to_shadow_cia
445. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 89
446. Andrew Korybko, Hybrid Wars: The Indirect Adaptive Approach to Regime Change, Institute For Strategic Studies and Predictions, https://orientalreview.org/wp-

content/uploads/2015/08/AK-Hybrid-Wars-updated.pdf

447. "ABD'li özel istihbarat kuruluşu Stratfor'dan darbe yönlendirmeleri", *Milliyet,* 28 Temmuz 2016, http://www.milliyet.com.tr/abd-li-ozel-istihbarat-kurulusu-gundem-2285537/
448. a.g.m.
449. a.g.m.
450. "WikiLeaks: Stratfor, Gülen cemaatiyle medya ortaklığı için çalıştı", *T24*, 3 Mart 2012, http://t24.com.tr/haber/wikileaks-stratfor-gulen-cemaatiyle-medya-ortakligi-icin-calisti,198424
451. Nihal Bengisu Karaca, "Soros'un İtirafı", *Habertürk*, 12 Kasım 2015, http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/1152108-sorosun-itirafi
452. "Açık Toplum Vakfı'ndan Can Paker'e zehir zemberek sözler", *Hürriyet*, 15 Ağustos 2013, http://www.hurriyet.com.tr/acik-toplum-vakfindan-can-pakere-zehir-zemberek-sozler-24510759
453. Nihal Bengisu Karaca, Soros'un İtirafı, *Habertürk*, 12 Kasım 2015, http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/1152108-sorosun-itirafi
454. Nihal Bengisu Karaca, "Soros'un İtirafı", *Habertürk*, 12 Kasım 2015, http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/1152108-sorosun-itirafi
455. "O piyanist Ukrayna'da ortaya çıktı", *Hürriyet*, 24 Nisan 2014, http://www.hurriyet.com.tr/o-piyanist-ukraynada-ortaya-cikti-26268400
456. "Taksim için atılan bu tweet pes dedirtti!", *Vitrin Haber*, 2 Haziran 2013, http://www.vitrinhaber.com/gundem/taksim-icin-atilan-bu-tweet-pes-dedirtti-h2911.html
457. "CNN International'dan Kazlıçeşme fotoğrafı için özür", *Hürriyet*, 15 Temmuz 2013, http://www.hurriyet.com.tr/cnn-internationaldan-kazlicesme-fotografi-icin-ozur-23730158
458. Doğu Perinçek, *Karen Fogg'un E-Postaları,* Kaynak Yayınları, 2002
459. Perinçek, *a.g.e.*
460. "Büyükada'daki sır toplantının amacı belli oldu", *Takvim*, 20 Temmuz 2017, http://www.takvim.com.tr/guncel/2017/07/20/buyukadadaki-sir-toplantinin-amaci-belli-oldu
461. "Büyükada'da 2. gezi toplantısı", *Akşam*, 7 Temmuz 2017, http://www.aksam.com.tr/guncel/buyukadada-2-gezi-toplantisi/haber-640432
462. "Büyükada'daki ihanet zinciri", *Güneş*, 20 Temmuz 2017, http://www.gunes.com/gundem/buyukada-daki-ihanet-zinciri-805355
463. A.g.m.
464. Erhan Öztürk, "O gece bu otelde CIA mesaideydi!", Sabah, 26 Temmuz 2016, http://www.sabah.com.tr/gundem/2016/07/26/o-gece-bu-otelde-cia-mesaideydi
465. A.g.m.
466. Graham Fuller, "The Gulen Movement Is Not a Cult — It's One of the Most Encouraging Faces of Islam Today", *Huffington Post,* http://www.huffingtonpost.com/graham-e-fuller/gulen-movement-not-cult_b_11116858.html
467. "Büyükada'daki sır toplantıda yeni detaylar! Otelin arka kısmında", *Internet Haber,* 11 Temmuz 2017, http://www.internethaber.com/buyukadadaki-sir-toplantida-yeni-detaylar-otelin-arka-kisminda-1792058h.htm
468. "Hillary Clinton's Libyan Fingerprints", *Consortium-News,* 7 Temmuz 2016, https://consortiumnews.com/2016/07/07/hillary-clintons-libyan-fingerprints/
469. Lizzie Dearden, "Arab Spring 'cost affected countries $830 billion', report claims", *Independent*, 15 Aralık 2015, http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/arab-spring-cost-affected-countries-830-billion-report-claims-a6774421.html
470. Banu Avar, *Zemberek*, Remzi Kitabevi, 2016, s. 133
471. "No Early Exit: NATO's Continuing Challenge in Bosnia", *Crisis Group,* 22 Mayıs 2001, http://old.crisisgroup.org/en/regions/europe/balkans/bosnia-herzegovina/110-no-early-exit-natos-continuing-challenge-in-bosnia.html
472. Michael Barker, "Imperial Crusaders For Global Governance", *Swans*, 20 Nisan 2009, http://www.swans.com/library/art15/barker18.html
473. ICG, "Intermediate Sovereignty as a Basis for Resolving the Kosovo Crisis", 9 Kasım 1998. (Bu rapor, the Public International Law and Policy Group tarafından grup adına hazırlanmıştır. Bu kurum da Soros tarafından kurulan Carnegie'e aittir); ICG, "Kosovo: The Road to Peace", 12 Mart 1999, https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans/kosovo/kosovo-road-peace
474. "Milosevic's Aims in War and Diplomacy", *ICG*, 11 Mayıs 1999, https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans/serbia/milosevics-aims-war-and-diplomacy
475. Tony Cartalucci, "International Crisis Group Sweating over Syria", *Land Destoyer Report,* http://landdestroyer.blogspot.com.tr/2011/05/international-crisis-group-sweating.html
476. Bernard Lewis, "The Roots of Muslim Rage", *The Atlantic*, Eylül 1990, https://www.theatlantic.com/magazine/archive/1990/09/the-roots-of-muslim-rage/304643/
477. A.g.m.
478. "Bernard Lewis", *Eir Strategic Studies,* 25 Ocak 2002, s. 46, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n03-20020125/eirv29n03-20020125_044-samuel_p_huntington.pdf
479. Iran: Crescent of Crisis, *Time*, 15 Ocak 1979, http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,919995,00.html
480. A.g.m.
481. Joseph Brewda, "New Bernard Lewis Plan Will Carve up the Mideast", *EIR strategic Studies,* 30 Ekim 1992, s. 26, http://www.larouchepub.com/eiw/public/1992/eirv19n43-19921030/eirv19n43-19921030_026-new_bernard_lewis_plan_will_carv.pdf
482. Bernard Lewis, "Rethinking the Middle East", Foreign Affairs, Sonbahar 1992,https://www.foreignaffairs.com/articles/middle-east/1992-09-01/rethinking-middle-east
483. Lewis, a.g.m.
484. Ralph Peters, Blood Borders: How a Better Middle East Would Look, *Armed Forces Journal*, 1 Haziran 2006, http://armedforcesjournal.com/blood-borders/
485. Mahdi Darius Nazemroaya, "Plans for Redrawing the Middle East: The Project for a 'New Middle East'", *Global Research*, 18 kasım 2006, http://www.globalre-

search.ca/plans-for-redrawing-the-middle-east-the-project-for-a-new-middle-east/3882

486. Adam Ciralsky, "Tycoon, Contractor, Soldier, Spy", *Vanity Fair*, Ocak 2010, http://www.vanityfair.com/news/2010/01/blackwater-201001
487. İsmet Berkan, "Demokrasiden ayrılmadan mücadelenin anlamı...", *Hürriyet*, 22 Ekim 2011, http://www.hurriyet.com.tr/demokrasiden-ayrilmadan-mucadelenin-anlami-19052169
488. "Erik Prince gizlice Türkiye'ye gelmiş", *Hedef Halk,* 25 Ocak 2016, http://www.hedefhalk.com/erik-prince-gizlice-turkiyeye-gelmis-643770h.htm
489. Chris McGreal, "Wikileaks reveals video showing US air crew shooting down Iraqi civilians", *The Guardian*, 5 Nisan 2010, https://www.theguardian.com/world/2010/apr/05/wikileaks-us-army-iraq-attack
490. "Documented civilian deaths from violence", *Iraq Body Count database,* Retrieved 9 Ocak 2015, https://www.iraqbodycount.org/database/
491. Priyanka Boghani, "A Staggering New Death Toll for Syria's War — 470,000", *PBSonline*, 11 Şubat 2016, http://www.pbs.org/wgbh/frontline/article/a-staggering-new-death-toll-for-syrias-war-470000/
492. "About 465 thousand persons were killed in 6 years of the =Syrian revolution and more than 14 million were wounded and displaced", Syrian Observatory for Human Rights, http://www.syriahr.com/en/?p=62760
493 William Zinsser, *On Writing Well,* 2016, s. 14
494. "İran tarafından sürekli dile getirilen 'İngiliz Şiiliği' nedir?", *Fars Haber Ajansı,* 20 Ocak 2016, http://tr.f arsnews.com/world/news/13941030000647
495. Kathryn Spellman, *Religion and Nation; Iranian Local and Transnational Networks in Britain*, Berghahn Bo oks, 2004, Oxford
496. http://touch.hurseda.net/Dunya/173456-ingiliz-Siiligi-Siyonizm-kadar-tehlikeli.html. İngiliz Şiiliğinin perde arkası (21 Mayıs 2015), 497. http://intizar.web.tr/daruttakrib/haber/1813/ingiliz-siiliginin-perde-arkasi
498. "Hamaney: Ehl-i Sünnet'e hakaret etmek İngiliz Şiiliği'dir", http://www.timeturk.com/hamaney-ehl-i-sunnet-e-hakaret-etmek-ingiliz-siiligi-dir/haber-295079
499. "Makasın İki Ağzı; Amerikan Sünniliği-İngiliz Şiiliği", *Ehl-i Beyt Alimleri Derneği,* 18 Aralık 2016, http://www.ehlibeytalimleri.com/amerikan-sunniligi-ve-ingiliz-siiligi-makasin-iki-agzi-gibiler-_d11340.html
500. "İngiliz Şiiliği en kısa zamanda ortadan kaldırılmalıdır", *İntizar*, 15 Mart 2015. http://intizar.web.tr/guncel/haber/1570/ingiliz-siiligi-en-kisa-zamanda-ortadan-kaldirilmalidir#.WZRE-3cjHxQ
501. "Erdoğan: 'Benim dinim Sünnilik de değildir Şiilik de değildir...'", *Milli Gazete,* 14 Nisan 2016, http://www.milligazete.com.tr/haber/943983/erdogan-benim-dinim-sunnilik-de-degildir-siilik-de-degildir
502. "Erdoğan: 'Bizim Şiilik diye bir dinimiz yok. Bizim Sünnilik diye bir dinimiz de yok'", *Mynet,* 28 Nisan 2016, http://www.mynet.com/haber/guncel/erdogan-bizim-siilik-diye-bir-dinimiz-yok-bizim-sunnilik-diye-bir-dinimiz-de-yok-2428869-1
503. Harun Yahya, Attention: British Shiism, *Katheon*, 21 Aralık 2016, http://katehon.com/article/attention-british-shiism
504. "Erdoğan: Mezhepçilik fitnedir", *Aljazeera Türk,* 14 Nisan 2016, http://www.aljazeera.com.tr/haber/erdogan-mezhepcilik-fitnedir
505. "Ayetullah Arafi: İngiliz Şiiliği Ehlibeyt Maarifine Vurulan En Ağır Darbedir", *Ehl-i Beyt Haber,* 2 Şubat 2015, http://www.ehlibeythaber.net/ayetullah-arafi-ingiliz-siiligi-ehlibeyt-maarifine-vurulan-en-agir-darbedir/
506. "İngiliz Şiiliğinin İç Yüzünü Araştırma Ulusal Sempozyumu'nun raporu", *İntizar*, 4 Mayıs 2016, http://intizar.web.tr/G%C3%BCncel%20Haberler/haber/2426/ingiliz-siiliginin-ic-yuzunu-arastirma-ulusal-sempozyumunun-raporu#.WXlCWdOGPxQ
507. A.g.m.
508. A.g.m.
509. A.g.m.
510. Eustace Mullins, *The World Order: A Study in Hegemony of Parasitism*, Ezra Pound Institute of Civilization, 1985, s. 48
511. Margaret Fay, Johannes Hengstenberg and Barbara Stuckey, "The Influence of Adam Smith on Marx's Theory of Alienation", *Science and Society*, Vol. 47, Yaz 1983, s. 129-151
512. Bernard Weinraub, "In London, Too, Lenin Is Remembered", *New York Times,* 22 Nisan 1970, http://www.nytimes.com/1970/04/22/archives/in-london-too-lenin-is-remembered.html
513. V. I. Lenin, *Materialism and Empirio-criticism Critical Comments on a Reactionary Philosophy*, https://www.marxists .org/archive/lenin/works/1908/ mec/
514. Drink in the pub where Lenin and Stalin first met, 22 Şubat 2010, http://www.tiredoflondontiredoflife.com/2010/02/drink-in-pub-where-lenin-and-stalin.html
515. Alan Sennett, *Revolutionary Marxism in Spain 1930-1937,* Historical Materialism Book, 2014, s. 21
516 Anthony C. Sutton, Wall Street and the Bolshevik Revolution, Arlington House, 1974
517. V. I. Lenin, "The Fifth Congress of the Russian Social-Democratic *Labour Party",* https://www.marxists.org/archive/lenin/works/1907/5thcong/index.htm
518. Deanna Spingola, *The Ruling Elite: The Zionist Seizure of World Power,* Trafford Publishing, 2012, s. 575
519. Dr. John Coleman, *Diplomacy by Deception: An Account of the Treasonous Conduct by the Governments of Britain and the United States,* Bridger House Publishers, 1993, s. 132
520. Coleman, a.g.e., s. 134
521. Trump Just Uncovered Soros' Plot To Start Violent Revolution To Overthrow Him, http://www.m2voice.com/trump-just-uncovered-soros-plot-start-violent-revolution-overthrow/
522. Edward R. Pease, *A History of the Fabian Society.* New York: E.P. Dutton & Co., 1916
523. *"The History of Essex Hall by Mortimer Rowe, Lindsey Press, 1959, chapter 5". Unitarian.org.uk. Archived from the original on 16 January 2012.* Retrieved *2 January* 2012
524. Fabian Society, *The Fabian Story,* http://www.fabians.org.uk/about/the-fabian-story/
525. "The Fabian Society: a brief history", *The Guardian,* 13 Ağustos 2001, https://www.theguardian.com/politics/2001/aug/13/thinktanks.uk
526. Kevin Morgan, *Labour Legends and Russian Gold: Bol-*

shevism and the British Left, Part 1. London: Lawrence and Wishart, 2006; s. 63

527. John Groser (1950), "Does socialism need religion?", *Fabian* Tract No.284, s. 9 https://digital.library.lse.ac.uk/collections/fabiansociety/tractssubject
528. William Morris (1903), "Communism", *Fabian* Tract No.113. s. 11-12, https://digital.library.lse.ac.uk/collections/fabiansociety/tractssubject
529. Encyclopedi Britannica, *Quintus Fabius Maximus Verrucosus,* https://www.britannica.com/biography/Quintus-Fabius-Maximus-Verrucosus
530. Quoted in A.M. McBriar, *Fabian Socialism and English Politics, 1884–1918.* [1962] Cambridge: Cambridge University Press, 1966; s. 9. http://www.fabians.org.uk/about/the-fabian-story/
531. "Blair'den popülist siyasete karşı enstitü", Anadolu Ajansı, 2 Aralık 2016, http://aa.com.tr/tr/dunya/blair-den-populist-siyasete-karsi-enstitu/698101?amp=1
532. Rachel Verdon, *Lyme Disease and the SS Elbrus,* Elderberry Press LLC, Oakland / Oregon, ISBN 978-1-934956-43-4, s. 57
533. Jon B. Perdue, *The War of All the People: The Nexus of Latin American Radicalism and Middle Eastern Terrorism* (1st ed.). Washington, D.C.: Potomac Books., 2012, s. 97, ISBN 1597977047
534. "The Fabian Window", http://www.lse.ac.uk/alumni/LSEConnect/LSEMagazine/pdf/summer2006/FabianWindow.pdf
535. "Wit, wisdom and Windows", *BBC*, http://news.bbc.co.uk/1/hi/magazine/4944100.stm
536. Ioan Ratiu, *The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and Destroying Europe, America and the World,* Richmond, Free Europe Books; 1st edition, 2012 ISBN 978-0957426207
537. İşçi Partisi'nin 1964 manifestosu
538. *Fabian News*, Eylül 1897
539. Ioan Ratiu, *The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and Destroying Europe, America and the World,* Richmond, Free Europe Books; 1st edition, 2012 ISBN 978-0957426207
540. https://digital.library.lse.ac.uk/search?q=Darwin
541. https://digital.library.lse.ac.uk/search?q=LGBT
542. Annie Besant, *The Future Socialism*, Bibby's Annual (reprinted by Adyar Pamphlet)
543. Bernard Semmel, *Imperialism and Social Reform: English Social-Imperial Thought 1895–1914* (New York: Anchor, 1968), s. 61
544. Victoria Drey, "Bernard Shaw: 'I can't die without having seen the USSR'", *Russia Beyond,* 26 Temmuz 2016, https://www.rbth.com/arts/literature/2016/07/26/bernard-shaw-i-cant-die-without-having-seen-the-ussr_615147
545. Ioan Ratiu, *The Milner-Fabian Conspiracy: How an International Elite is Taking Over and Destroying Europe, America and the World,* Richmond, Free Europe Books; 1st edition, 2012 ISBN 978-0957426207 s. 85-86
546. B.K. Nehru (Spring 1990), "Socialism at crossroads", *India International Centre Quarterly,* 17 (1): 1–12. JSTOR 23002177
547. Padma Desai and Jagdish Bhagwati (April 1975). "Socialism and Indian economic policy", *World Development,* 3 (4): 213–21. doi:10.1016/0305-750X(75)90063-7
548. Dunham, William Huse (1975), *From Radicalism to Socialism: Men and Ideas in the Formation of Fabian Socialist Doctrines, 1881–1889,* History: Reviews of New Books. 3 (10): s. 263 http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03612759.1975.9945148
549. Michael Barr (March 2000). "Lee Kuan Yew's Fabian Phase". *Australian Journal of Politics & History*. 46 (1): 110–26. doi:10.1111/1467-8497.00088
550. Amatzia Baram (Spring 2003) "Broken Promises", Wilson Quarterly, Woodrow Wilson International Center for Scholars.
551. L. M. Kenny (Winter 1963–1964). "The Goal of Arab Unification". International Journal. 19 (1): 50–61. JSTOR 40198692. doi:10.2307/40198692
552. Kamel S. Abu Jaber (Spring 1966) "Salāmah Mūsā: Precursor of Arab Socialism". Middle East Journal. 20 (2): 196–206. JSTOR 4323988
553. Amatzia Baram (Spring 2003) "Broken Promises". Wilson Quarterly. Woodrow Wilson International Center for Scholars.
554. "Fabian Socialism, Get Ready – Like It Or Not, Here It Comes!", *Before It's News, 23 Ocak 2015,* http://beforeitsnews.com/new-world-order/2015/01/fabian-socialism-get-ready-like-it-or-not-here-it-comes-3586.html
555. William D.P. Bliss (ed.), *The Encyclopedia of Social Reforms.* Third Edition. New York: Funk and Wagnalls Co., 1897; s. 578.
556. "Fabian Socialism, Get Ready – Like it or Not Here it Comees!", *Before it's news,* http://beforeitsnews.com/new-world-order/2015/01/fabian-socialism-get-ready-like-it-or-not-here-it-comes-3586.html
557. "Allen West: I've 'Heard' 80 House Democrats Are Communist Party Members", *Huffington Post,* 11 Nisan 2012. http://www.huffingtonpost.com/2012/04/11/allen-west-democrats-communist-party_n_1417279.html
558. Leo Valiani, Socialismo liberale. Carlo Rosselli, tra Critica Sociale e Fabian Societ, http://www.criticasociale.net/index.php?&lng=ita&function=rivista&pid=page&year=2009&id=0004176&top_nav=archivio_2009&sintesi=1
559. Erik Jones ve GianFranco Pasquino, *Italian Politics,* Oxford University Press, 1. Baskı 2015 ISBN 978-0-19-966974-5 s.458
560. Sicilian Fabian Society, http://www.fabiana.it/blog/?p=1
561. Mustafa Kemal Atatürk'ün Milli Birlik ve Milli Egemenlik Üzerine Sözleri, TBMM, https://www.tbmm.gov.tr/kultursanat/me_ata_soz.htm
562. Ferit Celal Güven, *Ülkü Dergisi*, Cilt: XII, Sayı: 70, 1938, s. 314